Naujas Teſtamentas

múſû

Wießpatiês ir Ißganytojo

Jẽzaus Kriſtaus,

į

lietuwißkaję kalbą

ißwerſtas.

Berlinė.

Ißſpáuſdintas nû Britißkoſês bey ſwetimujû Zemjû Bibelû Draugyſtês.

1905.

Suraßimas

wisû knygû

Naujo Testamento.

Ewangēlia ſzwento Matteoszaus.

1. Pérſkyrimas.

Suraszimas Kriſtaus giminês, praſidê-jimo, wardo ir užgimimo.

Szitos yra knygos giminês
Jēzaus Kriſtaus, ſunaus Do-
wido, ſunaus Abraómo.
2. Abraómui gime Izaókas;
Izaókui gime Jokubas; Joku-
bui gime Judas ir jo brolei;
3. Judui gime Parēzas ir
Zarag iſz Tamarôs; Parēzui
gime Ezronas; Ezronui gime
Ramas;
4. Ramui gime Aminadabas;
Aminadabui gime Naaſſas;
Naaſſui gime Salmas.
5. Salmui gime Boaſas iſz
Rakabôs; Boaſui gime Obēdas
iſz Rutôs; Obēdui gime Jeſſas;
6. Jeſſui gime karálus Dowi-
das; Dowidui karálui gime Sa-
lomonas iſz Urioszaus paczôs;
7. Salamonui gime Roboa-
mas; Roboamui gime Abias;
Abiui gime Aſſas;
8. Aſſui gime Jozapatas; Jo-
zapatui gime Joramas; Jora-
mui gime Ozias;
9. Oziui gime Jotamas; Jo-
tamui gime Akazas; Akazui
gime Ezekioszus;
10. Ezekioszui gime Manaſſas;
Manaſſui gime Amonas; Amo-
nui gime Jozias;
11. Joziui gime Jēkonioszus
ir jo brolei, czēſe Babyloniszko
apkalimo.
12. Po Babyloniszko apkalimo
Jēkonioszui gime Sealtiēlis;
Sealtiēlui gime Zorobabēlas;
13. Zorobabēlui gime Abiu-
das; Abiudui gime Eliakims;
Eliakimui gime Azoras;
14. Azorui gime Zadoks; Za-
dokui gime Akins; Akinui gime
Eliuds;
15. Eliudui gime Eleazaras;
Eleazarni gime Matanas; Ma-
tanui gime Jokubas;
16. Jokubui gime Jozēpas,
Maryôs wyras, iſz kuriôs gimęs
Jēzus, wadinams Kriſtus.
17. Wiſû waikû eilû nů Abra-
ómo iki Dowido yra keturolika
eilû. Nů Dowido iki nuwedimo
į kalējimą Babel yra keturoliko

eilû. Nů nuwedimo į kalējimą Babel iki Kristaus, keturolika eilû.
18. Bet gimimas Jēzaus Kristaus tokſai buwo: kaip Marya, jo motina, pażadēta buwo Józēpui, dar ne parweſta, radoſi, kad ji nēßcza buwo iß ßwentôs Dwáſês.
19. Bet Józēpas, jôs wyras, budams Diewo bijąs ir ne norēdams ję apſkélbti, norējo ję ſlapczey praſtoti.
20. Bet jam tai dumojant, ßtay, angēlas Wießpatiês jam paſirode ſapnè, ſakydams: Józēp, tu ſunau Dowido, neſibijokis, Maryą, ſawo paczę, priimti; nēs tai, kas joje praſidējo, yra iß ßwentôs Dwáſês.
21. Jr ji pagimdis ſuny, ir pramįſi jį wardu Jēzumi; nēs jiſai ißganys ſawo żmones nů jû griekû.
22. Bet tai wis nuſidawe, kad ißſipildítu, ką Ponas Diewas per prárakà ſakęs, táranti:
23. Sztay, merga bus nēßcza ir pagimdis ſuny ir pramįs jį wardu Emanuel, tai muſû żodżeis: Diews ſu mumis.
24. Taygi Józēpas pabudęs iß miego, padáre, kaip jam įſake angēlas Pono Diewo, ir priēme ſawo paczę.
25. Jr n'ißpażino ję, ik ji pagimde pirmgimį ſawo ſuny, ir wadino jį Jēzus.

2. Pérſkyrimas.

Kriſtaus ſudikyſte ir użauginims.

Jēzui użgimus Betleēme Zydû żémēj, czēſe karálaus Erodo, ßtay, ißmintingieji iß rytû żémês atējo į Jeruzalę, klausdami:
2. Kur yra naujey gimęſis Zydû karálus? mes matę jo żwaigżdę rytû żémēje, atējom jo melſtis.
3. Tai ißgirdęs karálus Erodas, nuſigando, ir wiſa Jeruzale ſu jůmi.
4. Jr ſuwadinęs wiſus wyrauſus kunigus ir raßtemokitus żmonēſa, klauſe jůs: kur Kriſtus użgimſęs?
5. Jr jie atſáke jam: Betleēme Zydû żémēje. Nēs taip prárako paraßyta yra:
6. Jr tu Betleēm Zydû żémēje, nieku budu n'eſi mażauſa tarp kunigaikßcziû Judo; nēs iß tawęs man ißeis kunigaikßtis, mano żmones Jzrael waldyſęſis.
7. Tay Erodas ſlapczey pawadinęs ißmintingůſus tyczomis klauſiniejo iß jû, kůczēſ' żwaigżdē paſirode.
8. Jr ſúſdam's jůs į Betlēem, tare: eikite ir klauſkite tikray apie tą waikélį; ir rádę jį paſakykit ir man, jeib ir aß atējęs jį garbinczau.

9. Tay jie karálaus klausę
nuējo; ir sztay, ana żwaigżdē
jû regēta rytû żémēje, tekējo
pirm jû, ik' atējo ir stowējo
ties tů butù, kuriame buwo
waikélis.
10. Ir památę żwaigżdę dżau=
gēsi labay didżu dżaugsmu.
11. Ir įėję į tus namus, rádo
waikéli ir Maryą jo mótiną,
ir ant kielû atsiklanpę jo mel=
dēsi, ir iszēmę sawo skárbus do=
wanójo jam auksą, kodylą ir
mirrą.
12. Ir Diewas liepe jiems
sapnè, kad ne gryysztu pas Erodą,
ir jie parējo kitu kélu į sawo
żémę.
13. Bet jiems atstojus, sztay,
angēlas Wieszpatiês pasiróde
Jożēpui sapnè, sakydams: kēlęs
imk sawęsp' waikéli ir jo motiną
ir bėgk į Egypto żémę, ir buk
ten ik' taw wēl sakysu. Nēsa
yra dabar tas czēsas, kuriame
Erodas jēszko, tą waikéli nuża=
winti.
14. Ir jis kēlęs nakczè ēme
waikéli ir jo mótiną ir bēgo į
Egypto żémę.
15. Ir ten pasiliko iki Erodui
numirus; kad iszsipilditu żodis
Wieszpatiês, per prárakų saky=
tas: Isz Egypto żémês wadi=
nau sawo sunų.
16. Erodas tada numany=
dams, iszmintingujû prigauts,
labay papyko ir iszsuntęs nuża=
windino wisus waikelus Bet=
leēme, ir po wisus jû rubeżus,
dwējû métû ir dar jaunésnus,
pagal czēsą isz iszmintingû ty=
czomis isztirtą.
17. Tůczēs' iszsipilde żodis
prárako Jeremioszaus sakytas:
18. Ant kálno girdētas didis
raudójimas, dejáwimas, werk=
smas ir kaukim's: Raēl apwer=
kianti sawo waikus ir ne nusi=
rambino; nēs ney wiens jû ne
iszliko.
19. Bet Erodui numirus, sztay,
angēlas Wieszpatiês pasirode
Jożēpui sapnè, Egypto żémēje,
sakydams:
20. Kēlęs sawęsp imk waikéli
ir jo motiną ir sugryszk į żémę
Izrael; jau numire, kurie jēsz=
kojo waikélui gálą daryt.
21. Ir jis pabudęs ēme sa=
wésp' waikéli ir jo mótiną ir
parējo į żémę Izrael.
22. Bet girdēdams, Arkēlaų
ēsanti karálumi Żydû żémēje,
wietoje sawo tēwo Erodo, bi=
jójos ten eiti. Ir Ponas
Diewas sapnè jam liepe eit,
ir jis nuējo į szalis Galilēôs
żemês.
23. Ir atējęs gywéno mieste
wadinamame Nazaret; kad isz=
sipilditu żodis prárakû saky=
tas: jis bus wadinams Naza=
renskas.

3. Pérskyrimas.

Kristus Jono krikßtijams.

Tůczēs' atējo Jonas krikßtyto-
jis ir sake Diewo źodi púsczoje,
Zydû źémēje,
2. Tarydams: prisiwerskities,
nēs karalyste dangaus prisiár-
tino.
3. Ir jis yra tasai, apie kurį
prárakas Ezaioßus kalbējęs
yra, sakydams: yra balsas ßau-
kianczio púsczoje: taisykit kélą
Wießpatiês; lygus darykite jo
takùs.
4. Ir jis, Jonas, wilkējo rubù
iß werblúdû plaukû darytu, ir
apsijûsęs buwo ßikßnôs dirźù;
bet jo walgis buwo źogai ir
laukinis medus.
5. Tay ißējo pas jį miestas
Jeruzale ir wisa Zydû źéme,
bey wisa ßalis aplinkuy pas
Jordaną,
6. Ir krikßtydinos nůg jo
(upēje) Jordane, sawo griekus
ißpaźindami.
7. Bet ißwydęs daug Pari-
zēußû ir Sadducēußû ateinan-
czû pas jo krikßtą, tare jiems:
Júś angiû weislē, kasgi jums
parode, kad ißwéngsit busentį
kerßtą?
8. Dabókities, darykit wertus
waisus prisiwertimo;
9. Ir nesitikēkities, norēdami
'ys sawije sakyti: mes Abra-
turim tēwu. Aß sakau
jums: Diewas gal ir iß ßiû
akmenû waikus prikélt Abra-
ómui.
10. Jau kirwis pridētas prie
médziû ßakniês; todēl, kiek-
wien's médis, ne néßąs géro
waisaus, bus ißkirstas ir į
ugnį įmestas.
11. Aß krikßtiju jus wánde-
nimi prisiwertimop'; bet atei-
nąsis paskuy manę, sylingęsnis
yra uź manę, kurio aß ir ne
esmi wertas, jo kurpes neßot,
tas krikßtis jus ßwenta Dwásè
ir ugnimi.
12. Jisai tur sawo wētyklę
sawo rankoj'; jisai ßlůs sawo
klojimą ir suwalys sawo kwie-
czus į skunę; ir pelus jis sudé-
gis amźina ugnimi.
13. Tůczēs atējo Jēzus iß
Galilēôs pas Jordaną, prie
Jono, kad jo krikßtitas butu.
14. Bet Jonas to ne norējo
apsiimti, sakydams: man pri-
walu iß tawęs gaut krikßtą, ir
tu ateini pas manę?
15. Bet atsakydams Jēzus
tare jam: testow dabar taipo;
nēs taip mum půlas' wisą tei-
sybę ißpildit. Tay jis apsiēme.
16. Ir Jēzus pakrikßtitas
ißējo tůjaus iß wandens. Ir
ßtay, dangus atsiwēre ties jůmi.
Ir Jonas regējo Dwásę Diewo
nusiléidzenczę kaip karwélį, ir
ateinanczę ant jo.

17. Ir ßtay, balsas iß dangaus sake: Tas mano mielasis sunus, tůmi aß mēgstu.

4. Pérskyrimas.

Kristus prabeda mokinti.

Po to Jēzus Dwasês nuwestas buwo į púsczią, kad wèlno gundinams butu.

2. Ir kaip kéturesdéßimtis dienû ir kéturesdéßimtis nakczû pastininkáwęs buwo, jis ißálko.

3. Ir gunditojis atējęs pas jį sake: jey esi Diéwo sunus, tay liepk, kad tie akmenys į důną pawirstu.

4. Bet jisai atsakydams tare: paraßyta yra: ne wieninteley důna minta żmogus, bet kożnu żodżu, iß Diewo burnôs ißeinanczu.

5. Po to wéde jį wélnas į ßwentąjį miestą ir státe jį ant bażnyczôs wirßaus,

6. Ir sake jam: jey esi Diewo sunus, tay nusiléisk żemyn; nēs paraßyta yra: Jis sawo angēlams įsakys apie tawę, ir neßos tawę ant rankû, kad ne įtrenktumbei į akmenį sawo koją.

7. Tay atsáke jam Jēzus: wēl paraßyta yra: ne gundik Diewą, sawo Wießpatį.

8. Wēl wéde jį wélnas ant labay aukßto kálno ir paróde jam wisas swieto karalystes ir jû ßlowę,

9. Ir sake jam: tai wislab důsu taw, jey atsiklaupęs melsies manęs.

10. Atsáke jam Jēzus: atstok nůg manęs, ßētone! nēs paraßyta yra: tu turi melstis Diewo, sawo Wießpatiês ir jam wienam ßlúżiti.

11. Tay atstójo nů jo welnas, ir ßtay, angēlai atēję ßlúżijo jam.

12. Ir Jēzus ißgirdęs Joną apkáltą, nuējo į Galilēôs żémę.

13. Ir palikęs miestą Nazaret, atējo ir gyweno Kapernaume, kursai yra pas mares, rubéżůse Zabulono ir Naptalimo,

14. Kad ißsipildįtu żodis prarako Eżaioßaus sakytas:

15. Żéme Zabulono, ir żęme Naptalimo pakelēj' márû, anoj' ßalij' Jordano ir pagonißka Galilēą,

16. Żmones, kurie sēdējo tamsybēje, ißwydo didę ßwiesybę; ir sēdintiems wietoje ir ßeßēlije smertiês użtekējo ßwiesybe.

17. Iß to czēso prabējo Jēzus mokinti, sakydams: prisiwerskities, nēs prisiártino dangaus karalyste.

18. Ir kaip Jēzus wáikßczojo pas mares Galilēôs, ißwydo dų brolų, Simoną, wadinamą Pétrą, ir Endrējų jo brolį, métanczų tinklą į mares, nēs buwo żweju.

19. Ir ſake jiemdwiem: ſékita
manę, aß padaryſu judų żmonû
żwejeis.
20. Jûdu tůjaus palikuſu tin-
klus jį ſéke.
21. Ir iß cze tolaus eidams
ißwydo kitų dų brolų, Jokubą,
ſunų Zebedējo, ir Joną, jo brolį,
laiwe, ſu ſawo tēwu Zebedēju
taiſanczus ſawo tinklus, ir pa-
wadino jůdu.
22. Ir jůdu tůjaus palikuſu
laiwą ir ſawo tēwą, ſéke jį.
23. Ir Jēzus pérwaikßczojo
wiſą żémę Galilēôs, mokidams
jû ßuilēſa ir apſakydams Ewan-
gēlią karalyſtês, bey gydidams
wiſokias ligas ir wiſokias ne-
galęs żmonēſa.
24. Ir jo garſas ißējo į wiſą
Syriû żémę. Ir atwede pas jį
wiſokius ligonis, tuleropomis
ligomis ir múkomis apimtus,
ir wélno wárgintus, ir mēneſio
liga ſérganczus, ir ſtabù ißtik-
tus, ir jis ißgyde jůs.
25. Ir ſéke jį didis żmonû
pulkas iß Galilēôs, iß déßimtis
mieſtû, iß Jeruzalês, iß Zydû
żémês, ir iß anôs pùſês Jor-
dano.

5. Pérſkyrimas.

Kriſtus ánt kálno mokina apie krikßczoniû ißganimą.

Ir památęs żmones użējo ant
kalno ir ſēdoſi, ir atējo pas jį
mokitinei.
2. Ir jis atwēręs ſawo burną,
mokino jůs, ſakydams:
3. Ißganitingi, kurie wargſta
dwaſēje, nēs jû dangaus kara-
lyſte.
4. Ißganitingi, kurie ſmútijas,
nēs jie bus palinkſminti.
5. Ißganitingi lengwaßirdin-
gieji, nēs jie żémę gaus į da-
lykus.
6. Ißganitingi, kurie alkſta ir
trokßta teiſybês, nēs jie bus
paſotinti.
7. Ißganitingi mielaßirdin-
gieji, nēs jie gaus mielaßirdin-
gyſtę.
8. Ißganitingi czyſtôs ßirdiês
ēſantieji, nēs jie Diewą regēs.
9. Ißganitingi pakajingieji,
nēs jie wadinami bus Diewo
waikais.
10. Ißganitingi pérſekinējimą
kenczą dēl teiſybês, nēs jû dan-
gaus karalyſte.
11. Ißganitingi eſte, kad żmo-
nes jus ißgēdin' ir pérſekinēj'
dēl manês ir apſkélbj' jus, me-
lůdami.
12. Dżaugkities ir linkſmi bu-
kite, nēs pilnay jums bus dan-
guj' atpildoma. Nēs taip pérſe-
kinējo prárakus pirm juſû bu-
wuſus.
13. Jús eſte żémês druſka.
Jey druſka ſurùmą ſawo pa-
meta, kůmi ſùdiſim? Niekam
daugiaus ne tinka, kaip tikt

ißmesti ir bůti žmonēms su-
mindžoti.
14. Jús este swieto ßwiesybe.
Miestas gulis ant kálno, ne gal
but pąslēptas.
15. Zwake užbegama, ne pa-
státoma po ketwirczu, bet ant
liktoraus, tay wiesiems namůse
ēsantiems ßwiecža.
16. Taip te ßwiecža ßwiesybe
jusû po žmonû akiû, kad regētu
jusû gerus darbus ir garbintu
jusû tēwą danguj' ēsanti.
17. Ne mislikite, manę atējusi
žokaną ir prárakus paniekint;
ne atējau paniekint, bet iß-
pildit.
18. Nēsa iß tiesôs sakau sums:
iki dangus ir žéme sugaiß, ne
sugaiß ney mažausas raßtélis,
arba ney wiens žodélis žokáno,
iki wis ißsipildis.
19. Kursai jau paniekin wieną
tû mažausû prisákimû ir taip
mokin žmones, mažausas bus
wadinamas dangaus karaly-
stēje; bet kursai pildo ir mokina,
didis bus wadinams dangaus
karalystēje.
20. Nēs aß sakau jums: jey
ne bus teisybe jusû gerésne, kaip
raßtemokitû ir Parižēußû, tay
ne ieisite i dangaus karalystę.
21. Girdējot, sakyta seniems:
ne užmußk; ir užmußąs bus
prowôs káltas.
22. Bet aß jums sakau: kad
kiekwiens ant sawo brolio pyk-
stąs, yr' súdo káltas; ir sakąsis
ant sawo brolio: Raka, yra
rotôs káltas; ir sakąsis: tu dur-
nau, péklôs ugniês yra káltas.
23. Taygi apierawodams sawo
dowaną ant altoraus, jey cže
atsimintumbei, tawo bróli ką
prieß tawę turinti,
24. Tay palikęs sawo dowaną
pas altory, pirma eik ir susi-
dérink su sawo brolu, ir potam
atējęs apierawok sawo dowaną.
25. Buk tůjaus atleidus sawo
prießininkui, kol dar su jůmi
ant kélo stowi, jeib prießininkas
tawę kartunta ne padůtu súdžai,
ir sudža tawę ne padůtu tarnui,
ir butumbei imestas i tem-
nycžę.
26. Iß tiesôs sakau taw: ne
ißeisi iß tén, ik' ir paskiausi
piningēli užmokēsi.
27. Girdējot, sakyta ēsant se-
niems: ne péržengk wenžawo-
nystę.
28. Bet aß sakau jums: kiek-
wiens užmetąs akis ant mote-
rißkês, jôs užsigeiždams, jau
pérženge wenczawonystę sawo
ßirdije.
29. Taygi jey piktin tawę dé-
ßine tawo akis, ißplēßk ję ir
mesk ję nů sawęs. Nēs nau-
dingiaus taw yra, wienam tawo
sánariû pražúti, užot wisas tawo
kunas butu imestas i péklą.

30. Ir jey tawo déßine ranka
tawę piktin', nukirſk ję ir meſk
ję nůg ſawęs. Nēs naudingiaus
taw yra, wienam tawo ſánariû
prażúti, użot wiſas tawo kunas
butu įmeſtas į péklą.
31. Wēl ſakyta yra: kas ſki=
raſi nů ſawo paczôs, tas jei tur
důti gromatą atſkyrimo.
32. Bet aß ſakau jums: kas
nû paczôs ſawo ſkiraſi, (jey ne
pérżenguſi wenczawonyſtę) tas
dáro, kad jiji pérżeng wencza=
wonyſtę. Ir kas tokę atſkirtą
wéda, pérżeng wenczawonyſtę.
33. Wēl girdējot, ſakyta ēſant
ſeniems: ne priſēk neteiſey ir
atteſēk Ponui Diewui ſawo pri=
ſēgą.
34. Bet aß ſakau jums, kad
niekaip ne priſēktumbit, ney prie
dangaus, nēs tas yra Diewo
ſóſtas;
35. Nēy prie żėmês, nēs ta
yra jo pakóje; ney prie Jeru=
żalês, nēs ji yra mieſtas didżio
karálaus.
36. Neygi priſēk prie ſawo
galwôs, nēs ne gali padaryt
ney wieną plauką ar báltą, ar
jůdą.
37. Bet juſû kalba t' eſie: je,
je, ne, ne; kas daugiaus, tai
nû pikto.
38. Girdējot, ſakyta ēſant: áki
uż áki, ir danti uż danti.
39. Bet aß ſakau jums, kad
neſiſténgtumbit prieß piktą, bet
jey kas per auſį tawę ißtiktu
ant deßinês, tam padůk ir antrą
půſę.
40. Ir jey kas ſu tawim nor
bylinēti ir atimti tawo ſermēgą,
tam palik' ir ſkreiſtę.
41. Ir jey kas tawę priwers
eit wieną mylę, eik ſu jůmi ir
dwi.
42. Důk práßanczam tawę, ir
nů norinczo iß tawęs życżiti,
ne atſitraukis.
43. Girdējot, ſakyta ēſant:
artimą ſawo mylēk ir neprie=
telų ſawo nekęſk.
44. Bet aß jums ſakau: my=
lēkit ſawo neprietelus, żegnókit
jus kéikianczus, gér darykit jus
ne kenczantiems, ir melſkite uż
tus, kurie jus użkabin' ir pérſe=
kinēja;
45. Jeib butumbit waikai ſawo
Tēwo danguj' ēſanczo. Nēs jis
důd ſawo ſaulę użtekēti ant
piktû ir gerû, ir důd lyti ant
teiſujû ir ant neteiſujû.
46. Nēs jey mylite jus my=
linczus, kokiągi algą gauſite;
ar ne ir muitininkai tai dáro?
47. Ir jey tiktay ſu broleis
ſawo meilingay elgiaties, kągi
daug gero dárote? Ar ne ir
mnitininkai tai dáro?
48. Taygi bukite tobuli, kaipo
Tēwas juſû dangujēſis tobulas
yra.

6. Pérskyrimas.

Apie kelis darbus nobażnystês.

Dabókities, kad n'ißdalytumbit
ubagams po akiû żmonû; bile
jie matytu jus; ßeip ne turēsite
algôs pas Tēwą sawo danguje.
2. Taygi ißdalydams uba-
gams ne důk trúbit pirm sa-
węs, kaipo weidmainei dáro
ßuilēsa ir ant úlyczû, kad butu
żmonû pagirami. Iß tiesôs
sakau jums, jie atēme sawo
algą.
3. Bet kad tu ißdaliji uba-
gams, kaire tawo ranka te ne
żino, ką tawo deßine dáro,
4. Jeib sawo dowanas uba-
gams slēpta důtumbei, ir tawo
Tēwas matąs paslēptus dáik-
tus, atlygis taw régimay.
5. Ir kad meldies, ne buk kaip
wéidmainei, kurie lubija mélstis
ßuilēsa ir ant kampû úlyczû
stowēdami, kad żmonû butu ré-
gimi; iß tiesôs sakau jums, jie
atsiēme sawo algą.
6. Bet tu: kad meldies, eik į
sawo kamárą ir użrakinęs duris
melsk sawo Tēwą, niekam ne-
żinant; ir tawo Tēwas, mátąs
paslēptus daiktus, atlygis taw
régimay.
7. Ir jús melsdamies ne turit
daug ßnekēti kaip pagonai, nēs
jie mislij' dēl sawo daug kalbē-
jimo busę ißklausyti.
8. Taygi jiems ne turit pri-
lygti; jusû Tēwas żino, ko pri-
wálote, dar jums jo nesimel-
dżant.
9. Todēl taipo melskities:
Tēwe musû, kurs esi danguje.
Buk ßwenczamas tawo wárdas.
10. Ateik tawo karalyste. Buk
tawo wale kaip danguje, taip ir
ant żémês.
11. Důną musû dienißką důk
mums ir ßę dieną;
12. Ir atléisk mums musû
kaltes, kaip mes atléidżam sawo
kaltiemus;
13. Ir ne wesk mus į pagun-
dimą; bet gélbēk mus nů pikto.
Nēsa tawo yra karalyste ir
macis ir garbē iki ámżiû.
Amen.
14. Nēs jey żmonēms atléisite
jû nusidējimus, tay atléis ir
jums jusû Tēwas dangujēsis.
15. Bet jey żmonēms n'atléi-
site jû nusidējimus, tay ir jums
jusû Tēwas n'atleis jusû nusi-
dējimus.
16. Kad jús pástninkaujate,
ne turit susiraukti, kaip wéid-
mainei; nēs jie nuleidż sawo
akis, kad żmones matytu jůs
pástninkaujanczus. Iß tiesôs
sakau jums: jie atēme sawo
algą.
17. Bet tu, kad pástninkauji,
móstik sawo galwą ir prausk
sawo burną;
18. Jeib żmonēms nesir

tumbei páſtninkaująs, bet tikt
ſawo Tēwui, ēſanczam użſlēp=
toj' wietoj'; ir tawo Tēwas,
matąs paſlēptus dáiktus, atly=
gis taw tai régimay.
19. Ne rinkit ſaw ſkárbû ant
żémês, kurus kandys ir rúdys
ſuēſt, ir kurus wágys paſkuy
káſa ir wágia.
20. Bet rinkite ſaw ſkárbus
danguj', kurus ney kandys, ney
rúdys ne ſuēſt, ir kurus wágys
ne káſa ir ne wágią.
21. Nēs kur juſû ſkárbas, cze
ir juſû ßirdis.
22. Akis yra tawo kuno ßwie=
ſybe. Jey tawo akis gera, wiſas
tawo kunas bus ßwieſus.
23. Ir jey tawo akis ne gera,
wiſas tawo kunas bus tamſus.
Taygi jey tawije ēſanti ßwie=
ſybe yra tamſybe, kaip dide bus
pati tamſybe?
24. Nieks ne gal dwiem po=
nam ßlużyti, ar wieną ne kęs
ir kitą mylēs, ar prie wieno lai=
kyſis ir kitą paniekis. Ne gálite
Diewui ßlużyt' ir Mammonui.
25. Todēl ſakau jums: neſi=
rúpinkities apie ſawo gywaſti,
ką wálgiſit, arba ką gérſit, ney
apie ſawo kuną, kû wilkēſit. Ar
ne gywaſtis brangéſnis yra uż
wálgi?, ir kunas uż rubus?
26. Żurēkit i paukßczus po
danaum, jie ne ſēja, ney pjauja,
nálo i ſkunes, ir tikt juſû
Tēwas dangujēſis jûs pén'.
Argi jús n'eſte gereſni uż jûs?
27. Kurſai iß juſû gal prie
ſawo ſtomens pridēt' máſtą,
norint didey rupintus?
28. Ir apie apdangalą ko rú=
pinaties? żurēkit i lēlijàs ant
lauko, kaipo jos auga, jos ne
dirba, ney werpja.
29. Aß ſakau jums, kad ney
Salomonas wiſoj' ſawo ßlowēj
ne buwo taip aprēdytas, kaip
tû wiena.
30. Taygi jey Diewas żólę
ant lauko, ßę dieną ēſancze ir
rytoj' imétamą i péczų, taip
aprēdo, argi ne labjaus jums
tay darytu, jús mażtikieji?
31. Tódēl neſirúpinkities, ſa=
kydami: ką wálgiſim, arba ką
gérſime, arba kûmi wilkēſim?
32. To wiſo jēßko pagonai;
nēs Tēwas juſů dangujęſis
żino, jus to wiſo priwálant.
33. Bet jēßkokite pirmjaus
Diewo karalyſtês ir jo teiſybês,
tay wiſi ßie daiktai jums pripuls.
34. Dēlgi to neſirúpinkit apie
rytißką dieną; nēs rytißka diena
uż ſawo reikalus rúpiſis. Pa=
kanka kiekwienai dienai ſawo
wargą turint.

7. Pérſkyrimas.

Apie keles paines prie ißganimo.

Ne ſúdikit, kad ne bútumbit ſú=
dijami.

2. Nes tokiu sudu súdisit, tokiu
súdijami búsit, ir tokiu saiku sei-
kiate, tokiu jums bus seikiama.
3. Bet kodel matai krislą sawo
brolio akije, o ne pamatai rástą
sawo patiês akije?
4. Arba kaip dręsi sakyt sawo
broliui: stuy, ißimsu krislą iß
tawo akiês, ir ßtay, rástas
tawo ákije kyßo.
5. Tu wéidmainy, ißtrauk
pirma rástą iß sawo akiês, ir
potam dabokis, kaip krislą ißim-
tumbei iß akiês sawo brolio.
6. Júsʼ ne turit důt ßwentą
daiktą ßunims, ir sawo perlas
ne paméſti kiaulems, kad jas ne
sumintu sawo kójomis ir atsi-
gręžusios jus ne sudraskytu.
7. Praßykit, tay bus jums
důdama; jeßkokit, tay rąsit,
tužgénkit, tay jums atwérs.
8. Nesa, kas práßo, tas gauna,
ir kas jeßko, tas randa, ir kas
tužgéna, tam atwerama.
9. Kursai žmogus tarp jusû
yra, jey jo sunus jį praßytu
důnôs, ir jis jam súlitu akmenį?
10. Arba jey jį praßytu žu-
wiês, kad jam súlitu žaltį?
11. Taygi, jey jús, nelabi
budami, taczau galite sawo wai-
kams gerû dówanû důti, kaip
daugiaus jusû Tewas dangiß-
kąsis ko géro důs tiems, kurie
jį meldžia?
12. Todel wislab, ką norite,
kad žmones jums darytu, tai
darykit ir jiems. Tai zokánas,
tai prarakai,
13. Jeikite per ankßtůsus war-
tus, nesa wartai erdwi, ir kélas
platus, į prapůlimą nuwedąs,
ir daug yra ant to waikßczo-
janczûjû.
14. Ir wartai ankßti, ir kélas
sauras, į gywastį wédąs, ir maž
jû yra, tą surandanczûjû.
15. Saugokities nůg netikrû
prárakû, awjû rubůse pas jus
ateinanczû, bet widuj' jie yra
sudraskąji wilkai.
16. Iß jû waisû jůs pažinkit.
Bau gali skint wynůgiû nů
erßkeczjû? arba pygû nů usniû?
17. Taipo kiekwiens géras
médis gérą waisų néßa, bet
negérs médis negerus waisus
néßa.
18. Gérs médis ne gal negerû
waisû neßti, ir negérs médis ne
gal gerû waisû neßti.
19. Kožnas médis, ne neßąs
gerû maisû, nukertams ir į
ugnį imetams.
20. Todel iß jû waisû jůs
pažinkit.
21. Ne wisi man saką: Wie-
ßpatie! Wießpatie! ieis į dan-
gaus karalystę; bet tie, kurie
wálę dáro Tewo mano danguj'
esanczo.
22. Daug jû sakys man anoj'
dienoj': Wießpatie! Wießpatie!

ar ne tawo wardan mes pra-
rakáwom? ar ne tawo wardan
wélnus ißwárēm? ar ne tawo
wardan daug stebuklû dárēm?
23. Tada jiems ißsipažysu:
aß dar jusû niekados ne paži-
nau, atstókit nů manęs, wisi jús
piktadējai.
24. Todēl kiekwieną girdinti
ir daranti tus mano žodžus,
prilyginu ißmintingam wyrui,
sawo namus ant ůlôs budawo-
janczam.
25. O kaip didey. nulyjus
twánas užējo ir wējai púsdami
tus namus užgáwo, taczau ne
pargruwo, nēsa buwo ant ůlôs
gruntawoti.
26. Jr kas tus mano žodžus
gird, ir jû ne daro, tas lygus
paikam wyrui, budawojanczam
sawo namus ant smiltiês.
27. O kaip didey nulyjus
twánas užējo ir wējai púsdami
tus namus užgáwo, jie sugruwo,
ir jû pargruwims buwo didis.
28. Jr nusidawe, Jēzui tus
žodžus pabaigus, nusigando
žmones jo pamókslo.
29. Nēs jis Diewo žodi sake
macney ir ne kaip raßtemokinti.

8. Pérskyrimas.

Kristaus stebuklai, ypaczey ßępus marû.

Bet jam nů kálno nueinant,
daug žmonû paskuy séke.
Jr ßtay, wiens raupsotas
priējęs meldēsi jo, sakydam's:
Wießpatie, jey nori, rods gali
manę apczystiti.
3. Jr Jēzus sawo ranką ißtie-
sęs ji pakrùtino ir tare: noru
tai daryti, buk apczystitas. Jr
tůjaus nů sawo raupso czystas
pastójo.
4. Jr Jēzus sake jam: dabo-
kis, niekam ne sakyk, bet nuējęs
pasirodik klebonui ir apierawok
dowaną, Moižēßaus palieptą,
jiems ant apludimo.
5. Bet Jēzui i Kapernaum
ieinant, prie jo priējęs wyrésnis
žalnēriû melde ji,
6. Sakydam's: Wießpátie, ma-
no tarnas namēj' gul' kaulliga
sergás ir didę kanczą kencza.
7. Jēzus tare jam: ateisu ir
ji ißgydisu.
8. Wyrésnis žalnēriû atsaky-
dam's tare: Wießpatie, aß ne
wertas esmi, kad po mano stogu
eitumbei, bet wieną tiktay žodi
ißtark, tay mano tarnas pa-
sweiks.
9. Nēsa.ir aß ēsmi žmogus po
wyrausybe, ir po sawim turu
žalnēriû; taczau kad wienam
sakau: eik, tay nueina, ir kitam:
eik ßen, tay ateina, ir mano
bernui: daryk tai, tay dáro.
10. Jēzus tai girdēdam's,
dywijos ir tare žmonēms ji sé-
kantiems: iß tiesôs, sakau jums,
tokio tikējimo Jzraēlije ne radau.

11. Bet aß ſakau jums: daug
ateis iß rytû ir iß wákarû ir
ſēdēs ſu Abraómu, Izaóku bey
Jokubu dangaus karalyſtēje.
12. Bet karalyſtês waikai bus
ißſtumti į tolimjauſą tamſybę,
ten bus kaukimas ir dantû kla=
bējimas.
13. Ir Jēzus tare wyreſná=
mui zalnēriû: eik, te nuſidůda
taw, kaip įtikējei. Ir jo tarnas
paſweiko tą paczę adyną.
14. Ir Jēzus atējęs į Pétro
namus, ißwydo jo ůßwę gulin=
czę ir drugiu ſerganczę.
15. Ir nutwēre jôs ranką, tay
ję drugys pamete. Ir ji atſikē=
luſi jiems paßlúzijo.
16. Bet ant wákaro atwede
pas jį daug wélno priſtotû, ir
jis dwaſes ißwáre zodzeis, ir
wiſokius ligonis ißgyde.
17. Kad ißſipildytu ans zodis
prárako Ezaioßaus, taip ſakan=
czo: Jis muſû negales ant ſa=
węs ēme ir muſû ligas neßójo.
18. Bet regēdam's Jēzus daug
zmonû aplink ſawę, liepe pér=
ſiirt į aną ßalį marû.
19. Ir priējęs prie jo wiens
raßtemokįtas, táre jam: Moky=
tojau, aß ſékſu tawę, kur tu eiſi.
20. Jēzus jam ſake: lapes tur
urwas, ir paukßczei po dangumi
tur lizdus, bet zmogaus ſunus
ne tur ſawo galwôs kur padēt.
21. Ir kits iß jo mokįtiniû
tare jam: Wießpatie pawélik
man pirma nueit, ir palaidot
ſawo tēwą.
22. Bet Jēzus jam tare: ſék
tu manę, ir te laidoja numi=
rieji ſawo numiruſus.
23. Ir jis į laiwą įējo, ir jo
mokįtinei ſéke jį.
24. Ir ßtay, wētra taip dide
ant marû pakilo, kad wilnys ir
laiwą apdenge; ir jis miegójo.
25. Ir mokįtinei jį priēję pa=
budino jį, ſakydami: Wießpatie,
gélbēk mus, prapůlam.
26. Tay jis tare jiems: jús
maztikieji, kodēl taip bijoties?
ir atſikēlęs apdraude wēją bey
mares, ir wiſay tyka paſtójo.
27. Bet zmones dywijos ſa=
kydami: koks tai wyrs, kurio
wējai ir marēs klauſo!
28. Ir jam ißkákus anąßal'
marû į zémę Gergezēnû, atbēgo
jam prießais du wélnû priſtotu;
tůdu iß kapû ißējo ir labay
ſmarkus buwo, aza ney wiens
zmogus tů kelû eit ne galējo.
29. Ir ßtay, jůdu rēkdamu
ſáke: ak Jēzau! Diewo ſunau,
ką mudu turiwa ſu tawim dar=
bo? argi atējei mudų wargint
pirm czēſo?
30. Bet atſtu nů jû buwo
dide kaimene kiaulû ant gany=
klôs.
31. Tay melde jį welnai, ſaky=
dami: norēdams mus iß[illegible]

den pawélik mums į tą kiaulû
kaimenę eiti.
32. Ir jis tare jiems: eikit.
Tay jie ißeidami, į kiaulû kai-
menę įējo. Ir ßtay, wiſa kiaulû
kaimene nů kranto padurmu į
mares įſiméte ir wandenij' nu-
ſkendo.
33. Ir kerdzei bēgo ir į mieſtą
nuēję wiſlab paſáke, kas ſu tais
dwiejais wélno priſtotais nu-
ſitiko.
34. Ir ßtay, wiſas mieſtas
ißējo Jēzui prießais, ir jį pa-
mátę melde, kad nů jû rubéžaus
atſtotu.

9. Pérſkyrimas.

Kriſtaus ſtebuklai jam pargryžus.

Tay Jis į laiwą įējęs atgalos
pérſiyre ir ſugryžo į ſawo
mieſtą.
2. Ir ßtay, atneße jam žmogų
kaulliga gulinti patale. O ma-
tydams Jēzus jû tikējimą, tare
kaulliga ſerganczam: buk link-
ſmas, ſunau, tawo griekai taw
yra atleiſti.
3. Ir ßtay, keli raßte-mokiti
ſawije táre: taſai Diewą blùž-
nija.
4. Bet Jēzus jû miſlis regē-
dam's ſake: kodēl taip piktay
miſlijat ſawo ßirdije?
5. Kas lengwjaus ſakyt: tawo
griekai taw yra atleiſti, arba
ſakyt: kélkis ir waikßczok?
6. Bet kad žinotumbit, žmo-
gaus ſunų maci turinti ant
žémês, griekus atléiſti, tare
kaulliga ſerganczam: kélkis ir
ēmęs ſawo pátalą eik namůn.
7. Ir jis kēlęs nuējo namůn.
8. Žmones tai regēdami, dy-
wijos ir Diewą gárbino, tokią
máci žmonēms dáwuſi.
9. Ir Jēzus is tén ißējęs pa-
máte žmogų prie muito ſēdinti,
wardu Matteoßum, ir ſáke jam:
ſék tu manę, ir jis kēlęs ſéke jį.
10. Ir nuſidawe, jam už ſtalo
ſēdint namůſe, ßtay, daug mui-
tininkû ir griekininkû atēję, ſu
Jēzum bey ſu jo mokitineis už
ſtalo ſēdējo.
11. Tay matydami Parižēußai
tare jo mokitiniems: kodēl juſû
mokitojis walgo ſu muitinin-
kais ir ſu griekininkais?
12. Jēzus tai ißgirdęs táre
jiems: drutieji ne priwálo lie-
koraus, bet negalintieji.
13. Bet eikit ir ißmókit, kas
tai yra: Aß mēgſtu ſuſimilimo
ir ne apierôs. Aß atējau grieß-
nůſus wadinti, kad priſiwer-
ſtus, ir ne teiſůſus.
14. Tame tarpe Jono moki-
tinei atēję pas jį, ſake: kodēl
mes ir Parižēußai taip tankey
paſtninkaujam, ir tawo moki-
tinei ne paſtninkauja?
15. Jēzus tare jiems: kaip
gal ſwodbininkai gedēti, koley

jaunikis pas jůs yra? ale ateis
czēsas, kad jaunikis jiems bus
atimtas, tay jie pástninkaus.
16. Ney wiens ne užbeda ant
séno rubo lópą naujo milo;
nēsa lópas taczau wēl atyra
nů rubo, ir skylē didésne pastoja.
17. Nepilams szwiežas wynas
į senus rykus, kitaip rykai suyra,
ir wyns iszteka, ir rykai pagenda;
bet szwiežas wynas pilams į
naujus rykus, taip abu podrau-
gey iszliekt.
18. Tai jam su jeis bekalbant,
sztay, atējęs wiens isz wyresnujû
jam į kielus půlęs sake: Wiesz-
patie, mano duktē dabar nu-
mire, bet atējęs sawo ranką ant
jôs uždēk, tay ji atgys.
19. Ir Jēzus pasikēlęs séke jį
ir jo mokitinei.
20. Ir sztay, moteriszke dwy-
lika métû kraujo pludimu ser-
ganti jį isz užpakalo priējusi,
sulę jo rúbo pakrùtino.
21. Nēs ji sawije tare: kad
tiktay jo rúbą pakrùtinczau, tay
iszgyczau!
22. Tay Jēzus atsigręžęs ir
ję památęs sake: buk linksma,
duktē, tawo tikējims tawę gél-
bējo. Ir ta moteriszke iszgijo tą
paczę adyną.
23. Ir į namus wyresnojo
atējęs ir památęs wamždinin-
kus ir žmonû trankśmą,
24. Tare jiems: eikit szalin,
nēs mergaite ne numire, bet
miegti. Ir jie iszjůke jį.
25. Bet kaip iszwaryti buwo
žmones, įējęs nutwēre jôs ranką,
ir mergaite kēlēs'.
26. Ir tas garsas iszējo per
wisą tą žémę.
27. Ir Jēzui isz tén tolaus
einant, du aklu paskuy jį eida-
mu szauke, tardamu! ak: sunau
Dowido, pasigailēk mumû.
28. Ir jam namûn parējûs,
tůdu aklu pas Jį atējo. Ir Jē-
zus tare jiemdwiem: bau tikita,
manę gálint tai jumdwiem da-
ryti? Tay jůdu sake jam: ir
labay, Wieszpatie!
29. Tay jis akis jû dwiejû
pakrùtino, tarydams: tesistoja
jumdwiem pagal jumû įtikē-
jimą.
30. Ir jûdwiejû ákys atsi-
wēre. Ir Jēzus uždraude jůdy,
sakydams: dabókita, kad tai ney
wiens ne isztirtu.
31. Ale jůdu iszējusu garba-
wójo ji toje wisoje žémēje.
32. Jiemdwiem jau iszējus,
sztay, pas jį atwede žmogų ne-
bylį ir wélno pristotą.
33. Ir wélnui iszwarytam
ēsant prakalbējo nebilys, ir
žmones stebējos, sakydami: to
dar ne regēta Izraēlije.
34. Bet Parižēuszai kalbējo:
Jis wélnus iszwáro per wélnû
wyráusą.

35. Ir Jēzus apkeláwo wisus miestus ir miestelus, mokino jû ßuilēsa, sakydams Ewangēlią apie karalystę ir gydidams wisokias ligas ir wisokias negáles tarp žmonû.

36. Ir regēdams žmones gailējosi jû, nēsa buwo alpstą ir ißklydę kaip áwys, kerdžaus ne turinczos.

37. Tay sake sawo mokitiniems: pjutis didis, bet maž darbininkû.

38. Todēl melskite pjutiês Wießpati, kad darbininkus i sawo pjuti sústu.

10. Pérskyrimas.

Apie dwyliką Jēzaus mokitinû.

Ir pawadinęs dwyliką sawo mokitinus, dawe jiems wálę ant neczystujû dwasû, jas ißwaryt ir wisokias ligas bey wisokias negáles ißgydit.

2. Bet wardai dwylikôs apaßtalû tie yra: pirmasis Simons, wadinam's Pétras ir Endrējus jo brolis, Jokubs, Zebedējaus sunus ir Jonas jo brolis;

3. Pilippas ir Baltramējus; Tamoßus ir Matteoßus, muitinink's, Jokubs, sunus Alpējaus ir Lebbējus, prawardu Taddējus;

4. Simóns iß Kano ir Judošius Ißkariotas, kursai ji ißdawe.

5. Tus dwylika sunte Jēzus ir igraudéno jûs sakydams: ne eikit pagonû kelais, neygi keláukit i Samaritonû miestus.

6. Bet eikit pas prapûluses awis iß namû Izrael.

7. O eidami sakykit Diewo žodi, taip kalbēdami: dangaus karalyste prisiartino.

8. Ißgydikit ligonis, apczystikit raupsútus, prikélkit numirusus, ißwarykit wélnus. Dowanay tay gáwot, dowanay ir dûkit.

9. Ne turēkit ney aukso, ney sidábro, ney wáro po sawo jûstû.

10. Ney delmóno kelonei, ney dwiejû sermēgû, ney kurpjû, ney lazdôs. Nēs darbininks sawo walgio werts.

11. Bet ieidami i koki miestą arba miestéli, tardikit, bau kas tame to werts ēsąs; ir prie to pasilikit, ik' iß ten ißeiną.

12. Bet ieidami i kokius namus, swéikinkit jûs.

13. Ir jey tie namai to werti, jusû pakájus ant jû užeis. Bet jey to ne werti, pakájus jusû jums wēl atgryß.

14. Ir jeygu kas jus ne priimtu, ney jusû žodziû klausytu, tay iß tû namû arba iß to miesto ißeidami nukratykit dulkes nû sawo kojû.

15. Iß tiesôs jums sakau: žémei Sodomytû ir Gomorrytû

lengwjaus bus sudnoj' dienoj',
ne kaip tokiam miestui.
16. Sztay, aß jus sunczu kaip
áwis tarp wilkû. Todēl bukit
protingi kaip żalczei ir be kla=
stôs kaip karwélei.
17. Bet saugokities żmonû;
nēsa jie padůs jus į sawo súdo
namus ir plaks jus sawo ßui=
lēsa.
18. Jr busit wédami pas ku=
nįgaikßczus bey karalûs, dēl
manęs, ant aplûdijimo jû ir
pagonû.
19. Taigi kad jie jus padůs,
tay nesirúpinkit, kaip ir ką jums
reiktu kalbēt', nēsa toj' adynoj'
bus jums důta, ką reikēs kalbēt.
20. Nēsa jús ne este tie, kurie
kalba, bet jusû Tēwo Dwase
yra per jus kalbanti.
21. Bet brolis brolį padůs į
smertį, ir tēwas sunų, irgi wai=
kai kélsis prieß sawo gimdyto=
jus ir padēs jůs nużudyt.
22. Jr turit n' apkenczami
but wisû żmonû dēl mano war=
do. Bet kas ißtriwos iki gálo,
tas bus ißganytas.
23. Bet jey jus pérsekinēs
wieiname mieste, tay bēgkit į
kitą. Jß tiesôs jums sakau,
jús ne priwersit miestus Jz=
raēlio, iki ateinant żmogaus
sunui.
24. Mokitinis ne péreit sawo
mokitojį, ney bérnas sawo poną.
25. Gana mokitinui, kad jis
prilygsta sawo mokitojui, ir
bernas sawo ponui. Jey jie
gaspadorių per Beelzebubą iß=
ßauke, kaip ne jů labjaus jo
namißkius taip ißßauks.
26. Todēl nesibijokit jû. Nieko
nier' użdengta, kas ne butu at=
dengiama, ir nieko nier' paslēp=
ta, kas ne butu żinoma.
27. Ką aß jums sakau tam=
soje, tai jús kalbēkit ßwiesoj'.
Jr ką girdit į ausį sakant, tai
sakykit ant stogû.
28. Neygi bijokities tû, kurie
kuną nużawina, bet dußią nu=
żudyti ne gal; bet jů labjaus
bijokities to, kursai kuną ir
dußią gal prażudyt pékloje.
29. Ar ne perka dų żwirblų
uż wieną pinigēlį? taczau ney
wiens jû ne půla ant żémês be
jusû Tēwo.
30. Ogi dabar ir wisi jusû
galwôs plaukai yra paskaityti.
31. Todēl nesibijokit; jús ge=
resni este uż daug żwirbliû.
32. Todēl, kursai manę ißpa=
żysta po akiû żmonû, tą ir aß
ißpażysu po akiû mano Tēwo
dangißkojo;
33. Ale kas manęs użsigina po
akiû żmonû, to ir aß użsigisu po
akiû mano Tēwo dangißkojo;
34. Ne turit dumoti: buk atē=
jau pakáją sústi ant żémês;
ne atējau pakáją sústi, bet kr

35. Nēs atējau ſujùdit żmogų
prieß ſawo tēwą, ir dukteri
prieß ſawo motiną, ir marczę
prieß ſawo anytą.
36. Ir żmogaus patiês na=
mißkei bus jo neprieteleis.
37. Kas tēwą arba mótiną
labjaus myl, ne kaip manę, tas
manęs ne wertas. Ir kas ſunų
arba dukteri labjaus myl, ne
kaip manę, tas manęs ne werts.
38. Ir kas ne ima ant ſawęs
ſawo kryżių, ſékdams manę, tas
manęs ne werts.
39. Kas ſawo gywaſti randa,
tas tą prapuldis, ir kas ſawo
gywaſti prapuldo dēl manęs,
tas tą ſurąs.
40. Kas jus priima, tas manę
priima, ir kas manę priima,
tas priima tą, kurs manę ſunte.
41. Kas práraką priima war=
dan prárako, tas prárako algą
gaus. Kas teiſuji priima téi=
ſaus wardan, tas teiſaus algą
gaus.
42. Ir kas girdo wieną tû
praſczauſujû tiktay kupka ßalto
wandens, wardan mokitinio, iß
tieſôs ſakau jums, tai jam ne
paſiliks ne atlygita.

11. Pérſkyrimas.

Jono nuſuntims. Kriſtaus aßtrus pabarims ir meilingas pakwietims.

Ir nuſidawe, Jēzui ißſakius tus
…nus ſawo dwylika moki=
tiniems, ißējo iß ten mokit ir
Diewo żodi ſakyt jû mieſtůſe.
2. Bet Jonas kalējime ißgir=
dęs Kriſtaus dárbus, nuſunte
dų ſawo mokitiniû,
3. Ir ſakydino jam: ar tu eſi
ans ateiſęſis, arba ar dar kito
laukſim?
4. Jēzus atſakydams tare
jiemdwiem: nueikita ir atſaky=
kita Jonui, ką régita ir ką girdita.
5. Aklieji rég, raißieji waikß=
czoja, raupſotieji apczyſtijami,
ir kurtinei gird, numirieji ké=
laſi, ir pawarguliems Ewan=
gēlia apſákoma.
6. Ir ißganytingas, kurs neſi=
piktin' iß manęs.
7. Aniem dwiem nuējus, pra=
dējo Jēzus żmonēms kalbēt apie
Joną: ko ißējot jús i púſczą
żurēt? ar néndrês norit żurēt,
ßén ir tén wējo ſubojamôs?
8. Arba ko ißējot żurēt? begu
norit żurēt żmogų ßwelnais
rubais apſiwilkuſi? Sztay, kurie
ßwelnais rubais wilkia, yra
karálû namůſe.
9. Arba ko ißējot żurēt? begu
norit práraką żurēt? Iß tieſôs
ſakau jums, taſai ir didéſnis uż
práraką,
10. Nēſa taſai yra, apie kuri
paraßyta: ßtay, aß ſunczu ſawo
angēlą pirm tawęs, kurs tawo
kélą taiſyti turēs pirm tawęs.
11. Iß tieſôs ſakau jums, ney

wiens wisů iß móterû gimusû ne kēlęs didésnis uż Joną krikßtytoji, bet mażausasis dangaus karalystēj' didésnis yra uż ji.
12. Bet nů dienû Jono krikßtytojo ikßoley gwoltą kencza dangaus karalyste; ir tie, kurie jei gwoltą dáro, ję sawęspi plēßa.
13. Nēs wisi prárakai ir zokans prarakáwo iki Jonui.
14. Ir (jei tikt norit primti) jis yra Elioßus ateisęsis.
15. Kas tur ausû klausyt, tas te klauso.
16. Ale kam prilygisu tą giminę? Ji lygi waikacziams, sēdintiems ant turgaus ir sawo draugams ßaukiantiems,
17. Ir kalbantiems: mes jums żáidēm ant wamzdzio, ir jús ne norējot ßokti; mes jus aprаudójom, ir jús ne norējot werkti.
18. Jonas atējęs ney wálge, ney gēre, tay jie sako: tas tur wélną.
19. Żmogaus sunus atējęs, walgo ir gér', tay jie sako: ßtay, tas żmogus koks ryjuns ir wyno girtůklis, muitininkû ir griekininkû draugas? ir ißmintis tur dutis súdit nů sawo waikû.
20. Tůczēs' jis pradējo pabárt miestus, kuriůse daugiausey jo stebuklû darytû buwo, ir taczaus jie ne buwo pasigérinę.
21. Bēda taw Korázin, bēda taw, Betsaida! jey ßitokie stebuklai butu nusidawę Tyre bey Zidone, kokie pas jus nusidawe, jie seney butu prisiwertę żake bey pelenůse.
22. Taczau aß sakau jums: Tyrui ir Zidonui lengwjaus bus sudnoj' dienoj, ne kaip jums.
23. Ir tu Kapernaum, ißkeltoji iki dangaus, tu busi żemyn nustumta ik' i péklą. Nēsa jey Sodomoj' butu tie stebuklai nusidawe, kurie pas tawę nusidawe, ji dar ßendien bestowētu.
24. Taczau aß sakau jums: Sodomytû żémei lengwjaus bus sudnoj' dienoj', ne kaip taw.
25. Tůczēs' Jēzus atsakydam's tare: aß garbinu tawe, Tēwe ir Wießpatie dangaus ir żémês, kad tai paslēpei ißmintingiems ir protingiems ir apreißkei kudikiems.
26. Jß tiesôs, Tēwe, nēsa tai taw taip pamēgo.
27. Wisi daiktai man padůti yra nů mano Tēwo; ir ney wiens ne pażysta Suny, kaip tiktay Tēwas, ir ney wiens ne pażysta Tēwą, kaip tiktay Sunus, bey kuriam Sunus tai nor apreikßti.
28. Eikßte ßén manęsp', wisi jús wargingieji ir apsunkintieji, aß jus atgaiwisu.

29. Imkit ant sawęs mano
jungą ir mokikities iß manęs,
nēs aß esmi lengwôs dußôs ir
nůßirdzey pakarnus, tay rąsit
átilsi sáwo dußei.
30. Nēs mano jungas ne sun=
kus, ir mano naßta lengwa.

12. Pérskyrimas.

Kristaus atsikalbējimas prieß Parizeußus

Tůczēs' Jēzus per jawus wáikß=
czojo sabatôs dienoj', ir jo mo=
kitinei ißalkę pradējo wárpas
traukti ir walgit.
2. Tai Parizēußai památę
jam sake; wey, tawo mokitinei
dáro, kas ne tinka daryti sa=
batoj'.
3. Ir jis tare jiems: ar ne
skaitēt, ką Dowids dáre, kaip
jis ir su jůmi drauge ēsą, ißalkę
buwo?
4. Kaip jis i Diewo namus
iējęs ßwentôs dûnôs wálge,
kuriôs taczau wálgit jiems ne
půlēsi, ney tiems, kurie su
jům' buwo, bet wieniems klebo=
nams?
5. Arba ar ne skaitēt żókane,
kaip klebonai sabatoj' bażnyczoj
sabatą pérżeng ir taczau nieku
ne kalti?
6. Bet aß jums sakau, kad
czonay yra tas, kurs ir uż baż=
nyczią didésnis.
7. Bet kad żinotumbit, kas
tai yra, aß mēgstu mielaßir=
dingystė ir ne apiera, ne butum=
bit ąpsúdiję nekaltus.
8. Żmogaus sunus ir sabatôs
wießpats yra.
9. Ir iß ten ißējęs i jû ßuilę
atējo.
10. Ir ßtay, cze buwo żmo=
gus turis padżúwusę ranką, ir
jie klause ji, sakydami: bau
tinka, sabatoj' gydit? kad prie=
żasti gautu, ji apskústi.
11. Bet jis tare jiems: kursai
iß jusû turēdams áwi, jey toji
sabatoj' i důbę ipůla, kad ne
sēktu jôs ir ję n'ißkéltu?
12. Ir kiekůgi gerésnis żmo=
gus uż áwi? togidēl tinka sa=
batoj' gér' daryt.
13. Tay tare tam żmogui:
ißtiesk sawo ranką. Ir jis ißtiese
ję, ir ji jam wēl sweika pastójo,
kaip ir antra.
14. Tay Parizēußai ißēję su=
dúme ant jo, kaip ji nużudytu.
15. Bet Jēzus tai ißtyręs at=
stójo ßalin. Ir daug żmonû ji
séke, ir jis wisus ißgyde.
16. Ir użdraude jiems, kad ji
ne apsakytu,
17. Kad ißsipilditu żodzei prá=
rako Ezaioßus, taip sakanczio:
18. Sztay, tas mano tarnas,
kuri ißrinkau, ir mano mielasis,
kurio mano dußia mēgsta. Aß
dēsu ant jo mano Dwásę, ir jis
tur pagonams apsakyt súdą.
19. Jis nesibársis, ney ßúkaus;

neygi girdēs kas ji rēkaujant ant úliczû.

20. Sutrenktąję nendrę jis ne sulaużys, ir gruzdanti knatą ne iszgesys, ik' iszwes súdą ant pérgalējimo.

21. Jr pagónai jo wardù nusitikēs.

22. Tay atwede wieną żmogų welnû pristotą, kursai áklas ir nebilys buwo; ir jis gyde ji taipo, kad szis áklas ir nebilys ir kalbējo ir regējo.

23. Jr wisi żmones stebējos, tardami: ar ne tas yr' Dowido sunus?

24. Bet Parizēuszai tai girdēdami, sake: jis ne kitaip wélnus iszwáro, kaip per Beelzēbubą, wyrausą welnû.

25. Bet Jēzus jû mislis numanydams, tare jiems: kożna karalyste su sawim' ne sutinkanti pústa pastoja, ir kożnas miestas arba namai, jey su sawim ne sutinka, ne gal iszlikt'.

26. Nēs jey szētons szētoną iszwaro, tay tur but' su sawim ne sutinkąs: kaipgi jo karalyste iszliks?

27. Ogi jey wélnus per Beelzēbubą iszwarau, kůmi jûs iszwáro jusû waikai? Todēl jie bus jusû súdzos.

28. Bet jey asz wélnus Diewo Dwasė iszwarau, tay beje karalyste Diewo pas jus atējo.

29. Arba kaip gal kas ieiti i namus kokio drutojo ir pagrēbti jo turtą, jey ne pirma tą drútaji surisztu ir potam jo namus iszplēsztu?

30. Kas ne su manim, tasai priesz manę; ir kas su manim ne rénka, tas iszbarsto.

31. Todēl sakau jums: wisi griekai ir blùznijimai żmonēms atléidzami; bet blùznijims priesz Dwásę n' atléidzams żmonēms.

32. Jr jey kas ką kalba priesz żmogaus sunų, tam atléidzama; bet jey kas ką kalbą priesz szwentą Dwásę, tam ne atleidzama ney szime, ney aname swiete.

33. Sodikit gérą médi, tay ir waisus bus géras; arba sodikit ledaką médi, tay ir waisus bus ledaks; nēsa isz waisaus médi pażystam.

34. Jús angiû weislēs, kaip galit ko gér kalbēt', patys budami pikti? Kůmi szirdis pilna, tůmi burna plústa.

35. Gér's żmogus tikt gero iszdůda isz géro skarbo sawo szirdiès, ir pikt's żmogus tikt' pikto iszdůda isz skarbo sawo pikto.

36. Bet asz sakau jums: żmones tur rokundą důt sudnoj' dienoj' uż kożną żodi noprosnay kalbētą.

37. Jsz tawo żodziû busi aptéi-

finamas, ir iß tawo żodziû busi atſúdijams.
38. Tay atſáke keli ráßte-mokitů bey Parizēußû, tardami: mokitojau, mes rods norētum-bim żenklo iß tawęs regēt?
39. Ir jis atſakydams tare jiems: ta piktoji ir wenczawonę ardanti giminē jēßko żénklą: ne bus jei kits żénklas důdams, kaip tiktay żénklas prárako Jo-noßaus.
40. Nēſa lygey kaip Jonoßus buwo tris dienas ir tris naktis pilwe bangżuwiês, taip ir żmo-gaus Sunus bus tris dienas ir tris naktis widuje żémês.
41. Niniwês żmones kélſis súde paſkiauſame prieß ßitą giminę ir ję praſúdis, nēſa jie priſiwerte po kozoniês Jono-ßaus; ir ßtay, cze didéſnis uż Jonoßy.
42. Ana karalēne pētû żémês ſtowēs súde paſkiauſame prieß tą giminę ir ję atſúdis, nēſa ji nů żémês kraßto atkeláwo, iß-mintiês Salomono girdēt; ir ßtay, cze didéſnis uż Salomoną.
43. Neczyſtoji dwaſe iß żmo-gaus ißējuſi péreit ſauſas wie-tas, jēßkodama atilſiês, ir ne randa;
44. Tay ji ſako: ſugryßu wēl į ſawo namus, iß kuriû ißējau. Ir atējuſi randa jûs patei-kiant, ßlůtus ir ßweiſtus.
45. Tay nuējuſi ima ſu ſa-wim' kitas ſeptynes dwaſes, dar uż ſawę piktesnes, ir įējuſos gywéna ténay, ir ſu tů żmo-gumi paſkuy pikczaus yra, ne kaip pirma buwo. Taipo bus ir tai piktai giminei.
46. Jam dar taip żmonēms be kalbant, ßtay, jo mótina bey jo brolei ſtowējo lauke, norē-dami ſu jům kalbēti.
47. Tay wiens tare jam: ßtay, tawo mótina, bey tawo brolei lauke ſtow ir nor ſu ta-wim' kalbēti.
48. Bet jis atſakydams tare tam, kurſai jam tai apſáke: kas mano mótina? ir kurie mano brolei?
49. Ir ißtieſęs ſawo ranką ant ſawo mokitiniû, ſake: ßtay, mano mótina ir mano brolei.
50. Nēſa dáraſis wálę mano dangißko Tēwo, tai mano bro-lis, ſeſů ir mótina.

13. Pérſkyrimas.

Prilyginimai.

Tą dieną Jēzus ißējęs iß namû, ſēdoſi prie márû.
2. Ir ſuſirinko daug żmonû prie jo, taipo, kad įżengęs į laiwą ſēdējo, ir wiſi żmones ſtowējo ant kráßto.
3. Ir kalbējo jiems tuleropay per prilyginimus, tarydams: ßtay ißējo ſējējas ſētu.

4. Ir jam be sējant, půle keli grudai pas kélą; tay paukßczei atliekę sulese tus.
5. Kiti půle tarp akmenynês, kur ne daug źémês buwo, ir ißdygo tůjau, todēl, kad ne turējo gilôs źémês.
6. Bet saulei użtekējus pawyto, ir ne turēdami ßakniês padźúwo.
7. Kiti půle tarp erßkēczių, ir erßkēczei użaugę nusmelke tus.
8. Ir kiti půle ant gerôs źémês ir néße waisių, kiti ßimteropą, kiti ßeßiasdeßimteropą, ir kiti trisdeßimteropą.
9. Kas tur ausis klausyti, tas te klauso.
10. Ir mokitinei atēję pas jį, tare jam: kodēl kalbi jiems per prilyginimus?
11. Jis atsakydams tare: Jums důta yra źinot paslēptinę dangaus karalystês, bet jiems ne důta.
12. Nēsa turinczam důdama, kad pilnay turētu; ir neturinczam atimama ir ką tur.
13. Todēl sakau jiems per prilyginimus; nēsa réginczomis akimis nerég ir girdinczomis ausimis ne gird'; nēsa jie tai n' ißmáno.
14. Ir ant jû ißsipildo prarakyste Ezaioßaus, kuri tária: ausimis girdēsite ir n'ißmanysite, ir réginczomis akimis regēsite ir taczau ne permanysite.
15. Nēs ßiû źmonû ßirdis użkietusi yra, ir jû ausys ne prigird', ir jû ákys mirksnoj', kad kartunta akimis ne regētu ir ausimis ne girdētu ir ßirdźe ne supráſtu, neygi prisiwerstu, kad jûs gélbēczau.
16. Bet ißganytos jusû ákys, kad rég, bey jusû ausys, kad gird'.
17. Iß tiesôs sakau jums: daug prárakû ir teisujû geide tai regēt, ką jús régit, ir ne regējo, ir girdēt, ką jús girdit, ir ne girdējo.
18. Taigi jús klausykite tą prilyginimą apie sējēją.
19. Kada kas źodį apie karalystę gird ir n' ißmáno, tay ateit piktasis ir ißplēßa, kas jo ßirdije sēta, ir tai yra tas, kurs pas kélą sētas.
20. Bet kas į akmenynę sētas, tas yra, kad kas źodį klauso ir tą tůjaus su dźaugsmu priima;
21. Ale ne tur ßakniês sawije, bet ßen ir ten mētosi; kad bēda ir pérsekinējimas randasi źodźio dēley, tay tůjaus pasipiktin.
22. Bet kas tarp erßkēczių sētas, tas yra, kad kas źodźio klauso, ir rúpestis ßio swieto bey bagotystês wylus nusmelkia źodį, ir ne neß' waisaus.
23. Ir kas į gérą źémę sēta tas yra, kad kas źodźio klau

ir pérmano irgi tada waisų
néšą, kits šimteropą, kits še-
šisdešimteropą, kits trisdešim-
teropą.
24. Kitą prilyginimą sake
jiems tarydams: prilygsta dan-
gaus karalyste źmogui sējan-
czam gerą sēklą į sawo dirwą.
25. Bet źmonēms bemiegant
atējo jo neprietelus ir užsējo
kukalus tarp kwieczû ir at-
stójo.
26. Ir kaip źelmů paáugo ir
waisų néše, štay, rádos ir ku-
kálei.
27. Tay bernai priēję gaspa-
dorų tare jam: pone! ar ne gérą
sēklą pasējei į sawo dirwą, išgi
ko rádosi kukálei?
28. Jis tare jiems: neprietelus
tai padáre. Tay táre ber-
nai: baugi nori, kad nuēję iš-
rautumbim jůs?
29. Jis tare: nè, jeib rauda-
mi kukálus ir kwieczus drauge
n'išrautumbit.
30. Důkite abejam augt iki
pjutiês, ir pjutiês czēse sakysu
pjowējams: surinkite pirma ku-
kálus ir suriškite į kulelus su-
déginimui, bet kwieczus surin-
kite į mano skunę.
31. Kitą prilyginimą sake
jiems, tarydam's: prilygsta
dangaus karalyste garstyczių
grudui, kurį ēmęs źmogus pa-
sawo dirwoj'.
32. Tas yra mažausas tarp
wisû sēklû; bet užaugęs, didžau-
sas stoj' tarp wisû wiralû, ir
pastoja medžù, kad paukšczei
po dangumi atlēkę laikosi po jo
šakû.
33. Kitą prilyginimą sake
jiems: prilygsta dangaus kara-
lyste raugui, kurį ēmusi mote-
riške įmaiše į tris ketwirczus
miltû, ik' abelnay įrúgo.
34. Tai wis kalbējo Jēzus
per prilyginimus źmonēms, ir
be prilyginimû ne kalbējo jiems;
35. Kad išsipilditu, kas sakyta
per práraką táriantį: atwersu
sawo burną prilyginimůse ir
iškalbēsu paslēptines nů pra-
džôs swieto.
36. Tay paléido Jēzus źmo-
nes ir parējo namůn. Ir jo
mokįtinei priēję jį, tare jam:
išguldyk mums tą prilyginimą
apie kukálus ant dirwôs.
37. Jis atsakydams tare jiems:
źmogaus sunus yra gerą sēklą
sējąs.
38. Dirwa yra swietas: gera
sēkla yra karalystês waikai. Ku-
kálei yra piktenybês waikai.
39. Neprietelus, sējąs tus, yra
wélinas; pjútis, swieto galas;
pjowējai, angēlai.
40. Taygi lygey kaip kukálei
išraujami ir sudéginami, taipo
bus ir swieto galè.
41. Zmogaus sunus sús sawo

angēlus, ir jie surinks iß jo ka-
ralystês wisus papiktinimus ir
neteisey daranczus.
42. Ir imès jůs i ugniês pé-
czy, tén bus káukims ir dantû
klabējims.
43. Tada teisieji žibēs kaip
saule sawo Tēwo karalystēje.
Kas tur ausiû klausyti, tas te
klauso.
44. Wēl prilyginama dangaus
karalyste skarbui paslēptam dir-
woj', kuri žmogus radęs pa-
slēpe ir nuējęs iß dzaugsmo
ant to, pardawe wislab, ką tu-
rējo, ir nupirko tą dirwą.
45. Wēl prilyginama dangaus
karalyste kupczui, jēßkanczam
gerû perlû;
46. Ir rądęs brángę perlą
nuējo, ir pardáwęs wis, ką tikt'
turējo, nupirko tą.
47. Wēl prilyginama dangaus
karalyste tinklui, i mares imé-
stam, kuriůmi wisokias žuwis
gauna;
48. Bet kad pilnas, tay iß-
welka ji žwejai ant kráßto ir
susēdę rankioj' geras i ryką, ir
supuwuses numeta ßalin.
49. Taip nusidůs ir swieto
galè; ißēję angēlai skirs piktů-
sus nů teisujû,
50. Ir imès jůs i dégantì pé-
czy; tén bus kaukims ir dantû
klabējims.
51. Ir Jēzus tare jiems: ar
suprátot tai wislab? Jie tare:
suprátom, Wießpatie.
52. Tay tare jis: todēl kiek
wiens raßte-mokits ißmokits
dangaus karalystei, lygus yra
ukininkui, ißneßanczam iß sawo
skárbo naują ir séną.
53. Ir nusidawe, kaip Jēzus
wisus tus prilyginimus ißkal-
bējęs buwo, ējo iß tén,
54. Ir parējo i sawo tēwißkę
ir mokino ßuilēsa, taip kad jie
stebējosi, tarydami: iß kur tam
tokia ißmintis ir darbai?
55. Ar ne jisai cimerninko
sunus? ar ne jo mótina wardu
Marya? ir jo brolei Jokubs ir
Jozes, ir Simons bey Judas?
56. Ir jo seserс ar ne wisos
prie musû? ißgi kur jam wis
tai?
57. Ir pasipiktino iß jo. Bet
Jēzus tare jiems: prárakas nie-
kur mažaus garbēje laikomas,
kaip sawo tēwißkēje ir sawo
namůse.
58. Ir jis ne dáre tén daug
ženklû, dēl jû netikējimo.

14. Pérskyrimas.

Jono smertis; Kristaus žegnone ir pagálba.

Tame czēse atējo garsas apie
Jēzų iki pas Erodą, ketwirtaini
(Zydû žémês) kunigaikßti:
2. Ir jis tare sawo tarnams:
ßis yra Jonas krikßtytojis; jis

kélęs iš numirusû, todēl jis
daro tokius dárbus.
3. Nēs Erodas Joną buwo
sugaudinęs, surišdinęs ir ap-
kaldinęs dēley Erodyadôs, sa-
wo brolio Pilippo paczôs.
4. Nēsa Jonas buwo jam ta-
ręs: ne tinka taw ję westi.
5. Ir jis butu jį rods nuža-
windinęs, bet jis bijójosi žmo-
nû, nēsa jie laike jį per prá-
raką.
6. Bet kaip Erodas šwente
dieną sawo užgimimo, šokinējo
duktē Erodyadôs po jû akiû.
Tai patiko Erodui.
7. Dēl to pažadējo jei su pri-
sēga, norys jei důti, ką tikt' ji
prašysenti.
8. Ir kaip ji pirm to sawo
motinôs buwo pamokinta, tare
ji: důk man šén ant blúdo
Jono krikštytojo gálwą.
9. Ir karálus smútijos, bet
taczau dēl prisēgôs, ir tû, kurie
su jůmi už stalo sēdējo, liepe
jei důti.
10. Ir nusuntęs nukirsdino
Jonui gálwą kalējime.
11. Ir jo galwa atnešta blúde
mergaitei důta buwo, ir ji nu-
neše tą sawo mótinai.
12. Tay atējęs jo mokitinei,
ēme jo lawoną ir paláidojo tą
ir atējęs praneše tai Jēzui.
13. Ir Jēzus tai ištyręs at-
stójo iš tén su laiwu į púsczią
wienintelis. Ir žmones tai iš-
girdę séke jį pēsti iš miestû.
14. Ir Jēzus išējęs išwydo
tą didį žmonû pulką ir pasi-
gailējo jû ir gyde jû ligonis.
15. Bet ant wákaro atējo pas
jį jo mokitinei, tardami: cze
púsczia yra, ir naktis ártinasi,
leisk žmones nů sawęs, kad
nuējęs į miestelus, saw nusi-
pirktu walgį.
16. Bet Jēzus tare jiems: ne
reik jiems eiti: důkit jús jiems
wálgit.
17. Jie tare jam: mes nieko
ne turim, kaip tikt penkis důnôs
képalus ir dwį žuwį.
18. Ir jis tare: atneškit jůs
man.
19. Ir jis liepe žmonēms pa-
sisēst' ant žolês, ir ēmęs tus
penkis képalus ir dwį žuwį,
pawizdējo į dangų ir dēkawojo
ir. lauže ir dawe mokitinięms,
bet mokitinei žmonēms.
20. Ir jie wálge wisi ir pri-
wálge, ir surinko, kas liko tru-
pucziû, dwylika pilnû pintiniû.
21. Bet tie, kurie wálge, buwo
apie penki túkstantis wyrai, be
moterû ir be waikû.
22. Ir tolydzaus priwerte
Jēzus sawo mokitinus, kad į
laiwą įstoję pirm jo pérsiirtu,
iki jis žmones paléistu.
23. Ir žmones nů sawęs pa-
léidęs, užējo ant kalno jis wie-

nas, kad melstusi. Ir ant wá-
karo pasiliko tén wienas.
24. Ir laiwas jau buwo wi-
durije marû, wilnû mētomas;
nēs wējas buwo jiems i akis.
25. Bet ketwirtoje naktiês sar-
gybēje atējo Jēzus pas jûs
wáikszczodams ant márû.
26. Ir iszwydę ji mokitinei
ant marû waikczojanti, nusi-
gando ir tare: tai yra dwase;
ir praszúko isz baimês.
27. Bet tůjaus Jēzus kalbējo
su jeis, sakydams: bukit linksmi,
asz esmi, nesibijokit.
28. Bet Pétras jam atsaky-
dams tare: Wieszpatie, jeygu tu
esi, tay liepk man ateiti ant
wandens.
29. Ir jis tare: ateik. Ir Pé-
tras iszżengęs isz laiwo ējo ant
wandens, kad eitu pas Jēzų.
30. Bet numánęs didi wēją,
tay jis pérsigando ir buwo be-
grimstąs, szauke bey tare: Wiesz-
patie, gélbēk manę!
31. Bet Jēzus umay isztiesęs
ranką nutwēre ji, tarydams:
tu mażtikisis, kam abejojei?
32. Ir jiems iżengiant i laiwą
wējas lówēsi.
33. Bet laiwe ēsą atēję půle
jam i kielus, tarydami: isz tie-
sôs, tu esi Diewo Sunus.
34. Ir pérsiyrę iszkáko i żémę
Genēzaret.
35. Ir ji iszwydę żmonęs anoj'
szalij' iszsuhte i wisą szali ir at-
gabéno wisokius negálinczus
pas ji,
36. Melsdami, kad tiktay súlę
jo rubo pakrùtintu. Ir wisi,
kurie pakrùtino, pasweiko.

15. Pérskyrimas.

Apie żmonû istatimus, Kanakiszką mote-
riszkę ir kitus stebuklus.

Tay atējo pas ji raszte-mokiti
ir Parizēuszai isz Jeruzalês, ta-
rydami:
2. Kam pérżengia tawo moki-
tinei wyresnujû istátimus? jie
ne mazgoja sawo rankas, důną
wálgydami.
3. Jis atsakydams tare jiems:
ogi jús, kam pérżengiat Diewo
prisákimus, dēl sawo istátimû?
4. Diews prisáke: garbink tē-
wą bey mótiną sawo. Bet kas
tēwą bey mótiną kéikia, tur
smerczu mirti.
5. Ale jús mokinat: kurs tē-
wui bey mótinai tar': kad asz
apierawoju, tay taw naudin-
giaus yra, tas geray daro.
6. Tůmi nusidůda kad nieks
daugiaus sawo tēwą ir sawo
mótiną ne gárbin, ir taipo
Diewo prisákimus nieku pa-
wertēt, dēl sawo istátimû.
7. Jús wéidmainei, geray apie
jus prarakáwo Ezaioszus, tary-
dams:
8. Szie żmones ártinasi m

nęſpi ſawo burna ir gárbina
manę ſawo lúpomis; ale jû ßir=
dis atſtu nů manęs.
9. Bet nopróſnay ßlúžija man,
kadangi mokin toki pamokſlą,
tikt žmonû prámonę ẽſanti.
10. Ir atwadinęs žmones ſa=
węſpi, tare jiems: idant iſiklau=
ſykit ir pérmanykit:
11. Kas pro burną ieit, tai
ne dáro žmogų necžyſtą, ale kas
iß burnôs ißeit, tai žmogų ne=
cžyſtą dáro.
12. Tay priẽję jį jo mokitinei
tare: bau ir žinai, kad Pari=
žẽußai paſipiktino, tą žodį gir=
dẽję?
13. Bet jis atſakydams tare:
wiſi cžẽpai, mano dangißko
Tẽwo ne ſodinti, ißraujami yra.
14. Praſtokite jůs, jie akli yra
ir aklû wádai. Bet kad áklas
áklą wédą, abu į důbę ſupůla.
15. Tay Pétras atſakydams
tare: ißguldyk mums tą prily=
ginimą.
16. Ir Jẽzus tare jiems: argi
ir jús dar te b' eſtę ne ißmáną?
17. Ar dar ne ſuprantat, kad
wis, kas pro burną ieit, tai eit
į pilwą ir ißmetama yra į
mẽßlû wietą.
18. Bet kas pro burną ißeit,
tai ißeit iß ßirdiês, ir tai žmogų
necžyſtą dáro.
19. Nẽſa iß ßirdiês ißeit pik=
niſlys, ražbajyſte, wencža=
wonyſtês=péržengimas, kekßyſte,
wagyſte, neteiſus ludijimas,
blůžnijimas.
20. Tai yra tie dalykai, kurie
žmogų necžyſtą dáro. Bet ne=
mazgotomis rankomis walgyt',
tai žmogų necžyſtą ne dáro.
21. Ir ißẽjęs Jẽzus iß tén,
ẽjo į ßalis Tyraus bey Sidono.
22. Ir ßtay, moterißke Kana=
nẽißka ißẽjuſi iß tû rubéžû, jam
paſkuy ßauke, tarydama: ak
Wießpatie, ſunau Dowido, ſu=
ſimilk ant manęs; mano duktẽ
ſunkey wélno wárginama.
23. Ir jis n' atſake jei ney
wieną žodį. Tay jo mokitinei
jį priẽję práße jį tarydami: léiſk
ję nů ſawęs, nẽſa ji ßauk paſkuy
mus.
24. Bet jis atſakydams tare:
aß n' eſmi ſúſtas, kaip tiktay
pas prapůluſes awis iß námû
Izrael.
25. Bet ji priẽjuſi parſiklaupe
po jo akiû, tarydama: Wieß=
patie, gélbẽk manę.
26. Bet jis atſakydams tare:
nedér atimti důną waikams ir
primeſti ßunims.
27. Ji tare: taip yra, Wieß=
patie! bet taczau ir ßunyczei
walgo nů tû trupucziû, kurie
půla nů jû ponû ſtalo.
28. Tay atſakydams Jẽzus
tare jei: ak moterißk', didis yra
tawo tikẽjims! te nuſidůda taw,

kaip tu nori! Ir jôs duktē pasweiko tą paczę adyną.
29. Ir Jēzus tolaus ißējęs iß tén, atējo pas mares Galilēôs ir užējęs ant kálno sēdosi tén.
30. Ir atējo pas jį daug žmonû, turēdami su sawim raißus, aklus, nebylus, lůßus, ir daug kitû, mésdami jůs prie Jēzaus kojû, ir jis ißgyde jůs;
31. Aža žmones stebējos, regēdami nebylus kalbanczus, lůßus sweikus, ráißus wáikßczojenczus, aklus reginczus; ir garbino Diewą Izraēlio.
32. Ir Jēzus pawadinęs sawo mokitinus pas sawę, tare: gailůs tû žmonû, nēsa jau tris dienas ißbuwo prie manęs ir ne tur ko wálgit. Ir aß ne noru jůs léisti newálgiusus nů sawęs, kad ne apálptu ant kélo.
33. Tay tare jam jo mokitinei: kur imsim taip daug důnôs ßioj' púsczoje, kad tokį pulką žmonû pasótintumbim?
34. Ir Jēzus tare jiems: kiek turite důnôs? Jie tare: septynis képalus ir mážumą žuwélû.
35. Ir jis liepe susēst' žmonēms ant žémês.
36. Ir ēmęs tas septynes důnas ir žuwis, dēkawojęs lauže ir dawe sawo mokitiniems, ir mokitinei žmonēms.
37. Ir wálge wisi ir pasisótino ir surinko, kas liko trupuczû, septynis pintinus pilnus.
38. Ir tû, kurie wálge, buwo keturi túkstanczei wyrû, be moterû ir be waikû.
39. Ir kaip buwo paléidęs žmones nů sawęs, įstójo į laiwą ir atējo į rubéžus Magdalôs.

16. Pérskyrimas.

Apie Parižēußû raugą ir Pétro ißpažinimą.

Tay priēję jį Parizēußai ir Saducēußai gunde jį, norēdami nů jo žénklą regēt' iß dangaus.
2. Bet jis atsakydams tare: wákarais sakot jús: giedra bus, nēs dangus raudonoja;
3. Ir rytmeczeis sakot jús: ßę dieną bus dárgana, nēsa dangus raudonoj' ir úksta. Jus wéidmainei, dangaus weidą galit numanyti, argi ir ne gálit suprąsti žénklus ßio czēso?
4. Szi pikta ir wenczawonystę péržengianti giminē geidžia ženklo, bet ne bus jei ženklas důtas, kaip tiktay ženklas prárako Jonoßaus. Ir palikęs jůs ējo ßalin.
5. Ir pérsiirdami mokitinei į kitą kráßtą, buwo užmirßę důn
drauge imti.
6. Ale Jēzus tare jiems: d

bokities ir saugokities nů raugo Parizēußû ir Saducēußû.
7. Tai jie dumójo tarp sawęs sakydami: tai bus dēl to, kad důnôs ne ēmēm su sawim'.
8. Tai Jēzus suprátęs, tare jiems: jús maztikieji, kogi rúpinaties dēl to, kad důnôs draug n'ēmēte?
9. Argi dar ne suprantat? argi ne atsimenat anû penkiû képalû ir anû penkiû túkstanczû źmonû, ir kiek pintiniû jús tén surinkot?
10. Neygi anû septyniû képalû, ir keturû túkstanczû źmonû, bey kiek pintiniû jús tén surinkot?
11. Kaipogi ne suprantat, kad ne sakau jums apie důną, kad aß sakau: saugokities nů raugo Parizēußû ir Saducēußû.
12. Tay jie supráto, kad ne sakęs buwo, kad saugotus nů důnôs raugo, bet nů Parizēußû ir Saducēußû pamókslo.
13. Tay atējęs į ßalis miesto Cezarēôs Pilippi, klause mokitinus sawo, sakydams: ką sako źmones, źmogaus sunų ēsanti?
14. Jie tare: kiti sako, tu esi Jonas krikßtytojis, kiti, tu esi Elioßus, kiti, tu esi Jeremioßus, ar prárakû wiens.
15. Jis tare jiems: ogi jús ka sakot, manę ēsant?
16. Tay atsáke Simons Pétras ir tare: tu esi Kristus, sunus gywojo Diewo.
17. Ir atsakydams Jēzus tare jam: ißganytás esi, Simon, sunau Jonoßaus, nēs kunas ir kraujas tai taw n'apréißke, bet mano Tēwas danguje.
18. Ir aß sąkau taw: tu esi Pétras, ir ant tôs ůlôs aß kursu sawo baźnyczią, ir péklôs wartai ję ne pérgalēs.
19. Ir důsu taw dangaus raktus. Wis ką tu ant źémês surißi, tai ir danguje bus surißta, ir wis ką tu ant źémês atrißi, tai ir danguje bus atrißta.
20. Tay jis įsake sawo mokitiniems, įdant niekam ne sakytu, kad jis Jēzus ans Kristus ēsąs.
21. Nů to czēso pradējo Jēzus apsakyt' sawo mokitiniems, kaip turis eit į Jeruzalę ir daug kentēti nů wyresnujû ir wyrausû kuningû, ir raßtemokitû, ir uźmußams buti, ir keltis tréczia dieną iß numirusiû.
22. Ir Pétras ēmęs jį į ßalį, subare jį ir tare: Wießpatie, czēdik sawę, tai nieku budu te ne nusidůda taw.
23. Bet jis atsigręźęs tare Pétrui: atstok nů manęs, ßētone, tu esi man papiktinimu, nēs tu ne dumoji, kas Diewo, bet kas źmonû yra.
24. Tay tare Jēzus sawo mokitiniems: jey kas nor manę sékti, tas te uźsiginie sawęs ir

ēmęs sawo kryžių ant sawęs, te sekie manę.

25. Nēsa kurs sawo gywasti nor ißlaikyti, tas prapuldis tą, ir kas sawo gywasti prapuldis dēl manęs, tas atrąs ji.

26. Ką máczitu žmogui, kad jis wisą swietą pelnytu ir taczaus patrotitu sawo dußią? arba, ką gal žmogus důti, kad sawo dußią atwadotu?

27. Nēs juk nusidůs, žmogaus sunų ateisenti ßlowēje sawo Tēwo su sawo angēlais, ir tada kiekwienam atlygis pagal jo dárbus.

28. Jß tiesôs sakau jums: yra czę keli stowinczû, kurie smertiês ne ragaus, iki ißwys žmogaus sunų ateinanti sawo karalystēje.

17. Pérskyrimas.

Kristus perßwiestas gydin' ligoni.

Ir po ßeßû dienû ēme Jēzus su sawim Pétrą ir Jokubą ir Joną, jo broli, ir užwede jûs i ßali aut aukßto kálno.

2. Ir pastójo pérßwiestas po jû akiû, ir wéidas jo žibējo kaip saule; ir jo rubai balti pastójo, kaip ßwiesybe.

3. Ir ßtay, pasirode jiems Moižēßus bey Elioßus, tůdu kalbējo su jůmi.

4. Bet Pétras atsakydams tare Jēzui: Wießpatie, czę gér buti; jey nori, padarysim czę tris ßētras, taw wieną, Moižēßui wieną ir Elioßui wieną.

5. Ir jam dar taipo be kalbant, ßtay, ßwiesi debesis užējo ant jû. Ir ßtay, balsas iß debesiês tare: ßis yra mano mielasis Sunus, kuriům mēgstu, to turite klausyti.

6. Kaip tai mokitinei girdējo, parpůle jie ant sawo wéido ir didey nusigando.

7. Bet Jēzus jůs priējęs pakrùtino jůs ir tare: kélkities ir nesibijokities.

8. Bet kaip jie sawo akis pakēle, ne regējo jie nieko, kaip tiktay Jēzų wieną.

9. Ir jiems nueinant nů kálno, prisáke jiems Jēzus, tarydams: jûs ßi regējimą niekam ne sakykite, iki žmogaus sunus iß numirusû bus prisikēlęs.

10. Ir jo mokitinei klause ji, tarydami: kagi sako raßte-mokiti, Elioßų turint pirma ateiti?

11. Jēzus atsakydams tare jiems: Elioßus tiesa tur pirma ateit ir wis pataisyti.

12. Bet aß sakau jums: Elioßus jau atējęs, ir jie ne ißpažino ji, bet padáre jam, ką jie norējo. Taip ir žmogaus sunus kentēti turēs nů jû.

13. Tay suprato mokitinei, ji apie Joną krikßtytoji jiems kalbējusi.

14. Ir jiems atējus pas žmones, priējo jį žmogus ir půlęs jam į kielus,

15. Tare: Wießpatie, paſigailēk mano ſunaus, nēſa jis mēneſio liga ſerga ir didę kanczą kencza; jis tankey pulinēj' į ugnį ir tankey į wándenį.

16. Ir aß jį pargabenau pas tawo mokitinus, ir jie ne galējo jį gélbēt.

17. Bet Jēzus atſakydams tare: ak tu netikinti ir nelaba giminē! koley dar buſu pas jus? kaip ilgay kéſu jus? atweſkit jį ßén pas manę.

18. Ir Jēzus ſudraude jį, ir wélnas ißējo iß jo, ir paſwéiko waiks tą paczę adyną.

19. Tay jo mokitinei ſkyru jį priēję, tare jam: kogidēl més jį ne galējom ißwaryt?

20. Bet Jēzus atſakydams tare jiems: juſû netikējimo dēley. Nēs iß tieſôs ſakau jums: jey jús tikējimą turit kaip garſtyczû grúdą, tay gálit ſakyti ßiam kálnui: pérſikelk iß czę ténay, tay jis pérſikels; ir jums ney wiens daikts ne bus negálims.

21. Bet ßi weiſlē ne ißeit, kaip tiktay per maldą ir paſtninkáwimą.

22. Bet jiems beſilaikant Galēoje, tare jiems Jēzus: nudůs, kad žmogaus ſunus padůtas bus į žmonû rankas.

23. Ir užmuß jį, ir jis kélſis treczą dieną. Ir jie labay ſmútijos.

24. Ir atējus į mieſtą Kapernaum, ējo pas Pétrą tie, kurie czyžę renka, ir tare: ar juſû mokitojis ne mokēdawo czyžês piningą?

25. Jis tare: mokēdawo. Ir jam namon parējus kalbino jį Jēzus pirma tarydams: kas régis taw, Simon! nů ko ima karálei ant žémês muitą arba czyžę? ar nů ſawo waikû, ar nů ſwetimû?

26. Tay tare jam Pétras: nů ſwetimû. Jēzus tare jam: tay waikai walni.

27. Bet kad mes jůs ne papiktintnmbin, tay eik pas mares ir ißmeſk méßkerę, ir pirmaję žuwį ißſikelenczę imk, ir atplēßęs jôs naſrus, raſi piningą, tą patį ēmęs mokēk už manę ir už ſawę.

18. Pérſkyrimas.

Apie papiktinimą; dangaus raktus ir brolißką ſuderējimą.

Tą paczę adyną atējo mokitinei pas Jēzų tarydami: kas yra didžauſas dangaus karalyſtēje?

2. Pawadinęs Jēzus kúdikį pas ſawę, ſtate tą į jû tarpą,

3. Ir tare: iß tiesôs sakau
jums: jey ne prisiwersite ir
pastósite, kaip kúdikei, tay ne
ieisite i dangaus karalystę.
4. Taygi kas pasižémis, kaip
tas kudikēlis, tas yra didžausas
dangaus karalystēje.
5. Ir kas toki kúdiki priim'
mano wardan', tas manę priim'.
6. Bet kas papiktin wieną tû
mažausujû, kurie i manę tik',
tam butu geraus, kad girnû
akmů jam butu ant káklo užka=
bintas ir nuskandintas butu
márû gilybēje.
7. Bēda swietui dēl papiktini=
mû. O taczau tur ateit papikti=
nimai; bet bēda tam žmogui,
per kuri ateit papiktinimas!
8. Jeygu tawo ranka arba
koja papiktin tawę, tay atkirsk
ję ir mesk nů sawes; geraus
taw, ráißam arba lůßam ieiti
i gywasti, ne kaip dwi ranki,
arba dwi kôji turēdamas ime=
tams butumbei i amžiną ugni.
9. Ir jey tawo akis papiktin
tawę, ißplēßk ję ir atmesk nů
sawęs; geraus taw yra, su
wiena ake i gywátą ieiti, ne
kaip dwi aki turēdamas imestas
butumbei i péklôs ugni.
10. Dabokities, kad ney wieną
iß tû mažujû ne papeiktumbit;
nēsa sakau jums: jû angēlai
danguje rég' wisadôs wéida
mano Tēwo dangißkojo.
11. Nēsa žmogaus sunus atējo
ißganyti, kas prażuwo.
12. Kas régis jums, kad koks
žmogus turētu ßimta awjû, ir
wiena iß tû paklystu, ar jis ne
paliktu dewynesdéßimtis ir de=
wynes ant kalnû ir nuējęs jēß=
kotu paklydusę?
13. Ir jey trópitus ję atrąsti,
iß tiesôs sakau jums, jis dau=
giaus džaugiasi taje, ne kaip
anoms dewynesdéßimt ir dewy=
noms nepaklydusoms.
14. Taip ir jusû dangißkas
Tēwas ne nor, kad tikt wienas
tû mažujû pražútu.
15. Bet jey susigriеßitu tawo
brolis prieß tawę, tay nuējęs
graudénk ji tarp sawęs ir tarp
jo. Jey klausys tawęs, tay lai=
mējei sawo broli.
16. Jey tawęs ne klauso, tay
priimk dar wieną arba dų
pas sawę, kad kožna prowa
dwiejû ludininkû burnoje pasi=
laikytu.
17. Jey jis tû ne klauso, tay
apsakyk surinkimui; jeygu ir su=
rinkimo ne klauso, tay laikyk ji
per pagóni ir muitininką.
18. Iß tiesôs sakau jums: ką
jús ant žémês suribite, tai ir
danguje bus suribta, ir ką jús
ant žémês ißrißte, tai ir danguje
bus ißrißta.
19. Tolaus sakau jums: kur
du tarp jusû ant žémês susitar,

ko norint melstis, tay gaus nů mano dangiszko Tėwo.
20. Nėsa kur du arba trys susirinko mano wardan, czę asz widuj' tarp jû esmi.
21. Tay atėjęs Pétras pas jį, tare: Wieszpatie, kelisgi kartus asz sawo broliui, kurs man susigrieszitu, turu atléisti? ar ganà septynis kartus?
22. Jėzus tare jam: asz sakau taw: ne septynis kartus, bet septynisdészimtis kartû septynis kartus.
23. Todėl prilygsta dangaus karalyste karálui, kurs norėjo susirokůti su sawo tarnais.
24. Ir kaip pradėjo rokůti, rádosi wiens, kurs jam skelėjo deszimtį túkstánczių swárů.
25. O kaip ne turėjo, kůmi uzmokėtu, liepe wieszpats parduti jį, jo moterį ir waikus ir wis ką turėjo, ir uzmokėti.
26. Tay tarnas parsiklaupęs meldėsi jo, tarydams: wieszpatie, pakentėk man, asz taw wis uzmokesu.
27. Pasigailėjęs tada wieszpats to tarno, paléido jį ir skolą jam taipojau atléido.
28. Tay iszėjęs tasai tarnas rádo wieną sawo draugû, kurs jam skelėjo szimtą grászû, ir nutwėręs smauge jį, tarydams: ··!mokėk man, ką tu man skeli!
Tay půlęs į kielùs jo draugas melde jį, tarydams: pakentėk man, asz taw wis uzmokėsu.
30. Ale jis ne norėjo, bet nuėjęs apkale jį, pakol uzmokėtu, ką skelėjo.
31. Bet tai iszwydę jo draugai labay nusisműtijo ir atėję praneszė sawo wieszpaczui wis, kas nusidawe.
32. Tay pawadinęs jį jo wieszpats tare jam: tu piktasis tarne, wisą tą skolą taw atléidau, kadangi manę meldei.
33. Argi ne reikėjo ir taw susimiltis sawo draugo, kaip asz tawęs susimilau?
34. Ir supykęs jo wieszpats padawe jį muczytojams, ik' uzmokėtu wis, ką jam skelėjo.
35. Taipo darys ir jums mano Tėwas dangiszkasis, jey ne isz szirdiês atléisite, kiekwiens sawo broliui jo nusidėjimus.

19. Pérskyrimas.

Apie atsiskyrimo grómatą, kudikius ir bagotystę.

Ir nusidawe, kad Jėzus wisus tus zodzus iszkalbėjęs iszėjo isz Galileôs ir atėjo į rubézus Zydû zémês, anaszal' Jordano.
2. Ir séke jį daug zmonû, ir jis gyde jůs ténay.
3. Tay atėję pas jį Parizėuszai gunde jį tarydami: bau walè zmogui skirtis nů sawo

paczôs, dēl bile kokiôs prieża-
stiês?
4. Bet jis atsakydams tare
jiems: ar ne skaitēt, kad tas,
kurs iß pradżôs żmogų sutwēre,
tas padáre, kad wiens wyrs bey
moterißke butu?
5. Jr tare: todēl żmogus
sawo tēwą ir motiną palikęs
prie sawo moters glausis, ir
bus jůdu wienas kunas.
6. Yragi' tůdu ne du, bet wie-
nas kunas. Taigi, ką Diewas
suwede, to ney wiens żmogus
ne tur pérskirti.
7. Jie tare jam: kamgi Moi-
żēßus prisake atsiskyrimo gró-
matą důti, ir nů jôs atsiskirti?
8. Jis sake jiems: Moiżēßus
pawélijo jums skirtis nů sawo
moterû, dēl jusû ßirdiês kietu-
mo; bet iß pradżôs taip ne
buwo.
9. Ale aß sakau jums: kurs
skirasi nů sawo moters, (jey ne
dēl kekßystês) ir kitą wéda, tas
pérżengia wenczawonystę. Jr
kurs atskirtą wéda, ir tas wen-
czawonystę pérżengia.
10. Tay tare mokitinei jam:
jey taip yra su wyru ir su mo-
terimi, tay ne gér westi.
11. Bet jis tare jiems: tą
żodį ne wisi ißmáno, bet tikt
tie, kuriems důta.
12. Nēs yra keli rómiti, kurie
taip iß motinôs żywáto gimę,
ir yra kiti rómiti, kurie żmonû
ißrómiti; ir yra kiti rómiti, ku-
rie patys sawę ißrómijo dēl
dangaus karalystês. Kas tai
gal ißmanyti, t' ißmáno.
13. Tay atneße kudikēlus pas
jį, kad użdētu rankas ant jû ir
melstus, o mokitinei draude jůs,
14. Bet Jēżus tare: léiskite
kudikēlus, ir ne drauskite jůs
pas manę ateiti; nēsa tokiû yra
dangaus karalyste.
15. Jr użdējęs rankas ant jû,
ißējo iß czę.
16. Jr ßtay, wiens atējęs
tare: gérs mokitojau, ką gér
darysu, jeib amżiną gywastį
apturēczau?
17. Bet jis tare jam: kam
wadini manę geru? ney wiens
n' esti géras, kaip tiktay wiens
Diewas. Bet jey tu nori įeiti
į gywastį, tay pilnawók prisá-
kimus.
18. Tay jis tare jam: kurus?
Bet Jēżus tare: Ne użmußk.
Ne pérżengk wenczawonystę. Ne
wogk. Ne lùdik neteisaus lù-
dimo.
19. Gárbink tēwą ir motiną.
Jr mylēk sawo artimą, kaip
pats sawę.
20. Tay jaùnikáitis tare jam:
wis tai aß pilnawojau iß sawo
jaunystês, kogi dar man reik?
21. Jēżus tare jam: jey nori
tobulas buti, tay eik ir pardůk

wis, ką turi, ir důk ubagams;
tay turėsi skárbą danguje, ir
atėjęs sek' manę.
22. Tą żodi išgirdęs jauni=
káitis, atstójo smútnas nů jo;
nėsa turėjo daug lobjo.
23. Bet Jėzus tare sawo mo=
kitiniems: iß tiesôs, sakau jums,
bagotas ne pigey ieis i dangaus
karalystę.
24. Ir tolaus sakau jums:
pigiaus yra werblúdui péreiti
per adatôs ausi, ne kaip bago=
tam ieiti i Diewo karalystę.
25. Tai išgirdę jo mokitinei
nusigando labay, ir tare: kasgi
tada gal išganytas buti?
26. Bet Jėzus pażurėjo i jůs,
ir tare jiems: żmonėms tai ne
galims daikts, ale Diewui wisi
daiktai galimi.
27. Tay atsakydams Pétras
tare jam: ßtay, mes wislab pa=
likę sékėm tawę, kas bus mums
uż tai?
28. Bet Jėzus tare jiems. iß
tiesôs, sakau jums, kad jús, ku=
rie pasekėt manę, atgimime,
żmogaus sunui sėdint ant kra=
sês sawo ßlowês, taipojau ir
jús sėdėsit ant dwylika krasû
ir súdisite dwyliką giminû Iz=
raėlio.
29. Ir kas paliks namus, arba
brolus, arba seseris, arba tėwą,
arba mótiną, arba moteri, arba
waikus, arba laukus dėl mano
wardo, tas ßimteropay ims, ir
i dalykus gaus ámżiną gy=
wasti.
30. Bet daug, kurie yra pir=
mi, bus paskuczausi, ir daug
paskuczausujû bus pirmieji.

20. Pérskyrimas.

Apie wyniczą, mokitojû pasibidżáwimą ir aklû pagalbą.

Dangaus karalyste prilygsta
ukininkui, kursai ankšti išėjo
samdyti darbininkus i sawo
wyniczą.
2. Ir suderėjęs su darbinin=
kais po graßi ant dienôs, nu=
sunte jůs i sawo wyniczą.
3. Ir išėjęs treczą adyną pa=
máte kitus ant turgaus patei=
kianczus,
4. Ir tare jiems: ir jús eikit
i wyniczą, důsu jums, kas
werta.
5. Ir jie nuėjo. Wėl išėjęs
ßéßtą ir dewintą adyną taipjau
padáre.
6. Bet išėjęs wienoliktą ady=
ną, rádo kitus pateikianczus ir
tare jiems: ką czę stowite wisą
dieną pateikdami?
7. Ir jie sake jam: nieks mus
ne samde. Jis sake jiems: eikit
ir jús i wyniczą, ir kas wert'
bus, ir jús gausite.
8. Bet wákarui ateinant tare
wyniczôs ukininks sawo użweiz=
dui: wadink darbininkus ir důk

jiems algą, pradējęs nů pasku-
czausû ik' pirmujû.
9. Tay atējo wienoliktoj' ady-
noj' samdyti, ir gawo kiek wiens
sawo gráßi.
10. Bet pirmieji atēję dumójo,
daugiaus gausę, ir taipojau kiek
wiens gawo sawo gráßi.
11. Ir tą gáwę murmējo
prieß ukininką,
12. Tarydami: ßie paskuczau-
sieji tiktay wieną adyną te dir-
bo, ir tu jůs mums sulyginai,
kurie mes dienôs naßtą neßo-
jom ir jôs karßti kentējom.
13. Bet jis atsakydams tare
wienam iß jû: prietelau, aß ne
darau taw neteisybę; ar ne su-
derējei su manimi po wieną
gráßi?
14. Imk, kas taw půlasi ir
eik. Bet ßiems paskuczausiems
noru důt. kaip taw.
15. Arba, ar aß ne turu wa-
lês, su sawůju daryti, ko aß
noru? ar todēl taip żwairey
żúri, kad aß toks gérs esmi?
16. Taipo bus paskuczausieji
pirmi, ir pirmieji paskuczausi.
Nēs daug yra wadintû, bet
maż ißrinktû.
17. Ir eidams į Jeruzalę ēme
su sawim dwyliką mokitinû
skyru ant kélo ir tare jiems:
18. Sztay, użeinam į Jeru-
zalę, ir żmogaus sunus bus pa-
důdams wyrausiems kunigams
ir raßtemokitiems; tie atsúdis
ji ant smertiês;
19. Ir padůs ji pagonams
apjůkti, nuplakti ir nukryżawo-
ti, ir trécząą dieną wēl prisikél-
sis.
20. Tay atējo pas ji mótina
waikû Zebedējaus su sawo su-
num dwiem ir atsiklaupusi
melde ką iß jo.
21. Ir jis tare jei: ką nori?
Ji atsáke jam: léisk ßůdų mano
sunų sēdēti tawo karalystēje,
wieną po tawo deßinês ir antrą
po tawo kairês.
22. Bet Jēzus atsáke tary-
dams: jús ne żinote, ką praßą;
ar galite to kyliko gérti, kurio
aß gérsu, ir sawę důtis krikßtiti
tů krikßtu, kuriů aß krikßtijams
esmi? Jie tare jam: gálime.
23. Ir jis tare jiems: mano
kyliką tiesa gérsite ir krikßtu,
kuriům aß krikßtijams, busite ir
jús krikßtiti; bet sēdēt po deßi-
nês ir po kairês, man ne půlasi
důti, kaip tiktay tiems, kuriems
pagatáwita mano Tēwo.
24. Tay ißgirdę ßie déßimtis,
pykterējo ant tû dwiejû broliû.
25. Bet Jēzus pawadinęs jůs
pas sawę, tare: żinote, kad ku-
nigaikßczei swietißki ponawója,
ir didi ponai waldo.
26. Taipo ne tur buti tarp
jusû, bet noris kas tarp jusû
didżu buti, tas t' esie jusû tarnu.

27. Ir noris kas didzausu
buti, tas t' esie jusû bérnu:
28. Lygey kaip žmogaus su-
nus n' atējo, kad jam ßlúžitu,
bet kad patsai ßlúžitu ir dûtu
sawo gywasti atpirkimui už
daugius.
29. Ir jiems iß Jērikôs ißei-
nant, séke ji daug žmonû.
30. Ir ßtay, du aklu, sēdin-
czu pakelēj', ißgirdę Jēzų pra-
einanti, ßauke ir tare: ak Wießz-
patie, tu sunau Dowido, susi-
milkis mumû.
31. Bet žmones apdraude jû-
dų, kad tylētu; bet jûdu jû lab-
jaus ßauke, tarydamu: ak Wießz-
patie, tu sunau Dowido, susi-
milkis mumû.
32. Bet Jēzus apsistojęs wa-
dino jûdų ir sake jiemdwiem:
ką norita, kad jumdwiem dary-
czau?
33. Jûdu atsáke jam: Wießz-
patie, kad mumû akys atsi-
wértu.
34. Ir Jēzus pasigailējo, ir
jû dwiejû akis pakrùtino, ir
tûjaus regējo sawo akimis ir
séke ji.

21. Pérskyrimas.

**Kristaus įėjims į Jeruzalę ir susikal-
bējimas.**

Bet jiems artyn atējus pas Je-
ruzalę, iki Betpagēs pas alywû
kalną, nusunte Jēzus dų sawo
..tinû,

2. Ir tare jiemdwiem: eikita
į miestéli jumdwiem po akiû
ēsanti, ir tûjaus rąsita asi-
lēnę pririßtą ir asilaiti su je;
atrißkita ir atweskita ję pas
manę.
3. Ir jey kas jumdwiem ką
sakys, tay tarkita: Wießpats
abiejû priwálo, ir tûjaus abu
jum leis.
4. Bet tai wis nusidawe, kad
ißsipildītu žodis prárako saky-
tas, kalbanczio:
5. Sakykit dukterei Zion: ßtay,
tawo karálus ateit pas tawę,
lengwas, sēdis ant asilēnês ir
ant asilaiczio asilēnês, naßto-
mis pripràtusôs.
6. Mokitinu du nuējusu pa-
dáre, kaip Jēzus jiemdwiem
buwo liepęs.
7. Ir atwede asilēnę ir asi-
laiti, ir klójo sawo rubus ant
jû ir užsodino ji ant tû.
8. Bet daug žmonû paklójo
sawo rubus ant kélo, kiti kirto
ßakas nû médziû ir pamete
ant kélo.
9. Bet žmones pirma ir pas-
kuy eidami ßauke tarydami:
Ozianna sunui Dowido, pagir-
tas buk ateinąsis wardan Wießz-
patiês! Ozianna aukßtybēje!
10. Ir jam įeinant į Jeru-
zalę, sujùdo wisas miestas, sa-
kydams: kas tasai?
11. Bet žmones tare: tas yra

anſai Jēzus, prárakas iß Nazaret, iß Galilēôs.

12. Jr Jēzus įējo į Diewo bażnyczą ir ißwáre wiſus perkanczus ir pardůdanczus bażnyczoje ir parwerte muitininkû ſtalus, ir kraſes karwelus pardůdanczû,

13. Jr tare jiems: paraßyta yra: mano namai maldôs namai wadinami, bet jûs iß tû padárēt razbáininkû důbę.

14. Jr atējo pas jį į bażnyczą akli ir raißi, ir jis ißgyde jůs.

15. Bet kaip wyrauſieji kunigai ir raßte-mokiti památc ſtebuklus, kurus jis dare, ir waikus ßaukianczus bażnyczoj' ir ſakanczus: Ozianna ſunui Dowido! dides ſupyko,

16. Jr tare jam: argi ne girdi, ką ßie kalba? Jēzus ſake jiems: girdżu. Ar niekadôs ne ſkaitēt: iß burnôs jaunû kudikiû ir żindanczujû ſaw laupſę pataiſei?

17. Jr palikęs jůs ißējo iß mieſto į Betanią ir ten paſiliko.

18. Bet kaip rytmetij' wēl į mieſtą įējo, ißalko.

19. Jr památęs wieną pygû médį pakelēj', artyn priējo ir rádo kit' nieko, kaip tikt lapus ant jo; ir ſake į jį: jau niekados ne neßk waiſaus! Jr pygû médis tůjaus padżúwo.

20. Tai památę mokitinei dywijoſi, tarydami: kaip taip weikey padżúwo tas pygû médis?

21. Bet Jēzus atſakydams tare jiems: iß tieſôs ſakau jums, kad tikējimą turit ir n' abejojat, tay ne tiktay ſu pygôs medżu tai galēſite daryti, bet jey ir ſakyſite ßiam kálnui: kélkis ir grúk į mares, tay nuſidůs.

22. Jr wis, ką praßote maldoje, jey tikit, tay gauſit.

23. Jr kaip jis įējo į bażnyczą ir mokino, priējo jį wyrauſieji kunigai ir żmonû wyreſnieji ſakydami: kieno macije tai darai? ir kas tai taw pawélijo?

24. Jēzus jiems atſakydams tare: ir aß jus klauſu wieną żodį, jey jûs man tai ſakot, tay ir aß jums ſakyſu, kam pawélijant aß tai darau.

25. Jß kur buwo Jono krikßtas? ar jis buwo iß dangaus, ar iß żmonû? Tay jie ſawije, miſlijo ir tare: jey ſakom, jį iß dangaus buwuſį, tay jis mums ſakys: kodēlgi jam ne wierijot?

26. Bet jey wēl ſakom, jį iß żmonû buwuſį, tay turim żmonû bijotis, nēs jie wiſi Joną per prárakąlaike.

27. Jr atſáke Jēzui tardami:

to ne žinom. Tay jis jiems
sake: taygi ir asz jums ne sa=
kau, kieno macije asz tai darau.
28. Bet kas jums régis? tu=
rējo žmogus dų sunų, ir pir=
majį priējęs tare: sunau, eik
ir dirbk szendien mano wyni=
czoj'.
29. Bet jis atsakydams tare:
asz tai ne darysu. Potam to
gailējos ir nuējo.
30. Ir ējęs pas antrą taipjau
tare. Bet jis atsakydams tare:
eisu, pone! ir ne nuējo.
31. Katras tû dwiejû dare
tēwo wálę? Jie atsáke jam:
pirmasis. Jēzus tare jiems: isz
tiesôs sakau jums: muitininkai
bey kékszēs gal weikiaus į dan=
gaus karalystę nukąkt', ne kaip
jús.
32. Jonas pas jus atējo, ir
mokino jus tikrąjį kélą, ir jús
jam ne wierijot, bet muitinin=
kai bey kékszēs jam wierijo. Ir
norint jús tai matēt, taczau ne
prisiwertēt, kad jam ir jús po=
tam butumbit wierijç.
33. Girdēkit kitą prilyginimą:
buwo ukininks, tas prisodino
wyniczą ir tą twora aptwēre,
ir wyno spaustuwę toje iszkase,
ir budawójo korą, ir jį wyniczi=
ninkams parsamdęs į swétimą
žémę iszkelawo.
34. Bet rankiaus czēsui priē=
nusunte sawo bérnus pas
wyniczininkus, kad jo waisų
imtu.
35. Tay wyniczininkai nu=
twēre jo bérnus, wieną iszplake,
antrą užmusze, tréczą akmeni=
mis nužude.
36. Wēl nusunte kitus bérnus,
daugiaus ne kaip pirmujû bu=
wo; ir jie tiems taipojau pa=
dáre.
37. Potam sunte pas jûs sa=
wo sunų, sakydams: jie mano
sunaus bijósis.
38. Bet wyniczininkai sunų
památę susikalbējo: tai tēwo=
nis, eikim, užmuszkim jį ir jo
tēwiszkę saw imkim.
39. Ir ēmę jį, iszstúme isz wy=
niczôs ir užmusze jį.
40. Taygi, kad tôs wyniczôs
ponas ateis, ką darys tiems
wyniczininkams?
41. Jie sake jam: jis tus pik=
tadējus piktay nužudys ir sa=
wo wyniczą kitiems wyniczi=
ninkams iszdůs, kurie jam důs
waisų tikru czēsu.
42. Jēzus sake jiems: argi
niekaday ne skaitēt raszte: tas
akmů, kuri budawoninkai isz=
mete, tas kampinù akmenimi
pastójo; tai tikosi nů Wieszpa=
tiês, ir yra dywai po musû akiû.
43. Todēl sakau jums: Diewo
karalyste, jums atimta, tiems
žmonēms bus důdama, kurie
jôs waisų nésza.

44. Jr kas ant to akmen's půla, tas sutrupēs, bet ant kurio jis půla, tą sutręßkis.

45. Jr wyresnieji kunigai bey Parizēußai, jo prilyginimus girdēdami, suprāto, kad jis apie jůs kalbējo.

46. Jr jie jēßkójo, kaip jį sugautu, bet źmonû bijójos; nēsa jie laike jį per prāraką.

22. Pérskyrimas.

Apie karálaus swodbą, ir wyrausia priśátimą.

Jr Jēzus atsakydams wēl per prilyginimus jiems kalbējo, sakydams:

2. Dangaus karalyste lygi yra karálui, kurs sawo súnui swodbą kēle.

3. Jr sawo tarnus ißsunte, swecźû swodbon pakwiest'; ir jie ne norējo ateit.

4. Wēl ißsunte kitus tarnus, tarydams: sakykit sweczams: ßtay, czésnį sawo pastelawau, mano jauczei ir penimi galwijai pamußti ir wislab gatawa; ateikit į swodbą.

5. Bet jie tai nieku werte ir nuējo, wiens ant sawo lauko, kits ant sawo kupczystês.

6. Bet keli sugáwę jo tarnus, apgēdino ir użmuße jůs.

7. Tay ißgirdęs karálus papyko ir pulkus sawo zalnēriû ißsuntęs ßiůs razbaininkus nùźawino ir jû miestą użdegė.

8. Tay sake sawo tarnams: swodba tiesa gatawa, ale sweczei tôs ne búwo werti.

9. Todēl eikit ant wieźkeļiû ir kwēskit swodbon, ką rąsit.

10. Jr tarnai nuēję ant wieźkeliû, suwede, ką tikt rądo, ir piktû ir gerû; ir apsēdo wisus stalus.

11. Tay įējęs karálus apźwalgyt sweczû, ißwydo tenay źmogų n'apsirēdźusį swodbißku rubù,

12. Jr tare jam: prietelau, kaip tu ßę įējei ir taczau n'apsirēdęs rubù swodbißku? ir jis nutilo.

13. Tay karálus sawo tarnams sake: surißkit jam rankas ir kojas ir ißmeskit jį į tolimjausią tamsybę, tenay bus kaukim's ir dantû klabējims.

14. Nēsa daug yra pawadintû, bet maź ißrinktujû.

15. Tay nuēję Parizēußai sudúme, kaip jį sugautu jo kalboje.

16. Jr nusunte pas jį sawo mokitinus su Erodo tarnais. sakydami: mokitojau, mes źinom, tawę teisų ēsanti ir kelą Diewo tikray mokinantį, ir tu n'atboji ney wieno ir ne weizdi ney ßókio, ney tókio źmogaus.

17. Todēl sakyk mums, kas taw régis: ar werta ciecorui czyżę důt, ar ne?
18. Taygi supręsdams Jēzus jû klastą, sake: jús wéidmainei, kam gundot manę?
19. Paródikit man czyżpinigą. Ir jie jam padawe gráßi.
20. Ir jis sake jiems: kieno tas ábrozas ir użraßas?
21. Jie sake jam: ciecoraus. Tay jis tare jiems: taygi důkit ciecorui, kas ciecoraus yra; ir Diewui, kas Diewo.
22. Jie tai ißgirdę dywijos, paliko ji ir nuējo ßalin.
23. Tą paczę dieną priējo ji Sadducēußai, kurie sako n'ēsanti prisikēlimą, ir klause ji,
24. Tarydami: mokitojau: Moizēßus sakęs: jey kas mirßta, ne turēdams waikû, tay tur jo brolis jo paczę paimti ir waikû sawo broliui gaminti.
25. Taygi pas mus buwo septyni brolei. Pirmasis wédęs numire ir ne turēdams waikû, paliko sawo paczę sawo broliui.
26. Taipojau ir antras ir tréczas, iki sékmojo.
27. Paskuczaus po wisû numire ir pati.
28. Prisikēlime tada iß numirusû, kurio ji bus pati tarp tû septynû? juk wisi ję wéde.
29. Bet Jēzus atsakydams tare jiems: jús klajojat, ne ißmanydami ney ráßtą, ney maci Diewo.
30. Prisikēlime ney wes, ney tekēs, bet lygus yra angēlams Diewo danguje.
31. Bet ar ne skaitēt apie numirusû prisikēlimą, kas jums nů Diewo sakyta, taip kalbanczo:
32. Aß esmi Diewas Abraómo, ir Diewas Jzaóko, ir Diewas Jokubo. Bet Diewas ne yra numirusû Diew's, bet gywujû.
33. Ir żmones tai girdēdami stebējos jo pamókslo.
34. Bet Parizēußai ißgirdę, ji Sadducēußus nutildżusi, susirinko.
35. Ir wiens jû, raßte-mokits, gundidams ji, tare:
36. Mokitojau, kursai yra didżausas prisákims żokane?
37. Bet Jēzus tare jam: mylēk Diewą, sawo Wießpati, iß wisôs ßirdiês ir iß wisôs dußôs ir iß wisôs dumôs.
38. Tai pirmasis ir didżausas prisákimas.
39. Bet antras tam lygus: mylēk sawo artimą, kaip pats sawę;
40. Tůse dwiejůse prisákimůse sudētas wisas żókans ir prárakai.
41. Bet kaip buwo susiēję Parizēußai, klause jûs Jēzus,

42. Sakydams: kas jums rē-
gis apie Kristų? kieno sunus
jis yra? Jie sake: Dowido.
43. Jis sake jiems: kaipgi jį
Dowids dwásēje Wießpaczu
wadina, sakydams:
44. Wießpats sakęs mano
Wießpaczui: sēskis po mano
deßinês, iki padēsu tawo neprie-
telus į tawo pakóją.
45. Taygi jey Dowids jį
Wießpaczu wadina, kaipgi jis
jo sunus yra?
46. Ir ne galējo jam ney
wiens ney žodzio atsakyti, irgi
ne drysso ney wiens iß tôs die-
nôs jį daugiaus ko klausti.

23. Pérskyrimas.

Jēzaus łozonis apie Parizēußus.

Tay Jēzus kalbējo žmonēms
ir sawo mokitiniems,
2. Tarydams: ant Moizēßaus
krásês sēd raßte-mokiti ir Pa-
rizēußai.
3. Taygi wis, ką jie jums
liepja laikyti, tai laikykit ir da-
rykit, ale pagal jû elgimą ne
elgkities. Jie tiesa tai sako,
bet pátys ne dáro.
4. Bet jie rißa sunkias ir ne-
pakelamas naßtas ir uždeda
jas ant žmonû kaklo; ale jie
pátys tû ney wienu pirßtu ne
nor pajùdinti.
5. Bet wisus sawo dárbus
dáro, kad žmonû régimi butu.
Jie plátin' sawo atminimo žen-
klus ir didina sawo rubû sules.
6. Jie meilij' sēdēti wyrausosa
wietosa už stálo, czésnisa ir ßui-
lēsa.
7. Ir rods mēgsta, kad ant
turgaus sweikinami ir žmonû
Rabbi wadinami butu.
8. Ale jús nesiwadinkities
Rabbi; nēs wiens yra jusû
mokitojis Kristus, bet jús wisi
este brolei.
9. Ir ney wieną ne wadinkit
tēwu ant žémês; nēs wiens yra
jusû tēwas, kurs danguje yra.
10. Ir ne wadinkities moki-
tojeis; nēs wiens yra jusû mo-
kitojis, Kristus.
11. Wyrausas tarp jusû testow
jusû tarnas.
12. Nēs kas pats pasiáukßtin,
tas bus pažémintas, ir kas pats
pasižémin, tas bus paáukßtin-
tas.
13. Bēda jums raßte-moki-
tiems ir Parizēußams, jús wéid-
mainei, kurie užrakinat' dan-
gaus karalystę žmonēms; jús
patys ne įeinat, ir įeit norin-
czus įeiti ne léidzate!
14. Bēda jums raßte-moki-
tiems ir Parizēußams, jús
wéidmainei, kurie naßlû bù-
tus suēdat, ir sákoties ilgas
maldas meldzą; todēl jums di-
désnis bus prażudims!
15. Bēda jums raßte-mok

tiems ir Parizēußams, jús
wéidmainei, kurie péreinat že-
mes ir júres, kad wieną Zydû
wierosp' priwerstumbit, ir pa-
stójusi, dárote ji péklôs waikù,
dų kartų už sawę didésni.
16. Bēda jums, jús apjękinti
wádai, kurie sakot: kas prisēk
prie bažnyczôs, tai nieks yra,
ale kas prisēk prie aukso ant
bažnyczôs, tas yra nukaltęs!
17. Jús durni ir akli! kas yra
didésnis, auksas, arba bažny-
cza, kuri auksą paßwencza?
18. Kas prisēkia prie altó-
raus, tái nieks yra; bet kas pri-
sēk prie apierû ant altóraus,
tasai káltas yra.
19. Jús durni ir akli! kas
yra didésnis, apiera, arba
altórus, kursai paßwencza
apierą?
20. Todēl kas prisēkia prie
altóraus, tas prisēkia prie jo
ir prie wiso, kas ant altóraus
yra.
21. Ir kas prisēk prie bažny-
czôs, tas prisēk prie jôs ir prie
to, kursai toje gywéna.
22. Ir kas prisēk prie dan-
gaus, tas prisēk prie Diewo
kráſês ir prie to, kursai ant
jôs sēd.
23. Bēda jums raßte-moki-
tiems ir Parizēußams, jús
wéidmainei, kurie desētines dů-
nů mētû, dilû ir kmynû, ir
palиekat, kas sunkiaus yra zo-
kane, butent súdą, mielaßirdin-
gystę ir wierą! Sziû reiktu da-
ryti ir anû ne palikti.
24. Jús apjękinti wádai, ku-
rie ůdus koßat ir werbludus
praryjate!
25. Bēda jums raßte-moki-
tiems ir Parizēußams, jús wéid-
mainei, kurie kúpkas ir bludùs iß
wirßaus czystus laikot, bet wi-
duj' pilni yra ir plēßimo ir ēdesio!
26. Tu aklasis Parizēuße!
czystik pirmjaus iß widaus sa-
wo kúpką ir blúdą, kad ir kas
wirßuje yra, czysta butu.
27. Bēda jums raßte-moki-
tiems ir Parizēußams, jús wéid-
mainei, kurie lygus éste ißbal-
tintiems kapams, kurie iß wir-
ßaus gražus ródosi, bet widuj'
pilni yra mirusû kaulù ir wi-
sokiôs bjaurybês!
28. Taipo ir jús iß wirßaus
ródoties žmonēms geri, bet wi-
duj' pilni este weidmainystês,
ir netikumo.
29. Bēda jums raßte-moki-
tiems ir Parizēußams, jús
wéidmainei, kurie prárakû ka-
pus budawojate ir dabinat tei-
sujû paminklus,
30. Tardami: kad sawo tēwû
amžije butumbim buwę, tay su
jeis ne butumbim dalywi prá-
rakû kraujo.
31. Taygi taipo pátys ißsilù-

dijat, waikai ēsą tû, kurie prá-
rakus nużawino.
32. Geray; pripildikite ir jús
saiką sawo tēwû!
33. Jús żalczei ir angiû
weislē, kaip norit ißwéngti pék-
lißką prażûdimą?
34. Todēl ßtay, aß suncżu pas
jus prárakus ir ißmintingus
ir raßte-mokitus; ir kitus jû
nużawisite ir nukryżawósite, ir
kitus nupląksite jusû ßuilēsa
ir persekinēsite nů miestû iki
miestû.
35. Kad ateitu ant jusû wi-
sas teisus kraujas, pralietas
ant żémês nůg kraujo teisaus
Abēlo, iki kraujo Zakarioßaus,
sunaus Barakijo, kuri użmußēt
tarp bażnyczôs ir tarp altó-
raus.
36. Jß tiesôs, sakau jums,
wis tai ateisent ant tôs giminês.
37. Jeruzale, Jeruzale, kuri
tu użmußi prárakus ir akme-
nimis żudai tawęsp' sústus;
kiek kartû aß norējau tawo
waikus surinkti, kaip wißta
surenka sawo wißtyczus po
sawo sparnais, ir jús ne no-
rējot.
38. Sztay, jusû namai bus
jums pusti palikti.
39. Nēsa sakau jums: ne re-
gēsit manęs nů ßio czēso, iki
tarsit: pagirtas buk ateinąs
wardan Wießpatiês!

24. Pérskyrimas.

Apie miesto Jeruzalēs ißpústijimą ir swieto gálą.

Ir Jēzui atstojus nůg bażny-
czôs, jo mokitinei atējo pas ji,
kad jamui paróditu bażnyczôs
budawonę.
2. Bet Jēzus tare jiems: ar
ne régite to wiso? Jß tiesôs,
sakau jums: ne liks cże ney
akmů ant akmen's ne sugrau-
tas.
3. Ir jam ant Alywû Kálno
sēdint, atējo pas ji mokitinei
skyru, tardami: sakyk mums,
kada tai bus? ir kokſai bus
żenklas tawo atējimo, bey swie-
to pabaigôs?
4. Bet Jēzus atsakydams tare
jiems: dabokities, kad nieks jus
ne suklastotu.
5. Nēsa daug ateis mano war-
dan, tardami: aß esmi Kristus,
ir daugumą suklastos.
6. Ir ißgirsite karùs ir ßauk-
smus apie karùs. Dabokities
ir ne nusigąskite. Tai wislab
pirma tur nusidůti, bet dar nie-
ra gálo.
7. Nēsa sukils żmones prieß
żmones, ir karalyste prieß ka-
ralystę, ir bus maras ir bá-
das, ir drebējimas żémês ßén
ir tén.
8. Bet tai wislab tikt pradzia
bēdôs.
9. Tada padůs jus wargv'

nużawis jus. Ir n' apkenczami turēsite buti wisû żmonû, dēl mano wardo.
10. Tada daugel pasipiktis, ir kits kitą iszdůs, ir ne apkęs kits kitą.
11. Ir kélsis daug netikrû prárakû ir daugumą suklastos.
12. Ir kadangi neteisybe wirszų gaus, méile tulůse iszausz.
13. Bet kas isztriwós iki gálo, tas bus iszgantytas.
14. Ir ta Ewangelia apie karalystę apsakyta bus per wisą swietą, ant lùdimo wisiems żmonēms; ir tada ateis gálas.
15. Ir kada jau iszwysite iszpústijimo bjaurybę, apsakytą prárako Dangēlo, stowinczę ant szwentôs wietôs; (tai skaitąs ant to té daboja!)
16. Tada te bēga ant kalnû, kas Zydû żémēje butu.
17. Ir jey kas ant stógo butu, tas te ne nukópa, ką iszimti, isz sawo namû;
18. Ir jey kas ant lauko yra, tas te ne gryszta atgalos, sawo rubû atimti.
19. Bet bēda nēszczoms ir żindanczoms tů czēsu.
20. Bet melskite, kad jums ne tęktu bēgti żiemoj' arba sabatoj'.
21. Nēs tada bus didis prispaudimas, kokio ney bute ne buwo isz swieto pradżôs ikszo-
, ir ney potam ne bus.
22. Ir jey ne butu trumpinamos szios dienos, tay ne butu ney wiens żmogus iszgantytas, bet dēl iszrinktujû bus trumpinamos tos dienos.
23. Jey tada jums kas tartu: sztay, cze yra Kristus, arba ténay. tay ne wierikit.
24. Nēsa kélsis netikri Kristus ir netikri prárakai ir darys didżus żénklus ir stebuklus, aża iszwadżůtu, (kad galint) ir iszrinktůsus.
25. Sztay, asz jums tai pirma sakiau.
26. Todēley, jey jie jums tartu: sztay, jis yra púsczoje, ne nueikite tenay; sztay, jis yra kamároje, ne wierikite.
27. Nēsa lygey kaip żaibas iszeiti nů użtekējimo ir szwiesůja ik nusileidimo, toks ir bus atējims żmogaus sunaus.
28. Bet kur maita, tén ir erélei susilęk.
29. Bet tůjaus po to prispaudimo saule ir mēnů sawo szwiesybę pamès, ir żwaigżdes nů dangaus nupuls, ir dangaus twirtybēs jùdkisis.
30. Ir tada pasiródis żénklas żmogaus sunaus ant dangaus. Ir tada raudós wisos gimines ant żémês, ir iszwys ateinanti żmogaus-sunų débesisa dangaus su dide stiprybe ir szlowe.
31. Ir jis sús sawo angelus

su ßaukiancze truba, ir jie su-
rinks jo ißrinktůsius nů keturiû
wējû, nů wieno dangaus kráßto
iki antro.
32. Nů pygôs médzio moki-
kities prilyginimą; jo ßakoms
sprogstant ir lapélams atsiran-
dant numánote, wásarą árti-
nantis.
33. Taip ir jús tai wis ma-
tydami, žinokite tai arti ēsant.
34. Jß tiesôs, sakau jums: ne
sugaiß ta giminē, ik' tam wisam
nusidůdant.
35. Dangus ir žéme sugaiß,
bet mano žodžei ne sugaiß.
36. Bet tôs dienôs ir adynôs
ne žino nieks, ney angēlai dan-
guje, bet tiktay mano Tēwas.
37. Bet lygey kaip dienosa
Noako buwo, taip ir bus atē-
jims žmogaus sunaus.
38. Nēs kaipo jie buwo die-
nosa pirm griekTwano, jie wal-
ge, jie gēre, jie moteres wédė
ir nutekējo, ik tôs paczôs dienôs,
kurioj' įējo Noakas į sawo akrutą;
39. Jr nieko jie n' atbójo, ik'
griekTwanui ateinant ir jůs wi-
sus pagaunant. Taipo ir bus
atējims žmogaus sunaus.
40. Tada du bus ant lauko;
wiens bus priimtas, ir antras
paliktas.
41. Dwi maltuwēj' máls ant
girnû; wiena bus priimta, ir
antra palikta.
42. Todēl budēkite, nēs ne ži-
note, kurioj' adynoj' ateis jusû
Wießpats.
43. Bet tai žinokit: kad namû
gaspadorus žinotu, kurę adyną
wagis ateitu, tay jis mielay
budētu, ir jam ne důtu į sawo
namùs įsiwerßtis.
44. Todēl ir jús bukite gata-
wi; nēsa žmogaus sunus ateis
adynoje netikimoje.
45. Bet kursai yra wiernas ir
ißmintingas bérnas, kurį jo
pons dējo ant sawo ßeimynôs,
kad jei tikru czēsu wálgyt důtu?
46. Jßganytas tas bérnas,
kurį jo pons ateidams taipo
dáranti randa.
47. Jß tiesôs sakau jums:
jis dēs jį ant wiso sawo lóbjo.
48. Bet jey ans pikts tarnas
tartu sawo ßirdije: mano pons
dar ne wéik pareis;
49. Jr pagauna sawo drau-
gus mußti, wálgo ir géra su
girtaiseis;
50. Tay ateis to paties bérno
pons dienoj' nelaukiamoj', ir
adynoj' netikimoj';
51. Jr jį sutrùßkinęs algą jam
důs su weidmaineis. Tén bus
kaukims ir dantû klabējims.

25. Pérskyrimas.

Apie dëßimt mergû ir súdną dieną.

Tada prilygs dangaus kara-
lyste dëßimt mergoms, kurios

ēmuſos ſawo lámpas ējo prie-
ßais jaunikiui.
2. Ir penkios iß jû buwo pai-
kos, ir penkios ißmintingos.
3. Paikos ēme ſawo lámpas,
bet ne ēme aliejaus drauge.
4. Bet ißmintingos ēme alie-
jaus į ſawo rykus, ſu ſawo
lámpomis.
5. Ir jaunikiui użtrunkant,
wiſos ſuſnúduſos użmigo.
6. Ir naktiês widurij' ſußûko:
ßtay, jaunikis ateit, eikit jam
prießais!
7. Tay atſikēluſos wiſos ßi-
tos mergos pritaiſe ſawo lám-
pas.
8. Bet paikos tare ißmintin-
goms: důkite mums ſawo alie-
jaus, nēſa muſû lámpos géſta.
9. Tay atſakydamos ißmin-
tingoſios tare: ne taip, kad po-
tam ne kaip jús, taip ir mes
priſtokſtumbim, bet nuējuſos pas
pardawējus paczos ſaw nuſi-
pirkit.
10. Ir joms nuējus pirkti,
atējo jaunikis, ir tos, kurios
paſigatáwijo, įējo ſu jůmi ant
ſwodbôs, ir durys buwo użra-
kintos.
11. Bet paſkiaus atējo ir ki-
tos mergos, ſakydamos: pone,
pone, ben ir mums atwérk!
12. Bet jis atſakydams tare:
iß tieſôs, ſakau jums: ne pażyſtu
ſ'û.

13. Todēl budēkit, nēſa ne żi-
note ney dienôs, ney adynôs,
kurioj' ateis żmogaus ſunus.
14. Lygey kaipo żmogus toly
kelaudams ſawo tarnus ſuwa-
dino ir jiems ſawo lobį ißda-
lijo.
15. Ir wienam dáwe penkis
ßimtus piningû, antram dų
ßimtų, treczam wieną ßimtą,
kożnam pagal ſawo pagalēji-
mą; ir tůjaus ißkeláwo.
16. Tay nuēję̨s tas, kurs
penkis ßimtus gáwo, tais wer-
tēſi ir kitus penkis ßimtus
pélne.
17. Taipojau ir tas, kurs dų
ßimtų gáwo, pélne kitų dų.
18. Bet tas, kurs wieną ßim-
tą gáwo, nuēję̨s ißkáſe důbę żé-
mēje ir paſlēpe ſawo pono pi-
ningus.
19. Po ilgam czēſui ſugryżę̨s
pons tû tarnû, rokundą ſu jeis
láike.
20. Tay atējo tas, kurs penkis
ßimtus buwo gáwę̨s, ir padējo
jam antrus penkis ßimtus, tar-
dams: pone, penkis ßimtus tu
man dawei, ßtay, kitus penkis
ßimtus tais nupelniau.
21. Tay jam tare jo pons:
ak geray, tu géras ir wiernas
tarne! tu ant máżo buwai wier-
nas, aß tawę ant daugio dēſu;
įeik į ſawo pono linkſmybę.
22. Tay priēję̨s ir tas, kurs

dų šimtų gáwęs buwo, ir tare:
pone, tu man dų šimtų dawei,
štay, kitų dų šimtų nupelniau.
23. Jo ponas tare jam: ak
geray; tu géras ir wiernas tar-
ne! tu ant mážo buwai wier-
nas, aš tawę ant daugio dēsu;
ieik į sawo pono linksmybę.
24. Tay priējo ir tas, kurs
wieną šimtą buwo gáwęs, ir
tare: pone, žinojau tawę skau-
dų žmogų ēsanti, tu pjauji, kur
ne sējęs, ir renki, kur ne barsties.
25. Taygi pasibijójęs nuējau
ir paslēpjau tawo šimtą po
žeme; štay, atimk kas tawo.
26. Bet jo pons atsakydams
tare jam: tu piktasis tarne ir
tinginy! jey žinojei, manę pjau-
janti, kur ne sējau, ir renkanti,
kur ne barsczau:
27. Tay bútumbei mano pi-
ningus turējęs piningmainiáms
důti, o aš sugrįžęs, búczau sá-
wąję su nůmáis atsiēmęs.
28. Todēl atimkite tam tą
šimtą ir důkite dešimt šimtů
turinczam.
29. Nēsa turinczam bus dů-
dama, ir apsczey turēs, bet iš
neturinczo ir tai bus atimama,
ką jis tur.
30. Ir nenaudēlį tarną įmes-
kit į tolimjausią tamsybę; tén
bus kaukims ir dantů klabē-
jims.
31. Bet kad ateis žmogaus
sunus sawo šlowēje, ir wisi
šwenti angēlai su jůmi, tay
sēdēs ant krasēs sawo šlowēs;
32. Ir wisi žmones bus su-
rinkti po jo akiů. Ir jisai skirs
jůs nů kits kito, lygey kaip
kerdžus awis nůg ožiů skira.
33. Ir awis po sawo dešinēs
statys, bet ožius po kairēs.
34. Tay sakys karálus tiems
po sawo dešinēs: eikit šén, jús
perżegnotieji mano Tēwo, aptu-
rēkite karalystę, jums pagatá-
witą nůg swieto pradžôs.
35. Nēs aš buwau išálkęs, ir
jús manę walgidinot. Aš bu-
wau ištróškęs, ir jús manę gir-
dēt. Aš sweczů buwau, ir jús
manę priēmēt.
36. Aš nůgas buwau, ir jús
manę dengēt. Aš sirgau, ir jús
manę atlankēt. Aš apkálts bu-
wau, ir jús manęsp' atējot.
37. Tay jamui teisieji atsa-
kys, tardami: Wiešpatie! ků-
czēs tawę regējom' išálkusį, ir
tawę walgidinom? arba trokš-
tanti, ir tawę girdēm?
38. Kada regējom tawę swé-
czą, ir priēmēm; arba nůgą, ir
tawę dengēm?
39. Kada tawę regējom ser-
ganti, arba apkáltą, ir pas ta-
wę atējom?
40. Ir karálus atsakydams
tars jiems: iš tiesôs aš sakau
jums, ką wienam padárēt tů

mano mažausû broliû, tai man
padárēt.
41. Tay jisai ir sakys tiems
po kairês: eikit ßalin nůg ma-
nęs, jús prakéiktieji į ámžiną
ugnį, pagatáwitą wélnui ir jo
angēlams!
42. Aß buwau ißálkęs, ir jús
manę ne walgidinot. Aß bu-
wau ißtróßkęs, ir jús manę ne
girdēt.
43. Aß swecžù buwau, ir jús
manę ne priēmēt. Aß nůgs bu-
wau, ir jús manę ne dengēt.
Aß sirgau ir apkálts buwau,
ir jús manę ne atlankēt.
44. Tay ir jie atsakys, tar-
dami: Wießpatie, kada tawę
regējom ißálkusį, arba trokßtan-
tį, arba swéczù, arba apkáltą,
ir taw ne paßlúžijom?
45. Tay jis jiems atsakys,
tarydams: iß tiesôs, sakau
jums, ką ne padárēt wienam tû
mažausû, tai ir man ne pa-
dárēt.
46. Ir jie nueis į ámžiną
múką, bet teisieji į ámžiną gy-
wátą.

26. Pérskyrimas.

Kristus móstitas, ißdûtas, ir į prowa wéstas.

Ir nusidawe, kaip Jēzus tas
wisas kalbas pabaige, tare sawo
mokįtiniems:
2. Žinote, po dwiejû dienû
welykas busent, ir žmogaus
sunus padůtas bus kryžawoji-
mui.
3. Tay susirinko wyrausi ku-
nįgai ir raßte-mokįti ir wyres-
nieji žmonû į paloczų wyrau-
sojo kunigo, Kaipoßum' wardu,
4. Sudùmdami, kaip Jēzų ky-
trey sugáwę nužawintu.
5. Bet jie tare: mináu ne
ßwentēje, kad maißtas ne rą-
stus tarp žmonû.
6. Ir Jēzui ēsant Betanioje,
namůse Simono, raupsóto,
7. Priējo jį moterißke, turinti
stiklą labay brangaus wandens
ir tą užliejo ant jo galwôs,
jam už stalo sēdint.
8. Tay jo pasuntinei ißwydę
pykterējo. tarydami: kam déra
tas púſtijimas?
9. Szis wandů butu galējes
brangey pardůts ir ubagams
důtas buti.
10. Tai Jēzus suprátęs tare
jiems: kodēl raudinat tą mote-
rißkę? Ji tikray geray man
padáre.
11. Jús wisados ubagus tu-
rit pas sawę, bet manę ne turit
wisados.
12. Juk ji tą wándenį užlie-
jusi ant mano kuno, kad tůmi
paródytu, manę láidojamą bú-
sentį.
13. Iß tiesôs, aß sakau jums,
kur sákoma bus ßita Ewangēlia

po wiſą ſwietą, czę ir ſákoma
bus ant jos paminklo, ką ji da=
ruſi.
14. Tay nuėjęs iß dwylikôs
wiens, wardu Judoßus Jßka=
riotas, pas wyrauſųs kunigus,
15. Tare jiems: ką man dů=
ſite, aß jį jums ißdůſu? Jr
jie jam ſúle trisdéßimt ſida=
brininkû.
16. Jr iß to jis tykojo, kaip
jį ißdůtu.
17. Bet pirmoj' dienoj' nerau=
gintôs důnôs, atėjo mokitinei
Jėzaus, tarydami jam: kur no=
ri, kad taw pagatawótumbim
wálgyt' welykôs awinėlį?
18. Jis tare: eikit į mieſtą
Jeruzalę pas wieną, ir jam
paſakykit: Mokitojis taw ſaky=
din': mano czėſas jau atėjo, aß
pas tawę welykas ßwęſu ſu ſa=
wo mokitineis.
19. Jr mokitinei dare, kaip
Jėzaus įſakyti, ir pagatáwijo
welykôs awinėlį.
20. Jr ant wákaro ſuſėdo jis
pas ſtálą ſu dwylika.
21. Jr jiems be wálgant tare
jis: iß tieſôs, ſakau jums, wiens
juſû ißdůs manę.
22. Jr jie labay nuſiſmútiję
pradėjo kożnas wiens jį klauſti:
Wießpatie, argu aß eſmi?
23. Jis atſakydams tare: ſu=
lyg manim' ranką į blúdą da=
żąs, manę ißdůs.
24. Żmogaus ſunus tieſa nu=
eit, kaipo apie jį paraßyta, bet
bėda tam żmogui, per kurį
żmogaus ſunus ißdůtas bus.
Geraus butu tam żmogui, nie=
kados ne gimus.
25. Tay atſakydams Judo=
ßus, kurs jį ißdawe, tare: argi
aß eſmi, mokitojau? Jiſai jam
atſáke: tu ſakai.
26. Bet jiems bewálgant ėme
Jėzus důną, dėkawójęs lauże
ir dawe tą paſuntiniams ſawo,
ſakydams: imkit, wálgikit, tai
eſti mano kunas.
27. Jr ėmęs kyliką, ir padė=
kawojęs dawe jiems tą, tary=
dams: gérkit iß to wiſi;
28. Tai yra mano kraujas
naujo teſtamento, kurs pralie=
jamas yra uż daugel ant griekû
atleidimo.
29. Aß ſakau jums: aß ne
gérſu iß ßio czėſo ßito waiſaus
wynmedżio, iki anôs dienôs,
kad ſu jumis naują gérſu kara=
lyſtėj' mano Tėwo.
30. Jr pagiedoję laupſês
gieſmę, ißėjo jie pas alywû
kálną.
31. Tay tare jiems Jėzus:
jús wiſi ßę nakti manimi paſi=
piktiſite. Nėſa paraßyta yra:
aß ißtikſu ganytojį, ir kaimenes
awjû ißſiſklaidys.
32. Bet kėlęs iß numiruſû eiſ
pirm juſû į Galilėôs żémę.

33. Bet Pétras atsakydams
tare jam: norys wisi pasipik-
tintu tawimi, asz taczau nieka-
dos ne pasipiktisu.
34. Jēzus tare jam: isz tie-
sôs, sakau taw: szioj' naktij',
gaidzui dar ne pragydus, tris
kartus użsigisi manęs.
35. Pétras tare jam: kad ir
mirti man su tawim téktu, tay
ne użsigisu tawęs. Taipo sáke
ir wisi mokitinei.
36. Tay atējo Jēzus su jeis
pas dwarą, Getsēmane wadi-
namą, ir tare sawo mokiti-
niams: pasisēskit czę, ik' ten
nuējęs pasimélsu.
37. Jr drauge ēmęs Pétrą, ir
abudų sunų Zebedējaus, pra-
dējo smútitis ir sielwartauti.
38. Tay Jēzus tare jiems:
mano duszia smutna yra ik'
smertiês; czę pasilikite ir budē-
kit su manim.
39. Jr mażą pażygējęs pûle
ant sawo wéido melsdams bey
sakydams: mans Tēwe, jey gal
buti, te aplenkia manę tas ky-
likas, taczau ne kaip asz, bet
kaip tu nori.
40. Jr atējęs pas sawo mo-
kitinus, rádo jûs be miegan-
czus ir tare Pétrui: argi ne
gálite ben wieną adyną su ma-
nimi budēti?
41. Budēkit ir melskities, kad
e ieitumbit i pagundimą.
Dwase tiesa noringa, bet kunas
yra silpnas.
42. Wēl antrą kartą nuē-
jęs meldēsi tarydams: mans
Tēwe, jeygi ne gal manę
aplenkti tas kylikas, net asz tą
gérczau, tay te nusidûd' tawo
wale.
43. Jr atējęs jûs wēl rádo be
mieganczus, ir jû ákys pilnos
buwo miego.
44. Jr palikęs jûs wēl nuējo
ir tréczą kartą meldēsi tais pa-
czeis żodzeis.
45. Tay atējęs pas sawo pą-
suntinus, tare jiems: ak ar
dabar miegosite ir ilsēsitēs?
Sztay, adyna atējo, kad żmo-
gaus sunus bus padûtas i grie-
kininkû rankas.
46. Kélkities, eikim: sztay, pas
szali yra mano iszdawējas.
47. Jr jam dar bekalbant,
sztay Judoszus, wiens isz dwy-
likôs, atējo, ir su jûmi didis
pulkas żmonû, su kardais ir su
kartēmis, nûg wyrausû kunigû
ir wyresnujû żmonû.
48. Jr iszdawējas buwo jiems
żénklą dáwęs, sakydams: kuri
asz pabuczûsu, tas tikrasis, tą
sugaukit.
49. Jr tûjau priējęs Jēzų
tare: sweiks mokitojau, ir ji pa-
buczáwo.
50. Bet Jēzus jam tare: prie-
telau, ant ko czę atējei? Tay

jie prieję rankomis nutwere
Jēzų ir jį sugáwo.
51. Jr ßtay, wiens iß tû, ku=
rie su Jēzumi buwo, ißtiesęs
ranką ißtrauke sawo kárdą ir
ißtikęs wyrausojo kunigo tarną,
nukirto jam wieną ausį.
52. Tay Jēzus tare jam:
įkißk kárdą į sawo wietą; nēs
kursai kárdą im', tas kárdû pra=
puls.
53. Bēs mislyji, manę ne gá=
lint sawo Tēwą melsti, kad
man atsústu daugiaus ne kaip
dwylikų Lēgionû angēlû?
54. Bet kaipo tada ráßtas iß=
sipilditu? Tur taipo buti.
55. Tą adyną kalbējo Jēzus
pulkui: jús ißējote kaip ant
razbáininko, su kardais ir su
kartēmis, sugauti manę. Ar ne
kas dien sēdējau pas jus moki=
dams bažnyczoj', ir jús manę
ne gaudēt?
56. Bet tai nusidawe, kad iß=
sipilditu ráßtai práranû. Tay
wisi mokitinei jį palikę pa=
bēgo.
57. Bet kurie Jēzų sugáwę
buwo, wéde jį pas wyrausą ku=
nigą Kaipoßų, kur susirinkę bu=
wo raßtemokiti ir wyresnieji.
58. Bet Pétras jį iß tólo séke
iki palóczaus wyrausojo wysku=
po, ir įējęs į widų sēdosi pas
tarnus, matyti norēdams, kas
iß to busę.
59. Bet wyrausi kunigai ir
wyresnieji ir wisi rótponei jēß=
kójo neteisaus lùdimo prieß
Jēzų, kad jį nužawintu.
60. Ale ney jókio ne rádo. Jr
noris daugel neteisû ludininkû
atējo, taczau ney jókio ne rádo.
Paskiaus du neteisu ludininku
atējusu,
61. Tare: jis kalbējo: aß galu
Diewo bažnyczą suardyti ir į
tris dienas wēl pakurti.
62. Jr wyrausas wyskups pa=
sikēlęs tare jam: argi nieką
n'atsakai ant to, ką tie lùdija
prieß tawę?
63. Bet Jēzus tylējo. Jr
wyrausas wyskups atsakydams
tare jam: aß prisakau taw prie
gywojo Diewo, kad mums pa=
sakytumbei, bau tu n' esi Kri=
stus, Diewo sunus?
64. Jēzus tare jam: tu sakai.
Taczau aß sakau jums: iß ßio
czēso regēsite žmogaus sunų po
deßinês stiprybês sēdinti ir ant
debesû dangaus ateinanti.
65. Tay sudráske wyrausasis
kunigas sawo rubus ir tare:
jis Diewą blùžnijo, kokio lùdi=
jimo tolaus be priwálom?
Sztay, dabar girdējote jo Die=
wo blùžnijimą.
66. Kas jums régisi? Jie at=
sakydami tare: jis smertiês kál=
tas.
67. Tay jie spjaude į jo wéidc

ir mußе ji kumsczomis. Bet kiti ißtiko ji i wéidą,

68. Ir tare: praŗakáuk mums, Kristau, kas tawę mußе?

69. Bet Pétras lauke sēdējo pryangije paloczaus, ir priējusi ji wiena merga tare: ogi ir tu buwai su tů Jēzumi iß Galilēôs.

70. Bet jis po akiû jû wisû użsigyne, tarydams: aß ne żinau, ką tu kalbi.

71. Bet jam per angą laukan ißeinant, kita merga ji ißwydusi tare czę ēsantiems: ir tas buwo su tů Jēzumi iß Nazaret.

72. Ir jis antrą kartą użsigyne pasibáżidams ir tare: aß ne pażystu to żmogaus.

73. Ir po mażôs walandôs priējo czę stowintieji, sakydami Pétrui: iß tiesôs, ir tu esi wiens tû, nēs ant tawo kalbôs tai numánom.

74. Tay jis pagáwo kéiktis ir bażitis: aß to żmogaus ne pażystu. Ir tůjaus gaidys pragydo.

75. Tay atsimine Pétras Jēzaus żodziû, kada jam kalbējo: gaidzui dar ne pragydus, tris kartus manęs użsigisi. Ir laukan ißējęs nusiwerke skaudzey.

27. Pérskyrimas.

Kristaus kentējims, smertis ir laidojims.

Bet rytą métą wisi wyrausi kunigai ir wyresnieji żmonû sudúme ant Jēzaus, kad ji nużawintu.

2. Ir surißę ji nuwede ir padawe Panskui Pilotui, Zydû żémês waldonui.

3. Regēdams tai Judoßus, kurs ji ißdáwęs buwo, ji smerczop' atsúditą ēsanti, gailējos ir sugrażino anus trisdéßimtis sidabrininkus wyrausiems kunigams ir wyresniemsiems,

4. Sakydams: susigrießijau, ißdáwęs nekáltą kraują.

5. Jie tare: kas mums tai rup? tu żinokis. Ir jis i bażnyczą sidabrininkus imétęs atstójo ir nuējęs pats pasikore.

6. Bet wyrausieji kunigai ēme sidabrininkus ir tare: ne tink' tůs dēti i bażnyczôs skrynę, nēsa tai kraujo piningai.

7. Bet susikalbēję pirko uż tus půdzaus dirwą kápinēms, ateiwjus láidoti.

8. Todēl ta dirwa praminta yra kraujo dirwa ik ßiôs dienôs.

9. Tay ißsipilde, kas pasakyta prárako Jeremioßaus, taip kalbanczo: jie ēme trisdéßimts sidabrininkû, kureis użmokētas buwo pardůtasis, kuri jie pirko iß waikû Izráel.

10. Ir tus dáwe uź půdzaus
dirwą, kaip man Wießpats pri=
ſáke.
11. Bet Jēzus ſtowējo po akiû
źémês waldóno; ir źémês wal=
donas klauſe jį, tarydams: ar
tu eſi Zydû karálus? Bet Jēzus
jam tare: tu ſakai.
12. Ir apſkundzams wyrauſû
kunigû ir wyreſnujû nieko ne
atſáke.
13. Tay Pilotas jam tare: ar
ne girdi, kaip ſunkey jie tawę
apſkundza?
14. Ir jis jam ney ant wieno
źodzio n' atſáke, aźa ir źémês
waldonas didey nuſidywijo.
15. Bet ant ßwenczû paprátęs
buwo tôs źémês waldonas źmo=
nēms išléiſti wieną kaliniû, ku=
rio jie norējo.
16. Bet tůczēſ' jis turējo wie=
ną kálinį, ſunkey nukáltuſį,
Barraboßum' wardu.
17. Ir ſuſirinkus aniems, tare
jiems Pilotas: katrą norit, kad
aß jums ißléiſczau? Barrabo=
ßų, arba Jēzų, kurį ſako, Kriſtų
ēſant?
18. Nēſa geray źinójo, kad jį
iß n' apykantôs buwo ißdáwę.
19. Ir jam ſēdint ant ſúdo
kráſês, atſunte jo pati pas jį
ir jam ſakydino: ne turēk nieko
dárbo ſu tů teiſůju; aß ßendien
daugel per ſapną dēl jo kentējau.
20. Bet wyrauſi kunigai ir
wyreſnieji pérkalbējo źmones,
kad Barraboßaus praßytu, ir
Jēzų nuźawintu.
21. Tay atſáke źémês waldo=
nas tarydams jiems: katrą no=
rite iß tû dwiejû, kad jums
ißléiſczau? Jie atſáke: Barra=
boßaus.
22. Pilotas tare jiems: ką gi
daryſu ſu Jēzumi, kurį ſako
ēſantį Kriſtų? Jie wiſi ſake:
nukryźawodink jį.
23. Waldons tare: ką gi jis
pikto padáręs? Bet anie jů
daugiaus ßauke, tarydami:
nukryźawodink jį.
24. Tay matydams Pilotas
nieko ne padárąs, bet jů didéſnį
trankſmą randantis, ēmęs wán=
denį mazgójo rankas po akiû
źmonû, tarydams: aß ne kalts
eſmi kraujo to teiſojo, jús źi=
nokities.
25. Tay wiſi źmones atſaky=
dami tare: jo kraujas teſtow
ant muſû ir ant muſû waikû.
26. Tay ißléido jiems Barra=
boßų, bet Jēzų nuplakdinęs pa=
dawe, kad butu nukryźawotas.
27. Tay źémês waldóno zal=
nērei Jēzų drauge wéde į ſúdo
bùtą ir ſurinko ant jo wiſą
pulką.
28. Ir nurēdę jį apſaute jį
purpurôs ſkreiſte.
29. Ir nupynę erßkēczû wai=
niką, uźdējo tą ant jo galwôs

ir dáwe jam nendrę į dėßinę
ranką, ir kieleis parſiklaupę, ap=
jůke jį, tarydami: ſweiks Zydû
karálau!
30. Ir ſpjaudami į jį ěme
nendrę, ir taje jo galwą mußė.
31. Ir kaip jie buwo jį apjůkę,
nuſaute jam ſkreiſtę ir aprědę
jį jo patiês rúbais, nuwede jį,
kad jį nukryžawotu.
32. Ir ißeidami rádo žmogų
iß Cyrěniôs, Simoną wardu,
tą jie priwerte, jo kryžų neßti.
33. Ir atěję ant wietôs, Gol=
gata wadinamôs, tai muſû kal=
boje: lawongalwû wieta,
34. Dáwe jam gérti ukſůſą ſu
tulžimi ſumaißytą, ir tą para=
gáwęs ne norějo gérti.
35. Bet kaip jį buwo nukry=
žawoję, dalijo jo rubus, meſ=
dami burtą ant tû, kad ißſipil=
ditu, kas paſakyta per práraką:
jie ißdalijo tarp ſawęs mano
rubus ir ant mano ſerměgôs
burtą méte.
36. Ir ſėdědami tén, ſérgějo jį.
37. Ir wirßuj' jo galwôs pri=
ſege kaltybę jo ſmertiês, para=
ßytą, butent: tas yra Jězus,
Zydû karálus.
38. Nukryžawotu taipojau ſu
jůmi buwo du razbaininku,
wiens po deßinês, kits po kairês.
39. Bet kurie pro ßálį ějo,
blûznijo jį, kratydami ſawo gal=
was,
40. Ir tarydami: tu, kurſai
ſuardai Diewo bažnyczą ir į
tris dienas tą pabudawoji, pats
gélběk ſawę. Jey tu eſi Diewo
ſunus, tay nukopk nů kryžaus.
41. Taipojau ir wyrauſi ku=
nigai jį apjůkdami, ſu raßte=
mokitais ir wyreſneiſeis, tare:
42. Kitus jis gélbějo ir pats
ſawę ne gal ißgélběť. Jeygi
jis karálus Izraělio yra, tay
dabar te nukop' nůg kryžaus,
tay jam wieriſime.
43. Jis Diewù nuſitikějo, tas
jį dabar t' ißgélbti, jeygu nor.
Nės jis ſákęs: aß eſmi Diewo
ſunus.
44. Taipojau jį apjůke ir raz=
baininkudu, ſu jůmi nukryža=
wotudu.
45. Ir nů ßeßtôs adynôs rá=
doſi tamſybe po wiſą žémę, iki
dewintôs adynôs.
46. Ir apie dewintą adyną
Jězus ßauke didžu balſu tary=
dams: Eli, Eli, lama zabak=
táni! tai yra mans Diewe, mans
Diewe, koděl manę praſtójei?
47. Bet keli czę ſtowědami tai
ißgirdę, ſake: tas Elioßaus
ßaukia.
48. Ir tůjaus wiens iß jû
běgęs ěme kempinę ir ukſůſu
tą pripilde ir užmowęs ant
nendrês jam gérti dáwe.
49. Bet kiti tare: ſtuy, dabokim,
bau ateis Elioßus jį gélběti.

50. Bet Jēzus wēl ßaukdams didzu balsu, ißlėido dwásę.
51. Ir ßtay ápkaba bažnyczoj' pusau pérdrisko, nůg wirßaus iki apaczôs.
52. Ir žéme pádrebējo, ir ůlos skėlděјo, ir kapai atsiwēre, ir daug kunû ßwentujû, kurie buwo užmigę, kēlēsi,
53. Ir jam prisikēlus ißējo iß grabû ir atējo į ßwentą miestą ir daug žmonēms pasiródė.
54. Bet zalnieriû wyrésnysis, ir kurie prie jo buwo, Jēzų sérgēdami, ißwydę žémês drebējimą ir kas ténay nusidawe, didey nusigando, tarydami: iß tiesôs, tas Diewo sunus buwo.
55. Ir daug tén buwo móterû, iß tólo žurinczû, kurios atējusos buwo paskuy Jēzų iß Galilēôs žémês, ßlužydamos jamui;
56. Tarp kuriû buwo Marya Madlyna, ir Marya, mótina Jokubo ir Jozês, ir mótina sunû Zebedējaus:
57. Bet ant wákaro atējo bagots žmogus iß Arimatiôs, wardu Jozēpu, kursai taipojau Jēzaus mokitinis buwo.
58. Tas atējęs pas Pilotą práße Jēzaus lawóną. Tay Pilotas liepe, jam tą důti.
59. Ir Jozēps ēmęs lawóną, įsaute tą į czystą drobę,
60. Ir padējo tą į naują sawo kapą, iß ůlôs ißkaltą, ir užritęs didį ákmenį prie angôs kapo atstójo.
61. Bet buwo tén Marya Madlyna, ir kita Marya, ir sēdējo ties kapù.
62. Antroj' dienoj' po prisigatáwijimo dienôs, susirinko wyrausi kunigai ir Parizēußai wisi pas Pilotą,
63. Tarydami: wießpatie, atsimenam, kad ßis ißwadzůtojis gywas dar bebudams sake: Aß po trijû dienû kélsůs iß numirusû.
64. Tódēl liepk sérgēti grábą ikʼ treczôs dienôs, kad ne atēję jo mokitinei jį pawógtu ir žmonēms sakytu: jis prisikēlęs iß numirusû; ir paskutine klasta piktésne butu už pirmaję.
65. Pilotas tare jiems: tay turite sárgus; eikit, ir sérgēkit, kaip žinot.
66. Ir jie nuēję apstáte kápą sargais; ir užpéczwētijo akmenį.

28. Pérskyrimas.

Kristaus prisikēlims ir paliepims sawo mokitiniems důtas.

Bet po sabatôs wákaro, praußus pirmai ßwentai dienai sabatôs, atējo Marya Madlyna ir antra Marya, kápą apžwalgyti.
2. Ir ßtay, stójos didis žéme padrebējims. Nēsa ang Wießpatiês nužengęs nů

gaus atējo ir atritęs ákmeni
nů angôs pasisēdos ant to.
3. Ir jo wéidas buwo kaip
żaibas, ir rubas jo báltas kaip
sniegas.
4. Bet sargai pérsigandę iß
báimês, pastójo lyg' kaip butu
numirę.
5. Bet angēlas atsakydams ta=
re moterims: nesibijokit, żinau,
jùdwi jēßkota Jēżaus nukryża=
wótojo.
6. Niera jo czę. Jis kēlęs,
kaip sákęs; ateikita, apżwalgy=
kita wietą, kur Wießpats gu=
lējo,
7. Ir greitay eikita ir pasa=
kykita tai jo mokitiniems, ji kē=
lusi iß numirusû. Ir ßtay,
pirm juma dwiejû nueis jis i
Galilēôs żémę, ten matysita ji.
Sztay, aß jumdwiem tai pasa=
kiau.
8. Ir abidwi umay nů kapo
atstójo su baime ir su didżu
dżaugsmu; ir abi tékinos bēgo,
tai jo mokitiniems pasakyti. Ir
einant jomdwiem, mokitiniems
tai praneßti,
9. Sztay, Jēżus su jomdwiem
susitiko, tarydams: sweikos jùd=
wi. Ir jůdwi ji priējusos jo
kojas nutwēre ir pasiklónojo
jam.
10. Tay Jēżus tare jom=
dwiem: nesibijokita, bet eikita ir
sakykita tai mano broliams,
kad eitu i Galilēôs żémę, tén
jie pamatys manę.
11. Bet nueinant jomdwiem,
ßtay, atēję keli sargai i miestą,
apsáke wyrausiems kunigams
wislab, kas nusidawe.
12. Ir jie susiējo su wyres=
neis ir sudúmę dáwe żalnē=
riams piningû ganà,
13. Ir tare: pasakykit: jo mo=
kitinei naktij' atēję ißwoge ji,
mums be miegant.
14. Ir jey tai żémês waldo=
nas ißtirtu, nutildisime mes ji
ir padarysim, kad be baimês
busite.
15. Ir anie atēmę pinigus
padáre, kaipo buwo pamokinti.
Ta kalba ißsiplátino tarp Żydû
iki ßiôs dienôs.
16. Bet wienolika mokitinû
nuējo i Galilēą ant kálno, kuri
Jēżus jiems paskyręs buwo;
17. Ir ißwydę ji pasiklónojo
jam; bet kiti abejojo.
18. Ir Jēżus jůs priējęs kal=
bējo su jeis, tarydams: man
yra důta wisa macis ir danguje
ir ant żémês.
19. Todēl eikit ir mokikite
wisus żmones, krikßtydami jůs
wardan Tēwo, ir Sunaus, ir
ßwentôs Dwasês;
20. Mokidami jůs laikyt wi=
slab, ką jums liepęs esmi. Ir
ßtay, aß esmi su jumis kas
dieną iki gálo swieto.

Ewangēlia šwento Markošaus.

1. Pérskyrimas.

Kristus Jono krikštitas, pawadin moktinnus ir gyda ligonis.

Szita yra pradża Ewangēliôs
apie Jēzų Kristų, Diewo sunų;
2. Kaipo parašyta yra prá-
rakůse: štay, aš sunczu sawo
angēlą pirm tawęs, kursai pa-
gatáwis tawo kélą pirm tawęs.
3. Yra balsas Diewo żodi sá-
kanczio púsczoje: taisykite kélą
Wiešpatiês, lygius darykite jo
takus.
4. Jonas buwo púsczoje, krikš-
tijo ir apsáke krikštą prisiwer-
timo, ant griekû atleidimo,
5. Ir išējo pas jį wisa Żydû
żéme, ir iš Jeruzalês; ir wisi
jo krikštydinos Jordane, išpa-
żindami sawo griekus.
6. Bet Jonas aprēdytas buwo
werblúdû plaukais ir šikšnôs
dirżù aplink sawo strēnas, ir
wálge żogus bey laukinį médų,
7. Ir kożonį sáke tarydams:
ateit wiens paskuy manę, tas
druté́snis nż manę, kurio ne
esmi wertas, kad jam klono-
czaus ir atriščzau dirżelus jo
kurpjû.
8. Aš krikštiju jus wándeni-
mi; ale jisai krikštis jus šwen-
ta Dwásè.
9. Ir nusidawe tů czēsu, kad
Jēzus atējo iš Galilēôs į Na-
zaret, ir krikštydinosi nů Jono
Jordanè.
10. Ir tůjaus išējęs iš wan-
dens išwydo dangų atsiwerantį,
ir Dwásę, kaip kárwélį ant jo
nusiléidżanczę.
11. Ir tad balsas iš dangaus
stójosi: tu esi mano sunus mie-
lasis, kuriů aš mēgstu.
12. Ir tůjaus Dwáse įwáre
jį į púsczią.
13. Ir buwo tenay púsczoje
kéturesdéšimtis dienû, ir buwo
šētono gundomas, ir angēlai
šlúżijo jam.
14. Bet kaip Jonas potam
buwo padůtas, atējo Jēzus į
Galilēą, sakydams Ewangēlią
apie karalystę Diewo,
15. Ir tare: czēsas išsipilde
ir prisiártino karalyste Diewo,
prisiwerskit ir tikēkit Ewangē-
liai!
16. Bet waikšczodams pas
mares Galilēôs, památe Si-
moną ir Endrējų, jo brolį, sawo
tinklus į mares beléidżanczu,
nēs buwo żweju.
17. Ir Jēzus tare jiemdwiem:
sékita manę, padarysu judų
żmonû żwejais.
18. Tůjaus palikusu sawo
tinklus séke jį.
19. Ir iš czę maż tolaus
nuējęs, památe Jokubą, sunų

Zebedējaus, ir Joną jo broli, tinklą laiwe lopanczudų; ir tůjaus wadino jůdų.
20. Ir jůdu palikuſu ſawo tēwą Zebedēją laiwe ſu ſamdininkais, ſéke ji.
21. Ir ējo į Kapernaumą. ir tůjaus ſabatoſa įējęs jis į ßuilę mokino.
22. Ir jie ſtebējoſi jo pamókſlo, nēs jis mokino macnei, ir ne kaip raßtemokiti.
23. Ir buwo jû ßûilēje žmogus neczyſtôs dwaſês wárginamas, tas ßauke,
24. Sakydams: ak! ką gi mes ſu tawim' darbo turime, Jēzau iß Nazaret? Tu atējei mus ſugaißinti. Zinau, kas tu eſi, tu eſi Diewo ßwentaſis.
25. Ir Jēzus ji ápdraude, ſakydams: nutilk ir ißeik iß jo!
26. Ir neczyſta dwáſe plēßuſi ji, ßauke didžu balſu ir ißējo iß jo.
27. Ir nuſigando wiſi, aža kits kitą paſiklauſe ir tare: kas tai? koks tas naujas pamokſlas? Jis paliepja macnei neczyſtoms dwáſēms, ir jos jo klauſo.
28. Ir jo garſas ißējo greitai į wiſą apylinką ßáli Galilēôs.
29. Ir tujaus ißējęs iß ßuilês, atējo į namus Simono ir Endrējaus, ſu Jokubu ir ſu Jonu.
30. Ir ůßwe Simono gulējo ſirgdama drugiù; ir tůjaus jam apie ję paſáke.
31. Ir jiſai priējęs prie jôs, attieſe ję ir laike ję prie rankôs, ir drugys ję tolydžaus praſtójo, ir ji ßlúžijo jiems.
32. Bet wákarè ſaulei nuſiléidus, atgabéno pas ji wiſokius negálinczus ir wélno wárgintus.
33. Ir wiſas mieſtas ſuſirinko pas duris.
34. Ir jis ißgyde daug negalinczû, tulerdpomis ligomis apſunkintû, ir ißwáre daug welnû ir ne dawe kalbēti welniams, nēs jie pažino ji.
35. Ir rytmetij' dar ne außtant, jis kēlęs ißējo. Ir nuējęs Jēzus į púſtą wietą, ténai melděſi.
36. Ir Pétras ſu tais, kurie prie jo buwo, ſkubinos paſkui ji.
37. Ir radę ji tare jam: wiſi tawęs jēßko.
38. Ir jis tare jiems: eikim į artimjauſus mieſtus, kad ir ténai kožoni ſakyczau, nēs tam atējau.
39. Ir kožoni ſake jû ßuilēſa wiſoj' Galilēoj' ir ißwáre wélnus.
40. Ir atējo pas ji raupſotas, tas atſiklaupęs práße ji ſakydams: jei nori, gali manę czyſtit.
41. Ir Jēzus paſigailējęs

iſztieſe ranką, pakrutino jį ir tare: noru, buk czyſtitas.

42. Ir jam taip ſakant, tůjaus nů jo raupſas atſtójo, ir jis paſtójo czyſtas.

43. Ir Jēzus jį apdraudęs, tůjaus pawáre nů ſawęs,

44. Ir tare jam: dabókis, idant niekam tai ne ſakytumbei, bet eik, ir paſiródik kunigui, ir apierawok už ſawo apczyſtijimą, ką Moižēſzus liepęs yra, jû aplûdimui.

45. Bet jis iſzējęs, pradējo daug apie tai ſakyt ir iſzplátint tą nuſidáwimą, taipo, kad jis ne galējo žmonēms bemátant eiti į mieſtą; bet buwo laukė púſtoſa wietoſa, ir jie atējo pas jį iſz wiſû kampû.

2. Pérſkyrimas.

Apie kaulliga ſerganti, Mattēoſzų, ir Parizēuſzus.

Ir po kelû dienû wēl jis ējo į Kapernaumą, ir žmones patyre, jį ēſanti namēj'.

2. Ir tůjaus taip daug ſuſiējo, kad ne ſutilpo ney laukė pas duris, ir jis ſake jiems žodį.

3. Ir atējo pas jį keli, tie atgabéno kaulliga ſerganti, keturiû neſzamą.

4. Ir kaip ne galējo jį prieiti dēl žmonû, praplēſze ſtógą, kur jis buwo, ir atdengę nuleido lówą, kurioje kaulliga ſergąs gulējo·

5. Bet Jēzus regedams jû tikējimą, tare kaulliga ſergancžámui: mano ſunau, atléiſti taw yra tawo griekai.

6. Bet buwo keli raſztemokitû, tie czę ſēdēdami dumójo ſawo ſzirdije:

7. Kaip ſziſai toki Diewo blûžnijimą kálba? kas gal griekus atléiſti, kaip tikt wiens Diewas?

8. Ir Jēzus tůjaus numáne ſawo dwaſēje, jûs taip ſawije dumojant, ir tare jiems: ką tai dumojat ſawo ſzirdije?

9. Kas pigiaus yra, tarti kaulliga ſergancžámui: atléiſti taw yra tawo griekai, arba: kélkis, imk ſawo pátalą ir wáikſzczok?

10. Bet kad žinotumbit, žmogaus Sunų turinti macį ant žémês, atléiſti griekus, tare kaulliga ſergancžam:

11. Sakau taw: kélkis, imk ſawo pátalą ir eik namůn!

12. Ir jis tůjaus atſikēlęs ir ēmęs ſawo pátalą iſzējo po akiû wiſû, taip, kad wiſi nuſigando ir gárbino Diewą, ſakydami: mes toktai dar niekaday ne mátēm.

13. Ir jis iſzējo wēl pas mares, ir wiſi žmones atējo pas jį, ir jis mokino jûs.

14. Ir praeidams Jēzus památe Lēwį, ſunų Alpējaus, ſēdintį prie muito, ir tare jam ſēk manę. Ir jis kēlęs ſeke

15. Ir nusidawe, Jēzui sēdint
už stálo jo namůse, daug mui-
tininkû ir griekininkû susēdo už
stálo su Jēzumi ir su jo moki-
tineis. Nēs daug tû buwo,
kurie jį sékė.
16. Ir raßtemokiti bey Pari-
zēußai matydami, jį wálgant
su muitininkais ir griekininkais,
tare jo mokitiniems: dēl ko ji-
sai wálgo ir géra su muitinin-
kais ir griekininkais?
17. Tai Jēzus ißgirdęs tare
jiems: drutieji ne priwalo lie-
koraus, tikt ligonys. Aß atējau
wadinti griekininkus prisiwer-
timop', ir ne teisůsus.
18. Ir mokitinei Jono ir Pa-
rizēußû daug pástnikawo; ir
atēję keli, tare jam: kodēl mo-
kitinei Jono ir Parizēußû past-
nikauja, ir tawo mokitinei ne
pastnikauja?
19. Ir Jēzus tare jiems: kaip
gal swodbininkai pastnikaut,
jaunikiui pas jûs ēsant? Kol
jaunikis pas jůs yra, jie ne gal
pastnikauti.
20. Bet ateis tas czēsas, kad
nů jû bus atimtas jaunikis,
tay jie pastnikaus.
21. Nieks ne užžeda lopą nau-
jo milo ant séno rubo, nēs nau-
jas lopas atyra nů séno, ir skylē
didésne pastoja.
22. Ir nieks nepila ßwieżą
wyną į sénus rykus; ßeip ßwie-
żas wynas ißdauża rykus, ir
wynas ißteka, ir rykai pagenda,
bet ßwieżą wyną į naujus ry-
kus reikia pilti.
23. Ir nusidawe jam einant
sabatoj' per jawus, pradējo jo
mokitinei be eidami wárpas
traukiti.
24. Ir Parizēußai tare jam:
ßtay, dabok, ką dáro tawo mo-
kitinei sabatoj', kas ne walė.
25. Ir jis tare jiems: argi
niekados ne skaitēt, ką Dowi-
das dáre, kaip pristóko ir ißál-
kęs buwo, su pas jį ēsan-
czeis?
26. Kaipo ējo į Diewo namus
czēse Abjataro, wyrausojo ku-
nigo, ir wálge ßwentas důnas,
kurias nieks ne turējo wálgit,
kaip tikt kunigai, ir jis dáwe
ir tiems, kurie su jům' buwo.
27. Ir jis sake jiems: sabata
dēl žmogaus léista, ir ne žmo-
gus dēl sabatôs.
28. Taygi žmogaus Sunus
ir sabatôs Wießpats yra.

3. Pérskyrimas.

Apie ranką padżúwusę ir Apáßtalû ißrinkimą.

Ir jis ējo wēl į ßuilę. Ir buwo
czę žmogus, turis padżúwusę
ranką.
2. Ir jie tykojo jo, dau jis jį
sabatoj' gydisęs, kad prieżasti
ant jo gautu.

3. Ir tare źmogui turinczam padźuwusę ranką: czę stokis.
4. Ir tare jiems: ar pûlasi sabatoj' gér' darȳt, ar pikto? gywasti ißlaikyt, ar nuźawinti? Bet jie tylējo.
5. Ir paeilumi ant jû paźurējo supykęs, ir smútijosi dēley ju ßirdiês kētumo, ir sake tam źmogui: ißtiesk sawo ranką! Ir jis ißtiese ję, ir jo ranka jam sweika pastójo, kaip ir kita.
6. Ir Parizēußai ißēję tûjaus sudúme su Erodo tarnais prieß ji, kaip ji nuźawintu.
7. Bet Jēzus su sawo mokitineis ßalin ējo pas mares, ir daug źmonû ji seke iß Galilēôs ir iß Zydû źémês,
8. Ir iß Jeruzalês, ir iß Idumēôs, ir iß anôs ßaliês Jordano, ir tû, kurie gywéna aplink Tyrą ir Sidoną; dide daugybe girdinczujû jo dárbus atējo pas ji.
9. Ir jis sake sawo mokitiniems, kad laiwéli jam laikytu gátawą dēl źmonû, jeib ji ne spaustu.
10. Nēs jis daug jû gyde, taip, aźa pulte ant jo pûle wisi wargintieji, kad ji paliutintu.
11. Ir dwáses neczystos ji pamáczusos atsiklaupe ir ßauke, sakydamos: tu esi Diewo Sunus.
12. Ir jis joms labay uźdraude, idant ji ne apreikßtu.
13. Ir uźējęs ant kálno wadino pas sawę, kurus norējo, ir tie atējo pas ji.
14. Ir jis istáte anus dwylika, kad su jûmi butu, ir jûs ißsiustu, apsakyti Diewo źodi,
15. Ir kad turētu máci, ißgyditi ligas ir wélnus ißwaryti.
16. Ir dáwe Simonui wardą Pétro.
17. Ir Jokubą, sunų Zebedējaus, ir Joną, broli Jokubo, ir dáwe jiemdwiem wardą Bnearges, tai musû źodźù, perkuno waikai.
18. Ir Endrējų, ir Pilippą, ir Baltramējų, ir Matteoßų, ir Tammóßų, ir Jokubą, suný Alpējaus, ir Taddēußą, ir Simoną Kananitą,
19. Ir Judoßų Ißkariótą, kursai ji ißdawe.
20. Ir jiems parējus namûn, wēl źmones susirinko, taip, kad ney wietôs ne turējo walgiti.
21. Ir kaip tai girdējo aplink ji ēsantieji, ißējo jie, ji laikyti; nês jie tare: jis iß umo ißeis.
22. Bet raßte-mokiti, kurie buwo atēję iß Jeruzalês, sake: jis tur Beelzēbubą, ir per wyrausą wélnû ißwaro wélnus.
23. Ir jis suwadinęs jûs kalbējo jiems prilyginimûse: kaip gal ßētonas ßētoną ißwaryti
24. Kad karalyste pati tar

sawęs ne sutinka, tay ji ne gal
ißsilaikytis.
25. Ir kad namai pátys tarp
sawęs ne sutinka, tay jie ne gal
ißsilaikytis.
26. Taygi jey ßētonas pats
prieß sawę kélas' ir su sawim
ne sutinka, tay jis ne gal ißsi=
laikytis, bet tur suteßkēti.
27. Niekas ne gal stiprojo na=
mus užpulti ir jo naudą iß=
plēßti, jey ne pirma stipruji suri=
ßa ir potam jo namus ißplēßa.
28. Iß tiesôs sakau jums:
wisi griekai žmonû waikams
atléidzami, ir Diewo blùžniji=
mai, kureis Diewą blùžnij';
29. Bet kursai blùžnij' ßwen=
tą Dwasę, tas ne gaun atleidi=
mo amžinay, bet káltas yra
amžino súdo.
30. Nēs jie sake: Jis tur ne=
czystą dwásę.
31. Ir atējo jo mótina, ir jo
brolei; ir stowēdami laukè, nu=
sunte pas ji ir wadindino ji.
32. Ir žmones sēdējo aplink
ji ir tare jam: ßtay, tawo mó=
tina ir tawo brolei laukè klau=
sia tawęs.
33. Ir jis jiems atsáke, tary=
dams: kas mano mótina ir kas
mano brolei?
34. Ir paeilumi ant mokiti=
nû, kurie aplink ji sēdējo, pažu=
rējęs, tare: ßtay, tie mano mó=
'a ir mano brolei.
35. Nēs dárąsis Diewo wálę,
tas yra mano brolis ir mano
sesû ir mano mótina.

4. Pérskyrimas.

Keli prilyginimai; sudraudim's wietrôs ant marû.

Ir jis pradējo wēl mokiti prie
márû, ir susirinko pas ji daug
žmonû, taip, kad turējo ižengti
i laiwą ir sēdēti ant wandens,
ir wisi žmones stowējo ant žé=
mês pas mares.
2. Ir ilgay Diewo žodi sake
per prilyginimus. Ir sawo ko=
zonij' sake jiems:
3. Klausykite: ßtay, ißējo sē=
jējas sēti.
4. Ir nusidawe jam be sējant,
keli grudai pûle pas kélą, tay
paukßczei dangaus atlēkę sulese
tus.
5. Kiti wēl pûle i akmenynę,
kur ne daug žémês buwo, ir
tûjaus ißdygo, todēl, kad ne
turējo gilôs žémês;
6. Bet saulei užtekējus, pa=
wyto, ir ne turēdami ßakniês,
padžúwo.
7. Ir kiti pûle tarp erßkēczû,
ir erßkēczei per wirßų augo ir
nusmelke tus, ir ne neße waisaus.
8. Ir kiti pûle i gérą žémę ir
waisų néße tarpstanti, ir atneße
kiti trisdeßimteropą, ir kiti ße=
ßisdeßimteropą, ir kiti ßimte=
ropą.

9. Jr jis sake jiems: kas tur
ausiû klausyti, tas te klauso.
10. Jr jam wienam ēsant
klause ji tie, kurie pas ji buwo
su anais dwylika, apie tus pri=
lyginimus.
11. Jr jis atsáke jiems: jums
dûta, žinoti pasklēptines kara=
lystês Diewo, bet tiems, kurie
laukè, wis sákoma per prilygi=
nimus,
12. Kad atwiromis akimis re=
gētu ir tikt ne išpažintu, ir
girdinczomis ausimis girdētu
ir tikt ne išmanytu; jeib ne kar=
tunta prisiwerstu ir ne butu
jiems atléisti jû griekai.
13. Jr tare jiems: ar ne iš=
mánote tą prilyginimą? kaipo=
gi išmanysite wisus kitus pri=
lyginimus?
14. Sejējas sēja žodi.
15. Bet kurie pas kélą, tie
yra, kuriems žodis sējamas yra,
ir kad tą girdēję, tay tûjaus
ateina šetonas ir atima žodi,
isētą jû širdije.
16. Taipojau ir tie, kurie i
akmenynę pasēti, tie yra, kurie
girdēję žodi, tûjaus tą su dzaug=
smu priima.
17. Jr ne tur šakniês sawije,
bet yra ney ûras mētąsis; kad
randasi bēda, arba persekinēji=
mas dēl žodzio, tay tûjaus pa=
sipiktin.
18. Jr kurie tarp erškēczû
pasēti, tie yra, kurie klauso
žodzio.
19. Jr rupestis šio swieto, ir
wilojanti bagotyste, ir daug kiti
geidulei užeina ir užtroškina
žodi, ir pasiliekt be waisaus.
20. Jr kurie i gerą žémę sēti,
tie yra, kurie klausos žodzio ir
tą priimą ir atneš waisų, kits
trisdešimteropą, ir kits šéšis=
dešimteropą, ir kits šimteropą.
21. Jr jis sake jiems: argi
uždega kas žwakę, kad tą pasta=
tytu po ketwirczu, arba po
stalû? né, bet kad tą ant likto=
raus dētu.
22. Nēs nieko niera paslēpta,
kas ne pastótu žinoma, ir nieko
uždengta, kas ne apsireikštu.
23. Kurs tur ausiû klausyti,
tas te klauso.
24. Jr jis sake jiems: dabokit,
ką girdite. Kokiu saiku jûs sei=
kiate, tokiu jums wēl atseikēs,
ir jums dar pridēs, kurie tai
girdit.
25. Nēs turinczam dûdama,
ir ne turinczam atimama ir ką
tur.
26. Jr sake: tokia yra kara=
lyste Diewo, kaip kada žmogus
ibera sēklą i žémę;
27. Jr miegt, ir kélasi dieną
ir nakti, ir sēkla išdygsta ir
aug' jam nežinant.
28. (Nēs žeme iš sawēs pirm
néša žélmeni, potam wárp

paskuy bréndusi kwieti wár-
půsa.)
29. Bet kad atnẽßusi waisų,
tůjaus jis nusunczia pjautu-
wus, nẽs pjutis priẽjo.
30. Ir jis sake: kam prilygi-
sime karalyste Diewo? arba
kokiu prilyginimu tą apsaky-
sime?
31. Yra kaipo garstyczû grú-
das, kad tas sẽjams į žemę,
mažausas yra tarp wisû sẽklû
ant žémês.
32. Ir įsẽtas tarpsta ir di-
džausas pastoj' už wisas daržû
žoles, ir gaun ßakas dides, tai-
po, kad po jo pawẽsu gal paukß-
czei po dangumi pabúti.
33. Ir daug tokeis prilygini-
mais kalbẽjo jiems žodį, kaipo
jie galẽjo apimti.
34. Ir be prilyginimo nieko
ne kalbẽjo jiems. Alle sawo
mokitiniems wis ypaczey iß-
gulde.
35. Ir tą páczę dieną wakarè
sake jiems: pérsiirkim į kitą
kráßtą.
36. Ir jie paléidę žmones
ßalin, ẽme jį kaipo buwo laiwe,
ir buwo kiti laiwai pas jį.
37. Ir pasikẽle didis umars
wẽjo, ir wilnys mußę į laiwą,
taip kad laiwas pilnas wan-
dens pastójo.
38. Ir jis užgalij' laiwe mie-
'jo ant priegalwjo, ir jie
pabùdino jį, sakydami jam:
Mokitojau, ar nieką n'atboji,
kad mes prapůlam?
39. Ir jis atsikẽlęs sudraude
wẽją, ir tare marẽms: nutilk
ir buk tyka! Ir lópẽsi wẽjas,
ir didey tyka pastójo.
40. Ir jis tare jiems: kodẽl
taip bijoties? kaipogi ne turit
tikẽjimo?
41. Ir jie didey bijójos ir
sake kits kitam: kas tasai? nẽs
wẽjas ir márẽs jo klauso.

5. Pérskyrimas.

Apie wélno warginta, ir Jairo dukteri.

Ir jie atẽjo anaßal' márû, į
ßalį Gadarẽnû.
2. Ir kaip jis ißẽjo iß laiwo,
tůjaus jam prießais atẽjo žmo-
gus iß kapû, dwasês neczystôs
pristots,
3. Kursai laikẽsi kapůse. Ir
nieks jį ne galẽjo surakinti, ney
lencugais.
4. Nẽs tánkey buwo pánczeis
ir lencugais surakints, ir jis
lencugus buwo sutraukęs ir
pánczus sudaužęs, ir nieks jį
ne galẽjo suwaldyti.
5. Ir jis buwo wisuczẽs nákti
ir dieną ant kalnû ir kapůse,
ßaukdamas ir akmenimis besi-
mußdams.
6. Bet Jẽzų iß tólo památęs,
pribẽgo ir atsiklaupęs, didžu
balsu ßauke, tarydams:

7. Ką turu darbo su tawim', Jēzau, sunau Diewo aukßczausojo; prisakau taw prie Diewo, kad manę ne wárgintumbei.
8. Bet jis jam sake: ißeik tu neczysta dwase iß to źmogaus!
9. Ir jis klause jį: ko wardu esi? Ir jis atsakydams tare: mano wardas yra lēgionas; nēs musû daug yra.
10. Ir praße jį labay, kad jûs ne warytu iß tôs ßaliês.
11. Ir buwo tén pas kálnus dide kiaulû kaimene ant ganyklôs.
12. Ir praße jį wisi welnai, sakydami: leisk mus į tas kiaules įeiti.
13. Ir tůjaus pawélijo jiems Jēzus. Tay neczystos dwases ißējusos, ējo į kiaules, ir kaimene padurmay įsimete nů kranto į mares. (Bet jû buwo apie dų túkstanczų) ir nuskendo márēsa.
14. Ir kiaulû kérdzei pabēgę pasáke tai mieste ir kiemůse. Ir jie ißējo źurēti, kas nusidawe.
15. Ir atējo pas Jēzų ir památe tą, kurs buwo welnû wárgintas, kad sēdējo apwilktas, sawo protą turis, ir jie bijójos.
16. Ir tie, kurie tai regēję buwo, sake jiems, kas tikosi tam welnû wargintam, ir kiaulēms;
17. Ir pradējo jį melsti, kad ißeitu iß jû rubéźû.
18. Ir kaip įzenge į laiwą, práße jį wélno wárgintas, kad pas jį butu.
19. Bet Jēzus jį ne léido pas sawę buti, bet sake jam: eik į sawo namus ir pas sawůsus ir apsakyk jiems, kokią didę geradējystę taw ißrode Wießpats, ir kaip tawęs susimilo.
20. Ir jis nuējęs pradējo apsakyt deßimts miestůse, kokią didę geradējystę jam Jēzus ißródęs, ir wisi dywijosi.
21. Ir kaip Jēzus wēl pérējo su laiwu, susirinko pas jį daug źmonû, ir jis buwo prie márû.
22. Ir ßtay, atējo wiens wyrausas ßuilês, wardu Jairus, ir památęs jį, atsiklaupe,
23. Ir didey jį melde, tarydams: mano duktē marinama; ateik, praßau, ir uźdēk ant jôs sawo ranką, kad ißgytu ir ißliktu.
24. Ir jis nuējo su jůmi. Ir séke jį daug źmonû, ir spaude jį.
25. Ir buwo cźę moterißke, kuri kraujo pludimu dwylika metû buwo sirgusi,
26. Ir daug kentējusi nůg daug liekorû, ir wisą sawo turtą dēl to prarádusi. ir nieko jei ne pamáczijo, bet dar labjaus blogyn ējo.
27. Ta ßgirdusi apie Jēzų, atējo iß uźpakalo tarp źmonû, ir pakrùtino jo rubą.

28. Nēs ji sake: kad tiktay jo
rubą pakrútinczau, tay aß iß=
gyczau.
29. Ir tůjaus apsistójo jôs
kraujo plúdimas, ir pasijúto
sawo kúne pasweikusi nůg tôs
slogôs.
30. Ir tůjaus pajúto Jēzus
sawije, tą macį iß jo ißējusę ir
atsigręžęs žmonēms tare: kas
pakrútino mano rubus?
31. Ir mokįtinei sáke jam:
matai, kad žmones spaudža ta=
wę, ir sakai: kas manę pakrú=
tino?
32. Ir jis apsižwalge tôs,
kuri tai padárusi buwo.
33. Bet ta moterißke bijójosi
ir drebējo, (nēs žinójo, kas jei
tikos) atējo ir půle ties jůmi
į kielus, ir ißkalbējo wisą tiesą.
34. Bet jis tare jei, mano
duktē, tawo tikējimas tawę pa=
swéikino; eik su pakájumi, ir
buk sweika nůg tôs tawo slogôs.
35. Jam taip dar bekalbant,
atējo keli ßeimynôs wyrausojo
ßuilês, sakydami: tawo duktē
numire, kam daugiaus procę
darai mokįtojui?
36. Bet Jēzus wéikey ißgirdo
tą kalbą sakytą, ir tare wyrau=
sam ßuilês: nesibijok, tikt tikēk!
37. Ir ne léido ney wieną jį
sékti, kaip tikt Pétrą ir Jokubą,
bey Joną, Jokubo brolį.
38. Ir jis atējo į namus wy=
rausojo ßuilês, ir památė trank=
smą ir labay werkianczus bey
raudojanczus.
39. Ir įējęs tare jiems: kodēl
trankšmą dárote ir werkiate?
Tas kudikis ne numire, bet
miegti; ir jie ißjůke jį.
40. Ir jis ißwáręs wisus, ēme
su sawim tēwą ir mótiną kudi=
kio, ir tus, kurie pas jį buwo,
ir įējo, kur kudikis gulējo.
41. Ir nutwēręs kudikį prie
rankôs, tare jei: Talita Kumi!
tai musû žodžu: mergait', sakau
taw, kélkis!
42. Ir tůjaus mergáite kēlēsi
ir wáikßczojo; bet buwo dwy=
likôs métû; ir jie labay stebē=
josi.
43. Ir jis didey jiems įsake,
įdant tai nieks ne ißtirtu; ir
sake, kad důtu jei wálgiti.

6. Pérskyrimas.

Kristaus paniekinims, Apaßtalû ißsiuntims, Jono smertis.

Ir jisai ißējo iß czę ir atējo į
sawo tēwißkę, ir jo mokįtinei
séke jį.
2. Ir sabatai priējus, pradējo
mokinti jû ßuilēje. Ir daug,
kurie klausēs, stebējos jo pa=
mókslo, ir tare: iß ko jam tai,
ir kokia ta ißmintis, kuri jam
důta yra, ir kokie darbai, kurie
per jo rankas dáromi!
3. Ar jisai ne cimerninks,

Marŷôs sunus, ir brolis Jo-
kubo ir Josês, ir Judo ir Si-
mono? argi ne ir jo séseres
wisos ŷra prie musû? Jr jie
pasipiktino iß jo.
4. Bet Jēzus tare jiems: prá-
rakas niekur mażaus ne giloja,
kaip sawo tēwißkēj' ir namēj'
prie sawujû.
5. Jr ne galējo ténaŷ padarŷt
neŷ jokio stebuklo, kaip tikt ke-
liems ligonims użdēdams ran-
kas, jûs ißgŷde.
6. Jr jis dŷwijosi jû netikē-
jimo. Jr pérwaikßczojo mieste-
lus aplinkuŷ mokidams.
7. Jr suwadinęs anus dwŷli-
ką, pradējo jûs po dų ißsústi,
ir dawe jiems máci ant neczŷstû
dwasû.
8. Jr liepe jiems, kad nieko
ne imtu ant kélo, kaip tikt lazdą;
neŷ delmóno, neŷ dûnôs, neŷ
pinigû czērásl ą;
9. Bet butu kurpēti; ir ne
apsiwilktu dwiem sermēgom.
10. Jr sáke jiems: i kurus
namus ieisite, tůse pasilikit, iki
wēl atstósite.
11. Jr kurie jus ne priima,
neŷ jusû klauso, nů tû atstókite
ir nukratŷkit dulkes nůg sawo
kojû, lùdimui ant jû. Jß tiesôs
sakau jums: lengwjaus bus
Sodomai ir Gomorrai sudnoj'
dienoj', ne kaip tokiam mie-
stui.
12. Jr jie ißēję, apsáke, kad
prisiwerstu.
13. Jr ißwáre daug welnû,
ir daug ligonû aliejumi mosti-
jo, ir gŷde jůs.
14. Jr ißgirdęs tai karálus
Erodas, (nēs jo wárdas jau
żinoms buwo) tare: Jonas
krikßtŷtojis kēlēsi iß numirusû,
todēl tokius stebuklus dáro.
15. Bet keli sake: jis Elioßus
ŷra, kiti wēl sake: jis prárakas,
arba prárakû wiens.
16. Bet Erodas tai ißgirdęs
tare: jis Jonas, kuriam aß gal-
wą nukirsdinau; tasai kēlēs' iß
numirusû.
17. Bet jis, Erodas, buwo
nusuntęs ir sugaudinęs Joną,
ir apkáldinęs, dēl Erodiadôs,
paczôs Pilippo, sawo brolio,
nēs ję buwo wédęs.
18. Bet Jonas sake Erodui:
ne pareitis taw, sawo brolio
pácz ę paimti.
19. Bet Erodiada tŷkojo jo ir
nerējo ji nużawinti, bet ne galējo.
20. Bet Erodas bijójos Jono,
nēs żinójo, ji wŷrą teisų ir
ßwentą ēsanti, ir dabójo ant jo,
klausŷdawo jo daug daiktůse ir
rods jo klausēs.
21. Jr atējo diena patogi, kad
Erodas ßwęsdams sawo użgi-
mimo dieną, pataise wakarēnę
pulkauninkams, ßimtininkams
ir wŷresniems Galilēôs.

22. Tay ìêjo duktē Erodiadôs
ir ßokinējo, ir pamēgo Erodui,
ir drauge už stálo sēdintiems.
Tay sake karálus mergáitei:
praßyk iß manęs, ko tu nori,
aß taw důsu.

23. Ir prisēke jei: ką manę
praßysi, důsu taw, iki pùsês
mano karalystês.

24. Ir ißējusi tare sawo motinai:
ką praßysu? Ta atsáke:
galwą Jono krikßtytojo.

25. Ir ji pasiskùbìdama ìējusi
wéikey pas karálų, práße jì,
sakydama: noru, kad man dabar
tůjaus důtumbei ant blúdo
galwą Jono krikßtytojo.

26. Karálus smútijos', ale dēl
prysêgôs ir dēl drauge už stálo
sēdinczû ne norējo jôs práßimą
paniekint.

27. Ir tůjaus nusuntęs karálus
bùdelì, liepę atgabénti jo
galwą. Tas nuējes nukirto ję
kalējime;

28. Ir atneße jo galwą bludè,
ir dáwe tą mergaitei, ir mergaite
dáwe tą sawo motinai.

29. Ir tai ißgirdę jo mokìtinei
atējo ir ēme jo lawóną, ir
padējo jì ì kapą.

30. Ir Apaßtalai susiēję pas
Jēzų, pasáke jam tai wis, ir ką
buwo dárę ir mokinę.

31. Ir jis sake jiems: eikime
wieni skyru ì púsczią ir maž
tiilsēkit, nēs jû daug buwo,
kurie ateidawo ir ßalin eidawo;
kad ir ne gana czēso turējo
wálgiti.

32. Ir jis pérējo laiwu ì púsczią
skyru.

33. Ir žmones mate jůs atstojanczus;
ir daug jì pažino, ir
susibēgo tén pēsti iß wisû miestû,
ir pralenke jůs, ir atējo pas jì.

34. Ir Jēzus ißējęs památe
daugumą žmonû ir pasigailējo
jû, kad buwo kaip áwys, neturinczos
kerdžaus. Ir pradējo
ilgay Diewo žodì sakyti.

35. Ir dienai jau wéikey baigiantis,
atējo jo mokìtinei pas
jì, sakydami: púsczia czonay,
ir diena jau praējo.

36. Leisk jůs nů sawęs, kad
nuēję aplinkuy ì kiemus ir ant
turgû, pirktu saw důnôs; nēs
ne tur ko wálgit.

37. Bet Jēzus atsakydams
tare jiems: důkit jûs jiems wálgit.
Ir jie sake jam: ar nuēję
pirksim důnôs už dų ßimtų gráßiû,
ir důsim jiems wálgit?

38. Bet jis sake jiems: kiekgi
képalû turite? eikit ir žurēkit.
Ir jie péržurēję, pasáke: penkis,
ir dwì žuwì.

39. Ir jis liepe jiems, kad
wisi eilēmis, kaip apie stalus
pasisēstu ant žalôs žolês.

40. Ir sēdosi paeilēmis, ßimtais
ir ßimtais, penkisdeßimtais
ir penkisdeßimtais.

41. Ir ēmęs penkis képalus dûnôs ir dwi żuwi, pażurējo dangun', ir dēkawojęs lauże dûną ir dáwe sawo mokitiniems, kad jiems padētu, ir tiedwi żuwi wisiems išdalijo.
42. Ir wisi wálge ir priwálge.
43. Ir surinko trupuczû, dwylikạ pintiniû pilnû, ir nû żuwjû.
44. Ir wálgiusûjû buwo penki túkstanczei wyrû.
45. Ir tůjaus jis priwerte sawo mokitinus, kad jie ıēję ı láiwą, pirm jo péreitu ı Betsaidą, ik' jis paléistu żmones nů sawęs.
46. Ir paléidęs jůs nů sawęs użējo ant kálno melstisi.
47. Ir ant wákaro buwo láiwas widurij' márû, ir jis wiens buwo ant krásto.
48. Ir regējo, kad nuwargo irdami, nēs wējas jiems buwo ı akis. Ir apie ketwirtą naktiês sargybę atējo jis pas jůs, wáikščzodams ant márû.
49. Ir norējo pro jůs praeiti. Ir jı památę wáikščzojanti ant márû, mislijo deiwę ēsant, ir šauke.
50. Nēs wisi jı regējo ir nusigando. Bet jis tůjaus kalbējo su jeis ir tare jiems: bukit linksmi, áš esmi, nesibijokit!
51. Ir ıżenge pas jůs ı laiwą, ir wējas nustójo. Ir jie stebējos ir dywijosi labay didey.
52. Nēs jie ne buwo išmintingesni pastoję iš to stebuklo, su důna darýto; ir jû širdis buwo użkētusi.
53. Ir pérsiyrę atējo ı żémę Genēzaret, ir pérsiyre prie krášto.
54. Ir kaip jie išklópo iš láiwo, tůjaus jı pażindami,
55. Nubēgę ı wisàs aplink ēsanczas šalis, pradējo ligónis pas jı gabénti ant patalû, kur tikt išgyre, jı ēsanti.
56. Ir kur jis ējo ı miestelus arba ı miestus, arba ı kiemus, czę pagulde ant turgaus ligonis ir melde jı, kad tikt sermēgôs súlę pakrùtit gáutu, ir wisi, kurie jı pakrùtino, išgijo.

7. Pérskyrimas.

Apie Parizēušus, pagonišką meterišlę, kurtini ir nebyli.

Ir susirinko pas jı Parizēušai ir keli rašte-mokiti, kurie iš Jeruzalês atēję buwo.
2. Ir jie išwydę kelis jo mokitiniû neczystomis, tai esti, nemazgótomis rankomis důną walgant, išpeike tai.
3. Nēs Parizēušai ir wisi Zydai ne wálgo, ne mazgoję tankey sawo rankas; taipo jie laiko ıstátimus sawo wyresnujû.
4. Ir iš turgaus parēję jie r

wálgo nesimazgoję. Ir tokiû
daiktû daug yra, kurus priēme
laikyti, kaipo mazgojimą kúpkû
ir krágû, ir wariniû rykû ir stalû.
5. Dēlgi to klause ji Parizēu-
ßai ir raßte-mokiti: kodēl tawo
wokitinei ne elgiasi pagal įstá-
timus wyresnujû, bet dûną wal-
go ne mazgotomis rankomis?
6. Bet jis atsakydams tare
jiems: bais geray Ezaioßus
apie jus wéidmainus praraká-
węs, kaipo paraßyta: ßie źmo-
nes gárbina manę lúpomis, bet
jû ßirdis toly yra nů manęs.
7. Bet noprosnay yra, kad jie
man ßlúzij', kadangi mokin toki
pamokslą, kursai tikt źmonû įsá-
kims yra.
8. Júsʼ pametat Diewo prisá-
kimus ir laikot źmonû įstáti-
mus, mazgojimą krágû ir kúp-
kû, ir daug tiems lygiû daiktû
darote.
9. Ir sake jiems: bais geray
paniekinot Diewo prisákimus,
kad sawo įstátimus laikytumbit.
10. Nēs Moizēßus sake: gár-
bink sawo tēwą ir sawo mótiną,
ir kas tēwui ir mótinai kéikia,
tas tur smerczu mirti.
11. Bet júsʼ mokinat: kad kas
tēwui arba mótinai sako: kor-
ban, tai esti: kad apierawoju,
taw toly naudingiaus yra, tas
geray dáro.
12. Ir tokiu budu ne léidzate
ji ko géro daryti sawo tēwui
arba sawo motinai.
13. Ir nieku werczat Diewo
źodi sawo įstátimais, kurus pra-
mánote, ir daug tiems lygus
dáiktus dárote.
14. Ir suwadinęs pas sawę
wisus źmones, tare jiems: klau-
sykite manęs wisi ir ißmany-
kit.
15. Ney joks daikts iß wir-
ßaus įeinasis į źmogų, ne gal
ji neczystą daryti, bet ißeinasis
iß jo, ji neczystą dáro.
16. Jey kas tur ausiû klausy-
ti, tas te klauso.
17. Ir kaip jis nů źmonû
atējo į namus, klause ji jo mo-
kitinei apie tą prilyginimą.
18. Ir jis sake jiems: argi ir
júsʼ tokie n' ißmáną ēsat'? ar
dar n' ißmánote, kad wis, kas
iß wirßaus įeina į źmogų, ne
gal ji neczystą daryti?
19. Nēs ne įeit į jo ßirdį, bet
į pilwą, ir ißeit per ißeigą pri-
liktą, kuri ißczystij' wisus įwal-
gimus.
20. Ir jis sake: kas ißeina iß
źmogaus, tai źmogų neczystą
dáro.
21. Nēs iß widaus, iß ßirdiês
źmogaus, ißeiti piktos dumos,
wenczawonystês pérźengimas,
kekßyste, razbajyste,
22. Wagyste, godas, piktenybe,
wylus, newieźlibyste, akis ne-

laba, Diewo blůznijimas, paikyste, n' ißmintis.
23. Wisi tie pikti dáiktai ißeiti iß widaus ir żmogų neczystą dáro.
24. Ir kełęs ējo iß czę ant rubéżû Tyraus ir Sidono, ir įējęs į namus, ne norējo, kad kas żinotu, ir tikt ne galējo pasislēpt.
25. Nēs moterißke, kuriôs duktéle neczystą dwásę turējo, girdējusi apie jį atējo ir atsiklaupe pas jo kojas.
26. (Ir ji buwo Grykißka moterißke iß Syropenyciôs), ir melde jį, kad wélną ißwarytu iß jôs dukters.
27. Bet Jēzus sake jei: tesisótina pirmjaus waikai. Newerts dáikts yra, waikû důną imti ir ßunims pamesti.
28. Bet ji atsakydama tare jam: berods Wießpatie, ale tikt ir ßunyczei ēda po stalu waikû trupuczus.
29. Ir jis sake jei: to żodzio dēley eik; wélnas iß tawo dukters ißējo.
30. Ir ji parējusi į sawo namus, rádo wélną ißējusį, ir dukterį gulinczę patale.
31. Ir ißējęs wēl iß rubéżû Tyraus ir Sidono, atējo pas mares Galilēôs, widurij' rubéżû deßimtis miestû.
32. Ir atwede pas jį kurtinį, nebylį ēsantį, ir melde jį, kad ranką ant jo użdētu.
33. Ir jis ēmęs jį nů żmonû skyru, įdējo pirßtus į jo ausis, ir spjowęs pakrùtino jo lieżuwį.
34. Ir żurējęs į dangų atsidusējo ir tare jám: Epata, tai musû żodżù: atsiwérk!
35. Ir tůjaus atsiwēre jo ausys, ir rißys jo lieżuwjo ißsirißo, ir geray ißkalbējo.
36. Ir jis użdraude jiems, įdant niekam ne sakytu. Ale jů labjaus użdraude, jů daugiaus jie tai ißplátino.
37. Ir labay didey dywijosi, sakydami: jis wis geray padáre, kurtinus jis dáro girdinczus, ir nebylus kalbanczus.

8. Pérskyrimas.

Apie septynis dûnôs kēpalus, áklaji, Kristaus ißpażinimą.

Tůczēs, kaip daug żmonû czę buwo ir ne turējo, ką wálgit, suwadinęs Jēzus sawo mokitinus, tare jiems:
2. Gailůs żmonû, nēs jau tris dienas pas manę ißbuwo, ir ne tur ką wálgiti.
3. Ir kad jůs nů sawęs ißálkusus namůn' parléisczau, ant kélo apálptu; nēs kiti iß tólo buwo atēję.
4. Ir mokitinei atsáke jam: kur imsim důnôs czonay púsczoje, jůs pasótinti?

5. Ir jis jůs klause: kiek důnôs képalû turite? Jie atsáke: septynis.
6. Ir jis liepe żmonēms sēstis ant żémês. Ir ēmęs tus septynis képalus, dēkawojęs lauże tus ir dáwe sawo mokitiniems, kad jiems padētu. Ir jie padējo żmonēms.
7. Ir turējo maż żuwélû, ir dēkawojęs liepe tas padalyti.
8. Bet jie wálge ir priwálge, ir surinko likusû trupuczû septynis pintinus.
9. Ir wálgiusujû buwo apie keturi tukstanczei. Ir jis paléido jůs nů sawes.
10. Ir tůjaus įżengęs į laiwą su sawo mokitineis atējo į szálį Dalmanutą.
11. Ir Parizēuszai iszēję pradējo su jůmi klausinētisi, gunde jį ir prasze jį żenklo isz dangaus.
12. Ir jis atsidusējo sawo dwásēje ir tare: ką taczau jēszko szi giminē żénklo? isz tiesôs, asz sakau jums: szei giminei ne bus důdams ney joks żénklas.
13. Ir palikęs jůs wēl įżenge į laiwą ir persiyre.
14. Ir jie buwo użmirszę důną drauge imti, ir ne turējo daugiaus pas sawę laiwe, kaip tikt wieną képalą důnôs.
15. Ir jis liepe jiems, taryis: dabokities ir saugokities raugo Parizēuszû ir raugo Erodo.
16. Ir jie szeip ir taip mislidami, tare kits kitam: apie tai kalba, kad mes důnôs ne turim.
17. Ir Jēzus tai numánęs sake jiems: ko rúpinaties, důnôs ne turēdami? ar dar nieko ne pérmanot, ir dar ne suprantat? ar dar turit użsikietinusę szirdį sawije?
18. Turēdami akis ne régite, turēdami ausis ne girdite, ir to ne atsimenat?
19. Kad penkis képalus laużiau penkiems túkstantiems, kiek tůczēs pintiniû pridējot trupuczeis? Jie sake: dwylika.
20. Bet kad septynis képalus laużiau keturiems túkstantiems, kiek tůczēs pintiniû pridējot trupuczeis? Jie sake: septynis.
21. Ir jis sake jiems: kaipogi nieko ne iszmánote?
22. Ir jam atējus į Betsaidą, atwede pas jį áklą, melsdami jį, kad jis jį pakrùtintu.
23. Ir nutwēręs áklojo ranką iszwede jį laukan isz miestélio, ir spjówęs į jo akis, użdējo sawo ranką ant jo ir klause jį, bau ką regis?
24. Ir jis pażwilgējo ir tare: asz matau żmones wáikszczojanczus, ney medżus matąs.
25. Potam wēl użdējo rankas ant jo akiû ir wēl liepe jam

żurēti, ir jis pastójo regis, kad
wiską galējo tikray matyti.
26. Ir jis parsiunte ji namůn,
tarydams: ne eik i miestéli ir
tai ney wienam tamè ne pasa-
kyk.
27. Ir Jēżus ißējo su sawo
mokitineis i miestelus miesto
Cēzariôs Pilippi. Ir kelau-
dams klause sawo mokitinus,
tarydams jiems: kągi sako żmo-
nes manę ēsanti.
28. Jie atsáke: sako, tawę
ēsanti Joną krikßtytoji; kiti
sako Elioßių, kiti prárakû wieną
ēsanti.
29. Ir jis tare jiems: bet jús,
ką sakote manę ēsant? Tay
Pétras atsakydams tare jam:
tu esi Kristus.
30. Ir apdraude jůs, kad tai
niekam ne sakytu.
31. Ir pradējo jůs mokiti:
żmogaus sunus tur daug ken-
tēti ir atmestas buti nů wyres-
nujû ir wyrausû kunigû ir
raßte-mokitû, ir użmußtas buti,
ir po trijû dienû kéltis.
32. Ir jis tą żodi drąsey at-
wiray kalbējo. Ir Pétras ji
ēmęs i ßáli pradējo ji drausti.
33. Bet jis atsigrężęs pażu-
rējo i sawo mokitinus, ir su-
draude Pétrą, tarydams: atstok
nů manęs, tu ßētone; nēs tu
ne misliji tai, kas diewißka, bet
kas żmogißka yra.
34. Ir suwadinęs pas sawę
żmones su sawo mokitineis, tare
jiems: noris manę sékti, t' uż-
siginie sawęs ir ēmęs sawo
kryżių ant sawęs te sekie manę.
35. Nēs noris sawo gywasti
ißlaikyt, pames tą, ir sawo gy-
wasti pametąs dēl manęs ir
Ewangēliôs dēley, tą ißlaikys.
36. Ką máczitu żmogui, no-
rint wisą swietą nusipelnytu,
ir ißkádą gautu ant sawo du-
ßôs?
37. Arba ką gal żmogus bůti,
kad sawo dußią wadůtu?
38. Bet kursai manęs ir mano
żodżiû gēdżasi, tarp ßiôs wen-
czawonystę pérżengianczôs ir
griekingôs giminês, to ir żmo-
gaus sunus gēdēsis ateidams
ßlowēje sawo Tēwo su ßwen-
tais angēlais.

9. Pérskyrimas.

Apie Kristaus pérßwietimą, sérganti sunų, ir pakarnumą.

Ir jis sake jiems: iß tiesôs sa-
kau jums: stow czę keli, tie ne
ragaus smerti, ik matys kara-
lystę Diewo ateinanczę su mace.
2. Ir po ßeßû dienû ēme Jē-
żus pas sawę Pétrą, Jokubą ir
Joną, ir użwedęs jůs ant aukß-
to kálno skyru wienus, pérsi-
ßwiete po jû akiû.
3. Ir jo rúbai pastójo skaistu-
ir labay balti kaip sniegas, c

tû ir ney wiens báltininks ant
żémês ne gal taipo išbál-
tinti.
4. Jr pasirode jiems Eliošus
su Moiżēšumi ir susikalbējo su
Jēzumi.
5. Jr atsakydams Pétras tare
Jēzui: mokitojau, gér czonay
buti; kurkim tris šētras, taw
wieną, Moiżēšui wieną, ir
Eliošui wieną.
6. Bet jis ne żinójo, ką kal-
bąs; nēsa jie buwo nusigandę.
7. Jr atējo débesis, ta użējo
ant jû. Jr iš débesiês balsas
atējo ir tare: tas yra mano
mielasis sunus, to klausykite.
8. Jr tůjaus po to jie apsi-
żwalge aplinkuy, ir ne máte ney
wieną daugiaus, kaip tiktay
wieną Jēzų pas sawę.
9. Bet jiems nueinant nů kál-
no, użdraude jiems Jēzus, kad,
ką regēję, niekam ne sakytu, iki
żmogaus sunui iš numirusû
prisikélsent.
10. Jr jie palaike tą żodi pas
sawę, kits kitą klausinēdami
tarp sawęs: kasgi tai yra, iš
numirusû prisikéltis?
11. Jr jie klause ji, tarydami:
juk rašte-mokiti sako: Eliošų
pirma turinti ateiti.
12. Bet jis atsakydams tare
jiems: Eliošus tur tiesa pirm
ateiti ir wislab wēl sutaisyti.
`gtam żmogaus sunus tur

daug kentēti ir paniekinams
buti, kaip ir parašyta yra.
13. Bet aš sakau jums: Elio-
šus atējo, ir jie dáre jam, ką no-
rējo, kaip apie ji parašyta yra.
14. Jr atējes pas sawo moki-
tinus, išwydo didę daugybę
żmonû aplink jůs, ir rašte-
mokitus su jeis pasiklausinē-
janczus.
15. Jr tůjaus wisi żmones ji
išwydę, nusistebējo ir pribēgę,
paswéikino ji.
16. Jr jis klause rašte-moki-
tus: apie ką pasiklausat kits
kitą?
17. Bet wiens iš żmonû at-
sakydams tare: mokitojau, aš
sawo sunų atsiwedżau pas tawę,
tas tur nekalbanczę dwásę.
18. Jr kur ji tikt sugrēbi', czę
ji plēša, ir putůja ir grieża
dantimis, ir dżústa. Aš kalbē-
jau su tawo mokitineis, kad ję
išwarytu, ir jie ne gal.
19. Bet jis atsakydams tare
jam: ak tu netikintiji giminē!
kaip ilgay pas jus busu ir kaip
ilgay jus kęsu? atweskite ji pas
manę.
20. Jr jie atwede ji pas ji.
Jr tůjaus, kaip dwase ji išwy-
do, plēše ji, ir parpůle ant żé-
mês ir wolójosi putůdamas.
21. Jr jis klause jo tēwą, kaip
seney jam tai tikosi'? Jis at-
sáke: dar kudikēlui ēsant.

22. Ir tánkey ji méte i ugni ir i wandeni, kad ji nužawintu. Bet jey ką gali, pasigailēdams musû, gélbēk mus.

23. Bet Jēzus tare jam: kad tu galētumbei tikēti; wisi daiktai tikinczam yra gálimi.

24. Ir tůjaus ßaukdams waiko tēwas su áßaromis tare: tikiu, miels Wießpatie gélbēk mano netikējimą.

25. Ogi regēdams Jēzus žmones susibēgant, apdraude necżystą dwásę, tarydams: tu nekalbanti ir negirdinti dwáse, aß taw prisakau, kad iß jo ißeitumbei ir daugiaus i ji ne ieitumbei.

26. Tay ji ßauke ir didey ji plēßusi, ißējo. Ir jis ney numirę̄s buwo, taip kad ir daug sake: jis numire.

27. Bet Jēzus nutwērę̄s jo ranką attiese ji, ir jis kēlēsi.

28. Ir jam namůn parējus, klause ji jo mokitinei skyru: kodēl mes ję ne galējome ißwaryti?

29. Ir jis atsáke: ßi weislē niekaip ne gal ißeiti, kaip tikt per maldas ir pástninkáwimus.

30. Ir jie iß czę ßalin atstoję, keláwo per Galilēą, ir jis ne norējo, kad tai kas žinotu.

31. Bet jis mokino sawo mokitinus ir tare jiems: žmogaus sunus padůtas bus i žmonû rankas, ir jie užmuß ji, ir užmußtas trecżoje dienoje kélsis iß numirusû.

32. Ir jie to žódžio ne ißmáne, ir bijojos jo klausti.

33. Ir jis atējo i Kapernaumą. Ir namēj' budams, klause jůs: apie kági jús ant kélo tarp sawęs kalbējote?

34. Bet jie tylējo. Nēsa tarp sawęs buwo ant kélo kalbēję, kurs butu didžausasis?

35. Ir jis pasisēdęs pawadino anus dwylikę ir tare jiems: jey kas nor pirmjausas buti, tas bus paskiausas už wisus ir wisû tarnas.

36. Ir ēmęs kudikēli pastáte tą tarp jû ir apsikabinęs ji, tare jiems:

37. Kas toki kudikēli mano wardan priima, tas manę priima; ir kas manę priima, ne manę priima, bet tą, kursai manę sunte.

38. Bet Jonas atsáke jam, tarydams: mokitojau, regējom wieną tawo wardan wélnus ißwáranti, kursai mus neseke; ir mes jam gynēm, todēl, kad neseke mus.

39. Bet Jēzus tare: ne ginkit jam; nēs ney wieno niera, kursai darytu stebuklus mano wardan ir galētu tujaus piktay n' manęs kalbēti.

40. Kas ne prieß mus yra, tas yra ſu mumis.
41. Bet kas jus pagirdo tikt wandens kúpka mano wardan, dēl to, kad Kriſtaus eſte, iß tie=ſôs, aß jums ſakau, ne paſiliks jam tai ne atpildita.
42. Ir kas papiktin wieną ßiû mażujû, i mane tikinczujû, tam geraus butu, kad jam girnû akmů ant kaklo użkabintas, ir jis i mares butu imeſtas.
43. Bet jey tawę tawo ranka papiktin, tay nukirſk ję. Geraus taw yra loßam ieiti i gywátą, nekaip kad tu dwi ránki turē=dams, ieitumbei i péklą, i am=żinąję ugni,
44. Kur jû kirmēlē ne mirßta, ir jû ugnis ne użgéſta.
45. Jey tawę papiktin tawo koja, nukirſk ję. Geraus taw yra raißám ieit' i gywátą, ne=kaip kad tu abi koji turēdams butumbei imetams i péklą, i amżinąję ugni,
46. Kur jû kirmēlē ne mirßta, ir jû ugnis ne użgéſta.
47. Jey tawę akis tawo pa=piktin, atmeſk ję nůg ſawęs. Geraus taw yra, wiena akè ieiti i Diewo karalyſtę, nekaip kad dwi aki turēdams imetamas butumbei i péklôs ugni,
48. Kur jû kirmēlē ne mirßta, ir jû ugnis ne użgéſta.
49. Wiſlab tur ſu ugnimi ſúdita buti, ir kiek wiena apiera druſka ſúdoma yra.
50. Druſka gera yra; bet jey druſka ſurùmą pameta, kůmi ſúdiſim? Turēkit druſkôs ſa=wipi, ir turēkit pakáją tarp ſawęs.

10. Pérſkyrimas.

Apie wenczawonés pérſkyrimą, kudikélus ir aklaji Bartimēją.

Ir jis pasikēlęs iß tén, atējo i ßalis Zydû żemês anaßal Jor=dano. Ir żmonēs wēl pulkais ējo pas ji, ir jis pagal ſawo páproti wēl jůs mokino.
2. Ir Parizēußai atēję pas ji klauſe ji: bau wyrui walè butu ſkirtis nů ſawo paczôs? Ir tůmi ji gunde.
3. Bet jis atſakydams tare: ką jums Moizēßus priſáke?
4. Jie tare: Moizēßus pawé=lijo paraßyt' atſiſkyrimo gro=matą ir ſkirtis nů jôs.
5. Jēzus atſakydams tare jiems: dēl juſû ßirdiês kētùmo jis jums tą priſákimą paráße.
6. Aſe iß pradziôs ſutwērimo Diewas jůdu ſutwēre wyrą bey móteri.
7. Todēl żmogus ſawo tēwą ir motiną palikęs prie ſawo moterês glauſis,
8. Ir bus jůdu wiens kunas. Taipogi ne yra du, bet wienas kunas.

9. Taygi, ką Diewas suwede, to żmogus ne tur pérskirt.
10. Ir namēj' wēl klause ji jo mokitinei apie tatai.
11. Ir jis tare jiems: kurs skirasi nů sawo paczôs ir kitą wéda, tas pérżeng' wenczawonystę prieß ję.
12. Ir jey pati skirasi nů sawo wyro ir uż kitą eiti, ta pérżeng' sawo wenczawonystę.
13. Ir jie prineße kudikēlus pas ji, kad jůs pakrùtintu. Bet mokitinei báre néßanczůsus.
14. Bet Jēżus tai ißwydęs, pyktterējo ir tare jiems: léiskite kudikēlus pas manę eiti ir ne drauskit jiems; nēs tokiû yra dangaus karalyste.
15. Iß tiesôs, sakau jums: jey kas dangaus karalystę ne priims kaip kudikēlis, tas ne ieis į ję.
16. Ir jis apsikabinęs, bey sawo rankas ant jû użdējęs, pérżegnojo jůs.
17. Ir jam ißējus ant kélo, wiens pirma bēgo, klaupēsi jam ir klause ji: gérs mokitojau, ką darysu, kad amżiną gywátą apturēczau?
18. Bet Jēżus tare jam: kodēl tu manę wadini geru? Ney wiens n' esti géras, kaip tiktay wienas Diewas.
19. Juk żinai prisákimus: ne pérżengk wenczawonystę. Ne użmußk. Ne wógk. Ne lùdik neteisaus lùdimo. Nieką ne prigauk. Garbink sawo tēwą ir mótiną.
20. Bet jis atsakydams tare jam: Mokitojau, wis tai dariau iß sawo mażû dienû.
21. Ir Jēżus pażurējęs į ji, mylējo ji ir sake jam: wieno dar taw reikia. Eik, pardůk wislab, ką turi, ir důk ubagams, tay skarbą turēsi danguje; ir atējęs sék manę, imdams kryżų ant sawęs.
22. Bet jis apsismútijęs dēl tôs kalbôs, atstójo nulúdęs, nēs jis daug lóbjo turējo.
23. Ir Jēżus apsiżwalgęs tare sawo mokitiniems: kaip sunkey bagoti ieis į Diewo karalystę!
24. Bet mokitinei nusigando jo kalbôs dēley. Bet Jēżus wēl atsakydams tare jiems: mieli waikai, kaip ne pigu yra, nusitikintiems ant sawo bagotystês, ieiti į Diewo karalystę.
25. Pigiaus yra werblúdui ieiti per adatôs ausi, kaip bagotam ieiti į Diewo karalystę.
26. Bet jie jû daugiaus nusigando ir kalbējo tarp sawęs: kas taygi gal ißganytas buti?
27. Bet Jēżus į jůs żurēdams tare: żmonēms tai negálima. bet ne Diewui; nēsa Diewui wisi daiktai galimi.
28. Tay sake jam Pétras·

ßtay, mes wiſlab palikę ſékēm tawę.

29. Jēzus atſakydams tare: iß tieſôs, ſakau jums: ne yra ney wieno, jey jis paliktu namus, arba brolus, arba ſéſeres, arba tēwą, arba mótiną, arba moteri, arba waikus, arba laukus, dēl manęs ir dēl Ewangēliôs,

30. Kurs ne igytu ßimteropay, dabar ßime czēſe namus ir brolus ir ſéſeres ir mótinas ir waikus ir laukus, ſu pérſekinējimais, ir aname buſenczame ſwiete ámžiną gywátą.

31. Bet daug bus paſkuczauſi, kurie yra pirmi, ir bus pirmieji, kurie yra paſkuczauſi.

32. Bet jie buwo ant kélo, užeidami i Jeruzalę; ir Jēzus pirm jû ējo, ir jie nuſigando, ſéke ji, ir bijojos. Ir Jēzus wēl ēmęs anus dwyliką pas ſawę, ſake jiems, kas jam tikſis:

33. Sztay, mes užeinam i Jeruzalę, ir žmogaus ſunus bus padůdams wyreſniems kunigams ir raßte-mokitiems, ir nuſúdis ji ant ſmertiês ir ißdůs ji pagonams;

34. Tie ji apjůks ir nuplaks ir ſpjaudis i ji ir užmuß, ir trécząą dieną jis priſikélſis iß numiruſû.

35. Tay atējo pas ji Jokubas ir Jonas, Zebedējaus ſunudu, ydamu: Mokitojau, noriwa, kad mum darytumbei, ką tawę praßyſiwa.

36. Jiſai tare jiemdwiem: ką norita, kad jum daryczau?

37. Jůdu ſake jam: důk mumdwiem ſēdēti, wienam po tawo déßinês, ir antram po tawo kairês tawo ßlowēje.

38. Ale Jēzus tare jiemdwiem: ne žinota, ką práßota. Argi gálita gérti tô kyliko, kurio aß geru, † ir tů krikßtu krikßtijami buti, kuriů aß krikßtijams eſmi?

39. Jůdu ſake jam: gáliwa. Bet Jēzus tare jiemdwiem: kyliką tieſa gérſita, kuri aß gerù, ir krikßtu pakrikßtijami buſita, kuriûm aß krikßtijamas eſmi;

40. Ale ſēdēt po mano déßinês ir po mano kairês, ne man půlaſi jumdwiem důti, bet tiems, kuriems yra pagatáwita.

41. Ir tai ißgirdę anie deßimtis, pykterējo ant Jokubo ir Jono.

42. Bet Jēzus pawadinęs jůs tare jiems: jûs žinote ſwietißkus kunigaikßczus wießpataujenczus, ir gálinczus tarp jû máciês turinczus;

43. Bet taipo ne tur buti tarp juſû; bet kurs nor didžu paſtoti tarp juſû, taſai bus juſû tarnu;

44. Ir kas tarp juſû nor didžauſu buti, tas bus wiſû bérnu.

45. Nēs ir žmogaus ſunus ne

atējo, kad saw bûtu ßlúžiti, bet kad jis ßlúžitu ir sawo gywasti bûtu atpirkimui už daug.

46. Ir jie atējo į Jēriką. Ir kaip jis iß Jērikôs ējo, jis ir jo mokìtinei ir didi žmonû daugybe, tay sēdējo áklas, Bartimējus, Timējaus sunus, pakelēj' ubagaudams.

47. Ir ißgirdęs Jēzų Nazarenskajį czę ēsantį, pradējo jis ßaukti ir tarti: Jēzau, tu sunau Dowido, susimilkis ant manęs!

48. Ir daug jį apdraude, kad tylētu; bet jis jů daugiaus ßauke: Sunau Dowido, susimilkis ant manęs!

49. Ir Jēzus apsistojęs liepe jį atwadinti; ir jie pawadino áklajį, sakydami jam: buk linksmas, kélkis, jis wadin tawę.

50. Ir jis sawo rubą nůg sawes pamete ir kēlęs atējo pas Jēzų.

51. Ir Jēzus atsakydams tare jamui: ką nori, kad taw darycziau? Aklasis jam tare: Mokitojau, kad regēczau.

52. Bet Jēzus sake jam: eik, tawo tikējimas tawę pasweikino. Ir tůjaus jis galējo regēti ir séke jį ant kélo.

11. Pérskyrimas.

Jėjimas į Jeruzalę ir bažnyczôs czystijimas.

Ir kaip jie prisiártino pas Jeruzalę, į Betpagę ir Betaniją, pas alywû kálną, nusunte Jēzus du sawo mokitinû,

2. Ir tare jiemdwiem: nueikita į miestélį, jumdwiem po akiû ēsantį, ir tůjaus įējusu, ténay ràsita asiláitį pririßtą, ant kurio niekados ney wiens žmogus ne sēdējo; atrißusu tą ßén atweskita.

3. Ir jey jumdwiem kas sakytu: kam tai dárota? tay sakykita: Wießpats jo priwálo; tay tůjaus jį ßén atsiús.

4. Jůdu nuējusu rądo asiláitį pririßtą prie durû lauké, kur kélas skirasi, ir atrißo jį.

5. Ir keli iß anû, kurie tén stowējo, tare jiemdwiem: ką dárota asiláitį atrißdamu?

6. Bet jůdu atsáke jiems, kaip jiemdwiem Jēzaus įsakyta buwo; ir jie pawélijo tai.

7. Ir atwédusu asiláitį pas Jēzų, uždējo ant jo sawo rubus, ir jis užsisēdo ant to.

8. Bet daug paklójo sawo rubus ant kélo; kiti werbas kirto nůg medziû, ir klójo tas ant kélo.

9. Ir kurie pirma ir paskuy ējo, ßauke sakydami: Ozianna, paßlowintas te esie, kursai ateiti wardan Wießpatiês!

10. Paßlowinta te esie karalyste musû tēwo Dowido, kuri ateit wardan Wießpatiês, Ozianna aukßtybėje!

11. Jr Wießpats įėjo į Jeruzalę, ir į bażnyczą, ir pérżurējo wis; ir wakarè ißējo jis į Betanią su anais dwylika.
12. Jr antrą dieną jiems ißējus iß Betaniôs jis ißálko.
13. Jr památe iß tolo pygû médį lapus turintį, tay jis priējo prie to, bau ką ant jo ràstu. Jr priējęs, nieką ne rądo, kaip tikt wienus lapus; nēsa dar ne buwo czēsas pygoms buti.
14. Jr atsakydams Jēzus tare jam: taygi nieks te ne walgo daugiaus nů tawęs ney jokio waisaus amżinay. Jr jo mokįtinei tai girdējo.
15. Jr jie atējo į Jeruzalę; ir Jēzus įėjęs į bażnyczą pradējo laukan waryti pardůdanczus ir pérkanczus bażnyczoj'; ir apwerte stalus piningmainû ir krēslus karwelus pardůdanczû.
16. Jr ne pérleido ney wienam ką neßti per bażnyczą.
17. Jr jis mokino, sakydams jiems: ar ne paraßyta yra: mano namai bus wadinami maldû namai wisiems żmonēms; bet jús padárēte iß jû razbaininkû důbę.
18. Jr tai ißgirdę, raßtemokįti ir wyrausi kunįgai, jēßkójo, kaip jį nużudytu. Bet bijójosi jo; nēsa wisi żmones bējosi jo pamókslo.
19. Jr ant wákaro ißējo jis laukan iß miesto.
20. Jr rytą métą praeidami, ißwydo pygû médį padżúwusį iki ßaknû.
21. Jr Pétras atsiminęs to sake jam: Mokįtojau, ßtay, pygû médis, kurį prakéikei, padżúwo.
22. Jēzus atsakydams tare jiems: tikēkit į Diewą.
23. Jß tiesôs sakau jums: kas ßiam kálnui sakytu: pasikélk ir įsiwersk į mares, ir ne abejotu sawo ßirdije, bet tikētu nusidůsent, ką jis sako, tay nusidůs jam tai, ką jis sako.
24. Togidēl sakau jums: wis, ką jús meldżate sawo maldoje, tikt tikēkit gausę, tai bus jums.
25. Jr kad stowit melsdamiesi, tay atléiskit, jey ką turit prieß kits kitą, kad ir júsû Tēwas danguje jums atléistu júsû nusidējimus.
26. Bet jey jús n' atléisite, tay ir júsû Tēwas dangujęsis jums ne atléis júsû nusidējimus.
27. Jr jie wēl atējo į Jeruzalę. Jr į bażnyczą jam einant, atējo pas jį wyrausi kunįgai ir raßte-mokįti ir wyresnieji,
28. Jr tare jam: iß kokiôs maciês tu tai darai? ir kas taw pawélijo tai daryti?
29. Bet Jēzus atsakydams tare jiems: ir aß paklausu jus

wieną żodį, atſakykit man, tay jums ſakyſu, kieno pawélijimu aß tai darau.

30. Jono krikßtas, ar tas iß dangaus buwo, ar iß żmonû? atſakykit man.

31. Ir jie dumójo ſawije tarydami: jey ſakome, jį iß dangaus buwuſį, tay jis ſakys: kodēlgi jûs jam ne wierijot?

32. Bet jey ſákom, jį iß żmonû buwuſį, tay żmonû bijomies; nēſa wiſi laikę Joną per tikrą prárąką.

33. Ir atſakydami tare Jēzui: mes to ne żinome. Ir Jēzus atſakydams tare jiems: tay ir aß jums ne ſakau, kieno pawélitas aß tai darau.

12. Pérſkyrimas.

Apie wyniczą, czyżés graßį, Meſſioßių, ir pawarguſę naßlę.

Ir jis pradējo jiems per prilyginimus kalbēti: żmogus ſodino wyniczą ir tą aptwēre twora, ir ißkáſe wyno ſpauſtuwę, ir pabudawójo korą, ir parſamdęs tą wyniczininkams, į ſwétimą żeme ißkelawo.

2. Ir ſunte wieną tarną, czēſui ateinant, pas wyniczininkus, kad jis nûg wyniczininkû imtu wyniczôs waiſių.

3. Bet jie nutwēre jį, pláke, ir jį tußczą nûg ſawęs paléido.

4. Ir wēl nuſunte pas jûs kitą tarną; to gálwą jie akmenimis ſukúle ir apgēdintą paléido nû ſawęs.

5. Ir wēl jiſai nuſunte kitą; tą jie użmuße; ir daug kitû, kitus jie pláke, kitus nużawino.

6. Tay jis turēdams wiczwiena ſunų, kurs jo mylims buwo; tą nuſunte paſkiaus taipojau pas jûs, ſakydams: jie bijoſis mano ſunaus.

7. Bet tie pátys wyniczininkai ſuſikalbējo: tai tēwónis; eikim ir użmußkim jį, tay muſû bus tēwißke.

8. Ir jie ēmę jį użmuße ir laukan ißmete iß wyniczôs.

9. Ką gi tas ponas tôs wyniczôs darys? Jiſai atējęs żudys wyniczininkus, ir wyniczą kitiems dûs.

10. Ar ir ne ſkaitēt ßitą raßtą: Akmû, kurį budawonininkai atmete, tas kampinu akmenu paſtójo.

11. Nûg Wießpatiês tai tikoſi, ir dywas yra muſû akiſa.

12. Ir jie jēßkójo, kaip jį ſugautu, (ir taczau żmonû bijójos,) nēſa jie ſuprato, jį tus prilyginimus ant jû kalbējuſį, ir jį palikę, atſtójo.

13. Ir jie nuſunte pas jį kelis iß Parizēußû ir Erodo tarnû, kad jį ſugautu kalboje.

14. Ir jie atēję tare jam: Mokitojau, żinome tawę teiſų

ēsanti, ir ney wieno ne atbo-
janti; nēsa tu ne wéizdi ney ßó-
kio, ney tokio žmogaus, bet
tikray kélą Diewo mokini. Ar
wert', czyžę důti Ciecorui, ar
ne? ar jam důsim, ar ne důsim?
15. Bet jis suprátęs jû weid-
mainystę, tare jiems: kam manę
gundote? atneßkit man gráßi,
kad jį matyczau.
16. Jr jie atneße jam. Tay
jis tare: kieno tai ábrozas ir
užraßas? Anie jam sake: Cie-
coraus.
17. Tay atsakydams Jēzus
tare jiems: taygi důkite Cie-
corui, kas Ciecoraus, ir Diewui,
kas Diewo yra. Jr jie dy-
wijos jo.
18. Tay atējo pas jį Saddu-
cēußai, (kurie sako, ne ēsanti iß
numirusû prisikēlimą,) tie jį
klause sakydami:
19. Mokitojau, Moizēßus
mums paráße: jey kieno brolis
numirdams paliekt moterį ir
ne paliekti ney jokį waiką, kad
tay jo brolis paimtu to paczę,
ir sawo brolui sēklą nugamintu.
20. Bet dabar septyni brolei
yra buwę. Pirmasis paēme
moterį, tasai mirdams ne pa-
liko waikû.
21. Jr antras paēmęs pamire,
o ir tas taipojau ne paliko
waikû. Taipjau ir treczasis.
22. Jr tą paēme wisi septyni,
ir ne paliko waikû. Galausey
po wisû numire ir ta moterißke.
23. Taygi prisikēlime iß nu-
mirusû, kad jie kélsis, kurio ji
bus pati iß tû? nēsa septyni ję
per paczę turējo.
24. Tay atsakydams Jēzus
tare jiems: ar ne taipo? jûs
klajojate, todēl, kad ne žinote,
ney apie ráßtą, ney apie macį
Diewo.
25. Kad iß numirusû kélsis,
tay jie ney wes, ney tekēs, bet
jie yra kaip angēlai danguje.
26. Bet apie numirusůsus,
jûs prisikélsent, ar ne skaitēte
knygosa Moizēßaus, pas krúmą,
kaip jam Diewas kalbējo ir
tare: Aß esmi Diewas Abra-
ómo, ir Diewas Jzaóko, ir
Diewas Jokubo.
27. Bet Diewas ne numirusû,
bet gywujû Diewas. Togidēl
jûs labay klajojate.
28. Jr priējęs jį wiens iß
raßtemokitû, kursai jû isiklausęs
buwo, kaip jie tarp sawęs klau-
sinējos, regēdams, kaip jiems
mandagey atsakęs buwo, klause
jį: kurs yra wisu wyrausis pri-
sákimas?
29. Bet Jēzus atsáke jam:
wyrausis prisákimas iß wisû
prisákimû tas yra: klausyk Jz-
rael, Wießpats, musû Diewas,
yra wiens wienatijis Diewas.
30. Jr tu mylēk Diewą sawo

Wießpati iß wisôs ßirdiês, iß
wisôs dußiôs, iß wiso úmo ir
iß wisôs sylôs; tai yra wyrau-
sis prisákimas;
31. Ir antras tamui yra
lygus: mylēk sawo ártimą, kaip
pats sawę. Niera kito didésnio
prisákimo per ßitus.
32. Ir raßte-mokitas tare
jam: Mokitojau, iß tiesôs geray
atsakei; nēsa wienas Diewas
yra, ir niera kito per jį.
33. Ir tą páti mylēti iß wisôs
ßirdiês, iß wiso úmo, iß wisôs
dußiôs ir iß wisôs sylôs, ir
mylēti sawo ártimą kaip sawę
páti, tai daugiaus yra už wi-
sas déginimo apieras, ir už wi-
sas apieras.
34. Bet Jēzus regēdams, aną
ißmintingay atsákiusi, tare jam:
tu ne toly esi nůg Diewo kara-
lystês. Ir ney wiens ne drysо
jį tolaus klausti.
35. Ir Jēzus atsakydams
tare, mokindams bažnyczoj:
kaip sako raßtemokiti, Kristų
ēsanti Dowido sunų?
36. Bet jis, Dowids, per
ßwentą Dwásę sako: Wießpats
sake mano Wießpaczui: sēskis po
mano déßinês, koley padēsu tawo
neprietelus sůlelù tawo kojû.
37. Czę juk Dowids jį wadin
sawo Wießpati, kaipo taygi jis
yra jo sunus? Ir daug žmonû
mielay jo klausēs.

38. Ir jis mokindams jůs,
tare jiems: saugokities nůg
raßte-mokitû, kurie ilgais ru-
bais dēwį' ir nor ant turgaus
swéikinami buti;
39. Ir meilij' sēdēti wyrau-
sosa wietosa ßuilēsa, ir už stalo
czésnisa.
40. Jie praryja naßlû namùs,
ir sakosi ilgas maldas meldžą:
Jiems bus jů didésnis pražů-
dimas.
41. Ir Jēzus pasisēdęs ties
bažnyczôs skryne regējo, kaipo
žmones piningus idējo į bažny-
czôs skrynę. Ir daug bago-
tujû daug idējo.
42. Ir atējusi wiena naßlē
pawárgusi, idējo dų jůdikių,
tůdu padáro wieną pinigēlį.
43. Ir jis pawadinęs sawo
mokitinus tare jiems: iß tiesôs
sakau jums, ßi pawárgusi naßlē
daugiaus idējo į bažnyczôs
skrynę, už wisus, kurie idējo.
44. Nēsa jie wisi idējo nůg
apstumo sawo, ale ßi nůg sawo
ubagystês, wis ką turējo, wisą
sawo ißláikimą idējo.

13. Pérskyrimas.

Apie ißpustijimą Jeruzalês, ir swieto gálą.

Ir jam ißeinant iß bažnyczôs,
sake jam wiens jo mokitinû:
Mokitojau, weizdēk, kokie tai
akmenys, ir kokia tai budawone
yra.

2. Ir Jēzůs atſakydams tare jam: begu matai ßitą wiſą didę budawonę? ney akmů ant akmens ne liks ne ißgrautas.

3. Ir ſēdint jamui ant alywû kálno ties bażnyczą, klauſe jį ſkyru Pétras, ir Jokubas, ir Jonas, ir Endrējus:

4. Paſakyk mums, kada tai bus? ir koks bus żénklas, kada tai wis turēs nuſidůti?

5. Jēzus atſakydams jiems, pradējo ſakyti: dabokities, kad kas jus ne ſuklaſtotu.

6. Nēſa daug ateis mano wardan, ſakydami: aß eſmi Kriſtus, ir daugumą ſuklaſtos.

7. Bet kad jús ißgirſite karus ir ßauksmus apie karus, tay neſibijokit, nēs taip tur buti. Bet dar ne yra gálo.

8. Sukils żmones prieß żmones, ir karalyſte prieß karalyſtę, ir bus żémês drebējimai ßén ir tén, ir bus bádai ir ißgąſczei. Tai bēdôs yra pradżia.

9. Bet jús ſaugokities. Nēſa jus padůs rótai ir ßuilēms, ir jus ſuplēks ir pas kunigáikßczus bey karalus nuwés dēl manęs, lùdimui ant jû.

10. Ir Ewangēlia tur pirma apſakyta buti tarp wiſû żmonû giminû.

11. Taygi kad jie jus wés ir padůs, tay neſirúpikities, ką reikia jums kalbēti, ney pirma paſimiſlikities; bet kas jums tą paczę adyną bus důta, tai kalbēkit; nēs jús ne eſte, kurie kalbate, bet ßwenta Dwaſe.

12. Bet brolis padůs brolį ant ſmertiês, ir tēwas ſuny, ir waikai paſikels prieß gimdytojus ir padēs jůs użmußti.

13. Ir buſite ne apkenczami wiſû, dēl mano wardo. Bet kas ißtriwós iki gálo, tas bus ißganytas.

14. Bet kad ißwyſite ißpúſtijimo bjaurybę apſakytą per práraką Dangēlą, ſtowinczę nereikiamoje wietoje (tai ſkaitąs te ißmáno,) tad jey kas Judēoje yra, te bēga ant kalnû;

15. Ir jey kas ant ſtógo yra, tas te ne nukůpa į bùtą ir te ne įeina, ką gabénti iß ſawo namû.

16. Ir kas ant lauko yra, tas te ne gryßta atgalos, ſawo rubû atimti.

17. Bet bēda nēßczoms ir żindanczoms tů czēſu.

18. Bet melſkite, kad jums ne téktu bēgti żiemoj'.

19. Nēs bus toſa dienoſa tokie priſpaudimai, kokie ikßoley ney bute ne buwo, nůg pradżôs ſutwērimû, kurus Diewas ſutwēręs, ir kokiû ney bute ne bus.

20. Ir jey Wießpats tas dienas ne butu patrumpinęs, ney wiens żmogus ne butu iß=

ganytas; bet dēl ißrinktujû, kurus jis ißrinko, patrumpino tas dienas.
21. Jeygu tada kas jums tars: ßtay, czę yra Kristus, ßtay, tenay yra; tay ne wierikit.
22. Nēsa pasikélsis netikri Kristus, ir netikri prárakai, dárą ženklus ir stebuklus, aža sukłastotu, jey gálint, ir ißrinktůsus.
23. Bet jús saugokities. Sztay, aß wis jums pirma sakiau.
24. Bet tame czēsè, po to prispaudimo, saule ir mēnů sawo ßwiesybę pames;
25. Ir žwaigždes nůg dangaus nupuls, ir dangaus twirtybes jůdįsis.
26. Ir tad jie ißwys žmogaus sunų ateinanti débesisa, su dide stiprybe ir ßlowe;
27. Ir tada jis sús sawo angēlus, ir surinks sawo ißrinktůsus, nůg keturû wējû, nůg žémês kráßto, ik' kráßto dangaus.
28. Nůg pygû médžio mokities prilyginimą: jo ßakoms jau sprogstant, ir lápams atsirandant, numanote, wásarą artinantis.
29. Taipo ir jús matydami tai nusidůdant, žinokite, tai arti ēsant.
30. Jß tiesôs sakau jums: ne sugaiß ta giminē, ik' tam wisam nusidůdant.
31. Dangus ir žéme sugaiß; bet mano žodžei ne sugaiß.
32. Bet tą dieną ir adyną nežino nieks, ney angēlai danguje, ney Sunus, bet tiktay wiens Tēwas.
33. Dabokities, budēkite ir melskitēs; nēsa nežinote, kada czēsas yra.
34. Lygey kaip žmogus, kurs toly kelaudams, paliko sawo namus, ir wálę dawe sawo bernáms, kožnam jo darbą, ir wartininkui prisáke, kad budētu:
35. Taygi budēkite, (nēsa nežinote, kada namû Wießpats ateis; ar ateis wakare, ar naktiês widurije, ar gaidgystēje, ar rytą métą.)
36. Kad ne ateidams staigey, rástu jus be mieganczus.
37. Ir ką aß jums sakau, tai sakau wisiems: budēkit!

14. Pérskyrimas.

Kristaus mostijims, kowa daržè, ir Pétro užsigynimas.

Ir po dwiejû dienû bawo welykos, ir dienos neraugintôs důnôs. Ir wyrausi kunigai bey raßte-mokiti jēßkojo, kaip ji kytrey sugáwę, nužawintu.
2. Bet jie tare: minau ne ant ßwentês, kad maißtas ne rástus tarp žmonû.
3. Ir Jēžui ēsant Betaniwje, namůse Simono raupsóto, ir

uż stálo sēdint, atējo moterißke, turinti stiklą su nemaißytu ir kaßtaunu nardo wandenimi, ir ji sukúlusi stiklą, użliejo tą ant jo galwôs.
4. Tay keli buwo, tie pykterējo, tarydami: kamgi tas pústi=jimas?
5. Butu galēję tą wándeni uż daugiaus, kaip uż tris ßimtus graßus pardůti ir tai ubagams důti. Ir murmējo ant jôs.
6. Bet Jēzus tare: důkite jey pakájų, kodēl ję raudinate? Ji tikray geray man padáre.
7. Ubagus wisados turit pas sawę, ir kad norite, gálit jiems gér daryti; bet manę ne turit wisados.
8. Ji dáre, ką galējo; ji paskù=bino mano kuną pamóstiti ant mano paláidojimo.
9. Iß tiesôs sakau jums: kur sákoma bus ßita Ewangēlia per wisą swietą, czę ir sákoma bus ant jôs paminklo, ką ji dabar dárusi.
10. Ir Judoßus Ißkariotas, wienas iß dwylikôs, nuējo pas wyrausus kunigus, kad jį iß=důtu.
11. Tay anie ißgirdę pra=dżùgo ir pażadējo jam pinigû důti. Ir jis jēßkojo, kaip jį tropnay ißdůtu.
12. Ir pirmą dieną nerau=ntôs dûnôs, kaip welykû awi=nēlį apierawójo, sake jam moki=tinei: kur nori, kad mes nuēję pagatáwitumbim, kad welykû awinēlį wálgitumbei?
13. Ir jis nusunte dų sawo mokitinû ir tare jiemdwiem: eikita į miestą, ir sutiks judų żmogus, neßąs iżbóną wan=dens, tą sèkita.
14. Ir kur jis įeis, czę tarkita gaspadorui: Mokitojis taw sakydin, kur yra gaspadà, kur aß galēczau welykû awinēlį wálgiti su sawo mokitineis?
15. Ir jis parodis jum didelę swetlyczą, ißklotą ir pagatá=witą; czę mums pagatáwikita.
16. Ir pasuntinei ißēję atējo į miestą ir rádo, kaip jiemdwiem buwo sakęs, ir pagatáwijo we=lykû awinēlį.
17. Bet ant wákaro atējo jis su tais dwylika.
18. Ir jiems uż stálo sēdint, ir walgant, tare Jēzus: iß tiesôs sakau jums, wiens jusû, kurs su manimi wálgo, ißdůs manę.
19. Ir anie nusismútiję tare jam po kits kito: argi aß esmi? ir antras: argi aß esmi?
20. Jis atsakydams tare jiems: wiens iß dwylikôs, kur=sai su manimi į blúdą dážo.
21. Nueit tiesa żmogaus sunus, kaipo apie jį paraßyta; bet bēda tam żmogui, per kurį

žmogaus ſunus ißdůtas bus! Geraus butu tam žmogui, kad niekados ne butu gimęs.

22. Ir jiems be wálgant, ēme Jēzus důną, dēkawojo, lauže ir dawe jiems, ſakydams: imkit, wálgikit, tai eſti mano kunas.

23. Ir ēmęs kyliką, padēkawójo ir dáwe jiems tą, ir jie wiſi iß to gēre.

24. Ir tare jiems: tai yra mano kraujas naujo teſtamento, kurſai praliejamas už daugel.

25. Iß tieſôs ſakau jums: aß daugiaus ne gérſu waiſaus wynmedžio, iki anôs dienôs, kad gérſu tą naują karalyſtēje Diewo.

26. Ir pagiedoję laupſês gieſmę, ißējo jie pas alywû kálną.

27. Ir Jēzus tare jiems: jûs wiſi ßę nakti manimi paſipiktiſite. Nēſa paraßyta yra: aß ißtikſu ganytoji, ir awys ißſiſklaidys.

28. Bet kēlęs iß numiruſû, pirm juſû eiſu į Galilēą.

29. Bet Pétras tare jam: kad ir wiſi paſipiktintu, aß taczau ne paſipiktinczau.

30. Ir Jēzus tare jam: iß tieſôs ſakau taw: ßendien, ßę nákti, gaidžui dar ne dy kartų pragydus, tris kartus manęs užſigiſi.

31. Bet jis dar tolaus kalbējo: beje, kad ir ſu tawim' mirti turēczau, ne norēczau tawęs užſiginti. Taipojau ir wiſi kalbējo.

32. Ir jie atējo pas dwárą, Getſēmane wadinamą. Ir jis tare ſawo mokitiniems: paſiſēſkit czę, ik' nuējęs paſimelſu.

33. Ir drauge ēmęs Pétrą, ir Jokubą, ir Joną, pradējo drebēti ir ſielwartauti.

34. Ir tare jiems: mano dußia ſmutna yra iki ſmertiês; czonay paſilikę budēkite.

35. Ir mažumą tolaus nuējęs, pûle ant žémês, melſdamas, jey gálima butu, kad péreitu ta adyna,

36. Sakydams: Abba, mano Tēwe! wis taw yra gálima; atimk tą kyliką nůg manęs, taczau, ne ką aß, bet ką tu nori.

37. Ir atējęs rado jůs bemieganczus. Ir tare Pétrui: Simone, ar miegi? ar ne gali ben wieną adyną budēti?

38. Budēkit ir melſkities, kad ne įeitumbit į pagundimą; dwáſe yra noringa, bet kunas ſilpnas.

39. Ir wēl nuējęs meldēſi, tus paczus žodžus kalbēdams.

40. Ir ſugryžęs rado jůs wēl bemieganczus, (nēſa jû ákys pilnos buwo miego) ir ne žinójo, ką jam atſakytu.

41. Ir atẽjęs tréczą kartą tare jiems: ak! argi dabar miegosite ir ilsẽsities? ganà, adyna atẽjo. Sztay, źmogaus sunus padůdams yra į griekininkû rankas.
42. Kélkities, eikim; sztay, pas szálį mano iszdawẽjas.
43. Ir tůjaus, jam dar bekalbant, atẽjo Judoszus, wiens isz anû dwylika, ir su jůmi didis pulkas, su kardais ir su kártimis, nů wyrausujû kunigû ir wyresnujû.
44. Ir iszdawẽjas buwo jiems źénklą dawęs, sakydams: kurį asz pabuczůsu, tas tikrasis; tą sugáwę weskite sargey.
45. Ir atẽjęs tůjaus jį priẽjo, ir tare jam: Mokitojau! Mokitojau! ir pabuczawo jį.
46. Bet anie jį rankomis nutwẽrę sugáwo.
47. Bet wiens tû, kurie pas szálį stowẽjo, isztraukęs sawo kardą isztiko wyrausojo kunigo berną ir nukirto jo ausį.
48. Ir Jẽzus atsakydams tare jiems: jús iszẽjote kaip ant kokio razbáiniko, su kardais ir kártimis, manę sugauti.
49. Asz kas dieną pas jus baźnyczoje buwau ir mokinau, ir jús manęs ne gaudẽte. Bet kad rasztas iszsipilditu.
50. Ir wisi mokitinei jį palikę pabẽgo.
51. Ir buwo wiens jaunikáitis, tas séke jį, tas buwo drobe apwilktas ant nůgo kuno, ir tą sugáwo jaunikaiczei.
52. Bet jis palikęs drobę, nůgas nůg jû pabẽgo.
53. Ir jie nuwede Jẽzų pas wyrausają wyskupą, kur susiẽję buwo wisi wyrausieji kunigai, ir wyresnieji, ir rasztemokiti.
54. Bet Pétras isz tólo jį séke, iki į paloczų wyrausojo wyskupo; ir czę budams sẽdẽjo su tarnais, besiszildidamas prie ugniês.
55. Bet wyrausieji kunigai ir wisi rotponei jẽszkojo lúdimą priesz Jẽzų, kad jam gálą darytu; ir nieko ne rádo.
56. Daug lúdijo neteisey priesz jį, bet jû lúdijimai ne sutare.
57. Ir kiti atsikẽlę neteisey lúdijo priesz jį, sakydami:
58. Mes girdẽjome jį kalbantį: asz noru baźnyczą, rankomis padarytą, suardyti ir į tris dienas kitą pakurti, kuri ne rankomis pakurta.
59. Bet jû lúdijimas dar ne sutare.
60. Ir wyrausas wyskupas kẽlęs tarp jû, klause Jẽzų, tarydams: argi nieko ne atsakai ant to, ką tie lúdija priesz tawę?
61. Bet jis tylẽjo ir nieko ne atsáke. Tay jį wẽl klause wyrausas wyskupas, jam saky-

dams: ar tu esi Kristus, sunus
ano Paƒzlowintojo?
62. Bet Jēzus tare: Aƒz esmi.
Ir jús regēsite żmogaus sunų
sēdinti po deƒzinês rankôs sti-
prybês ir ateinanti su dangaus
debesimis.
63. Tay wyrausas wyskupas
sudráskęs sawo rubus tare:
kągi be reikia mums daugiaus
ludininkû?
64. Girdējote tą Diewo blûż-
nijimą. Kas jums régisi? Bet
jie wisi jį atsúdijo, jį wertą
ēsanti smertiês.
65. Tay pradējo keli į jį
spjauditi ir użdengti jo wéidą,
ir kumsczomis muƒzti, ir jam
sakyti: prarakauk mums. Ir
bernai iƒztiko jį į wéidą.
66. Ir Pétras buwo żemay
palóczuje. Tay atējo wyrau-
sojo wyskupo mergû wiena;
67. Ir iƒzwydusi Pétrą besiƒzil-
danti, pażurējusi į jį tare: ir
tu taipjau buwai su Jēzumi iƒz
Nazaret.
68. Bet jis użsigyne, tarydams:
aƒz jo ne pażystu, neygi żinau,
ką tu kalbi. Ir iƒzējo laukan į
pryangį, ir gaidys pragydo.
69. Ir merga iƒzwydusi jį,
wēl pradējo sakyt czę pristowin-
tiems: tas wiens yra tujû.
70. Ir jis wēl użsigyne. Ir
po mażôs walandôs wēl sáke
Pétrui tie, kurie czę pristowējo:
iƒz tiesôs tu esi tujû wiens, nēsa
tu esi Galilēiƒzkis, ir tawo kalba
tokiajau yra.
71. Bet jis pradējo kéiktis ir
báżitis: aƒz ne pażystu to żmo-
gaus, apie kurį kalbate.
72. Ir gaidys antrą kartą
pragydo. Tay atsimine Pétras
ano żodzio, kurį Jēzus jam
kalbējo: gaidzui dar ne dų kartų
pragydus, tu tris kartus manęs
użsigįsi. Ir jis pradējo werkti.

15. Pérskyrimas.

Kristaus kentējimas, smertis ir paláidojimas.

Ir tûjaus, rytą métą, wyrausi
kunįgai sudúme su wyrauseis ir
raƒzte-mokitais; priegtam ir wisi
rótponei, ir suriƒzę Jēzų nuwede
jį ir padawe Pilotui.
2. Ir Pilotas jį klause: ar tu
esi Zydû karálus? Bet jis atsa-
kydams tare jam: tu sakai.
3. Ir wyrausi kunįgai dides
jį káltino.
4. Bet Pilotas jį wēl klause,
sakydams: ar nieko ne atsakai?
Sztay, kaip dides jie tawę ap-
skundza!
5. Bet Jēzus daugiaus nieko
ne atsáke, aża ir Pilotas dy-
wijos.
6. Bet paprátes buwo jiems
per welykû ƒzwentę wieną kálinį
iƒzléisti, kurio jie norējo.
7. Bet buwo wiens, Barra-

boßus wadinams, ſugautas ſu maißtininkais, kurie maißte razbáją buwo padárę.

8. Jr užēję žmones praße, kad darytu, kaip darydawo.

9. Bet Pilotas jiems atſáke: ar norit, kad jums Zydû karálų ißléiſczau?

10. Nēs žinójo, wyrauſus kunigus ji iß pawydôs ißdáwus.

11. Bet wyrauſi kunigai pakûſe žmones, kad jiems geraus Barraboßų ißléiſtu.

12. Bet Pilotas wēl atſakydams tare jiems: kągi norit, kad aß daryczau tam, kuri wadinate Zydû karálumi?

13. Jie wēl ßauke: nukryžawok ji!

14. Bet Pilotas tare jiems: kągi jis pikto padáre? Bet jie dar jû daugiaus ßauke: nukryžawok ji!

15. Bet Pilotas norēdams žmonēms itikti, ißléido jiems Barraboßų: ir Jēzų jiems padawe, kad butu nuplaktas ir nukryžawotas.

16. Bet žalnērei iwede ji i ſúdo bútą ir ſuwadino wiſą pulką.

17. Jr apſaute ji purpura, ir nupynę erßkēczû wainiką, jam tą uždējo.

18. Jr, pradējo ji ſwéikinti: ſweiks, Zydû karálau!

19. Jr mußejo gálwą nendre, ir ſpjaude i ji, ir parſiklaupę meldēſi jo.

20. O kaip ji buwo apjůkę, nuſaute jo purpurą, ir aprēde ji jo paties rubais, ir ißwede ji, kad ji nukryžawotu.

21. Jr priwerte wieną pro ßáli einanti, wardu Simoną iß Cyrēniôs, kurs nů lauko parējo, (tēwą Alekſandro bey Rupo,) kad jam kryžų neßtu.

22. Jr jie nuwede ji ant wietôs Golgata, tai muſû žodzeis: lawongalwû wieta.

23. Jr dáwe jam myrrą ſu wynu gérti, ir jis ne priēme tai.

24. O kaip ji buwo nukryžawoję, dalijo jo rubus, meſdami ant jû burtą, kas ką gautu.

25. Jr buwo apie tréczą adyną, kaip ji kryžawójo.

26. Jr buwo wirßuj' ją raßyta, ko ji kaltino, butent: Zydû karálus.

27. Jr nukryžawójo draug ſu jůmi dų razbáininkų, wieną po deßinês, kitą po kairês.

28. Tay ißſipilde ráßtas, kurſai ſako: Jis yra tarp piktadējû parokůtas.

29. Jr kurie pro ßáli ējo, blûznijo ji, ir kratydami ſawo galwas, tare: ben gēdēkis, kaip gražey tu ſuardai bažnyczą ir pakuri ję i tris dienas.

30. Pats dabar paſigélbēk ir nužengk nůg kryžaus.

31. Taipojau ir wyreſnieji kunigai apjůke jį tarp ſawęs, ſu raßte-mokitais, tarydami: kitus jis gélbējo ir pats ſawę ißgélbēt ne gal.

32. Jey jis Kriſtus bey karálus iß Izraēlio, tay jis dabar nů kryzaus te nużengia, kad regētumbim ir tikētumbim. Jr tůdu, kuriůdu ſu jům buwo nukryzawotu, taipojau jį apjůke.

33. Jr po ßeßtôs adynôs rądoſi tamſybe per wiſą żémę, iki dewintôs adynôs.

34. Jr apie dewintą adyną Jēzus ßauke didzu balſu tarydams: Eli, Eli, lama zabaktani? tai yra muſû żodzeis: mans Diewe, mans Diewe, kodēl manę praſtojei?

35. Jr kiti tén ſtowēdami tai ißgirdę ſake: ßtay, tas Elioßą wadina.

36. Tay bēgęs wiens pripilde kempinį ukſoſu ir użmówęs ant néndrês, girde jį ſakydams: palaukit, żurēkim, bau ateis Elioßus, jį nuimti.

37. Bet Jēzus ßaukdams didzu balſu, ißléido dwáſę.

38. Jr bażnyczôs użdanga puſau pérdriſko, nůg wirßaus iki apaczôs.

39. Bet zalnēriû wyréſnis, kurſai czę ſtowējo ties jůmi, regēdams, jį tokiu ßaukſmu dwáſę ißléidzenti, ſake: iß tieſôs, tas żmogus Diewo ſunus buwęs.

40. Buwo taipojau ir moteres czonay, iß tólo tai żurinczos, tarp kuriû buwo Marya Madlyna, ir Maria, mażojo Jokubo ir Jozēpo mótina, ir Salome;

41. Kurios taipojau jį ſéke, jam dar Galilēoje ēſant ir jam tarnáwo, ir daug kitû, kurios ſu jůmi użējuſos buwo į Jeruzalę.

42. Jr wakarè, kadangi diena buwo prigatáwijimo, kurs yra ßwents wákars pirm ſabatôs,

43. Atējęs Jozēpas iß Arimatijôs, wieżlibas rotponis, kurſai taipojau karalyſtês Diewo lauke, taſai dráſinos ir įējęs pas Pilotą, práße Jēzaus lawoną.

44. Bet Pilotas dywijos, kad jau buwo numiręs, ir pawadinęs zalnēriû wyréſnįjį klauſe jį, ar ſeney numiręs?

45. Jr ißtyręs nůg zalnēriû wyréſnojo, dáwe Jozēpui lawoną.

46. Jr jis nupirkęs drobę, ir nuēmęs jį, įſaute į dróbę ir pagulde jį į kápą, taſai buwo iß ůlôs ißkáltas, ir użrito akmenį prie angôs kápo.

47. Bet Marya Madlyna, ir Marya Jozês pażurējo, kur jis buwo padētas.

16. Pérskyrimas.

Apie Kristaus prisikēlimą, ir dangun-žengimą.

Ir ſabatai pérējus, pirko Marya
Madlyna, ir Marya Jokubo,
ir Salome żoles, grażey kwép-
janczes, kad atējuſos jį moſtitu.
2. Ir labay ankſti pirmoj'
dienoj' ſabatû, atējo pas kápą,
ſaulei użtekant.
3. Ir kalbējo tarp ſawęs: kas
mums atris ákmenį nůg kápo
duriû?
4. Ir nużurēdamos tén iß-
wydo ákmenį atriſtą, nēs buwo
labay didis.
5. Ir įējuſos į kápą ißwydo
jaunikaitį ſēdintį po deßinês,
apwilktą báltu rubu; ir jos
nuſigando.
6. Bet jis ſake joms: ne nuſi-
gáſkite; Jēzaus jús jēßkot iß
Nazaret, nukryżawóto; jis kē-
lēſ' ir niera czę; ßtay wieta,
kur jį padēję buwo.
7. Bet nuējuſos paſakykit jo
mokįtiniems ir Pétrui, kad jis
pirm juſû nueis į Galilēą,
ténay jį matyſite, kaip jums
paſáke.
8. Ir ißējuſos weikey pabēgo
nůg kápo; nēſa apēmęs jas
buwo drebējimas ir ißgąſtis,
ir niekam nieko ne ſake, nēs
bijójos.
Bet Jēzus iß numiruſû
ankſti pirmoje dienoje ſaba-
tôs pirmjaus paſirode Maryai
Madlynai, iß kuriôs ſeptynis
wélnus buwo ißwáręs.
10. Ir ji nuējuſi apſáke tai
tiems, kurie ſu jůmi budawo,
kurie gedējo ir werke.
11. Ir tie, ißgirdę jį gywą
ēſantį ir jei paſirodżuſį, ne
wierijo.
12. Potam, dwiem iß jû ei-
nant, paſirode kitokiu wéidu,
kaip ant lauko ējo.
13. Ir tůdu taipjau nuējuſu
apſáke tai kitiems; bet ir tiem-
dwiem ne wierijo.
14. Paſkiaus, kaip anie wie-
nolika uż ſtálo ſēdējo, paſiróde
jis jiems ir báre jû netikējimą
ir ßirdiês kētumą, kad tiems ne
buwo wierije, kurie jį regējo
kēluſį.
15. Ir tare jiems: eikit į wiſą
ſwietą ir ſakykit Ewangēlią
wiſam ſutwērimui;
16. Kurſai tik ir pakrikßtitas
yra, tas bus ißganytas; bet
kurs netik', tas bus prażu-
dytas.
17. Bet żenklai, kurie ſéks tůs,
kurie tik', yra tie: mano war-
dan wélnus ißwarys, naujais
lieżuwjeis kalbēs,
18. Zalczus prawarys; ir
norint ko ſmertißko gértu, jiems
nieką ne kenks. Ant ligonû
jie rankas użdēs, tay jie geryn
eis.

19. Ir Wieszpats, tai su jeis kalbējęs, pakéltas buwo į dangų ir sēd po deszinês Diewo.
20. Bet jie iszēję apsáke Diewo żodį wisosa szalisa. Ir Wieszpats jiems padējo ir żodį pastiprino sékanczeis żenklais.

Ewangēlia szwento Lukoszaus.

1. Pérskyrimas.

Jono użgimims ir kudikystė.

Kadangi daug apsiēme, suraszyti tus nusidáwimus, kurie tarp musû tikosi,
2. Kaip tai mums padawe tie, kurie isz pradżôs pátys tai regējo ir tarnais żodżio buwo:
3. Ir man ger rodēs, kad asz wislab tai, isz pradżôs pértyrinējęs, taw, miels Tēopilė, su asztru pasidabójimu ir dawadney raszyczau.
4. Kad tikrą dawádą to pamókslo gautumbei, kuriame iszmokįtas esi.
5. Czēse Erodo, karálaus Judēôs, buwo. kunigs isz urēdystês Abioszaus, wadinamas Zakarioszumi, ir jo pati isz dukterû Aarono, wardu Elżbēta.
6. Ir jůdu abu buwo teisu po akiû Diewo, wáikszczodamu wisûse prisákimůse Diewo be nůtartiês.
7. Ir jůdu ne turējo waikû, nēsa Elżbēta buwo newaisinga, ir buwo abu geray pasénusu.
8. Ir nusidawe, kaip jis klebonįszką urēdą pilnawójo po akiû Diewo, czēse sawo urēdystês,
9. Pagal budą klebonįszką, ir kad jam půlēs' rukinti, įējo į bażnyczą Wieszpatiês.
10. Ir wisas żmonû pulkas buwo laukė, ir meldēsi rukinimo adynoje.
11. Bet pasiródė jam angēlas Wieszpatiês, stowis po deszinês rukinimo altóraus.
12. Ir Zakarioszus jį iszwydęs nusigando, ir baime apēme jį.
13. Bet angēlas jam tare: nesibijokis Zakarioszau, nēs tawo malda iszklausyta, ir tawo pati Elżbēta pagimdys taw sunų, tą pramįsi wardu Jonu.
14. Ir isz to turēsi dżaugsmą bey linksmybę, ir daug dżaugsis jo użgimimo.
15. Nēs jis bus didis po akiû Wieszpatiês; wyno ir brúto gērimo jis ne gérs. Ir dar

žywate mótinôs papìldìtas bus
Szwenta Dwasė.
16. Ir daug waikû Izraēlio
jis priwers Diewop', jû Wieš=
patiesp',
17. Ir jis eis pirm jo dwasēje
ir galybēje Eliošaus, priwersti
širdis tēwû waikumpi, ir neti=
kinczus į išminti teisujû,
pritaisyti Wiešpaczui gatawus
žmones.
18. Ir Zakariošus tare angē=
lui: ant ko aš tai numanysu?
nēsa aš séns esmi, ir mano pati
paséno.
19. Angēlas atsakydams tare
jam: aš esmi Gabriēlas, po
akiû Diewo stowis, ir sústas
esmi, su tawimi kalbēti, kad
toktai taw apsakyczau.
20. Ir štay, tu busi nebylys,
ir ne galēsi kalbēti, iki tôs die=
nôs, kurioje tai nusidûs, todēl,
kad tu mano žodzams ne wieri=
jei, kurie tur išsipildit sawo
czēsu.
21. Ir žmones lauke Zakario=
šaus ir dywijos, kad taip ilgay
bažnyczoj' užtrùko.
22. Ir išeidams ne galējo su
jeis kalbēti. Ir jie numáne,
jį bažnyczoje regējimą máczusį.
Ir jis mérke jiems, ir pasiliko
nebylu.
23. Ir nusidawe, kaip czēsas
[illegible] urēdo pasibaige, parējo jis į
[illegible]o namus.

24. Ir po tû dienû Elzbēta
jo pati nēšczia pastójo ir
pasislēpe penkis mēnesius, ir
tare:
25. Taipo man Wiešpats
dare, tosa dienosa, kuriosa jis
manę įžwelge, atimdams mano
gēdą tarp žmonû nû manęs.
26. Ir šeštame mēnesije an=
gēlas Gabriēlas Diewo sústas
buwo į miestą Galilēôs, wadi=
namą Nazaret,
27. Prie wienôs mergôs, kuri
buwo suderēta wyrui, wardu
Jozēpu, iš giminês Dowido,
ir wárdas tôs mergôs buwo
Marya.
28. Ir įējes angēlas prie jôs
tare: sweika, tu malonês pilna,
Wiešpats su tawimi, tu pérżeg=
nota tarp moterû.
29. Bet ji išwydusi jį, nusi=
gando iš jo kalbôs, dumodama:
koksai tai swéikinimas?
30. Ir angēlas tare jei: nesi=
bijókis Marya, nēsa tu radái
malonę prie Diewo.
31. Sztay, tu nēšczia busi žy=
wate ir pagimdysi sunų, ir
pramįsi jį wardu Jēzumi.
32. Tas bus didis ir sunumi
Aukšczausojo wadinamas; ir
Ponas Diewas dûs jam sóstą
Dowido, jo tēwo;
33. Ir bus karálumi ant namû
Jokubo amžinay, ir jo karaly=
stês ne bus gálo.

34. Tay tare Marya angēlui: kaip tai nuſidůs, kadangi ney jokio wyro neſiʒinau?
35. Angēlas atſakybam's tare jei: Szwenta Dwáſe ateis ant tawęs, ir ſtiprybe Aukßcʒauſojo apdengs tawę. Todēl ir tas ßwentaſis, iß tawęs gimſęs, Diewo Sunumi bus wadinamas.
36. Jr ßtay, Elʒbēta tawo gentáine taipojau nēßcʒia yra ſunumi, ſawo ſenátwēje, ir dabar jau yra jei ßéßtas mēnů, kuri ſkélbjama, newaiſinga ēſanti.
37. Nēs prie Diewo ney wieņs dáikts ne eſti negalims.
38. Bet Marya tare: ßtay, aß eſmi tarnáite Wießpatiês, te nuſidůda man, kaip tu ſakei. Jr angēlas atſtójo nů jôs.
39. Bet Marya kēluſi toſa dienoſa, nuējo ſkubrey per kálnus į mieſtą Judo.
40. Jr atējo į namus Zakarioßaus ir paſwéikino Elʒbētą.
41. Jr nuſidawe, kaip ißgirdo Elʒbēta ſwéikinimą Maryôs, ßokterējo kúdikis jôs ʒywate. Jr Elʒbēta pilna paſtójo Szwentôs Dwáſês.
42. Jr praßuko didʒu balſu, bey tare: pérʒegnota tu eſi tarp moterû, ir pérʒegnotas waiſus tawo ʒywáto.
43. Jr iß kur man tai randas, kad mótina mano Wießpatiês pas manę ateit?
44. Sʒtay, kaip aß balſą tawo ſwéikinimo girdējau, ßokterējo ſu dʒaugſmu kúdikis mano ʒywatè.
45. Jr, ak ißganyta tu eſi, kuri tu tikējei; nēs ißſipildis, kas taw ſakyta nů Wießpatiês.
46. Jr Marya tare: mano dußia pagárdina Wießpatį,
47. Jr mano dwáſe linkſminaſi Diewù mano Jßganytoju.
48. Nēs jis paweiʒdējo ant pakarnyſtês ſawo tarnáitês; ßtay, † dabar manę ißganytą ßauks wiſû waikû waikai.
49. Nēs padáre man didʒus dáiktus, kurs macnus, ir kurio wárdas ßwentas yra.
50. Jr jo mielaßirdingyſte patenk wiſaday, nů giminês ik giminês ant tû, kurie jo bijoſi.
51. Jis daro ſtiprybę ſawo pétimi, ir ißbarſto paſididʒůjancʒus jû ßirdiês dumoje.
52. Jis nuſtumja ſylingůſus nů ſóſto ir ißkel pakarnůſus.
53. Jis alkſtancʒus papildo turtais ir bagótus tußcʒus paliekt.
54. Jis atſimena ſawo mielaßirdingyſtês ir pagélbti ſawo tarnui Jʒraēliui,
55. Kaip jis kalbējęs eſti muſû kēwams, Abraómui ir jo waikams amʒinay.
56. Jr Marya paſiliko prie

jôs per tris mēnesus, potam ji
wēl sugryžo į sawo namus.
57. Ir Elžbētai ißsipilde czē-
sas, kad pagimdytu; ir ji pa-
gimde suny.
58. Ir jôs kaimynai ir gen-
tys ißgirdo, kad Wießpats didę
mielaßirdingystę jei ißrodęs, ir
dżaugēsi su je.
59. Ir nusidawe, aßmoje die-
noje atējo jie appjaustiti wai-
kéli, ir pramine jį wardù sawo
tēwo Zakarioßumi.
60. Bet jo mótina atsakydama
tare: nieku bųdu, bet tur Jonù
wadinamas buti.
61. Ir jie tare jei: juk niera
ney wieno tawo giminēj', tů
wardu wandinamo.
62. Ir jie mérke jo tēwui,
kaip jis jį norētu praminti.
63. Ir jis práße toblyczēlę,
ráße ir tare: Jonas yra jo
wárdas. Ir jie stebējosi wisi.
64. Ir tůjau atsiwēre jo burna
ir liežuwis, ir kalbējo ir gár-
bino Diewą.
65. Ir atējo báime ant wisû
kaimynû; ir tas nusidáwimas
ißsireißke ant wisû Judēôs kalnû.
66. Ir wisi tai girdēdami dējo
tai į ßirdį, tarydami: ką misliji,
kas bus iß to waikélio? nēsa
ranka Wießpatiês buwo su jůmi.
67. Ir Zakarioßus jo tēwas
pilnas pastójo Szwēntôs Dwa-
sês ir prarakáwo tarydams:
68. Paßlowintas t' esie Wieß-
pats, Izraēlio Diewas, nēs
jis atlanke ir atpirko sawo
žmones.
69. Ir attiese mums rágą iß-
gánimo námůse Dowido, sawo
tarno,
70. Kaip jis pirm to kalbē-
jęs per burną sawo ßwentû
prárakû;
71. Kad mus ißgélbētu nů
musû neprieteliû ir iß rankû
tû, kurie mus ne apkenczia,
72. Ir mielaßirdingystę pa-
róditu musû tēwams ir atsimin-
tu sawo ßwento derējimo,
73. Ir prysēgôs, kurę jis pri-
sēkęs esti Abraómui, musû tē-
wui, mums důti;
74. Kad mes iß rankû sawo
neprieteliû ißgélbēti jam tar-
náutumbim be báimês per wisą
sawo ámžią,
75. Szwentybēje ir teisybēje
jam įtinkanczoje.
76. Ir tu, waikéli! práraku
Aukßczausojo busi wadinams;
nēs eisi pirm Wießpatiês, kad
kélą jam taisytumbei,
77. Ir důtumbei ißgánimo
pažinimą jo žmonēms, kursai
yra atleidimè griekû,
78. Per ßirdingą mielaßirdin-
gystę musû Diewo, per kurę at-
lanke mus užtekējimas iß aukß-
tybês,
79. Kad pasiróditu tiems, ku-

rie ſėd tamſybēje ir ßeßēlije
ſmertiês, ir kreiptu muſû kojas
ant pakájaus kélo.

80. Ir waikélis augo ir ſtip=
rinoſi dwáſēje ir † buwo púſ=
czoje, ikikol jis paſiródė żmo=
nēms Izraēlio.

2. Pérſkyrimas.

Kriſtaus użgimimas, ir atneßims į bażnyczią.

Bet nuſidawe toſa dienoſa, kad
priſákims ißējo nůg Ciecoraus
Auguſto, kad paraßytas butu
wiſas ſwietas.

2. Ir tas paráßims buwo
pirmjauſás ir nuſidawe, kaip
Cyrēnius Syrioj' waldonas
buwo.

3. Ir ējo wiſi paſiraßydint,
kożnas į ſawo mieſtą.

4. Tay paſikēle taipojau ir
Jozēpas iß Galilēôs, iß mieſto
Nazaret, į Zydû żémę, į mieſtą
Dowido, wadinamą Betlēem;
todēl, kadangi jis buwo iß
namû ir iß giminês Dowido,

5. Paſiraßydint ſu Marya,
ſaw pażadēta moterimi, ta buwo
nēßczia.

6. Ir jiemdwiem tén ēſant,
ißſipilde czēſas, kad pagim=
dytu.

7. Ir pagimde ſawo ſúnų
pirmgimi, ir ſuwyſte jį wyſty=
klais ir paguldė jį į prákartą,
nēs ne turējo ruimo gaſpádoje.

8. Ir buwo kerdzei toj' ßalij'
ant lauko prie gardû, tie ſer=
gējo náktije ſawo kaimenę.

9. Ir ßtay, angēlas Wieß=
patiês atējo pas jůs, ir ßlowē
Wießpatiês apßwiete jůs, ir jie
nuſigando didzu ißgaſczu.

10. Ir angēlas tare jiems:
neſibijokities! ßtay, apſakau
jums didį dzaugſmą, kurs nuſi=
důs wiſiems żmonēms,

11. Nēs użgime jums ßę dieną
Ißganytojis, kurs yra Kriſtus
Wießpats, mieſte Dowido.

12. Ir tai jums bus żénklas;
jús ràſite kudikį ſuwyſtitą ir
gulintį prákarte.

13. Ir tůjaus rados prie to
angēlo daugybe dangaus pulkû,
laupſinanczû Diewą ir ta=
ranczû:

14. Garbē t' eſie Diewui aukß=
tybēj', pakájus ant żémês, ir
żmonēms paſimēgimas!

15. Ir nuſidawe, kaip angēlai
nů jû dangun użżenge, kerdzei
kalbējo tarp ſawęs: eikim dabar
į Betlēem ir dabókimies to
nuſidáwimo, kurs tén tikos,
kurį mums Wießpats apréißke.

16. Ir jie atējo ſkubrey ir
rądo Marya ir Jozēpą, prieg=
tam kudikēlį prákarte begulintį.

17. Ir kaip tai buwo regēję,
ißplátino tai, kas jiems ſakyta
buwo apie tą waikélį.

18. Ir wiſi tai girdēdami

nusistebējo to, ką kerdzei jiems buwo apsákę.
19. Bet Maryja palaike wisus-
tus źodźus ir apdumójo jůs sawo szirdije.
20. Ir kerdzei sugryźo, gár-
bindami ir laupsindami Diewą, uź wis, ką jie girdējo ir regējo, kaip jiems sakyta buwo.
21. Ir kaip iszsipilde asztůnos
dienos, jeib appjaustomas butu waikélis, tay prámine jį wardu Jēzumi, kůmi pramintas buwo nůg angēlo, pirm ne kaip motinôs źywatė prasidējo.
22. Ir kaip iszsipilde dienos
jôs apczystijimo, pagal zokaną Moizēszaus, atneszė jį į Jeruzalę, kad jį pastatytu Wieszpaczui;
23. Kaip paraszyta yra zokane
Wieszpatiês: kiek wiens patinēlis pirm uźgemąs, tur buti szwentas Wieszpaczui;
24. Ir kad důtu apierą, kaip
prisakyta zókane Wieszpatiês: porą kurkléliû, arba dwéjētą jaunû karwéliû.
25. Ir sztay, búwo źmogus
Jeruzalēje, wardu Simēonas, ir tas pats źmogus buwo teisus ir Diewo bijąs, laukiąs palinksminojimo Izraēlio. Ir szwenta Dwáse buwo jamė.
26. Ir buwo jam szwentôs
Dwasês paźadēta, kad jis smerti ne regēsęs, pirm ne kaip jis iszwystu Kristų Wieszpatiês.
27. Ir Dwasês parágintas
atējo į baźnyczią. Ir kaip gimdytojei waikéli Jēzų į baźnyczią atneszė, jeib uź jį darytu pagal pajunkimą zokano,
28. Tay jis ēme jį ant sawo
rankû ir garbino Diewą ir tare:
29. Wieszpatie, dabar léidi sa-
wo tarną pakájuje eiti, kaip tu esi sakęs.
30. Nēs mano ákys regējo
tawo Iszganytojį,
31. Kurį tu pagatáwijei po
akiû wisû źmonû,
32. Swiesybe ant apszwietimo
pagonû ir ant garbês sawo źmonû Izraēlio.
33. Ir jo tēwas bey mótina
stebējosi to, kas apie jį sakyta buwo.
34. Ir Simēonas pérźegnojo
jůs ir tare Maryjai, jo mótinai: sztay, tas státoms yra půlimui ir prisikēlimui daugiû Izraēlije, ir źenklui, kuriam priesztaraus.
35. Ir kárdas péreis per tawo
duszią, jeib butu apréiksztos daug szirdźû dumos.
36. Ir buwo parakēne, Anna,
duktē Panuēlo, isz giminês Asser, didey pasénusi; ta su sawo wyru septynis metus buwo
gywénusi, po sawo mergystês,

37. Ir budama naszlē asztůnesz-
dészimts ir keturû métû, ji n'at-
stójo isz bažnyczôs ir szlužijo
Diewui su pástninkáwimu ir
su maldomis dieną bey nákti.
38. Ta pati taipojau atējusi
tą paezę adyną, gárbino Wiesz-
pati, ir sake apie ji wisiems
tiems kurie lauke atpirkimo
Jeruzalēj'.
39. Ir kaip wis buwo atlikę
pagal zókaną Wieszpatiês, wēl
sugrýžo i Galilēą, i sawo miestą
Nazaret.
40. Bet waikélis augo ir stip-
rinosi dwáséje, pilnas iszmin-
tiês, ir malone Diewo buwo
jamè.
41. Ir jo gimdytojei ējo kas
métą i Jeruzalę, ant welykû
szwentês.
42. Ir jam dwylika métû
sulaukus, ējo jůdu i Jeruzalę,
pagal pajunkimą szwentês.
43. Ir kaip tos dienos pasi-
baige, ir jůdu wēl sugrýžo,
pasiliko waikélis Jēzus Jeru-
zalēje. Ir jo gimdytojei tai ne
žinójo,
44. Bet mislijo, ji tarp drau-
gû ēsanti, ir ējo dienôs kélą ir
jēszkójo ji tarp genczû ir pažy-
stamû.
45. Ir ji ne ràsdamu wēl su-
grýžo i Jeruzalę, jēszkódamu jo,
46. Ir nusidawe po trijû die-
nû, rádo ji bažnyczoje sēdinti,
widuj' tarp mokitojû, kad jû
klausēs, ir jůs klause,
47. Ir wisi, kurie ji girdējo,
stebējos jo iszmintiês, ir jo atsá-
kimû.
48. Ir ji památę, stebējosi;
ir jo mótina tare jam: mans
sunau, kam tu mumdwiem tai
padarei? Sztay, tawo tēwas
ir asz skaudzey tawę jēszkó-
jowa.
49. Ir jis tare jiemdwiem:
kasgi yra, kad manę jēszkójota?
ar ne žinota, kad asz turu buti
tamè, kas mano tēwo yra?
50. Bet jůdu ne iszmane tą
žodi, kuri jis jiems sake.
51. Ir jis nuējęs su jeis atējo
i miestą Nazaret, ir buwo
jiemdwiem paklusnus. O jo
mótina paláike wisus tus žo-
džius sawo szirdije.
52. Ir Jēzus tarpo iszmintije,
augime, bey malonēje prie Die-
wo ir žmonû.

3. Pérskyrimas.

Jono kożonis, Kristaus krikszta ir giminês eile.

Penkiolíktame metè waldony-
stês Ciecoraus Tibērioszaus,
Panskui Pilotui waldonui Ju-
dēôs ēsant, ir Erodui kunigaiksz-
czui ant žémês ketwirtainio
Galilēôs, Pilippui, jo brolui,
kunigaikszczui ant žémês ketwir-
tainio Iturēôs bey Trakonitês,

Lyzaniui kunigaikßczui ant ket=
wirtainio Abylēnês,
2. Ir Annoßui bey Kaipoßui
wyrausam wyskupui ēsant, sto=
jos żodis Wießpatiês Jonui,
Zakarioßaus sunui, púsczoje.
3. Ir jis atējo i wisas ßalis
aplink Jordanq, apsakydams
krikßtq prisiwertimo, ant atlei=
dimo griekû;
4. Kaip raßyta yra knygosa
żodziû prárako Ezaioßaus, ta=
rancżio: balsas yra ßaukiancżio
púsczoje: pagatáwikite kélq
Wießpatiês ir tiesus darykite
jo takus;
5. Wisos daubos tur papil=
ditos, ir wisi kalnai ir wisos
kaukaros tur pażéminti pastoti;
kożnas kreiwkelis t'einie i tie=
sumq, ir wis kas kupstóta, te
pawirst i lygų kélq.
6. Ir wisas kunas ißwys
Diewo Ißganytoji.
7. Tay tare jis żmonēms,
kurie ißējo jo krikßtydintis: júś
angiû weislē, kasgi rode jums
ißwéngti busenti kerßtq?
8. Dabokities, darykit tikrus
waisus prisiwertimo, ir ne
prasimanykit sakyti: mes turim
Abraómq tēwu. Nēs aß sakau
jums, gal Diews Abraómui iß
ßiû akmenû waikus prikélti.
9. Jau kirwis médziams prie
ßakniês pridētas. Kożnas mé=
dis, ne gerû waisû néßqs,
bus pakirstas ir i ugni ime=
stas.
10. Ir żmones klause ji, tary=
dami: ogi mes, kq darysim?
11. Jis atsakydams tare
jiems: dwi sermegi turis, te
dûdie ney wienôs neturinczam;
ir walgi turis, taipojau te daro.
12. Atējo ir muitininkai ap=
sikrikßtydint, tarydami jam:
Mokitojau! kqgi mes darysim?
13. Jis táre jiems: ne praßy=
kite daugiaus, kaip wélita.
14. Tay klause ji taipojau ir
żalnērei, tarydami: kqgi mes
turim daryti? Ir jis tare jiems:
ne darykite ney wienam pri=
spaudimq ir neteisybę, ir te pa=
kanka jums jusû alga.
15. Bet żmonēms bedumo=
jant ir ßirdije sawo bemisli=
jant apie Jonq, dau rasi jis
ne butu Kristus:
16. Atsáke Jonas ir tare wi=
siems: aß krikßtiju jus wánde=
nimi; bet ateina drutésnis uż
manę, kuriam per máżqs esmi,
kurpjû dirżelus atrißti, tas jus
su ßwenta Dwasè ir su ugnimi
krikßtis.
17. To rankoje yra wētykle,
ir jis ßlûs sawo klojimq ir
surinks kwieczus i sawo skúnę,
ir pelùs sudégis amżina ugnimi.
18. Ir dar daug kito grau=
déno ir praneße jis żmonēms.
19. Bet Erodas, kunigaikßtis

ant ketwirtainio (Zydû żémês) jo pabárts dēl Erodiadôs, sawo brolio paczôs, ir wiso pikto, ką dare Erodas,
20. Dēl to wiso apkáldino Joną.
21. Ir nusidawe, kaip wisi żmones krikßtydinos, ir Jēzus taipojau buwo krikßtitas ir meldēsi, kad atsiwēre dangus.
22. Ir Szwenta Dwáse nużenge ant jo pawéikſle kunißkame, kaip karwélis; ir balsas iß dangaus stójos tarąs: Tu esi mano mielasis Sunus, tawimi aß mēgstu.
23. Ir Jēzus įstójo į trisdéßimtą métą, ir buwo laikoms per sunų Jozēpo, kurs buwo sunus Eli.
24. Tas buwo sunus Matato, tas buwo sunus Lewi, tas buwo sunus Melki, tas buwo sunus Janno, tas buwo sunus Jozēpo,
25. Tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Amoso, tas buwo sunus Naum, tas buwo sunus Esli, tas buwo sunus Nangio,
26. Tas buwo sunus Maato, tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Semējaus, tas buwo sunus Jozēpo, tas buwo sunus Judo,
27. Tas buwo sunus Joanno, tas buwo sunus Rēza, tas buwo sunus Zorobabēlo, tas buwo sunus Salatiēlo, tas buwo sunus Nēri,
28. Tas buwo sunus Melki, tas buwo sunus Addo, tas buwo sunus Rozanio, tas buwo sunus Elmodamo, tas buwo sunus Erro,
29. Tas buwo sunus Joze, tas buwo sunus Eliēzero, tas buwo sunus Jorēmo, tas buwo sunus Matato, tas buwo sunus Lewi,
30. Tas buwo sunus Simeono, tas buwo sunus Judo, tas buwo sunus Jozēpo, tas buwo sunus Jonano, tas buwo sunus Eliakimo,
31. Tas buwo sunus Melējo, tas buwo sunus Menamo, tas buwo sunus Motatano, tas buwo snnus Natano, tas buwo sunus Dowido,
32. Tas buwo sunus Jesse, tas buwo sunus Obēdo, tas buwo sunus Boaso, tas buwo sunus Salmono, tas buwo sunus Naassono,
33. Tas buwo sunus Aminadabo, tas buwo sunus Aramo, tas buwo sunus Esromo, tas buwo sunus Parēzo, tas buwo sunus Judo,
34. Tas buwo sunus Jokubo, tas buwo sunus Izaóko, tas buwo sunus Abraómo, tas buwo sunus Taro, tas buwo sunus Nakoro,
35. Tas buwo sunus Saruko,

tas buwo sunus Ragaju, tas
buwo sunus Palēko, tas buwo
sunus Ebēro, tas buwo sunus
Sala,
36. Tas buwo sunus Kai=
nano, tas buwo sunus Arpak=
sado, tas buwo sunus Sēmo,
tas buwo sunus Noáko, tas
buwo sunus Lamēko,
37. Tas buwo sunus Metu=
zalês, tas buwo sunus Enoko,
tas buwo sunus Jarēdo, tas
buwo sunus Malaleēlo, tas
buwo sunus Kainano,
38. Tas buwo sunus Enoso,
tas buwo sunus Sēto, tas buwo
sunus Adomo, tas buwo Diewo.

4. Pérskyrimas.

Kristus gundinam's, Diewo zodį sako ir daro stebuklus.

Bet Jēzus pilnas Dwásês
Szwentosês sugryzo nů Jor=
dano ir nů Dwásês nuwestas
buwo į púsczią.
2. Ir buwo keturesdéßimtis
dienû wélno gundomas, ir jis
tosa dienosa nieko ne walge; ir
toms dienoms pérējus, ißalko jis.
3. Bet wélinas tare jam: jey
esi Diewo Sunus, tay sakyk tam
ákmenui, kad į důną pawirstu.
4. Ir Jēzus atsakydams tare
jam: paraßyta yra: ne wiena
důna minta zmogus, bet koznu
zodzu Diewo.
5. Ir wélinas nuwede jį ant
aukßto kalno ir róde jam wisas
karalystes wiso swieto ant akiês
mirksno,
6. Ir tare jam: wisą tą macį
taw důsu ir jôs ßlowę; nēs
man yra padůta, ir aß ję důmi,
kam aß noru.
7. Jeygu dabar parsikláupęs
manęs nori melstis, tay wislab
tawo bus.
8. Jēzus jam atsakydams
tare: atstok nůg manęs, ßētone!
paraßyta yra: tu Diewą, sawo
Wießpatį, turi gárbinti, ir jam
wienám tarnáuti.
9. Ir jis nuwede jį į Jeru=
zalę ir pastátc jį ant wirßaus
baznyczôs ir tare jam: jey
Diewo Sunus esi, tay nusi=
léiskis iß czę zemyn.
10. Nēs paraßyta yra: jis
prisakys sawo angēlams apie
tawę, kad tawę apsaugotu,
11. Ir ant rankû neßotu, kad
sawo koją į ákmenį ne įtrenk=
tumbei.
12. Jēzus atsakydams tare
jam: sakyta yra: tu Diewą,
sawo Wießpatį, ne turi gundįti.
13. Ir kaip wélinas wisus
tus gundimus pabáigęs buwo,
atstójo jis nů jo kokią wálandą.
14. Ir Jēzus sugryzo Dwa=
sês mácēje į Galilēą, ir tas
garsas apie jį ißējo po wisas
aplink ēsanczas ßalis.
15. Ir jis mokino jû ßuilēsa,
ir wisû buwo pagirtas.

16. Ir jis atėjo į Nazaret,
kur użaugints buwo, ir įėjo
į ßuilę, kaip buwo papratęs,
ſabatôs dienoje, ir kėlęs norėjo
ſkaityti.
17. Tay pridawe jam knygas
prárako Ezaioßaus. Ir at-
wėręs tas knygas, rádo tą wie-
tą, kur paraßyta buwo:
18. Dwáſe Wießpatiês yra
ant manęs, todėl jis manę pa-
móſtijo ir ſunte apſakyti Ewan-
gėlią pawárguliems, gyditi
ſukultas ßirdis, apſakyti apkál-
tiems ißwalnijimą, ir akliems
regėjimą, bey ſudaużytiems
wiſą walnybę;
19. Ir apſakyti meilingą
métą Wießpatiês.
20. Ir użwėręs knygas, at-
dawe tas tarnui, ir ſėdos. Ir
wiſû ákys ßuilėj' dabójos jo.
21. Ir jis pradėjo jiems ſakyt:
ßę dieną ißſipilde tas ráßtas
juſû auſiſa.
22. Ir jie wiſi dawe lùdimą
apie jį ir ſtebėjos brángiû jo
żodżiû, iß jo burnôs ißeinan-
czû, ir tare: ar tas ne Jo-
żėpo ſunus?
23. Ir jis tare jiems: jûs
berods man ſakyſite tą priekal-
beſį: liekorau, gydik pats ſawę.
Nės kokius didżus dáiktus mes
girdėjom Kapernáume nuſidá-
wuſus? daryk taipo ir czę ſawo
tėwißkėj'.
24. Bet jis tare: iß tieſôs ſa-
kau jums: ney wiens prárakś
yra mylims ſawo tėwißkėj'.
25. Bet iß tieſôs aß ſakau
jums: daug naßlû buwo Iz-
raėlije, czėſe Elioßaus, kaip
dangus użrakintas buwo tris
metùs ir ßeßis mėneſius, kad
didis bádas buwo po wiſą
żémę.
26. Ir ney pas wieną ne
buwo ſuncziams Elioßus, kaip
tikt' į Sareptą Zidonû, prie
wienôs naßlês.
27. Ir daug raupſûtû buwo
Izraėlije czėſe prárako Eliſė-
ßaus, ir néy wiens iß tû czyſtu
ne paſtójo, kaip tiktay Naėmans
iß Syrijôs.
28. Ir wiſi, ßuilėj' ėſą, tai
girdėdami apſtruſtáwo.
29. Ir kėlėſi ir ißſtume jį
iß mieſto, ir użwede jį ant
wirßaus kálno, kur buwo pa-
kurtas jû mieſtas, kad jį żémyn
nuſtumtu.
30. Bet jis tarp jû pérėjo
ßalin.
31. Ir atėjo į Kapernaumą,
į mieſtą Galilėôs, ir mokino
jûs ſabatû dienoſa.
32. Ir jie ſtebėjos jo pamókſlo,
nės jo żodis buwo macnus.
33. Ir buwo żmogus ßuilėje,
neczyſtôs dwaſês wárginams,
tas ßauke didżu balſu,
34. Tarydams: ak, ką mes

turim dárbo su tawim, Jēzau iß Nazaret? Tu atējei mus pagadinti; aß źinau, kas tu esi, butent: Szwentasis Diewo.

35. Ir Jēzus apdraude ji tarydams: nutilk ir ißeik iß jo! Ir wélinas nubloßke ji tarp jû, ir ißējo iß jo, ir ne darę jam ißkádôs.

36. Ir baime apēme jůs wisus, ir kalbējo tarp sawęs tarydami: kas tai? Jis macney ir su galybe prisáko neczystoms dwasēms, ir jos ißeit.

37. Ir garsas apie ji ißējo po wisas wietas aplink ēsanczôs ßaliês.

38. Ir jis atsikēlęs iß ßuilês, iējo i namus Simono. Ir Simono ůßwe sunkey sirgo drugiû, ir jie melde ji uź ję.

39. Ir jis ję priējęs prisáke drugiui, ir drugys ję pamete. Ir tůjaus ji kēlēsi ir tarnawo jiems.

40. Ir saulei nusiléidus, wisi tie, kurie ligonis turējo wisokiomis slogomis apsunkintus, atgabéno jůs pas ji. Ir jis ant kiekwieno rankas uźdēdams, ißgyde jůs.

41. Ir welnai ißeidami iß daugiû, ßauke ir tare: Tu esi Kristus, Diewo Sunus. Ir jis apdraude jůs ir ne dáwe :ms kalbēti, nēs jie źinójo, ji ristų ēsanti.

42. Bet praáußus, ißējo jis i púsţą wietą, ir źmones jēßkójo ji, ir atējo pas ji, ir uźtrúkino ji, kad nů jû ne atstotu.

43. Bet jis tare jiems: aß turu ir kitiems miestams Ewangēlią apsakyti apie karalystę Diewo; nēsa tam sústas esmi.

44. Ir jis sake Diewo źodi ßuilēsa Galilēôs.

5. Pérskyrimas.

Apie Pétro źwéję, raupsûtą, Matteoßaus pawadinimą, ir mokitinû pasninkawimą.

Bet nusidawe, kad źmones pas ji werźēsi, klausyti Diewo źodzio, ir jis stowējo pas mares Genēzaret.

2. Ir regējo dų laiwų stowinczų pas mares; bet źwejei ißēję plowe sawo tinklus.

3. Jējęs i wieną laiwą, kurs buwo Simono, melde ji, kad máźumą nů kráßto atstumtu. Ir pasisēdęs mokino źmones iß laiwo.

4. Ir kaip buwo palowęs kalbēti, tare Simonui: irkis i gilumą ir ißmeskite sawo tinklus ant walkßmo.

5. Ir Simonas atsakydams tare jam: Mokitojau, mes per wisą nákti dirbę, nieko ne sugáwom; bet ant tawo źódzio tinklą ißmesu.

6. Ir kaip jie tai dare, uźgrējo

jie didę źuwjû daugybę; ir jû
tinklas sutrúko.
7. Ir jie pamójo sawo drau=
gams, kurie buwo antrame
laiwe, kad atēję jiems padētu
traukti. Ir jie atējo ir pripilde
abu laiwu pilnu, taip, kad ir
grimźdo.
8. Kaip tai Simonas Pétras
regējo, půle jis Jēzui į kielus
ir tare: Wießpatie, ißeik nů
manęs, aß esmi grießnas źmo=
gus.
9. Nēsa ißgastis buwo jį
apēmęs, ir wisus, kurie su jůmi
buwo, iß to źuwjû walksmo,
kures podraugey buwo sugáwę;
10. Taipojau ir Jokubą bey
Joną, sunu du Zebedējaus,
Simono draugus. Ir Jēzus
tare Simonui: nesibijokis; nēs
iß ßio czēso tu źmones źwe=
jůsi.
11. Ir prisiyrę laiwais į
kráßtą, paliko wislab ir séke jį.
12. Ir nusidawe jam wie=
name miestè ēsant, ßtay, wyrs
buwo pilnas raupsû, tas Jēzû
ißwydęs, parpůle ant sawo
wéido ir praße jį, tarydams:
Wießpatie, jey nori, gali manę
apczystiti.
13. Ir jis ißtiesęs ranką, pa=
krùtino jį, tarydams: noru tai
daryti, buk czystas. Ir toly=
dźaus atstójo raupsas nů jo.
14. Ir jis prisáke jam, kad
tai ney wienam ne sakytu; bet
eik, ir pasirodikis klebonui, ir
apierawok uź sawo apczystijimą,
kaip Moizēßus prisakęs, lùdi=
mui jiems.
15. Bet ta kalba ißējo jů to=
laus apie jį, ir daug źmonû
susiējo jo klausytis, ir sweiki
pastoti nů sawo ligû.
16. Bet jis atsitráuke į pús=
czią ir meldēsi.
17. Ir nusidawe wieną dieną,
kad jis mokino; ir sēdējo czę
Parizēußai ir raßte=mokiti,
kurie buwo atēję iß wisû mie=
stéljû Galilēôs ir Judēôs ir iß
Jeruzalês. Ir macis Wieß=
patiês ißējo iß jo, ir gélbējo
kiek wieną.
18. Ir ßtay, keli wyrai atneße
źmogu ant pátalo, kaulliga
serganti, jēßkodami, kaip jį
įnéßtu ir ties jůmi padētu.
19. Ir ne sumanydami dēl
źmonû, kuriů daiktu jį įnéßtu,
uźlipo ant stógo ir nuléido jį
per plytas zemyn su patalēlu į
widu jû, po Jēzaus akiû.
20. Ir jis ißwydęs jû tikē=
jimą, tare jam: źmogau, tawo
griekai taw atléisti.
21. Ir raßte=mokiti ir Pari=
zēußai pradējo dumoti ir tare:
kas tai per wiens, kad jis
blúźnijimą ißkalb'? Kas gal
griekus atléisti, kaip tiktay
wiens Diewas?

22. Bet Jēzus jû dumas numanydams, atſáke ir tare jiems: ką miſlijat ſawo ßirdije?
23. Kas pigiaus yra, ſakyti: tawo griekai taw yr' atléiſti? arba ſakyti: kélkis ir wáikßczok?
24. Bet kad žinotumbit, žmogaus ſuny mácį turint ant žémês, griekus atléiſti, tare kanlliga ſerganczamui: Aß ſakau taw, kélkis ir ēmęs ſawo patalēlį eik namůn!
25. Ir jis tolydzaus kēlēſi po jû akiû, ir ēmęs patalēlį ſawo, kuriamè gulējes buwo, ējo namůn ir gárbino Diewą.
26. Ir jie ſtebējos wiſi, garbindami Diewą, ir bijójos, tarydami: mes ßendien dywinus dáiktus regējom.
27. Ir potam jis ißējo ir ißwydo muitininką, wardu Lewi, ſēdintį prie muito, ir tare jam: ſék manę.
28. Ir jis wiſlab palikęs, kēlēſi ir ſéke jį.
29. Ir Lewis pakēle jam dídę czéſnį ſawo namůſe, ir daug muitinkû ir kitû ſēdējo ſu jůmi už ſtálo.
30. Ir raßte=mokiti ir Parizēußai murmējo ant jo mokitinû, tarydami: kam wálgot ir gérat ſu muitininkais ir griekininkais?
31. Ir Jēzus atſakydams tare jiems: ſweikieji ne priwálo liekoraus, bet ligónys.
32. Aß atējau grießnůſus wadinti, kad priſiwerſtu, ir ne teiſůſus.
33. Bet jie tare jam: kam Jono mokitinei taip tánkey páſtninkauja ir meldzaſi taip daug, taipjau ir Parizēußû mokitinei; bet tawo mokitinei wálgo ir géra?
34. Bet jis tare jiems: jús ne galit ſwodbininkus priwerſti, kad paſtninkautu, koley jaunikis ſu jeis yra;
35. Bet ateis czēſas, kad jaunikis nůg jû bus atimtas, tay jie páſtninkaus.
36. Ir jis ſake jiems prilyginimą: ney wiens naujù lopù ne lopa ſéną rubą, kitaip plyßt ir naujaſis, ir naujas lópas ne pritinka ſenám rubui.
37. Ir nieks nepila ßwięžą wyną į ſenùs rykus, kitaip naujas wynas ißdaužo ſénus rykus ir ißteka, ir rykai pagenda;
38. Bet ßwiežą wyną į naujus rykus reik pilti, tay abieji ißliekt.
39. Ir niera ney wieno, kurs ſéno gēręs, tůjaus naujo norētu; nēs jis ſako: ſenáſis yra geréſnis.

6. Pérskyrimas.

Apie isztrauktas warpas, padżúwusę ranką, Apasztalû pawadinimą ir Kristaus kożoni.

Ir nusidawe antroje dienoje sabatôs, kad jis ējo per jawus, ir jo mokitinei rankomis isztrauke wárpas, tas rankomis sutrynę wálge.

2. Bet keli isz Parizēuszû tare jiems: kam dárot, kas sabatoj' ne půlasi daryti?

3. Ir Jēzus atsakydams tare jiems: ar tai ne skaitēt, ką Dowids dare, kaip jis iszalkęs buwo, su tais, kurie su jůmi buwo?

4. Kaip jis iējo į Diewo namus ir ēme szwentas důnas ir walge, ir dawe tiems, kurie su jůmi buwo; kuriû taczau niekam ne parējos wálgiti, kaip wienat klebonams.

5. Ir tare jiems: żmogaus sunus yra Wieszpats ir sabatôs.

6. Bet nusidawe kitoj' sabatoj', kad iējęs į szuilę mokino. Ir buwo tén żmogus, kurio dészine ranka buwo padżúwusi.

7. Bet raszte mokiti ir Parizēuszai tykojo jo, bau jis sabatoje gyditu, kad koki priežasti ant jo gautu.

8. Bet jis iszmáne jû dumas ir tare żmogui su padżúwuse ranka: kélkis ir stokis czę! ir jis kēlęs pasistójo ten.

9. Tay tare jiems Jēzus: asz klausu jus, kas tinka daryti sabatoj', ar gérą ar piktą? ar gywasti iszlaikyti, ar prapùlditi?

10. Ir jis paeilumi wisus apżurējęs, tare tam żmogui: isztiesk sawo ranką. Ir jis dare tai. Tay jo ranka buwo gydita ir taip sweika, kaip antra.

11. Bet jie wisay padúko ir susikalbējo tarp sawęs, ką jie jam galētu daryti.

12. Bet nusidawe tůczēs', kad jis iszējo ant kalno melstēsi; ir pasiliko per nakti maldoje Diewop'.

13. Ir praúszus atwadino sawo mokitinus ir iszrinko jû dwylika, kurus jis ir Apásztalais wadino.

14. Simoną, kuri wadino Pétrą, ir Endrējų, jo broli, Jokubą bey Joną, Pilippą ir Baltramējų,

15. Matteoszų ir Tamoszų, Jokubą, Alpējaus sunų, Simoną, wadinamą Celotes,

16. Judoszų, Jokubo sunų, Judoszų Iszkariotą, iszdawēji.

17. Ir nuējęs su jeis żemyn, pasistójo ant plyno lauko, ir pulkas jo mokitinû, ir daugybe żmonû isz wisôs Zydû żemês ir Jeruzalês ir Tyraus ir Sidono, prie jurû.

18. Kurie atēję buwo jo klausytis, kad ißgydomi butu nů sawo ligû, ir kurie neczystû dwásû warginami buwo, pastójo sweiki.
19. Ir wisi żmones meilijo, jį pakrùtint; nēs ißējo iß jo stiprybe, ir gyde wisus.
20. Ir jis pakēlęs sawo akis ant sawo mokitinû, tare: ißganytingi este pawárgulei, nēsa jusû yra Diewo karalyste.
21. Ißganytingi este, kurie czę álkstat, nēs pasótinti busite. Ißganytingi este, kurie dabar werkiat, nēs jůksities.
22. Ißganytingi este, jey żmones jus ne apkencz ir atskir jus, ir ißkóloj' jus, ir paniekin jusû wárdą, kaip piktą, dēl Zmogaus Sunaus.
23. Dżaugkities tada ir ßokterēkit; nēs ßtay, jusû alga dide yra danguje. Taipo ir jû tēwai dare prárakams.
24. Bet atpencz bēda jums bagotiems; nēs jau gáwot sawo palinksminojimą.
25. Bēda jums, kurie este pilni, nēs jus álksite. Bēda jums, kurie czę jůkiaties, nēsa jús werksit ir raudosit.
26. Bēda jums, kada żmonės jus pagir; taipjau dare ir jû tēwai netikriems prárakams.
27. Bet aß sakau jums, kurie sotēs: mylēkite sawo neprietelus, gér' darykite tiems, kurie ne apkencz jusû,
28. Zegnokite tus, kurie jus prakéik, melskite uż tus, kurie jus użkabin.
29. Ir kurs tawę ißtinka per wieną skrostą, tam pasúlyk ir antrą. Ir kurs taw atima skreistę, tam ne użgink ir sermēgôs.
30. Kurs tawę praßo, tam důk; ir kurs taw atim, kas tawo yra, iß to ne atjēßkok.
31. Ir kaip jús norit, kad żmones jums darytu, taip ir jús darykite jiemus.
32. Ir jey jús tus mylit, kurie jus myl, kokią dēkawonę turit uż tai? nēs ir griekininkai myl sawę mylinczus.
33. Ir kad sawo geradējams gér' dárot, kokią dēkawonę turit iß to? nēs tai dáro ir griekininkai.
34. Ir kad jús życzijat tiems, nů kuriû tikities atgáusę, kokią dēkawonę iß to turite? nēs ir griekininkai griekininkams życzija, kad tai wēl atgáutu.
35. Bet taczau mylēkite sawo neprietelus, gér' darykit ir życzikit, kur ne tikities ką atgáusę; tay jusû alga dide bus, ir jús busite waikai Aukßczáusojo; nēsa jis yra géras nedēkingiems ir piktiems.
36. Todēl bukite mielaßir-

dingi, kaip ir jusû Têwas mie-
laszirdingas yra.
37. Ne súdikit, tay ir jús ne
busite súdijami. Ne prażudy-
kite, tay ir jús ne busite prażù-
domi. Atléiskite, tay ir jums
bus atléista.
38. Dûkite, tay bus jums dûta.
Saikas géras, nukimsztas, nu-
mùrditas ir su kaupu jums
dûtas bus į jusû sterblę, nēs
tokiu saiku seikēsite, tokiu jums
wēl atseikēs.
39. Ir jis sake jiems prily-
ginimą: ar gal áklas aklám
kélą roditi? ar ne abu į dûbę
supuls?
40. Mokitinis ne esti didésnis
uż sawo mokitoji; kada moki-
tinis prilygst sawo mokitojui,
tay jis yra tobulas.
41. Bet kam regi krislą akije
sawo brolio, ir ne įdaboji rásto
sawo patiês akije?
42. Arba kaip gali tarti sawo
bróliui: stowēk brolau, asz
iszimsu krislą isz tawo akiês! ir
pats ne regi rástą sawo akije?
tu weidmainy, isztrauk pirma
rástą isz sawo akiês, ir tada
dabokis iszimti krislą isz akiês
sawo brolio.
43. Nēsa ne esti gérs médis,
kurs piktą waisių nész; ir ne
pikts médis, kurs gérą waisių
nésza.
44. Kożnas médis isz sawo
patiès waisaus pażystams. Nēs
ne renkamos pygos isz erszkē-
cziû, neygi wynûgos isz usniû.
45. Gérs żmogus gérą iszneſz
isz géro skárbo sawo szirdiês;
ir pikts żmogus pikto iszneſz isz
pikto skárbo sawo szirdiês.
Nēs ko szirdis pilna, to burna
plústa.
46. Bet kam wadinat manę
Wieszpatie, Wieszpatie! ir ne
dárot, ką jums liepju?
47. Kurs pas manę ateit ir
klausos mano żodziû, ir dáro
tus, tą rodisu jums, kam jis
lygus.
48. Lygus jis yra żmogui
kúrianczam tróbą, kurs giley
iszkáse ir dējo pámatą ant
ûlôs. Bet twanui użējus, sro-
wē dúrēs ant tôs trobôs ir ne
pajùdino; nēs buwo ant ûlôs
gruntawóta.
49. Bet kurs klausos ir ne
dáro, tas lygus yra żmogui,
trobą kúrianczam ant żémês be
pámato; ir srowē dúrēs ant
tôs, ir sugruwo tolydzaus, ir
sugruwims tôs trobôs buwo
didis.

7. Pérskyrimas.

Apie tarną sérganti, jaunikaiti isz Nain, Joną ir didę griekininkę.

Bet kaip jis po akiû żmonû
wislab iszkalbējęs buwo, nuējo
į Kapernaumą.

2. Ir nekurio wyrausojo zalnēriû bérnas gulējo ant smertiês, jo mylims.

3. Bet tas apie Jēzų girdēdams, sunte pas ji Zydû wyresnůsus, melsdams ji, kad atējęs ißgyditu jo bérną.

4. Bet jie pas Jēzų atėję melde ji didey, tarydami: jis to werts yra. kad jam tai darytumbei.

5. Nēs jis myl musû žmones, ir pakúre mams ßuilę.

6. Bet Jēzus ējo su jeis ténay. Bet ne toly jiems nů namû ēsant, sunte zalnēriû wyrésnysis prietelus pas ji ir jam sakydino: ak Wießpatie, ne procawókis, ne wertas esmi, kad po mano stógu eitumbei.

7. Todēl ir aß pats tariaus, ne werts ēsąs pas tawę ateiti; bet ißtark wieną žodi, tay pagilbs mano waiks.

8. Nēs ir aß esmi žmogus po wyrausybês, ir turu zalnērius po sawim', ir sakau wienam: nueik, tay nueit; ir antram: ateik, tay ateit; ir sawo tarnui: daryk tai, tay jis dáro.

9. Bet Jēzus tai girdēdams stebējos jo, ir atsigręžęs tare žmonēms ji sékantiems: aß sakau jums: tokio tikējimo Izraēlij ne radau.

10. Ir paslai wēl sugryžę, serganti bérną rąde paswéikusi.

11. Ir nusidawe potam, kad jis ējo i miestą, wadinamą Nain; ir daug jo mokitinû bey daug žmonû ējo draug su jůmi.

12. Ir jam prisiártinant pas miesto wartus, ßtay, ißneße numirusi, kurs buwo wienátijis sunus sawo mótinôs, ir ta buwo naßlē, ir daug žmonû iß miesto ējo su je.

13. Ir Wießpats ję ißwydęs pasigailējo jôs, ir tare jei: ne werk.

14. Ir priējęs pakrùtino grábą, ir neßējei stowējo. Ir jis tare: jaunikáit', sakau taw, kelkis!

15. Ir numiręsis atsitiesęs pradējo kalbēti. Ir jis atdawe ji jo mótinai.

16. Ir báime apēme jůs wisus, ir gárbino Diewą, tarydami: didis práraks kēlēsi tarp musû, ir Diewas atlanke sawo žmones.

17. Ir tas garsas apie ji ißējo per wisą Judēôs žémę, ir po wisas aplinkuy ēsanczas ßalis.

18. Ir apsáke Jonui jo mokitinei tai wislab. Ir jis pawadinęs dų sawo mokitinû,

19. Sunte jůdų pas Jēzų, ir jam sakydino: ar tu esi ans ateisęsis, arba ar kito laukšime?

20. Bet tůdu wyru atējusu

paſ ji, tare: Jonas krikßty=
wjis mudy pas tawę atſunte,
ir taw ſakydin: ar tu eſi ans
ateiſęſis, arba ar kito laukſime?
21. Bet toje adynoje jis daug
ißgyde nů ligû ir negálû, ir nů
piktû dwáſû, ir daug akliems
atdawe jû akis.
22. Ir Jēzus atſakydams
tare jiemdwiem: nuējuſu apſa=
kykita Jonui, ką regējota ir
girdējota: aklieji rég, ráißieji
waikßczoj', raupſûtieji yra ap=
czyſtijami, kurtinei gird, numirę
priſikélaſi, ir pawárguliems
Ewangēlia apſákoma yra.
23. Ir ißganytas, kurs ma=
nimi ne paſipiktin.
24. Bet dwiem Jono páſlam
nuējus, pradējo Jēzus kalbēti
żmonēms apię Joną: ko ißējot
į púſczią regēti? ar néndrês
wējo lingojamôs?
25. Arbo ko ißējot regēti? ar
żmogaus minkßtais rúbais ap=
rēdyto? ßtay, brangiůſe rubůſe
ir geidulůſe gywéną, karaliß=
kůſe dwarůſe yra.
26. Arba ko ißējot żurēti? ar
prárako? Tikray, ſakau jums:
jis ir uż prárakį bidéſnis yra.
27. Jis yra, apie kuri para=
ßyta: ßtay, aß ſunczu ſawo an=
gēla pirm tawo wéido, kurs
itaiſys tawo kélą pirm tawęs.
28. Nēs ſakau jums, kad tarp
tû, kurie iß móterû gimę, niera
bidéſnio prárako per Joną
krikßtytoji; bet kurs mażéſnis
yra Diewo karalyſtēję, tas di=
déſnis uż ji.
29. Ir wiſi żmones, kurie ji
girdējo, ir muitininkai, Diewui
garbę dawe, ir krikßtydinos
Jono krikßtů.
30. Bet Parizēußai ir raßte=
mokiti paniekino Diewo rodą
prieß ſawę, ir ne dawēſi jo
krikßtiti.
31. Bet Wießpats tare: kam
aß prilygiſu żmones ßiôs gi=
minês? ir kam jie lygus?
32. Jie lygus yra waikams
ant turgaus ſēdintiems ir prieß
kits kitą ßaukiantiems: mes
jums żaidēm ant wamzdzio, ir
jús ne ßokinējot; mes jus ap=
raudójom, ir jús ne werkēt.
33. Nēſa Jonas krikßtytojis
atējęs ne walge důnôs ir ne
gēre wyno; tay jús ſakote: jis
tur wélną.
34. Zmogaus Sunus atējęs
wálgo ir gér, tay jús ſakot:
ßtay, tas żmogus ryjuns ir
wyno girtůklis, muitininkû ir
griekininkû prietelus.
35. Ir ißmintis tur důti apſi=
ſúditi nů wiſû ſawo waikû.
36. Bet melde ji wiens iß
Parizēußû, kad ſu jůmi wál=
gitu. Ir jis įējęs į namus
Parizēußo, ſēdoſi uż ſtálo;
37. Ir ßtay, moterißke tamè

tas buwo ſunus Ragaju, tas
buwo ſunus Palēko, tas buwo
ſunus Ebēro, tas buwo ſunus
Sala,
36. Tas buwo ſunus Kai-
nano, tas buwo ſunus Arpak-
ſado, tas buwo ſunus Sēmo,
tas buwo ſunus Noáko, tas
buwo ſunus Lamēko,
37. Tas buwo ſunus Metu-
zalês, tas buwo ſunus Enoko,
tas buwo ſunus Jarēdo, tas
buwo ſunus Malaleēlo, tas
buwo ſunus Kainano,
38. Tas buwo ſunus Enoſo,
tas buwo ſunus Sēto, tas buwo
ſunus Adomo, tas buwo Diewo.

4. Pérſkyrimas.

Kriſtus gundinam's, Diewo żodį ſako ir daro ſtebuklus.

Bet Jēzus pilnas Dwáſês
Szwentoſês ſugryżo nů Jor-
dano ir nů Dwáſês nuweſtas
buwo į púſczią.
2. Ir buwo keturesdéſzimtis
dienû wélno gundomas, ir jis
toſa dienoſa nieko ne walge; ir
toms dienoms pérējus, iſzalko jis.
3. Bet wélinas tare jam: jey
eſi Diewo Sunus, tay ſakyk tam
ákmenui, kad į důną pawirſtu.
4. Ir Jēzus atſakydams tare
jam: paraſzyta yra: ne wiena
důna minta żmogus, bet kożnu
żodzu Diewo.
5. Ir wélinas nuwede jį ant
aukſzto kalno ir róde jam wiſas
karalyſtes wiſo ſwieto ant akiês
mirkſno,
6. Ir tare jam: wiſą tą macį
taw důſu ir jôs ſzlowę; nēs
man yra padůta, ir aſz ję důmi,
kam aſz noru.
7. Jeygu dabar parſikláupęs
manęs nori melſtis, tay wiſlab
tawo bus.
8. Jēzus jam atſakydams
tare: atſtok nůg manęs, ſzētone!
paraſzyta yra: tu Diewą, ſawo
Wieſzpatį, turi gárbinti, ir jam
wienám tarnáuti.
9. Ir jis nuwede jį į Jeru-
zalę ir paſtátc jį ant wirſzaus
bażnyczôs ir tare jam: jey
Diewo Sunus eſi, tay nuſi-
léiſkis iſz czę żemyn.
10. Nēs paraſzyta yra: jis
priſakys ſawo angēlams apie
tawę, kad tawę apſaugotu,
11. Ir ant rankû neſzotu, kad
ſawo koją į ákmenį ne įtrenk-
tumbei.
12. Jēzus atſakydams tare
jam: ſakyta yra: tu Diewą,
ſawo Wieſzpatį, ne turi gundįti.
13. Ir kaip wélinas wiſus
tus gundimus pabáigęs buwo,
atſtójo jis nů jo kokią wálandą.
14. Ir Jēzus ſugryżo Dwa-
ſês máceje į Galilēą, ir tas
garſas apie jį iſzējo po wiſas
aplink ēſanczas ſzalis.
15. Ir jis mokino jû ſzuilēſa,
ir wiſû buwo pagirtas.

16. Ir jis atējo į Nazaret,
kur užaugints buwo, ir įējo
į szulę, kaip buwo papratęs,
sabatôs dienoje, ir kēlęs norējo
skaityti.
17. Tay pridawe jam knygas
prárako Ezaioszaus. Ir at-
wēręs tas knygas, rádo tą wie-
tą, kur paraszyta buwo:
18. Dwáse Wieszpatiês yra
ant manęs, todēl jis manę pa-
móstijo ir sunte apsakyti Ewan-
gēlią pawárguliems, gyditi
sukultas szirdis, apsakyti apkál-
tiems iszwalnijimą, ir akliems
regējimą, bey sudaužytiems
wisą walnybę;
19. Ir apsakyti meilingą
métą Wieszpatiês.
20. Ir užwēręs knygas, at-
dawe tas tarnui, ir sēdos. Ir
wisû ákys szulēj' dabójos jo.
21. Ir jis pradējo jiems sakyt:
szę dieną iszsipilde tas rásztas
jusû ausisa.
22. Ir jie wisi dawe lùdimą
apie jį ir stebējos brángiû jo
žodžiû, isz jo burnôs iszeinan-
czû, ir tare: ar tas ne Jo-
zēpo sunus?
23. Ir jis tare jiems: jús
berods man sakysite tą priekal-
besį: liekorau, gydik pats sawę.
Nēs kokius didžus dáiktus mes
girdējom Kapernáume nusidá-
wusus? daryk taipo ir czę sawo
tēwiszkēj'.
24. Bet jis tare: isz tiesôs sa-
kau jums: ney wiens prárakas
yra mylims sawo tēwiszkēj'.
25. Bet isz tiesôs asz sakau
jums: daug naszlû buwo Iz-
raēlije, czēse Elioszaus, kaip
dangus užrakintas buwo tris
metùs ir szeszis mēnesius, kad
didis bádas buwo po wisą
žémę.
26. Ir ney pas wieną ne
buwo suncziams Elioszus, kaip
tikt' į Sareptą Zidonû, prie
wienôs naszlês.
27. Ir daug raupsûtû buwo
Izraēlije czēse prárako Elisē-
szaus, ir néy wiens isz tû czystu
ne pastójo, kaip tiktay Naēmans
isz Syrijôs.
28. Ir wisi, szulēj' ēsą, tai
girdēdami apsirustáwo.
29. Ir kēlēsi ir iszstume jį
isz miesto, ir užwede jį ant
wirszaus kálno, kur buwo pa-
kurtas jû miestas, kad jį žémyn
nustumtu.
30. Bet jis tarp jû pérējo
szalin.
31. Ir atējo į Kapernaumą,
į miestą Galilēôs, ir mokino
jûs sabatû dienosa.
32. Ir jie stebējos jo pamókslo,
nēs jo žodis buwo macnus.
33. Ir buwo žmogus szulēje,
neczystôs dwasês wárginams,
tas szauke didžu balsu,
34. Tarydams: ak, ką n

turim dárbo ſu tawim, Jēzau
iß Nazaret? Tu atējei mus
pagadinti; aß żinau, kas tu eſi,
butent: Szwentaſis Diewo.
35. Ir Jēzus apdraude jį
tarydams: nutilk ir ißeik iß
jo! Ir wélinas nubloßke jį tarp
jû, ir ißējo iß jo, ir ne darę
jam ißkádôs.
36. Ir baime apēme jůs wi=
ſus, ir kalbējo tarp ſawęs tary=
dami: kas tai? Jis macney ir
ſu galybe priſáko neczyſtoms
dwaſēms, ir jos ißeit.
37. Ir garſas apie jį ißējo
po wiſas wietas aplink ēſan=
czôs ßaliês.
38. Ir jis atſikēlęs iß ßuilês,
įējo į namus Simono. Ir Si=
mono ůßwe ſunkey ſirgo dru=
giù, ir jie melde jį uż ję.
39. Ir jis ję priējęs priſáke
drugiui, ir drugys ję pamete.
Ir tůjaus ji kēlēſi ir tarnawo
jiems.
40. Ir ſaulei nuſiléidus, wiſi
tie, kurie ligonis turējo wiſo=
kiomis ſlogomis apſunkintus,
atgabéno jůs pas jį. Ir jis
ant kiekwieno rankas użdēdams,
ißgyde jůs.
41. Ir welnai ißeidami iß
daugiû, ßauke ir tare: Tu eſi
Kriſtus, Diewo Sunus. Ir
jis apdraude jůs ir ne dáwe
jiems kalbēti, nēs jie żinójo, jį
Kriſtų ēſanti.
42. Bet praáußus, ißējo jis
į púſtą wietą, ir żmones jēß=
kójo jį, ir atējo pas jį, ir uż=
trùkino jį, kad nů jû ne atſtotu.
43. Bet jis tare jiems: aß
turu ir kitiems mieſtams Ewan=
gēlią apſakyti apie karalyſtę
Diewo; nēſa tam ſúſtas eſmi.
44. Ir jis ſake Diewo żodį
ßuilēſa Galilēôs.

5. Pérſkyrimas.

Apie Pétro żwéję, raupſůtą, Matteo-
ßaus pawadinimą, ir mokitinû paſnin-
kawimą.

Bet nuſidawe, kad żmones pas
jį werżēſi, klauſyti Diewo żo=
dzio, ir jis ſtowējo pas mares
Genēzaret.
2. Ir regējo dų laiwų ſtowin=
czų pas mares; bet żwejei ißēję
plowe ſawo tinklus.
3. Įējęs į wieną laiwą, kurs
buwo Simono, melde jį, kad
máżumą nů kráßto atſtumtu.
Ir paſiſēdęs mokino żmones iß
laiwo.
4. Ir kaip buwo palowęs
kalbēti, tare Simonui: irkis į
gilumą ir ißmeſkite ſawo tink=
lus ant walkſmo.
5. Ir Simonas atſakydams
tare jam: Mokitojau, mes per
wiſą nákti dirbę, nieko ne ſugá=
wom; bet ant tawo żódzio
tinklą ißmeſu.
6. Ir kaip jie tai dare, użgrējo

jie didę żuwjû daugybę; ir jû tinklas sutrúko.
7. Ir jie pamójo sawo draugams, kurie buwo antrame laiwe, kad atēję jiems padētu traukti. Ir jie atējo ir pripilde abų laiwų pilnų, taip, kad ir grimzdo.
8. Kaip tai Simonas Pétras regējo, půle jis Jēzui į kielus ir tare: Wieszpatie, iszeik nů manęs, asz esmi griesznas żmogus.
9. Nēsa iszgastis buwo jį apēmęs, ir wisus, kurie su jůmi buwo, isz to żuwjû walksmo, kures podraugey buwo sugáwę;
10. Taipojau ir Jokubą bey Joną, sunų dų Zebedējaus, Simono draugus. Ir Jēzus tare Simonui: nesibijokis; nēs isz szio czēso tu żmones żwejůsi.
11. Ir prisiyrę laiwais į krásztą, paliko wislab ir séke jį.
12. Ir nusidawe jam wiename miestè ēsant, sztay, wyrs buwo pilnas raupsû, tas Jēzû iszwydęs, parpůle ant sawo wéido ir prasze jį, tarydams: Wieszpatie, jey nori, gali manę apczystiti.
13. Ir jis isztiesęs ranką, pakrùtino jį, tarydams: noru tai daryti, buk czystas. Ir tolydzaus atstójo raupsas nů jo.
14. Ir jis prisáke jam, kad tai ney wienam ne sakytu; bet eik, ir pasirodikis klebonui, ir apierawok uż sawo apczystijimą, kaip Moizēszus prisakęs, lùdimui jiems.
15. Bet ta kalba iszējo jů tolaus apie jį, ir daug żmonû susiējo jo klausytis, ir sweiki pastoti nů sawo ligû.
16. Bet jis atsitráuke į púsczią ir meldēsi.
17. Ir nusidawe wieną dieną, kad jis mokino; ir sēdējo czę Parizēuszai ir raszte-mokiti, kurie buwo atēję isz wisû miestéliû Galilēôs ir Judēôs ir isz Jeruzalês. Ir macis Wieszpatiês iszējo isz jo, ir gélbējo kiek wieną.
18. Ir sztay, keli wyrai atnesze żmogų ant pátalo, kaulliga serganti, jēszkodami, kaip jį inésztu ir ties jůmi padētu.
19. Ir ne sumanydami dēl żmonû, kuriů daiktu jį inésztu, użlipo ant stógo ir nuléido jį per plytas żemyn su patalēlu į widų jû, po Jēzaus akiû.
20. Ir jis iszwydęs jû tikējimą, tare jam: żmogau, tawo griekai taw atléisti.
21. Ir raszte-mokiti ir Parizēuszai pradējo dumoti ir tare: kas tai per wiens, kad jis blúznijimą iszkalb'? Kas gal griekus atléisti, kaip tiktay wiens Diewas?

22. Bet Jēzus jû dumas nu=
manydams, atsáke ir tare jiems:
ką mislijat sawo širdije?
23. Kas pigiaus yra, sakyti:
tawo griekai taw yr' atléisti?
arba sakyti: kélkis ir wáikš=
czok?
24. Bet kad žinotumbit, žmo=
gaus sunų máci turint ant
žémês, griekus atléisti, tare
kanlliga serganczamui: Aš sa=
kau taw, kelkis ir ēmęs sawo
patalēlį eik namûn!
25. Jr jis tolydzaus kēlēsi
po jû akiû, ir ēmęs patalēlį
sawo, kuriamè gulējes buwo, ējo
namûn ir gárbino Diewą.
26. Jr jie stebējos wisi, gar=
bindami Diewą, ir bijójos, ta=
rydami: mes šendien dywinus
dáiktus regējom.
27. Jr potam jis išējo ir
išwydo muitininką, wardu Le=
wi, sēdintį prie muito, ir tare
jam: sék manę.
28. Jr jis wislab palikęs,
kēlēsi ir séke jį.
29. Jr Lewis pakēle jam didę
czésnį sawo namûse, ir daug
muitinkû ir kitû sēdējo su
jûmi už stálo.
30. Jr rašte=mokiti ir Pari=
zēušai murmējo ant jo moki=
tinû, tarydami: kam wálgot ir
gérat su muitininkais ir grie=
kininkais?
Jr Jēzus atsakydams tare
jiems: sweikieji ne priwálo lie=
koraus, bet ligónys.
32. Aš atējau griešnûsus wa=
dinti, kad prisiwerstu, ir ne
teisûsus.
33. Bet jie tare jam: kam
Jono mokitinei taip tánkey
pástninkauja ir meldzasi taip
daug, taipjau ir Parizēušû
mokitinei; bet tawo mokitinei
wálgo ir géra?
34. Bet jis tare jiems: jûs
ne galit swodbininkus priwersti,
kad pastninkautu, koley jaunikis
su jeis yra;
35. Bet ateis czēsas, kad jau=
nikis nûg jû bus atimtas, tay
jie pástninkaus.
36. Jr jis sake jiems prily=
ginimą: ney wiens naujù lopù
ne lopa séną rubą, kitaip plyšt
ir naujasis, ir naujas lopas ne
pritinka senám rubui.
37. Jr nieks nepila šwiężą
wyną į senùs rykus, kitaip
naujas wynas išdaužo sénus
rykus ir išteka, ir rykai pa=
genda;
38. Bet šwieżą wyną į nau=
jus rykus reik pilti, tay abieji
išliekt.
39. Jr niera ney wieno, kurs
séno gēręs, tûjaus naujo norētu;
nēs jis sako: senásis yra ge=
résnis.

6. Pérſkyrimas.

Apie iſʒtrauktas warpas, padʒúwuſę ranką, Apaſʒtalû pawadinimą ir Kriſtaus koʒoni.

Ir nuſidawe antroje dienoje
ſabatôs, kad jis ējo per jawus,
ir jo mokitinei rankomis iſʒ=
traūke wárpas, tas rankomis
ſutrynę wálge.
2. Bet keli iſʒ Pariʒēuſʒû tare
jiems: kam dárot, kas ſabatoj'
ne pûlaſi daryti?
3. Ir Jēʒus atſakydams tare
jiems: ar tai ne ſkaitēt, ką Do=
wids dare, kaip jis iſʒalkęs
buwo, ſu tais, kurie ſu jûmi
buwo?
4. Kaip jis iējo į Diewo na=
mus ir ēme ſʒwentas dûnas
ir walge, ir dawe tiems, kurie
ſu jûmi buwo; kuriû taczau nie=
kam ne parējos wálgiti, kaip
wienat klebonams.
5. Ir tare jiems: ʒmogaus
ſunus yra Wieſʒpats ir ſabatôs.
6. Bet nuſidawe kitoj' ſaba=
toj', kad iējęs į ſʒuilę mokino.
Ir buwo tén ʒmogus, kurio
déſʒine ranka buwo padʒúwuſi.
7. Bet raſʒte mokiti ir Pari=
ʒēuſʒai tykojo jo, bau jis ſaba=
toje gyditu, kad koki prieʒaſti
ant jo gautu.
8. Bet jis iſʒmáne jû dumas
ir tare ʒmogui ſu padʒúwuſe
ranka: kélkis ir ſtokis czę! ir
jis kélęs paſiſtójo ten.
9. Tay tare jiems Jēʒus: aſʒ
klauſu jus, kas tinka daryti
ſabatoj', ar gérą ar piktą? ar
gywaſti iſʒlaikyti, ar prapùl=
diti?
10. Ir jis paeilumi wiſus
apʒurējęs, tare tam ʒmogui:
iſʒtieſk ſawo ranką. Ir jis
dare tai. Tay jo ranka buwo
gydita ir taip ſweika, kaip
antra.
11. Bet jie wiſay padúko ir
ſuſikalbējo tarp ſawęs, ką jie
jam galētu daryti.
12. Bet nuſidawe tûczēſ', kad
jis iſʒējo ant kalno melſtēſi; ir
paſiliko per nakti maldoje Die=
wop'.
13. Ir praáuſʒus atwadino
ſawo mokitinus ir iſʒrinko jû
dwyliką, kurus jis ir Apáſʒta=
lais wadino.
14. Simoną, kuri wadino
Pétrą, ir Endrēją, jo broli,
Jokubą bey Joną, Pilippą ir
Baltramēją,
15. Matteoſʒą ir Tamoſʒą,
Jokubą, Alpējaus ſuną, Si=
moną, wadinamą Celotes,
16. Judoſʒą, Jokubo ſuną,
Judoſʒą Iſʒkariotą, iſʒdawēji.
17. Ir nuējęs ſu jeis ʒemyn,
paſiſtójo ant plyno lauko, ir
pulkas jo mokitinû, ir daugybe
ʒmonû iſʒ wiſôs Zydû ʒemês
ir Jeruʒalês ir Tyraus ir
Sidono, prie jurû.

18. Kurie atėję buwo jo klausytis, kad ißgydomi butu nů sawo ligû, ir kurie neczystû dwásû warginami buwo, pastójo sweiki.

19. Ir wisi żmones meilijo, jį pakrùtint; nės ißėjo iß jo stiprybe, ir gyde wisus.

20. Ir jis pakėlęs sawo akis ant sawo mokitinû, tare: ißganytingi este pawárgulei, nėsa jusû yra Diewo karalyste.

21. Jßganytingi este, kurie czę álkstat, nės pasótinti busite. Jßganytingi este, kurie dabar werkiat, nės jůksities.

22. Jßganytingi este, jey żmones jus ne apkencz ir atskir jus, ir ißkóloj' jus, ir paniekin jųsû wárdą, kaip piktą, dėl Zmogaus Sunaus.

23. Dżaugkities tada ir ßokterėkit; nės ßtay, jusû alga dide yra danguje. Taipo ir jû tėwai dare prárakams.

24. Bet atpencz bėda jums bagotiems; nės jau gáwot sawo palinksminojimą.

25. Bėda jums, kurie este pilni, nės jus álksite. Bėda jums, kurie czę jůkiaties, nėsa jús werksit ir raudosit.

26. Bėda jums, kada żmonės jus pagir; taipjau dare ir jû tėwai netikriems prárakams.

27. Bet aß sakau jums, kurie sotės: mylėkite sawo neprietelus, gér darykite tiems, kurie ne apkencz jusû,

28. Zegnokite tus, kurie jus prakéik, melskite uż tus, kurie jus użkabin.

29. Ir kurs tawę ißtinka per wieną skrostą, tam pasúlyk ir antrą. Ir kurs taw atima skreistę, tam ne użgink ir sermėgôs.

30. Kurs tawę praßo, tam důk; ir kurs taw atim, kas tawo yra, iß to ne atjėßkok.

31. Ir kaip jús norit, kad żmones jums darytu, taip ir jús darykite jiemus.

32. Ir jey jús tus mylit, kurie jus myl, kokią dėkawonę turit uż tai? nės ir griekininkai myl sawę mylinczus.

33. Ir kad sawo geradėjams gér' dárot, kokią dėkawonę turit iß to? nės tai dáro ir griekininkai.

34. Ir kad jús życzijat tiems, nů kuriû tikities atgáusę, kokią dėkawonę iß to turite? nės ir griekininkai griekininkams życzija, kad tai wėl atgáutu.

35. Bet taczau mylėkite sawo neprietelus, gér' darykit ir życzikit, kur ne tikities ką atgáusę; tay jusû alga dide bus, ir jús busite waikai Aukßczáusiojo; nėsa jis yra géras nedėkingiems ir piktiems.

36. Todėl bukite mielaßir-

dingi, kaip ir jusû Tēwas mie-
laßirdingas yra.
37. Ne súdikit, tay ir jús ne
busite súdijami. Ne prażudy-
kite, tay ir jús ne busite prażû-
domi. Atléiskite, tay ir jums
bus atléista.
38. Dûkite, tay bus jums dûta.
Saikas géras, nukimßtas, nu-
mùrditas ir su kaupu jums
dûtas bus į jusû sterblę, nēs
tokiu saiku seikēsite, tokiu jums
wēl atseikēs.
39. Ir jis sake jiems prily-
ginimą: ar gal áklas aklám
kélą rodìti? ar ne abu į dûbę
supuls?
40. Mokitinis ne esti didésnis
uż sawo mokitoji; kada moki-
tinis prilygst sawo mokitojui,
tay jis yra tobulas.
41. Bet kam regi krislą akije
sawo brolio, ir ne įdaboji rásto
sawo patiês akije?
42. Arba kaip gali tarti sawo
bróliui: stowēk brolau, aß
ißimsu krislą iß tawo akiês! ir
pats ne regi rástą sawo akije?
tu weidmainy, ißtrauk pirma
rástą iß sawo akiês, ir tada
dabokis ißimti krislą iß akiês
sawo brolio.
43. Nēsa ne·esti gérs médis,
kurs piktą waisų néß; ir ne
pikts médis, kurs gérą waisų
néßa.
44. Kożnas médis iß sawo
patiès waisaus pażystams. Nēs
ne renkamos pygos iß erßkē-
cziû, neygi wynûgos iß usniû.
45. Gérs żmogus gérą ißneß
iß géro skárbo sawo ßirdiês;
ir pikts żmogus pikto ißneß iß
pikto skárbo sawo ßirdiês.
Nēs ko ßirdis pilna, to burna
plústa.
46. Bet kam wadinat manę
Wießpatie, Wießpatie! ir ne
dárot, ką jums liepju?
47. Kurs pas manę ateit ir
klausos mano żodziû, ir dáro
tus, tą rodisu jums, kam jis
lygus.
48. Lygus jis yra żmogui
kúrianczam tróbą, kurs giley
ißkáse ir dējo pámatą ant
ûlôs. Bet twanui użējus, sro-
wē dúrēs ant tôs trobôs ir ne
pajùdino; nēs buwo ant ûlôs
gruntawóta.
49. Bet kurs klausos ir ne
dáro, tas lygus yra żmogui,
trobą kúrianczam ant żémês be
pámato; ir srowē dúrēs ant
tôs, ir sugruwo tolydzaus, ir
sugruwims tôs trobôs buwo
didis.

7. Pérskyrimas.

Apie tarną sérganti, jaunikaiti iß Nain, Joną ir didę griekininkę.

Bet kaip jis po akiû żmonû
wislab ißkalbējęs buwo, nuējo
į Kapernaumą.

2. Ir nekurio wyrausojo zal=
nēriû bérnas gulējo ant smer=
tiês, jo mylims.
3. Bet tas apie Jēzų girdē=
dams, sunte pas ji Zydû wy=
resnůsus, melsdams ji, kad
atējęs išgyditu jo bérną.
4. Bet jie pas Jēzų atēję
melde ji didey, tarydami: jis
to werts yra. kad jam tai dary=
tumbei.
5. Nēs jis myl musû žmones,
ir pakúre mams ßuilę.
6. Bet Jēzus ējo su jeis ténay.
Bet ne toly jiems nů namû
ēsant, sunte zalnēriû wyrésnysis
prietelus pas ji ir jam saky=
dino: ak Wießpatie, ne proca=
wókis, ne wertas esmi, kad po
mano stógu eitumbei.
7. Todēl ir aß pats tariaus,
ne werts ēsąs pas tawę ateiti;
bet ištark wieną žodi, tay pa=
gilbs mano waiks.
8. Nēs ir aß esmi žmogus po
wyrausybês, ir turu zalnērius
po sawim', ir sakau wienam:
nueik, tay nueit; ir antram:
ateik, tay ateit; ir sawo tarnui:
daryk tai, tay jis dáro.
9. Bet Jēzus tai girdēdams
stebējos jo, ir atsigręžęs tare
žmonēms ji sékantiems: aß sa=
kau jums: tokio tikējimo Iz=
raēlij ne radau.
10. Ir paslai wēl sugryžę, ser=
nti bérną rądo pasweikusi.

11. Ir nusidawe potam, kad
jis ējo i miestą, wadinamą
Nain; ir daug jo mokitinû bey
daug žmonû ējo draug su jůmi.
12. Ir jam prisiártinant pas
miesto wartus, ßtay, išneße
numirusi, kurs buwo wienátijis
sunus sawo mótinôs, ir ta
buwo naßlē, ir daug žmonû iß
miesto ējo su je.
13. Ir Wießpats ją išwydęs
pasigailējo jôs, ir tare jei: ne
werk.
14. Ir priējęs pakrùtino grá=
bą, ir neßējei stowējo. Ir jis
tare: jaunikáit', sakau taw,
kelkis!
15. Ir numiręsis atsitiesęs
pradējo kalbēti. Ir jis atdawe
ji jo mótinai.
16. Ir báime apēme jůs wi=
sus, ir gárbino Diewą, tary=
dami: didis práraks kēlēsi tarp
musû, ir Diewas atlanke sawo
žmones.
17. Ir tas garsas apie ji
išējo per wisą Judēôs žémę,
ir po wisas aplinkuy ēsanczas
ßalis.
18. Ir apsáke Jonui jo moki=
tinei tai wislab. Ir jis pawa=
dinęs du sawo mokitinû,
19. Sunte jůdu pas Jēzų,
ir jam sakydino: ar tu esi ans
ateisęsis, arba ar kito lauk=
sime?
20. Bet tůdu wyru atējusu

pas ji, tare: Jonas krikßty=
tojis mudy pas tawę atsunte,
ir taw sakydin: ar tu esi ans
ateisęsis, arba ar kito lauksime?
21. Bet toje adynoje jis daug
ißgyde nů ligû ir negálû, ir nů
piktû dwásû, ir daug akliems
atdawe jû akis.
22. Ir Jēzus atsakydams
tare jiemdwiem: nuējusu apsa=
kykita Jonui, ką regējota ir
girdējota: aklieji rég, ráißieji
waikßczoj', raupsůtieji yra ap=
czystijami, kurtinei gird, numirę
prisikélasi, ir pawárguliems
Ewangēlia apsákoma yra.
23. Ir ißganytas, kurs ma=
nimi ne pasipiktin.
24. Bet dwiem Jono páslam
nuējus, pradējo Jēzus kalbēti
žmonēms apię Joną: ko ißējot
į púsczią regēti? ar néndrês
wējo lingojamôs?
25. Arbo ko ißējot regēti? ar
žmogaus minkßtais rúbais ap=
rēdyto? ßtay, brangiůse rubůse
ir geidulůse gywénq, karaliß=
kůse dwarůse yra.
26. Arba ko ißējot žurēti? ar
prárako? Tikray, sakau jums:
jis ir už práraką didésnis yra.
27. Jis yra, apie kuri para=
ßyta: ßtay, aß sunczu sawo an=
gēla pirm tawo wéido, kurs
įtaisys tawo kélą pirm tawęs.
28. Nēs sakau jums, kad tarp
tû, kurie iß móterû gimę, niera
didésnio prárako per Joną
krikßtytoji; bet kurs mažésnis
yra Diewo karalystēję, tas di=
désnis už ji.
29. Ir wisi žmones, kurie ji
girdējo, ir muitininkai, Diewui
garbę dawe, ir krikßtydinos
Jono krikßtù.
30. Bet Parižēußai ir raßte=
mokiti paniekino Diewo rodą
prieß sawę, ir ne dawēsi jo
krikßtiti.
31. Bet Wießpats tare: kám
aß prilygisu žmones ßiôs gi=
minês? ir kam jie lygus?
32. Jie lygus yra waikams
ant turgaus sēdintiems ir prieß
kits kitą ßaukiantiems: mes
jums žaidēm ant wamzdzio, ir
jús ne ßokinējot; mes jus ap=
raudójom, ir jús ne werkēt.
33. Nēsa Jonas krikßtytojis
atējęs ne walge důnôs ir ne
gēre wyno; tay jús sakote: jis
tur wélną.
34. Žmogaus Sunus atējęs
wálgo ir gér, tay jús sakot:
ßtay, tas žmogus ryjuns ir
wyno girtůklis, muitininkû ir
griekininkû prietelus.
35. Ir ißmintis tur bůti apsi=
súditi nů wisû sawo waikû.
36. Bet melde ji wiens iß
Parižēußû, kad su jůmi wál=
gitu. Ir jis įējęs į namus
Parižēußo, sēdosi už stálo;
37. Ir ßtay, moterißke tamè

miestè, kuri griekininke buwo, ta ißtyrusi, kad jis uż stálo sēdējo namůse Parizēußo, atneße stiklą mostiês,
38. Ir atējusi iß użpakalio pas jo kojas, werke, ir pradējo jo kojas áßaromis ßlápinti, ir plaukais sawo galwôs ßlůstiti, ir buczáwo jo kojas, bey móstijo tas móstimi.
39. Bet tai regēdams Parizēußas, kurs ji buwo pakwietęs, kalbējo pats sawije, tarydams: kad ßisai butu prárakś, tay jis żinotu, kas ir kokia tai yra moterißke, kurie ji pakrùtino, nēs ji yra griekeninke.
40. Jēzus atsakydams tare jam: Simon, aß taw ką turu sakyti. Bet jis tare: Mokitojau, sakyk.
41. Nůmininkas wiens turējo dų skolininkų; wiens skelējo penkis ßimtus grаßû, antras penkisdéßimtis.
42. Bet kaip jůdu ne turējo użmokēti, padowanójo jis abiem. Sakyk, katras tû dwiejû ji daugiaus mylēs?
43. Simons atsakydams tare: be tikiu tas, kuriam daugiaus padowanójo. Bet jis tare jam: tu geray atsúdijei.
44. Ir atsigrężęs prieß moterißkę, tare Simonui: ar tu regi tą moterißkę? aß iējau i wo namus, tu nedawei man wandens, mano kójoms, bet ßi mano kojas áßaromis paß'ápino ir plaukais sawo galwôs ßlůste.
45. Tu ne pabuczawai manę, bet ta iējusi, ne palówe mano kojas baczůti.
46. Tu mano gálwą aliejumi ne pamostijei; bet ji wano kojas mostimi móstijo.
47. Todēl sakau taw: jei daug griekû yra atléisti, nēs ji daug mylējo; bet kuriam maż atléidżama, tas maż myl.
48. Ir jis tare jei: taw atléisti yra tawo griekai.
49. Tay pradējo tie, kurie su jůmi uż stálo sēdējo, patys sawije kalbēti: kas yra tas, kurs ir griekus atléidż?
50. Bet jis tare moterißkei: tawo tikējims tawę pagélbējo. Eik su pakájumi.

8. Pérskyrimas.

Apie sėklą Diewo żodżio, wėtra ant jurů ir Jairaus dukteraitę.

Ir nusidawe potam, kad jis keláwo per miestus ir kiemus, apsakydams ir praneßdams Ewangēlią apie Diewo karalystę, ir tie dwylika su jůmi.
2. Priegtam kelos móteres, kurias jis buwo ißgydęs nů piktû dwasû ir ligû, butent: Marya, kuri wadinama Madlyna, iß kuriôs septyni welnai buwo ißēję;

3. Ir Joana, pati Kuzo, Erodo užweizdo, ir Susane, ir daug kitû, kurios ji ßelpe iß sawo turto.
4. Bet kaip didis pulks žmonû susiējo ir iß miestû pas ji susibego, tare jis per prilyginimą:
5. Sējējas ißējo, kad sētu sawo sēklą. Ir jam be sējant, půle kita pas kélą, ir buwo suminta, ir paukßczei po dangumi tą sulese.
6. Ir kita půle ant ůlôs ir ißdygusi padzúwo, dēl to, kad drēgnùmo ne turējo.
7. Ir kita půle tarp erßkēcziû, ir erßkēczei drauge ißdygo ir nusmelke tą.
8. Ir kita půle ant gerôs dirwôs, ir ißdygusi atneße ßimteropą waisų. Tay sakydams ßauke: kas tur ausis klausyti, tas te klauso!
9. Bet jo mokitinei klause ji ir tare: koksai tai butu prilyginimas?
10. Bet jis tare: jums yra důta, žinoti paslēptinę Diewo karalystês; bet kitiems prilyginimůse, kad ir regēdami ne regētu, ir girdēdami ne ißmanytu.
11. Bet tai yra tas prilyginimas: sēkla yra Diewo žodis;
12. Bet tie, kurie pas kélą, tie yra, kurie klausos; potam ateit wélinas ir atim žodi nů jû ßirdzû, kad ne tikētu ir ne butu ißganyti.
13. Bet tie, kurie ant ůlôs, tie yra, kurie, kad tą ißgirst, su dzaugsmu priim žodi, ir tie ne tur ßakniês; jie wálandą tik, ir czēse pagundimo atpůla.
14. Bet tie, kurie tarp erßkēcziû půle, tie yra, kurie klausos, ir nueidami po rúpesczû ir bagotystês ir raskaßnumo ßio gywascziо nusmelkiami yra ir ne atneß waisaus.
15. Bet tai, kas ant gerôs žémês, tie yra, kurie žodi girdēję, tą paláiko tikroje geroje ßirdije ir waisų atneß kantrume.
16. Bet ney wiens ne uždega žwákę ir apwož tą su ryku, arba tą pakiß' po sôlu; bet uždeд ant liktoraus, kad ieinąs ßwiesybę regētu.
17. Nês nieko niera paslēpta, kas ne butu žinoma, ir nieko niera uždengta, kas ne ißsiréikßtu ir i ßwiesą pareitu.
18. Togidēl dabokities, kaip jús klausotēs. Nês turinczam důdama, bet ne turinczam atimama ir tai, ko tikis turis.
19. Bet jo mótina ir brolei atējo, ir ne galējo dēl žmonû iki jo prieiti.
20. Ir buwo jam sakoma: tawo mótina ir tawo brolei stow lauke ir nor tawę regēti.
21. Bet jis atsakydams tare,

jiems: mano mótina ir mano
brolei tie yra, kurie Diewo žo-
džio klauso ir tą dáro.
22. Jr nusidawe tû dienû wie-
noj, kad jis įējo į laiwą su sawo
mokitineis. Jr tare jiems: per-
siirkim į antrą kráßtą marû.
Jie atstúme nů kráßto:
23. Jr jiems be bēgant wan-
denimi jis užmigo. Jr pakilo
umars ant marû, ir wilnys už-
půle jůs, ir buwo didime pawo-
jumè.
24. Tay jie jį priēję, bùdino
jį, tarydami: Mokitojau, Moki-
tojau, mes prapůlam. Tay jis
atsikēlęs apdraude wēją ir wan-
dens bangas; ir nustójo, bey
tykums rądosi.
25. Bet jis tare jiems: kamè
jusû tikējimas? Bet jie bijójos
ir stebējos, tarydami tarp
sawęs: kas tai per wiens? nēs
jis prisáko wējui ir wandenui,
ir jie klauso jo.
26. Jr jie nubēgo į Gadarēnû
ßálį, kuri yra ties Galilēą.
27. Jr kaip ißženge ant kraß-
to, sutiko jį wyrs iß miesto, tas
jau seney turējo wélnus ir ne
wilkējo ney jokeis rúbais, neygi
laikēsi ney jokiůse namůse, bet
kapinēsa.
28. Tas Jēzu ißwydęs ßauke,
ir parpůle po jo akiû, ir didžu
balsu rēkdams tare: ką turu dar-
ꞌi tawimi, Jēzau, tu Sunau
Diewo aukßczausojo? meldžu
tawę, ne norētumbei manę mú-
cziti.
29. Nēs jis prisáke neczystai
dwásei, kad ißeitu iß to žmo-
gaus; nēs jau seney jį buwo
wárginusi. Jr buwo lencugais
surakintas ir į pánczus įdētas,
ir suplēße tus ryßus, ir wélno
warytas buwo į púsczią.
30. Jr Jēzus klause jį, tary-
dams: ků wardu esi? Jis tare:
Lēgions, nēs daug welnû į jį
buwo įēję.
31. Jr jie melde jį, kad ne
lieptu jůs į bedugnį eiti.
32. Bet buwo tenay dide
kiaulû kaimene, ganomû ant
kálno; ir jie melde jį, kad jiems
pawélitu, į tas įeiti. Jr jis
pawélijo jiems.
33. Tay ißējo welnai iß to
žmogaus ir įējo į kiaules, ir
kaimene padurmu įsimete nů
kranto į mares ir nuskendo.
34. Bet kaip kerdžei ißwydo,
kas czę nusidawe, pabēgo jie ir
apsáke tai mieste ir per kiemus.
35. Taip ißējo jie regēti, kas
czę nusidawe, ir atējo pas Jēzų,
ir rądo tą žmogų, iß kurio wel-
nai buwo ißēję, sēdintį pas Jē-
žaus kojas, aprēdytą ir pilnu
protu; ir nusigando.
36. Jr kurie tai buwo regēję,
apsáke jiems, kaip wélno wár-
gintasis buwo pasweikęs.

37. Ir praße jį wisa daugybe aplink ẽsanczû ßalû Gadarẽnû, kad nů jû atstótu. Nẽs dide báime buwo jůs apẽmusi. Ir jis įẽjęs į laiwą wẽl sugryžo.

38. Bet tas wyrs, iß kurio welnai buwo ißẽję, práße jį, kad pas jį galẽtu buti. Bet Jẽzus paléido jį nů sawęs ir tare:

39. Sugryßk wẽl į sawo namus ir apsakyk, kokius didzus dáiktus taw Diews padáre. Ir jis nuẽjęs apsáke po wisą miestą, kokius didzus dáiktus jam Jẽzus padáręs.

40. Ir nusidawe, kaip Jẽzus sugryžo, priẽme jį žmones; nẽs wisi buwo jo belaukią.

41. Ir ßtay, atẽjo wyras, wardu Jairus, kurs wyrausias buwo ßuilês; ir půlęs Jẽzui į kielùs, práße jį, kad į jo namus ateitu.

42. Nẽs jis turẽjo wienturtę dukterį, apie dwyliką métû, ta gulẽjo be mérdẽdama. Ir jam tén nueinant, spaude jį žmones.

43. Ir wiena moterißke kraujo plúdimu dwyliką métû buwo sirgusi ir wisą sawo turtą liẽkorams ißradusi, ir ney wiens ję ne buwo galẽjęs gyditi.

44. Ta priẽjusi iß użpakalo, pakrùtino jo rubo súlę, ir tolydzaus apsistójo jôs kraujo plúdimas.

45. Ir Jẽzus tare: kas pakrùtino manę? Bet kaip wisi užsigyne, tare Pétras, ir tie, kurie su jůmi buwo: Mokitojau, žmones werž ir spaudž tawę, ir tu sakai: kas manę pakrùtino?

46. Bet Jẽzus tare: kas noris manę pakrùtino; nẽs aß numanau, kad macis iß manęs ißẽjo.

47. Bet kaip moterißke regẽjo, kad tai jau žinoma buwo, atẽjo ji drebẽdama ir parpůlusi po jo akiû, apsáke wisiems žmonẽms, dẽl ko jį pakrùtinusi, ir kaip ji tůjaus ißgyjusi.

48. Bet jis tare jei: buk linksma, mano duktẽ, tawo tikẽjims tawę pagélbẽjo; eik su pakájumi.

49. Dar jam bekalbant, atẽjo wiens iß ßeimynôs wyrausojo ßuilês ir tare jam: tawo duktẽ numire, ne sunkik mokitojį.

50. Bet Jẽzus tai ißgirdęs, atsáke jam, tarydams: nesibijokis, tiktay tikẽk, tay ji pagilbs.

51. Bet įẽjęs į tus namus ne léido ney wieną į widų eiti, kaip tikt Pétrą, ir Jokubą, ir Joną, bey to kudikio tẽwą ir mótiną.

52. Bet jie wisi werke, ir apraudójo ję. Bet jis tare: ne

werkit; ji ne numire, bet
miegt.
53. Ir jie apjůke ji, geray ži-
nódami, ję numirusę.
54. Bet jis išwáre jůs wisus,
nutwēre ję prie rankôs ir šau-
ke: kúdik', kélkis!
55. Ir jôs dwáse sugryžo, ir
ji tůjaus kēlēsi, ir jis liepe jei
důt wálgit.
56. Ir jôs gimdytojei stebē-
josi. Bet jis prisáke jiems, kad
niekam ne sakytu, kas tikosi.

9. Pérskyrimas.

Apie dwylikę Apaßtalus, penkis důnôs kepalus, Kristaus pérßwietimą ir tikrą sekimą.

Bet jis suwadinęs anus dwy-
liką, dawe jiems walę ir máci
ant wisû welnû, ir kad galētu
ligas išgyditi.
2. Ir išsiunte jůs, apsakyti
Diewo karalystę, ir ligonis iš-
gyditi.
3. Ir sake jiems: jús nieko
ne turit imti su sawim ant kélo,
ney lazdôs, ney delmóno, ney
důnôs, ney pinigû; ir ney wie-
nam ne reik turēti po dwi ser-
mēgi.
4. Ir kur i kokius namus iei-
nat, czę pasilikit, ik' iš ten šalin
kelaujat.
5. Ir kurie jus ne priima, czę
išeikit iš to miesto, ir nukra-
tykit ir dulkes nů sawo kojû,
ludimui ant jû.
6. Ir jie išējç pérkelawo mie-
stelus, apsáke Ewangēlią ir iš-
gyde wisur.
7. Bet Erodas, ketwirtainês
žémês waldonas, patyręs wis-
lab, kas jo dároma buwo, pasi-
bijójo, kadangi kelû žmonû sa-
koma buwo: Jonas iš numi-
rusû kēlęs;
8. Kitû wēl: Eliošus pasiro-
de; bet kitû: wiens senujû prá-
rakû kēlęs.
9. Ir Erodas tare: Jonui aš
galwą nukirsdinau, bet kasgi
tas, apie kuri tai girdžu? Ir
geide ji matyti.
10. Ir Apáštalai sugryžę pá-
sakojo jam, kokius didžus dáik-
tus jie buwo ištaisę. Ir ēmęs
jůs pas sawę, išējo i šáli i
púsczią, pas miestą, wardu Bet-
saida.
11. Kaip žmones tai numáne,
keláwo jie paskuy ji; ir jis jůs
pas sawę priléidęs, sake jiems
apie Diewo karalystę, ir išgyde,
kurie to priwále. Bet diena
pradējo baigtisi.
12. Tay tie dwylika ji priējç
tare jam: paléisk tůs žmones
nů sawęs, kad nuējç i miestelus
aplink ir i kiemus, gaspádôs
bey walgio ràstu; nēsa mes czę
púsczoje esme.
13. Bet jis tare jiems: důkit

jūs jiems wálgit. Jie tare: mes ne turim daugiaus, kaip tiktay penkis dūnôs kėpalus, bey dwi żuwi, jey ne nuējç tai daugybei żmonū turētumbim wálgi pirkt.

14. (Nēsa buwo apie penki túkstanczei wyrû.) Bet jisai sake sawo mokitiniems: te susē-die eilēmis, po penkesdėßimtis, ir wēl po penkesdėßimtis.

15. Ir jie taip darydami, wisi susēdo.

16. Tay jis ėmçs tus penkis kėpalus bey dwi żuwi, pażurējo į dangų, ir uż tus dēkawojçs lauże ir dawe tus mokitiniems, kad żmonēms padētu.

17. Ir jie wálge, ir wisi pri-wálge. Ir pakawójo jiems li-kusû trupuczû, dwylika pinti-niû.

18. Ir nusidawe, kaip jis wiens buwo ir meldēsi, ir jo mokitinei su jūmi, klause jisai jūs, sakydams: ką sako żmones manç ēsanti?

19. Jie atsakydami tare: sako, tawç ēsanti Joną krikßtytoji; keli wēl, tawç ēsanti Elioßų; bet keli, wieną senûjû prárakû prisikēlusi.

20. Bet jis sake jiems: kągi jūs sákot manç ēsanti? Tay Pétras atsakydams tare: tu esi Kristus Diewo.

21. Ir jis apdraude jūs, ir liepe, idant tai ney wienam ne sakytu.

22. Tarydams: nēsa żmogaus sunus dar daug tur kentēti ir atmestas buti nū wyrésnujû ir nū wyrausujû kunigû bey raß-te-mokitû, ir nużawintas buti, o trėczą dieną prisikėlsis.

23. Tay tare jiems wisiems: kas manç nor sėkti, tas patsai te użsiginie, ir te ima sawo kry-żių kas dieną ant sawçs ir te sekie manç.

24. Nēs kas sawo gywasti nor ißlaikyti, tas ji prapuldis; ir kas sawo gywasti prapuldo dēl mançs, tas ji ißlaikys.

25. Ir kokç naudą turētu żmogus, kaczeig wisą swietą laimētu, ir prapulditu sawç pati, arba ißkádôs darytu saw paczam?

26. Bet kas manęs bey mano żodziû gēdēsis, to gēdēsis ir żmogaus sunus, ateidams sawo ßlowēje, bey sawo tēwo, bey ßwentujû augēlû.

27. Bet aß sakau jums: iß tiesôs, yra keli tû czç stowinczû, kurie smertiês ne ragaus, iki památo Diewo karalystç.

28. Ir nusidawe apie aßtūnes dienas po tû kalbû, ēme jis su sawim' Pétrą, Joną ir Jokubą, ir ējo ant wieno kálno mel-stis;

29. Ir jam besimeldżant, jo

wéidas kitoks pastójo, ir jo rúbas baltu tápe ir žibējo.

30. Ir štay, du wyru kalbējo su jůmi, kuriůdu buwo Moižēšus bey Eliošus.

31. Tůdu pasirode šlowēje, kalbēdamu apie tą gálą, kuri jis išpilditi turēsęs Jeruzalēj'.

32. Bet Pétras, ir kurie su jůmi buwo, miegu buwo apimti. Bet pabùdę mate jo skaistùmą, ir tůdu wyrų pas ji stowinczų.

33. Ir nusidawe, tiemdwiem nů Jēzaus atstojus, tare Pétras Jēzui: Mokitojau, czę gér' buti; darykim tris šētras, taw wieną, Moižēšui wieną ir Eliošui wieną; ir ne žinójo, ką kalbąs.

34. Bet jam tai bekalbant, débesis atējo ant jů, jůs sawo šešēlu apdengdamą, ir jie nusigando débesui jůs aptraukiant.

35. Ir balsas půle iš débesiês, tarydams: Tas mano mielas Sunus, to klausykit.

36. Ir tam balsui nusidůdant, rádo Jēzų wieną. Ir jie užtylējo ir ney wienam nieko ne apsáke tosa dienosa, ką buwo regēję.

37. Bet nusidawe sékanczę dieną, jiems nů kalno nueinant, daug žmonû jiems priešais

38. Ir štay, wiens wyrs tarp žmonû šauke tarydams: Mokitojau, prašau tawę, ben apžurēk mano sunų, nēsa jis mano wienturtis sunus.

39. Wey: dwáse ji nutwer, tay jis tůjaus rēkia, ir plēša ji, kad putůja, ir wos ne wos nů jo atstoja, taip ji plēšusi.

40. Ir aš tawo mokitinus meldžau, kad ję išwarytu, ir jie ne galējo.

41. Tay Jēzus atsakydams tare: ak tu netikinti ir pérkreiptoji giminē, kaip ilgay pas jus busu ir jus kęsu? atgabénk šén sawo sunų.

42. Ir atèinąs pas ji, wélno plēšamas ir draskomas buwo. Bet Jēzus neczystąję dwásę apdraude, ir waiką pagélbējęs jo tēwui atdawe.

43. Ir jie wisi stebējos tôs Diewo šlowês. Bet jiems wisiems besidywijant, apie wisą tą, ką jis dare, sake jis sawo mokitiniems:

44. Dēkit jús i sawo ausis šę kalbą: nēsa žmogaus sunus tur padůtas buti i žmonû rankas.

45. Bet tą žodi jie ne pérmane, ir tai jiems paslēpta buwo, kad jie tą ne išmáne; ir bijójos ji klausti to žodžio dēley.

46. Ir rądosi tarp jû mislis, katras jû didžausias butu?

47. Bet Jēzus mislis jû szir-
diês regēdams, nutwēręs wieną
kudiki, pastáte tą prie sawo sza-
liês,
48. Ir tare jiems: kas tą kú-
diki priima mano wardan, tas
manę priima, ir kas manę pri-
ima, tas tą priima, kurs manę
suntęs; bet katras mażausas
yra tarp jusû wisû, tas bus
didis.
49. Tay atsáke Jonas tary-
dams: mokitojau, mes mátēm
wieną tawo wardan wélnus
iszwáranti; ir mes jam gynēm,
nēs jis tawę ne séke su mumis.
50. Ir Jēzus tare jam: ne
ginkit jam; nēsa kas ne prieß
mus, tas su mumis.
51. Bet nusidawe, czēsui atē-
jus, kuriame turējo isz czon
atimtas buti, gręże jis sawo
wéidą, tiesog i Jeruzalę ke-
láuti.
52. Ir nusunte pirm sawęs
paslus, tie nuēję iszkáko i koki
miestéli Samaritonû, jam ga-
spádôs jēszkoti;
53. Ir tie ji ne priēme, todēl,
kad wéidą sawo gręzęs buwo, i
Jeruzalę keláuti.
54. Bet jo mokitinû du, Jo-
kubs bey Jonas, tai matydamu,
tare: Wieszpatie, ar nori, tay
sakysiwa, kad ugnis isz dangaus
pultu ir jůs suēstu, kaip Elio-
szus dare?
55. Bet Jēzus atsigrężęs jůdy
apdraude, tarydams: ar ne ži-
nota, kuriôs dwasês waikai
ēsata?
56. Zmogaus sunus ne atējęs,
żmonû duszias żudyti, bet isz-
laikyt.
57. Ir ējo i kitą, miestéli. Ir
nusidawe, jiems ant kélo ēsant,
wiens jam tare: asz tawę sékſu,
katrul tu eisi.
58. Ir Jēzus tare jam: lápes
tur urwas, ir paukszczei po
dangum tur lizdus, bet żmo-
gaus sunus ne tur, kur sawo
gálwą padētu.
59. Ir jis tare kitam: sék
manę. Bet tas tare: Wieszpatie
pawēlik man, pirma nueit sawo
tēwą paláidot
60. Bet Jēzus tare jam: te
láidoj numirusieji sawo numi-
rusus; bet tu nuējęs apsakyk
Diewo karalystę.
61. Ir kits tare: Wieszpatie,
asz tawę sékſu; bet pawélik man
pirma atsisweikit nů sawo na-
miszkiû.
62. Bet Jēzus tare jam: kas
sawo ranką prided prie żágrês
ir atgalôs żur, tas netinkas
Diewo karalystei.

10. Pérskyrimas.

Apie 70 mokitinus, Samaritoną ir Martôs rupinimą.

Potam Wieszpats kitus séptynes dészimts iszskyręs, iszsunte po

dy ir dy pirm sawēs į wisus mie-
stus ir ßalis, kur ketino ißkákti,
2. Jr tare jiems: pjútis yra
dide, bet maž darbininku; melſ-
kit pjútiês Wießpati, kad súſtu
darbininkû į sawo pjúti.
3. Eikit, ßtay, aß ſunczu jus,
ney ēryczus tarp wilkû.
4. Ne neßokit ney maßnôs,
ney delmono, ney kurpju; ir ne
ſwéikinkit ney wieno ant kélo.
5. J namus kokius įeidami,
pirma ſakykit: pakájus te esie
tůſe namůſe!
6. Jr jey ténay bus pakájaus
kúdikis, tay juſû pakájus ant
jo paſiliks; bet jey ne, tay juſû
pakájus jums wēl atgryß.
7. Bet tůſe namůſè paſilikit,
wálgikit ir gérkit, ką jie tur.
Nēſa darbininks ſawo algôs
werts. Ne wáißkczokit iß namû
į namus.
8. Jr jey į koki mieſtą įeinat,
ir jie jus priima, tay czę wál-
gikit, ką jie jums paded.
9. Jr gydikit ligonis, tén
ēſanczus, ſakydami jiems: Die-
wo karalyſte jums priſiártino.
10. Bet jey į koki mieſtą įei-
nat, kur jus ne priima, tén iß-
ēję ant jû úlyczû, tarkit:
11. Jr dulkes mums prilipu-
ſes iß juſû mieſto mes ißdulki-
nam ant juſû. Taczaus turit
·oti, Diewo karalyſtę jums
buwuſę.

12. Aß ſakau jums: Sodomai
lengwjaus bus anoj' dienoj',
ne kaip tokiam mieſtui.
13. Bēda taw, Korazin! bēda
taw, Betſaida! nēſa jey tokie
ſtebuklai butu daryti buwę Ty-
ruje bey Sidone, kokie pas jus
daryti, jie jau ſeney žakè bey
pelenůſe butu ſēdēję ir priſi-
wertę.
14. Taczau Tyrui bey Sido-
nui lengwjaus bus ſudnoj' die-
noj', ne kaip jums.
15. Jr tu Kapernaum, pakél-
toji iki dangaus, tu buſi nu-
ſtumta į péklą.
16. Kas juſû klauſo, tas ma-
nęs klauſo, ir kas jus niekin,
tas manę niekin; bet kas manę
niekin, tas tą niekin, kurs manę
ſuntęs.
17. Bet anie ſeptynesdéßimt
ſugryžo ſu džaugſmu, tarydami:
Wießpatie, ir welnai mums
padůti yra tawo wardan.
18. Bet jis tare jiems: aß
beje maczau ßētona iß dangaus
půlanti ney žaibą.
19. Sztay, aß jums wálę
dawjau, užminti ant žalczû ir
angiû ir ant wiſôs maciês
neprietelaus, ir ney wiens dáikts
jus ne ißkadis,
20. Taczau tůmi neſigzaugkit,
kad dwaſēs jums yra padůtos;
bet džaugkities, kad juſû war-
dai danguje yra paraßyti.

21. Tą adyną dzaugēsi Jēzus
dwásēje, tarydams: aß ßlowinu
tawę, Tēwe ir Wießpatie dan-
gaus bey źémês, kad tai użslē-
pei ißmintingiemsiems bey pro-
tingiems, ir apréißkei kudikiems.
Beje, Tēwe, taipo taw pamē-
go.
22. Wislab man padůta nů
mano Tēwo. Jr ney wiens ne
źino, kas Sunus ēsąs, kaip
tiktay Tēws; ney kas Tēws
ēsąs, kaip tiktay Sunus, bey
kuriam Sunus tai nor ap-
réikßti.
23. Jr jis atsigręźęs prieß
sawo mokitinus, tare jiems
ypaczey: ißganytingos ákys,
mátanczos tai, ką jús má-
tot!
24. Nēsa aß sakau jums:
daug prárakû ir karálû norējo
matyti, ką jús mątot, ir ne má-
te; bey girdēti, ką jús girdit, ir
ne girdējo.
25. Jr ßtay, kēlęs wiens
raßte-mokitas, gunde ji, tary-
dams: Mokitojau, ką turu da-
ryti, kad ámźiną gywasti i
dalykus gauczau?
26. Bet jis tare jam: kaip
stow paraßyta źokane? kaip
skaitai?
27. Js atsáke tarydams: my-
lēk Diewą sawo Wießpati iß
wisôs ßirdiês, iß wisôs dußôs,
iß wisôs sylôs ir iß wiso umo;
ir sawo ártimą, kaip pats
sawę.
28. Bet jis tare jam: geray
atsakei; tay daryk, tay gywś
busi.
29. Bet jis pats téisintisi no-
rēdams tare Jēzui: kasgi mano
ártimas?
30. Tay Jēzus atsakydams
tare: buwo źmogus, tas nuei-
dams iß Jeruzalês i Jēriką,
pûle tarp razbainikû, tie ji
nurēdę, sumuße, ir atstójo, ir
pusgywi paliko.
31. Bet gádijosi, kad klebons
tů paczù kelù nukeláwo, ir ji
památęs praējo pro ßáli.
32. Taipojau ir Lewitas, iß-
kákęs i tą wietą ir ji památęs,
praējo pro ßáli.
33. Bet Samaritons kelau-
dams ténay ißkáko, ir ji pamá-
tęs, jo pasigailējo.
34. Priējęs ji, aptwēre jo źaiz-
das ir ipyle aliejaus bey wyno,
ir użkēlęs ji ant sawo galwijo
nugabéno ji i gaspádą ir ka-
wójo ji.
35. Antrą dieną ißkeláudams
ißēme dų graßų ir dawe tůdų
gaspadórui, jam tarydams:
prikawok ji, ir jey ko daugiaus
ißrási, aß taw użmokēsu sugryź-
dams.
36. Kursai iß tû trijû régisi
ártimas buwęs tam, kurs ipûle
tarp razbáininkû?

37. Jis tare: kursai mielaszir-
dingystę jam iszrôde. Tay Jē-
zus jam tare: taygi eik ir da-
ryk taipojau.
38. Bet nusidawe jiems keke-
laujant, jis nuējo į koki miesté-
li. Tenay buwo moteriszke,
wardu Marta, ta ji priēme į
sawo namus.
39. Ir ji turējo séseri, ta wa-
dinama buwo Marya, ta sēdo-
si pas Jēzaus kojas ir klausēs
jo kalbôs.
40. Bet Marta labay trusa-
wo, jam paszlúzit. Ir priējusi
ji tare: Wieszpatie, argi ne at-
boji, kad mano sesů manę wie-
ną paliekt szlúziti? Ben sakyk
jei, kad ir ji nutwértu!
41. Bet Jēzus atsakydams
tare jei: Marta, Marta, tu tu-
ri daug rúpesczio bey trúso.
42. Bet wieno daikto reikia;
Marya gérąją dalyką iszsirinko,
tas jei ne bus atimtas.

11. Pérskyrimas.

Malda, iszwárim's welino, ir pabárimo kozonis.

Ir nusidawe, kad jis buwo ne-
kurioj' wietoj' ir meldēsi. Ir
jam palówus, wiens jo moki-
tinû jam tare: Wieszpatie, mo-
kink mus melstis, kaip ir Jo-
nas sawo mokitinus mokino.
2. Bet jis tare jiems: Diewą
melsdamiesi taip tarkit: Tēwe
musû dangujęsis. Buk szwen-
czamas tawo wárdas. Ateik ta-
wo karalyste. Buk tawo wale
ant źémês, kaip danguj'.
3. Důk mums musû dieniszką
důną wisados.
4. Ir atléisk mums musû
griekus, nēs ir mes atléidzam
wisiems sawo kaltiems. Ir ne
wésk mus į pagundimą, bet isz-
gélbēk mus nů pikto.
5. Ir jis tare jiems: kursai
yra jusû, turis prietēlų, ir nu-
ējęs pas ji, tartu jam: miels
prietelau, pażyczik man tris dů-
nôs képalus;
6. Nēsa mano prietelus atējo
pas manę isz kélo, ir asz ne turu
ko jam padēti.
7. Ir ansai widuj' ēsąs atsa-
kytu ir tartu: důk man pakáju,
durys jau użrakintos, ir mano
waikélei yra kamároj' pas ma-
nę; ne galu kéltis ir taw důti.
8. Asz sakau jums, noris jis
kélęs ne důda jam todēl, kad
jo prietelus esti, tay taczau ne-
sigēdinczo jo kaulijimo dēley
kélsis ir jam důs, kiek jam rei-
kia.
9. Ogi ir asz jums sakau:
melskit, tay jums bus důdama;
jēszkokit, tay rásit; tuzgénkit, tay
jums bus atwerama.
10. Nēsa kas meldza, tas ima;
ir kas jēszko, tas randa; ir kas
tuzgéna, tam atwerama.

11. Kamè tarp jusû sunus tē-
wą meldża dûnôs, kursai jam
į tôs wietą ákmenį súlitu? ir
jey żuwiês meldża, kurs jam į
żuwiês wietą żaltį súlitu?
12. Arba jey kiauszio melstu,
kursai jam to wietoje angį sú-
litu?
13. Taygi, jey jús nelabį bu-
dami gálit sawo waikams gerû
dowanû dûti, toli daugiaus dûs
dangiszkasis Tēwas szwentą
Dwásę praszantiems jį.
14. Ir Jēzus iszwáre wélną
nebylį. Ir nusidawe, wélnui
iszējus, kalbējo nebylis. Ir
żmones stebējosi.
15. Bet keli jû tare: jis isz-
wáro wélnus per Bēelzebubą,
welnû wyrausąjį.
16. Bet kiti gunde jį ir práße
isz jo żénklo isz dangaus.
17. Bet jis numanydams jû
mislis, tare jiems: kożna kara-
lyste, jey sawije ne sutinka,
pústa pastoja, ir namai ant na-
mû grúwa.
18. Jeygu ir szētons su sawim
ne sutinka, kaipgi jo karalyste
iszliks? kadangi sakot manę wél-
nus per Bēelzebubą iszwá-
ranti.
19. Bet jey asz wélnus per
Bēelzebubą iszwarau, per ką jį
iszwáro jusû waikai? todēl jie
bus jusû súdżos.
20. Bet jey Diewo pirsztù
wélnus iszwarau, tay Diewo
karalyste pas jus ateina.
21. Kada koks szarwininks sa-
wo paloczų apsérgti, tay jo
daiktai pakájuje iszliekt.
22. Bet kad sylingésnis ant
jo użeit ir jį pérgal, tay jo
szárwą atima, kuriûmi tikējos,
ir plēszimą iszdalij.
23. Kas ne su manim', tas
priesz manę, ir kas su manimi
ne renka, tas iszbarsto.
24. Neczystoji dwáse isz żmo-
gaus iszeidama pérwaikszczoja
sausas wietas, jēszkodama atil-
siês, ir ję ne rąsdama, tay sako:
sugryszu wēl į sawo namus, isz
kuriû iszējau.
25. Ir ateidama randa jus
szlûtomis iszszlûtus ir szweistus.
26. Tada nuējusi ima prie
sawęs septynēs dwases, dar uż
sawę piktesnes, ir įējusos ténay
gywéna, ir potam pikczaus stow
su tûm żmogumi, kaip pirma
buwo.
27. Ir nusidawe, jam tai be
kalbant, wiena moteriszke tarp
żmonû pakēlusi sawo balsą, tare
jam: iszganytingas żywáts, kurs
tawę neszójo, ir krutys, kures tu
żindai!
28. Bet jis tare: mielay isz-
ganytingi tię, kurie Diewo żodį
klauso ir paláiko!
29. Bet żmones werżēsi té-
nay. Tay jis pradējęs sake

tai nelaba giminē! ji nor źénk=
lo, ir ne bus bůtas jey ney joks
źénklas, kaip tiktay źénklas prá=
rako Jonoßaus.
30. Nēs kaip Jonoßus źénklu
buwo Niniwytams, taip żmo=
gaus sunus bus tai giminei.
31. Karalēne pētû źémês sto=
sis súdnoj' dienoj' su żmonēmis
ßitôs giminês ir jůs prasúdis;
nēsa ji nů swieto kraßto atējo,
girdēt ißmintiês Salomóno.
Ir ßtay, cz̨ę didésnis uź Sa=
lomoną.
32. Niniwês żmones stosis
súdnoj' dienoj' su taje gimine
ir ję prażudys; nēsa jie prisi=
werte po koźoniês Jonoßaus.
Ir ßtay, cz̨ę didésnis uź Jo=
noßų.
33. Ney wiens żwákę użdégęs
ne stato ję wietoj' paslēptoj',
neygi po ketwirczu, bet ant lik=
toraus, jeib į widų įeinąsis
matytu.
34. Akis kuno ßwiesybe; tay=
gi jey tawo akis gera bus, tay
wisas tawo kunas ßwiesus.
Bet jey tawo akis nelaba bus,
tay ir tawo kunas bus tam=
sus.
35. Taygi dabokis, kad ßwie=
sums tawije ne butu tamsybe.
36. Taygi kad tawo kunas
abelnay ßwiesus, ney jokiôs
tamsôs daliês ne turēs, tay
isas ßwiesus bus ir tawę
apßwies kaip skaistus źai=
bas.
37. Bet jàm be kalbant, mel=
de ji wiens Parizēußas, kad
su jůmi pētû wálgitu. Ir įējęs
sēdosi uź stalo.
38. Parizēußàs tai matydams
dywijos, kad jis nesimazgójęs
buwo prieß wálgisent.
39. Bet Wießpats tare jam:
jús Parizēußai laikot kupkas
bey bludus iß wirßaus czystus,
bet widuje pilni este plēßimo
ir piktenybês.
40. Jús durni! ar mislijat,
widuje czystą ēsant, kad iß wir=
ßaus czysta?
41. Bet taczau ubagams iß=
dalykite to, ką turite; ßtay, ta=
da jums wislab czysta.
42. Bet bēda jums Parizēu=
ßams, kurie desētines důdat nů
mētû bey rútôs ir wisokiôs
darźowês, ir aplenkiat súdą
bey méilę Diewo. To reiktu
daryt, ir ano ne palikt!
43. Bēda jums Parizēußams,
kad rods sēdit wyrausoje wie=
toje ßuilēsa ir norit ant tur=
gaus sweikinami buti!
44. Bēda jnms raßte=moki=
tiems bey Parizēußams, jús
wéidwainei, kad lygus este ap=
dengtiems numirusû kapams,
ant kurlû żmones tekinēja ir jû
ne pażysta!
45. Tay atsáke wiens raßte=

mokitû, jam tarydams: Mokitojau, tais żodżeis tu ir mus ißkóloji.
46. Bet jis tare: ir bēda ir jums raßte-mokitiems, nēsa jús sunkinat żmones ne pakelamoms naßtomis, ir jús ney pirßtù jas ne pajùdinat.
47. Bēda jums, nēs jús prárakû kapus budawojat, bet jusû tēwai jůs nużawino.
48. Taip tiesa pátys ißsilùdijat mēgstą sawo tēwû darbais; nēsa jie jůs nużawino, taygi jús jû kapus budawojat.
49. Todēl Diewo ißmintis sako: Aß jiems súsu prárakus bey Apáßtalus, ir tû kelis jie użmuß ir pérsekinēs.
50. Kad atjēßkomas bútu iß tôs giminês wisû prárakû kraujas, pralietasis iß to czēso, kaip swieto gruntas dētas,
51. Nů kraujo Abēlo, iki kraujo Zakarioßaus, kursai prapůle tarp altoraus bey bażnyczôs. Beje sakau jums, tai bus atjēßkoma iß tôs giminês.
52. Bēda jums raßte-mokitiems, kadangi ráktą ißpażinimo turit, patys ne ieinat, ir ieit norintiems użginat.
53. Bet jam tai jiems sákant, pagáwo raßte-mokiti bey Parizēußai macney ji apnikti ir tulimais klausimais burną jam atwérti.

54. Ir tykojo jo, jēßkodami, bau ką ißgautu iß jo burnôs, jeib prieżasti ant jo turētu.

12. Pérskyrimas.

Apie tikējima budą bey waine.

Subēgo żmones ir susirinko keli túkstantis, aża kits kitą kůne sumyne. Tay jisai pradējo sakyti sawo mokitiniems: pirmjausey saugokíties raugo Parizēußû, tai esti weidmainystês.
2. Bet nieko niera taip paslēpta, kas ne apsireikßtu, ney neżinoma, kas ne pastótu żinoma.
3. Todēl, ką tamsoje sákot, bus girdima ßwiesoj': ką i ausi kalbat kamárosa, tai bus sakoma ant stogû.
4. Bet aß sakau jums, mano prieteliams: nesibijokite tû, kurie kuną żawina ir paskuy nieko ne gal daryti.
5. Bet aß paródisu jums, kurio jums reikia bijotis: bijokíties to, kursai nużudęs gal imest ir i péklą. Beje aß sakau jums, to bijokíties.
6. Ar ne parduda penkis żwirblus uż dų pinigēlų? taczau Diewui tû ney wiens ne esti użmirßtas.
7. Ale ir plaukai jusû galwôs yra wisi suskaityti. Todēl ne-

ſibijokit; nēs jús gereſni eſte už daug žwirbliû.
8. Bet aß ſakau jums: kas manę ißpažyſta po akiû žmonû, tą ir žmogaus ſunus ißpažys po angēlais Diewo.
9. Bet kas manęs užſigis po akiû žmonû, to bus užſiginta po angēlais Diewo.
10. Ir kas žodi kalba prieß žmogaus ſunų, tam bus atléidžama; bet kas ßwentą Dwáſę blùžnij, tam ne bus atléidžama.
11. Bet kada jus wes i ſawo ßuiles, ir i wyrauſybę, ir pas wießpaczus, tay neſirúpinkit, kaip ir ką atſakyſę, arba ką kalbēſę;
12. Nēſa ßwenta Dwáſe tą paczę adyną jus mokis, ką turit ſakyt.
13. Bet wiens iß žmonû ſake jam: Mokitojau, ſakyk mano brolui, kad ſu manimi dalytu tēwißkę.
14. Bet jis tare jam: žmogau, kas manę iſtáte jumdwiem per ſúdžą, arba tēwißkês dalytoji?
15. Ir jis ſake jiems: dabokities ir ſaugokities nů gódo; nēs ney wiens iß to ißſilaiko, kad didi turtą igáwęs.
16. Ir jis ſake jiems prilyginimą, tarydams: buwo žmogus bagótas, to laukas geray uwo néßęs.
17. Ir jis ſawije miſlidams tare: ką aß weikſu? ne turu, kur ſawo jawû dēt.
18. Ir tare: tai daryſu: aß ſawo ſkunes ißardęs dideſnes pabudawoſu ir i jas ſuwalyſu wis, kas man užaugo, ir ſawo turtą.
19. Ir ſakyſu ſawo dußei: miela dußia, tu turi didi zopoſtą daug métams; dabar buk pakájuje, wálgik, gérk ir buk linkſma.
20. Bet Diews jam tare: tu durnau, ßę nakti tawo dußia taw bus atimta, ir kam tai téks, ką parúpinęs eſi?
21. Taip ſtow, kad kas ſkarbû ſudeda, ir ne bagots eſti Diewije.
22. Bet jis tare ſawo mokitiniems: todēl ſakau jums: neſirupinkit dēl ſawo ißlaikimo, ką walgiſit; ney dēl ſawo kuno, kumi apſidengſit.
23. Gywaſtis brangéſnis už wálgi, ir kunas brangéſnis už rubus.
24. Dabokities ant warnû, jie ney ſēja, ney pjauja, neygi tur ney klētes, ney ſkunes, ir Diews taczau jůs kawoja; kiekůgi jús geréſni už tus paukßczus?
25. Kas juſû yra, noris todēl rupintus, kurſai galētu ſawo ſtomenui máſto ilgumą pridēti?

26. Taygi, jey kas mažausą
ne gálit, kamgi rupinaties kito
dēl?
27. Dabokities lēlijû ant lau=
ko, kaip jos aug; jos ne dirba,
ney werpja. Bet aß sakau
jums, ney Salomóną wisoj'
sawo ßlowēj' ne buwusi taip
ißrēdyta, kaip tû wiena.
28. Taygi jey žolę ßendien
laukė stowinczę ir rytoj' i péczų
métamą Diewს taip rēdo, kieku
daugiaus jis jus aprēdys, jús
mažtikieji?
29. Todēl ir jús ne klausinē=
kit, ką walgisę arba ką gérsę,
neygi rupinkities apie didžus
daiktus.
30. To wiso jēßko pagonai
swiete; bet jusû tēws geray ži=
no to jums reikiant.
31. Taczau jēßkokit Diewo
karalystês, tada tai wis jums
pripuls.
32. Nesibijok, tu mažoji kai=
mene; nēsa jusû tēwui pamēgo,
jums dûti karalystę.
33. Pardůkit ką turit, ir důkit
dali wargdienû, padarykit saw
maßnas nepaséstanczes, skárbą
danguje niekados ne nusimáži=
nanti, kur wagis ne prieit, ir
kuri kandys ne ēst.
34. Nēsa kur jusû skárbas,
czę ir jusû ßirdis.
35. Testow apjůstos jusû strē=
nos, ir jusû žwákes te degie.
36. Ir bukit lygus žmonēms
sawo pono laukiantiems, kada
jis pasikéls iß swodbôs, jeib
jam pareinant ir tužgénant, tů=
jau jam atdarytu.
37. Ißganyti tie bernai, ku=
rus pons pareinąs ras bun=
danczus. Iß tiesôs sakau jums,
jis pasijůsęs jûs už stálo paso=
dis ir dēley jû trusodams
jiems paßlúžis.
38. Ir jey ateina antroje sar=
gybēje ir treczoje sargybēje, ir
taip randa, ißganyti tie ber=
nai!
39. Bet tai žinokit, kad gaspa=
dorus žinotu, kurę adyną wagis
ateitu, tay jis budētu ir ne dů=
tu istwerßt i sawo namus.
40. Todēl ir jús bukit gatawi,
nēsa žmogaus sunus ateis ady=
noje netikimoje.
41. Bet Pétras tare jam:
Wießpatie, tą prylyginimą ar
mums sakai, arba ir wisiems?
42. Bet Wießpats tare: kaip
didis dáikts yra wiernas bey
ißmintingas užweizdas, kuri jo
pons uždest ant sawo ßeimy=
nôs, kad jiems tikrù czēsu důtu
wálgi, jiems půlanti!
43. Ißganytingas tas tarnas,
kuri jo pons. pareinąs randa
taipo dáranti!
44. Iß tiesôs sakau jums, jis
dēs ji ant wiso sawo lóbjo.
45. Bet jey tas tarnas sakys

sawo ßirdije: mano pons uż-
trunka pareiti, ir prabeda mußt
bérnus bey slúgines ir wálgit
bey gért ir apsigért:
46. Tay to tarno pons ateis
dienoj ne laukiamoj, ir adynoj
ne żinomoj ir jį sutrußkys ir
jamui jo algą důs su netikin-
czeiseis.
47. Bet tas bérnas, kurs żino
sawo póno walę, ir ne pasiga-
táwijęs, ney pagal jo walę dá-
ręs, daug sykiû kentēs.
48. Bet kurs ne żino tai, ta-
czau dáręs, kas plakimo werta,
maż sykiû kentēs. Nēsa kam
daug důta, iß to daug bus jēß-
koma, ir kam daug paliepta, iß
to daug bus atjēßkoma.
49. Aß atējau, ugnį pakurt
ant żémês; ko geraus wéliczau,
kaip kad ta jau kuréntus?
50. Bet dar pirma turu krikß-
tydintis krikßtù; ir kaip ne
rimstu, iki tai bus atlikta?
51. Begu mislijat, manę atē-
jusį, pakáją důti ant żémês?
sakau, kad nè, bet nesandorôs.
52. Nēsa nů ßio czēso penki
wiename butè ne sutiks: trys
prieß dų, ir du prieß tris.
53. Tēws prießisis sunui, ir
sunus tēwui; mótina prieß duk-
terį, ir duktē prieß mótiną;
anyta prieß marczę, ir marti
prieß anytą.
54. Bet jis tare żmonēms:
matydami dėbesį pasikelant iß
wakarû, tůjau sakot: bus ly-
taus; ir taip ateit.
55. Ir matydami pētû wēją
puczant, sakot: twánkas bus,
ir taip ateit.
56. Jús weidmainei, żémês
ir dangaus wéidą gálit mēgin-
ti; kámgi ne mēginat ßį
czēsą?
57. Kodēlgi ne súdijat ant
sawęs, kas teisu?
58. Bet jey tu su tawo prie-
ßininku eini pas kunigaikßtį,
tay pasirúpik ant kélo, kad nů
jo atsiwálnitumbei, kad jis tawę
ne nuwestu pas súdzą, ir sudza
ne padůtu tawe tarnui, ir tar-
nas ne įmestu tawę į apkalē-
jimą.
59. Sakau taw, ne ißeisi iß
tén, iki paskuczausį pinigēlį
busi użmokējęs.

13. Pérskyrimas.

Apie Galilēonû prapůlimą ir serganczę moterißkę.

Bet tůczēs' keli pribuwo, tie
jam pásakojo apie Galilēonus,
kuriû kraują Pilotas su jû apie-
ra buwo sumaißęs.
2. Ir Jēzus atsakydams tare
jiems: ar dingot, ßius Galilēo-
nus uż wisus Galilēonus di-
dzausus griekininkus buwusus,
kad jie tai kentēję?
3. Aß sakau: nè; bet jey ne

prisiwersit, ir jús wisi taipo prapulsit.
4. Arba, ar dingot, kad tie aß=tůnolika, kurus Siloês korycza uźgruwo ir uźmuße, kaltesni buwę uź wisus źmones Jeru=zalēj' gywénanczus?
5. Sakau: nè; bet jey ne pri=siwersit, ir jús wisi taipo pra=pulsite.
6. Bet jis sake jiems tą pri=lyginimą: turējo wiens pygû médi, sodintą sawo wynicզoj'; ir atējęs jēßkójo ant jo waisaus ir ney jókio ne rądo.
7. Tay tare wyniczininkui: ßtay, aß tris metûs kas métą atējęs waisaus jēßkojau ant to pygû médzio ir ney jókio ne randu; pakirsk ji; kam jis no=prósnay źémēj' stow?
8. Bet jis atsakydams tare jam: pone, palik ji dar ßi mé=tą, ik' ji apkásęs apkrēsu,
9. Bau waisaus neßtu, jey ne, tay potam ji pakirsk.
10. Jr jis mokino wienoje ßuilēje sabatoj'.
11. Jr ßtay, buwo ténay mo=terißke, turinti dwásę ligôs aß=tůnolika métû; ir buwo sutrauk=ta, abelnay ne gálinti aukßtyn źurēt.
12. Bet Jēzus ję matydams priwadino ję prie sawęs ir tare jei: moterißke, búk wálna nů sawo ligôs!
13. Jr uźdējo rankas ant jôs; ir tůjaus ji atsiticsusi Diewą garbino.
14. Tay atsakydams wyresny=sis ßuilēs supyko, kad Jēzus sabatoj' gyde, ir tare źmonēms: ßēßios dienos yra dirbamos; tosa ateikit ir gydikities, ir ne sabatoj'.
15. Tay atsakydams jam Wießpats tare: tu weidmainy, ar ne kośnas jusû atrißa sawo jauti arba ásilą nů prákarto sabatoj', ir wéda ji girditi?
16. Argi ne butu atwálnita sabatoje ta, kuri taczau Abra=ómo duktē yra, nů to ryßio, kuriûm ßētons ję buwo rißęs jau apie aßtůnolika métû?
17. Jr tai jam be sakant, tu=rējo gēdētis wisi, kurie jo prie=ßininkai buwę; ir wisi źmones dźaugiesi wisais ßlowingais darbais, jo darytais.
18. Bet jis tare: kam Diewo karalyste lygi, ir kam aß ję prilygisu?
19. Ji lygi yra garstyczû grudui, kuri źmogus ēmęs ime=te i sawo darźą; ir augdams didis médis pastójo, ir dangaus paukßczei laikēsi po jo ßa=koms.
20. Jr wēl tare: kam Diewo karalystę prilygisu?
21. Ji lygi raugui, kuri mo=terißke ēmusi imaiße i tris ket=

wirczus miltû, iki abelnay ſu-
rúgſtant.
.22. Ir jis ẽjo per mieſtus ir
mieſtelùs ir mokino kelaudams
į Jeruzalę.
23. Bet wiens ſake jam:
Wieszpatie, bẽs miſliji maž isz-
ganytû buſent? Bet jis tare
jiems:
24. Procawokities, kad pro
ankſztaſes duris įeitumbit; nẽs
daug jû (tai jums ſakau) pro-
cawoſis, kaipo įeitu, ir ne ga-
lẽs.
25. Isz to czẽſo, kad gaſpa-
dorus kẽlęs duris bus užraki-
nęs, tay pradẽſit laukè ſtowẽti,
į duris tuzgénti ir ſakyti:
Wieszpatie, Wieszpatie, atwérk
mums! Ir jis atſakydams
tars jums: asz ne pažyſtu juſû,
isz kur jús ẽſat.
26. Tadagi pradẽſit ſakyti:
mes po tawo akiû wâlgẽm ir
gẽrẽm, ir ant úlyczû mokinai
mus.
27. Ir jis tars: ſakau jums:
ne pažyſtu juſû, isz kur ẽſat;
atſtókit wiſi nů manęs, jús pik-
tadẽjai?
28. Tay bus kaukims ir dan-
tû klabẽjims, kad regẽſit Abra-
ómą, Izaóką bey Jokubą ir
wiſus prárakus Diewo karaly-
ſtẽje, bet ſawę iszſtumtus.
29. Ir ateis jû isz rytû ir isz
wakarû, isz ſzaurês ir isz pẽtû,
ſẽdẽſénczû už ſtálo Diewo kara-
lyſtẽje.
30. Ir sztay, yra paſkiauſieji,
kurie bus pirmaiſeis, ir yra
pirmieji, kurie bus paſkiauſai-
ſeis.
31. Tą paczę dieną atẽję keli
Parizẽuszû tare jam: kélkis ir
atſtok isz czę, nẽſa Eródas nor
tawę nužawinti.
32. Ir jis tare jiems: nueikit
ir ſakykit tai lápei: sztay, isz-
warau wélnus ir iszgydau szen-
dien bey rytoj', ir tréczą dieną
gálą gauſu.
33. Taczau szendien ir rytoj'
ir poryt' turu wáikszczoti. Nẽſa
ne tink, kad prárakas pražútu
kitur, kaip Jeruzalẽj'.
34. Jeruzale, Jeruzale, kuri
tu užmuszi prárakus ir akmeni-
mis žudai pas tawę ſúſtus, kiek
kartû asz norẽjau tawo waikus
ſurinkti, kaip wiszta ſurenka ſa-
wo lizdą po ſawo ſparnais, ir
jús ne norẽjot';
35. Sztay, juſû namai jums
púſti iszliks. Nẽſa ſakau jums:
jús ne matyſit manęs, iki czẽſas
ateis jums ſakyti: pagirtas te
eſie ateinąs wardan Wieszpa-
tiês!

14. Pérſkyrimas.

Apie wandens liga ſerganti ir didę weczerę.

Ir nuſidawe, kad jis atẽjo į
namus wieno wyrauſo Pari-

żēuszû, sabatoj', důnų wálgit; ir jie tykojo jo.
2. Ir sztay, czę buwo żmogus po jo akiû, wandens ligà sergąs.
3. Ir Jēzus atsakydams kalbējo raszte-mokitiems bey Parizēuszams ir tare: bau ir walè sabatoj' gydit?
4. Bet jie tylējo. Ir jis ji ēmęs iszgyde ir paléido ji.
5. Ir atsakydams tare jiems: kas jusû yra, kuriam jo jautys arba ásils i szulini ipultu, ir jis ji ne tůjaus isztrauktu sabatôs dienoj'?
6. Ir wēl ne galējo jam ant to niekų atsakyt.
7. Bet jis prilyginimų sake swecżams, dabodams, kaip jie wyrausas wietas saw rinkos, ir tare jiems:
8. Kad kokio noris i swodbų kwēczams esi, tay ne sēskis wyrausoj' wietoj', kad ne butu kas jo kwiestas użtawę garbingésnis;
9. Ir jey tas atējęs, kurs tawę ir ji kwiete, tartu taw: důk tam wietų, ir tad turētumbei tu su gēda żemjausoje wietoje sēstis;
10. Bet pakwiestas eik ir sēskis żemjausoj' wietoj, kad ateidams tas, kurs tawę ir anų pakwiete, sakytu taw: prietelau, slink auksztyn; tay garbę turēsi nů tû, kurie su tawim użstálo sēd.
11. Nēsa pats sawę paáuksztinąs, bus pażémintas; ir pats pasiżéminąs, bus paáuksztintas.
12. Jis sake ir tam, kursai ji pakwietęs buwo: pagatáwidams pētus arba wakarēnę, tay ne kwiesk sawo prietelus, ney brolius, ney gentis, ney bagotus kaimynus; kad jie tawę ne wēl kwiestu, ir taw atlygita butu.
13. Bet czésni kéldams pakwiesk pawárgulus, lůszus, ráiszus ir aklus:
14. Tay busi iszganytas; nēsa jie ne tur, kůmi taw atlygitu; bet bus taw atlyginta prisikēlime teisujû.
15. Bet tai girdējęs wiens pobraug użstálo sēdinczujû, sake jam: iszganytas tas, kursai důnų wálgo Diewo karalystēje.
16. Bet jis tare jam: buwo żmogus, tas steláwo didę wakarēnę ir daug jû i ta pakwiete.
17. Ir iszsunte sawo tarnų czēse wakarēnês, sakyti pakwiestiems: pareikit, nēs wis lab gatawa.
18. Ir jie wisi pradējo nůlatay iszsikalbēti. Pirmasis sake jam: asz dirwų pirkau ir turu

tén iszeit, tôs apzurēti; praszau
tawę, iszkalbēk manę.
19. Ir antras tare: asz pirkau
penkis jungus jauczių, ir dabar
nueimi, jů apzurēti; praszau
tawę, iszkalbēk manę.
20. Ir treczasis tare: asz pá-
czę wedzau, todēl ateiti negalu.
21. Ir tarnas parējęs sawo
ponui tai atsáke. Tay namû
pons supykęs tare sawo tarnui:
eik tůjaus ant kélû ir úlyczû
miesto ir įwesk szén ubagus ir
lůszus ir ráiszus bey aklus.
22. Ir tarnas tare: pone, at-
likta, ką tu liepei, bet dar dau-
giaus telpa.
23. Ir pons tare tarnui: iszeik
ant wiezkelû ir patworû ir
wersk jůs įeiti, kad mano na-
mai pilni butu.
24. Ale asz sakau jums: ney
wiens' tû wyrû pakwiestû ne
ragaus mano weczérês.
25. Bet ējo su jůmi daug
zmonû. Ir jis atsigręzęs tare
jiems:
26. Jey kas pas manę atei-
nąs ne n' apkencza sawo tēwą,
mótiną, páczę, waikus, brolius,
seseres ir priegtam sawo pa-
tiês gywastį, tas ne gal but
mano mokįtinis.
27. Ir kas ne neszą sawo kry-
zų manę sékdams, tas negal
but mano mokįtinis.
[illegible]. Bet kas yra jusû, norē-
dams korycžą budawoti, ir ne
pirma atsisēdęs iszrokůja kasztą,
ar turētu, kieko reik, tam isztesēti?
29. Kad ne pámatą dējus, ir
ne gálint isztesēt, wisi tai maty-
dami pradētu jį iszjůkti,
30. Sakydami: tas zmogus
pradējo budawoti ir ne gal tai
isztesēti.
31. Arba, kursai karálus norē-
tu eiti į múszį priesz-kitą kará-
lų, ir ne pirm' atsisēdęs pérdu-
moja, dau jisai su dészimt túk-
stanczeis galētu prieszais eiti
tam, kursai priesz jį eit su dwi-
dészimt túkstanczeis?
32. Jey ne, tay paslus sun-
czia, anam dar toly ēsant, ir
pakájaus praszo.
33. Taipojau ir kiekwiens jú-
sû, kurs ne atsáko wisam, ką
jis tur, ne gal buti mano mo-
kįtinis,
34. Druská gérs daikts yra;
bet jey druská pagenda, kůmi
súdisim?
35. Nedéra ney į dirwą, ney
į mēszlus; bet bus iszmesta.
Kas ausis tur klausyti, tas te
klauso.

15. Pérskyrimas.

Pagárbinimas diewiszkôs mielaszirdin-
gystês prilyginimais.

Bet artinosi pas jį wisokie mui-
tininkai ir griekininkai, jo klau-
sytis.

2. Ir Parizēušai bey rašte-
mokili murmējo, tarydami:
tasai griekininkus priima ir su
jeis wálgo.
3. Bet jis sake jiems tą prily-
ginimą ir tare:
4. Kursai žmogus tarp jusû
yra, turis šimtą awjû, ir jey
prapultu jam tû wiena, kurs ne
paliktu dewynesdéšimtis ir de-
wynes púsczoje ir ne eitu
jēškoti prapûlusôs, iki tą suran-
dant?
5. Ir ję suradęs uždeda su
dzaugsmu ant sawo peczių;
6. Ir namûn parējęs sawo
prietelus bey kaimynus pawa-
dinęs, jiems taria: dzaugkities
su manim', nēs suradau sawo
awi, kuri buwo prapûlusi.
7. Aš sakau jums, taipojau
ir dzaugsmo bus danguj' ant
wieno griešno prisiwerczenczo,
daugiaus, ne kaip ant dewynû
déšimt ir dewynû teisusû, pri-
siwertimo ne priwálanczû.
8. Arba, kuri moteriške, turinti
déšimti grášių, jey tû wieną
pamet, ne uždegtu žwákę ir ne
šlûtu namus, ir pasidabodama
tą jēškotu, iki tą randanti?
9. Ir radusi tą, pawadina
sawo prietelkas bey kaimynkes
tarydama: dzaugkities su ma-
nim', nēsa radau sawo graši,
kuri buwau pamétusi.
10. Taipojau, sakau jums,
bus dzaugsmo po angēlais
Diewo iš wieno griešno prisi-
werczenczo.
11. Ir jis tare: turējo žmo-
gus dų sunų,
12. Ir jaunésnysis tû dwiejû
tare tēwui: dûk man, tēwe, dali
lóbjo man pûlanczę; ir jis pér-
dalijo jiemdwiem lobi.
13. Ir ne ilgû metû potam
jaunésnysis sunus, wislab su-
rinkęs, iškeláwo toly i swétimą
šáli ir tenay sawo lobi iš-
pústijo belēbaudams.
14. Taipgi jam wisą sawo
turtą sugaišinus, dide brangybe
rądos per tą wisą žémę; ir jis
pradējo stokoti.
15. Ir nuējęs pristójo prie
wieno miesczoniês tôs žémês,
tas ji sunte i sawo lauką, kiau-
lû ganyt.
16. Ir jis geide, sawo pilwą
pripildit žlauktimis kiaulû ēda-
moms; ir ney wiens jam jû
nedawe.
17. Tay susimislijęs tare:
kiek samdininkû tur mano tēws,
dûnôs pilnay turinczû, ir aš
badù prapûlu.
18. Pasikēlęs eisu pas sawo tē-
wą ir sakysu: tēwe, aš susigriéši-
jau prieš dangų ir priéš tawę.
19. Ir tolaus ne werts esmi,
tawo sunumi wadinamas buti;
laikyk manę kaip wieną sawo
samdininkû.

20. Ir pasikėlęs atėjo pas
sawo tėwa. Bet jam dar toly
ėsant, památe jį jo tėws ir pa=
sigailėdams bėgo ir jo kaklù
apsikabinęs pabuczáwo jį.
21. Bet sunus tare jam: tėwe,
asz susigrieszijau priesz dangų
ir priesz tawę, ir tolaus ne
werts esmi, tawo sunumi wadi=
nams buti.
22. Bet tėws tare sawo ber=
nams: iszneszkit gerausį rubą,
ir aprėdykit jį; ir žiedą důkit
jam ant jo rankôs ir kurpes
ant jo kojû.
23. Ir atneszkit szén penėtą
werszį ir papjaukit tą; bewál=
gikim ir bukim linksmi.
24. Nėsa szis mano sunus
buwo numiręs ir wėl atgyjo;
jis buwo prapůlęs ir wėl atsi=
rádo. Ir pradėjo linksmintis.
25. Bet wyrésnysis sunus
buwo ant lauko: ir artyn prie
namû priėjęs iszgirdo daino=
jimus ir szokimą.
26. Ir priwadinęs prie sawes
bernû wieną, klause, kas tai
butu?
27. Bet tas sake jam: tawo
brolis parėjo, ir tawo tėws
penėtą werszį papjówe, kad jį
sweiką sulaukęs.
28. Tay jis papykęs ne norėjo
į widų eit. Tay jo tėws iszėjęs
jį prasze.
29. Bet jis atsakydams tare
tėwui: sztay, tiek métû taw
szlúžiju ir dar niekados tawo
prisákimû ne pérżengiau, ir tu
man niekados ney ożio ne da=
wei, kad su sawo prieteleis
pasilinksminczau.
30. Bet kaip szis tawo sunus
parėjo, sawo lobį su kékszėmis
praryjęs, tay tu jam penėtą
werszį papjowei.
31. Bet jis tare jam: sunau,
tu wis pas manę esi, ir wis,
kas mano, tai ir tawo yra.
32. Bet reiktu taw dżaugtis
ir linksmam buti; nėsa szis tawo
brolis buwo numiręs ir wėl
atgyjo; jis buwo prapůlęs ir
wėl atsirádo.

16. Pérskyrimas.

Netikras wartojimas bagotystės.

Bet jis ir tare sawo moki=
tiniems: buwo wyrs bagotas,
tas turėjo użweizdą, tas buwo
pas jį apskústas, kaip kad butu
jo lobį sugaiszinęs.
2. Ir jis jį pawadinęs tare
jam: kaip tai girdżu apie tawę?
důk rokundą sawo użweizdė=
jimo, nės ne gali tolaus but
użweizdu.
3. Użweizdas tare sawije: ką
weiksu? mano pons atima man
urėdą; kásti negalu, ubagáuti
gėdżijûs.
4. Żinau, ką darysu, isz urėdo

ißmestas budams, kad jie manę
priimtu į sawo namus.
5. Jr suwadinęs prie sawęs
wisus sawo póno skolininkus,
tare pirmamjam: kiek tu mano
ponui skeli?
6. Jis tare: ßimtą báczkû
aliejaus. Jr jis sake jam: imk
sawo użraßą, sēskis, ir tůjau
raßyk: penkesdéßimt.
7. Potam tare antram: bet tu
kiek skeli? Jis tare: ßimtą ket-
wirczû kwieczû. Jr jis tare
jam: imk sawo użraßą ir raßyk:
aßtůnesdéßimt.
8. Jr tas pons pagyre netei-
suji użweizdą, jį taip kytrey
padárusį. Nēsa ßio swieto wai-
kai kytresni yra uż waikus
ßwiesybês jû giminēj'.
9. Ogi ir aß jums sakau:
darykit saw prietelus iß netei-
sojo Mamono, kad jus jau
stokójanczus priimtu į amżinus
gywénimus.
10. Kas wiernas yra mażau-
same dáikte, tas ir didzame
wiernas; ir kas neteisus ma-
żausame, tas ir didzame ne-
teisus.
11. Jey dabar neteisame Ma-
monè newierni este, kas jums
pawieris tikrają?
12. Jr jey swétimame newier-
ni este, kas jums důs jusißkį?
13. Ney wiens namû ßlużau-
ninks ne gal dwiem ponam
ßlúżit; arba wieną nekęs ir
antrają mylēs; arba prie wieno
laikysis ir antrą niekû wers.
Ne gálit Diewui ßlúżit ir po-
draug Mamonui.
14. Tay wislab girdējo ir
Parizēußai, tie godus buwo ir
jį ißjůke.
15. Jr jis tare jiems: jús
este, kurie patys sawę téisinat
po żmonû akiû; bet Diews
pażysta jusû ßirdis; nēsa kas
tarp żmonû aukßta, tai bjau-
rybe yra po Diewo akiû.
16. Zokans bey prárakai
prarakáuja iki Jonui; ir iß to
czēso Diewo karalyste per Ewan-
gēlią apsákomá, ir kiek wiens
įsiwerża gwoltu.
17. Bet pigiaus yra, kad
dangus ir żéme sugaißtu, kaip
kad wiens raßtélis żókane pra-
pultu.
18. Kas skirasi nů sawo
paczôs ir kita wéda, tas pér-
żeng wenczawonystę; ir kas nů
wyro atskirtąję priima, ir tas
taipojau wenczawonystę pér-
żeng.
19. Bet buwo bagóczus, tas
wilkējo purpura ir brangiausa
drobe ir kas dien gywéno ras-
kaßney ir linksmay.
20. Bēt buwo ir ubags, war-
du Lózorus, tas uż jo wartû
gulējo, pilnas woczû,
21. Geizdams sotintis trup

czeis, nů bagóczaus stálo pů=
lanczeis; taczau ßunys priēję
jo wotis laiże.
22. Bet nusidawe, kad ubags
numire, ir angēlai ji nuneße i
prieglobsti Abraómo. Bet ir
bagoczus numire, ir ji palái=
dojo.
23. Bet jau péklos' ir múkos'
bebudams, sawo akis pakēlęs
památe Abraomą iß tólo, ir
Lózorų jo prieglobstije,
24. Szauke ir tare: tēwe Ab=
raomè, susimilk manęs ir súsk
Lózorų, kad galéli sawo pirßto
i wándeni pamirkytu ir atau=
ßintu máno liežuwi, nēsa aß
múkas kenczu ßios' liepsnos'.
25. Bet Abraomas tare: atsi=
mink sunau, kad sawo gérą
gawai gyws dar budams, ir
Lózorus atpencz' pikto gáwo;
bet dabar jis palinksminamas,
ir tu múczijams.
26. Ir ant to wiso tarp musû
ir jusû didis tárpas padrútin=
tas yra, kad tie, kurie norētu
iß czę żemyn pas jus nużengti,
ne gal, neygi iß tén pas mus
péreit.
27. Tay jis tare: taygi tēwe
meldżu tawę, kad ji sustumbei
i mano tēwo namus,
28. Nēs dar turu penkis bro=
lius, kad jiems ißlùditu, jeib ir
jie ne ißkáktu i ßę múkôs wietą.
29. Abraomas tare jam: jie
tur Moizēßų bey prárakus, tû
jie te klauso.
30. Bet jis tare: ne, tēwe
Abraomè; bet jey kas iß nu=
mirusujû pas jûs nueitu, tay
jie prisiwerstus.
31. Jis tare jam: jey jie
Moizēßaus bey prárakû ne
klauso, tay ir ne tikēs, noris
kas iß numirusû kéltus.

17. Pérskyrimas.

Apie papiktinimą, dėßimts raupsûtus, ir Diewo karalystēs atējimą.

Bet jis sake sawo mokitiniems:
ne gálims dáikts, kad ne rástus
papiktinimai; bet bēda tam,
kurio dēl jie ateit.
2. Naudingiaus jam butu, jey
girnû akmů użkabintas butu
ant jo kaklo, ir imestas butu i
mares, użot jisai wieną tû ma=
żujû papiktintu.
3. Dabokities! Jey tawo bro=
lis prieß tawę susigrießitu,
pabark ji; ir jey pasigérina,
atléisk jam.
4. Ir norint septynis kartus
per dieną prieß tawę susigrie=
ßitu, ir septynis kartus per
dieną sugryßtu pas tawę ir
tartu: gailůs; tay turi jam at=
léisti.
5. Ir Apaßtalai tare Wieß=
paczui: padrútink mums tikē=
jimą!
6. Bet Wießpats tare: kad

tikējimą turit, kaip garstyczû grúdą ir sakot szìam morû médzui: iszsiꝛauk ir pérsisodink i mares! tay jis bus jums paklusnus.

7. Kas isz jusû, turis bérną, kursai jam ária, arba galwijus gáno, kad isz lauko namůn pareit, ir jis jam sakytu: eik greitay tén ir sēskis už stálo?

8. Ar ne taipo, kad jis jam sako: pastelůk, kad asz wakarēnę wálgiczau, ir apsijůsęs szlúžik man, pakol asz wálgisu ir gérsu; potam ir tu wálgisi ir gérsi?

9. Ar ir dēkawoj' tam bérnui, kad tai daręs, kas jam paliepta? man ding' ne.

10. Taipojau ir jús, wislab atlikę, kas jums paliepta, tarkite: mes esme nenaudingi bernai; mes dárēm, ką daryti kalti buwom.

11. Jr nusidawe, jam kelaujant i Jeruzalę, kad jis traukies widumi Samariôs bey Galilēôs.

12. Jr kaip atējo i koki miestéli, sutiko ji dészimtis raupsotû wyrû, tie stowējo isz tólo,

13. Jr pakēlę sawo balsą, tare: Jēzau, miels mokitojau, susimilkis musû!

14. Jr jis jůs památęs tare jiems: nuēję pasiródikit klebonams. Jr nusidawe, kaip jie nuējo, czysti pastójo.

15. Bet wiens jû matydams sawę iszgyjusi, sugryžo, didzù balsu garbindams Diewą,

16. Jr půle ant sawo wéido pas jo kojas, dēkawodams jamui. Jr tas buwo Samaritonas.

17. Jēzus atsakydams tare: ar jû ne dészimt czysti pastójo? bet kurgi anie dewyni?

18. Argi ney wiens n' atsirádo, kurs sugryžęs Diewui garbę důtu, net szis swétimasis?

19. Jr tare jam: kélkis, eik, tawo tikējimas tawę gélbējo.

20. Bet klaustas Parizēuszû: kůmet ateit Diewo karalyste? atsakydams tare jiems: Diewo karalyste ne ateit régimay;

21. Neygi sakys: sztay ji czę, arba tén yra. Sztay, Diewo karalyste yra widuje jusû.

22. Bet jis tare mokitiniems: ateis tas czēsas, kad geisite regēti wieną dieną žmogaus sunaus, ir ne regēsit ję.

23. Jr jie jums sakys: sztay czonay, sztay ténay; ne nueikite tén, ir taipjau ne sékite.

24. Nēs lygey kaip žaibas auksztay nů dangaus žaibauja ir ant wiso szwiecza, kas po dangum' yra, taipo žmogaus sunus bus sawo dienoje.

25. Bet pirm to jis daug tur kentēti ir paniekinams buti ſziôs giminês.
26. Jr lygey kaip nuſidawe czēſe Noako, taip ir nuſidůs dienoſa żmogaus ſunaus.
27. Jie wálge, jie gēre, jie wéde, jos tekējo, iki tôs dienôs, kad Noakas į akrutą įējo, ir atējo griekttwanis ir nuſkandino jůs wiſus.
28. Lyg' taipo, kaip nuſidawe czēſe Loto: jie wálge, jie gēre, jie pirko, jie pardawe, jie ſodino, jie kúre;
29. Bet tą dieną, kad Lotas iszējo isz Sodomôs, ugnimi ir ſēra lyjo isz dangaus ir jůs wiſus iszgaiszino.
30. Taipo ir nuſidůs toje dienoje, kad żmogaus ſunus tur apréikszkiamas buti.
31. Tą paczę dieną, kas ant ſtógo yra, ir jo turtas namēj', tas te ne nukopa, to imti. Taipojau, kas ant lauko yra, tas te ne ſugryszta topi, ką palikęs yra.
32. Atſiminkit Loto paczôs!
33. Noris ſawo duszią iszlaikyti, tą prapuldis; ir tą prapuldąſis, tą gélbēs ant gywaſtiês.
34. Sakau jums: tą paczę nakti du ant pátalo gulēs; wiens bus priimtas, antras paliktas.
35. Dwi podraug máls; wiena bus priimta, antra palikta.
36. Du bus ant lauko; wiens bus priimtas, antras bus paliktas.
37. Jr jie atſakydami tare jam: Wieszpatie, kur tai? Bet jis ſake jiems: kur maita, tén ſuſilek erélei.

18. Pérſkyrimas.

Apie maldą ir priſiwertimą, wargą ir kentējimą.

Bet jis ſake jiems prilyginimą apie tai, kad wiſados melſtum' ir ne pailſtum';
2. Jr tare: buwo ſúdza wiename mieſtè, tas neſibijójos Diewo ir neſigēdējo ney jokio żmogaus.
3. Bet buwo naszlē tam' patim' mieſtè, ta pas jį atējuſi tare: gélbēk manę nů mano prieszininko.
4. Jr jis ilgay tai ne norējo. Potam miſlijo pats ſawije: norint ir Diewo neſibijaus, ney ne jokio żmogaus gēdzůs:
5. Taczau, kadangi szi naszlē manę nepakajoj, ję gélbēſu, kad paſkiaus atējuſi ne klapátitu manę.
6. Tay tare Wieszpats: klauſykit czę, ką neteiſus ſúdza ſako.
7. Argi ne ir Diewas gélbētu ſawo iszrinktůſus, kurie dieną ir

nakti jop' ßaukia, kaczeig ir wálandą użtrùkęs?
8. Aß sakau jums: jisai jůs ißgélbēs ne po ilgu. Taczau kad żmogaus sunus ateis, ar misliji, jį ràsent tikējimą ant żémês?
9. Bet jis sake keliems, kurie patys nusitikējo teisus ēsą, ir kitus paniekino, toki prilyginimą:
10. Ejo du żmogu į bażnyczią melstis, wiens Parizēußas, ir antras muitininkas.
11. Parizēußas stowēdams taip meldēsi pats sawije: aß dēkawoju taw, Diewe, kad aß ne esmi, kaip kiti żmones, plēßikai, neteisus, pérżengtojei wenczawonystês, arba ir kaip ßis muitininks.
12. Aß pástninkauju dų kartų per nedēlę, ir důmi desētines wiso to, ką turu.
13. Jr muitininks iß tólo stowēdams ne norējo sawo akiû pakélti dangun, bet mußęs į sawo krutinę tare: Diewe, buk man grießnam malonus!
14. Sakau jums: ßis apteisintas nuējo į sawo namus uż anq; nēs kas pasiaukßtin, tas bus pażéminams; ir kas pasiżémin, tas bus paáukßtinams.
15. Jie atneße pas jį mażus kudikēlus, kad sawo ranką ant jû użdētu. Bet mokitinei tai matydami, draude jůs.
16. Bet Jēzus wadino jůs pas sawę ir tare: léiskit kudikēlus pas manę eiti ir ne ginkit jiems; nēs tû yra dangaus karalyste.
17. Jß tiesôs sakau jums: kas Diewo karalystę ne priima, kaip kudikis, tas ne ieis į ję.
18. Jr klause jį wiens wyresnysis, tarydams: gérs mokitojau, ką turu daryt, kad amżiną gywátą igyczau?
19. Bet Jēzus tare jam: ką wadini manę gerù? ney wiens niera gérs, kaip tiktay wiens Diewas.
20. Tu geray żinai prisákimus: Ne pérżengk wenczawonystę. Ne użmußk. Ne wógk. Ne lùdik neteisaus lùdimo. Gárbink sawo tēwą ir sawo mótiną.
21. Bet jis sake: tai wislab laikiau iß mażû sawo dienû.
22. Tay Jēzus ißgirdęs tare jam: dar wieno taw reikia: pardůk wislab, ką turi, ir důk pawárguliems, tay turēsi skárbą danguje, ir eikß ir sék manę.
23. Bet jis tai girdējęs, smútnas pastójo; nēs labay bagotas buwo.
24. Bet Jēzus památęs jį smútną pastojusį, tare: kaip ne

pigey bagotieji ißkáks į dangaus karalystę.
25. Pigiaus yra werblúdui péreit per adatôs ausį, ne kaip bagotam įeit į dangaus karalystę.
26. Tay sake, kurie tai girdējo: kasgi tay gal ißganytas buti?
27. Bet jis tare: kas žmonēms ne gálima, tai Diewui gálima.
28. Tay tare Pétras: ßtay, mes wiską palikę tawę sékēm.
29. Bet jis tare jiems: iß tiesôs sakau jums: ney wiens yra, kurs bùtą palikęs, arba gimdytojus, arba brolius, arba páczę, arba waikus, dēl Diewo karalystēs,
30. Ne imtu pilnay ßime czēse, ir busenczame swiete amžiną gywátą.
31. Bet ēmęs pas sawę anus dwyliką, tare jiems: ßtay, mes einam aukßtyn į Jeruzalę. Jr wis ißsipildis, kas práraků paraßyta apie žmogaus sunų.
32. Nēs jis padůtas bus pagonams; tie jį apjůks ir ißgēdis ir apspjaudis,
33. Jr nuplakę jį užmuß; ir tréczą dieną jis wēl prisikélsis.
34. Bet jie to nieko ne ißmáne, ir ta kalba jiems buwo kaip uždengta, ir ne žinójo, kas tai buwo sakyta.
35. Bet nusidawe jam arti Jērikôs atējus, sēdējo áklas pakelēj', ubagáudams.
36. Tas girdējęs daugybę žmonû kelù einant, tyrinējo, kas tai butu.
37. Tay pasáke jam: Jēzus iß Nazaret praeinąs.
38. Jr jis ßauke, tarydams: Jēzau, tu sunau Dowido, susimilkis man!
39. Bet pirma einą draude jį, idant tylētu. Bet jis jů labjaus ßauke: tu sunau Dowido, susimilkis man!
40. Bet Jēzus apsistojęs liepe jį atwést pas sawę. Bet jį arti pas jį atwédus, klause jį,
41. Jr tare: ką nori, kad aß taw darycząu? Jis sake: Wießpatie, kad regēczau.
42. Jr Jēzus tare jam: buk regis; tawo tikējims tawę pagélbējo.
43. Jr jis tůjaus pradējo regēti ir séke jį, gárbindams Diewą. Jr wisi žmones toktai matydami laupsino Diewą.

19. Pérskyrimas.

Apie Zakeoßu, Kristaus įėjimą į Jeruzalę, ir bažnyczôs czystijimą.

Jr jis įkeláwęs ējo per Jēriką.
2. Jr ßtay, czę buwo wyras, wadinamas Zakeoßus, tas buwo wyrausas muitininkû ir buwo bagótas.
3. Jr norējo Jēzų regēti,

kas jis ēsąs, ir ne galējo żmo-
nû dēl, nēs jis buwo máżo
stomens.
4. Ir jis pirm bēgęs użkópo
i morû médi, kad ji matytu;
nēs czę jis turējo praeiti.
5. Ir kaip Jēzus atējo ant
tôs paczôs wietôs, pażurējo
aukßtyn ir ji památęs tare
jam: Zakeoßau, skubrey nu-
kopk; nēs ßendien turu tawo
namus atlankyti.
6. Ir jis skubrey nukopęs, su
dżaugsmu ji priēme.
7. Tai památę, wisi murmējo,
kad griekininką atlanke.
8. Bet Zakeoßus czę stojęs
tare Wießpaczui: ßtay Wieß-
patie, pùsę sawo turto dûmi
pawárguliems, ir jey koki bu-
czau prigáwęs, tam keturopay
atdûmi.
9. Ir Jēzus tare jam: ßę
dieną ßiems namams ißgáni-
mas rádosi, nēs ir jis Abraómo
sunus.
10. Nēs żmogaus sunus
atējo, jēßkot ir ißganyti, kas
prażuwo.
11. Ogi aniems besiklausant,
tolaus sake prilyginimą, todēl,
kad jis arti Jeruzalês buwo,
ir jie mislijo, kad karalyste
Diewo tûjaus turēsenti buti
apréikßta,
12. Ir tare: żmogus nekursai
didês giminês toly nukeláwo,
kad karalystę igytu ir wēl su-
grysßtu.
13. Tas pawadinęs dėßimt
sawo tarnû, dáwe jiems dé-
ßimts swárû, ir tare jiems:
werskities, ik sugryßu.
14. Bet jo miesczonys n' ap-
kente ji, ir sunte pásluś pas ji
ir sakydino jam: ne norim, kad
ßis ant musû ponawótu.
15. Ir nusidawe, kad jis su-
gryżo, kaip karalystę buwo igy-
jęs, suwadindino tus paczus
tarnus, kuriems pinigus buwo
idáwęs, jeib żinotu, ką kiek-
wiens butu laimējęs.
16. Tay atējęs pirmasis sake:
wießpatie, tawo swarś dėßimt
laimējo.
17. Ir jis sake jam: ak tu
géras tarne, kadangi tu ant
máżo wiernas buwai, waldżą
turēsi ant dėßimt miestû.
18. Antras taipjau atējęs
tare: wießpatie, tawo swarù
penkis laimējau.
19. Tam jisai wēl tare: ir tu
buk ant penkiû miestû.
20. Ir treczasis atējęs sake:
wießpatie, ßtay czę tawo swá-
ras, kuri i skêpetą buwau iri-
ßęs.
21. Aß bijojaus tawęs, nēsa
tu skaudus żmogus, tu imi, ką
ne esi padējęs, ir pjauji, ką tu
ne esi sējęs.
22. Jis tare jam: iß t-

burnôs súdiju tawę, tu pikts
tarne; žinodams manę skaudų
žmogų ësanti, imanti, ką ne
padëjau, ir pjaujanti, ką ne
išsëjau:
23. Kodëlgi mano pinigus ne
dawei ant nůmôs? tay sugry-
żęs tus su użżyczka buczau
atëmęs.
24. Ir jis tare tiems, kurie
czę stowëjo: atimkit nů jo swá-
rą ir důkit tam, kurs déßimt
swárû tur.
25. Ir jie tare jam: wieß-
patie, juk tur jisai déßimt swá-
rû.
26. Bet aß sakau jums:
turinczam bus důdama; bet
ne turinczam atimama ir tai,
ką tur.
27. Bet anus mano neprie-
telus, kurie ne norëjo, kad ant
jû ponawóczau, atweskit ßén ir
nużawikit jůs po mano akiû.
28. Ir toktai taręs ißkeláwo
ßalin ir keláwo aukßtyn i
Jeruzalę.
29. Ir nusidawe, kaip jis ár-
tinosi pas Betpagę ir Betaniją
ir nukáko pas alywû kálną,
sunte dų sawo mokitinû,
30. Ir tare: eikita i miestéli,
jumdwiem po akiû ësanti, ir
iëjusu ràsita asiláiti pririßtą,
ant kurio dar ney wiens żmo-
gus ne yra jojęs; atrißkita ir
'weskita tą.
31. Ir jey judų kas klaustu,
kam jůs atrißat, taipo tam
tarkita: Wießpats jo priwálo.
32. Ir tůdu pasuntinu nuëjo
ir rádo, kaip jiemdwiem pasákęs
buwo.
33. Bet jiemdwiem atrißant
asiláiti, sake jo ponai jiem-
dwiem: kam judu atrißat asi-
láiti?
34. Bet jůdu sake: Wießpats
jo priwálo.
35. Ir jůdu atwede tą pas
Jëzų, ir méte sawo rubus ant
asiláiczio, ir użsodino Jëzų
ant jo.
36. Jamgi jau nukeláujant,
jie klójo sawo rubus ant kélo.
37. Ir kaip artyn priëjo ir
żemyn nuëjo nů alywû kálno,
pradëjo wisas pulkas jo moki-
tiniû su dżaugsmu Diewą laup-
sinti didżu balsu, dël wisû nusi-
dawimû, kurus buwo mátę;
38. Ir tare: pagárbintas te
esie, kurs ateit, karálus, war-
dan Wießpatiês; pakájus te esie
danguje, ir garbë aukßtybëje!
39. Ir keli Parizëußai żmo-
nësa sake jam: Mokitojau,
draust bent sawo mokitinus.
40. Jis atsáke ir tare jiems:
aß sakau jums, jey ßie tylës,
tay ákmenys ßauks.
41. Ir kaip jisai prisiártino,
ißwydęs miestą, werke dël jo.
42. Tarydams: kad tu żino-

tumbei, tay ir apmislitumbei
ßitam' sawo czēse, kas ant tawo
pakájaus pareitisi. Bet dabar
tawo akims tai użslēpta.
43. Nēsa ateis czēsas ant
tawęs, kad tawo neprietelei
tawę ir tawo waikus, kurie su
tawim yra, apstos pylimu, ap-
guls tawę ir prispaus tawę iß
wisû ßaliû.
44. Ir sulygis tawę su żemè,
akmeni ant akmens ne palik-
dami; dēl to, kad ne ißpażinai
tą czēsą, kuriamè atlankytas
esi.
45. Ir įėjęs į bażnyczą, pra-
dējo ißwaryti toje perkanczus
ir parpûdanczus.
46. Ir tare jiems: paraßyta
yra: mano namai maldôs na-
mai; bet jûs iß tû padarēt'
razbaininkû dûbę.
47. Ir jis kas dien mokino
bażnyczoje. Ir wyrausi kuni-
gai ir wyresnieji żmonēsa ty-
kojo, jį nużawinti.
48. Ir ne rádo, kaip jam
darytu; nēsa wisi żmones lai-
kēsi prie jo ir klause jo.

20. Pérskyrimas.

Kristaus susikalbējimas apie sawo urēdą.

Ir nusidawe tû dienû wieną,
kaip jis żmones mokino bażny-
czoje ir apsáke Ewangēlią,
atējo pas jį wyrausieji kunigai
ir raßte-mokiti su wyresnei-
seis,
2. Ir sake jam, tarydami:
sakyk mums, iß kieno máciês
tu tai darai? arba: kas taw
dawe tą macę?
3. Bet jis atsáke ir tare jiems:
ir aß jus wieną żodį klausiu;
sakykit man:
4. Krikßtas Jono, ar iß dan-
gaus, ar iß żmonû buwo?
5. Bet jie mislijo sawije tary-
dami: jey sakom: iß dangaus,
tay jis sakys: kamgi jûs jam
ne tikējot'?
6. Bet jey sákome: iß żmo-
nû, tay wisi żmones mus ak-
menimis żudys; nēs jie uż tikrą
tiesą laiko, Joną práraką ēsant.
7. Ir jie atsáke, neżiną, iß
kur butu.
8. Ir Jēzus tare jiems: tay
ir aß jums ne sakau, iß kokiôs
maciês aß tai darau.
9. Bet jis pradējo żmonēms
sakyti ßį prilyginimą: żmogus
sodino wynyczą, ir tą ißdawe
wynyczininkams, ir ißkeláwo
ilgą czēsą.
10. Ir sawo czēse wieną bér-
ną nusunte pas wynyczininkus,
kad jam dûtu wynyczôs waisų.
Bet wynyczininkai jį nuplákę
tußczią ißleido.
11. Ir be to dar kitą tarną
sunte; bet jie ir tą nuplákę ap-
gēdino ir tußczią ißléido.

12. Ir be to ſunte tréczą; bet jie ir tą ſużeidę išſtúme laukan.
13. Tay tare ponas wynicżôs: ką weikſu? ſúſu sunų ſawo mieląji; raſi tą išwydę bijoſis.
14. Bet wynicżininkái ſunų památę dumójo pátys ſawije, tarydami: tas yra tēwonis; eikim ir ji użmußkim, kad tēwißke mums téktu.
15. Ir jie, ji išſtúmę iš wynicżôs, użmuße ji. Kągi tas wießpats wynicżôs tiems darys?
16. Jis atējęs ßius wynicżininkus nużudys, ir ſawo wynicżą kitiems išdůs. Tay girdēję tare jie: apſaugok Diewe!
17. Bet jis ant jû pażurējęs tare: kasgi tai, kas paraßyta yra: akmů budawoninkû išmeſtas kampinù akmenimi paſtójo.
18. Kas ant ßito akmens puls, tas ſuſikuls; ir kuri jis użpůlą, tą ſutris.
19. Ir wyrauſi kunigai ir raßte-mokiti jēßkójo, kaip ji nagan imtu tą pacżę adyną, ir bijójoſi żmonû; nēſa jie numáne, ji tus prilyginimus ant jû ſakiuſi.
20. Ir jie tykójo ant jo, ir išſunte tykojenczus, kurie dētis [illegible]jo, néy ēſą teiſus, kad ji kalboje ſugáutu, jeib ji padůti galētu wyrauſybei ir wálei waldóno.
21. Ir klauſdami ji tare: Mokitojau, mes żinom tawę teiſey kalbanti ir mokinanti ir n'atbojanti ney ßokio, ney tokio żmogaus, bet Diewo kélą teiſey mokinanti.
22. Ar walè, Ciecorui czyżę důti, ar ne?
23. Bet jis numanydams jû buklyſtę, tare jiems: ką gundot jús manę?
24. Rodikit man gráßi, kieno jis ábrożą ir pàraßą tur? Jie atſakydami tare: Ciecoraus.
25. Bet jis tare jiems: taigi důkite Ciecorui, kas Ciecoraus, ir Diewui, kas Diewo.
26. Ir jie ne galējo jo żodi peikti po akiû żmonû, ir dywijoſi jo atſákimû, ir tylējo.
27. Tay priēję ji keli Sadducēußai, kurie ſako, n' ēſant priſikēlimo, klauſe ji,
28. Tarydami: Mokitojau, Moiżēßus mums paráße: jey kieno brolis mirßta, turis pácżę, ir mirßta be waikù, tay tur jo brolis tą moterißkę paimti ir ſawo brolui waikû prikélti.
29. Jaugi buwo ſeptyni brolei. Pirmas wéde pácżę, ir numire be waikû.
30. Ir antras tą moterißkę

wėde ir taipojau numire be waikû.
31. Ir trėczas ję wėde. Taipjau nůlatay wisi septyni, ir ney jokiû waikû ne palikę, numire.
32. Paskiaus po wisû numire ir ta moterißke.
33. Taygi prisikēlime, kieno ji bus pati tû wisû? nēs wisi septyni ję buwo per pácztę turēję.
34. Ir Jēzus atsakydams tare jiems: waikai ßio swieto wėda ir tėka;
35. Bet kurie werti bus aną swietą igyt ir prisikēlimą iß numirusû, tie ney wės, ney tekēs.
36. Nēs jie niekados ne gal mirti; nēs jie angēlams lygus ir Diewo waikai, kadangi jie yra waikai prisikēlimo.
37. Bet numirusus prisikėlsent ir Moizēßus pazenklinęs prie krúmo, kad Wießpati wadina Diewù Abraómo, ir Diewù Izaóko, ir Diewù Jokubo.
38. Bet Diewas ne numirusû, bet gywujû Diewas; nēs wisi jam gywi.
39. Tay atsakydami keli raßtemokitû tare: Mokitojau, tu geray atsakei.
40. Ir jie ne drysо ji tolaus nieko klausti.
41. Bet jis tare jiems: kaipogi sako jie, Kristų ēsanti sunumi Dowido?
42. Ir jis pats Dowids sake Psalmû knygosa: Wießpats sake mano Wießpaczui: sēskis po mano deßinēs,
43. Iki padēsu tawo neprietelus po sůlelu tawo kojû.
44. Dowids ji wadina Wießpatimi, kaipgi jis yra jo sunus?
45. Bet wisiems zmonēms girdint, sake jis sawo mokitiniems:
46. Saugokities raßte=mokitû, kurie myl wáikßczot ilgais rubais ir myl swéikindintis ant turgaus ir sēdēti wyrausoje wietoje ßuilēsa ir uz stálo.
47. Jie suēd naßlû namus ir sákosi ilgas maldas meldzą; tie jû didésni gaus prazudimą.

21. Pėrskyrimas.

Apie naßlės dowaną, Jeruzalės ißpústijimą, ir swieto galą.

Bet jis akis pakēlęs ißwydo bagotůsus, kaip jie sawo dowanas imete i bużnyczôs skrynę.
2. Bet jis ir památe náßlę pawárgusę, imetanczę dų mażų pinigelų.
3. Ir jis tare: iß tiesôs sakau jums: ßi bēdnoji naßlē daugiaus uz jûs wisus idējo.
4. Nēsa ßie wisi iß sawo apsto

idējo dowanai Diewo; bet ji
nůg sawo ubagystês wisą sawo
ißlaikimą, ką turējo, idējo.
5. Ir kaip keli kalbējo apie
bażnyczą, tą grażeis ir bran-
geis akmenimis ißgrożintą ēsan-
czę, tare jis:
6. Ateis tas czēsas, kuriamè
to wiso, ką régite, ney akmů
ant akmens ne bus palikts ne
ißgrautas.
7. Bet jie kláuse ji, tarydami:
Mokitojau, kůczēs' tai bus? ir
koks żénklas yra, kad tai nusi-
důs?
8. Bet jis tare: saugokities,
ne susiklastodikities; nēs daug
mano wardan ateis, tarydami,
manę tą ēsanti, ir czēsa prisi-
ártinusi. Ne sékite jůs!
9. Bet kad ißgirsite karus ir
maißtus, tay ne nusigáskities;
nēs tai pirmà tur nusidůtis;
bet dar gálo taip weikey niera.
10. Tay jis tare jiems: żmo-
nes sukils prieß żmones, ir
karalyste prieß karalystę.
11. Ir didi żémès drebējimai
bus ßén ir tén, bádas ir marai,
ir ißgasczei ir didi żénklai nů
dangaus nusidůs.
12. Bet pirm to wiso jie ant
jusû sawo rankas mès ir pér-
sekinēs, ir jus i sawo ßuiles ir
kalējimus padůs, ir pas karalus
ir pas kunigaikßczius wes, dēl
mano wardo.
13. Bet toktai jums nusidůs
ant lùdimo.
14. Taygi dabar sawo ßir-
disna dēkite, kad ne rúpintum-
bities, kaip reikētu jums àtsi-
kalbēt.
15. Nēs aß jums burną ir
ißminti důsu, kurei nę galēs
prießtaraut, ney wisi jusû prie-
ßininkai atsisténgti.
16. Bet jús padůdami busite
gymdytojû, broliû, genczû ir
prieteliû, ir jie kelis jusû uż-
muß.
17. Ir jús ne apkenczami bu-
site wisû dēl mano wardo.
18. Ir ney wiens plauks
nů jusù galwôs ne turēs pra-
pulti.
19. Kantrume rámdikite sawo
dußią.
20. Bet kad ißwysite Jeruzalę
waisku apstotą, tay supráskite,
prisiártinusi jôs ißpústijimą.
21. Tada kas Judēoj' yra,
tas te bēga ant kalnû, ir kas
widurij' yra, tas ßalin te at
stoja; ir kas ant lauko yra, tas
i ję te ne ateit.
22. Nēs tos yra dienos atker-
ßijimo, kad wis ißsipildìtu, kas
paraßyta yra.
23. Bet bēda nēßczoms ir
żindinanczoms tosa dienosa;
nēs didis wárgas bus ant
żémês, ir kerßtas ant ßiû żmo-
nû.

24. Ir jie puls per aßmeni
kardo, ir jůs apkáltus wes
tarp wisû žmonû; ir Jeruzale
nů pagonû bus sumindzůta,
ikkol pagonû czēsas ißsipildis.
25. Ir bus ženklai ant sau-
lês ir mēnesio ir žwaigždžû,
ir žmonēms ant žémês baugu
bus, ir jie kůne nusimis, užent
marēms ir wilnims marû.
26. Ir žmones apálps iß
báimês ir laukimo tû daiktû,
kurie ateis ant žémês; nēs ir
twirtybes dangaus pasijùdis,
27. Ir tada jie ißwys žmo-
gaus sunų ateinanti debesije su
dide macè ir ßlowe.
28. Bet prasidedant tai nusi-
důti, žurēkit aukßtyn ir pakél-
kit sawo gálwas, todēl, kad
prisiártin jusû atpirkimas.
29. Ir jis sake jiems prily-
ginimą: žūrēkit i pygû médi
ir i wisus kitus médzus.
30. Kada dabar sprogsta, tay
régit ant jû, ir numánot, wá-
sarą jau arti ēsant.
31. Taipo ir jús, regēdami
tai wis prasidedant, žinokite,
arte ēsanczę Diewo karalystę.
32. Iß tiesôs sakau jums: ne
sugaiß ta giminē, ik' tam wis
nusiduůdant.
33. Dangus ir žéme sugaiß,
bēt mano žodzei ne sugaiß.
34. Bet saugókities, idant
jusû ßirdis neapsunkintumbit
apsirijimù ir girtáwimu ir
rupesczeis ißlaikimo, ir umay
pareitu ant jusû ta diena;
35. Nēs kaip žabángas ateis
ant wisû 'ant žémês gywénan-
czû.
36. Taygi budēkite wisù czēsu
ir melskities, kad werti butum-
bit ißwéngti tai wis, kas tur
nusidůti, ir stowēti po akiû žmo-
gaus sunaus.
37. Ir jis dieną bažnyczoj'
mokino; ir nakcze laukan ißei-
dams pérnakwojo pas alywû
kalną.
38. Ir wisi žmones ankstų
pasikēle jopi, ji bažnyczoje gir-
dēti.

22. Pérskyrimas.

Apie Judożų. ßwentą weczerę, Kristaus
lenkējimą ir Pétro užsigynimą.

Bet arti buwo ßwente nerau-
gintôs důnôs, wadinama wely-
kos.
2. Ir wyrausi kunigai bey
raßte-mokiti jēßkójo, kaip ji
nužawintu; ir bijójos žmonû.
3. Bet ßētons buwo iējęs i
Judoßų, wadinamą Ißkariotą,
kurs iß skaitlaus dwylikôs bu-
wo.
4. Tas nuējęs kalbējo su wy-
rausеis kunigais ir su wyres-
neiseis, kaip ji noris jiems
padůti.

5. Ir jie prasidżùgo ir żadējo,
jam pinigu bůti.
6. Ir jis pasiżadējo, ir tykojo,
kad ji iszdůtu be maiszto.
7. Jau dabar atējo diena ne=
raugintôs dûnôs, kurioj' reikējo
welykôs awinēli apierawoti.
8. Ir jis Pétrą ir Joną nu=
sunte ir tare: eikita ir pagatá=
wikita mums welykôs awinēli,
kad tą wálgitumbim.
9. Bet jie tare jam: kur nori,
kad tą pagatáwitumbim?
10. Jis tare jiems: sztay, kad
judu i miestą ieinata, żmogus
judų sutiks, wandens iżboną
nésząs, sèkita ji i tą butą, i kuri
jis ieis,
11. Ir sakykita gaspadorui:
Mokitojis taw sakydin: kur yr'
gaspadà, kurioje welykôs awi=
nēli su sawo mokitineis wálgit
galēczau?
12. Ir jis jums didę iszklotą
swetlyczę paródis, czonay tą
pagatáwikita.
13. Ir jůdu nuējusu rádo,
kaip jis jiemdwiem buwo sakęs,
ir pagatáwijo welikôs awinēli.
14. Ir kaip ta adyna atējo,
jis pasisēdos, ir dwylika Apasz=
talû su jůmi.
15. Ir jis tare jiems: szir=
dingay geidżau, tą welykôs
awinēli su jumis wálgiti, pirm
ne kaip kentēsu.
16. Nes asz sakau jums, kad
potam daugiaus to ne wálgisu,
ikkol iszpildita bus karalystēje
Diewo.
17. Ir ēmęs kylikį dēkawójo
ir tare: imkite tą ir tarp sawęs
dalykite.
18. Nēsa asz jums sakau: asz
ne gérsu to waisaus wynme=
dżio, ik ateinant karalystei Die=
wo.
19. Ir ēmęs dûną dēkawójo;
ir lauże ir dàwe tą jiems,
sakydams: tay yra mano ku=
nas, kurs uż jus důdamas yra,
tai darykite ant mano atsimi=
nimo.
20. Szitůgi budu ir kylikį po
weczérês, sakydams: tasai kyli=
kas yra naujas testamentas
mano kraujè, kurs uż jus pra=
liejams.
21. Taczau sztay, ranka mano
iszdawējo yra su manimi uż
stálo.
22. Ir tiesa żmogaus sunus
nueit, kaip paraszyta yra; bet
bēda tam żmogui, kurio jis isz=
důdams yra.
23. Ir jie tarp sawęs pradējo
klausinētis, kursaigi ben tas
bútu, kurs tai darysęs?
24. Ir waidas tarp jû rádosi,
kurs isz jû per didżausi turētu
laikomas buti.
25. Bet jis tare jiems: swie=
tiszki karálei ponawój', ir galin=
czusmaloningaisponaiswadin.

26. Bet jús ne taipo, bet didʒausis tarp jusû tur kaip jaunausis buti, ir wyrausis kaip tarnas.

27. Nēsai kursai didésnis yra? ar tas, kurs uʒ stálo sed, arba tas, kurs tarnáuja? ar ne taipo, kad tas, kurs uʒ stálo sēd? bēt aß tarp jusû kaip tárnas esmi.

28. Bet jús ēsat, kurie prie manęs mano pagundimůse iki gálo pasilikot.

29. Jr aß jums karalystę paskirsu, kaip mano Tēwas man paskyręs esti.

30. Kad jús wálgitumbit ir gértumbit uʒ stálo mano karalystēje, ir ant krēslû sēdētumbit, súdidami dwyliką giminû Jʒraēlio.

31. Bet Wießpats tare: Simon, Simon, ßtay, ßētonas jusû geide, kad jus kaip kwieczus sijótu.

32. Bet aß uʒ tawę meldʒau, kad tawo tikējims ne lautus; ir tu kartnntą prisiwertęs, stiprink sawo brolius.

33. Bet jis tare jam: Wießpatie, aß gataws ēsmi, su tawimi į apkalējimą ir į smerti eiti.

34. Bet jis tare: Pétrai! sakau taw: gaidys ßendien ne pragys, nēt tu tris kartus uʒsigisi, kad manęs nē paʒystąs.

35. Jr jis tare jiems: kiek kartû aß jus sunczau be maßnôs, be tarbo ir be kurpjû, bau ir kůczēs' pristókot? Jie atsáke: niekad' niekados.

36. Tay jis tare jiems: bet dabar, kas maßną tur, tas tą te ima, taipojau ir tarbą. Bet kurs ne tur, tas sawo rubą te pardůd ir te perka kárdą.

37. Nēs aß sakau jums: ir tai dar tur ißsipildit, kas apie manę paraßyta: jis tarp piktadējû rokůtas. Nēs kas apie manę paraßyta, gálą tur.

38. Bet jie sake: Wießpatie, ßtay, czonay du kárdu. Bet jis tare jiems; ganà.

39. Jr jis ißējo pagal sawo pajunkimą pas alywû kálną. Bet jo mokitinei séke jį iki tôs wietôs.

40. Jr ténay atējęs tare jiems: melskities, kad ne įpultumbit į pagundimą.

41. Jr jis nů jû atsitráuke, kaip apie akmens metima, ir parsiklaupęs meldēsi,

42. Tarydams: Tēwe, jey nori, tay atimk ßį kyliką nů manęs; taczau ne mano, bet tawo walè te nusidůda.

43. Bet pasiródė jam angēlas iß dangaus ir jį stiprino.

44. Jr nusidawe, kad jis su smerczu ēmēsi, ir meldēsi labjaus. Bet jo prakaits buwo

kaip kraujo ßlakai, tie pûle ant
žémês.
45. Ir jis nů maldôs atsikēlęs
pas sawo mokitinus atējo ir rádo
jůs be mieganczus iß smútkôs.
46. Ir tare jiems: ką miegat?
kélkities ir melskities, kad į pa=
gundimą ne įpultumbit.
47. Bet jam dar be kalbant,
ßtay pulkas, ir wiens iß dwy=
likôs, wadinams Judoßus, ējo
pirm jû ir ártinos prie Jēzaus,
jį pabuczůti.
48. Bet Jēzus tare jam: Ju=
doßau, ar Zmogaus Sunų
buczáwimu ißdůdi?
49. Bet kaip tai regējo, kurie
su jůmi buwo, kas iß to busę,
tare jie jam: Wießpatie, ar
kardu mußim?
50. Ir wiens iß jû ißtiko
wyrauso kunigo tarną ir jo
déßinę ausį jam nukirto.
51. Bet Jēzus atsakydams
tare: tolaus te daro jie. Ir jo
ausį pakrútinęs ißgyde jį.
52. Bet Jēzus tare wyrau=
siems kunigams ir užweizdams
bažnyczôs, bey wyresniems, ku=
rie prieß jį buwo ißēję: jús kaip
ant kokio razbáininko ißējot su
kardais ir su kártēmis.
53. Aß kas dieną pas jus
bažnyczoj' buwau, ir jús ney
rankôs ant manęs ne pakēlēt.
Bet ßita yra jusû adyna, ir
macis tamsybês.
54. Bet jie jį sugáwę wéde
jį ir atwede jį į namus wyrau=
sojo kunigo. Bet Pétras iß
tólo séke.
55. Tay jie ugnį widuj' palo=
czaus sukúre ir susēdo, ir Pé=
tras sēdosi tarp jû.
56. Tay merga jį prie ßwie=
sôs sēdintį památe ir į jį
žurēdama, tare: ir ßis su jůmi
drauge buwo.
57. Bet jis jo užsigyne ir
tare: moterißk, aß jo ne pažy=
stu.
58. Ir po mažôs walandôs
kits jį památęs tare: ir tu esi
tû wiens. Bet Pétras tare:
žmogau, aß ne esmi.
59. Ir po walandôs, kaip po
adynôs, kits tai padrútino ir
tare: iß tiesôs, ir ßis su jůmi
podraug buwo, nēs jis Gali=
lēißkis.
60. Bet Pétras tare: žmo=
gau, ne žinau, ką tu sakai. Ir
tůjaus jam dar bekalbant, gai=
dys pragydo.
61. Ir Wießpats atsigręžęs į
Pétrą žurējo. Ir Pétras žo=
džiû Wießpaties atsimine, kurus
jis jam buwo sakęs: pirm ne
kaip gaidys pragys, tu manęs
tris kartus užsigįsi.
62. Ir Pétras ißējęs grau=
džey nusiwerke.
63. Bet wyrai, kurie Jēzų
laike, jį ißjůke ir muße jį,

64. Apdenge jį ir mußė jį į jo wéidą, ir klausdami jį tare: myk, katras tawę mußė?
65. Ir daug kitû blùznijimû jie prieß jį kalbējo.
66. Ir ißaußtant susirinko wyresnieji żmonû, wyrausi kunigai ir raßte-mokiti ir użwede jį aukßtyn į jû surinkimą,
67. Ir tare: ar tu esi Kristus? sakyk mums. Bet jis tare jiems: jey aß jums sakau, tay jûs ne wierijat;
68. Bet jey klausu, tay ne atsákot, ir taczau manę ne paléidżate.
69. Todēl iß ßio czēso żmogaus sunus po deßinês stiprybês Diewo sēdēs.
70. Tay wisi sake: argi tu Diewo sunus esi? Jis tare jiems: jûs sakot, nēsa tas esmi.
71. Bet jie tare: kû priwálom daugiaus lùdimû? pátys tai iß jo burnôs girdējom.

23. Pérskyrimas.

Kristaus kentējimas, smertis ir paláidojimas.

Ir wisas pulkas kēlęs, jį pas Pilotą nuwede.
2. Ir pradējo jį apskústi ir tare: ßį mes ißrádom żmones ißklaidinanti ir użdraudżanti, mēzlawą Ciecorui dûti, ir sakosi, ēsąs Kristus karálus.
3. Bet Pilotas klause jį, tarydams: ar tu Żydû karálus? Jis atsakydams tare jam: tu sakai.
4. Pilotas tare wyrausiems kunigams ir żmonēms: aß ney jokiôs prieżastiês ant ßio żmogaus ne randu.
5. Bet jie tolaus priskunde ir tare: jis żmones tůmi sujùdino, kad jis ßén bey tén wisoje Judēôs żémēje mokino, pradējęs Galilēoj iki czonay?
6. Bet ißgirdęs Pilotas Galilēą primenant, klause jis, bau iß Galilēôs jis butu?
7. Ir kaip jis girdējo jį po Erodo wyrausybês ēsanti, nusunte jį pas Erodą, kurs tosa diezosa taipojau Jeruzalēj' buwo.
8. Bet kaip Erodas Jēzų ißwydo, prasidżùgo, nēs jau seney jį rods butu matęs; nēs jis daug apie jį buwo girdējęs ir tikējosi żénklą koki nûg jo regēsęs.
9. Ir wisokiû daiktû jį klause; bet jis jam nieko ne atsáke.
10. Bet wyrausi kunigai ir raßte-mokiti stowējo ir jį sunkey apskunde.
11. Bet Erodas su sawo tarnais ißjůke ir ißgēdino jį, apwilko jį baltu rubù ir j'

atgalos pas Pilotą wēl nu-
sunte.
12. Tą dieną Pilotas bey
Erodas prieteleis pastójo; nēs
pirm to su kits kitu ne sutik-
bawo.
13. Bet Pilotas suwadinęs
wyrausus kunigus ir wyres-
nůsus, bey ǯmones,
14. Tare jiems: jús ßi ǯmogų
pas manę atwedēt, buk jis ǯmo-
nes atkreipjąs; ir ßtay, aß jį
po jusû akiû ißklausinējau, ir
tû daiktû nieko ant to ǯmogaus
ne randu, kuriû dēley jús jį
káltinat;
15. Taipojau ney Erodas;
nēs aß jus pas jį nusunczau;
ir ßtay, nieko jam ne galējo
ißroditi, kas smerczio werta
butu.
16. Todēl aß jį nupláktdisu,
bey paléisu.
17. Nēs turējo jiems pagal
pajunkimą ßwentês wieną ká-
linį ißdůti.
18. Tay ßauke wisas pulkas
ir tare: ßalin su ßiůmi, ir pa-
léisk mums Barabą,
19. Kurs dēl maißto, mieste
nusidawuso, ir razbajystês dē-
ley į kalējimą buwo įmestas.
20. Tay Pilotas wēl jiems
kalbējo, norēdams Jēzų pa-
léisti.
21. Bet jie ßauke ir tare:
'kryǯawok, nukryǯawok jį!
22. Ir jis treczù kartù tare
jiems: kągi ßis pikto pàdáre?
Aß ney jokiôs smertiês prie-
ǯastiês ant jo ne randu, todēl
nukorawójęs paléisu jį.
23. Bet jie klapátijo jį didǯù
ßauksmu ir práße, kad butu
nukryǯawotas. Ir jû bey wy-
resnujû kunigû ßauksmas di-
dyn ējo.
24. Ir Pilotas pasúdijo, kad
kaip práße, jiems stótus.
25. Ir paléido tą, kurs
maißto ir razbajystês dēley į
kalējimą buwo įmestas, kurio
jie práße; bet Jēzų jû wálei
padawe.
26. Ir kaip jie jį nuwede,
sugrēbe jie wieną iß Cyrēniôs,
wardu Simoną, kurs iß lauko
parējo, ir uǯdējo kryǯų ant jo,
kad jis tą paskuy Jēzų néßtu.
27. Bet séke jį didis pulkas
ǯmonû bey móterû, tos nuskunde
ir apwerke jį.
28. Bet Jēzus atsigręǯęs tare
joms: jús dukters Jeruzalês
ne apwerkite manę, bet pa-
czes sawę apwerkite ir sawo
waikus.
29. Nēs ßtay ateis tas czēsas,
kuriamè sakys: ißganytos yra
newaisingos, ir ǯywatai ne pa-
gimdę, ir krútys neǯįstos!
30. Tada pradēs jie sakyti
kalnáms: grúkit ant musû! ir
kaukaroms: apdengkite mus!

31. Nēs jey tai dároma ża-
lám médżui, kas bus sausam?
32. Bet buwo taipojau iß-
westu kitu du piktadēju, kad su
jůmi butu nużawintu.
33. Ir kaip i tą wietą atējo,
wadinamą lawongalwû wieta,
nukryżawójo ji ir piktadējudy
su jůmi, wieną po deßinês, an-
trą po kairês.
34. Bet Jēzus tare: Tēwe
atléisk jiems, nēs jie ne żino, ką
darą. Ir jie pérdalijo jo rubus
ir burtą ant tû méte.
35. Ir żmones stowējo ir
żurējo. Ir wyresnieji su jeis
ißjůke ji, tarydami: jis kitus
pagélbējo, te gélbti pats sawę,
jey jis Kristus, ißrinktasis Die-
wo.
36. Taipojau ißjůke ji ir żal-
nērei, ir atēję pas ji, atneße
jam uksůsą,
37. Ir tare: jey tu Zydû
karálus, tay pats sawę gél-
bēk.
38. Buwo taipojau wirßuj'
jo galwôs użraßas, raßytas
grykißku, lotynißku ir żydißku
raßtù: Tas Zydû karálus.
39. Bet piktadējû wiens, iß
tû dwiejû, kurie buwo paka-
binti, blużnijo ji ir tare: jey
tu esi Kristus, tay sawę ir mu-
dy gélbēk.
40. Tay atsakydams antras
ißbare ji ir tare: ir tu nesi-
bijaisi Diewo, kursai taczau
tam' patim' prażùdime esi?
41. Ir tiesa, mudu wertay
tame eswa, nēsa mudu gauna-
wa, ko musû dwiejû darbai
werti yra; bet ßis nieko pikto
ne daręs.
42. Ir tare Jēzui: Wieß-
patie, atsimink manęs, kad i
sawo karalystę pareisi.
43. Ir Jēzus tare jam: iß
tiesôs, sakau taw, ßendien busi
su manim' rójuje.
44. Ir buwo ßeßta adyna,
ir aptemims ant wisôs żémês
stójosi, iki dewintôs adynôs.
45. Ir saule sawo ßwiesybę
pamete, ir użkaba bażnyczoje
pusau pérdrisko.
46. Ir Jēzus ßauke didżù
balsù ir tare: Tēwe, aß pa-
důmi sawo dußią i tawo ran-
kas! Ir kaip jis tai taręs,
dwásę sawo ißléido.
47. Bet wyresnysis żalnieriû,
tai regēdams, kas nusidawe,
gárbino Diewą ir tare: ti-
kray, ßis nobażnas żmogus bu-
węs.
48. Ir wisi żmones, kurie pri-
buwo ir tai regējo, matydami,
kas nusidawe, muße i sawo
krutinę ir atgalos sugryżo.
49. Bet wisi jo gentys stowējo
iß tólo, ir moteres, kurios iß
Galilēôs ji buwo sékusos, ir
máte wis tai.

50. Ir ßtay, wyrs, wardu
Jozēps, rótponis, tas buwo
gérs, wiezlibas wyrs;
51. Tas ne buwo pritárẹs jû
susitarimui ir darbams, tas
buwo iß Arimatiôs, Zydû mie-
sto, kurs taipojau láuke karaly-
stês Diewo.
52. Tas nuējẹs pas Pilotą
melde lawóno Jēzaus.
53. Ir nuēmẹs tą, įwynojo į
drobẹ, ir į ißkáltą kápą įdējo,
kuriamė niekados ney wiens ne
buwo gulējẹs.
54. Ir buwo diena prigatá-
wijimo, ir sabata priējo.
55. Bet moters séke ji, kurios
su jûmi iß Galilēôs buwo ate-
jusos, ir kápą apzurējo, ir kaip
jo kunas buwo padētas.
56. Bet jos sugryzusos zoles
bey mostis pagatáwijo; ir per
sabatą jos pagal zokaną buwo
ilsējusos.

24. Pérskyrimas.

Kristaus prisikēlim's ir dangun zengims.

Bet pirmą sabatû dieną labay
ankstỹ, atējo jos pas kápą, ir
atneße zoles, jû pagatáwitas,
ir kélos su jomis.
2. Bet rádo ákmenį atristą
nů kápo.
3. Ir įējusos kuną Wießpatiês
Jēzaus ne rádo.
4. Ir joms apie tai besi
rupinant, ßtay, du wyru ziban-
czeis rúbais prieg jû atējo.
5. Ir jos nusigandusos sawo
akis zemyn nuléido. Tay jůdu
tare joms: ką jús gywąjį prie
numirusû jēßkot?
6. Niera jo czonay, jis kēlēsi.
Minēkit to, kaip jis jums sakẹs,
dar Galilēoj' ēsąs,
7. Tarydams: zmogaus sunus
bus padůtas į rankas grieki-
ninkû ir nukryzawotas, ir tré-
czą dieną kélsis.
8. Ir jos atsimine jo zodziû.
9. Ir sugryzusos nů kápo,
apsáke tai wis wienolikams ir
wisiems kitiems.
10. Bet buwo Marya Mad-
lyna, ir Joanna, ir Marya Jo-
kubo, ir kitos su jomis, kurios
toktai Apáßtalams sake.
11. Ir rodēsi jû zodzei jiems
lyg' kaip pásakos, ir newierijo
joms.
12. Bet Pétras kēlẹs nubēgo
pas kápą ir pasilenkẹs wienas
sképetas begulinczas máte, ir
atstójo, besidywidams, kas tai
butu.
13. Ir ßtay, du iß jû nuējo
tą paczẹ dieną į wieną kiemą,
kurs buwo ßeßisdéßimt wars-
nû nů Jeruzalês, wardu Em-
maus.
14. Ir jůdu kalbējo tarp
sawẹs apie wisus tus nusidá-
wimus.

15. Ir nusidawe, jiemdwiem
taipo be kalbant ir besiklau=
sinējant, Jēzus jiemdwiem pri=
siártino, ir ējo draug su jiem=
dwiem.
16. Bet jû dwiejû ákys bu=
wo laikomos, kad jo ne pažino.
17. Bet jis tare jiemdwiem:
kokie tai žodžei, kurus judu ke=
láudamu tarp sawęs kalbat ir
ēsat smutnu?
18. Tay atsakydams wiens,
wardu Kleopas, tare jam: tugu
wiens esi ateiwis Jeruzalēj',
kurs nežinąs, kas tosa dienosa
tén nusidawe?
19. Ir jis tare jiemdwiem:
kasgi? Ir jůdu tare: apie Jē=
zų iß Nazaret, kurs prárakas
buwo, galys darbůsę ir žo=
džůse, po akim' Diewo ir wisû
žmonû;
20. Kaip musû wyrausi kuni=
gai ir wyresnieji jį padawe ant
pražùdimo smertiês ir nukry=
žawójo.
21. Bet mes tikējom, jį Iz=
raēli atpirksenti. Ir ant to
wiso ßendien yra trécza diena,
kaip toktai nusidawe.
22. Taipjau ißgandino mus
kelos moteres iß musû, kurios
ankšty pas kápą buwo,
23. Ir ne rasdamos jo kuną,
parējo sakydamos, buk regē=
jusios wéidą angēlû, kurie sake,
jį gywą ēsanti.

24. Ir nuējo keli musißkiû
pas kápą ir taipo rądo, kaip
moteres sake, bet paties ne
rądo.
25. Ir jis tare jiemdwiem:
ak jús paikieji ir tingiôs ßir=
diês, tikēti tam wisam, ką kal=
bējo prárakai.
26. Ar ne turējo Kristus tai
kentēti ir įeiti į sawo garbę?
27. Ir pradējęs nů Moižē=
ßaus ir wisû prárakû, ißgulde
jiemdwiem wisus raßtus, kurie
apie jį buwo sakyti.
28. Ir jie prisiártino prie
kiemo, į kurį ējo, ir jis dējosi,
buk tolaus einąs.
29. Ir jůdu dibey jį melde,
tarydamu: pasilik su mum=
dwiem, nēs wákars jau randasi,
ir diena prilinko. Ir jis įējo,
kad su jiemdwiem pasiliktu.
30. Ir nusidawe jam su jiem=
dwiem už stálo sēdint, ēme jis
důną, dēkawójo ir lauže bey
dáwe jiemdwiem.
31. Tay jû dwiejû ákys buwo
atwértos, ir jį pažino, ir jis
prapůle po jû dwiejû akiû.
32. Ir jůdu tare kits kitám:
ar ne dege muma ßirdis mu=
sůse, kada jis mumdwiem kal=
bējo ant kélo, ir kaip jis mum=
dwiem ráßtą atwēre?
33. Ir kéldamies tą paczę
adyną sugryžo į Jeruzalę ir
rádo anus wienolika susirir

kusus, ir tus, kurie su jeis buwo,
34. Kurie tare: Wießpats tikray prisikēlęs ir Simonui pasirodęs.
35. Ir jůdu pásakojo jiems, kas tikosi ant kelo, ir kaip jis jú dwiejû pazintas buwo, kaip důną lauze.
36. Bet be kalbant jiems apie tai, pats Jēzus stójos tarp jû ir tare jiems: pakájus su jumis.
37. Bet jie nusigando ir bijójos, dumodami, buk dwásę kokę regi.
38. Ir jis tare jiems: ko nusigandot? ir kodēl ieit tokios dumos i jusû ßirdis?
39. Zurēkit mano rankas ir mano kojas, aß pats esmi, apczupinēkit manę, ir pazurēkit; nēs dwáse kuno bey kaulû ne tur, kaip régit manę turinti.
40. Ir tai sakydams paróde jiems rankas bey kojas.
41. Bet jiems dar ne tikint iß dzaugsmo, ir besistebjant, tare jis jiems: ar turit czę ko wálgiti?
42. Ir jie padawe jam dali zuwiês képusôs ir kori medaus.
43. Ir jis ēme ir wálge po jû akiû.
44. Bet jis tare jiems: tai yra tie zodzei, kurus kalbējau jums, pas jus dar budams; nēs wis tur ißsipilditi, kas apie manę raßyta yra zókane Moizēßaus ir prárakůse ir psalműse.
45. Tay jis atwēre jû ißminti, kad ißmanytu ßwentą ráßtą,
46. Ir tare jiems: taip yra paraßyta, ir taipo turējo Kristus kentēti ir kéltis iß numirusû tréczą dieną,
47. Ir důti apsakyti sawo wardan prisiwertimą ir atleidimą griekû tarp wisû zmonû, ir pradēti Jeruzalēj'.
48. Bet jús este ludininkai to wiso.
49. Ir ßtay, aß ant jusû zadējimą sawo Tēwo atsúsu. Bet jús miestè Jeruzalês turit pasilikti, ikkól su stiprybe iß aukßto busit ißrēdyti.
50. Bet jis jůs iki Betaniôs ißwede ir pakēlęs sawo rankas pérzegnojo jůs.
51. Ir nusidawe, kad jis jůs pérzegnodams atsiskyre nu jû, ir dangun uzzenge.
52. Bet jie melděsi jo ir sugryzo i Jeruzalę su didzù dzaugsmu.
53. Ir wisados baznyczoj' budami Diewą gárbino ir ßlówino.

Ewangēlia ßwento Jono.

1. Pérskyrimas.

Apie Kristų, jo urėdą ir jo mokitinus.

Pradzoje buwo Źodis, ir tas
Zodis buwo prie Diewo, ir
Diewas buwo tas Zodis.
2. Tas pats pradzoj' buwo
prie Diewo.
3. Wisi daiktai to paties da=
ryti yra, ir be to nieko niera
daryta, kas daryta yra.
4. Jamè buwo gywastis, ir
gywastis buwo ßwiesybe źmo=
nû.
5. Ir toji ßwiesybe tamsybēje
ßwieczia, bet tamsybe tai ne
pérmane.
6. Buwo źmogus Diewo sú=
stas, Jons wardu.
7. Tas pats atējo lùdimui,
apie tą ßwiesybę lùdit, kad jie
wisi per jį tikētu.
8. Jis ne buwo ßwiesybe, bet
kad lùditu apie tą ßwiesybę.
9. Szÿji buwo tikra ßwiesybe,
apßwieczanti wisus źmones,
ateinanczus į ßį ßwietą.
10. Szi buwo swiete, ir swiets
per tą darytas yra; ir swiets
jôs ne paźino.
11. Jis į sawąję atējo, ir sa=
wieji jo ne priēme.
12. Bet kiek jį priēme, tiems
dawe maci, Diewo waikais pa=
stóti, kurie tik į jo wárdą,
13. Kurie ne iß kraujo, ney
iß kuno nóro, ney iß wyro nóro,
bet iß Diewo gimę.
14. Ir tas źodis pastójo kunu
ir gywéno tarp musû, ir més
mátēm jo ßlowę, ßlowę kaip
wiengimusio Sunaus iß Tēwo,
pilną malonês ir tiesôs.
15. Jonas lùdijo apie jį ir
ßauke, sakydams: ßis buwo tas,
apie kurį sakiau: po manęs
ateis pirm manęs buwęsis, nēs
jis buwo pirmjaus, kaip aß.
16. Ir iß jo pilnystês mes
wisi ēmēm malonę ant ma=
lonês.
17. Nēs zokanas per Moi=
zēßų yra důtas; malone ir tiesa
per Jēzų Kristų rádos.
18. Ney wiens Diewą nieka=
dos ne matęs; wiengimęsis Su=
nus, kursai Tēwo prieglobstije
yra, tasai mums tai apsáke.
19. Ir tas yra lùdijimas Jo=
no, kaip Zydai iß Jeruzalês
sunte kunigus ir Lēwitus, jį
klaust: kas tu esi?
20. Ir ißsipaźino, ir ne uź=
sigyne; ir ißsipaźino: aß ne
esmi Kristus.
21. Ir jie klause jį: kasgi?
Ar Eliosius esi? Jis tare: ne
esmi. Ar prárakas esi? Ir at=
sáke: nè.
22. Tay jie tare jam: kasgi
esi? kad atsakytumbim tiems,

kurie mus sunte. Ką pats apie
sawę sakai?
23. Jis tare: aß esmi balsas
ßaukenczio púsczoje: taisykit
kélą Wießpatiês, kaip prárakas
Ezaioßus sake.
24. Ir sústieji buwo iß Pari=
zēußû,
25. Ir klause jį, tarydami:
kogidēl krikßtiji, kadangi tu ne
esi Kristus, ney Elioßus, ney
prárakas?
26. Jonas atsáke jiems tary=
dams: aß krikßtiju wándenimi;
bet jis widuj' tarp jusû stow,
kurio jús ne pažystat;
27. Tas yra paskuy manę
ateisęsis, kurs pirm manęs bu=
wo, kurio aß ne wertas esmi,
jo kurpjû dirželus atrißt.
28. Tai nusidawe Betabaroj',
anoj' ßalij' Jordano, kur Jo=
nas krikßtijo.
29. Antrą dieną ißwydo Jo=
nas Jēzų ateinantį pas sawę ir
tare: antay, Diewo awinēlis,
néßąs swieto griekus.
30. Szitas yra tas, apie kurį
sakiau: paskuy manę ateit wy=
ras, kurs pirm manęs buwęs,
nēs jis pirm manęs buwo.
31. Ir aß jo ne pažinau;
bet kad jis butu apréikßtas Iz=
raēlije, todēl atējau krikßtit
wándenimi.
32. Ir Jonas lùdijo saky=
dams: regējau dwásę nužen=
gianczę, kaipo karwélį iß dan=
gaus, ir pasiliko ant jo.
33. Ir aß jo ne pažinau; bet
kursai manę sunte krikßtit wán=
denimi, tas tare man: ant kurio
regēsi dwásę nužengianczę, ir
ant jo pasiliekanczę, tas yra,
kursai krikßtija su Dwase
Szwenta.
34. Ir aß regējau ir lùdijau,
kad tas yra Diewo Sunus.
35. Antrą dieną wēl stowējo
Jonas, ir du jo mokitinû.
36. Ir ißwydęs Jēzų waikß=
czojantį, tare: antay Diewo
awinēlis.
37. Ir du jo mokitinû girdējo
jį kalbantį, ir séke Jēzų.
38. Bet Jēzus atsigręžęs ir
památęs jůdų sawę sékanczų,
tare jiemdwiem: ko jēßkota?
Bet jůdu tare jam: Rabbi (tai
musû žodžù: mokitojau), kur
esi gaspádoj?
39. Jis tare jiemdwiem:
eikßta ir regēkita. Ejusudu
regējo ir pasiliko tą dieną pas
jį; bet buwo apie déßimtą ady=
ną.
40. Wiens tû dwiejû, kuriůdu
iß Jono girdējo ir Jēzų séke,
buwo Endrējus, brolis Simono
Pétro.
41. Tas pirmjausey rádo Si=
moną, sawo brolį, ir tare jam:
radome Messioßų (tai musû
žodžù: mostitatis).

42. Ir nuwede ji pas Jẽzų.
Jẽzus ji památęs tare: tu eſi
Simons, Jonoßaus ſunus; tu
Kẽpu wadinams buſi (tai mu-
ſû zodzù: ůla).
43. Antrą dieną Jẽzus wēl
norẽjo eiti i Galilẽą ir rádo
Pilippą ir tare jam: ſék ma-
nę.
44. Bet Pilippas buwo iß
Betzaidôs, iß mieſto Endrẽjaus
ir Pétro.
45. Pilippas rádęs Natanaēli,
tare jam: mes rádom tą, apie
kuri ráße Moizẽßus zokane, ir
prárakai, Jẽzų, Jozẽpo ſunų
iß Nazaret.
46. Ir Natanaēlis ſake jam:
kas géro gal iß Nazaret ràſtis?
Pilippas atſáke jam: eikß ir
matyk.
47. Jẽzus památęs Natanaēli
pas ſawę ateinanti, tare apie
ji: ßtay, tikras Izraēlitẽns,
kuriamė n'iera klaſtôs.
48. Natanaēlis ſake jam: iß
ko manę pazyſti? Jẽzus at-
ſakydams tare jam: pirm ne
kaip tawę Pilippas wadino,
kaip tu po pygû medzù ſẽdẽjei,
tawę regẽjau.
49. Natanaēlis atſáke jam,
tarydams: Rabbi, tu eſi Die-
wo Sunus, tu eſi Izraēlio
karálus.
50. Jẽzus atſakydams tare
jam: tu tiki, kad taw ſakiau,
manę tawę mátuſi po pygû
medzù; dar dideſnus daiktus
uz tus ißwyſi.
51. Ir tare jam: iß tieſôs, iß
tieſôs ſakau jums, iß ßio czẽſo
matyſite dangų átwirą, ir an-
gēlus Diewo uzzengianczus ir
nuzengianczus ant zmogaus
ſunaus.

2. Pérſkyrimas.

Apie ſwodbą Kanoj', ir apczyſtijimą baznyczôs.

Ir tréczą dieną buwo ſwodba
Kanoj' Galilẽôs, ir Jẽzaus
mótina buwo toje.
2. Bet Jẽzus ir jo mokitinei
taipjau i ſwodbą pakwieſti bu-
wo.
3. Ir kaip ne téko wyno, tare
Jẽzaus mótina jam: wyno ne
tur.
4. Jẽzus tare jei: moterißk',
kas man darbo ſu tawim?
Mano adyna dar ne priẽjo.
5. Jo mótina tare tarnams:
ką jis jums ſako, tai darykite.
6. Bet buwo czę ßeßi ak-
meninei kodzei, pagal pajun-
kimą apſiczyſtijimo Zydû pa-
ſtatyti, i kuriû kiek wieną du ar
trys ſaikai tilpo.
7. Jẽzus tare jiems: pri-
pilkit tus kodzus wándenim'
Ir jie pripyle jůs ſklidinus.
8. Ir tare jiems: ſémkit

bar, ir nḗßkit użweiżdui swod=
bôs. Jr jie nuneße.
9. Bet kaip swodbôs użweiż=
das paragáwo wyną, pirm to
wándenim buwusi, ir ne żinójo,
iß kur atsirádęs, (bet tarnai
żinójo, kurie wándeni buwo
sēmę), wadino swodbôs użweiż=
das jauniki,
10. Jr tare jam: kożnas pirm=
jaus dûda gérą wyną, ir atsi=
gērus, tada prastésni; tu gérą=
ji wyną ikßoley palaikei.
11. Tai pirmasis żénklas,
kuri Jēżus dare Kanoj' Gali=
lēôs, ir apreißke sawo ßlowę.
Jr jo mokitinei i ji tikējo.
12. Potam nusitrauke i Ka=
pernaumą jis, jo mótina, jo
brolei ir jo mokitinei; ir ne il=
gay pasiliko ténay.
13. Jr Żydû welykos arti
buwo, ir Jēżus nusitrauke
aukßtyn i Jeruzalę.
14. Jr rado bażnyczoj' sēdin=
czus, kurie jauczus, awis ir
karwelùs párdawe, ir pining=
mainus.
15. Jr padáręs botágą iß
wirwélû, wisus ißwáre iß baż=
nyczôs, su awimis ir su jau=
czeis; ir pabēre pinigus pining=
mainû ir parwerte stalus;
16. Jr tare tiems, kurie kar=
welùs párdawe: nḗßkit toktai
ßalin ir ne darykit iß namû
mano Tēwo namus kupczystês.
17. Bet jo mokitinei atsimine
to, kas paraßyta yra: pápykis
dēl tawo namû manę ēde.
18. Tay atsáke Żydai ir tare
jam: koki żénklą mums rodai,
kad tai daryt gali?
19. Jēżus atsakydams tare
jiems: pargráukit tą bażnyczą,
o tréczą dieną ję pastatysu.
20. Tay sake Żydai: ßi baż=
nycza keturisdéßimt ir ßeßis
metus kurta, ir tu ję i tris die=
nas nori pastatyti?
21. Bet jis kalbējó apie baż=
nyczą sawo kuno.
22. Jrgi jam iß numirusû
prisikēlus, atsimine jo moki=
tinei, tai ji sakiusi, ir wierijo
ráßtui, ir żodżui, Jēżaus saky=
tam.
23. Bet jam ēsant Jeruzalēj',
welykû ßwentēje, daug tikējo i
jo wárdą, kaip żénklus regējo,
kurus jis dare.
24. Bet Jēżus ne ißsitikējo
jeis, nēs wisus jůs pażino.
25. Jr ne priwále, kad kas
jam lùdijimą důtu apie żmo=
gų; nēs jis geray żinójo, kas
żmoguje yra.

3. Pérskyrimas.

Kristaus susikalbējims su Nikodēmu, ir Jono su sawo mokitineis.

Bet buwo żmogus tarp Pari=
żēußû, wardu Nikodēmus, wy=
rausias tarp Żydû.

2. Tas naktij atējęs pas Jē-
zų, tare jam: Mokitojau, ži-
nome, taw⁊ iß Diewo atējusi
mokitoji, nēs ney wiens ne gal
tus ženklus daryti, kurus tu
darai, jey Diewas su jůmi ne
butu.
3. Jēzus atsakydams tare
jam: iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
taw: jey kas ne užgims iß
naujo, ne gal regēti Diewo ka-
ralystę.
4. Nikodēmus tare jam: kai-
po gal žmogus užgimt sens
bebudams? ar ir gal antrą
kartą į žywátą sawo mótinôs
ieiti ir užgimti?
5. Jēzus atsáke: iß tiesôs, iß
tiesôs, sakau taw: jey kas ne
užgims iß wandens ir iß dwásês,
ne gal į Diewo karalystę ieiti.
6. Iß kuno gimęs, kuns yra;
ir iß dwasés gimęs, dwáse yra.
7. Ne dywikis, kad taw sa-
kiau: jús turit iß naujo už-
gimti.
8. Wējas, kur nor, púczia,
ir tu girdi jo užimą, bet ne
žinai, iß kur jis ateit ir kur
nueit; taipo kožnas iß dwásês
gimęs.
9. Nikodēmus atsakydams
tare jam: kaip gal tai buti?
10. Jēzus atsakydams tare
jam: tu esi mokitojis Izraēlije
ir tai ne žinai?
11. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
taw: mes kalbam, ką žinom, ir
lùdijam, ką regējom; ir jús
musû lùdijimą ne priimat.
12. Jey ne wierijat, kad aß
jums apie žémißkus dáiktus
kalbu, kaipo wierisite, kad aß
jums apie dangißkus dáiktus
kalbēczau?
13. Ir ney wiens ne užžengia
dangun, kaip tikt iß dangaus
žemyn atējęsis, butent žmogaus
sunus, danguje ēsąs.
14. Ir lygey kaipo Moižēßus
púsczoje žalti aukßtay pakēle,
taipo ir žmogaus sunus tur
but ißkéltas,
15. Kad wisi į jį tiki ne
prapultu, bet ámžiną gywátą
turētu.
16. Taipo Diews mylējo
swietą, kad sawo wiengimusi
sunų dáwe, jeib wisi į jį tiki ne
prapultu, bet ámžiną gywátą
turētu.
17. Nēs Diews sawo sunų ne
sunte į swietą, kad súditu swie-
tą, bet kad swiets per jį butu
ißgantytas.
18. Į jį tikis ne bus súdi-
jams, bet ne tikis jau súditas,
nēs ne tik į wárdą wiengimusio
Sunaus Diewo.
19. Bet tas yra súdas, kad
ßwiesybe atējo į swietą, ir
žmones tamsybę daugiaus my-
lējo, ne kaip ßwiesybę. Nēs
darbai jû buwo pikti.

20. Piktą darąsis nekencza
szwiesybę ir ne eit į szwiesą,
kad jo darbai ne butu bárami.
21. Bet tiesą darąsis ateit į
szwiesą, kad jo darbai butu re-
gimi, nēs jie Diewije daryti
yra.
22. Potam atējo Jēzus ir jo
mokitinei į Zydû żémę, ir toje
su jeis laikēsi ir kriksztijo.
23. Bet ir Jonas dar kriksztijo
Enone, arti Salim, nēs daug
wandens czonay buwo, ir atēję
czę krikksztidinos.
24. Nēs Jonas dar ne buwo
apkálts.
25. Tay rádosi susiklausinēji-
mas tarp Jono mokitiniû ir
tarp Zydû, apie apczystijimą.
26. Ir atēję pas Joną, tare
jam: Mokitojau, tas, kursai
pas tawę buwo anoj' szalij'
Jordano, apie kuri tu lùdijei,
sztay, tas krikksztija, ir kiekwiens
ateit pas ji.
27. Jonas atsakydams tare:
żmogus ne gal nieką imtis,
jey jam ne dûdama isz dan-
gaus.
28. Jús patys este mano lù-
dininkai, kad sakiau: asz ne esmi
Kristus, bet pirm jo sústas.
29. Kas marczę tur, tas yra
jaunikis; bet gentis jaunikio stow
ir jo klausos, ir didey dzaugiasi
isz balso jaunikio. Tasgi mano
ugsmas dabar iszpilditas.

30. Jis tur augti; bet asz
mażyn eit.
31. Isz auksztо ateinąsis ant
wisû yra; isz żémês ēsąs, isz
żémês yra ir kalba apie żémę,
isz dangaus ateinąsis ant wisû
yra,
32. Ir lùdija, ką regējęs ir
girdējęs yra; ir jo lùdijimą
nieks ne priima.
33. Bet kas priima, tas uż-
péczwētij', Diewą teisų ēsanti.
34. Nēs kuri Diews sunte,
tas Diewo żodi kalba; nēs
Diews ne dûda dwásę pagal
mierą.
35. Tēws myl Sunų ir jam
wislab į jo rankas padawe.
36. Kas į Sunų tik, tas tur
ámżiną gywátą. Kas netik
Sunui, tas ne regēs gywátą,
bet Diewo kersztas pasiliekt
ant jo.

4. Pérskyrimas.

Samaritonû prisiwertims, iszgydijimas karáliszkio sunaus.

Bet kaip Wieszpats numáne,
Parizēuszus isztyrus, Jēzų dau-
giaus mokitiniû priēmusi ir
krikksztijanti, ne kaip Joną,
2. (Norint tiesa Jēzus patsái
ne krikksztijo, bet jo mokitinei.)
3. Palikęs żémę Judēą nusi-
trauke wēl į Galilēą.
4. Bet jis turējo per Samarią
keláuti.

5. Tay jie atējo į miestą Samariôs, wadinamą Sikar, arti kiemélio, kurį Jokubas sawo sunui Jozēpui dáwe.
6. Bet buwo czę Jokubo szulinys. Taygi Jēzus pailsęs budams isz kelonês, sēdosi prie szulinio; ir tai apie szésztą adyną buwo.
7. Tay atējo moteriszke isz Samariôs, wandens sémti. Jēzus sake jei: dů̄k man gérti.
8. Nēs jo mokįtinei buwo į miestą nuēję, walgį pirkti.
9. Tay tare jam moteriszke Samaritiszka: kaip praszai isz manęs gért, Zydis budams, ir asz Samaritiszka moteriszke? nēs Zydai ne laiko draugystę su Samaritonais.
10. Jēzus atsakydams tare jei: kad iszpažintumbei tą dowaną Diewo, ir kas tasai yra, kursai taw sako: dů̄k man gérti, tu praszytumbei jį, ir jis dů̄tu taw gywojo wandens.
11. Tare jam moteriszke: Wieszpatie, juk nieką ne turi, kům' sémti, ir szulinys gilus; isz kurgi turi gywojo wandens?
12. Ar tu didésnis esi už musû tēwą Jokubą, kurs mums tą szulinį dáwe? ir jis isz to gēre, ir jo waikai, ir jo galwijai?
13. Jēzus atsakydams tare jei: kas to wandens gers, tas wēl isztroksz.
14. Bet kas to wandens gers, kurį asz jam dů̄mi, tas amžinay ne isztroksz, bet tas wandů̄, kurį asz jam dů̄su, bus jamè wersmē wandens, į ámžiną gywátą tékanczo.
15. Tare jam moteriszke: Wieszpatie, dů̄k man to wandens, kad ne trokszczau, kad ne reikētu man szen ateit sémti.
16. Jēzus tare jei: eik, wadįk sawo wyrą ir ateik czonay!
17. Moteriszke atsakydama tare jam: ne turu wyro. Jēzus sake jei: tu tiesą atsakei: asz ne turu wyro.
18. Penkis wyrus turējei, ir tas, kurį dabar turi, ne tawo wyras. Tamè tiesą pasakei.
19. Moteriszke tare jam: Wieszpatie, matau, tawę práraką ēsanti.
20. Musû tēwai ant szio kálno meldēsi; ir jús sákot, Jeruzalēj' ēsanczę tą wietą, kur reik melstisi.
21. Jēzus tare jei: moteriszk', wierykʼ man, ateit czēsas, kad ney ant szio kálno, ney Jeruzalēj' tēwą melsities.
22. Jús ne žinote, ką meldzate; bet mes žinome, ką meldzame, nēs iszgánims ateit nů̄ Zydû.
23. Bet ateit czēsas ir jau

dabar yra, kad tikri meldējai
Tēwo melsis dwasēj' ir tiesoj';
nēs Tēwas tokiû ir jēszko, kurie
jo taipo melstus.
24. Diewas dwáse yra, ir tie,
kurie jo meldzasi, tur' dwasēj'
ir tiesoje jo melstis.
25. Tare jam moteriszke:
żinau, kad Messioszus ateit,
wadinams Kristus. Kad tas
ateis, tay mums wiską ap-
sakys.
26. Jēzus tare jei: asz esmi
tasai, kurs su tawim' kalbu.
27. Ir ant to atējo jo moki-
tinei ir dywijosi, kad jis su ta
moteriszke kalbējo; taczau ney
wiens ne sake: ko klausi? arba:
ką kalbi su je?
28. Tay moteriszke palikusi
sawo izboną, nuējo į miestą ir
tare żmonēms:
29. Eikszte, regēkit żmogų,
kursai man pasáke wis, ką dá-
rusi esmi, bau jisai ne Kristus
butu?
30. Tay jie iszēję isz miesto
atējo pas jį.
31. Bet tamè tárpe rágino jį
mokitinei ir tare: Rabbi, wál-
gik!
32. Bet jis tare jiems: asz
turu walgį wálgit, apie tą jús
nieko ne żinot.
33. Tay tare mokitinei tarp
sawęs: ar kas atneszе jam ką
wálgit?
34. Jēzus sake jiems: tai
mano wálgis, kad darau wálę
to, kurs manę sunte, ir iszpil-
dau jo dárbą.
35. Ar ne pátys sákote: dar
keturi mēnesei, tay pjutiês
czēsas prieis? Sztay, sakau
jums, pakélkit sawo akis ir żu-
rēkit į lauką, nēs jau prinóko
pjúczui.
36. Ir kurs pjauja, gaun
algą ir surenka waisų į ám-
żiną gywátą; kad podraug
dzaugtusi ir sējąsis, ir pjaująsis.
37. Nēs tamè ta kalba iszsi-
pildo: kits sēja, kits pjauja.
38. Asz jus sunczau pjauti, ką
jús ne dirbot; kiti dirbo, ir jús
į jû darbą įstójot.
39. Bet daug Samaritonû isz
to patiês miesto į jį tikējo, dēl
kalbôs tôs moteriszkês, kuri
lúdijo: jis man wis pasáke, ką
dariau.
40. Ir kaip Samaritonai pas
jį atējo, praszе jį, kad pas jûs
pasiliktu; ir jis pasiliko czę dwi
dieni.
41. Ir jû daugiaus tikējo dēl
jo żódzio,
42. Ir sake moteriszkei: jau
dabar ne dēl tawo żódzio ti-
kime; mes pátys girdējom ir
iszpażinom, kad tas tikray yra
Kristus, swieto Iszganytojis.
43. Bet po dwiejû dienû jis
iszējo isz czę ir nuējo į Galilēą.

44. Nēs jis pats, Jēzus, lù-
dijo, kad prárakas sawo tēwiß-
kēj' ne labay garbēje laiko-
mas.
45. Ir kaip jis atējo i Gali-
lēą, priēme ji Galilēißkei, kurie
wis buwo mátę, ką jis Jeru-
zalēj ant ßwentēs buwo dárēs;
nēs ir jie buwo atēję ant ßwen-
tês.
46. Ir Jēzus wēl atējo i
Kaną Galilēôs, kur wándeni
buwo wynù padáręs.
47. Ir buwo karálißkis, to
sunus sirgo Kapernaume. Tas
ißgirdęs, Jēzų atējusi iß Ju-
dēôs i Galilēą, nuējo pas ji ir
melde ji, kad parēję̃s ißgydìtu
jo sunų; nēs ant smertiês pá-
talo gulējo.
48. Ir Jēzus tare jam: kad
jùs ženklû ir stebuklû ne régite,
tay jùs ne tikite.
49. Karálißkis sake jam:
Wießpatie, ateik, pirm nekaip
mano waiks mirßta.
50. Jēzus tare jam: eik, tawo
sunus gywas. Zmogus tikējo
tam žodzui, kuri Jēzus jam
sake, ir nuējo.
51. Ir jam pareinant, prie-
ßais jam atējo jo bernai ir
praneße jam, tarydami: tawo
waiks gywas.
52. Tay klause jûs apie
adyną, kurioj' jis geryn buwo
ējęs. Ir jie tare jam: wakar
sékmoj' adynoj' drugys ji pa-
mete.
53. Tay numáne tēwas, tą
adyną buwusę, kurioje Jēzus
jam buwo taręs: tawo sunus
gywas. Ir jis tikējo su wisais
sawo namißkeis.
54. Tai jau antras ženklas,
kuri Jēzus dare, iß Judēôs i
Galilēą atējęs.

5. Pérskyrimas.

Kristaus apsigynimo žodis del daryto stebuklo.

Po to buwo ßwente Zydû; ir
Jēzus nuējo i Jeruzalę.
2. Bet yra Jeruzalēj pric
awinyczôs ézers, Zydû žodzu
wadinams Bētesda, turis pen-
kes pryanges.
3. Tûse gulējo daug negálin-
czû, áklû, raißû, dzústanczû,
kurie láuke wandens pasijù-
dinimo.
4. Nēs angēlas sawo czēsu
nužengdawo i ézerą ir pajù-
dindawo wándeni. Kas jau
pirmjaus po pajùdinimo wan-
dens ižengdawo, tas sweiks pa-
stójo, kad ir kokia noris ligà
buwo apimtas.
5. Bet buwo czę wiens žmo-
gus, trisdéßimts ir aßtûnis
métus ligôs pátale gulējęs.
6. Tą Jēzus pamatęs gulinti
ir ißtyręs, ji taip ilgay sirgusi

dabar yra, kad tikri meldējai
Tēwo melsis dwasēj' ir tiesoj';
nēs Tēwas tokiû ir jēszko, kurie
jo taipo melstus.
24. Diewas dwáse yra, ir tie,
kurie jo meldzasi, tur' dwasēj'
ir tiesoje jo melstis.
25. Tare jam moteriszke:
źinau, kad Messiószus ateit,
wadinams Kristus. Kad tas
ateis, tay mums wiską ap-
sakys.
26. Jēzus tare jei: aß esmi
tasai, kurs su tawim' kalbu.
27. Jr ant to atējo jo moki-
tinei ir dywijosi, kad jis su ta
moteriszke kalbējo; taczau ney
wiens ne sake: ko klausi? arba:
ką kalbi su je?
28. Tay moteriszke palikusi
sawo izboną, nuējo į miestą ir
tare źmonēms:
29. Eikszte, regēkit źmogų,
kursai man pasáke wis, ką dá-
rusi esmi, bau jisai ne Kristus
butu?
30. Tay jie iszēję isz miesto
atējo pas jį.
31. Bet tamè tárpe rágino jį
mokitinei ir tare: Rabbi, wál-
gik!
32. Bet jis tare jiems: aß
turu walgį wálgit, apie tą jús
nieko ne źinot.
33. Tay tare mokitinei tarp
sawęs: ar kas atneße jam ką
wálgit?
34. Jēzus sake jiems: tai
mano wálgis, kad darau wálę
to, kurs manę sunte, ir iszpil-
dau jo dárbą.
35. Ar ne pátys sákote: dar
keturi mēnesei, tay pjutiês
czēsas prieis? Sztay, sakau
jums, pakélkit sawo akis ir źu-
rēkit į lauką, nēs jau prinóko
pjúczui.
36. Jr kurs pjauja, gaun
algą ir surenka waisų į ám-
źiną gywátą; kad pobraug
dzaugtusi ir sējąsis, ir pjaująsis.
37. Nēs tamè ta kalba iszsi-
pildo: kits sēja, kits pjauja.
38. Aß jus sunczau pjauti, ką
jús ne dirbot; kiti dirbo, ir jús
į jû darbą įstójot.
39. Bet daug Samaritonû isz
to patiês miesto į jį tikējo, dēl
kalbôs tôs moteriszkês, kuri
lúdijo: jis man wis pasáke, ką
dariau.
40. Jr kaip Samaritonai pas
jį atējo, praße jį, kad pas jûs
pasiliktu; ir jis pasiliko czę dwi
dieni.
41. Jr jû daugiaus tikējo dēl
jo źódzio,
42. Jr sake moteriszkei: jau
dabar ne dēl tawo źódzio ti-
kime; mes pátys girdējom ir
iszpaźinom, kad tas tikray yra
Kristus, swieto Jszganytojis.
43. Bet po dwiejû dienû jis
iszējo isz czę ir nuējo į Galilēą.

44. Nês jis pats, Jēzus, lù-
dijo, kad prárakas sawo tēwiß-
kēj' ne labay garbēje laiko-
mas.
45. Ir kaip jis atējo į Gali-
lēą, priēme jį Galilēißkei, kurie
wis buwo mátę, ką jis Jeru-
zalēj ant ßwentēs buwo dárēs;
nēs ir jie buwo atēję ant ßwen-
têS.
46. Ir Jēzus wēl atējo į
Kaną Galilēôs, kur wándenį
buwo wynù padáręs.
47. Ir buwo karálißkis, to
sunus sirgo Kapernaume. Tas
ißgirdęs, Jēzų atējusį iß Ju-
dēôs į Galilēą, nuējo pas jį ir
melde jį, kad parējęs ißgydytu
jo sunų; nēs ant smertiês pá-
talo gulējo.
48. Ir Jēzus tare jam: kad
jûs žénklû ir stebuklû ne régite,
tay jûs ne tikite.
49. Karálißkis sake jam:
Wießpatie, ateik, pirm nekaip
mano waiks mirßta.
50. Jēzus tare jam: eik, tawo
sunus gyws. Zmogus tikējo
tam žodzui, kurį Jēzus jam
sake, ir nuējo.
51. Ir jam pareinant, prie-
ßais jam atējo jo bernai ir
praneße jam, tarydami: tawo
waiks gyws.
52. Tay klause jûs apie
adyną, kurioj' jis geryn buwo
ējęs. Ir jie tare jam: wakar
sékmoj' adynoj' drugys jį pa-
mete.
53. Tay numáne tēws, tą
adyną buwusę, kurioje Jēzus
jam buwo taręs: tawo sunus
gyws. Ir jis tikējo su wisais
sawo namißkeis.
54. Tai jau antras ženklas,
kurį Jēzus dare, iß Judēôs į
Galilēą atējęs.

5. Pérskyrimas.

Kristaus apsigynimo žodis dēl daryto stebuklo.

Po to buwo ßwente Zydû; ir
Jēzus nuējo į Jeruzalę.
2. Bet yra Jeruzalēj prie
awinyczôs éžers, Zydû žodzu
wadinams Bētesda, turis pen-
kes pryanges.
3. Tûse gulējo daug negálin-
czû, áklû, raißû, dzústanczû,
kurie láuke wandens pasijù-
dinimo.
4. Nēs angēlas sawo czēsu
nužengdawo į éžerą ir pajù-
dindawo wándenį. Kas jau
pirmjaus po pajùdinimo wan-
dens įžengdawo, tas sweiks pa-
stójo, kad ir kokia noris ligà
buwo apimtas.
5. Bet buwo czę wiens žmo-
gus, trisdéßimts ir aßtûnis
métus ligôs pátale gulējęs.
6. Tą Jēzus pamatęs gulint
ir ißtyręs, jį taip ilgay sirgus

tare jam: ar nori sweiks pa-
stoti?
7. Ligonis atsáke jam: Wießpatie, aß ne turu ney jókio żmogaus, kad wandů pasijůdin, kurs manę į éżerą įléistu, ir man ateinant, kits pirm manęs įżengia.
8. Jēzus tare jam: kélkis, imk sawo pátalą ir waikßczok!
9. Ir tůjaus żmogus ißgyjo, ir ēmęs sawo pátalą waikßczojo. Bet tą dieną sabata buwo.
10. Tay Zydai tare tam, kurs buwo ißgyjęs: ßendien sabata, ne půlasi taw pátalą néßti.
11. Jis atsáke jiems: kurs manę ißgyde, tas man tare: imk sawo pátalą ir waikßczok!
12. Tay klause jį: koksai tai żmogus, kurs taw sáke: imk sawo pátalą ir waikßczok?
13. Bet ißgyjęsis ne żinójo, kas jis ēsąs; nēs Jezus buwo atstojęs, kadangi daug żmonû toj' wietoj' buwo.
14. Po to rádo jį Jēzus bażnyczoj' ir sake jam: saugokis; tu ißgyjei, daugiaus ne susigrießikis, kad taw ne kas pikczaus trópitus.
15. Tas żmogus nuējo ir pasáke Zydams, Jēzų ēsantį, kursai jį ißgydęs.
16. Dēl to pérsekinējo Zydai Jēzų ir tykojo, jį nużawinti, kadangi jis tai buwo dáręs sabatoj'.
17. Bet Jēzus jiems atsáke: mano tēws ikßoley dirba, ogi ir aß dirbu.
18. Todēl Zydai jů labjaus tykojo, jį nużawinti, kad ne tiktay sabatą neßwente, bet ir sake, Diewa ēsantį jo tēwą; pats sawę Diewui lygų darydams.
19. Tay atsáke Jēzus, tarydams jiems: iß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums: Sunus iß sawęs nieko ne gal daryt, tikt ką rég', Tēwą dárantį; nēs ką tas dáro, tai taipjau ir Sunus dáro.
20. Ir Tēwas myl Sunų ir jam wis ródo, ką dáro, ir dar didesnus dárbus jam ródis, kad jús dywisities.
21. Nēsa kaipo Tēwas numirusus prikel ir gywus padáro, taipo ir Sunus gywus padáro, kurus nor.
22. Nēs Tēwas ney wieną ne súdij', bet wisą súdą padawe Sunui,
23. Kad jie wisi Sunų gárbintu, kaip Tēwą gárbin. Kursai Sunų ne gárbin, tas Tēwą ne gárbin, jį suntusį.
24. Iß tiesôs, iß tiesôs sakau jums: kas mano żódżio klauso ir tik tam, kursai manę suntęs, tas tur ámżiną gywastį ir ne

pareit i súdą, bet pérējo iß
smertiês i gywasti.
25. Jß tiesôs, iß tiesôs; sakau
jums: ateit adyna ir jau da=
bar yra, kad numirieji ißgirs
balsą Sunaus Diewo, ir kurie
tą ißgirs, bus gywi.
26. Nēsa kaipo Tēwas tur
gywasti pats sawijė, taipo ir
Sunui dáwe, paczam turēti
gywasti sawije.
27. Ir dáwe jam máci, ir sú=
dą laikyti, dēl to, kad jis Zmo=
gaus Sunus yra.
28. Nesidywikities to: nēs ateit
adyna, kurioje wisi, kurie po ka=
pais yra, girdēs jo balsą,
29. Ir ißèis, kurie kas gér
darę, ant prisikēlimo gywasczio,
bet kurie kas pikt darę, ant
prisikēlimo súdo,
30. Aß iß sawęs nieko ne galu
daryti. Kaipo girdzu, taipo
súdiju, ir mano súdas yra tei=
sus, nēs ne mano wálę jēßkau,
bet Tēwo wálę, kurs manę
suntęs.
31. Jey pats apie sawę lù=
diju, tay mano lùdimas ne
tiesa.
32. Kits yra, kurs apie manę
lùdij', ir zinau, kad tas lùdi=
mas tiesa yra, kuri jis apie
manę lùdij'.
33. Jús suntēt pas Joną, ir
jis lùdijo apie tiesą.
34. Bet aß ne imu lùdimą nů
zmonû, bet toktai sakau, kad
ißganyti butumbit.
35. Jis buwo déganti ir ßwie=
czanti zwake; bet jús mázą
walandą norējot linksmintis jo
ßwiesybe.
36. Bet aß turu didésni lùdi=
mą uz Jono lùdimą. Nēs dar=
bai, kurus man Tēwas dáwe,
kad tus ißpildiczau, tie pátys
darbai, kurus darau, lùdij'
apie manę, kad Tēwas manę
suntęs.
37. Ir Tēwas, kurs manę
suntęs, tas pats lùdija apie
manę. Jús niekados ney jo
balsą girdējot, ney jo wéidą
regējot.
38. Ir jo zodi ne turit sawije
gywénanti, nēs jús tam ne tikit,
kuri jis suntęs.
39. Jēßkokit raßtè, nēs jums
régis, kad tamè turit ámziną
gywasti; ir tas yra apie manę
lùdijąs!
40. Ir jús pas manę ne norit
ateiti, kad gywasti turētumbit.
41. Aß garbês iß zmonû ne
priimu.
42. Bet jus pazystu, kad Die=
wo méilę ne turit sawije.
43. Aß atējau sawo Tēwo
wardan, ir jús manę ne prii=
mat; kad kitsai sawo paties
wardan ateis, tą priimsite.
44. Kaip gálit tikēti, kurie jús
garbę nů kits kito priimo'

garbês, kuri nů wieno Diewo
yra, ne jēßkot?
45. Ne dumokit, kad aß jus
Tēwui apſkúſu; yra wiens, kur-
ſai jus apſkundza, Moizēßus,
ant kurio jús nuſitikit.
46. Kad Moizēßui tikētumbit,
tay ir man tikētumbit, nēs jis
apie manę ráßęs.
47. Bet jey jo ráßtams neti-
kit, kaip mano zodziams tikēſite?

6. Pérſkyrimas.

Kriſtaus dywinas paſotinimas, ir pa-
mokinim's apie jo kuną ir kraują.

Potam Jēzus perſiyre ßalin
per mares, arti mieſto Tybē-
riôs Galilēoj'.
2. Ir ējo paſkuy ji daug zmo-
nû, dēley to, kad zénklus máte,
kurus ant ligonû dare.
3. Bet Jēzus uzējęs ant kál-
no, ténay atſiſēdo ſu ſawo mo-
kitineis.
4. Bet arti buwo welykos, Zy-
dû ßwente.
5. Tay Jēzus ſawo akis pa-
kēlęs máto pas ſawę daug
zmonû ateinant, ir tare Pi-
lippui: ku pirkſim dûnôs, kad
jie wálgitu?
6. (Bet tai ſake, ji mēgindams,
nēſa geray zinójo, ką daryſęs).
7. Pilippas atſáke jam: uz dy
ßimtų graßiû dûnôs ne ganá
ems, kad koznas po mázumą
tu.
8. Sako jam wiens iß jo mo-
kitiniû, Endrējus, Simono Pétro
brolis:
9. Sztay, waiks czonay yra,
turis penkis miezainês dûnôs
kēpalus ir dwi zuwi; bet kas
tai tiekam zmonû?
10. Bet Jēzus tare: rupinki-
ties, kad zmones ſuſēſtu. Bet
daug zolēs buwo toj' wietoj'.
Tay ſuſēdo apie penki túkſtan-
czei wyrû.
11. Bet Jēzus ēmęs tus dû-
nôs kēpalus dēkawójo ir dá-
we mokitiniems, bet mókitinei
tiems, kurie buwo ſuſēdę; tai-
pojau ir zuwjû, kiek jie norējo.
12. Bet jiems priwálgius,
tare jis ſawo mokitiniems: ſu-
walykit likuſus trupuczus, kad
nieko ne prapultų.
13. Tay jie ſurinkdami pri-
pilde dwylika pintiniû trupu-
czeis iß penkiû miezainês dû-
nôs kepalû, kurie liko nů wal-
gidintujû.
14. Taygi zmones tą zénklą
matydami, Jēzaus darytą, tare:
tai iß tieſôs tas prárakas, i
ſwietą ateiſęsis.
15. Bet Jēzus jau numany-
dams, jůs ateiſent ir ji ſugáu-
ſent, kad ji karálumi idētu, wēl
nuējo ßalin ant kálno, pats
wienas.
16. Bet ant wákaro mokitinei
nuējo zemyn pas mares.

17. Ir į laiwą įlopę keláwo
márēmis į Kapernaumą. Ir
jau buwo sutémusi, ir Jēzus ne
buwo atējęs pas jůs.
18. Ir mares sujùdo iß didzio
wējo.
19. Jaugi jiems nusiyrus apie
dwidešimt penkis arba tris-
déšimts didziû warsnû, regējo
Jēzų márēmis wáikßczojanti
ir laiwui prisiártinanti, ir bi-
jójos.
20. Bet jis sake jiems: aß
esmi, nesibijokit.
21. Tay norējo jį imt į laiwą;
ir tůjau laiwas buwo prie kráß-
to, kur buwo be einą.
22. Ant rytojaus máte żmo-
nes, ßępus marû stowį, ney jó-
kio kito laiwo ténay ne ēsant,
kaip tą wieną, į kurį jo moki-
tinei buwo įēję, ir Jēzų ne
įējus į laiwą su sawo mokiti-
neis, bet wieni jo mokitinei bu-
wo ßalin nusiyre;
23. O atējo ir kiti lawai iß
Tibēriôs arti prie tôs wietôs,
kur důną buwo walgę per Wieß-
patiês dēkawojimą.
24. Taygi żmones matydami,
Jēzų czę n' ēsanti, ney jo mo-
kitinus, ir jie į laiwus įlopę,
ißkáko į Kapernaumą, jēßko-
dami Jēzaus.
25. Ir rádę jį anaßal márû,
sake jam: Rabbi, kada ßén atē-
jei?
26. Jēzus jiems atsakydams
tare: iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
jums: jús manę ne dēl to jēß-
kot, kad żénklû mátēt, bet todēl,
kad důnôs wálgēt ir priwálgēt.
27. Wartokit (prowikitēs)
walgį ne pragaißtanti, bet iß-
liekanti į ámżiną gywátą, kurį
jums żmogaus sunus důs; nēsa
tą użpéczwētijo Diewas Tēwas.
28. Tay jie tare jam: ką wéik-
sim, kad Diewo dárbus dary-
tumbim?
29. Jēzus atsakydams tare
jiems: tai Diewo dárbas, kad
į tą tikit, kurį jis suntęs.
30. Tay tare jam: kokį żénklą
darai, kad mes matydami, taw
wieritumbim? Ką darai?
31. Musû tēwai wáige Man-
ną púsczoje, kaip paraßyta yra:
dáwe jiems důnôs iß dangaus
wálgit.
32. Tay Jēzus tare jiems:
iß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums:
Moizēßus jums nedawe důnôs
iß dangaus, bet mano Tēws
jums důda tikrąję dangaus
důną.
33. Nēs tai Diewo důna, iß
dangaus ateinanti ir swietui
gywasti důdanti.
34. Tay tare jie tam: Wieß-
patie, důk mums wis tokiôs
důnôs.
35. Bet Jēzus tare jiems:
Aß esmi důna gywastiês; kas

pas manę ateina, tas ne álks,
ir kas į manę tik, kas ne trokß
niekados.

36. Bet aß sakiau jums, kad
jús manę mátēt ir taczau ne
tikit.

37. Wiſlab, kq man důda
mano Tēws, ateina pas manę;
ir ateinantį pas manę aß ne
ißſtumſu.

38. Nēſa iß dangaus atējau,
ne ſawo wálę darȳt, bet to, kur-
ſai manę ſuntęs.

39. Bet tai ȳra walè Tēwo,
kurſai manę ſuntęs, kad niekq
ne pameſczau wiſo to, kq jis
man dáwęs, bet kad tai prikél-
czau paſkutinoj dienoj.

40. Bet tai walè to, kurſai
manę ſuntęs, kad, kas Sunų
máto ir į jį tik, turētu ámźinq
gȳwátą; ir aß jį prikélſu paſku-
tinoj' dienoj'.

41. Taȳ Zȳdai murmējo, to-
dēl, kad jis ſake: Aß eſmi důna
iß dangaus atējuſi,

42. Tardami: ar tai ne Jēzus,
Jozēpo ſunus, kurio tēwą beȳ
mótiną paźȳſtam? Kaipgi jis
kalba: aß iß dangaus atējau?

43. Jēzus atſakȳdams tare
jiems: ne murmēkit tarp ſawęs.

44. Neȳ wiens ne gal pas
manę ateit, jeȳ ne traukt jį
Tēws, manę ſuntęſis, ir aß jį
prikélſu paſkutinoj' dienoj'.

Paraßȳta ȳra práſakůſe:
jie wiſi bus Diewo mokiti. Kas
dabar tai gird iß Tēwo, iß iß-
mokſta, tas pas manę ateina.

46. Ne todēl, kad kas Tēwą
regējęs, bet tiktaȳ tas, kurs iß
Tēwo ȳra, tas Tēwą regējęs.

47. Iß tieſôs, iß tieſôs, ſakau
jums: kas į manę tik, tas tur
ámźiną gȳwaſtį.

48. Aß eſmi důna gȳwaſtiês.

49. Juſû tēwai wálge Mannq
púſczoje ir numire.

50. Szita ȳra důnq iß dan-
gaus ateinanti, kad tôs wálga-
ſis ne numirtu.

51. Aß eſmi gȳwoji důna iß
dangaus atējuſi, kas tôs důnôs
wálgis, tas gȳwas bus amźi-
naȳ. Ir ta důna, kurę aß důſu,
tai mano kunas, kurį důſu dēl
ſwieto gȳwaſtiês.

52. Taȳ Zȳdai waidijos tarp
ſawęs, tarȳdami: kaip tas gal
mums důti ſawo kunq wálgiti?

53. Jēzus tare jiems: iß tie-
ſôs, iß tieſôs, ſakau jums: jeȳ
ne wálgiſit kuną źmogaus ſu-
naus ir ne gérſit jo krauja, taȳ
ne turit gȳwaſtiês ſawije.

54. Kas mano kuną wálgo,
beȳ géra mano kraują, tas tur
ámźiną gȳwaſtį, ir aß jį pri-
kélſu paſkutinoj' dienoj'.

55. Nēſa mano kuns tikraſis
wálgis, ir mano kraujas tikra-
ſis gērims.

56. Kas mano kuną wálgo,

bey mano kraują gérą, tas pasilieka manij', ir aß jamė.
57. Kaip manę sunte gywasis Tēws, ir aß gyws esmi dēl Tēwo; taipo kas manę wálgo, tas taipojau gyws bus dēl manęs.
58. Szita yra důna iß dangaus atējusi, ne kaip jusû tēwai Manną wálge, ir numire. Kas tôs důnôs wálgo, tas gyws bus amžinay.
59. Tai jis sake ßuilej', mokindams Kapernaume.
60. Daugelgi jo mokitiniû tai girdēdami, tare: tai sunkus žodzei, kas gal tû girdēt?
61. Bet Jēžus sawije numanydams, sawo mokitinus todēl murmanczus, táre jiems: ar tai jus papiktin?
62. Kaipgi, kad regēsit žmogaus sunų užžengianti ténay, kur pirma buwo?
63. Dwáse yra gywą dáranti; kuns niekam nėdera. Zodzei, kurus aß kalbu, yra dwáse ir yra gywastis.
64. Bet yra keli jusû netiki Nēs Jēžus mielay žinójo iß pradzôs, kurie netiki buwo, bey kas ji ißdůsęs.
65. Ir tare: todēl sakiau jums: Ney wiens ne gal pas manę ateit, jey tai jam ne důta mano Tēwo.
66. Iß to czēso daug jo mokitinû ējo atgalôs ir ne ējo daugiaus su jůmi.
67. Tay tare Jēžus dwylika sawo Apáßtalams: ar ir jús ßalin eisit?
68. Tay atsáke jam Simons Pétras: Wießpatie, kur eitumbim? Tu turi žodzius ámžinôs gywátôs;
69. Ir mes esme tikēję ir ißpažinę, tawę ēsanti Kristų, Sunų gywojo Diewo.
70. Jēžus atsáke jam: ar ne dwyliką jusû ißrinkau, ir wiens jusû yr wélnas?
71. Bet jis kalbējo apie Judoßų Simóną Ißkariotą. Tas ji paskuy ißdawe, ir buwo wiens tû dwylikû.

7. Pérskyrimas.

Kristaus pamokslai bažnyczoj'.

Potam Jēžus ßén ir tén wáikßczojo Galilēoj'; nēsa ne norējo Judēoj' ßén ir tén wáikßczot, todēl, kad Zydai ji nužudyt jēßkójo.
2. Bet arti buwo Zydû ßwente lápbudzû.
3. Tay tare jam jo brolei: ißeik iß czę ir eik į Judēą, kad ir tawo mokitinei matytu tawo dárbus, kurus tu darai.
4. Ney wiens ne daro ką slapczey, norēdams taczau apréißkiams but. Jey tokkai dara' tay pasirodyk swietui.

5. Nēs ney jo brolei ne tikējo į jį.

6. Tay sako jiems Jēzus: mano czēso dar nier, bet jusû czēsas wisada.

7. Ne gal swiets jus nekęst, bet manę jis nekęncza, nēs aß lùdiju apie jį, dárbus jo piktus ēsant.

8. Eikit jús aukßtyn ant tôs ßwentês; áß dar ne eisu ant tôs ßwentês; nēs mano czēsas dar ne ißsipilde.

9. Bet tai jiems sakęs, pasiliko Galilēoj'.

10. Bet jo broliams ténay nuējus, ir jis nuējo ant tôs ßwentês, ne żinomay, bet ney slapczey.

11. Tay Żydai jo jēßkójo ßwentēje, tarydami: kur tas yr?

12. Ir didis murmējims buwo apie jį tarp żmonû. Kiti sake: jis gérs żmogus; bet kiti tare: ne, bet ißwadżoja żmones.

13. Bet ney wiens ne kalbējo drásey apie jį, bijodamiesi Żydû.

14. Bet pusau ßwentēj użējęs Jēzus į bażnyczą mokino.

15. Ir Żydai dywijos sakydami: kaip ßitas ráßtą moka, ir taczau jo nesimokinęs?

16. Jēzus jiems atsakydams tare: mano pamokslas ne mano, bet to, kursai manę suntęs.

17. Jey kas nor to walę daryt, tas supras, ar ßis pamokslas iß Diewo ēsąs, arba ar aß iß sawęs kalbąs.

18. Kas iß sawęs kalba, tas jēßko sawo paties garbês; bet kas jēßko garbês to, kursai jį suntęs, tas teisus, ir nier jamè ney jokiôs neteisybês.

19. Ar ne dáwe jums Moizēßus żókaną? ir ney wiens jusû ne darote żókaną. Kodēl jēßkot manę nużawint?

20. Żmones atsakydami tare: tu wélingą turi; kas jēßko tawę nużawint?

21. Jēzus atsakydams tare: wienintelį dárbą te dariau, ir jums wisiems dywai?

22. Moizēßus todēl jums dáwęs appjaustimą, ne, kad tas nů Moizēßaus ateina, bet nů tēwû; taczau appjaustot żmogų sabatoj'.

23. Jey żmogus appjaustimą priima sabatoj', kad Moizēßaus żókans ne butu laużomas, argi ant manęs pykstat', kad wisą żmogų ißgydżau sabatoj'?

24. Ne súdikit, kaip jums rodos, bet súdikit tikrą súdą.

25. Tay tare keli iß Jeruzalês: ar tai ne tas, kurį jēßkójo użmußt?

26. Ir ßtay, jis drásey kalba, ir jam nieko ne sáko. Ar musû wyresnieji dabar tikray żino, jį tikray Kristų ēsanti?

27. Bet taczau iß kur ßis

ēsąs, żinom; bet Kristui atei-
nant, ney wiens ne żinos, iß
kur jis ēsąs.
28. Tay ßauke Jēzus bażny-
czoj', mokino ir tare: berods
jús manę pażystąt ir żinot, iß
kur aß esmi; ir iß sawęs aß ne
atējau, bet yr wiens teisus,
manę suntęsis, kurio ne pa-
żystat.
29. Bet aß jį pażystu, nēs aß
nů jo esmi, ir jis manę suntęs.
30. Tay jēßkójo jį sugaut;
bet ney wiens ne pridējo ran-
kas prie jo; nēs jo adyna dar
ne buwo atējusi.
31. Bet daug żmonû tikējo į
jį ir tare: kad Kristus ateis,
begu jis daugiaus żénklû darys,
kaip ßis dáro?
32. Ir Parizēußai ißtyre,
żmones apie jį tokłai ßnékant.
Tay Parizēußai bey wyrausieji
kunigai ißsunte tarnus, jį su-
gauti.
33. Tay Jēzus tare jiems:
dar máżą czēsą esmi pas jus,
ir tada eimi pas tą, kursai
manę suntęs.
34. Jús jēßkosit manę ir ne
ràsit, ir kur aß esmi, ténay jús
ne galit ißkákt.
35. Tay Zydai tarp sawęs ta-
re: kur nor ßis nueit, kad jo ne
ràstumbim? Ar nor eit į Gry-
konus, ßen ir tén ißbarstytus,
ir Grykonus mokint?
36. Kokia tai kalba, kad jis
sako: jēßkosit manę ir ne ràsit;
ir kur aß esmi, ténay jús ne
galit ißkákt.
37. Bet paskutinę ßwentês
dieną, kuri ßlówingiausa buwo,
Jēzus stójosi, ßauke ir tare:
trokßtąsis te ateina pas manę
ir te gerie.
38. Kas į manę tik, kaip ráß-
tas sako, nů ta kuno tekēs upēs
gywojo wandens.
39. Bet tai sake apie tą dwásę,
kurę gausę į jį tikį; nēsa ßwenta
Dwáse dar ne buwo (ißlieta);
nēsa Jēzus dar ne buwo pér-
ßwiestas.
40. Taygi daug żmonû, tą
kalbą girdinczû, tare: tasai tik-
ray prárakas.
41. Kiti tare: jis Kristus. Bet
keli tare: ar Kristus iß Gali-
lējos ateis?
42. Ar ne sako ráßtas, iß wai-
kû Dowido ir iß miestélio Bet-
lēem, kur Dowids buwo, kur
Kristus ateit?
43. Taip żmonēsa nesutarims
rádosi dēl jo.
44. Bet keli norējo jį sugauti,
ale ney wiens ne pridējo ran-
kas prie jo.
45. Tarnai atējo pas wyrau-
sus kunigus bey Parizēußus,
ir ßie aniems tare: kam jį ne
atwedēt?
46. Tarnai atsáke: niekados

ney wiens żmogus taip niera
kalbējęs, kaip tas żmogus.
47. Tay atsáke jiems Pari-
zēuszai: ar ir jús iszwadżůti
este?
48. Begu tik į jį koks wyrés-
nysis, arba Parizēuszas?
49. Bet żmònes nieko apie zo-
kaną ne zinantieji, tie prakéikti.
50. Tare jiems Nikodēmus,
kursai naktij' pas jį atējo, wiens
jû budams:
51. Begu súdija musû żokans
żmogų, dar jį ne pérklausinē-
jus, ney żinant', ką jis darąs?
52. Jie atsakydami tare jam:
ar ir tu Galilēiszkis esi? Tar-
dyk ir weizdēk, isz Galilēôs ne-
siranda ney wiens prárakś.
53. Ir taip kiek wiens nuējo
namůn.

8. Pérskyrimas.

Apie wenczawonystês perżengtoję, ir apie Kristų ir jo urēdą.

Bet Jēzus ējo pas alywû kalną.
2. Ir rytmetij' ankstų wēl atē-
jo į bażnyczą, ir wisi żmones
atējo pas jį, ir jis pasisēdęs
mokino jůs.
3. Bet raszte-mokiti bey Pari-
zēuszai atwede pas jį moterisz-
kę, wenczawonystę pérżengiant
nutwértą, ir ję į tárpą pastáte;
4. Ir tare jam: Mokitojau,
ši moteriszke nutwérta patime
pérżengime wenczawonystês.
5. Bet Moizēszus mums zo-
kane isáke, tokę akmenimis uż-
muszt. Ką tu sakai?
6. Bet jie tai tare, jį gundi-
dami, kad prieżasties ant jo tu-
rētu. Bet Jēzus pasilenkęs
rásze pirsztu ant żémês.
7. Jiemsgi ne paláujant jį
klaust, jis atsitiesęs tare jiems:
kas jusû be grieko, tas te méta
pirmąjį ákmenį ant jôs.
8. Ir wēl pasilenkęs rásze ant
żémês.
9. Bet jie tai girdēję iszējo
paskuy kits kitą (sażinei sawo
apie tai lùdijant), nů wyrésnojo
pradēję iki mażésnojo. Ir Jē-
zus buwo wiens paliktas, ir
moteriszke widurij' stowinti.
10. Bet Jēzus atsitiesęs ir
ney wieno ne matydams, kaip
tą moteriszkę, tare jei: moterisz,
kur yra tie, kurie tawę apskun-
de? Ar ney wiens tawę ne
prasúdijo?
11. Bet ji tare: Wieszpatie,
ney wiens. Bet Jēzus tare: tay
ir asz tawę ne prasúdiju. Eik,
ir jau ne susigrieszik daugiaus!
12. Tay Jēzus wēl jiems kal-
bēdams tare: Asz esmi swieto
szwiesybe; kas manę séka, tas
ne wáikszczos tamsoj', bet turés
gywasties szwiesybę.
13. Tay tare jam Parizēuszai:
Tu lùdiji pats apie sawę, tawo
lùdimas ne tiesa.

14. Jēzus atsakydams tare
jiems: jey aß apie sawę lùdi-
czau, tay mano lùdijims tiesa;
nēsa žinausi, iß kur atējęs ir
kur nueinąs. Bet jús ne ži-
not, iß kur aß ateimi, ir kur
nueimi.
15. Jús pagal kunq súdijat,
aß ne súdiju ney wieno.
16. Ir jey súdiju, tay mano
súdas tikras; nēs aß ne wiens
esmi, bet aß bey Tēwas, manę
suntęsis.
17. Ir raßyta yra jusû zo-
kane: dwiejû zmonû lùdijims
tiesa yr.
18. Aß esmi lùdijęsis apie
sawę páti, ir Tēwas manę
suntęsis taipojou lùdij' apie
manę.
19. Tay jie tare jam: kamè
tawo Tēwas? Jēzus atsáke:
jús ney manęs pažystat, ney
mano Tēwo. Kad manę pažin-
tumbit, pažintumbit ir mano
Tēwą
20. Szius žodzius kalbējo
Jēzus pas diewo skrynę, mo-
kindams bažnyczoj'. Ir ney
wiens ji ne nutwēre, nēsa ady-
na jo dar ne buwo priējusi.
21. Tay Jēzus wēl jiems
tare: aß eimi ßalin, ir jús
manę jēßkósit ir sawo griekůse
mirsit. Kur aß eimi, tenay jús
ne gálit ißkákt.
22. Tay tare Zydai: argi nor
saw pats gálą daryt, kad sako:
kur aß nueimi, tén jús ne gálit
ißkákt.
23. Ir jis tare jiems: jús este
iß žémo, aß esmi iß aukßto; jús
este iß ßio swieto, aß ne esmi
iß ßio swieto.
24. Taygi jums sakiau, kad
mirsit sawo griekůse. Nēsa jey
ne tikit, manę tą ēsanti, tay
mirsite sawo griekůse.
25. Tay jie tare jam: kasgi
tu esi? Ir Jēzus tare jiems:
pirma tas, kursai su jumis
kalbu.
26. Aß daug turu apie jus
kalbēt ir súditi; bet kurs manę
suntęs, teisus yra, ir ką iß jo
girdējau, tai kalbu swiete.
27. Bet jie ne numáne, kad
jis jiems apie Tēwą sake.
28. Tay tare jiems Jēzus:
kad žmogaus sunų paaukßtisit,
tay pažysit manę tą ēsanti, ir
nieko iß sawęs ne dáranti, bet
kaip manę mano Tēwas mo-
kino, taip kalbu.
29. Ir kurs manę suntęs, su
manim yr. Tēwas ne paliekt
manę wieną, nēs aß wisados
darau, kas jam patinka.
30. Jam tai kalbant, daug i
ji tikējo.
31. Tay tare Jēzus Zydams,
i ji tikintiems: jey pasiliksit ma-
no kalboj', tay este tikri mano
mokitinei,

32. Ir pažysit tiesą, ir tiesa
jus išwalnys.
33. Tay jie atsáke jam: mes
Abraómo waikai, niekados ney
wieną kártą ney wienam bernai
ne buwome, kaipgi sakai: jús
walni busit.
34. Jēzus atsakydams tare
jiems: iš tiesôs, iš tiesôs, sa=
kau jums: kas grieką dáro, tas
grieko bérnas.
35. Bet bérnas ne ámžinay
namůse pasiliekt; sunus pasi=
liekt ámžinay.
36. Taygi jey sunus jus iš=
wálnija, tay tikray walni este.
37. Žinau geray, jus Abraó=
mo waikus ēsanczus; bet jēškot
manę nužudyt, nēs mano kalba
pas jus ne pérweikia.
38. Aš kalbu, ką prie sawo
Tēwo regējęs; tai jús dárot, ką
prie sawo Tēwo regēję este.
39. Jie atsakydami tare jam:
Abraómas yra musû tēwas.
Jēzus tare jiems: kad butum=
bit Abraómo waikai, tay dary=
tumbit Abraómo dárbus.
40. Bet dabar jēškot, manę
nužawinti, toki žmogų, kurs
jums tiesą, iš Diewo girdētąję,
sakiau; tai Abraómas ne daręs.
41. Jús dárot sawo tēwo dár=
bus. Tay jie tare jam: mes ne
bostrais apsigimę esme; mes
turim wieną Tēwą, Diewą.
42. Jēzus tare jiems: kad
Diewas jusû Tēwas butu, tay
manę mylētumbit; nēs aš išē=
jau ir atējau nů Diewo; nēs
ne iš sawęs atējęs esmi, bet jis
manę suntęs.
43. Kodēlgi ne išmánot mano
kalbą? Todēl, kad ne galit gir=
dēt mano žodzius.
44. Jús este iš tēwo wélno
ir pagal pageidimą sawo tēwo
norit daryt. Tasai ražbaininks
iš pradžôs ir ne pasiliko tie=
soje; nēs nier jamè tiesôs. Me=
lus kalbēdams iš sawiškio kal=
ba, nēsa jis melágis, ir tû tē=
was.
45. Bet aš, kadangi tiesą sa=
kau, man ne wierijat.
46. Kas jusû gal manę kaltint
grieko? bet jey jums tiesą sa=
kau, kodēl man ne wierijat?
47. Kas iš Diewo yr, tas
klauso Diewo žodzio. Todēl
jús ne klausot, nēsa jús n' este
iš Diewo.
48. Tay Žydai atsakydami
tare jam: ar ne geray sakom,
kad tu esi Samaritonas ir kad
wélną turi?
49. Jēzus atsáke: aš wélno
ne turu, bet gárbinu sawo tē=
wą, ir jús manę ne gárbinat.
50. Aš ne jēškau sawo gar=
bēs; bet yra wiens tą jēšką s
ir súdiją s.
51. Iš tiesôs, iš tiesôs, sakau
jums: jey kas máno žodi lai=

kys, tas smertiês ne matys ámžinay.
52. Tay tare jam Žydai: dabar pažystam, kad wélną turi. Abraómas numire, ir prárakai, ir tu sakai: jey kas mano žodi laiko, tas ne ragaus smertiês ámžinay.
53. Ar tu esi didésnis už musû tēwą Abraómą, kursai numiręs, ir prárakai numirę; ką darai iš sawęs?
54. Jēzus atsáke: jey pats sawę gárbinu, tay mano garbē niekai: Bet yr mano Tēwas manę gárbinąs, kuri sákot sawo Diewą ēsanti,
55. Ir ne pažystat jo, bet aš ji pažystu. Ir jey sakyczau, ji ne pažystąs, tay buczau melágis, kaip ir jús este. Bet aš pažystu ji ir laikau jo žodi.
56. Abraómas, jusû tēwas, prasidžùgo, mano dieną regēsęs; ir jis regējo tą ir dżaugēsi.
57. Tay tare jam Žydai: dar ne penkisdéšimts métû sulaukei, ir Abraómą regējei?
58. Jēzus tare jiems: iš tiesôs, iš tiesôs, sakau jums: pirm ne kaip Abraómas buwęs, aš esmi.
59. Tay jie pakēle akmeniû, kad méstu ant jo; bet Jēzus pasislēpe ir išējo iš bažnyczôs, perdēm péreidams per jûs.

9. Pérskyrimas.

Aklû gimęs Kristaus reginczu padáromas.

Ir pro šali eidams památe jis wieną áklą, taip gimusi.
2. Ir jo mokitinei ji klausdami tare: Mokitojau, kas susigriešijo, ar šis, ar jo gimdytojei, kad jis áklas użgimęs?
3. Jēzus atsáke: ney šis susigriešijęs, ney jo gimdytojei, bet, kad Diewo darbai jamê apsireikštu.
4. Aš turu daryt dárbus to, kursai manę suntęs, kol dienôs yr; ateina naktis, kad nieks nieko ne gal daryt.
5. Koley swiete esmi, esmi swieto šwiesybe.
6. Tai sakęs spjówe ant žémês ir padáre purwą iš spjaudulo, ir purwą tépe ant áklojo akiû,
7. Ir tare jam: eik pas éžerą Siloą (tai musû žodžu: pasústas), ir prauskis. Tay ans nuējęs prausēsi ir parējo regis.
8. Kaimynai, ir kurie ji buwo mátę, ubagą ēsanti, tare: ar tai ne tas, kursai sēdējo ir ubagáwo?
9. Kiti tare: tai jis; kiti wēl: jis jam lygus. Bet jis pats tare: aš tasai esmi.
10. Tay jie tare jam: kaip tawo ákys yr atwértos?
11. Jis atsakydams tare: ansai žmogus, wardu Jēzus, pa-

dáre purwą ir tépe mano akis,
tardams: eik pas éżerą Silogą
ir prauskis. Aß nuējęs prau=
sausi ir pražurau.
12. Tay jie tare jam: kur yr
tasai? Jis tare: nežinau.
13. Tay nuwede tą pas Pari=
żēußus, kurs pirma áklas buwo.
14. (Bet buwo sabata, kaip
Jēżus purwą padáręs jo akis
atwēre.)
15. Tay klause jį wēl ir Pari=
żēußai, kaipo jis pražúręs?
Bet jis tare jiems: purwą jis
dējo man ant akiû, ir aß prau=
sausi ir dabar regiu.
16. Tay tare keli Parižēußû:
tas żmogus ne iß Diewo, kad
ne laiko sabatą. Bet kiti tare:
kaip gal grießnas żmogus to=
kius żénklus daryt? Ir nesu=
tarims rádosi tarp jû.
17. Jie wēl tare aklamjam:
ką tu sakai apie jį, kad jis tawo
akis atwēręs? Bet jis tare:
jis yra prárakas.
18. Zydai ne wierijo apie jį,
kad jis áklas buwęs ir regis
pastojęs, iki pawadinus gim=
dytojus to pražúrusojo,
19. Klause jûs sakydami: ar
tai juma sunus, kurį sákota áklą
gimusį? kaipgi jis dabar yra
regis?
20. Jo gimdytojei jiems atsa=
kydami tare: žinom, ßį muma
ēsantį ir áklą gimusį;
21. Bet kokiu budu jis dabar
regis, ne žinowa, arba kas jo
akis atwēręs, ney to mudu ne
žinowa. Jis ganà métû tur,
klauskit jį; te kalba jis pats už
sawę.
22. Toktai sake jo gimdytojei,
nęsa jie bijójosi Zydû; nēsa
Zydai jau buwo susitárę, jey
kas jį per Kristų ißpažys, kad
tą iß jû surinkimo atskirs.
23. Todēl sake jo gimdytojei:
jis ganà métû tur, klauskit jį.
24. Tay wadino antrą kartą
tą żmogų, áklą buwusį, ir tare
jam: dûk Diewui garbę. Mes
žinom, kad tas żmogus grieki=
ninkas.
25. Jis atsakydams tare: ar
jis griekininkas, tai ne žinau;
wieną dáiktą tiesa žinau, aß
buwau áklas ir dabar regiu.
26. Tay jie wēl jam tare: ką
jis taw dare? kaip jis tawo
akis atwēre?
27. Jis atsáke jiems: dabar
jums sakiau; ar tai ne girdē=
jot? kam tai wēl norit girdēt;
ar ir jús norit jo mokitineis
pastoti?
28. Tay jie kéike ant jo saky=
dami: tu esi jo mokitinis; bet
mes esme Moižēßaus mokitinei.
29. Zinom, Diewą su Moižē=
ßumi kalbējusį; bet ßį ne ži=
nom, iß kur jis ēsąs.
30. Tas żmogus atsakydams

tare jiems: tai dywnas daikts, kad ne žinot, iš kur jis ēsąs, ir jis mano akis atwērįs.
31. Bet mes žinom, kad Diews ne išklauso griekininkû, bet jey kas Diewo bijos ir jo wálę dáro, tą išklauso.
32. Nů swieto pradžôs tai ne girdēta, kad kas butu atwērįs akis aklay gimusio.
33. Kad šis ne butu iš Diewo, nieko ne galētu daryt.
34. Jie atsakydami tare jam: tu wisas griekůse gimįs esi, ir mus mokini? ir išstúme ji laukan.
35. Išgirdo Jēzus, kad ji išstúmę. Ir ji surádįs tare jam: ar tiki į Diēwo Sunų?
36. Jis atsakydams tare: Wiešpatie, katras tai, kad į ji tikēczau?
37. Jēzus tare jam: tu matai ji, ir kursai su tawim kalba, tai tas.
38. Bet jis tare: Wiešpatie, tikiu. Ir melděsi jo.
39. Jēzus sake: aš atējau ant súdo į ši swietą, kad nepriregi regētu, ir regintieji apjéktu.
40. Ir šitai girdējį keli Parižēušai pas ji ēsantieji, tare jam: argi ir mes akli?
41. Jēzus tare jiems: kad akli butumbit, tay ne turētumbit grieko; bet dabar jums sakant: mes régim, pasiliekt griekas jusû.

10. Pérskyrimas.

Apie gérą ganytoji. bey bau Kristus ēsąs Messiošum?

Iš tiesôs, iš tiesôs, sakau jums: kas ne per duris įeina į awinyczą, bet kitur įkûpa, tas wagis ir ražbáininks.
2. Bet kursai per duris įeina, tai awjû kerdžus.
3. Tam wartininks atwera, ir áwys klauso jo balso; ir jis šauk sawo awis wardais, ir jas išweda.
4. Ir išwédįs sawo awis, eina pirma jû; ir áwys ji séka, nēsa pažysta jo balsą.
5. Bet swétimą nèseka, bet bēga nů jo, nēsa ne pažysta balso swétimûjû.
6. Tą žodį sake jiems Jēzus; bet jie ne numáne, kas tai ēsą, ką jis jiems sake.
7. Tay wēl tare jiems: iš tiesôs, iš tiesôs, sakau jums: aš esmi anga awjumpi.
8. Wisi pirm manįs atējį wágys bey ražbáininkai buwo; bet áwys jû ne klause.
9. Aš esmi anga, jey kas per manį įeina, tas bus išganytas, ir įeis ir išeis ir ganyklôs rąs.
10. Wagis ne ateina, kaip tiktay wogt, smaugt, bey nužawint.
11. Aš atējau, kad gywastį ir wiso pilnay turētu.
12. Aš esmi gerasis ganyto-

jis; gérs ganytojis paliekt sa-
wo gywasti už awis. Bet sam-
bininkis, kurs ne pats ganytojis
esti, kuriam áwys ne priklauso,
máto wilką ateinanti ir paliekt
awis ir bēga, ir wilks sugrēbja
ir ištáško awis.
13. Bet sambininkis bēga, nē-
sa jis sambininkis, ir ne atboja
awjû.
14. Aš esmi gerasis ganyto-
jis ir šažystu sawůsus, ir pa-
žystams esmi sawoms,
15. Kaip manę mano Tēws
pažysta, ir aš pažystu Tēwą; ir
gywasti sawo liekmi už awis.
16. Ir turu dar kitas awis,
tos ne iš šiôs awinyczôs yr,
ir tas turu atwést, ir jos klau-
sys mano balsui, ir bus wiena
kaimene ir wiens ganytojis.
17. Dēl to manę myl mano
Tēws, kad sawo gywasti pa-
liekmi, kad ję wēl saw imczau.
18. Nieks ji man neima, bet
ji iš sawęs paliekmi. Walè
man, palikt ji, ir walè, wēl ji
imt. Toki prisákimą esmi ga-
węs nů sawo Tēwo.
19. Tay wēl rádosi nesutari-
mas tarp Zydû dēl tû žodžiû.
20. Daug jû tare: jis tur wel-
ną ir padukęs; ką klausot jo?
21. Kiti tare: tai ne žodzei
…lnû pristóto. Ar gal wélns
…inczujû akis atwért?
Bet buwo Jeruzalēj' baž-
nyczôs išwentinimo šwente, ir
buwo žiema.
23. Ir Jēzus wáikščzojo pry-
bažnytij Salomóno.
24. Tay apstoję aplink ji
Zydai tare jam: iki koley trù-
kini musû dušias? Jey Kristus
esi, tay pasakyk mums drásey.
25. Jēzus atsáke jiems: sa-
kiau jums, ir jús ne wierijat.
Darbai, kurus darau sawo Tē-
wo wardan, lùdija apie manę.
26. Bet jús ne tikit; nēs jús
ne este mano áwys, kaip jums
sakiau.
27. Nēs mano áwys klauso
mano balso, ir aš jas pažystu,
ir jos manę séka.
28. Ir aš důmi joms ámžiną
gywátą, ir jos niekados ne pra-
žus, ir nieks jas ne išplēš man
iš mano rankôs.
29. Tēws, kursai jas man da-
we, didésnis už wislabą, ir
nieks ne gal jas išplēšt iš ran-
kôs mano Tēwo.
30. Aš bey Tēws wiens eswa.
31. Tay Zydai wēl akmeniû
pakēle, kad ji akmenimis už-
mušti.
32. Jēzus atsáke jiems: daug
gerû darbû jums išrodžau nů
sawo Tēwo; dēl katro tû darbû
manę akmenimis mušat?
33. Zydai jam atsakydami ta-
re: dēl géro darbo ne mušam
tawę akmenimis, bet dēl Diewo

blùznijimo, ir kad tu žmogus budams, sawę pats daraisi Diewù.

34. Jēzus atsáke jiems: ar ne rašyta yra jusû zokane: Aš sakiau, jús este diewai?

35. Jey tus šaukia diewais, kuriems Diewo żodis dûts buwo (o rásztą taczau ne gali laužti):

36. Argi sakot tam, kuri Tēws pašwentęs ir į swietą suntęs esti: tu blùzniji Diewą, todēl, kad sakau: aš esmi Diewo Sunus?

37. Jeygu ne darau sawo Tēwo dárbus, tay ne wierikit man.

38. Bet jeygu darau, tay ben wierikit darbams, jey man ne norit wierit, kad išpažinę tikētumbit, Tēwą manije, ir manę jamè ēsanti.

39. Jie wēl jēškójo jį sugauti; bet jis ištrúko jiems iš jû rankû.

40. Ir jis wēl nuējo anašal' Jordano į tą wietą, kur Jonas pirm to buwo krikštijęs, ir tén pasiliko.

41. Ir daugums atēję pas jį tare jam: Jonas tiesa ney jokio żénklo ne padáre; bet wis tai, ką Jonas apie jį sakęs, yra tiesa.

42. Ir daug częjau tikējo į jį.

11. Pérskyrimas.

Apie prikēlimą numirusio Lózoraus.

Bet wiens buwo be sergąs, wardu Lózorus, iš Bētaniôs, miestélije Maryôs bey jôs seseres Martôs.

2. (Bet Marya buwo, kuri Wiešpati móstijo móstimis ir dżowino jo kojas plaukais sawo, tôs brolis Lózorus sirgo.)

3. Tay sunte tiedwi séseri pas jį ir dawe jam sakyti: Wiešpatie, štay tas, kuri tu myli, serga.

4. Tay Jēzus girdēdams tare: ta ligà ne esti ant smertiês, bet ant Diewo garbês, kad Diewo Sunus per tai pagárbinamas butu.

5. Bet Jēzus mylējo Martą ir jôs séseri ir Lózorų.

6. Tay girdēdams, jį sergantį, pasiliko dwi dieni ant tôs wietôs, kur jis buwo.

7. Po to tare jis sawo mokitiniems: eikim wēl į Judēą.

8. Jo mokitinei tare jam: Mokitojau, aną kart' norējo Zydai tawę akmenimis nużudyti, ir tu wēl nori tén eiti?

9. Jēzus atsáke: ar ne dwylika adynû yra dienôs? Dieną wáikšczojąs ne użsigáuna; nēs jis šwiesybę šio swieto rég.

10. Bet kurs náktije waikšczoj, pasižeidż, nēsa šwiesybês niera jamè.

11. Tai ſakęs potam tare
jiems: Lózorus, muſû priete=
lus miegt; bet eimi jį pabùdint.
12. Tay tare jo mokitinei:
Wießpatie, jey miegt, tay bus
ſweiks.
13. Bet Jēzus ſake apie jo
ſmertį; bet jie dumójo, jį apie
kunißką miegą kalbantį.
14. Taygi paſáke jiems Jēzus
áißkey: Lózorus numiręs.
15. Ir aß dzaugiûs juſû dēl,
kad ténay ne buwau, jeib tikē=
tumbit. Bet eikim pas jį.
16. Tay tare Tamoßus, wa=
dinamas dwynas, mokitiniems:
eikim ſu jům drauge, kad ſu
jům mirtumbim.
17. Tay atējęs Jēzus rádo jį
jau kétures dienas kapè gulējuſį.
18. (Bet Betania buwo arti
Jeruzalês, apie penkiolika war=
ſnû.)
19. Ir daug Zydû buwo prie
Martôs ir Maryôs atēję, jas
rámditi dēl jû brólio.
20. Kaip Marta ißgirdo, Jē=
zų ateinantį, prießais ējo jam;
bet Marya paſiliko namēj' be=
ſēdinti.
21. Tay tare Marta Jēzui:
Wießpatie, kad tu czę butumbei
buwęs, mano brolis ne butu
numiręs.
22. Bet aß ir dar źinau, kad
ką tu melſi nů Diewo, Diews
tau důs.

23. Jēzus tare jei: tawo bro=
lis kélſis.
24. Marta ſako jam: ir aß
źinau, jį priſikélſentį priſikēlime
iß numiruſû, ſudnoj' dienoj'.
25. Jēzus tare jei: aß eſmi
priſikēlimas ir gywaſtis, kurs į
manę tik, gyws bus, norint ir
numirtu.
26. Ir kurs gyws yra ir tik
į manę, tas niekaday ne mirs.
Bau tiki tai?
27. Ji tare jam: Wießpatie,
ir labay aß tikiu, kad tu eſi
Kriſtus, Sunus Diewo, į ſwietą
atējęſis.
28. Ir tai paſákiuſi nuējo ir
wadino Maryą, ſawo ſéſerį,
ſlapczey, tarydama: Mokitojis
czę yra ir wadina tawę.
29. Toji tai ißgirduſi, kēlēſi
ſkubrey ir atējo pas jį.
30. Nēſa Jēzus dar ne buwo
į mieſtélį atējęs, bet dar te be=
buwo toje wietoje, kur jam
Marta buwo prießais atē=
juſi.
31. Zydai, kurie prie jôs na=
můſe buwo ir ję rámdę, regē=
dami, Maryą taip ſkubrey pa=
ſikelanczę ir ißeinanczę, ſeke ję,
tarydami: ji eina pas kápą, te=
nay werkti.
32. Kaip dabar Marya atējo,
kur Jēzus buwo, ir jį ißwydo,
půle ji jam į kielus, tarydama
jam: Wießpatie, kad czę bu=

tumbei buwęs, mano brolis ne
butu miręs.
33. Kaip Jēzus ję iszwydo
werkianczę, ir Zydus taipojau
werkianczus, su je atējusus, ap-
sinirto jis dwasēje ir smútijos
pats,
34. Ir tare: kur padējot ji?
Jie tare jam: Wieszpatie, ateik
ir weizdēk.
35. Ir Jēzaus ászaros pra-
dējo isztekēti.
36. Tay tare Zydai: weiz-
dēkit, kaip jis ji mylējo.
37. Bet kiti tarp jû tare: ar
ne galējo tas, kurs aklám akis
atwēre, tai daryti, kad tas ne
butu miręs?
38. Bet Jēzus wēl apsinirto
pats sawije ir atējo pas kápą.
Bet buwo důbē, ir akmů uzrists
ant tôs.
39. Jēzus tare: atriskite ák-
meni. Tare Marta jam, sesů
numirusio: Wieszpatie, jau pa-
kwipo, nēsa kétures dienas kapè
gulējo.
40. Jēzus tare jei: argi asz
taw ne sakiau, jey tikēsi, iszwysi
szlowę Diewo.
41. Tay atrito ákmeni, kur
numiręsis buwo paguldytas.
Bet Jēzus pakēlęs sawo akis,
tare: Tēwe, dēkawoju taw, kad
tu manę iszklausei.
42. Taczau asz zinau, kad ma-
nę wisados iszklausai; bet dēl
zmonû, aplink stowinczû tai sa-
kau, kad jie tikētu, kad tu manę
suntei.
43. Ir tai isztáręs szauke didzù
balsu: Lózorau, iszeik laukan!
44. Ir numiręsis iszējo surisz-
tas prastyromis ant kojû ir
rankû, ir jo wéidas buwo aprisz-
tas su sképeta. Jēzus tare: isz-
riszkite ji ir důkit jam eiti.
45. Taygi daug Zydû, kurie
pas Maryą buwo atēję, ir re-
gējo tai, ką Jēzus buwo dáręs,
tikējo i ji.
46. Bet kiti isz jû nuējo pas
Parizēuszus ir pasáke jiems, ką
Jēzus padáre.
47. Tay susirinko wyresnieji
kunigai ir Parizēuszai roton',
tarydami: ką darysim? tas zmo-
gus daug zénklû dáro.
48. Jey ji taip paliksim, tay
wisi i ji tikēs. Tay ateis Ry-
mionai ir atims mums zémę
ir zmones.
49. Bet wiens tarp jû, Kai-
poszus, tą métą wyrausu wy-
skupu budams, tare jiems: jús
nieko ne zinot,
50. Ir nieką ne apdumojat;
geraus mums yra, kad wiens
zmogus numirtu uz wisus,
ne kaip kad wisi zmones pra-
pultu.
51. Bet tai jis ne kalbējo isz
sawęs; bet kadangi jis tą métą
wyrausu wyskupu buwo, jis

prarakáwo. Nēs Jēzus turējo
mirt už žmones;
52. Ir ne tiktay wienat už
žmones, bet kad jis ir waikus
Diewo, kurie išbarstyti buwo,
surinktu.
53. Iš tôs dienôs dúme jie,
kaip ji nužudytu.
54. Bet Jēzus ne wáikščzojo
daugiaus régimay tarp Zydû,
bet nuējo iš tén i kokę šáli arti
púsczôs, i miestą, wadinamą
Eprem ir laikēsi tén su sawo
mokitineis.
55. Bet arti buwo welykos
Zydû; ir daug ējo i Jeruzalę
iš tôs šaliês, pirm welykû, kad
apsiczystitu.
56. Tay jie stowējo, klausinē-
dami Jēzaus ir kalbējo tarp
sawęs bažnyczoje: kas régis
jums, kad jis ne ateit ant
šwentês?
57. Bet wyrausieji kunigai ir
Parizēušai buwo prisákimą da-
wę, jey kas žinotu, kur jis ēsąs,
kad žinę dûtu, jeib ji sugáutu.

12. Pérskyrimas.

Kristaus mostijimas; ijojimas i Jeru-
zalę, kozonis apie sawo smerties waisų
ir tikrą tikējimą.

Szešoms dienoms pirm wely-
kû atējo Jēzus i Betaniją, kur
buwo Lózorus, numiręsis, kuri
Jēzus buwo prikēles iš numi-
rusiû.
2. Tén jam pasteláwo waka-
rēnę, ir Marta tarnáwo. Bet
Lózorus buwo wiens tû, kurie
su jûmi už stálo sēdējo.
3. Tay ēme Marya swárą
tikrôs ir brangiôs mostiês nar-
do ir móstijo Jēzaus kojas, ir
šlûste sawo plaukais jo kojas;
bet namai buwo papilditi kwa-
pù' tôs mostiês.
4. Tay tare wiens jo mokiti-
nû, Judošus, Simono sunus,
Iškariotas, kurs ji potam iš-
dawe:
5. Kodēl ta mostis nier par-
dûta už tris šimtus grašus ir
dûta ubagáms?
6. Bet tai jis ne sake rupin-
damas už ubagus, bet jis bu-
wo wagis ir turējo mášną, ir
nešójo, ką sudûdawo.
7. Tay tare Jēzus: dûk jei
pakájų; ji tai paláike ant die-
nôs mano paláidojimo.
8. Nēsa ubagus wisados pas
sawę turite, bet manę ne wisa-
dos turite.
9. Tay išture daug Zydû
žmonû, ji ténay ēsanti, ir atējo
ne tiktay Jēzaus dēley, bet kad
ir Lózorų regētu, kuri jis iš
numirusû prikēle.
10. Bet wyrausieji kunigai
tykojo ir Lózorų nužawinti.
11. Nēs jo dēley daug Zydû
ateidami tikējo i Jēzų.
12. Antrą dieną daug žmonû,

kurie ant ßwentês atẽję buwo.
girdẽdami Jẽzų į Jeruzalę atei-
nanti,
13. Eme palmû ßakàs ir ißẽjo
jam prießais ir ßauke: Ozi-
anna, pagárbintas t'esie, kurs
ateit wardan Wießpatiês, ka-
rálus Izraẽlio!
14. Bet Jẽzus gáwęs asilaiti,
jójo ant to, kaip paraßyta yra:
15. Nesibijokis, duktẽ Zion!
ßtay, tawo karálus ateit jodams
ant asilaiczio.
16. Bet tai jo mokitinei pir-
ma ne ißmáne; bet kaip Jẽzus
pérßwiestas buwo, tay to mi-
nẽjo, tai apie jį buwus raßyta,
ir jog jie tai jam darę buwo.
17. Bet tie żmones, kurie
drauge buwo, kaip Lózorų iß
kápo wadino ir iß numirusiû
prikẽle, pagyre tą dárbą.
18. Todẽl ir żmones jam prie-
ßais ẽjo, kaip girdẽjo, jį toki
żénklą dárusį.
19. Bet Parizẽußai tare kits
kitam: jús mátot, kad nieką ne
padarysit; ßtay, wisas swiets
bẽg paskuy jį.
20. Bet buwo keli Grykai
tarp tû, kurie atẽję buwo, mel-
stis ant ßwentês.
21. Tie priẽję Pilippą, kurs
nů Betsaidôs iß Galilẽôs bu-
wo, melde jį tarydami: Pone,
més rods norẽtumbim Jẽzų
regẽti.
22. Pilippas atẽjęs pasáko
Endrẽjui, ir Pilippas bey End-
rẽjus wẽl pasáke tai Jẽzui.
23. Bet Jẽzus atsáke jiem-
dwiem tarydams: czẽsas pri-
siártino, kad żmogaus sunus
pérßwiestas butu.
24. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
jums: jey kwieczû grudélis pů-
lęs į żémę, ne pamirs, wiens
pasiliks; bet jey pamirs, daug
waisû atneß.
25. Kas sawo gywastį myl,
tas pamès tą; ir kas sawo gy-
wastį ant ßio swieto ne apkencz,
tas ißlaikys tą ant amżinôs
gywátôs.
26. Kas man nor tarnáuti,
tas te sekie manę; ir kur aß
esmi, ténay ir tarnas mano bus.
Ir kas man tarnáus, tą mano
tẽwas garbẽje laikys.
27. Dabar mano dußia smut-
na. Ir ką sakysu? Tẽwe gél-
bẽk manę iß ßiôs adynôs! bet
todẽl į ßę adyną atẽjau.
28. Tẽwe! pérßwiesk sawo
wárdą. Tay atẽjo balsas iß
dangaus: Aß jį pérßwieczau
ir wẽl dar pẽrßwiesu.
29. Tay tare żmones, kurie
czę stowẽjo ir klausẽs: perkúnas
growe. Kiti tare: angẽlas kal-
bẽjo su jůmi.
30. Jẽzus atsakydams tare:
tas balsas ne manęs dẽl nusi-
dawe, bet jusû dẽl.

31. Dabar yra súdas ant
swieto; dabar kunigaikßtis ßio
swieto ißmestas bus.
32. Jr aß, kada ißkéltas busu
nů żémês, wisus sawęsp' traukſu.
33. Bet tai jis sake pażenklin=
dams, kokiu smerczu jis mirsęs.
34. Tay atsáke jan. żmonês:
mes girdējom zokane, kad Kri=
stus ámżinay pasiliks; ogi tu
kaip sakai: żmogaus sunus tur
ißkelams buti? Kas yra tasai
żmogaus sunus?
35. Tay atsáke jiems Jēzus:
ßwiesybe dar máżą walandēlę
prie jusû yra. Wáikßczokit, ko=
ley dar ßwiesybę turite, kad
tamsybe jus ne użpultu. Kas
tamsybēje wáikßczoj, ne żino,
kur einąs.
36. Tikēkit į ßwiesybę, kol ję
turite, jeib waikai ßwiesybês
butumbit.
37. Tay kalbējęs Jēzus nuējo
ßalin ir pasislēpe nů jû. Jr
norint jis tokius żénklus po jû
akiû dare, taczau jie netikējo
į jį;
38. Kad ißsipilditu zodis prá=
rako Ezaioßaus, taranczio:
Wießpatie, kas tik musû sáki=
mui? Jr pétys Wießpatiês
kam apréikßtas yra?
39. Todēl jie ne galējo tikēti,
nēsa Ezaioßus wēl sake:
40. Jis apjékino jû akis ir
[illegible]ino jû ßirdis, kad akimis
ne regētu, neygi ßirdże ne su=
prástu ir prisiwerstu, ir aß jûs
gélbēczau.
41. Toktai sake Ezaioßus, re=
gēdams jo ßlowę ir kalbēdams
apie jį.
42. Taczau daug wyresnujû
tikējo į jį; bet dēl Parizēußû
tai ne ißsipażino, kad iß surin=
kimo ne butu ißmesti.
43. Nēs jie labjaus mylējo
garbę prie żmonû, ne kaip garbę
prie Diewo.
44. Bet Jēzus ßauke tary=
dams: kurs į manę tik, tas ne
į manę tik, bet į tą, kurs manę
suntęs.
45. Jr kurs manę rég, tas rég
tą, kurs manę suntęs.
46. Aß atējau į swietą, ßwie=
sybe, jeib kurs į manę tik, ne
pasiliktu tamsybēje.
47. Jr kas mano żodżiû klau=
sos ir ne tik, tą aß ne súdisu;
nēs aß ne atējau, swietą súditi,
bet swietą ißganyti.
48. Kas manę paniekin ir ne
priim mano żodżius, tas jau
tur, kurs jį súdij; żodis, kuri
aß kalbējau, tas súdis jį súd=
noje dienoje.
49. Nēs aß ne iß sawęs kal=
bējau, bet Tēwas, kursai manę
suntęs, man prisákimą dawe,
ką daryti ir kalbēti turu.
50. Jr żinau, kad jo prisáki=
mas yra ámżina gywastis. To=

dēl ką aß jums kalbu, ką taip
kalbu, kaip man Tēws sakęs.

13. Pérskyrimas.

Apie kojû mazgojimą, Judoßaus ißdawimą, Kristaus apßwietimą, Pétro susigrießijimą.

Bet pirm welykû ßwentês, kaip
Jēzus žinójo, kad atējo jo czē-
sas, jeib iß ßio swieto eitu pas
Tēwą, kaip jis buwo mylējęs
sawůsus, swiete ēsanczus, taip
jis jůs mylējo iki gálo.
2. Ir po wakarēnês, kaip jau
wélnas Judoßui Simono, Iß-
kariotui, buwo į ßirdį dawęs,
kad ißdůtu,
3. Žinójo Jezus, kad Tēwas
jam wis buwo į rankas padá-
węs, ir kad jis nů Diewo buwo
ißējęs ir wēl einą Diewop':
4. Kēlēsi jis nů wakarēnês,
nuwilko sawo rubus ir ēmęs
ßurßtą apsijůse tůmi.
5. Potam įpyle wándenį į
praustuwę, pradējo mokįtniû
kojas mazgoti ir dzowinti
ßurßtu, kuriůmi buwo apsijůsęs.
6. Tay atējo jis prie Simono
Pétro, ir tas tare jam: Wieß-
patie, argi tu man kojas maz-
gosi?
7. Jēzus atsakydams tare
jam: ką aß darau, tay tu dabar
ne žinai, bet paskuy tai ißtirsi.
8. Tare jam Pétras: niekados
tu man kojas ne mazgosi. Jē-
zus atsáke jam: jey aß tawę
ne mazgosu, tay neturi ney jo-
kiôs daliês su manimi.
9. Tare jamui Simonas Pé-
tras: Wießpatie, ne tiktay ko-
jas wienas, bet ir rankas bey
gálwą.
10. Tare jam Jēzus: kas maz-
gotas yra, tas ne priwálo dau-
giaus, kaip tiktay kojas maz-
goti, bet wisas yra czystas. Ir
jús czysti este, bet ne wisi.
11. Nēs jis geray žinójo sawo
ißdawēją, dēl to tare jis: jús
ne wisi este czysti.
12. Bet kaip jis jû kojas bu-
wo mazgojęs, ēme jis sawo
rubus ir pasisēdęs wēl tare
jiems: bau žinote, ką aß jums
dariau?
13. Jús wadinate manę mo-
kįtoju ir Wießpatimi, ir geray
sákot; nēs aß ir esmi tas.
14. Taygi, jey aß jusû Wieß-
pats ir mokįtojis, jums kojas
esmi mazgojęs, tay ir jús kits
kitam kojas turit mazgoti.
15. Nēs aß pawéikslą jums
dawjau, kad ir jús darytumbit,
kaip aß jums esmi dáręs.
16. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
jums: bérnas ne esti didésnis
už sawo poną, ney pasuntinis
didésnis už tą, kurs jį suntęs.
17. Jey tai žinote, ißganyti
este, jey tai dárote.
18. Ne sakau apie jus wisus;
aß žinau, kurus ißrinkau; bet

kad ráßtas ißsipildîtu: kurs
mano dûną wálgo, tas manę
po kojû min.
19. Dabar sakau jums, pirm
ne kaip stosis, jeib kad stosis,
jús tikētumbit, kad aß esmi.
20. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
jums: kurs priim, jey aß ką
súsu, tas manę priim, bet kas
manę priim, tas tą priim, kurs
manę suntęs.
21. Tai pasákęs Jēzus apsi=
smútijo dwasēje, lùdijo ir tare:
iß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums:
wiens iß jusû ißdûs manę.
22. Tay pažurējo mokitinei į
kits kitą, nerimasczodami, apie
ką jis kalbąs.
23. Bet buwo wiens tarp jo
mokitiniû, kurs už stálo sēdējo
prie krutinês Jēzaus, kurį Jē=
zus mylējo;
24. Tam mójo Simons Pé=
tras, kad tyrinētu, kursai tai
butu, apie kurį jis sakęs.
25. Nēsa tas gulējo prie krú=
tinês Jēzaus ir tare jam:
Wießpatie, kurs tas?
26. Jēzus atsáke: tas yra, ku=
riam tą kásnį padážęs dûsu.
Ir jis padážęs kásnį, įdawe
Judoßui Simono, Ißkariotui.
27. Ir po to kásnio įėjo ßē=
tonas į jį. Tay tare Jēzus ja=
mui: ką tu darai, tai darykt
[illegible]key.
Bet to nieks nieko ne ži=
nójo iß tû, kurie už stálo sēdē=
jo, kam jisai tai jam sake.
29. Kiti dumójo, kadangi Ju=
doßus maßną turējo, Jēzų sa=
kantį jam: pirk mums, ko pri=
wálom ant ßwentês, arba kad
jis ubagams ką dûtu.
30. Kaipgi tą kąsnį ēmęs bu=
wo, ißējo jis tůjaus laukan.
Ir buwo naktis.
31. Bet jam ißējus, tare Jē=
zus: dabar žmogaus sunus
pérßwiestas, ir Diewas pér=
ßwiestas jamè.
32. Jey Diewas pérßwiestas
jamè, tay ir Diewas jį pér=
ßwies sawije, ir pérßwies jį
wéikey.
33. Mieli waikélei, dar mážą
wálandą esmi su jumis. Jus
manę jēßkosite, ir kaip Zydams
sakiau, kur aß esmi, jús ißkákti
ne gálite.
34. Ir sakau jums dabar:
naują prisákimą dûmi jums,
kad kits kitą mylētumbit, kaip
aß jus mylējau, kad ir jús kits
kitą mylētumbit.
35. Ant to kiek wiens numa=
nys, jus mano mokitinus ēsant,
jey méilę tarp sawęs turite.
36. Tare Simonas Pétras
jam: Wießpatie, kur eini? Jē=
zus atsáke jam: kur aß eimi, tu
manę sékti ßį kartą ne gali, bet
potam tu sékſi manę.
37. Pétras tare jam: Wieß=

patie, kodēl aß tawę ßį kartą
ne galu sekti? Sawo gywastį
už tawę guldysu.
38. Jēzus atsake jam: ar tu
sawo gywastį už manę guldysi?
Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau taw:
gaidys ne pragys, iki manęs
tris kartus užsigįsi.

14. Pérskyrimas.

Apie Kristaus naudingą nuējimą; apie tikējimą ir méilę, maldą, ßwentą Dwásę, ir tikrą pakáju.

Ir jis tare sawo mokitiniems:
jusû ßirdis te ne nusigást. Jey
į Diewą tikite, tay ir į manę
tikite.
2. Mano Tēwo namûse daug
yra gywénimû. Jey ne taipo
butu, sakyczau jums: eimi jums
wietą pagatáwiti.
3. Ir norint nueiczau, jums
wietą pagatáwiti, taczau aß
wēl sugryßu ir jus sawęsp' im-
su, kad jûs butumbit, kur aß
esmi.
4. Ir kur aß nueimi, tai ži-
note, ir kélą taipojau žinote.
5. Tare jam Tamoßus: Wieß-
patie, mes ne žinom, kur tu
nueini; ir kaip mes galim tą
kélą žinoti?
6. Jēzus tare jam: aß esmi
kélas, ir tiesa, ir gywastis. Ney
wiens ne ißkanka Tēwop', kaip
per manę.
7. Kad manę pažintumbit, pa-
žintumbit ir mano Tēwą. Ir
nů ßio czēso pažystate jį ir re-
gējot jį.
8. Tare jamui Pilippas:
Wießpatie, rodik mums Tēwą,
tai pakáks mums.
9. Jēzus tare jamui: taip il-
gay esmi prie jusû, ir tu ne
pažysti manę? Pilippai, kurs
manę rég, tas rég Tēwą; kaip-
gi tu sakai: rodik mums Tēwą?
10. Ar tu ne tiki, kad aß Tē-
wè, ir Tēwas manije yra?
žodžius, kurus aß jums kalbu,
ne iß sawęs kalbu. Bet Tēwas,
manije gywénąs, dáro tus dár-
bus.
11. Tikēkit man, kad aß Tēwè,
ir Tēwas manije yra; jey ne,
ben dēl darbû tikēkit man.
12. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
jums: kurs į manę tik, tas ir
tus dárbus darys, kurus aß
darau, ir dar didesnus darys,
ne kaip ßius, nēs eimi pas
Tēwą.
13. Ir ką jûs praßysite mano
wardan, tai aß darysu, kad Tē-
was pagárbintas butu Sunujè.
14. Ką jûs praßysite mano
wardan, tai aß darysu.
15. Jey manę mylit', tay pri-
sákimus mano laikykite.
16. Ir aß Tēwą melsu, ir jis
důs jums kitą palinksmintojį,
kad prie jusû pasiliktu amžinay.
17. Dwásę tiesôs, kurę swie-

tas ne gal priimti, nēsa jis ję
ne máto ir ne pażysta; bet jús
pażystate ję, nēsa ji pasiliekt
prie jusû ir bus prie jusû.
18. Ne paliksu jus sirátomis;
asz ateimi pas jus.
19. Dar maża walandēle yra,
tay jau swiets daugiaus manę
ne regēs; bet jús manę regēsite,
nēs asz gyw's esmi, ir jús taip-
jau gywi busite.
20. Tą dieną jús iszpażysite,
kad asz esmi mano Tēwè, ir jús
manije, ir asz jusije.
21. Kurs mano prisákimus
tur ir laiko tus, tas yra manę
mylis. Bet kurs manę myl,
tą mano Tēws mylēs, ir asz ji
mylēsu ir jam iszsireikszu.
22. Tare jam Judoszus, ne
Iszkariotas: Wieszpatie, kas tai,
kad mums nori iszsireikszti, ir
ne swietui?
23. Jēzus atsakydams tare
jam: kurs manę myl, tas mano
żodi laikys, ir mano Tēwas ji
mylēs, ir mes prie jo ateisim
ir gywénimą pas ji darysim.
24. Bet kas manę ne myl,
tas żodżus mano ne laiko. Ir
żodis, kuri jús girdit', ne esti
mano, bet Tēwo, kurs manę
suntęs.
25. Tai kalbējau jums, pas
jus budam's.
26. Bet palinksmintojis, Dwá-
wenta, kurę Tēwas atsiús
mano wardan, tas jus wislab
iszmokys ir jums primis wis,
ką asz jums sakiau.
27. Pakájų paliekmi jums,
sawo pakájų dûmi jums. Ne
taip jums dûmi, kaip swiets
dûda. Szirdis jusû te ne nu-
sigást ir te nesibijos.
28. Girdējote, kad jums esmi
sakęs: asz nueimi, ir sugryższtu
wēl pas jus. Kad manę my-
lētumbit', tay pasidżaugtumbit',
kad sakęs esmi, asz eimi pas
Tēwą; nēs Tēwas didésnis uż
manę.
29. Ir dabar sakiau jums,
pirm ne kaip stosis, jeib, kûmet
stosis, jús tikētumbit.
30. Asz tolaus ne daug su ju-
mis kalbēsu; nēs ateit kuni-
gaiksztis szio swieto ir ant ma-
nęs nieko ne tur.
31. Bet jeib pażintu swietas,
kad asz mylu Tēwą ir taip da-
rau, kaip man Tēw's liepęs,
kélkities ir eikim isz czę.

15. Pérskyrimas.

Raginimas ant iszsilaikimo tikējime, méilēje ir kantrume.

Asz tikrasis wynmedis, ir mano
Tēws wyno sodininks.
2. Kiekwieną wynszakélę prie
manęs, ne nészanczę waisaus,
atims jisai, ir kiekwieną waisų
nészanczę apczystis, kad dau-
giaus waisaus nésztu.

3. Jús dabar czysti ēsat dēley żodzio, kuri aß jums sakiau.
4. Pasilikit manije, ir aß jusije. Kaipo wynßakéle nēy jokio waisaus iß sawęs ne gal néßti, jey ji ne pasilieskt prie wynmedzio; taipo ir jús ne, jey manije ne pasiliekat.
5. Aß wynmedis, jús wyno ßakéles; kas manije pasilieskt, ir aß jamè, tas daug waisaus néßa; nēs be manęs jús nieko ne gálit daryt.
6. Manije ne pasiliekąsis ßalin métam's yra, kaip wyno ßakéle, ir padzústa; tokios yra surenkamos ir métamos į ugnį, ir tur dégti.
7. Jey manije pasiliekate, ir mano żodis jusije pasilieskt, melsite ko norit, ir tai jums nusidůs.
8. Tamè mano Tēwas gárbinam's, kad daug waisaus néßat ir pastojat mano mokįtineis.
9. Kaip manę mano Tēwas myl, taip aß ir jus mylu. Pasilikit mano méilēje.
10. Jey mano prisákimus laikot, tay mano méilēje pasiliekat; kaipo aß sawo Tēwo prisákimus laikau ir pasiliekmi jo méilēje.
11. Toktai jums sakau, kad mano dzaugsmas jusije pasiliktu, ir jusû dzaugsmas tobulas butu.
12. Tai mano prisákim's, kad kits kitą mylētumbit, kaip aß jus mylu.
13. Niek's didésnês meilês ne tur, kaip tą, kad sawo gywastį paliekti uż sawo prietelus.
14. Jús este mano prietelei, jey dárot', ką aß jums įsakiau.
15. Ne sakau tolaus, kad jús bérnai ēsat; nēs bérnas ne żino, ką jo ponas dáro, bet jums sakiau, kad prietelei ēsat. Nēs wislab, ką iß sawo Tēwo girdējau, jums pasakiau.
16. Jús manę ne ißsirinkot, bet aß jus ißsirinkau ir paskyrau, kad jús nueitumbit ir waisų néßtumbit, ir jusû waisus pasiliktu. Jeib, kad Tēwą meldzat mano wardan, jis jums tai důtu.
17. Tai jums įsakau, kad kits kitą mylētumbit.
18. Jey swiet's jusû nekencz, tay żinokit, kad tas manę pirm jusû nekentęs.
19. Jey butumbit nů swieto, tay swiets sawąję mylētu, kadangi ne nů swieto ēsat, bet aß jus nů swieto ißsirinkau, dēl to jus nekencz swietas.
20. Atsiminkit żodzio mano, jums sakyto: bérnas ne didésnis uż sawo poną. Jey manę pérsekinējo, tay ir jus pérsekinēs; jey mano żodį láike, tay ir jusû laikys.

21. Bet tai darys mano war-
do dēley; nēs to ne pažysta,
kurs manę suntęs.
22. Kad ne buczau atējęs ir
jiems sakęs, tay jie ney jókio
grieko ne turētu; bet dabar jie
ne gal atsikalbēt, sawo griekus
teisinti.
23. Kas manę nekencz, tas ir
mano Tēwą nekencz.
24. Kad aß ne buczau tus
dárbus daręs tarp jû, kurus
ney wiens ne daręs, tay jie ney
jókio grieko ne turētu; bet da-
bar jie tus mátę yra, ir taczau
ne tiktay manę, bet ir mano
Tēwą nekencza.
25. Taczau kad ißsipilditu ans
žodis, jû žokane raßytas: jie
be reikalo manę nekencza.
26. Bet kad Palinksmintojis
ateis, kuri aß jums súsu nů
Tēwo, Dwáse tiesôs, kuri iß
Tēwo ißeit, ta lùdis apie ma-
nę.
27. Ogi ir jús lùdisite: nēs
iß pradžôs pas manę buwot'.

16. Pérskyrimas.

Apie busenti pérsekinējimą. Kristaus nuējimą, ir maldôs ißklausimą.

Tai jums sakiau, kad ne pasi-
piktintumbit.
2. Jie ißmès jus iß surinkimû.
Bet ateit czēsas, kad kursai jus
užmuß, tarsis Diewui garbę
ž.
3. Ir tai jums todēl darys,
kad ne pažysta ney mano Tēwo,
ney manęs.
4. Bet tai aß jums kalbējau,
jeib tada, kad ateis tas czēsas,
atsimintumbit to, kad aß jums
tai pasakiau. Bet to iß pra-
džôs jums ne sakiau, nēs pas
jus buwau.
5. Bet dabar aß eimi pas tą,
kursai manę sunte, ir ney wien's
iß jusû ne kláusa manę: kur tu
eini?
6. Bet kadangi jums tai kal-
bējau, jusû ßirdis smútka pri-
pildita yra.
7. Bet aß jums tiesą sakau:
gér jums yra, kad aß nueimi.
Nēs jey ne nueimi, Palinksmin-
tojis ne ateit pas jus; bet jey
nueimi, súsu ji pas jus.
8. Ir jis atējęs káltis swietą
dēl grieko, ir dēl teisybês, ir
dēl súdo.
9. Dēl grieko, kad ne ìtik i
manę.
10. Bet dēl teisybês, kad aß
pas Tēwą eimi, ir jau manęs
daugiaus ne regēsit.
11. Dēl súdo, kad kunigaikßtis
ßio swieto jau yra súditas.
12. Turu dar jums daug
sakyti, bet dabar tai pakélti ne
galite.
13. Bet kada ana tiesôs Dwá-
se ateis, ìwés jus i wisą tiesą.
Nēs ji nůg sawęs ne kalbēs,

bet ką iszgirs, tai kalbēs, ir
ateisenczus daiktus jums ap=
sakys.
14. Ta manę pérszwies, nēsa
isz manojo ims ir apsakys
jums.
15. Wis, ką tur Tēwas, tai
mano yra; dēl to sakiau, ji isz
manojo ims ir jums apsakys.
16. Po mażám, tay ne regēsit
manęs; ir wēl po mażám, tay
regēsit manęs; nēs asz eimi pas
Tēwą.
17. Tay kalbējo keli isz jo
mokitinû tarp sawęs: kas tay
yra, ką jis mums kalba: po
mażám, tay ne regēsit manęs,
ir wēl po mażám, tay regēsit
manęs; ir kad asz eimi pas
Tēwą?
18. Tay sake jie: kas tai yra,
ką jis kalba: po mażám? Ne
żinom, ką jis kalba.
19. Tay Jēzus suprato, kad
jie ji klaust norējo, ir tare
jiems: apie tai klausinējat tarp
sawęs, kad sakiau: po mażám,
tay ne regēsit manęs, ir wēl
po mażám, tay regēsit manęs.
20. Isz tiesôs, isz tiesôs, sa=
kau jums: jús werksite ir rau=
dosite, bet swietas dżaugsis; bet
jús smútni busite, taczau jusû
smutnybe turēs i dżaugsmą pa=
wirsti.
21. Moteriszke gimdydama
smutnybę tur, nēs jôs adyna
atējo; bet pagimdżusi kúdiki
jau ne atmena ji tôs tużbôs, dēl
dżaugsmo, kad żmogus użgimęs
ant swieto.
22. Ogi ir jús dabar smut=
nybę turite; bet wēl regēsu jus,
ir jusû szirdis linksmisis, ir jusû
linksmybę ney wiens ne atims
nůg jusû.
23. Ir toje dienoje nieko ne
kláusite manęs. Isz tiesôs, isz
tiesôs, sakau jums: jey ko pra=
szysite Tēwą mano wardan, tay
dus jums.
24. Ikszoley nieko ne prászēt
mano wardan; praszykit', tay
imsit, kad linksmybe jusû butu
tobula.
25. Tay jums per prilygini=
mą kalbējau; bet ateit czēsas,
kad jau ne daugiaus per prily=
ginimus asz jums kalbēsu, bet
áiszkey apie sawo Tēwą jums
apsakysu.
26. Tą paczę dieną mano
wardan praszysite; ir ne sakau
jums, manę Tēwą uż jus pra=
szysenti.
27. Nēs pats Tēwas myl jus,
todēl, kad jús manę mylit' ir
tikit', manę nůg Tēwo iszējusi.
28. Iszējau nůg Tēwo ir
atējau i swietą; ir wēl paliekmi
swietą ir eimi pas Tēwą.
29. Tare jam mokitinei: sztay,
dabar áiszkey kalbi ir ney jókio
prilyginimo ne sakai.

30. Dabar žinome, tawę wi-
sus dáiktus žinanti ir ne pri-
wálanti, kad tawę kas kláustu;
togidēl tikime, tawę nůg Diewo
išējusi.
31. Jēzus atsáke jiems: dabar
tikite.
32. Sztay, ateiti adyna ir
jau atējo, kad jús išsklaidinti
busite, kiek wiens i sawaję, ir
manę wieną palikſit'; bet aš ne
esmi wienas, nēs Tēwas yra
pas manę.
33. Tai su jumis kalbējau,
kad manije pakáję turētumbit.
Swiete túžbą turite; bet bu-
kit linksmi, aš pérgalējau swie-
tą.

17. Pérskyrimas.

Kristaus malda už sawę, sawo mokiti-
nus ir surinkimą.

Tai kalbējęs Jēzus, pakēle sa-
wo akis dangun' ir tare: Tēwe,
adyna atējo, kad sawo Sunų
péršwiestumbei, kad ir tawę
tawo Sunus péršwiestu,
2. Kaipo tu jam mácę dawei
ant wiso kuno, jeib jis ámžiną
gywátą důtu wisiems, kurus
jam dawei.
3. Bet tai yra ámžina gy-
watà, kad jie tawę, wienatiji
tikrąji Diewą ēsanti, ir kuri tu
suntei, Jēzų Kristų, pažintu.
4. Aš tawę péršwieczau ant
žémês ir pabaigiau dárbą, ta-
węs man důtą, kad tą dary-
czau.
5. Irgi dabar péršwiesk manę,
tu Tēwę, prie sawęs, su ta
swiesybe, kurę turējau pas ta-
wę, swietui dar ne buwus.
6. Aš tawo wárdą apréiškiau
žmonēms, kurus tu man dawei
iš swieto. Jie tawo buwo, ir
tu jůs man dawei, ir jie tawo
žodi laike.
7. Dabar jie žino, kad wis,
ką tu man dawei, nůg tawęs
yra.
8. Nēsa žodžus, tawęs man
důtus, aš jiems dawjau; ir jie
jůs priēmę ir tikray išpažino,
manę nůg tawęs išējusi, ir tik,
kad tu manę suntęs.
9. Aš meldžu už jůs; ir ne
meldžu už swietą, bet už tus,
kurus man dawei; nēsa jie tawo
yra.
10. Ir wis, kas mano yra,
tai ir tawo, ir kas tawo, tai ir
mano yra, ir péršwiestas esmi
jůse.
11. Ir aš ne esmi daugiaus
ant swieto, bet jie yra ant swie-
to, ir aš ateimi pas tawę.
Szwentasis Tēwe, išlaikyk jůs
tawo wardan, kurus tu man
dawei, kad jie wienu butu, kaipo
ir mudu.
12. Koley pas jůs buwau ant
swieto, išlaikiau jůs tawo war-
dan. Kurus tu man dawei, tůs

apſáugojau, ir ney wienas iß
jû ne prapůle, kaip tikt tas pra=
půlęſis ſunus, kad ráßtas ißſi=
pildytu.
13. Bet dabar pas tawę atei=
mi, ir kalbu toktai ant ſwieto,
kad jie ſawije pilnay turētu
mano linkſmybę.
14. Aß jiems dawjau tawo
żodį, ir ſwietas jû nekencza;
nēſa jie ne yra nůg ſwieto, kaip
ir aß ne eſmi nůg ſwieto.
15. Ne meldżu, kad jůs atim=
tumbei nůg ſwieto, bet kad jůs
apſáugotumbei nůg pikto.
16. Jie ne yra nůg ſwieto,
kaip ir aß ne eſmi nůg ſwieto.
17. Paßwéſk jůs ſawo tieſoje,
nēſa tawo żodis yra tieſa.
18. Kaipo tu manę ſuntei į
ſwietą, taipo ir aß jůs ſunczu
į ſwietą.
19. Aß pats paſißwenczu už
jůs, kad ir jie paßwéſti butu
tieſoje.
20. Bet ne tiktay už jůs mel=
dżu, bet ir už tus, kurie per jû
żodį į manę tikēs.
21. Kad jie wiſi butu wienu,
kaipo tu, Tēwe, manije, ir aß
tawije, kad ir jie muſije wienu
butu, kad ſwietas tikētu, tawę
ſuntuſį manę.
22. Ir aß jiems dawjau gar=
bę, kurę tu man dawei, kad
butu wienu, kaipo mudu wienu
eſwa.
23. Aß jůſe, ir tu manije, kad
jie tobuli butu į wieną, ir ſwie=
tas ißpażintu, kad tu manę
ſuntei, ir myli jůs, kaip tu
manę myli.
24. Tēwe, aß noru, kad, kur
aß eſmi, ir tie butu pas manę,
kurus man dawei, kad mano
ßlowę regētu, kurę man dawei,
nēs tu manę mylējei pirm ſwie=
to nugruntawójimo.
25. Teiſuſis Tēwe! ſwietas
tawęs ne pażyſta; bet aß tawę
pażyſtu, ir ßie ißpażyſta, kad tu
manę ſuntei.
26. Ir aß jiems tawo wárdą
żinomą dariau, ir jiems żino=
mą daryſu, kad meile, ſu kure
tu manę myli, butu jůſe, ir aß
jůſe.

18. Pérſkyrimas.

Kriſtaus kentējimas darżė, po Kaipoßum ir Pilotu.

Tai Jēzus kalbējęs ißējo ſu
ſawo mokitineis per upę Ki=
dron; czę dárżas buwo, į kuri
jis įējo ir jo mokitinei.
2. Bet Judoßus, kurs jį iß=
dawe, taipojau tą wietą żinójo,
nēs Jēzus tánkey ſuſieidawo
ténay ſu ſawo mokitineis.
3. Kaipgi Judoßus buwo ſu
ſawim ēmęs pulkus ir wyrauſû
kunigû bey Parizēußû tarnus,
atējo tén ſu żibureis, lámpomis
ir ſu ginklais.

4. Taygi Jēzus żinodams wiſ-
lab, kas jam nuſidůſis, iſzējęs,
tare jiems: ko jús jēſzkote?
5. Jie atſáke jam: Jēzaus iſz
Nazaret. Jēzus tare jiems:
Aſz eſmi. Bet Judoſzus, kurs
jį iſzdawe, taipojau ſu jeis ſto-
wējo.
6. Kaipgi Jēzus jiems ſake:
Aſz eſmi, jie traukies atgalos
ir ant żémês parwirto.
7. Tay jis jůs wēl paklàuſe:
ko jēſzkot? bet jie tare: Jēzaus
iſz Nazaret.
8. Jēzus atſáke: ſakiau jums,
kad aſz tas eſmi; jeygu manęs
jēſzkote, tay ſzie te eina.
9. (Kad ans żodis, jo paſaky-
tas, iſzſipildytu: ne prapuldzau
ney wieno iſz tû, kurus man
dawei).
10. Tay Simonas Pétras
turēdams kárdą, tą iſztrauke ir
iſztikęs wyrauſo wyſkupo bérną,
nukirto jam jo déſzinę auſį; ir
tas bérnas wardu buwo Mal-
kus.
11. Tay Jēzus tare Pétrui:
įkiſzk ſawo kárdą į makſztis.
Argi aſz ne gérſu to kyliko,
kurį mano Tēwas man dá-
węs?
12. Bet pulkas ir wyrauſaſis
żàlnieriû, ir Zydû tarnai, ſu-
gáwę Jēzų jį ſuriſzo,
13. Ir nuwede jį pirmjaus
ᵌ Annoſzų, tas buwo Kaipo-
ſzaus ůſzwis, kurs tą métą wy-
rauſas wyſkupas buwo.
14. Bet Kaipoſzus taſai buwo,
kurſai Zydams wélijo, gér ēſant,
kad wiens żmogus nużawintas
butu už żmones.
15. Bet Simonas Pétras ſéke
paſkuy Jēzų, ir kits mokitinis.
Tas mokitinis wyrauſam wy-
ſkupui pażyſtams buwo, ir ſu
Jēzumi įējo į wyrauſo wyſkupo
paloczų.
16. Bet Pétras laukè ſtowējo
už duriû. Tay laukan iſzējęs
antras mokitinis, kurs wyrau-
ſam wyſkupui pażyſtams buwo,
kalbējo ſu wartininke ir Pétrą
įwede.
17. Tay merga, wartininke,
tare Pétrui: ar ir tu ne eſi
wiens mokitiniû to żmogaus?
Jis ſake: ne eſmi.
18. Bet ſtowējo bernai bey
tarnai ir angliû ugnį ſukúrę
buwo, nēſa ſzalta buwo, ir ſzil-
dēſi. Bet Pétras pas jůs ſto-
wējo ir ſzildēſi.
19. Bet wyrauſas wyſkupas
klàuſe Jēzų apie jo mokitinus
ir apie jo pamokſlą.
20. Jēzus jam atſáke: aſz
dráſey atwiray ſwietui kalbē-
jau. Aſz wiſados mokinau
ſzuilēſa ir bażnyczoj, kur wiſi
Zydai ſuſieina, ir paſlapczey
nieko ne kalbējau.
21. Kamgi manę apie tai

klàusi? Paklàusk apie tai tus, kurie girdējo, ką jiems kalbējau; štay, tie pátys žino, ką sakiau.
22. Bet jam tai bekalbant, wiens tû tarnû, kurie drauge czę stowējo, Jēzui per ausį dawe, sakydams: ar taip taw reikia atsakyti wyrausam wyskupui?
23. Jēzus atsáke: jey piktay kalbējau, tay išlùdik, tai pikt ēsant; bet jey geray kalbējau, kodēl manę muši?
24. Ir Annošus jį surištą sunte pas wyrausį wyskupą Kaipošų.
25. Bet Simonas Pétras stowējo ir šildēsi. Tay jie sake jam: ar tu ne esi wiens jo mokitiniû? bet jis užsigyne, tarydams: ne esmi.
26. Sake jam wiens wyrauso wyskupo tarnû, gentis ano, kurio ausį Pétras buwo nukirtęs: ar aš tawę ne regējau darže pas jį?
27. Tay Pétras wēl užsigyne. Ir tůjaus gaidys pragydo.
28. Tay wéde jie Jēzų nůg Kaipošaus į súdo namus. Ir buwo anksti. Ir jie ne ējo į súdo namus, kad ne pastotu neczysti, bet welykas wálgitu.
29. Tay išējęs Pilotas pas jůs tare: ko turit' skůst ant šio žmogaus?
30. Jie atsakydami tare jam: kad tas ne butu piktadējas, ne butumbim jį taw padáwę.
31. Tay atsáke Pilotas jiems: taygi imkite jį ir pagal sawo žokaną jį súdikite. Tay Zydai jam tare: mums ne walè ney wieną nužawinti.
32. Kad išsipildìtu Jēzaus žodis, kurį kalbējo, ženklindam's, kokiù smerczù mirsęs.
33. Tay Pilotas wēl įējo į súdo namus ir pawadinęs Jēzų, tare jam: argi tu esi Zydû karálus?
34. Jēzus atsáke: ar pats tai iš sawęs kalbi? Argu kiti taw tai apie manę pasáke?
35. Pilotas atsáke: ar aš Zyds esmi? Tawo žmones ir wyrausi kunigai tawe man padawe; ką-gi darei?
36. Jēzus atsáke: mano karalyste ne esti iš šio swieto. Kad mano karalyste iš šio swieto butu, mano tarnai dēley tôs karáutu, kad ne buczau padůtas Zydams; bet dabar mano karalyste ne esti iš czę.
37. Tay tare Pilotas jam: argi tay tu taczau esi karálus? Jēzus atsáke: tu sakai, aš esmi karálus. Aš ant to gimęs ir ant swieto atējęs, kad lùdiczau tiesą. Kurs iš tiesôs yra, tas klauso mano balso.
38. Pilotas tare jam: kasgi

yra tiesa?, Ir tai pasákęs iszējo
wēl pas Zydus ir tare jiems:
asz ne randu ney jokiôs kaltês
ant jo.
39. Bet jús toki páproti tu-
rite, kad asz jums ant welykû
wieną iszléisczau; argi dabar
norite, kad jums Zydû karálų
iszléisczau?
40. Tay jie wēl wisi szauke,
tarydami: ne tą, bet Barra-
boszų. Bet tas Barraboszus
buwo razbáininkas.

19. Pérskyrimas.

Kristaus kentējimas, smertis, ir palái-
dojim's.

Tay Pilotas Jēzų ēmęs, jį nu-
plake.
2. Ir zalnierei nupynę wai-
niką isz erszkēczû, uzdējo tą ant
jo galwôs, ir apsaute jį pur-
purôs rubù,
3. Ir tare: sweiks Zydû ka-
rálau. Ir dawe jam per ausis.
4. Tay wēl iszējęs Pilotas
laukan, tare jiems: źurēkit, asz
jums jį iszwedu laukan, kad
pazintumbit, manę ant jo ney
jokiôs kaltês ne randanti.
5. Taipo Jēzus laukán iszējo,
nészdam's erszkēczû wainiką ir
purpurôs rúbą. Ir jis sake
jiems: sztay, źurēkit', koksai
zmogus!
6. Kaip jį iszwydo wyrausi
kunigai ir tarnai, szauke jie saky-
dami: nukryzawok, nukryzawok!
Pilotas sako jiems: imkite jį,
nēsa asz ne randu ney jokiôs
kaltês ant jo.
7. Zydai jam atsáke: mes pri-
sákimą turim, ir pagal tą pri-
sákimą jis tur mirti; nēs jis
pats Diewo sunumi pasidáre.
8. Pilotas iszgirdęs tus źo-
dzus, jû daugiaus bijójos.
9. Ir wēl įējęs į súdo namus
tare Jēzui: isz kur tu esi? Bet
Jēzus jam nieko ne atsáke.
10. Tay Pilotas tare jam: ar
ne kalbi su manimi? Ar ne
źinai, manę mácę turinti, tawę
nukryzawot, ir mácę turinti,
tawę paléisti?
11. Jēzus atsáke: tu ne turē-
tumbei ney jokiôs máciês ant
manęs, jey taw ne butu dûta
isz auksztybês. Togidēl kurs
manę taw iszdawe, didésnį grie-
ką tur.
12. Isz to czēso jēszkójo Pilo-
tas, kaipo jį paléistu. Bet Zy-
dai szauke, tarydami: jey jį pa-
léidi, ne esi Ciecoraus priete-
lus; nēs kas karálumi dáros,
tas yra priesz Ciecorų.
13. Pilotas iszgirdęs tus źo-
dzus, iszwede Jēzų laukan ir
uzsidēso ant súdo krásês, ant
wietôs, wadinamôs: ant auksz-
tojo brúko, źydiszkay: Gabba-
ta.
14. Bet buwo prisigatáwijimo

diena welykosa, apie szēsztą adyną. Ir jis tare Zydams: sztay, jusû karálus.
15. Bet jie szauke: szalin, szalin su tûm, nukryzawok jį! Tare Pilotas jiems: ar jusû karálų nukryzawosu? Wyrausi kunįgai atsáke: ne turime ney jókio karálaus, kaip tikt Ciecorų.
16. Tay jis jiems jį padare, kad butu nukryzawotas. Bet jie ēme Jēzų ir jį nuwede.
17. Ir jisai nészdam's sawo kryzų iszējo prie wietôs, wadinamôs Lawongalwû wieta; zydiszkay wadinamôs: Golgata.
18. Czę jį nukryzawójo, ir su jûmi kitudų, abiszaley, bet Jēzų widuje jû dwiejû.
19. Bet Pilotas parásze uzraszą ir pastáte tą ant kryzaus; ir buwo paraszyta: Jēzus isz Nazaret, Zydû karálus.
20. Tą uzraszą skaite daug Zydû; nēsa ta wieta arti miesto buwo, kur Jēzus nukryzawotas yra. Ir buwo paraszyta zydiszkay, grykiszkay ir lotyniszkay.
21. Tay tare Zydû wyrausi kunįgai Pilotui: ne raszyk: Zydû karálus; bet jį sakiusį: asz esmi Zydû karálus.
22. Pilotas atsáke: ką parasziau, tai paraszau.
23. Bet zalnierei Jēzų nukryzawoję ēme jo rubus ir padáre ketures dalis, kiek wienam zalnieriui wieną dálį, taipojau ir sermēgą. Bet sermēga buwo nesúta, nû paties wirszaus per wisą austa.
24. Tay kalbējo jie tarp sawęs: ne pérdalykime tą, bet apie ję mèskim burtą, kam tékti turēs. Kad iszsipildytu rásztas, sakąs: jie rubus mano tarp sawęs dalijo ir apie mano sermēgą burtą méte. Tay dáre zalnierei.
25. Bet stowējo pas Jēzaus kryzų jo mótina, ir jo mótinôs sesû, Marya, Klēopo pati, ir Marya Madlyna.
26. Tay Jēzus iszwydęs sawo mótiną, ir mokitinį, kurį jis mylējo, pas szálį stowintį, tare sawo mótinai: moterisz, sztay, tai tawo sunus.
27. Potam tare mokitinui: sztay, tai tawo mótina. Ir nûg tôs adynôs ēme ję mokitinis pas sawę.
28. Paskuy Jēzus zinodam's, jau wislab atliktą ēsant, kad rásztas iszsipildytu, tare: asz trokisztu.
29. Tay stowējo tén rykas, pilnas uksûsu. Bet jie pripilde kempinį uksûsu ir uzdēję ant yzopo prilaike tą prie jo burnôs.
30. Bet kaip Jēzus paragáwęs buwo uksûsą, tare jis: atlikta.

Ir palenkęs gálwą, iszléido dwásę.
31. Bet Zydai, dienai prisigatáwijimo ēsant, kad lawonai ant kryżaus sabatoje ne pasiliktu, (nēsa dide buwo ta diena sabatôs) melde jie Pilotą, kad dûtu jû blauzdas suláużit ir jûs nuimti.
32. Tay atējo żalnierei, ir pirmam sulauże blauzdas, ir antram, kursai su jûm buwo nukryżawotas.
33. Bet pas Jēzų atėję regēdami, jį jau numirus, ne láuże jo blauzdas.
34. Bet wienas isz żalnieriû atwēre su ragotine jo szoną, ir tůjaus iszējo kraujas ir wandů.
35. Ir tas, kursai tai regējęs, lùdijo apie tai, ir jo lùdijimas yra tikras, ir tas pats żino, tiesą sakąs, kad ir jûs tikētumbit.
36. Nēsa tai nusidawe, kad rásztas iszsipildîtu: ney wieną kaulą jo nesuláużikit.
37. Ir wēl kits rásztas kalba: jie iszwys, į kurį jie dûre.
38. Potam melde Pilotą Jozēpas isz Arimatiôs, kurs buwo Jēzaus mokitinis, bet slapczey, isz baimês del Zydû, kad nuimtu lawoną Jēzaus. Ir Pilotas tai pawélijo. Dēl to atejo ir nuēme lawoną Jēzaus.
39. Bet atējo ir Nikodēmus, kurs kitą kartą prie naktiês pas Jēzų atējęs buwo, atneszdam's myrras ir alves sumaiszytas, apie szimtą swarû.
40. Tay ēme jůdu Jēzaus lawoną ir iwynojo jį į drobes su żolēmis, kaip Zydai paláidoti lúbidawo.
41. Bet buwo prie tôs wietôs, kur jis nukryżawotas buwo, dárżas, ir tamè darżè naujas kápas, į kurį niekados ney wienas ne buwo dētas.
42. Czonay jůdu padējo Jēzų, dēl prisigatáwijimo dienôs Zydû, kadangi tas kápas arti buwo.

20. Pérskyrimas.

Kristaus prisikēlimas apréikztas ir patwirtintas Judēoje.

Pirmoj' dienoj' sabatû Marya Madlyna ateit ankstỳ, kad dar tamsu buwo, pas kápą, ir iszwysta, ákmenį nůg kápo atimtą.
2. Tay ji bēga ir ateit pas Simoną Pétrą ir pas aną kitą mokitinį, kurį Jēzus mylējo, ir sako jiemdwiem: atēme Wieszpatį isz kápo ir ne żinome, kur jį padējo.
3. Tay iszējo Pétras ir antrasis mokitinis ir atējo pas kápą.
4. Bet tůdu bēgo podraug,

ir antrasis mokitinis pranóko
Pétrą ir pirma atējo pas ká-
pą.
5. Pasilenkęs żúr ir máto
drobes padētas; bet pats tén
ne iējo.
6. Tay atējo Simonas Pétras
paskuy ji ir iējo i kápą ir iß-
wyſta drobes padētas,
7. Ir sképetą, ſu kure Jēzaus
galwa buwo aprißta, ne pas
drobes padētą, bet i ßáli ſu-
wynotą ant ſkyrôs wietôs.
8. Potam iējo ir antraſis
mokitinis, kurs pirmjaus atējo
pas kápą, ir ißwydo ir iti-
kējo.
9. Nēs jie dar ne ißmáne ráß-
tą, kad jis turējo kéltis iß nu-
mirusiû.
10. Tay mokitinei wēl ſu-
ſiējo.
11. Bet Marya ſtowējo pas
kápą, werkdama laukè. Ir kaip
ji werke, i kápą żwilgterējo,
12. Ir památe dų angēlų
baltais rubais, ſēdinczų, wieną
prie galwôs, ir antrą prie kójû,
kur jie buwo Jēzaus lawóną
padēję.
13. Ir tûdu jei tare: mote-
rißk', ko werki? Ji ſake jiem-
dwiem: jie atēme mano Wieß-
pati, ir ne żinau, kur jie ji
padējo.
14. Ir tai atſakydama atſi-
gręże atgalos ir ißwyſta Jēzų
ſtowinti, ir ne żino, tai Jēzų
ēſanti.
15. Sako jei Jēzus: moterißk',
ko werki? ko jēßkai? Ana du-
mójo, czēpininką ēſanti, ir ſako
jam: pone, ar tu ji ßalin neßei,
tay paſakyk man, kur ji padējei,
tay aß ji atneßiu.
16. Tare jei Jēzus: Marya!
Tay ji atſigrężuſi, ſako jam:
Rabbuni! tai muſû żodżeis:
mokitojau!
17. Tare jei Jēzus: ne pa-
krùtik manęs; nēs dar ne uż-
żengiau pas ſawo Tēwą. Bet
eik pas mano brolius ir pa-
ſakyk jiems: użżengiu pas ſawo
Tēwą ir pas juſû Tēwą, pas
ſawo Diewą ir pas juſû Diewą.
18. Ateit Marya Madlyna,
pranéßdama mokitiniems: aß
Wießpati regējau, ir jis man
tai paſáke.
19. Bet ant wákaro tôs pa-
czôs ſabatôs, kaip mokitinei
ſuſirinkę, ir durys użrakintos
buwo, iß báimês dēl Zydu, atējo
Jēzus ir ſtójos widuj' jû ir
tare jiems: pakájus jumus!
20. Ir tai paſákęs, parode
jiems rankas ir ſawo ßoną; tay
praſidżùgo mokitinei, ißwydę
Wießpati.
21. Tay Jēzus wēl tare jiems:
pakájus jumus! Kaipo manę
ſùnte Tēwas, taip ir aß jus
ſunczu.

22. Jr tai iſztarẹs kwēpe į jûs ir tare jiems: imkite ſzwentą Dwáſẹ.
23. Kuriems jús griekus atléiſite, tiems yra atléiſti: ir kuriems tus ne atléiſite, tiems bus tie ne atléiſti.
24. Bet Tamoſzus, wienas iſz dwylikôs, kuri wadina dwynù, ne buwo ſu jeis, Jēzui ateinant.
25. Todēl ſake jam kiti mokitinei: mes regējom Wieſzpati. Bet jis jiems ſake: jey ne iſzwyſu jo rankoſa winû wietas, ir ne įdēſu ſawo pirſztą į winû wietas ir ne įdēſu ſawo rankas į jo ſzoną, ne įtikēſu.
26. Jr po aſztûnû dienû buwo wēl jo mokitinei widuj', ir Tamoſzus ſu jeis; ateina Jēzus durims ēſant użrakintoms, ir ſtojas widuj' jû ir ſako: pakájus jumus!
27. Potam tare Tamoſzui: dûk ſzẹ ſawo pirſztą ir regēk mano rankas, ir iſztieſk ſawo ranką ir įdēk jẹ į mano ſzoną, ir ne buk netikis, bet tikis.
28. Atſáke Tamoſzus ir tare jam: mans Wieſzpatie ir mans Diewe!
29. Sako jam Jēzus: kadangi manẹ matei, Tamoſzau, tay tiki. Jſzganyti, kurie ne máto, ir taczau tik.
30. Jr daug kitû zénklû dare Jēzus po akiû ſawo mokitiniû, kurie ne paraſzyti ſzitoſa knygoſa.
31. Bet tie yra paraſzyti, kad tikētumbit, Jēzų ēſanti Kriſtų, Diewo Sunų, ir kad per tikējimą gywaſti turētumbit jo wardan.

21. Pérſkyrimas.

Kriſtaus priſikélimas apréikſztas Galilēoj'.

Potám wēl paſiróde Jēzus mokitiniems pas mares prie Tibēriôs. Bet jis taipo paſiróde:
2. Buwo podraug Simonas Pétras, ir Tamoſzus, kurs dwynù wadinamas, ir Natanaēlis, iſz Kanôs Galilēôs, ir ſunudu Zebedējaus, ir kitu du jo mokitiniû.
3. Sako jiems Simonas Pétras: aſz nuéiſu żwejûti. Jie ſako jam: tai eiſim ir mes ſu tawim. Jie iſzējo, ir tůjaus įżenge i laiwą; ir tą nakti nieko ne gáwo.
4. Bet dabar jau praáuſzus, ſtójoſ' Jēzus ant kráſzto; bet mokitinei ne żinójo, tai Jēzu ēſanti.
5. Tare jiems Jēzus: waikai, ar ne turite ką wálgit? Jie atſáke jam: ne turim.
6. Bet jis ſake jiems: mèſkit tinklą po deſzinês laiwo, tay

rasite. Tay jie méte, ir jau
daugiaus ne galėjo jį traukt,
dėl daugumo żuwjû.
7. Tay tare ans mokitinis,
kurį Jėzus mylėjo, Pétrui:
Wießpats yra. Tay Simonas
Pétras ißgirdęs Wießpatį ėsan-
tį, apsijůse marßkineis (nės
buwo nůgas) ir įsimete į ma-
res.
8. Bet kiti mokitinei atėjo
ant laiwo (nės ne toly buwo
nůg kráßto, bet apie dų ßimtų
mástû) traukdami tinklą su żu-
wimis.
9. Kaipgi jie ißėjo ant kráßto,
ißwydo jie anglis padėtas ir
żuwis ant jû, bey důną.
10. Tare jiems Jėzus: at-
néßkit tû żuwjû, jusû dabar
sugautû.
11. Iżenge Simonas Pétras
ir ißtrauke tinklą ant żémês,
pilną didżiû żuwjû, ßimtą ir
penkisdéßimtis ir tris. Ir no-
rint jû taip daug buwo, taczau
ne suplyßo tinklas.
12. Tare jiems Jėzus: eikit,
laikykit pėtus; bet ney wienas
iß mokitiniû ne drysó jį kláusti:
kas tu esi? żinodami, Wießpatį
ėsantį.
13. Tay ateina Jėzus ir ima
důną ir důda jiems, taipojau
ir żuwis.
14. Ogi tas yra tréczas kar-
tas, kad Jėzus pasirodęs sawo
mokitiniems, kaip prisikėlęs iß
numirusiû.
15. Irgi jiems pėtus pawál-
gius, tare Jėzus Simonui Pé-
trui: Simone Jonóßau, ar
myli tu manę daugiaus, kaip
ßie? Jis sako jam: berods,
Wießpatie, tu żinai, kad aß ta-
wę mylu. Sako jis jam: ganyk
mano ėryczus.
16. Jis antrą kártą sako jam:
Simone Jonóßau, ar myli ma-
nę? Jis sako jam: berods,
Wießpatie, tu żinai, kad aß ta-
wę mylu. Jis sako jam: ganyk
mano awis.
17. Sako jis tréczą kártą ja-
mui: Simone Jonoßau, ar
myli manę? Pétras nusismú-
tijo, kad jam tréczą kártą sake:
ar myli manę? Ir sake jam:
Wießpatie, tu wisus dáiktus żi-
nai, tu żinai, kad aß tawę mylu.
Sako jam Jėzus: ganyk mano
awis.
18. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
taw: kaip buwai jaunésnis, pats
apsijůsdawai ir waikßczoda-
wai, kur norėdawai; bet kad
pasęsi, ißtiesi sawo rankas, ir
kits tawę apjůs ir nuwes, kur
ne nori.
19. Bet tai jis sake, kad pa-
żénklintu, kokiu smerczu jis
Diewą garbisęs. Bet tai sakęs
tare jam: sék paskuy manę.
20. Bet Pétras atsigréżęs pa-

máte sekanti tą mokitini, kuri Jēzus mylējo, kursai taipojau prie jo krutinês prie wakarēnês buwo gulējęs ir taręs: Wieszpatie, kursai yra tawę iszdů-dąs?

21. Tą iszwydęs Pétras, sako Jēzui: Wieszpatie, ogi szis ką?

22. Sako jam Jēzus: jey asz noru, kad tas pasiliktu, ikkoley asz ateimi, kas taw tai rúp? Tu sék manę.

23. Tay iszējo tas żodis tarp broliû: tas mokitinis ne mirsz-ta. Ir Jēzus ne sake jam: jis ne mirszta; bet: jey noru, kad pasiliktu, ikkoley asz ateimi, kas taw tai rúp?

24. Tas yra tas mokitinis, kursai lùdija apie tus dáiktus, ir tai parászes. Ir mes żinome, tikrą ēsanti jo lùdimą.

25. Bet ir daugel kitû daiktû yra, kurus dare Jēzus, kurie, kad po kit's kitą parászomi butu, tikiûs, kad ir pats swietas ne galētu aptwerti tû knygû, kurios butu raszytinos.

Dárbai arba nusidáwimai Apásztalû, szwento Lukoszaus.

1. Pérskyrimas.

Kristaus użżengimas, Motējaus pawa-dinimas ant Apásztalû urēdo.

Pirmą kalbą tiesa paraszíau, mielas Teopile, apie tai wis, ką Jēzus pradējo ir daryt ir mokit,

2. Iki tai dienai, kurioj paim-tas buwo, kaip Apásztalams, kurus iszrinkęs per szwentą Dwá-sę, paliepimą dáwęs buwo.

3. Kuriems po sawo kentējimo pat's gywas pasirode, per tulero-pus iszsireiszkimus, ir dáwēsi regēti tarp jû keturesdészimt dienû, ir kalbējo su jeis apie karalystę Diewo.

4. Ir kaip jůs buwo suwa-dinęs, liepe jiems, idant ne iszeitu isz Jeruzalês, bet lauktu pażadējimo Tēwo, kuri (sake jis) girdējot isz manęs.

5. Nēs Jonas kriksztijo wán-denimi, bet jús busite szwenta Dwasè krikszititi, ne ilgay po sziû dienû.

6. Bet tie, kurie buwo susiėję, klause ji, tarydami: Wieszpatie, ar sziûczēs' wēl itaisysi karalystę Izraēlio?

7. Bet jis tare jiems: ne paréitis jums žinoti czēsą, arba adyną, kurę Tēwas sawo mácei pasiláikęs yra,

8. Bet jûs gausite szwentôs Dwásês galybę, kuri ant jusû ateis, ir busite mano ludininkai Jeruzalēj, ir wisoj' Judēoj' irSamarioj', ir ik' žémês krászto.

9. Ir tai tarçs, buwo paimtas régimay, ir debesis jį szalin atēme po jû akiû.

10. Ir jiems bežurint paskuy jį, jam dangun žengiant, sztay, du wyru, baltais rubais aprēdytu, stowējo pas jůs,

11. Kuriůdu ir sake: jús wyrai isz Galilēôs, kam czę stowit dangun žurēdami? szis Jēzus, kursai nů jusû paimts yra dangun, wēl taipo áteis, kaipo jį regējot dangun žengianti.

12. Tay jie sugryžo į Jeruzalę nůg kálno, kursai wadinams alywû kálnas, ēsąs arti Jeruzalês, tikt per sabatôs kélą.

13. Ir kaip jie įējo, užlópo ant auksztôs swetlyczôs; nēs czę laikēsi Pétras ir Jokubas, Jonas ir Endrējus, Pilippas ir Tamoszus, Baltramējus ir Mattēoszus, Jokubas, Alpējaus sunus, ir Simons Zelotes, ir Judas Jokubo;

14. Tie wisi buwo podraug wienszirdzey, besimelsdami ir praszydami, su moterims ir su Marya, mótina Jēzaus, ir su jo broleis.

15. Ir tosa dienosa kēlęs Pétras tarp mokitiniû, tare: (bet buwo pulkas wardû draug susiējusû apie szimtą ir dwidészimt).

16. Jús wyrai ir brolei! turējo iszsipildit tas rásztas, kuri pirm to sakiusi yra szwenta Dwáse per burną Dowido, apie Judoszy, kursai buwo wádas tû, kurie Jēzų sugáwo;

17. Nēs buwo su mumis paskaitytas ir buwo szį urēdą su mumis gáwęs.

18. Tas nepelne dirwą už algą neteisybês, ir pasikore ir pusau pérplyszo; ir wisi jo widurei iszpůle.

19. Ir tai wisiems žinoma Jeruzalēj' gywénantiems, taipo, kad ta dirwa wadinama jû žodzeis: Akeldama, tai esti, kraujo dirwa.

20. Nēs paraszyta yra Psalmû knygosa: jû gywénimas t'esie pústas, ir te ne esie ney wien's, kurs tamè gywéntu, ir jû wyskupyste te gauna kit's.

21. Taygi reikia wienam sziû wyrû, kurie pas mus buwo per wisą czēsą, kuriamè Pons Jēzus tarp musû ir isz- ir įējo,

22. Nů Jono krikszto, iki tai dienai, kurioj' nů musû paim=

tas yra, lùdininkù pastoti su
mumis jo prisikēlimo.
23. Ir pastáte dų, Jozēpą,
wadinamą Barzabą, su pra-
wardu Justus, ir Motēję,
24. Meldēsi, tarydami: Wieß-
patie, tu wisû ßirdis pażysti;
parodik, kurį tu ßiû dwiejû saw
ißsirinkęs esi,
25. Kad wien's tû gautu ßę
ßlużmą ir Apáßtalû urēdą, nů
kurio Judoßus atstójo, kad nu-
eitu į jo wietą.
26. Ir burtą méte ant tû
dwiejû; o ta burta trópijo Mo-
tēję; ir jis tape priskirtas wie-
nolika Apáßtalams.

2. Pérskyrimas.

Ißliejims ßwentôs Dwásês ir Apáßtalo Pétro kozonis.

Ir Sekminû dienai ißsipildzus,
buwo wisi wienßirdzey po-
draug.
2. Ir umay rádosi użimas
nů dangaus, kaip kokio didzio
wējo, ir pripilde wisus namus,
kuriůse jie sēdējo.
3. Ir liežuwjei pérdalyti jiems
pasiróde, kaip ugniês liepsna;
ir sēdosi ant jû kiekwieno;
4. Ir pilni pastójo Dwásês
ßwentôs, ir pradējo kalbēt kitais
liežuwjeis, kaip Dwáse jiems
dáwe ißkalbēt.
5. Bet buwo Jeruzalēj' gy-
wéną Zydai, wyrai Diewo biją,
iß wisokiû żmonû po dangum
ēsanczû.
6. Tamgi balsui nusidawus
susiējo daugumas żmonû, ir
n' imane, ką mislit arba sakyt;
nēs kożnas girdējo jůs sawo
liežuwju kálbanczus.
7. Bet wisi pérsigandę dywi-
josi tarp sawęs, tarydami: ßtay
ar ne wisi ßie kalbąjie yra iß
Galilēôs?
8. Kaipogi kożnas girdim sa-
wo liežuwį, kuriamè mes esme
gimę?
9. Partai ir Mēdai ir Ela-
mitai, ir kurie gywéname Me-
zopotamioj', Judēoj' ir Kappa-
docioj', Ponte ir Azioj',
10. Prygioj' ir Pampylioj',
Egyptè ir ßalisa Lybiôs pas
Cyrēną, ir ateiwjei iß Rymo,
11. Zydai ir Zydû wierą
priēmę, Kretēnai ir Arabionai;
mes girdim' jůs musû liežuw-
jeis kalbanczus didzus Diewo
dárbus?
12. Bet jie wisi ißsigandę
dywijosi, kit's kitam sakydami:
kas tai bus?
13. Bet kiti tai apjůkdami
tare: jie saldaus wyno prisi-
gērę.
14. Tay Pétras stowēdams
su wienolika, pakēle sawo balsą
ir kalbējo jiems: jůs Zydai,
mieli wyrai, ir wisi, kurie gy-
wénat' Jeruzalēj', tai jums pra-

neßam, ir ìleiskit mano żodżus ì sawo ausis.

15. Nēs ßie ne prisigērę, kaip jús mislijat, kadangi dabar trecża adyna dienôs.

16. Bet tai yra: ką prárakas Joēlis pirm to sakęs:

17. Ir tur nusidůtis paskiausosa dienosa, sako Diewas: Aß ißliesu sawo Dwásês ant wiso kuno, ir jusû súnus bey jusû dukters prarakáus, ir jusù jaunikáiczei regējimus regēs, ir jusû senieji sapnus turēs;

18. Ir ant sawo bernû ir ant sawo mergû aß tosa dienosa sawo Dwásês ißliesu, ir jie prarakáus;

19. Ir aß darysu stebuklus aukßtay danguje, ir żénklus żemay ant żémês, kraują ir ugnì ir dumû smalktì.

20. Saule pawirs ì tamsybę, ir mēnů ì kraują, pirm ne kaip didżoji ir ßlownóji diena Wießpatiês ateis.

21. Ir nusidůs, kurs Wießpatiês wárdo melsis, tas bus ißganyt's.

22. Jús wyrai Izraēlitēnai, klausykit' ßiû żodżiû: Jēzų Nażarenską, wyrą nů Diewo tarp jusû padrútinta galybēmis ir stebuklais ir żenklais, kurus dare Diewas per jì tarp jusû (kaip ir jús pátys żinote),

23. Tą (kadángi jis iß apdumótôs walês ir apsiēmimo Diewo padůtas bùwo) jús ēmēt per rankas neteisujû ir jì prikabinę nużawinote;

24. Tą Diewas prikēle ir atrißo smertiês kanczas, kadangi negalim's dáikt's buwo, kad smertis jì laikytu.

25. Nēs apie jì sako Dowidas: aß wisados Wießpatì pastaczau po sawo akiû; nēs jis yra po mano déßinês, kad ne buczau pajùdinams.

26. Todēl linksma yra mano ßirdis, ir mano lieżuwis dżaugiasi; nēs ir mano kunas ilsēsis nusitikējime.

27. Nēs tu mano dußią ne paliksi pékloje, neygi pérleisi, kad tawo ßwentasis patręßimą regētu.

28. Tu man parodei gywastiês kélus. Tu manę pripildisi dżaugsmu po sawo wéidu.

29. Jús wyrai, mieli brolei, důkit man drásey kalbēti apie séntēwì Dowidą; jis yra numires ir paláidotas, ir jo kápas pas mus yra iki ßei dienai.

30. Jamgi ēsant práraku ir żinant, Diewą jam su prysēga pażadējus, kad waisus jo strēnû ant jo krasês sēdēsęs:

31. Pirm to tai matydam's kalbējęs yra apie prisikēlimą Kristaus; kad jo dußia ne pa-

likta péklojẹ, ir jo kunạ ne regējusi patrẹszimo;
32. Tạ Jēzu prikēlẹ Diewas, to mes wisi esme ludininkai.
33. Taygi jis per dészinẹ Diewo paáuksztintas, ir gáwẹs pažadējimạ Dwásês szwentosês isz Tēwo, iszliejo tai, kạ jús régit' ir girdit'.
34. Nēs Dowidas ne užženge dangun. Bet jis sako: Wieszpats sako mano Wieszpaczui: sēskis po mano dészinei;
35. Iki tawo neprietelus pagulдysu sûlelù tawo kojû.
36. Tai te žino tikray wisi namai Izraēlio, kad Diewas szi Jēzų, kuri jús nukryžawójot, Wieszpatim ir Kristumi padárẹs.
37. Bet kaip jie tai girdējo, ējo jiems per szirdi ir tare Pétrui ir kitiems Apásztalams: jús wyrai, mieli brolei, kạ mes turim daryti?
38. Pétras tare jiems: prisiwerskities ir kožnas dûkities krikszttiti wardan Jēzaus Kristaus, ant griekû atleidimo, tay gausite szwentôs Dwásês dówanạ.
39. Nēs jusû ir jusû waikû yra szis pažadējimas, ir wisû toli ēsanczû, kurus Diewas, musû Wieszpat's, priwadis.
40. Ir daug kitais žodzeis bdijo jis ir graudéno, sakydams: dûkities gélbēti nû tû piktujû žmonû.
41. Kuriegi jo žodi rods priēme, krikszttidinos, ir prisidējo tạ dienạ ant trijû túkstanczû duszû.
42. Ir jie pasiliko drutay Apásztalû pamokſle ir draugystēje, ir dûnôs laužimè ir maldojè.
43. Ir wisas duszias apēme baime. Ir nusidawe daug stebuklû ir ženklû per Apásztalus.
44. Bet wisi, kurie buwo tiki pastojẹ, buwo padraug, ir wislab isz wieno turējo.
45. Sawo lobjus ir turtạ pardawe ir tus iszdalijo wisiems, kaip kiek wienam priwalu buwo.
46. Ir kasdien wisados, podraug wienszirdzey buwo bažnyczoj, ir dûnạ lauže weik czẹ, weik kitur namûse;
47. Eme wálgi ir dēkawójo Diewui su dzaugsmu ir gera szirdze, turēdami malonẹ prie wisû žmonû. Bet Wieszpats kasdien pridējo surinkimui tus, kurie iszganytais pastójo.

3. Pérskyrimas.

Pétro stebuklas bey Diewo žodzio sákimas.

Bet Pétras ir Jonas užējo podraug i bažnyczią apie dewintạ adynạ, kurioj' melsdawosi.

2. Ir buwo wyras ráißas iß
żywáto mótinôs, tas neßódinosi,
ir pasodino jį kasdien' pas du-
ris bażnyczôs, kuriàs wadino
grążomis, jeib ubagáutu warg-
dienû dalį, nů tû, kurie į bażny-
czą eidawo.
3. Tas matydam's Pétrą ir
Joną įeinanczų į bażnyczą,
práße wargdienû dalį.
4. Bet Pétras żurējo į jį su
Jonù ir tare: żurēk į mudų.
5. Ir jis żurējo į jůdu, lauk-
dams, kad ką iß jû dwiejû gautu.
6. Bet Pétras sake: sidábro
ir aukso ne turu, bet ką turu,
tai taw důmi: wardan Jēzaus
Kristaus Nazarensko kélkis ir
wáikßczok!
7. Ir nutwēręs jį prie deßi-
nês rankôs, attiese jį. Tůjaus
stowējo jo kojû apaczia ir
blauzdkaulei stiprey.
8. Paßokęs galējo wáikßczoti
ir stowēti, ir ējo su jeis į baż-
nycza, waikßczojo ir ßokinējo,
gárbindam's Diewą.
9. Ir máte jį wisi żmones
wáikßczojanti ir gárbinanti
Diewą.
10. Ir pażino jį tą ēsanti, kurs
prie grażû duriû bażnyczôs bu-
wo sēdējęs dēl daliês wargdie-
nû; ir pilni pastójo nusidywi-
jimo ir stebējimo dēl to, kas
jam buwo nusitikus.
11. Bet kaip tas raißasis jau
paswéikęs, prie Pétro ir Jono
laikēsi, susibēgo wisi żmones
prie jû į pryangį, wadinama
Salomóno, ir dywijosi.
12. Tai matydams Pétras
atsáke żmonēms: jús wyrai iß
Izraēlio, kam dywijaties dēl
to? Arba ko żurit į mudų, buk
mudu ßį wáikßczojantį butum-
biwa padárusu per musû paczû
sylą, arba pélnimą?
13. Diewas Abraómo ir Iza-
óko ir Jokubo, Diewas musû
tēwû sawo kúdikį Jēzų pér-
ßwiete, kurį jús padawēt ir
kurio użsigynēt po akiû Piloto,
kaip jisai súdijo, jį paléisti.
14. Bet jús użsigynēt, ßwen-
tojo ir teisojo, ir praßēt, kad
jums razbàininką dowanótu.
15. Bet kunigaikßtį gywátôs
jús nużawinot; tą Diewas pri-
kēle iß numirusiû, to mudu lu-
dininkais ēsawa.
16. Ir per tikējimą į jo wár-
dą ant ßito, kurį jús matot ir
pażystat, patwirtinęs sawo wár-
dą; ir tikējimas per jį ßitam
dawęs yra ßitą sweikátą po ju-
sû akiû.
17. Jau, mieli brolei, żinau,
jus iß neżinôs tai darus, kaip
ir jusû wyresnieji.
18. Bet Diewas, ką per bur-
ną wisû sawo prárakû pirm
to apsákęs yra, kaip Kristus
kentēti turēsęs, ßitaip išpilde.

19. Togidēl gailēkities ir prisiwerskities, kad jusû griekai butu geshti.
20. Kad ateitu atgaiwinimo czēsas nůg wéido Wießpatiês, kad sús tą, kursai jums dabar pirm apsákomas yra, Jēzų Kristų;
21. Kuri tur dangus sawije laikyti, iki tam czēsui, kuriamè wisi dáiktai bus attaisyti, apie kurus Diew's kalbējęs yra per burną wisû sawo ßwentû prárakû iß pradzôs swieto.
22. Nēs Moizēßus taręs tēwams: prárakq jums Wießpats, jusû Diewas, prikéls iß jusû broliû, kaip manę, to klausykite wisame, ką jis jums sakys.
23. Ir nusidůs, kuri dußia to prárako ne klausys, ta bus ißgaißinama iß zmonû.
24. Ir wisi prárakai, nůg Zómelo ir paskuy, kiek tiktay jû kalbējo, tie apie tas dienas praneße.
25. Jús este prárakû ir derējimo waikai, kuri Diewas padáręs yra su jusû tēwais, kad sake Abraómui: per tawo sēklą bus pérzegnoti wisi zmones ant zémês.
26. Jums pirmjaus Diewas prikēlęs sawo kudiki Jēzu ir ji jums suntęs, jus pérzegnoti, ·b kiekwiens prisiwerstu nůg oo piktenybês.

4. Pérskyrimas.

Apáßtalû pérsekinējimas ir tikinczujû elgimas.

Bet kaip jûdu zmonēms kalbējo, atējo pas jûdų kunigai ir wyresnysis baznyczôs ir Sadducēußai.
2. (Tie nekente, kad jûdu mokino zmones ir apsáke Jēzuje prikēlimą iß numirusiû.)
3. Ir nagan jûdų ēme, ir apkale jûdų iki rytojui; nēs jau buwo wákaras.
4. Bet daug tû, kurie klausēs to zodzio, tiki pastójo, ir skaitlus wyrû pasidáre apie penkis túkstanczus.
5. Ale rytmetij' susiējo jû wyresnieji, ir wyrausieji, ir raßtemokiti i Jeruzalę.
6. Annoßus, wyrausas kunigas, ir Kaipoßus, ir Jonas, ir Aleksandras, ir kiek jû buwo iß giminês wyrausû kunigû.
7. Ir jûdų po sawo akiû pastátę, klause jûdų: iß kokiôs maciês, arba kieno wardan tai dárēta?
8. Pétras, ßwentôs Dwásês pilnas, tare jiems: jús wyresnieji zmonû, ir jús wyrausieji iß Izraēlio,
9. Jey mudu ßendien súdijamu dēl tôs geradējystês, negalinczam zmogui ißrôbitôs, per kurę jis sweiks pastójo:
10. Tay jums ir wisiems

žmonēms iš Izraēlio t' esie ži-
noma, kad wardan Jēzaus
Kristaus Nazarensko, kuri jús
nukryžawójot, kuri Diewas pri-
kēle iš numirusiû, šitas sweiks
pastójo po jusû akiû.
11. Jis yra tas akmů, kuri
jús budawonininkai išmetēt,
tas kampinu ákmenimi pastójo.
12. Ir niera ney wiename
kitame išgánimas, ir ney wiens
kits wárdas žmonēms důtas,
kuriamè turim buti išganyti.
13. Bet matydami drasumą
Pétro ir Jono, dywijosi; nēs
tikray žinójo, jůdų nemokitų ir
prastų žmogų ēsanczų, ir geray
pažino jůdų, kad jůdu su Jē-
zumi buwę.
14. Bet jie máte žmogų iš-
gyjusi pas jůdų stowinti ir ne
galējo ką sakyti prieš tai.
15. Tay jiemdwiem paliepę
išeit iš rotôs, dúme tarp sa-
węs ir tare:
16. Ką darysim tiem žmo-
nēm? nēs tas žénklas, jû dwie-
jû darytas, yra žinom's ir ré-
gim's wisiems Jeruzalēj' gy-
wénantiems, ir ne galim to
užsiginti.
17. Bet jeib tai ne išsiplá-
tintu tolaus tarp žmonû, igrau-
dénkim jůdų didey, idant to-
laus ney wienam žmogui apie
tą wárdą ne kalbētu.
18. Ir jie wadinę jůdų pa-
liepe jiemdwiem, kad niekaip
ne kalbētu, ney mokitu wardan
Jēzaus.
19. Bet Pétras ir Jonas at-
sakydamų tare jiems: pátys
súdikit, ar wertay po akiû
Diewo butu, jusû daugiaus
klausyti, kaip Diewo?
20. Juk ne gáliwa kitaip, tu-
riwa tai kalbēti, ką mátę ir gir-
dēję eswa.
21. Bet jie jiemdwiem pa-
grumzdę, išléido, ir ne rádo,
kaip jůdų múczitû žmonû dē-
ley; nēs jie wisi Diewą laup-
sino už tai, kas buwo nusi-
dáwęs.
22. Nēs tas žmogus daugiaus
kaip kéturesdéšimtis métû sén's
buwo, kuriam tas žénklas iš-
gydimo buwo nusidáwęs.
23. Ir kaip jůdu buwo pa-
léistu, atējo pas sawůsus ir
apsáke jiéms, ką wyrausieji ku-
nigai ir wyresnieji jiem buwo
kalbēję.
24. Tai girdēję, pakēle jie sa-
wo bálsą wienširdzey Diewop'
ir tare: Wiešpatie, tu esi tas
Diewas, kurs dangų ir žémę
ir mares ir wis kas jůse yra,
sutwēręs;
25. Kurs per burną Dowido,
sawo tarno, esi sakęs: kodēl
dúksta pagonai, ir žmones pra-
máno niekus?
26. Karálei žémês susieiti, ir

kunigáikszczei susirenkas i pulką, priesz Wieszpati, ir priesz jo Kristų.

27. Berods isz tiesôs, jie yra susirinkę priesz tawo szwentą kúdiki Jēzų, kuri tu mostijei, Erodas ir Panskus Pilotas, su pagonais ir żmonēmis Izraēlio,

28. Daryti, ką tawo ranka ir tawo walė pirm to sudumójo, kad tai nusidůtu.

29. Ir dabar, Wieszpatie, matyk jû pagrumżdimą, ir důk sawo tarnams, su wisokiu drasumù kalbēt tawo żodi.

30. Ir isztiesk sawo ranką, kad sweikata ir żénklai ir stebuklai nusidůtu per wárdą tawo szwento kúdikio Jēzaus.

31. Ir jiems pasimeldus, pasijùdino ta wieta, kurioje buwo susiēję, ir wisi pilni pastójo szwentôs Dwásês, ir kalbējo Diewo żodi su drasumù.

32. Bet daugybês tikinczujû buwo wiena szirdis ir wiena duszia; ir ney wien's ne sake apie sawo lobjus, kad tie jo wieno butu, bet wisus dáiktus draugiszkay turējo.

33. Ir su dide galybe dáwe Apásztalai lùdijimą apie prisikēlimą Pono Jēzaus, ir dide buwo malone prie jû wisû.

34. Ir ney wiens jû ne buwo, 'urs stokójo; nēs kiek tikt jû buwo, kurie dirwas ir namus turējo, tie párdawe tůs ir atneszę pinigus pardůtojo turto,

35. Ir padējo tus pas Apásztalû kojas; ir důdawo kiekwienam, kas jam priwalu buwo.

36. Bet Jozes, kuri Apásztalai prawardù Barnabą wadino, (tai esti sunus palinksminimo), Lewitas isz Cyprû gimęs,

37. Tas turējo dirwą; ir pardawe tą, ir atneszę pinigus ir padējo tus pas Apásztalû kojas.

5. Pérskyrimas.

Ananioszaus ir Sapyrôs smertis; Apásztalû kalējimas ir iszwálnisimas.

Bet nekursai wyr's, wardu Ananoszus, su sawo pacze Sapyra, párdawe sawo lobi,

2. Ir paláike dalyką tû pinigû su żine sawo paczôs, ir dalyką atneszę ir padējo pas Apásztalû kojas.

3. Bet Pétras tare: Ananioszau, kodēl szētonas tawo szirdi apēmęs, kad tu szwentai Dwásei melůji ir palaikái dalyką pinigû uż dirwą?

4. Juk butumbei galējęs palaikyti, tą turēdam's; ir kaip buwo pardůtas, taipjau buwo tawo wálēje. Dēl kogi tai sawo szirdije apsiēmei? Tu ne żmonēms, bet Diewui pamelawai.

5. Bet Ananioszus tus żodżus iszgirdęs parpůle ir iszleido

dwásę. Ir atējo dide báime ant
wisû, kurie tai girdējo.
6. Bet jaunikáiczei kēlēs' ir
ji i ßali padējo, ir ji ißnéßę
pàkase ji.
7. Ir nusidawe po walandôs,
kone po trijû adynû, atējo jo
pati i widų ir ne žinójo, kas
buwo nusidawus.
8. Bet Pétras atsáke jei: sa-
kyk man, ar taip brangey par-
dawēta dirwa? Jiji sake: tikray
taip brangey.
9. Bet Pétras sake jei: kodēl-
gi susitarēta, gunditi dwásę
Wießpatiês? Sztay, kojos tû,
kurie tawo wyra pàkase, yra už
duriû, ir tawę ißneß.
10. Ir ji tůjaus parpůle pas
jo kojas ir ißléido dwásę. Tay
atējo jaunikáiczei ir rádo ję nu-
mirusę, ißneße ir pàkase ję pas
jôs wyrą.
11. Ir atējo dide báime ant
wiso surinkimo ir ant wisû,
kurie tai girdējo.
12. Bet daug žénklû ir ste-
buklû nusidawe žmonēsa per
rankas Apáßtalû. Ir wisi bu-
wo pryangij Salomóno wien-
ßirdžey.
13. Bet kitû ney wien's ne
dryso jiems prisidráugint; bet
žmones jůs didžoj' garbēj' laike.
14. Ir prisidējo dar daugiaus
tikinczû i Wießpati, wyrû ir
moterû,
15. Taipo, aža ligonis ant úli-
czû ißneße ir guldejůs ant páta-
lû ir morû, jeib Pétrui ateinant,
jo ßeßēlis kelis iß jû apdengtu.
16. Susiējo taipojau daug iß
aplink ēsanczû miestû i Jeru-
zalę, ir atneße ligonis ir neczy-
stujû dwásû wárgintus, ir wisi
sweiki pastójo.
17. Bet kēlēs wyrausas kuni-
gas, ir wisi, kurie su jůmi bu-
wo, (tai yra skirta wierôs drau-
gyste Sadducēußû,) ir pastójo
pilni pápykio;
18. Ir nutwērę Apáßtalus,
imete jůs i prastą kalējimą.
19. Bet angēlas Wießpatiês
naktij' atdáre duris kalējimo ir
ißwédęs jůs, tare:
20. Nueikit' ir stojęsi kalbēkit
bažnyczoj' žmonēms wisus žo-
džus ßiôs gywátôs.
21. Tai girdēję ējo ankšti i
bažnyczią ir mokino. Bet atē-
jęs wyrausas kunigas, ir kurie
su jůmi buwo, suwadino rót-
ponus, ir wisus wyresnůsus
waikû Izraēlio, ir nusunte i
kalējima, jůs átwésti.
22. Bet tarnai ténay nuējo,
ir jû ne rádo kalējime; sugryžo,
ir apsáke,
23. Tarydami: kalējimą rą-
dom' drutay ir geray užrakinta,
ir sárgus lauké pas duris sto-
winczus, bet atdarydami ney
wieno widuje ne rádom'.

24. Kaip tus źodźus girdējo wyrausas kunigas ir baźnyczôs uźweizdas, ir kiti wyrausieji kunigai, ne źinójo, ką sakyt, arba mislit apie jůs, kas iš to busę.

25. Tay wiens atējęs pasáke jiems: štay, tie wyrai, kurus apkalēt, yra baźnyczoj', stow' ir mokina źmones.

26. Tay nuējo baźnyczôs uź-weizdas su tarnais ir atwede jůs su gerù; nēs bijójos źmo-nû, kad ne butu akmenimis uź-mušti.

27. Ir atwédę jůs pastáte jůs po akiû rótponiû. Ir wyrausas kunigas klause jůs,

28. Sakydams: ar mes ne didey jums uźdraudēm, idant ne mokitumbit tamè wardè? Ir štay; papildēt Jeruzalę sa-wo pamokslu, ir norit to źmo-gaus kraujo dēl mus káltinti.

29. Bet Pétras ir Apáštalai atsáke, tarydami: Diewo dau-giaus reik klausyti, ne kaip źmonû.

30. Diewas musû tēwû pri-kēle Jēzų, kuri jús uźmušēt pakabinę ant médźio.

31. Tą Diewas per sawo déšinę paáukštino kunigaikšczu ir Išganytoju, dûti Izraēliui prisiwertimą ir griekû atlei-dimą.

32. Ir mes esme jo ludinin-s šiù źodźiû, ir šwenta Dwáse, kurę Diew's dáwe tiems, kurie jo klauso.

33. Kaip jie tai girdējo, plyš-te plyšo jû širdis, ir pamislijo jůs uźmušti.

34. Bet kēlēsi tarp rótponû wiens Parizēušas, wardu Ga-maliēlis, raštemokits, wisû źmonû garbēj' laikomas, pa-liepe Apáštalus ant walandôs išwésti,

35. Ir tare jiems: jús wyrai Izraēlio, pátys dabokities dēl tû źmonû, kas jums pultusi da-ryti.

36. Pirm šiû dienû kēlēs Tēu-das, sakydam's, buk kas ēsąs; ir prisiskyre pas ji skaitlus wy-rû, kokie keturi šimtai; tas uź-muštas, ir wisi, kurie jam pri-půle, išsklaidyti yra ir niekù pawirto.

37. Po to kēlēs Judas iš Ga-lilēôs, dienosa pasirašidinimo, ir daug źmonû išwadźodams sawęsp' priwerte, ir tas taipjau prapůle, ir wisi, kurie jam pri-půle, yra išsklaidyti.

38. Ir dabar sakau jums: saukities nůg tû źmonû ir pa-léiskite jůs. Jey ta roda arba tas dárbas iš źmonû yra, tay suirs;

39. Bet jey iš Diewo yra, tay jús ne galēsite tą ardyti, jeib ne rasti butumbit, kaip kurie nori Diewui priešytisi.

40. Tay jie kláuse jo, ir pawadinę Apáßtalus nuplake jůs ir liepe jiems, kad ne kalbētu wardan Jēzaus, ir paléido jůs.
41. Bet jie dziaugdamiesi atstójo iß akiû rótponû, kad werti buwo pastoję, dēl jo wardo ißgēdinimą kentēti.
42. Ir ne palowe, kasdien' baźnyczoje ir ßę ir tę namůse mokiti ir apsakyti Ewangēlią apie Jēzų Kristų.

6. Pérskyrimas.

Tawádas wargdienú tawótojú; Stepóno apskundim's.

Bet tosa dienosa, kaip daug mokitinû rádosi, kēlēsi murmējimas Grykißkujû prieß Zydus, dēl to, kad jû náßlēs buwo aplenktos kiekdienißkame prikawojime.
2. Tay tie dwylika suwadinę pulką mokitiniû tare: ne tinka mums palikti Diewo źodi ir tarnáuti prie stálo.
3. Dēl to, jús mieli brolei, weizdēkit tarp sawęs septynis wyrus, gérą lùdimą turinczus, pilnus Dwásês ßwentôs ir ißmintiês, kurus įstatytumbim tai reikmenei.
4. Bet mes pasilikſim meldimè ir ßlúźmoj źodzio.
5. Ir ta kalba labay patiko wisai daugybei; ir ißrinko Steponą, wyrą pilną tikējimo ir Dwasês ßwentôs, ir Pilippą, ir Prokorą, ir Nikanorą, ir Timoną, ir Parmēną, ir Nikolajų, Zydû wierą priēmusį iß Antiokiôs.
6. Tus pastáte po akiû Apáßtalû, ir pasimeldę uźdējo rankas ant jû.
7. Ir Diewo źodis daugsinos, ir skaitlus mokitiniû labay didinos Jeruzalēj. Taipjau ir daug kunigû wierai paklusnus pastójo.
8. Bet Steponas pilnas tikējimo ir galybês, dare stebuklus ir didzus źénklus tarp źmonû.
9. Tůczēs' kēlēsi keli iß ßuilês, wadinamôs Libertinû, ir Cyrēnû, ir Aleksandrinû, ir tû, kurie iß Ciliciôs bey iß Aziôs buwo, ir susiginczijo su Steponu.
10. Ir ne galējo atsisténgti ißminczei ir Dwásei, kurioje kalbējo.
11. Tay jie mokino kelis wyrus sakyt: mes girdējom jį kalbantį blùznijimo źodzus prieß Moizēßų ir prieß Diewą.
12. Ir sujùdino źmones ir wyresnůsus ir raßte-mokitus, ir atēję paplēße jį, ir nuwede jį pas rótponus.
13. Ir pastáte neteisus ludininkus, tie sake: tas źmogus ne paláuja kalbēt blùznijimo źodzus prieß tą ßwentą wietą ir (prieß) zokaną;

14. Mēs girdējom jį kalbanti: Jēzus iš Nazaret išardys tą wietą ir pérwers įstátimus, kurus mums Moizēšus dawe.
15. Ir žurējo į jį wisi, kurie tarp rótponiû sēdējo, ir máte jo wéidą, kaip angēlo wéidą.

7. Pérskyrimas.

Stepóno sakimas Diewo žodžio, mukà ir smertis.

Tay tare wyrausias kunigas: ar tai taipo?
2. Bet jis sake: mieli brolei ir tēwai, klausykitēs: Diewas šlowês pasirode musû tēwui Abraómui, jam dar Mezopotámioj' ēsant ir dar ne gywénant Arane.
3. Ir tare jam: išeik iš sawo žémês ir nûg sawo genczû, ir eik į žémę, kurę taw paródisu.
4. Tay išējęs iš Kaldēû žémês gywéno Arane. Ir iš czę jo tēwui mirus, pérkēle jį Diewas į tą žémę, kurioj' jús dabar gywénate.
5. Ir ne dawe jam czonay dalyką tēwiškês ney per pēdą, ir pažadējo jam, noris tą jam padûti, ir jo sēklai po jo, dar jam ney jokio waiko ne turint.
6. Bet Diewas taip kalbējo: tawo sēkla bus ateiwis swétimoj' žémēje, ir priwers ję tarnáuti, ir piktay laikys keturis šimtus métû.
7. Ir tus žmones, kuriems tarnáus, aš súdisu, sake Diewas; ir jie potam išeis ir man tarnáus šioje wietoje.
8. Ir dawe jam appjaustimo derējimą. Ir jam gime Izaókas, ir appjauste jį ašmąję dieną, ir Izaokui Jokubas, ir Jokubui dwylika sentēwjei,
9. Ir sentēwjei ne késdami Jozēpą, párdawe jį Egyptan; bet Diewas buwo su jûmi.
10. Ir išgélbējo jį iš wisû jo wargû, ir dawe jam malonę ir išminti po akiû Paraóno, karálaus Egypto, tas jį įstáte kunigaikšczu ant Egypto ir ant wisû sawo namû.
11. Bet rádosi bádas ant wisôs Egypto žémês ir Kananēôs, ir didis prispaudimas, ir musû tēwai ne rádo išsimaitinimo.
12. Bet Jokubas patyręs jawû ēsant Egypte, išsiunte musû tēwus pirmą kártą.
13. O antru kartu Jozēpą pažino jo brolei, ir Paraónui Jozēpo giminē pastójo žinoma.
14. Bet Jozēpas nusiuntęs atgabéndino sawo tēwą Jokubą ir wisą sawo giminę, septynisdéšimtis dušiû ir penkias.
15. Ir Jokubas nusitrauke Egyptan, ir numire, jis ir musû tēwai.
16. Ir pargabénti yra į Sikémą ir padēti į kápą, kuri

Abraómas nupirkęs buwo už
pinigus nů waikû Emoro, Si-
keme.
17. Bet kaip prisiártino czēsas
pažadējimo, kuri Diewas Abra-
ómui buwo prisēkęs, daugsinosi
žmones ir platyn ējo Egypte,
18. Iki kits rádosi karálus,
kursai apie Jozēpą nieko ne ži-
nójo.
19. Tas bukley gaißino musû
giminę ir wárgino musû tē-
wus, ir liepe jaunůsus waike-
lus ßalin mésti, kad jie gywi
ne ißliktu.
20. Tůczēs' gime Moizēßus, ir
buwo waikélis grażus po Diewo
akiû; tas buwo tris mēnesus
ißlaikytas namůse sawo tēwo.
21. Bet kaip ji ßalin dējo,
priēme ji duktē Paraóno, ir ji
użaugino saw per wáiką.
22. Ir Moizēßus ißmokitas
wisoj' ißmintije Egypcionû, ga-
lis buwo dárbůse ir żodżůse.
23. Bet keturesdéßimtis métû
séns pastojęs, pamislijo atlan-
kyti sawo brolius, waikus Izra-
ēlio.
24. Ir památęs wieną netei-
sey kencżianti, ißgélbējo, ir at-
kerßijo tą, kursai buwo wárgi-
nams, użmußdams Egypcioną.
25. Bet jisai dumójo, sawo
brolius ißmanysent, Diewą per
jo ranką jiems ißgelbējimą dů-
danti; bet jie tai ne ißmáne.
26. Ir antrą dieną jis atējo
pas jůs, kaip jie tarp sawęs
waidijosi, ir pagraudéno jůs,
kad sutiktu, tarydams: mieli
wyrai, jús este brolei, kam kit's
kitam neteisybę dárote?
27. Bet neteisybę sawo árti-
mui darąsis, stúme ji nů sawęs,
tarydams: kas tawę ant musû
istáte wyrausu ir súdżà?
28. Ar ir manę nori użmußti,
kaip wákar Egypcioną użmu-
ßei?
29. Bet Moizēßus pabēgo dėl
to żodżio ir pastójo ateiwis
żémēj' Midian, czonay jam gi-
me du sunu.
30. Ir po keturesdéßimts mé-
tû pasirode jam púsczoje, ant
kalno Sinai, angēlas Wieß-
patiês, ugniês liepsnoję krúme.
31. Bet Moizēßus tai regē-
dams dywijosi to apreißkimo.
Bet kaip priējo apżwalgyti,
nusidawe jopi balsas Wieß-
patiês:
32. Aß esmi Diewas tawo
tēwû, Diewas Abraomo, ir
Diewas Izaoko, ir Diewas Jo-
kubo. Bet Moizēßus drebē-
jimu apimts ne dryso iżwelgti.
33. Bet Ponas Diewas sake
jam: ißauk kurpes nůg sawo
kojû, nēs wieta, ant kuriôs tu
stowi, yra ßwenta żéme.
34. Aß tikray maczau wárgą
sawo żmonû, Egyptè ēsanczû,

ir girdējau jû dusaujimą, ir nu-
żengiau, jůs ißgélbēti. Jr jau
eik ßę, aß tawę súsu į Egyptą.
35. Tą Moiżēßų, kurie anie
użsigyne, tarydami: kas tawę
įstáte wyrausu ir súdżà? tą
sunte Diews wyrausu ir ißgél-
bētoju, per ranką angēlo, kur-
sai jam pasirode krúme.
36. Tas jůs ißwede ir dare
stebuklus ir żénklus Egyptè,
raudonosą márēsa ir púsczoje,
keturesdéßimtis métû.
37. Szis yra Moiżēßus, kurs
waikams Jzraēlio sakęs: prá-
raką jums Wießpats jusû Die-
was prikéls iß jusû broliû, man
lygų, to klausykit.
38. Szis yra tas, kursai su-
rinkime púsczoje su angēlu bu-
wo, kursai su jůmi kalbējo ant
kalno Sinai, ir su musû tēwais.
Tas gáwo gywąjį żodį mums
důti.
39. Kuriam ne norējo paklus-
nus buti jusû tēwai, bet stúme
jį nůg sawęs, ir atsigręże sawo
ßirdimis Egyptan,
40. Jr tare Aarónui: daryk
mums diewus, kurie pirm mu-
sû eitû; nēs ne żinom, kas Moi-
żēßui, kurs mus iß Egypto żé-
mês ißwede, tikosi.
41. Jr padáre tůczēs' werßį,
ir apierawójo apierą balwo-
nams, ir dżaugēsi darbais sawo
rankû.
42. Bet Diewas nusigręże ir
padawe jůs, kad ßlúżijo dan-
giaus pulkams; kap paraßyta
yra knygosa prárakû: bau ir
jús iß namû Jzrael per ketures-
déßimt metû púsczoje kaday
apieras ir galwijus man apie-
rawójot?
43. Jr priēmet ßētrą Molóko,
ir żwaigżdes sawo Diewo Kem-
pan, ábrożus, kurus buwot pa-
dárę, jû melstis; ir aß jus nu-
mèsu anapus Babylono.
44. Turējo musû tēwai ßētrą
lùdijimo púsczoje, kaipo jis
jiems buwo įsákęs, tarydams
Moiżēßui, kad tą padarytu
pagal pawéikslą, kurį regējo.
45. Kurę musû tēwai ir priē-
mę, atgabéno su Jozuwu į tą
żémę, kurioj' pagonai gywéno,
kurus Diews ißstúme po akiû
musû tēwû, iki czēsui Dowido.
46. Tas rádo malonę prie
Diewo, ir melde, kad ßētrą
ràstu Diewui Jokubo.
47. Bet Salomónas pakúre
jam namus.
48. Bet Aukßczausasis ne gy-
wéna bażnyczosa, rankomis
padarytosa, kaipo prárakas
kalba:
49. Dangus yra mano kráse,
ir żéme mano kojû soléliss; ko-
kiusgi man namus norit kùrti,
sako Wießpats, arba kuri yra
wieta mano atsiilsējimo?

50. Ar ne mano ranka tai wislab padárusi?
51. Jús kētsprándzei su ne apipjaustitoms širdimis ir ausimis, jús wisada priešijaties šwentai Dwásei, kaipo jusû tēwai, taip ir jús.
52. Kuri práraką jusû tēwai ne pérsekinējo, ir tus ne užmuše, kurie pirma apsáke atējimą šio teisojo, kurio jús dabar este išdawējai ir razbáininkai?
53. Jús gáwot' žokaną per angēlû išitaisimą, ir ne laikēt tą.
54. Kaip jie tai girdējo, apsinirto jû širdis ir bantis sukándo ant jo.
55. Bet jis budams pilnas šwentôs Dwásês, žurēdams į dangų památe Diewo šlowę, ir Jēzų stowinti po dešinês Diewo, tarydams: štay, aš regiu dangų átwirą, ir Žmogaus Sunų po dešinês Diewo stowinti.
56. Bet jie labay šauke ir užkimšę sawo ausis, wisi supůle ant jo padurmay, išstúme ji iš miesto, ir užmuše ji akmenimis.
57. Ir lùdininkai sawo rubus padējo pas kojas jaunikáiczio, wadinamo Saulumi.
58. Ir nužùde akmenimis Stepona, besiméldzanti ir sakanti: Pone Jēzau, priimk mano dwásę!
59. Bet jis atsiklaupęs ant keliû šauke didžù balsu: Wiešpatie, ne prirokók jiems tą grieką! Ir tai ištaręs, užmigo.

8. Pérskyrimas.

Apie Saulą, Simoną, žyni ir Apáštalo Pilippo dárbus.

Bet Saului patiko jo smertis. Bet rádosi tůczēs' didis pérsekinējims surinkimui Jeruzalēje; ir jie wisi išbēgiojo į žemęs Judēôs bey Samariôs, tikt Apáštalai ne.
2. Bet Steponą paláidojo wyrai Diewo biją ir didey ji apraudójo.
3. Bet Saulus pústijo surinkimą, eidams šén ir tén į namus, ir ištraukęs wyrus ir moteres padawe jûs į apkalimą.
4. Kuriegi buwo išbēgioję, aplink eidami apsáke žodi.
5. Bet Pilippas nuējęs į wieną miestą Samariôs, jiems apsáke Kristų.
6. Bet žmones wienširdzey ir stropjey klausēs to, ką Pilippas sake, ir máte ženklus jo dáromus.
7. Nēs neczystos dwásēs išējo su didžù šauksmu iš daug jû wárginamû, ir daug kaulliga sergancžujû bey lošujû išgyditi buwo.

8. Jr didis dzaugsmas tamè
miesté pastójo.
9. Bet buwo nekursai wyras,
wardu Simons, kursai pirmay
tamè wiestè źynyste ware, ap=
mónidams źmones Samarito=
nus, sawę per koki didi iß=
sigyre.
10. Jr wisi źurẽjo ant jo, ir
maźi ir didi, tarydami: tas yra
Diewo macis, ana didẽji.
11. Bet źurẽjo ant jo, todẽl,
kad jůs ilgay sawo źynyste bu=
wo apmónijęs.
12. Bet tikẽdami Pilippo kozo=
nims apie Diewo karalystę, bey
apie wárdą Jẽzaus Kristaus,
krikßtydinosi ir wyrai ir mo=
teres.
13. Tay pradẽjo tikẽt ir tas
Simons, ir krikßtydinos' ir lai=
kẽsi prie Pilippo. Jr maty=
dams źénklus bey dárbus da=
romus, dywijos.
14. Bet ißgirdę Apáßtalai Je=
ruzalẽj, Samarią priẽmusę Die=
wo źodi, nusunte pas jůs Pétrą
bey Joną;
15. Kuriůdu, tén atẽjusu, mel=
dẽsi uź jůs, kad gautu ßwen=
tąję Dwásę.
16. (Nẽsa ne buwo dar pů=
lusi ney ant wieno, bet tiktay
krikßtiti buwo wardan Kristaus
Jẽzaus.)
17. Tay jůdu uźdẽjo ant jû ran=
kas, ir jie gáwo ßwentą Dwásę.
18. Bet Simons matydams
ßwentąję Dwásę důdamą, Apáß=
talams rankas uźdedant, súle
jiems pinigû,
19. Sakydams: důkit ir man
tą mácę, jey ant ko rankas uź=
dẽmi, kad tas ßwentą Dwásę
gautu.
20. Bet Pétras jam tare: kad
tu prapultumbei su tais tawo
pinigais, kad misliji, ta Diewo
dowana uź pinigus gaunama.
21. Tu ne turẽsi ney daliês
ney dalyko iß to źodzio; nẽsa
tawo ßirdis ne tikra po Diewo
akiû.
22. Todẽl prisiwersk nůg to
sawo nelabùmo ir Diewą melsk,
bau butu taw atléista ta klasta
tawo ßirdiês.
23. Nẽs matau, tawę pilną
ẽsanti karczôs tulźiês ir su=
megstą su neteisybe.
24. Tay atsakydams Simons
tare: melskite jus Wießpati uź
manę, kad nieko to man ne nu=
sidůtu, ką sakę este.
25. Bet jie ißlùdiję ir apsákę
Wießpatiês źodi, wẽl sugryźo
i Jeruzalę, ir sake Ewangẽlią
daugumui Samaritonißkujû
miestéliû.
26. Bet Diewo angẽlas kal=
bẽjo Pilippui ir tare: kélkis
ir eik i pẽtû ßali ant kélo, ei=
nanczio iß Jeruzalês ant Ga=
côs, kuri yra pústa.

27. Ir jis kẽlęs nuẽjo. Ir
ßtay, wyrs iß Murinû źémês,
kamárponis, ir wiens wyreſnu=
jû Kandaciês, karalẽnês Mu=
rinû źémês, kurſai buwo ant
wiſû jôs ſkarbû kamarû, buwo
atẽjęs į Jeruzalę, Diewą mel=
ſtis.
28. Ir wẽl namůn gryźdams
ſẽdẽjo ſawo weźimè ir ſkaite
prárakq Jezaioßų.
29. Bet Dwáſe ſake Pilippui:
prieik ir ártikis tam weźimui.
30. Tay Pilippas pribẽgo, ir
girdẽdams, jį prárakq Jezaioßų
ſkaitantį, tare: argi ir ißmanai,
ką ſkaitąs?
31. Bet jis tare: kaip galu,
jey niekſ manę ne pamokin?
Ir práße Pilippą, kad įkopęs
pas jį atſiſẽſtu.
32. Bet wieta to ráßto, kurį
ſkaite, ta buwo: Jis wéſtas yra
kaip awis ant papjowimo, ir ty=
lis, kaip awinẽlis prieß kerpantį,
taip jis ſawo burnôs ne atwẽre.
33. Jo paźéminime ißkélts
yra jo ſúdas. Bet kas ißkalbẽs
jo gywaſczio ilgumą? nẽſa jo
gywaſtis atimta yr nůg źémês.
34. Tay atſakydams kamár=
ponis Pilippui tare: meldźu
tawę, apie ką tai kalba prárakſ?
Ar apie ſawę, ar apie ką kitą?
35. Bet Pilippas atwẽręs ſa=
wo burną, pradẽjo nu ßio ráß=
to ir ſake jam kożonį apie Jẽzų.
36. Ir bekeláudamu tům kelù
priwaźáwo wándenį. Ir ka=
márponis tare: ßtay, wandů,
kas gina, kad důczau krikßtitis?
37. Bet Pilippas tare: jey
tiki iß wiſôs ßirdiês, tay beje
gal but. Jis atſakydams tare:
tikiu Jẽzų Kriſtų ẽſantį Diewo
Sunų.
38. Ir paliepe ſtowẽt ſu we=
źimu ir įkópo į wándenį, ir
Pilippas ir kamárponis, ir
krikßtijo jį.
39. Bet ißẽjus jiemdwiem iß
wándenio, pagáwo Diewo Dwá=
ſe Pilippą, ir kamárponis ne
máte jo daugiaus. Bet jis
linkſmas keláwo ſawo kelù.
40. Ir Pilippas buwo ràſtas
Aſdode, ir wáikßczodams aplin=
kuy apſáke wiſiems mieſtams
Ewangẽlią, iki ißkáko į Cẽſarią.

9. Pérſkyrimas.

Powilo priſiwertim's, Pétro ſtebuklas ant Ennẽjaus ir Tabẽôs padarytas.

Bet Saulus dar ſaucząs kerß=
tu ir mużawinimu prieß Wieß=
patiês mokitinus, ẽjo pas wy=
rauſį kunigą,
2. Ir melde jį grómatû ßui=
lẽms Damaßko, jeib ràſdams
kelis to kélo, ar wyrus, ar mo=
terißkes, jûs ſurißęs wéſtu į
Jeruzalę.
3. Ir jam ant kélo ẽſant ir
arti Damaßkui ateinant, ap=

ßwiete ji umaꝝ ßwiesa iß dan=
gaus.
4. Ir jis půlęs ant źémês iß=
girdo balsą, jam kalbanti:
Saulau, Saulau, kodḗl manę
pérsekinḗji?
5. Bet jis tare: Wießpatie,
kas tu esi? Wießpats tare: aß
esmi Jḗzus, kuri tu pérsekinḗji;
sunku taw bus prieß áksting
spárditi.
6. Ir jis drebḗdams ir pérsi=
gandęs tare: Wießpatie, ką no=
ri, kad daryczau? Wießpats
tare jam: kélkis ir eik i mieſtą,
ténaꝝ taw sakys, ką taw reikia
daryti.
7. Bet wyrai, kurie su jůmi
drauge keláwo, stowḗjo pérsi=
gandę; nḗsa jie girdḗjo balsą,
ir neꝝ wieno ne máte.
8. Bet Saulus atsikḗle nůg
źémês ir sawo akis atwḗręs
neꝝ wieno ne máte. Bet jie
prie rankôs ji nutwḗrę, nuwede
ji i Damaßką.
9. Ir tris dienas neregis bu=
wo ir neꝝ walge, neꝝ gḗre.
10. Ir buwo mokitinis wiens
Damaßke, Ananioßus wardu,
tam kalbḗjo Wießpats regḗjime:
Ananioßau! ir jis tare: ßtaꝝ,
czę esmi, Wießpatie.
11. Wießpats tare jam: kél=
kis ir eik i úlyczą, kuri wadi=
nama tiesoji, ir namůse Judo
ießk Saulo, wardu Tarse=
nißko; nḗs ßtaꝝ, jis Diewą
meldźa;
12. Ir regḗjo regḗjime wyrą,
wardu Ananioßų, pas sawę
ieinanti ir ranką ant jo uźde=
danti, kad wḗl regis pastotu.
13. Bet Ananioßus atsáke:
Wießpatie, aß girdḗjau iß daug
źmonû apie tą wyrą, kaip daug
pikto jis dáręs tawo ßwentiems
Jeruzalḗje.
14. Ir jis tur czę pawélijimą
nů wyrausû kunigû, rißt wisus,
tawo wárdą gárbinanczus.
15. Wießpats tare jam: eik
ten, nḗsa ßis man ir ißrinktas
rykas, kad mano wárdą pra=
neßtu pagonams ir karáliams,
ir Jzraḗlio waikams.
16. Aß paródisu jam, kiek jis
tur kentḗti dḗl mano wardo.
17. Ir Ananioßus nuḗjo, ir
atḗjęs i tus namus ir uźdḗjęs
rankas ant jo, sake: miels bro=
lau Saulau, Wießpats sunte
manę (kursai taw pasirode ant
kélo, taw ßen ateinant), kad
wḗl regis pastotumbei ir ßwen=
ta Dwasè papildits butumbei.
18. Ir tůjau nů jo akiû nu=
půle néꝝ źwynḗs, ir jis wḗl
praźúro.
19. Ir kélḗsi, krikßtydinos ir
priḗmęs walgio pasidrútino.
Bet Saulus buwo keles die=
nas pas mokitinus Damaßkè.
20. Ir tůjau apsáke Kristų

ßuilēſa, kad jis Diewo Sunus
ēſąs.
21. Bet ſtebējoſ' wiſi tai iß=
girdę, ſakydami: ar tai ne ans,
kurſai Jeruzalēje ißpúſtijo wi=
ſus ßi wárdą gárbinanczus ir
dēl to ßen atējęs, kad jůs ſu=
rißtus wéſtu pas wyrauſus ku=
nigus?
22. Bet Saulus jů ſtiprynējo
ir pérweike Zydus, Da=
maßke gywénanczus, ißrodi=
dams, kad tas ēſąs Kriſtus.
23. Ir daug dienû pérējus
Zydai podraugey ſuſiródijo, ji
nużawint.
24. Bet Saului apſakyta bu=
wo kad jo tykojo. Bet jie die=
ną ir nákti ſérgējo prie wartû,
kad ji nużawintu.
25. Tay ji ēmę mokitinei nak=
czè per múrą pérgabeno ir
kurbè żemyn nuléido.
26. Bet Saulus i Jeruzalę
ißkákęs, bande prieit prie mo=
kitiniû, ir wiſi jo bijójos, ne
wieridami, ji mokitini ēſanti.
27. Bet Barnabas ji priēmęs,
nuwede ji pas Apáßtalus, ir
jis jiems páſakojo, kaip ant
kélo Wießpati regējęs ir ſu
jůmi kalbējęs, ir kaip Damaßke
wárdą Jēzaus draſey apſákęs.
28. Ir jis buwo pas jůs, iß=
eidams ir ieidams Jeruzalēje
ir apſáke dráſey wárdą Wieß=
patiês Jēzaus.
29. Taipojau jis kalbējo ir
apſiklauſinējos ſu Grykónais;
bet jie tykojo jo, kad ji nuża=
wintu.
30. Tai ißtyrę brolei, paly=
dējo ji i Cēſariją ir nuſunte ji
i Tarſę.
31. Taipgi ſurinkims turējo
pakáję wiſoje Judēoj', ir Ga=
lilēoj', ir Samarioj', ir géri=
noſi ir waikßczojo Diewo bai=
mēje, ir pilnas paſtójo ßwen=
tôs Dwáſês palinkſminójimo.
32. Ir nuſidawe, kad Pétras
wiſur pérkelaudams ißkáko tai=
pojau ir pas ßwentůſus Lyd=
doj' gywénanczus.
33. Tenay rádo wyrą, war=
dù Eneoßum, aßtůnis metus
ant pátalo gulējuſi, tas buwo
kaulliga ſergąs.
34. Ir Pétras jam tare:
Eneoßau, Jēzus Kriſtus iß=
gydo tawę; kélkis ir pats paſi=
kloſtyk! Ir tůjau atſikēle.
35. Ir máte ji wiſi gywéną
Lyddoj' ir Saronoj'; tie priſi=
werte Wießpatieſpi.
36. Bet Joppēj' buwo wiena
mokitine, wardu Tabēa, (tai
muſû żodżù: ſtirna,) ta buwo
pilna gerû darbû, bey pilnay
důdanti dali wargdieniams.
37. Bet tikos per tą czēſą,
kad ji apſirgo ir numire. Tay
ję numazgójo ir padējo ant
aukßtôs ſwetlyczôs.

38. Ogi Lyddai arti Joppês ēsant, ir mokitiniems ißgirdus, Pétrą ténay ēsanti, nusunte jie pas jį dų wyrų, praßydami jį, kad ne užsigaißdams pas jûs ateitu.

39. Bet Pétras kēlēsi ir atējo su jeis. Jr kaip atējęs ténay buwo, užwede jį ant aukßto, ir priējusos jį wisos naßlēs, werke ir rode jam sermēgas ir rubus, kurus Tabēa padárusi, pas jas budama.

40. Jr Pétras jas wisas ißwáręs, atsiklaupe ir meldēsi Diewo, ir lawonump nusigręžęs tare: Tabēa, kélkis. Jr ji atwēre sawo akis ir pamáczusi Pétrą wēl atsisēdo.

41. Bet jis jei dawęs ranką ję pakēle, ir pawadinęs ßwentůsus, bey naßles, ję gywą po akiû pastáte.

42. Jr tai ißsiréißke per wisą Joppę; ir daug jû pradējo tikēt į Wießpatį.

43. Jr nusidawe, kad jis pasiliko ilgay Joppēje, pas wieną Simoną, kurs kažemiekas buwo.

10. Pérskyrimas.

Prisiwertims Kornēliaus per Pétrą.

Bet buwo wyras Cēsarioj', Kornēlius wardu, wyresnysis pulko, kurs wadinams Jtalißkąsis,

2. Nobažnas ir Diewo bijąs, visais sawo namißkeis, ir ißrodąs žmonēms daug geradējysczû, ir wisados Diewą meldēsi.

3. Tas regējo regējime atwiray, aplink dewintą dienôs adyną, wieną Diewo angēlą pas sawę ieinanti, kursai jam sake: Kornēliau!

4. Bet jis į aną žurēdams nusigandęs tare: Wießpatie, kas yra? Bet jis jam tare: tawo maldos bey dálys wargdieniams důtos, ißkáko aukßtyn į atminimą pas Diewą.

5. Dabargi súsk wyrus į Joppę ir atwadidink Simoną, prawardu Pétrą,

6. Kursai yra gaspádoj pas wieną kažemieką, Simoną, kurio namai arti marû stow; tas taw sakys, ką taw reikia daryt.

7. Jr angēlui, kursai su Kornēliu kalbējo, atstojus, pawadino jis dų sawo bernû, bey wieną Diewo bijanti iß žalnieriû, jam priklausanczujû.

8. Jr wislab jiems pasákęs, sunte jûs į Joppę.

9. Ant rytojaus, ßiems ant kélo ēsant ir arti miesto prieinant, Pétras užkópo ant aukßtôs swetlyczôs, Diewą melstis apie ßeßtąję adyną.

10. Jr ißálkęs norējo pérsikąst. Bet jiems jam tai pritaisant, pripůle jam umû apēmims;

11. Ir regējo dangų átwirą, ir nuſileidziant pas ſawę koki ryką, néy dídę márßkoną ſképetą, ketureis kampais ſurißtą, ir buwo nuléiſta ant źémês.
12. Toje buwo wiſokiû keturkojû źémês galwijû ir źwēriû, ir kirmēlû, ir dangaus paukßcziû.
13. Ir nuſidawe jam toks balſas: kelkis, Pétrai, pjauk ir wálgik!
14. Bet Pétras ſake: ak ne, Wießpatie, nēſa dar niekados ne wálgiau ko práſto, arba neczyſto.
15. Ir tare jam tas balſas antru kartu: ką Diews czyſtijo, tai tu ne daryk praſtù.
16. Ir tai nuſidawe trimis kartais. Ir anſai rykas wēl paſikēle dangun.
17. Bet Pétrui ſawije beſirúpinant, kas tai per regējims ēſąs, kuri regējęs, ßtay, klauſe wyrai, Kornēliaus ſúſti, namû Simono; ir prie duriû ſtowēdami,
18. Szauke ir klauſe: ar Simonas, prawardu Pétras, ßiczę gaſpádą turis?
19. Bet Pétrui apdumojant tą regējima, tare jam Dwáſe: ßtay, trys wyrai tawęs jēßko.
20. Bet kélkis, nukopk źemyn ir kelauk ſu jeis, ir ne abejok; nēs aß jûs ſunczau.
21. Tay Pétras nukopęs pas tus wyrus, nů Kornēlio pas jį ſúſtus, tare: ßtay, aß eſmi, kurio jēßkot; kas tai, kodēl czonay eſte?
22. Bet jie tare: Kornēlius, wyreſnyſis zalnieriû, nobaźnas ir Diewo bijąs wyras, ir gérą paſkálbą turis nů wiſû Zydû źmonû, gawo paliepimą ßwento angēlo, kad tawę pawadidintu į ſawo namus ir źodzus iß tawęs girdētu.
23. Tay jůs įwadinęs į widų, priēme gaſpadon. Antrą dieną Pétras ißkeláwo ſu jeis, ir keli brolei iß Joppês ējo ſu jům'.
24. Ir antrą dieną jie įējo į Cēſaria. Bet Kornēlius láuke jû, ir ſuwadino ſawo gentis ir prietelus.
25. Ir Pétrui įeinant, ējo Kornēlius jam prießais, půle jam į kielus ir klónojoſi jam.
26. Bet Pétras jį pakéldams, tare: kélkis, ir aß eſmi źmogus.
27. Ir ſu jůmi ſuſikalbējęs įējo į widų, ir rádo daug jû ſuſiējus.
28. Ir tare jiems: jus źinot, kaip ne papraſtà, wyrui Zydißkam ártitis arba ateiti pas ſwétimą, bet Diews man paróde, ney wieną źmogų praſtą arba neczyſtą ne wadinti.
29. Todēl ne wéngiau ateit, ßen wadintas. Togidēl jus

klausu, kam manę atwadidinot.

30. Kornēlius tare: ketures dienas pástnikawau iki szei adynai, ir aplink dewinta adyną meldzausi Diewą sawo namůse. Ir sztay, stójos po mano akiû wyrs szwiesamè rubè,

31. Tarydams: Kornēliau, tawo malda iszklausyta, ir tawo geradējyscżû minēta pas Diewą;

32. Taygi nusúsk į Joppę ir atwadidik Simoną, prawardù Pétrą, (kursai yra gaspádoj' namůse kazemieko Simono, arti márû), tas atējęs, taw sakys.

33. Tay tůjau sunczau pas tawę. Ir geray darei, kad atējei. Dabar mes wisi esme czonay po Diewo akiû, klausyt to wiso, kas taw Diewo liepta.

34. Bet Pétras sawo burną atwērę s, tare: dabar isz tiesôs suprantu, Diewą ne atbojanti ney szókio, ney tokio żmogaus;

35. Bet wisokiůse żmonēsa, kas jo bijos ir teisybę dáro, tas jam mielas.

36. Mielay jús żinot tôs kozoniês, kurę Diews waikams Izraēlio suntęs ir apsakyt dawęs pakáją per Jēzų Kristų, (kursai Wieszpats yra ant wiso),

37. Kuri nusidawe per wisą Zydû żémę, ir prasidējusi Galilėjoj po krikszto, Jono apsakyto;

38. Kaip Diews tą pati Jēzų Nazarenskąjį móstijęs szwenta Dwasè ir macè, kursai aplinkuy keláwo, gér darydams ir iszgydidams wisus wélno pérgalētus; nēsa Diews su jůmi buwo.

39. Ir mes esme ludininkai to wiso, ką jis dáręs Zydû żémēje ir Jeruzalēj'; tą jie nużawino ir prie médzio prikabino.

40. Tą Diews yra prikēlęs tréczą diena ir jį apréikszdinęs,

41. Ne wisiems żmonēms, bet mums, nů Diewo pirma iszrinktiems ludininkams, kurie su jůmi wálgēm ir gērēm, jam jau prisikēlus isz numirusiû.

42. Ir jis mums prisáke, żmonēms apsakyt ir lùdit, jį Diewo įstatyta ēsanti súdzą gywujû ir numirusiû.

43. Apie tą lùdija wisi prárakai, kad per jo wárdą wisi į jį tiki grieků atleidimą gaus.

44. Pétrui szius żodzus dar be kalbant, pûle szwentoji Dwáse ant wisû, to żodzio besiklausanczujû.

45. Ir tikintieji isz appjaustimo, kurie buwo atēję su Petrù, stebējosi, kad ir ant pagonû dowana szwentosês Dwásês iszlieta buwo.

46. Nēsa girdējo jůs liežuwjeis kalbanczus ir Diewą di-

dey gárbinanczus. Tay atsáke Pétras:

47. Argi gal kas wándeni drausti, kad ßie ne butu krikßtiti, kurie ßwentą Dwásę gawo, kaip ir mės?

48. Ir liepe jůs krikßtiti wardan Wießpatiês. Tay jie melde ji, kad keles dienas ténay pasiliktu.

11. Pérskyrimas.

Pétro atsikalbėjimas, pagonû prisiwertims; pradźa surinkimo Antiokioj'.

Bet ißtyre Apáßtalai bey brolei, gywéną Zydû źémėje, ir pagonus priėmusus Diewo źodi.

2. Ir Pétrui uźėjus į Jeruzalę, barėsi su jům' tie, kurie iß appjaustimo buwo,

3. Sakydami: tu įėjei pas wyrus neappjaustitus ir su jeis wálgei.

4. Bet Pétras pradėjęs tai jiems paeilumis pásakojo, tardams:

5. Aß mieste Joppėje buwau Diewą be meldząs, ir mano umas buwo dangun paimtas, ir regėjimą regėjau, butent ryłą nusiléidźianti, néy didę skétetą, keturkampę, ir nuléistą iß dangaus, ateinanczę iki manęs.

6. Toje regėjau ir ßwydau ir pamaczau keturkojû źémês galwijû ir źwėriû ir kirmėlû ir dangaus paukßcziû.

7. Bet aß ißgirdau balsą, man sákanti: kélkis Pétrai, pjauk, ir wálgik!

8. Bet aß sakiau: ak ne, Wießpatie, nėsa niekados nieko ney prásto, ney neczysto į mano burną ne įėjo:

9. Bet tas balsas man atsáke antrù kartù iß dangaus: ką Diewas czystijo, tu ne daryk neczystù.

10. Bet tai nusidawe tris kartus; ir wislab' wėl buwo uźtraukta dangun.

11. Ir ßtay, tůjaus stowėjo trys wyrai pas namus, kuriůse aß buwau, sústi manęsp iß Cėzariôs.

12. Bet Dwáse tare man, kad eiczau su jeis ir ne abejoczau. Bet ėjo su manimi ßie ßeßi brolei, ir mes įėjom į to wyro namus.

13. Ir jis mums sake, kaip regėjęs angėlą sawo namůse stowinti, kursai jam sakęs: súsk wyrû į Joppę ir atwadindik Simoną, prawardu Pétrą;

14. Tas taw źodźus sakys, per kurus ißganyts pastosi tu ir wisi tawo namißkei.

15. Ir man pradedant kalbėt, půle ßwentoji Dwáse ant jû, kaip ir ant musû pirmoj pradźoj.

16. Tay minėjau Wießpatiês źodźio, kaip sakęs: Jonas

wándenimi krikßtijo, bet jús
busite krikßtiti ßwenta Dwasè.
17. Taygi, jey Diewas jiems
dáwęs lygias dówanas, kaip ir
mums tikintiems į Wießpatį
Jēzų Kristų, kasgi aß buwau,
kad galēczau Diewui użgint?
18. Tai ißgirdę tylējo ir Die-
wą ßlowindami tare: taip Die-
was ir pagonams dawęs prisi-
wertimą ant gywastiês.
19. Bet kurie ißsklaidyti bu-
wo anoje prispáudoję, dēl Ste-
póno nusitikusoj, ējo aplinkuy
iki Pēniciôs bei Cyprôs, bey
Antiokiôs, ir ne kalbējo żodį
niekam, kaip tiktay Zydams.
20. Bet buwo keli tarp jû,
wyrai iß Cypro bey Cyrēnês,
tie atēję į Antiokią, taipjau kal-
bējo ir Grykonams ir apsáke
Ewangēlią apie Wießpatį Jēzų.
21. Ir ranka Wießpatiês bu-
wo su jeis, ir pradējo tikēt
daugumas ir Diewop prisi-
werte.
22. Bet tas żodis apie jůs
atējo į surinkimo ausis Jeru-
zalēje. Ir jie sunte Barnabą,
kad nueitu iki Antiokiôs,
23. Kursai tén ißkákęs ir má-
tęs Diewo malonę, pradżúgo,
ir graudéno jůs wisus, kad pa-
siliktu pas Wießpatį su stipra
ßirdże.
24. Nēs jis buwo gérs wyrs,
nas ßwentôs Dwásês ir tikē-
jimo. Ir prisidējo Wießpaczui
didis pulkas.
25. Bet Barnabas ißkeláwo
į Tarsę, Saulaus wēl jēßkóti.
26. Ir jį radęs nuwede jį į
Antiokią. Ir jie pasiliko prie
surinkimo wisą métą, mokin-
dami daug żmonû; dēl to mo-
kitinei Antiokioj' pirmjausey
Krikßczonimis wadinami buwo.
27. Tosa dienosa atējo prá-
rakai iß Jeruzalês į Antiokią.
28. Ir wiens jû, wardu Aga-
bus, kēlēsi ir apsáke per dwásę,
didę brangybę busenczę ant wi-
sôs żémês, kuri nusitiko po Cie-
corum Klaudiu.
29. Bet kiek wiens mokitiniû
apsiēme, kaip ißgalįs, sústi ką
ant papálbôs broliams, Ju-
dēoj' gywénantiems.
30. Kaipgi ir dáre, súsdami
tai wyresniems per ranką Bar-
nabo bey Saulaus.

12. Pérskyrimas.

Jokubo smertis, Pétro ißwálnijimas, Erodo prápultis.

Aplink tą pátį czēsą karálus
Erodas rankas pridējo prie ke-
lû iß surinkimo, múcziti.
2. Bet nużawino Jokubą, Jo-
no brolį, kárdu.
3. Ir matydams tai Zydams
patinkant, ne palowe, bet ir
Pétrą sugáwo. Bet buwo pá-
czos dienos neraugintôs dûnôs.

4. Taygi ji sugáwęs, apkale ji
ir padawe ji keturiems ketwir-
tainiems zalnériû, ji apsérgét,
mislidams, ji po welykû žmo-
néms išwést.
5. Ir Pétras tiesa apkalimè
laikoms buwo, bet surinkims
meldési už ji Diewą ne palau-
dams.
6. Ir kaip ji Erodas noréjo
išwésti, tą paczę nakti miegójo
Pétras tarp dwiejû zalnériû,
surakintas dwiem lencúgam, ir
sargai už duriû sérgéjo apka-
limo wietą.
7. Ir štay, angélas Wieš-
patiês atéjo, ir šwiesa šwiete
toj temnyczoj; ir ištiko Pétro
pašoni, ir pabùdino Pétrą ir
tare: greitay kélkis! Ir len-
cugai nupûle nů jo rankû.
8. Ir angélas tare jam: apsi-
josk ir apsiauk kurpémis. Ir
jis dare taipo. Ir tare jam:
apsisausk skreistę ir sék manę.
9. Ir jis išéjęs séke ji, neži-
nodams, kad tai jam tikray nu-
sitiko per angélą, bet dingójos,
regéjimą regis.
10. Bet jûdu praéjo pirmą ir
antrą sárgą ir priéjo geležines
duris, i miestą einamas, tos
jiemdwiem páczos atsiwére, ir
išéję péréjo išilgay wieną úli-
czą; ir tůjaus angélas nůg jo
atstójo.
11. Ir Pétras atsigáwęs tare:
dabar iš tiesôs žinau, kad Diewas
sawo angélą suntęs ir manę
išgélbéjęs iš Erodo rankôs ir
nů wiso laukimo žydiškû žmo-
nû.
12. Ir susimislijęs, atéjo arti
namû Maryôs, mótinôs Jono,
práwardu Markošaus, kur
daug buwo susiéję ir Diewą
meldési.
13. Bet Pétrui i wartû angą
tuzgénant, išéjo merga girdét,
wardu Rode.
14. Ir Pétro balsą pažinusi,
wartus ne atdáre iš džaugsmo,
bet ibéguſi i widų, apsáke jiems
Pétrą stowinti prie wartû.
15. Bet jie tare jei: tu dúksti;
bet ji ginczijos, taip ésą. Jie
tare: tai jo angélas.
16. Bet Pétras wél tuzgéno.
Bet kaip atwére, památe ji ir
stebéjosi.
17. Bet jis pamojęs jiems su
rankà, kad tylétu, pásakojo
jiems, kaip ji Wiešpats iš ap-
kalimo išwédęs, ir tare: apsa-
kykit tai Jokubui bey broliams.
Ir išéjęs i kitą kampą nusi-
trauke.
18. Bet kaip išaušo, ne ma-
žas rupestis radosi tarp zalné-
riû, kaip bent su Petrù butu
nusidáwus?
19. Bet Erodas ji jéškodams
ir ne ràsdams, sargams prową
padáre ir dáwe jûs šalin ga-

bent; ir nusitraukęs iß Judēôs
į Cēzariq, ténay laikēsi.
20. Nēsa dumójo karáut prieß
Tyronus bey Sidonus. Bet
jie iß wieno atējo pas jį ir
pérkalbējęs karálaus kamárponį
Blastų, melde pakájaus, todēl,
kad jû żéme turējo ißsilaikytis
iß karálaus żémjû.
21. Bet wienoj' paskirtoj' die-
noj' Erodas karálißku rubù
apsirēdęs atsisēdo ant prowôs
krasês ir kalbējo jiems.
22. Bet żmones prießais
ßauke: tai Diewo balsas ir ne
żmogaus.
23. Tůjaus ißtiko jį Wieß-
patiês angēlas, dēl to, kad jis
gárbę Diewui nedawe; ir kir-
mēlû ēdams padawe dwásę.
24. Bet Diewo żodis augo ir
waisinos.
25. Bet Barnabas bey Sau-
lus wēl atējo į Jeruzalę ir
padawę surinktąję dówaną, ēme
su sawim Joną, práwardu Mar-
koßų.

13. Pérskyrimas.

Pawilo pirmas nuējimas pas pagonus, ir ka tarp jû atlikęs.

Bet buwo Antiokioj', surinkimè,
prárakai bey mokįtojei, butent
Barnabas bey Simons, wardu
Niger, bey Lucius iß Cyrēnês,
bey Manaēnas, su Erodu, ket-
wirtáino żémês kunįgaikßczu
użaugintas, bey Saulus.
2. Bet jiems Diewui ßlúżijant
bey pastnįkáujant, tare ßwen-
toji Dwáse: ißskirkit man Bar-
nabą bey Saulų tam dárbui,
kuriam aß jůdų pawadinau.
3. Tay jie pastnįkáwę ir Die-
wo pasimeldę, użdējo ant jû
dwiejû rankas ir ißléido jůdų.
4. Ir kaip jůdu buwo ßwen-
tosês Dwasês ißsústu, ißkáko
jůdu į Seleycią ir iß ten
akrutu bēgo į Cyprą.
5. Ir ißkákę į miestą Sala-
miną, apsáke Diewo żodį Zydû
ßuilēje. Bet ir Joną turējo
su sawim per tarną.
6. Ir salą pérkelawę iki miesto
Papôs, rado jie wieną żynį ir
neteisų páraką, Zydą, wardu
Barjēżų;
7. Tas buwo pas Sergią Po-
wilą, wyrésnįjį żémês waldoną,
ißmintingą wyrą. Tas prisi-
wadino Barnabą, bey Saulų,
norēdams girdēt Diewo żo-
dżio.
8. Tay jiemdwiem prießtaráwo
Elymas, żynys, (nēs taipo jo
wardas pérsiguldo,) ir jēßkó-
jo, tą wyrésnįjį żémês waldoną
nů wierôs atkreipti.
9. Bet Saulus, kursai ir Po-
wilu wadinams; pilnas budams
ßwentôs Dwásês, żurējo į jį,
10. Ir tare: ak tu wélno waike,

pilnas wiso kytrumo bey kla-
stôs ir neprietelau wisôs teisy-
bês, tu ne palauji pérwersti ti-
krůsus Wieszpatiês kélus.
11. Ir wey! dabar użeit ant
tawęs Wieszpatiês ranka, ir turi
áklas buti ir iki czẽso saulês
ne regẽti. Ir tůjaus użpůle
jį aptemims ir tamsa; ir ap-
linkuy wáikszczodams jẽszkójo
wádą.
12. Tay żémês waldonas ma-
tydams tą nusidawimą, tikẽjo
ir dywijos Wieszpatiês pamok-
slu.
13. Bet kaip Powilas, bey
kurie su jům drauge buwo, isz
Papôs akrutu bẽgo, iszkáko
Pẽrgen, żémẽj' Pampilioj'; bet
Jonas nů jû atstojęs, sugryżo į
Jeruzalę.
14. Bet jůdu pérẽję Pergẽną
iszkáko Antiokion, żémẽj' Pisi-
dioj, ir įẽję į szuilę sabatôs die-
noj, sẽdosi.
15. Bet po paskaitimo zokano
bey prárakû, sunte pas jůdu
wyresnieji szuilês ir jiemdwiem
sakydino: mielu broludu, jey ko
norita kalbẽti ir żmones pa-
graudénti, tay sakykita.
16. Tay Powilas atsikẽle ir
su ranka pamojęs, tare: jús
wyrai isz Izraẽlio, ir Diewo
bijantieji, klausikit:
17. Diewas sziû żmonû iszrinkęs
yra musû tẽwus ir paáuksztinęs
sziůs żmones, kaip jie swétimi
buwo Egypto żémẽje, ir su
auksztu pétimi jůs isz ten isz-
wédęs.
18. Ir apie keturesdészimts
métû pérkente jû budą pús-
czoj.
19. Ir iszgaiszinęs septynerus
żmones żémẽj Kanaan, iszdalijo
jiems burtoms anû żemès.
20. Potam dáwe jiems sú-
dzas, apie keturis szimtus ir
penkesdészimt métû iki prárako
Zomelo.
21. Ir nů to czẽso melde saw
karálų, ir dáwe jiems Diewas
Saulų, sunų Kiso, wyrą gimi-
nês Benjamin, per keturesdé-
szimtis métû.
22. Ir tą atstátęs pakẽle ant
jû Dowidą per karálų, apie
kurį jis lùdijo: radáu Dowidą,
sunų Jésso, wyrą pagal mano
szirdį, tas tur daryt wisą mano
wálę.
23. Isz to sẽklôs Diewas, kaip
pażadẽjęs esti, użgimdino Jẽzų,
żmonẽms Izraẽlio per Iszgany-
toją.
24. Kaip antay Jonas pirma
żmonẽms Izraẽlio apsáke pri-
siwertimo krikszta, dar anam ne
prádedant.
25. Bet kaip Jonas sawo bẽ-
gį pabaige, sake jis: asz ne tas
esmi, per kurį jús manę laikot;
bet sztay, jis paskuy manę ateit,

kurio ne werts esmi, ney kur-
pes jo kojû atrißt.
26. Júss wyrai, mieli brolei,
jús waikai giminês Abraómo,
ir kurie tarp jusû Diewo bijo-
ties, jums źodis ßito ißgánimo
sústas yra.
27. Nēsa kurie Jeruzalēj'
gywéna, ir jû wyresnieji, ka-
dangi ßį ne paźino, ney balsą
prárakû (kas sabatą skaito-
mû), jie tus sawo prowomis
ißpilde.
28. Ir noris ney jokiôs prie-
źastiês smerczio ant jo ne rádo,
taczau melde Pilotą, jį nuźu-
dyti.
29. Ir wislab pabaigę, kas
apie jį raßyta, nuēme jį nů
médzio ir įdējo jį į grábą.
30. Bet Diews jį prikēle iß
numirusiû.
31. Ir jis pasirode daug die-
nû tiems, kurie su jům' iß
Galilēôs į Jeruzalę atēję bu-
wo, kurie jo ludininkai yra
źmonēms.
32. Ir mes taipjau apsákom
jums paźadējimą, musû tēwams
důtą,
33. Kad tą patį Diews mums,
jû waikams, ißpildęs, tůmi, kad
Jēzų iß numirusiû prikēlęs;
kaipo ir antrame Psalme para-
ßyta yra: tu mano Sunus,
ßendien tawę pagimdzau.
Bet kad jį iß numirusiû
prikēlęs, kad jis jau ne turētu
patręßt, taip kalba: aß jums
malonę, Dowidui paźadētą,
wiernay atteséſu.
35. Todēl jis ir kitur tare:
tai tu ne pérleisi, kad tawo
ßwentasis pagedimą matytu.
36. Nēsa Dowidas, sawo czē-
su Diewo walei ßlúźijęs, uź-
migo ir pas sawo tēwus pa-
dēts yra, ir máte pagedimą.
37. Bet tas, kurį Diewas
prikēle, pagedimo ne máte.
38. Dabargi źinokit, mieli
brolei, kad jums per ßį apsá-
koms griekû atléidimas ir to
wiso, kůmi ne galējot Moizē-
ßaus zokanė teisus buti.
39. Bet kas į ßį tik, tas yra
teisus.
40. Taygi dabokities, kad ne
ateitu ant jusû, kas prárakůse
sakyta:
41. Weizdēkit, jús ißpeiktojei,
ir dywikities ir pawirskit nie-
kù; nēsa aß darau dárbą jusû
czēsůse, kurį ne tikēsit, jey tą
jums kas pásakos.
42. Bet Zydams iß ßuilês
ißeinant, melde pagonai, kad
sabatôs tarpe jiems tus źodzus
sakytu.
43. Ir surinkimui iß ßuilês
ißējus, séke Powilą bey Bar-
nabą daug Zydû, ir Diewo
bijanczû, ßwēźey Zydû wierą
priēmusû; bet anůdu sake jiems

ir pagraudéno jůs, kad pasiliktu toje Diewo malonẽje.
44. Bet sékanczoj' sabatoj' susiẽjo kůne wisas miestas, Diewo żódzio klausytis.
45. Bet Zydai tus żmones matydami, pilni pastójo pawydo ir prießtaráwo tam, kas Powilo kalbama buwo, prießtaráudami ir blûżnidami.
46. Bet Powilas bey Barnabas dráſey kalbẽjo, atwiray: jums pirmjausey turẽjo apsákomas buti Diewo żodis, bet kad dabar jį nů sawęs ßalin stumjat, ir pátys sawę newertais laikot amżinôs gywátôs, ßtay, jau kreipjamies pagonump.
47. Nẽs taipo Wießpats mums paliepe: aß tawę pagonams per ßwiesą pastaczau, jeib butumbei ißgánimu iki żémês kráßto.
48. Bet tai ißgirdę pagonai, prasidżúgo ir gárbino Diewo żodį ir tikį pastójo, kiek jû ant ámżinôs gywátôs paskirti buwo.
49. Ir Wießpatiês żodis ißsiplátino po wisą tą ßálį.
50. Bet Zydai sujúdinę nobażnas ir wieżlibas moteres, bey miesto wyresnůsus, padáre pérsekinẽjimą Powilui bey Barnabui, ir ißstúme jůdų iß sawo rubéżû.
51. Bet jůdu nukrátę ant jû dulkes nů sawo kojû, atẽjo Ikonion.
52. Bet mokitinei dżaugsmo ir ßwentôs Dwáſês pilni pastójo.

14. Pérskyrimas.

Powilo sugryżimas į Antiokią, ir kas jam bekelaujant nusidawe.

Bet nusidawe Ikonioj', kad jie susiẽjo ir Zydû ßuilẽse Diewo żodį sake, taipo, aża dide daugybe Zydû ir Grykonû tikį pastójo.
2. Bet netikintieji Zydai sujùdino ir supykino dußias pagonû prieß brolius.
3. Taipgi jie laikẽsi ténay ilgą wálandą ir mokino dráſey Wießpatije, kurs ißlùdijo żodį sawo malonês, ir dáwe żénklus ir stebuklus nusidůti per jû rankas.
4. Bet daugybe miesto pérsiskyre; keli pristójo Zydams, keli wẽl Apáßtalams.
5. Bet maißtui pagonû ir Zydû, bey jû wyresnujû pakilus, jůs ißgẽdinti ir akmenimis użmußti;
6. Supráto jie tai ir pabẽgo į miestus żémês Lykaoniôs, į Lystrą ir į Derbę ir į aplink ẽsanczas ßalis,
7. Ir apsáke ténay Ewangẽlią.

8. Ir buwo wyras Lystroje,
tas turējo sēdēt, nēs nesweikas
turējo kojas ir buwo lûszas
nů zywáto sawo mótinôs, tas
niekados dar ne buwo waikszczojęs;
9. Tas girdējo Powilą kalbanti. Ir kaip szis i aną żurējo,
ir numáne, ji tikinti, kad pagálbą gausęs,
10. Tare jis didzu balsu:
stokis tiesey ant sawo kojû! Ir
jis paszókęs wáikszczojo.
11. Bet kaip tai żmones regējo, ką Powilas buwo padáręs, pakēle jie sawo balsą ir
tare Lykaoniszkay: Diewai żmonēms lygus pastójo ir pas mus
żemyn atējo.
12. Ir wadino Barnabą Jupitrą, ir Powilą Merkurių,
kadangi jis żodi kalbējo.
13. Bet klebonas Jupitro,
kursai buwo jû prymiestij', atwede jauczus bey wainikus prie
wartû, ir norējo su żmonēmis
apierawoti.
14. Tai iszgirdusu Apasztaludu, Barnabas bey Powilas,
suplēsze sawo rubus ir iszokusu
i żmonû tárpą, szauke,
15. Ir tare: jús wyrai, ką
czonay dárote? Ir mudu eswa
smertélnu żmogudu, lygey kaip
jús; ir apsákom jums Ewangēlią, jeib prisiwerstumbit nů
jû netikrûjû, gywop' Diewopi,
kurs sutwēręs dangu ir żémę ir
mares, ir wis, kas tůse yra.
16. Kurs praējusûse czēsûse
pérleido wisiems pagonams eiti
jû paczû kélais.
17. Ir tiesa, jis ne paliko
sawę pati ne iszlùditą; mums
daug géro dare ir isz dangaus
lytų ir waisingus métus dawe,
ir musû szirdis papilde penù
bey dzaugsmù.
18. Ir tai kalbēdamu wos ne
wos nurámde żmones, kad jiemdwiem ne apierawójo.
19. Bet atējo ténay Zydai isz
Antiokiôs ir isz Ikoniôs ir pérkalbējo żmones, ir méte akmenimis Powilą, ir iszwilko ji isz
miesto, dumodami, ji jau numirusi.
20. Bet kaip ji mokitinei apstójo, kēlēsi jis ir ējo i miestą.
Ir antrą dieną iszējo su Barnabu i Derbę.
21. Ir apsáke Ewangēlią tam
miestui, ir jû daug pamokinę,
sugryżo i Lystrą, ir Ikonią, ir
Antiokią;
22. Pastiprino duszias mokitiniû, graudéndamu jus, kad
tikējime pasiliktus, ir kad per
daug wargû mums reik ieiti i
Diewo karalystę.
23. Ir jůdu idējo jiems szę
ir tę wyresnůsus surinkimůse,
ir meldēsi Diewą pástnikaudami, ir paliecawójo jûs Wiesz-

paczui, į kurį buwo tiki pa=
stóję.

24. Ir ējo per Pisidią ir atē=
jo į Pampylią,

25. Ir apsáke Diewo żodį
Pergēj, ir nuējo į Attalią.

26. Ir iß ten bēgo akrutu į
Antiokią, iß kur paskirtu buwo,
per Diewo malonę tam dárbui,
kurį buwo ißtaisę.

27. Bet ten ißkákusu suwadino
surinkimą ir apsáke, kiek Diews
su jeis dwiejeis padáręs ir
kaip pagonams tikējimo duris
atwēręs.

28. Bet jûdu laikēsi ténay
ne mażą wálandą pas moki=
tinus.

15. Pérskyrimas.

Susiējimas Apáßtalû; Barnabo ir Po=
wilo atsiskyrimas.

Ir keli atējo iß Judēôs ir mo=
kino brolius: jey ne dûdaties
apipjaustiti pagal Moiżēßaus
budą, tay ne galit ißganytais
pastoti.

2. Taygi maißtui pasikēlus,
ir Powilui bey Barnabui ne
mażay su jeis susiginczijus, pa=
skyre jie, kad Powilas ir Bar=
nabas, ir kiti iß jû użeitu į Jeru=
zalę prie Apáßtalû ir wyres=
nujû, to klausimo dēley.

3. Ir jie surinkimo palydēti,
ējo per Penicią ir į Samarią,
ir pásakojo jiems pagonû elgimą
ir padáre didį dżaugsmą wi=
siems broliams.

4. Bet kaip atējo į Jeruzalę,
priēme jûs surinkimas ir Apáß=
talai ir wyresnieji. Tiems jie
sake, kiek Diewas su jeis iß=
taisęs.

5. Tay kēlēs' keli iß skirto
wierôs pamókslo Parizēußû,
kurie buwo tiki pastoję, tary=
dami: reik jûs appjaustiti ir
prisakyti, kad laikytu żokaną
Moiżēßaus.

6. Bet Apáßtalai ir wyres=
nieji susirinko, tą kalbą pérma=
styti.

7. Bet jau ilgay susiklausi=
nējus, kēlēsi Pétras ir tare
jiems; jús wyrai, mieli brolei,
jús żinot, kad Diewui jau seney
pirm ßio czēso pamēgo tarp
musû, jeib pagonai per mano
burną Ewangēliôs żodį ißgirstu
ir tikētu.

8. Ir Diewas, ßirdis mēgi=
nąs, dáwe lùdimą jiems, dû=
dams ßwentą Dwásę jiemus,
lygey kaip ir mums.

9. Ir ne darydams ney jókio
skirtumo tarp musû bey tarp
jû, czystijo jû ßirdis per tikē=
jimą.

10. Kamgi dabar gundot
Diewą, użdēdami jungą ant
mokitiniû káklo, kurio ney mu=
sû tēwai, ney mes pakélti ne
galējom'.

11. Bet mes tikim per malonę Pono Jęzaus Kristaus ißganytais pastoti, lygey kaip ir jie.

12. Tay nutilo wisa daugybe ir klausęs Barnabo ir Powilo, kuriůdu pásakojo, kokius didzus ženklus ir stebuklus Diews per jůdy dáręs tarp pagonû.

13. Potam jiems nutilus, atsáke Jokubas, tarydams: jús wyrai, mieli brolei, klausykit manęs:

14. Simons pásakojo, kaip pirmjaus Diews atlankęs ir priẽmęs žmones iß pagonû sawo wardui.

15. Ir tam pritar prárakû kalbos, kaip yra paraßyta:

16. Potam aß sugryßu ir atsiesiu pargruwusę ßẽtrą Dowido, ir jôs skyles wẽl sutaisysu ir pastatysu ję.

17. Jeib žmonû likusieji jẽßkotu Wießpati, priegtam wisi pagonai, ant kuriû mano wárdas minẽtas, sako Wießpats, kursai tai wis dáro.

18. Diewui yra wisi jo darbai žinomi nů swieto pradzôs.

19. Todẽl ißrandu aß, jeib tiems, kurie iß pagonû yra prisiwertę, ney jokiôs sunkenybês ne darytu.

20. Bet reik raßyt jiems, kad ie pasisaugotu nů apsibjaurinimo balwonû, ir nů kekßystês, ir nů užtróßkuso, ir nů kraujo.

21. Nẽsa Moižẽßus tur iß senû dienû tus, kurie ji apsáko wisůse miestůse ir kožną sabatą skaitomas yra ßuilẽsa.

22. Ir patiko Apáßtalams ir wyresniems bey wisam surinkimui, ißskirti iß sawo tárpo dy wyry ir sústi i Antiokią su Powilu ir su Barnabu, butent Judą, wadinamą Barzabą, ir Zylą, kuriůdu wyru mokitojei buwo tarp broliû.

23. Ir jie dáwe jiems ráßtą i jû ranką, tokiu budu paraßytą: mes Apáßtalai ir wyresnieji bey brolei, wélijam ißgánimą broliams iß pagonû, Antiokioj', ir Syrioj', ir Cilicioj' ẽsantiems.

24. Kadangi girdẽjom, kad keli iß musû ißẽję, jus pamokslais paklaidino ir jusû dußias apsunkino, tarydami: jús turit důt apsipjaustiti ir zokaną pildit, kuriems to nieko ne prisákẽm:

25. Geray regẽjosi mums, wisiems wienßirdzey susirinkusiems, ißskirti wyrû ir pas jus sústi su musû mylimais Barnabu ir Powilu.

26. Kuriůdu žmones sawo dußias pagulde už wárdą musû Póno Jẽzaus Kristaus.

27. Togidēl suntēm Judą ir Zylą, kuriůdu taipojau jums tai su żodżeis apsakys.
28. Nēsa patinka szwentaijei Dwásei ir mums, jums ney jokią sunkybę daugiaus ne użdēti, kaip tiktay szius reikalingus dalykus:
29. Kad prisisaugotumbit nůg apierû, balwonams paskirtû, ir nů kraujo, ir nůg użtrószkuso, ir nůg keksżystês, nůg kuriû, jey pasisáugojat, geray dárot. Bukit sweiki.
30. Kaip szitie buwo iszléisti, atējo jie į Antiokią ir suwadinę surinkimą, įdawe tą gromatą.
31. Tą skaitydami, dżaugēsi jie isz to palinksminójimo.
32. Bet Judas ir Zylas, kuriůdu taipojau prárakų buwo, graudéno brolius daug żodżeis ir stiprino jůs.
33. Ir wálandą użtrùkusu buwo jůdu broliû iszléistu su pakájumi pas Apásztalus.
34. Bet Zylui patiko tén pasilikti.
35. Bet Powilas ir Barnabas laikēsi Antiokioj, mokino ir sake Diewo żodį su daug kitais.
36. Bet po kelû dienû tare Powilas Barnabui: sugryżdamu atlankykiwa sawo brolius po wisus miestus, kuriůse mudu żodį Wieszpatiês apsakēwa, ką jie weikia.
37. Bet Barnabas ródijo, kad su sawimi imtu Joną, práwardu Markoszumi.
38. Bet Powilas per gér' laike, ne imti su sawim tókio, kursai nůg jû dwiejû buwo atstojęs isz Pamphyliôs ir ne buwo draug su jeis nuējęs tam dárbui.
39. Ir jůdu taip asztrey susiżodżáwo, aża atsiskyre nů kits kito, ir Barnabas ēmęs su sawim Markoszų, akrutu bēgo į Cyprą.
40. Bet Powilas, paskyręs saw Zylą, nuējo, Diewo malonei nů broliû padůtas.
41. Bet ējo per Syrią ir Ciliciją, stiprindams surinkimus.

16. Pérskyrimas.

Powilo darbai ir kentējims mażoj' Azioj' ir Pilippoj'.

Bet jis atējo į Derbę, ir į Lystrą, ir sztay, buwo tén wiens mokitinis, wardu Timotējus, żydiszkôs moteriszkês sunus, ta buwo tikinti, bet gryksźko tēwo.
2. Tas turējo gérą lùdima tarp broliû Lystroj' ir Ikonioj'.
3. Tą norējo Powilas drauge imti ant kelónęs, ir ēmęs apipjauste jį, dēl Zydû, kurie ténay buwo; nēsa wisi żinójo, kad jo tēwas buwęs Grykonis.

4. Bet eidami per miestus prisáke jiems, laikyti istátimą, Apáßtalû ir wyresnujû Jeruzalēje isakytą.
5. Tay surinkimai tikējime pasistiprino, ir jû skaitlus daugsinosi kas dieną.
6. Bet kaip per Prygią ir źémę Galaciôs ējo, buwo jiemdwiem ßwentôs Dwásês uźdraustą, sakyti Diewo źodi Azioj.
7. Bet kaip jûdu atējo i Myzią, pabande eit per Bitynią, bet Dwáse jiemdwiem tai ne pawēlijo.
8. Bet aplenkę Myzią ējo jûdu i Troadą.
9. Ir Powilui pasirode regējims náktije, tai buwo wyras iß Macedoniôs, tas stowēdams práße ji, tarydams: atējęs i Macedonią, gélbēk mus!
10. Bet kaip jis tą regējimą buwo regējęs, tay mes tůjau jēßkójom kelaut i Macedonią, tikray źinodami, kad mus Wießpats tén pawadinęs, apsakyti jiems Ewangēlią.
11. Taygi léidomies iß Troadôs ir nuējome tiesogey i Samotracią, ir antrą dieną i Neapoli,
12. Ir iß ten i Pilippą, kurs yra wyrausas miestas źémês Macedoniôs, ir walnas miestas. Bet patrùkom tamè miestè per keles dienas.
13. Ir dieną sabatû ißējom iß miesto pas upę, kur melsdawos, ir pasisēdę kalbējom moterims, kuros ténay buwo susiējusos.
14. Ir nobaźna moterißke, wardu Lydia, purpuro kromininke, iß miesto Tyatiro, klausēs, kuriôs ßirdi Wießpats atwēre, kad dabotu ant to, ką Powilas sake.
15. Bet kaip ji pakrikßtita buwo su sawo mamißkeis, práße ji mus, tarydama: jey manę per tikinczę i Wießpati láikote, tay ateikite i mano namus ir óukite czę. Ir ji sylijo mus.
16. Ir nusidawe, mums ant maldôs einant, sutiko mus merga, turinti źynáwimo dwásę, ta daug pelne sawo ponams źynawimu.
17. Ta eidama wisur paskuy Powilą ir mus, ßauke tarydama: tie źmones yra tarnai Diewo aukßczáusojo, kurie jums kélą ißgánimo apsáko.
18. Tai ji dáre ne wieną dieną. Bet Powilui tai ējo per ßirdi, todēl atsigręźęs tare dwásei: prisakau taw wardan Jēzaus Kristaus, kad ißeitumbei iß jôs. Ir ji ißējo tą páczę adyną.
19. Bet regēdami jôs ponai, kad buwo prapůlęs jû pelno pasitikējims, nutwēre Powilą

ir Zyla, ir plēße jůdu ant tur=
gaus prie wyresnujû.
20. Ir nuwédę jůdu prie wy=
rausujû, tare: tůdu żmogu mu=
sû miestą sumáißo, Zydu bu=
damu.
21. Ir apsáko mums toki
budą, kuri ne walè mums pri=
imti, ney laikyti, kadangi Ry=
mionai esme.
22. Ir żmones sujùdo prieß
jůdu, ir wyrausieji dáwe jiem
rubus nuplēßti ir liepe jůdu
plakti.
23. Ir kaip jůdu geray buwo
nupláky, imèsdino jůdu i kalē=
jimą, prisakydami użweizdui
kalējimo, kad jůdu geray pri=
weizdētu.
24. Tas tą prisákimą gáwęs
imete jůdu i widutini kalējimą,
ir idējo jû kojas i ßiekßtą.
25. Naktiês gùdume meldēsi
Powilas bey Zylas, gárbin=
damu Diewą. Ir ißgirdo jůdu
kalinei.
26. Bet umay stójos didis
żémês drebējimas, taipo aża
pasijùdino kalējimo apaczos; ir
tůjau atsiwēre wisos durys, ir
wisû ryßei atsirißo.
27. Bet paßokęs iß miego kalē=
jimo użweizdas ir ißwydęs
kalējimo duris átwiras, ißtrauke
kárdą ir norējo pats sawę nu=
żudyti, dumodams, kálinus iß=
bēgusus.
28. Bet Powilas praßûko
didżù balsu, tarydams: ne da=
ryk saw ko pikto, nēsa wisi czę
te b'ēsam.
29. Bet jis práßęs żwakę
pradējo drebēt, ißóko i widu,
ir pûle i kielus Powilo ir Zy=
lo.
30. Ir ißwédęs jůdu laukan,
tare: mielu ponu, ką darysu,
kad ißganytas buczau?
31. Jůdu tare: tikēk i Poną
Jēzų Kristų, tay busi ißgany=
tas, tu, ir tawo namai.
32. Ir sake jam Diewo żodi,
ir wisiems, kurie jo namůse
buwo.
33. Ir jis ēmęs jůdu pas
sawę, toje adynoje naktiês, nu=
mazgójo jûdwiejû randus; ir
tůjau dáwe krikßtydintis sawę
ir wisus sawůsus.
34. Ir iwédęs jůdu i sawo
namus, dējo jiem stalą, ir dżau=
gēsi su wisais sawo namißkeis,
kad jis i Diewą tikis pastó=
jęs.
35. Ir dienai praáußus sunte
wyrausieji miesto tarnus, tary=
dami: paléisk tus żmones.
36. Ir kalējimo użweizdas
praneße tus żodżus Powilui:
wyrausieji atsunte, kad ißléistu
butumbita. Taygi dabar ißē=
jusu, eikita su pakájumi.
37. Bet Powilas tare jiems:
jie mudu be prowôs ir be súdo

4. Bet eidami per mieſtus priſáke jiems, laikyti iſtátimą, Apáßtalû ir wyreſnujû Jeruzalẽje iſakytą.

5. Tay ſurinkimai tikẽjime paſiſtiprino, ir jû ſkaitlus daugſinoſi kas dieną.

6. Bet kaip per Prygią ir žémę Galaciôs ẽjo, buwo jiemdwiem ßwentôs Dwáſês užḍrauſtą, ſakyti Diewo žodi Azioj.

7. Bet kaip jůdu atẽjo i Myzią, pabande eit per Bitynią, bet Dwáſe jiemdwiem tai ne pawẽlijo.

8. Bet aplenkę Myzią ẽjo jůdu i Troadą.

9. Ir Powilui paſirode regẽjims náktije, tai buwo wyras iß Macedoniôs, tas ſtowẽdams práße ji, tarydams: atẽjęs i Macedonią, gélbẽk mus!

10. Bet kaip jis tą regẽjimą buwo regẽjęs, tay mes tůjau jẽßkójom kelaut i Macedonią, tikray žinodami, kad mus Wießpats tén pawadinęs, apſakyti jiems Ewangẽlią.

11. Taygi léidomies iß Troadôs ir nuẽjome tieſogey i Samotracią, ir antrą dieną i Neapoli,

12. Ir iß ten i Pilippą, kurs yra wyrauſas mieſtas žémês Macedoniôs, ir walnas mieſtas. Bet patrùkom tamè mieſtè per keles dienas.

13. Ir dieną ſabatû ißẽjom iß mieſto pas upę, kur melſdawos, ir paſiſẽdę kalbẽjom moterims, kuros ténay buwo ſuſiẽjuſos.

14. Ir nobažna moterißke, wardu Lydia, purpuro kromininke, iß mieſto Tyatiro, klauſẽs, kuriôs ßirdi Wießpats atwẽre, kad dabotu ant to, ką Powilas ſake.

15. Bet kaip ji pakrikßtita buwo ſu ſawo mamißkeis, práße ji mus, tarydama: jey manę per tikinczę i Wießpati láikote, tay ateikite i mano namus ir óúkite czę. Ir ji ſylijo mus.

16. Ir nuſidawe, mums ant maldôs einant, ſutiko mus merga, turinti žynáwimo dwáſę, ta daug pelne ſawo ponams žynawimu.

17. Ta eidama wiſur paſkuy Powilą ir mus, ßauke tarydama: tie žmones yra tarnai Diewo aukßczáuſojo, kurie jums kélą ißgánimo apſáko.

18. Tai ji dáre ne wieną dieną. Bet Powilui tai ẽjo per ßirdi, todẽl atſigręžęs tare dwáſei: priſakau taw wardan Jẽzaus Kriſtaus, kad ißeitumbei iß jôs. Ir ji ißẽjo tą páczę adyną.

19. Bet regẽdami jôs ponai, kad buwo prapůlęs jû pelno paſitikẽjims, nutwẽre Powilą

ir Zylą, ir plēßе jůdų ant tur-
gaus prie wyresnujû.
20. Jr nuwédę jůdų prie wy-
rausujû, tare: tůdu żmogu mu-
sû miestą sumáißo, Zydu bu-
damu.
21. Jr apsáko mums toki
budą, kuri ne walè mums pri-
imti, ney laikyti, kadangi Ry-
mionai esme.
22. Jr żmones sujùdo prieß
jůdų, ir wyrausieji dáwe jiem
rubus nuplēßti ir liepe jůdų
plakti.
23. Jr kaip jůdu geray buwo
nuplákę, imèsdino jůdų i kalē-
jimą, prisakydami użweizdui
kalējimo, kad jůdų geray pri-
weizdētu.
24. Tas tą prisákimą gáwęs
imete jůdų i widutini kalējimą,
ir idējo jû kojas i ßiekßtą.
25. Naktiês gùdume meldēsi
Powilas bey Zylas, gárbin-
damu Diewą. Jr ißgirdo jůdų
kalinei.
26. Bet umay stójos didis
żémês drebējimas, taipo aża
pasijùdino kalējimo apaczos; ir
tůjau atsiwēre wisos durys, ir
wisû ryßei atsirißo.
27. Bet paßokęs iß miego kalē-
jimo użweizdas ir ißwydęs
kalējimo duris átwiras, ißtrauke
kárdą ir norējo pats sawę nu-
żudyti, dumodams, kálinus iß-
bēgusus.
28. Bet Powilas praßùko
didżù balsu, tarydams: ne da-
ryk saw ko pikto, nēsa wisi czę
te b'ēsam.
29. Bet jis práßęs żwakę
pradējo drebēt, ißóko i widų,
ir půle i kielus Powilo ir Zy-
lo.
30. Jr ißwédęs jůdų laukan,
tare: mielu ponu, ką darysu,
kad ißganytas buczau?
31. Jůdu tare: tikēk i Poną
Jēzų Kristų, tay busi ißgany-
tas, tu, ir tawo namai.
32. Jr sake jam Diewo żodi,
ir wisiems, kurie jo namůse
buwo.
33. Jr jis ēmęs jůdų pas
sawę, toje adynoje naktiês, nu-
mażgójo jûdwiejû randus; ir
tůjau dáwe krikßtydintis sawę
ir wisus sawůsus.
34. Jr iwédęs jůdų i sawo
namus, dējo jiem stalą, ir dżau-
gēsi su wisais sawo namißkeis,
kad jis i Diewą tikis pastó-
jęs.
35. Jr dienai praáußus sunte
wyrausieji miesto tarnus, tary-
dami: paléisk tus żmones.
36. Jr kalējimo użweizdas
praneße tus żodżus Powilui:
wyrausieji atsunte, kad ißléistu
butumbita. Taygi dabar ißē-
jusu, eikita su pakájumi.
37. Bet Powilas tare jiems:
jie mudų be prowôs ir be súd-

regimay nuplake, kuriůdu ta=
czau Rymionai eſwa, ir ìmete
ì kalējimą, ir dar turētu jie mu=
dų ſlapczey ißſtumti? Nieku
budu, bet te ateina jie pátys
ir te ißweda mudų.
38. Mieſto tarnai apſáke tus
zodzus wyrauſiems, ir jie bi=
jójos, ißgirdę jůdų Rymionų
ēſanczų,
39. Ir atēję pérpraße jůdų
ir ißwédę, melde jůdų, kad iß=
eitu iß mieſto.
40. Tay jůdu ißējuſu iß kalē=
jimo, nuējo prie Lydiôs; ir
brolius památe palinkſmino
jůs, ir ißējo.

17. Pérſkyrimas.

Powilo weikals ir apmaudas Teſſalonikoje, Beroēj' ir Atēnę.

Bet kaip jůdu per Ampipolì ir
Apollonią keláwo, atējo jůdu
ì Teſſaloniką; tén buwo Zy=
dû ßuile.
2. Tay Powilas pagal ſawo
páproti ìējo prie jû ir kalbējo
ſu jeis per tris ſabatas iß
ráßto;
3. Jiems tą ißguldydams ir
rodidams, Kriſtų turējuſi ken=
tēti ir priſikélti iß numiruſiû,
ir tą Jēzų, kuri aß (tare jis)
jums apſakau, ēſanti Kriſtų.
4. Ir keli iß jû ìtikējo ir
priſiſkyre Powilui ir Zylui, ir
didis pulkas nůbaznû Grykonû,
ir wyrauſû moterû ne maz.
5. Bet kētſprandzei Zydai ne=
kente, ir ēme ſu ſawim kelis
nelabus wyrus iß walkunû ir
ſurinkę pulką, padáre maißtą
mieſtè, ir atēję pas namus Ja=
zono, jēßkójo jůdų wéſti tarp
praſtû zmonû.
6. Bet ne rądę jû, nuwilko
Jazoną ir kelis brolius pas
mieſto wyrauſus, ßaukdami: tů=
du, kuriůdu wiſą ſwietą ſujùdina,
taipjau czę atēję yra.
7. Tus priēme Jazonas, ir
tie wiſi daro prieß Ciecoraus
priſákimą, ſakydami: kitą ēſantì
karálum', butent Jēzų.
8. Bet jie ſujùdino zmones
ir mieſto wyreſnůſus, kurie tai
girdējo.
9. Ir tikrą zinę gawę nů Ja=
zono ir nů kitû, paléido jůdų.
10. Bet brolei tůjau ißléido
nakczè Powilą bey Zylą ì Be=
rocą. Kuriůdu tén ißkákuſu, ìējo
ì Zydû ßuilę.
11. Nēſa tie geréſnę dumą tu=
rējo, ne kaip anie Teſſalonikoj';
tie priēme zodì ſu gerà walè,
kas dien tyrinēdami raßtè, bau
taipo butu.
12. Todēl daug iß jû ìtikējo,
ir Grykißkû wiezlibû moterû ir
wyrû ne maz.
13. Bet kaip Zydai iß Teſſa=
lonikôs ißtyre, kad ir Beroēj'

Diewo ʒodis Powilo apsákoms,
jie atējȩ ir czé ʒmones taipjau
sujùdino.
14. Bet brolei tůjaus iʒsunte
Powilą, kad eitu iki márû; bet
Zylas ir Timotējus pasiliko
ténay.
15. Bet kurie Powilą lydējo,
nuléido ji iki Atēnû, ir gáwȩ
isákimą Zylop ir Timotēuʒop,
kad jůdu weikiausey pas ji atei-
tu, keláwo jie ʒalin.
16. Bet kaip Powilas Atē-
nůse jû dwiejû lauke, supyko jo
dwáse jamè, kad jis regējo tą
miestą balwonus taip baisey
gárbinanti.
17. Ir jis tiesà kalbējo Zy-
dams ir Diewo-bijantiems ʒui-
lēje, ir ant turgaus kas dieną
tiems, kurie susieidawo.
18. Bet keli iʒ Epikuriû, ir
Stoikû Pilozópû waidijos' su
jůmi, ir kiti tare: ką nor tas
balamutas sakyti? bet kiti: ré-
gis, kaip kada norētu naujus
diewus apsakyti, kadangi jis
Ewangēlią apie Jēzų ir apie
prisikēlimą iʒ numirusiû jiems
buwo pranéʒȩs.
19. Bet jie ji ēmȩ, nuwede
ant wietôs súdo ir tare: ar
gálim ʒinot, kas tai per nau-
jas pamokslas, kuri tu mokini?
20. Nēsa tu ką naują musû
ausims praneʒi, todēl norētum-
bim ʒinoti, kas tai ēsą.
21. Bet Atēnai wisi, ir ateiw-
jei ir sweczei ant nieko kito ne
weiʒdējo, kaip tiktay ko naujo
sakyti ir girdēti.
22. Bet Powilas stowēdams
widuj' súdo wietôs, tare: jús
wyrai iʒ Atēnû, aʒ matau jus
wisůse dalykůse diewaiczus la-
bay gárbinanczus.
23. Nēs czȩ péreidams ir pér-
weiʒdēdams jusû Diewo ʒlúʒ-
mas, radáu, altorų, ant kurio
buwo paraʒyta: nepaʒystamam
Diewui. Dabar aʒ jums tą
apsakau, kuri jús nepaʒindami
gárbinat.
24. Diewas, kursai sutwēre
swietą, ir wis, kas tamè yra,
tas budams dangaus ir ʒémês
Wieʒpatis, ne gywéna baʒny-
czosa rankomis darytosa;
25. O jis ir ne ʒmonû ranko-
mis prikawójamas, kaip kad jis
ko reikaláują̨s, kadangi jis pats
koʒnam důda gywasti ir kwápą
ir wislab.
26 Ir dare, kad iʒ wieno
kraujo wisû ʒmonû gimines gy-
wéna ant ʒémês apskritùmo, ir
rubéʒų státe, bey pirm paskyre,
kaip ilgay ir kaip placzey jie
gywénti turēs.
27. Kad Wieʒpatiês jēʒkotu,
bau galētu ji czópti ir ràsti; ir
tiesà, jis ne toly yra nů kóʒno
wieno tarp musû;
28. Nēs jamè gywénam, kru-

tam ir esme; kaip ir nekeli Poē-
tai prie jusû sákę esti: mes esme
jo giminês.
29. Taygi budami Diewo gi-
minês, ne turim dumot, kad die-
wyste auksui, arba sidábrui, arba
ákmenui dailey taisytam, per
žmogaus sumislijimą pramany-
tam, prilygstanti.
30. Ir tiesà Diewas nežinó-
jimo czēso ne iżwelge; bét da-
bar prisáko jis wisiems žmo-
nēms wisůse krasztůse prisiwer-
stis.
31. Todēl, kad dieną paskyręs
esti, kurioje jisai súdis apskri-
tumą žémês su teisybe, per wie-
ną wyrą, kuri tam paskyręs,
ir kiek wienam tikējimą po akiû
statydams, prikēlęs ji isz numi-
rusiû.
32. Kaip jie girdējo apie pri-
sikēlimą isz numirusiû, kiti tiesa
jůkēsi; bet kiti tare: mes apie
tai tawę daugiaus girdēsim.
33. Taipo atstójo Powilas
nůg jû.
34. Bet keli wyrai laikēsi prie
jo ir itikējo, tarp kuriû buwo
Dionysius, wiens isz rótponû,
ir moteriszke, wardu Damaris,
ir kiti su jeis.

18. Pérskyrimas.

Powilo darbai Korinte, ir ant kélo i Antiokią; Apollons Epēze.

Potam Powilas iszējęs isz Atē-
nû, atējo i Korintą,
2. Ir rádo wieną Zydą, war-
du Akwilą, giminês isz Ponto,
kurs ne seney buwo atējęs isz
žémês Italiôs, su sawo moteri-
mi Priscilla, (todēl, kad Cieco-
rus Klaudius prisákęs buwo
wisiems Zydams, isz Rymo isz-
eiti.)
3. Prie to atējo jis, ir ka-
dangi jis tokijau reméstą tu-
rējo, pasiliko pas jůs ir dirbo;
bet jû reméstas buwo, kaurus
austi.
4. Ir jis mokino szuilēj kiek
sabatą ir pérkalbējo taip Zydus,
kaip Grykus.
5. Bet kaip Zylas ir Timo-
tējus isz Macedoniôs atējo,
priwerte Dwáse Powilą, lùditi
Zydams apie Jēzų, ji ēsanti
Kristų.
6. Bet jiemus priesztaráujant
ir blùznijant, iszdùlkino jis sawo
rubus, tarydams: jusû kraujas
testow ant jusû galwôs; asz to
czystas, nů szio czēso eimi pas
pagonus.
7. Ir iszējęs isz czę iējo i
wieno namus, wardu Justus,
kurs buwo Diewo bijąs, ir to
namai buwo arti szuilês.
8. Bet Krispus, wyrausas
szuilês, tikējo i Wieszpati su
wisais sawo namiszkeis. Ir
daug Korintionû klausydamēs,
pastójo tikinczeis ir dáwe kriksz-
titis.

9. Bet Wießpats tare Powi=
lui nakczè per regējimą: nesibi=
jókis, bet kalbēk ir ne tylēk;
10. Nēs aß esmi su tawim,
ir ney wiens ne drys tawę iß=
káditi; nēs aß didi żmonû pul=
ką turu ßimè miestè.
11. Bet jis pasiliko tén wieną
métą ir ßeßis mēnesius, mokin=
dams jůs Diewo żodi.
12. Bet Gallionui waldonu
ēsant Akajoj', pasikēle Zydai
wienßirdzey prieß Powilą ir
atwede ji prie súdo krasês,
13. Ir tare: ßis pérkalba
żmones, Diewui ßlúżiti prieß
zokaną.
14. Bet kaip Powilas norējo
burną atwerti, tare Gallionas
Zydams: jey tai butu kokia
piktenybe ir neteisybe, mieli Zy=
dai, tay aß jusû wertay klausy=
czau.
15. Bet kadangi tai klausimas
yra apie pamokslą, ir apie żodi,
ir apie zokaną tarp jusû, tay
dabokities jús pátys, aß ne
mislyju tai súdit.
16. Ir pawáre jůs nů súdo
krasês.
17. Tay nutwēre wisi Grykai
Sostēną, ßuilês wyrausaji, ir
sumuße ji prie súdo krasês; ir
Gallionas to nieko ne atbójo.
18. Bet Powilas dar ilgay
tén pasiliko; potam atsisweikino
nů broliû ir norējo i Syrią
akrutu bēgti, ir su jům Priscilla
ir Akwilas. Ir jis apskùto sa=
wo galwą Kenkrēoj', nēs turējo
pázadą.
19. Ir atējo i Epēzą, ir ten
jůs paliko. Bet pats iējęs i
ßuilę, kalbējo su Zydais.
20. Bet jie praße ji, kad il=
giaus prie jû pasiliktu; ir jis
ne apsiēme;
21. Bet atsisweikino nů jû,
tarydams: aß tikray turu atei=
nanczę ßwentę Jeruzalēje ßwé=
sti. Jey Diewas norēs, tay wēl
pas jus sugryßu. Ir atstójo
iß Epēzo.
22. Ir atējo i Cēzarią, ir
użējęs pasweikino surinkimą, ir
nuējo i Antiokią.
23. Ir pasiliko tén kokią wá=
landą, ir ißkeláwo apeidams
paeiluy Galatû ßali ir Frygią,
pastiprino wisus mokitinus.
24. Bet atējo i Epēzą wiens
Zydas, wardu Apollo, gimęs
Aleksandrioj, wyras galis żo=
dżûse ir macnus raßtè.
25. Tas buwo ißmokitas apie
kélą Wießpatiês ir kalbējo iß
karßtôs Dwásês, ir mokino
stropjey apie Wießpati; żino=
dams tikt apie Jono krikßtą.
26. Tas pradējo drásey kalbēt
ßuilēj'. Bet kaip ji girdējo Ak=
wilas ir Priscilla, ēme ji pas
sawę ir ißgulde jam pilnaus
Diewo kélą.

27. Bet kaip jis norējo į Akaja kelauti, ráßze brolei ir graudéno mokitinus, kad ji priimtu. Jr tén iſzkákęs daug gélbējo tû, kurie buwo įtikēję per malonę.
28. Nēſa jis pérgalējo Zydus macney ir rode atwiray iſz ráſzto, kad Jēzus ēſąs Kriſtus.

19. Pérſkyrimas.

Powilo darbai Epēzoje.

Bet nuſidawe, kaip Apollo Korintė buwo, kad Powilas pérējęs aukſzteſnéſes żemės, atējo į Epēzą ir rádęs tén kelis mokitinus,
2. Tare tiems: bau gawot ſzwentą Dwáſę, kaip įtikējot? Jie tare jamui: mes ney girdēte ne girdējom, bau ſzwenta Dwáſe ēſanti.
3. Jr jis tare jiemus: kienogi wardan jús pakrikſztiti eſtę? Jie tare: į Jono krikſztą.
4. Bet Powilas tare: Jonas krikſztijo krikſztù priſiwertimo ir ſake żmonēms, kad tikētu į tą, kurs turējo paſkuy ji ateiti, tai eſti į Jēzų, kad jis ēſąs Kriſtus.
5. Jie tai iſzgirdę krikſztidinos wardan Pono Jēzaus.
6. Jr kaip Powilas rankas ant jû użdējo, atējo ſzwenta Dwáſe ant jû, ir jie kalbējo lieżuwjeis ir prarakáwo.
7. Jr wiſû tû wyrû buwo apie dwyliką.
8. Bet jis įējęs į ſzuilę ſake dráſey Diewo żodį per tris mēneſius, mokino ir pérkalbējo jûs apie Diewo karalyſtę.
9. Bet kaip keli użſikietino ir ne tikējo, piktay kalbēdami apie tą kélą po akiû ſurinkimo, atſitólino jis nûg jû, ir atſkyręs mokitinus, kalbējo kiek dieną ſzuilēje wieno, wadinamo Tyrannus.
10. Jr tai nuſidawe per dų metų, taipo, kad wiſi, kurie Azijoje gywéno, żodį Pono Jēzaus girdējo, kaip Zydai, taip ir Grykonai.
11. Jr Diewas ne mażus dárbus iſztaiſe per rankas Powilo;
12. Taipo, aża ir nûg jo kuno ſképetas ir joſtas ant ligonû użdēdawo, ir ligos atſtódawo, ir piktos dwáſēs iſzeidawo,
13. Bet iſzſidryſo keli iſz Zydû aplink beſibáſtanczujû, kurie buwo użżadētojei, minēti wárdą Pono Jēzaus ant tû, kurie piktas dwaſes turējo, tarydami: priſákom jums wardan Jēzaus, kuri Powilas apſáko.
14. Bet buwo jû ſeptyni ſúnus wieno Zydo, wardu Skēwa, wyrauſo kunigo, kurie tai dare.
15. Bet piktą dwáſę atſaky-

dama tare: Jẽzų mielay pažy-
ſtu, ir Powilą mielay žinau;
bet jús kas eſte?
16. Ir žmogus, kuriamè pikta
Dwáſe buwo, šóko ant jû ir
apgalẽjo jũs, ir pamete jůs po
ſawim, taipo, aža nůgi ir ſuró-
niti iš tû namû išbẽgo.
17. Ir tai išſireiške wiſiems
Epẽže gywénantiems, taip Zy-
dams, kaip ir Grykonams; ir
báime apẽme jůs wiſus, ir wár-
das Pono Jẽzaus paſtójo didey
pagárbintas.
18. Atẽjo ir daug tû, kurie
buwo įtikẽję, išpažindami ir
apſakydami, ką jie buwo pa-
dárę.
19. Bet daug tû, kurie búrimo
reméſtą buwo wárę, ſuneše
czerknygas ir ſudégino tas po
akiû wiſû, ir parokáwo, ko wer-
tos butu, ir rábo pinigû penkes-
dẽšimtis túkſtanczû grášiû.
20. Taip macney augo Die-
wo žodis ir galingas paſtójo.
21. Kaip tai buwo išdaiſyta,
apſiẽme Powilas Dwaſẽje, per
Macedonią, ir Akają kelauti į
Jeruzalę, ir tare: aš tenay bu-
wę̃s turu potam ir Ryma pa-
matyti.
22. Ir ſunte dų iš tû, ku-
rie jam tarnáwo, į Macedo-
nią, Timotẽjų ir Eraſtą; bet
pats kokią wálandą paſiliko
Azioj'.

23. Bet tů czẽſu rádoſi ne
mažas ſujudims dẽl tôs kelónês.
24. Nẽs wiens, wardù Demẽ-
trius, aukſkalys, kurs dare ſida-
brines bažnyczas Dianai ir
priteike remeſtninkams ne maž
naudôs;
25. Tůs ſuwadino jis, ir ki-
tus, kurie tąjau reméſtą wáre,
tarydams: mieli wyrai, jus ži-
not, kaip daug naudôs mes iš
ta dárbo turim;
26. Ir jús régit bey girdit,
kaip ne tiktay Epẽżè, bet ir wi-
ſoj' Azioj', šis Powilas daug
žmonû atkreipja, pérkalba ir
ſako: tai ne ẽſą diewai, kurie
rankomis daryti.
27. Bet ne tiktay mums bi-
jotina, kad šis muſû pelnas
išnyks, bet ir bažnycza didês
deiwês Dianôs į nieką pawirs,
ir jôs šlowẽ ſugaiš, kurę taczau
wiſa Azia ir žémês apſkritumas
diewiškay gárbin.
28. Tay girdẽdami jie didey
pérpyko, šauke ir tare: dide
yra Diana Epẽzionû!
29. Ir wiſas mieſtas pilnas
paſtójo maišto, ir wiſi wien-
širdzey padarmu bẽgo ant re-
gẽjimo wietôs, ſugáwo Gajų ir
Ariſtárkų iš Macedoniôs, Po-
wilo draugus.
30. Bet kaip Powilas norẽjo
tarp žmonû eiti, ne léido jį
mokitinei.

31. Ir kiti wyresnujû Azioj',
kurie Powilo geri prietelei bu-
wo, sunte pas jį, graudéndami
jį, kad ne eitu ant regējimo
wietôs.
32. Kiti šauke šeip, kiti taip;
nēsa pulkas buwo sumišęs, ir
daug jû ne žinójo, kodēl buwo
atēję.
33. Bet kiti iš pulko ištrauke
Aleksandrą, kurį Zydai i pry-
šakį išstúme; bet Aleksandras
mójo su ranka, norēdams sawę
po akiû žmonû téisintis.
34. Bet kaip jie suprato, jį
ēsantį Zydą, iškilo wisû balsas
padurmu ir šauke per dwi
adyni: dide yra Diana Epē-
zionû!
35. Bet kaip wyrausis ant
ráštininkû žmones buwo nu-
tildęs, tare jis: jús wyrai iš
Epēzo, kursai žmogus yra, kurs
nežinotu, kad miestas Epēzas
gárbinąs didę deiwę Dianą ir
dangišką ábrozą?
36. Taygi, kad tam ney wiens
ne gál prieštarauti, tay ir jús
turite tylēti ir nieko be sámo-
niês ne daryti.
37. Jús šitus žmones at-
wedēt, kurie ney bažnyczû plē-
šikai, ney blùžnitojei jusû dei-
wês yra.
38. Bet jey Demētrius ir tie,
kurie su jûmi yra reméstninkai,
ir koke skundą prieš ką, tam
yr prowa ir súdzos, tę apsikundž
jie kits kitą.
39. Bet jey jús ko kito norit
jēškoti, tai bus ištaisyta tikrame
surinkime.
40. Nēs bijomies, kad ne bu-
tumbim apskústi dēl maišto
šiôs dienôs, ir taczau ney jo-
kiôs priežastiês niera, dēl kuriôs
to maišto dēl téisintis galē-
tumbim. Ir tai sakęs, paléido
surinkimą.

20. Pérskyrimas.

Powilo kelone i Troadą ir Miletą.

Kaipgi tas maištas lowēsi, su-
wadino Powilas mokitinus pas
sawę ir jûs pérżegnojęs išējo
kelaut i Macedonią.
2. Ir pérējęs tas šalis ir jûs
daug žodzeis graudénęs, atējo
i Grykonû žémę. Ir pasiliko
tén per tris mēnesius.
3. Bet kaip Zydai jo tykojo,
kaip norējo kelauti i Syria,
pasidumójo sugryšt per Mace-
donią.
4. Bet ējo su jûmi iki Aziôs
Sopateris Beroês, bet iš Tessa-
lonikôs Aristarkus ir Sekun-
dus, ir Gajus iš Derbôs, ir
Timotējus, bet iš Aziôs Tyki-
kus ir Tropimus.
5. Szie pirma nuēję lauke
musû Troadoj'.
6. Bet mes akrutu bēgom po

welyků iß Pilippôs, iki penktai
dienai, ir atējom pas jůs į
Troadą ir paſilikom tén ſep=
tynes dienas.
7. Bet pirmoje dienoje nedēlês,
kaip mokitinei ſuſiējo, důną
laužti, ſake jiems Powilas
Diewo žodį, norēdams antrą
dieną ißkelauti, ir pailgino žo=
dį iki puſau naktiês.
8. Ir buwo daug žiburû toj
wirßutinoj ſwetlyczoj', kur bu=
wo ſuſirinkę.
9. Bet ſēdējo jaunikáitis, war=
du Eutykus, lánge, ir ſunkus
miegas apēme jį, Powilui taip
ilgáy bekalbant, ir miego pér=
weiktas, nupůle nůg tréczo
aukßto ir buwo negywas pa=
kéltas.
10. Bet Powilas nuējęs půle
ant jo ir apſikabinęs jį, tare:
ne darykit trankſmą, nēſa jo
dußia te b'ier jamè.
11. Tay užējęs aukßtyn lauže
důną ir wálge, ir kalbējo daug
ſu jeis, ik' ißaußtant, ir ßitaipo
jis ißkeláwo.
12. Bet jie atwede tą waiką
gywą, ir dibey buwo palink=
ſminti.
13. Bet mes pirm ēję ſu akru=
tu, léidomies į Aſſoną, norē=
dami tén Powilą pas ſawę im=
ti; nēs taip buwo liepęs, ir jis
norējo pēſczas eiti.
14. Bet kaip jis ſuſiējo ſu
mumis Aſſonoje, ēmēm jį pas
ſawę ir atējom į Mytilēną.
15. Ir iß tén bēgom ir ißká=
kom antrą dieną pas Kyą; ir
ſékanczę dieną pribēgom iki
Samo, ir paſilikom Trogyllioj';
ir po tôs dienôs atējom į Mi=
lētą.
16. Nēſa Powilas buwo pa=
dumojęs Epēzą prabēgti, kad
ne užtrùktu Azioj'; nēs ſkubi=
noſ' ant ſekminû Jeruzalēje bu=
ti, jey galims daikts.
17. Bet iß Milēto ſunte jis į
Epēzą ir wadindino pas ſawę
wyreſnůſus ſurinkimo.
18. Bet jiems pas jį atējus,
tare jis: jús žinot nů pirmôs
dienôs, man į Aziją atējus, kaip
wiſados prie juſû buwau,
19. Szlúžidams Wießpaczui
ſu wiſa pakarnystè ir ſu daug
áßaromis ir gundimais, kurie
man tikoſ' nů Zydû, manęs ty=
kanczû.
20. Kaip aß nieką ne užtylē=
jau, kas naudinga yra, ką jums
ne buczau pranéßes ir jus mo=
kinęs atwiray ſurinkimè ir ſky=
tù namēje,
21. Lùdidams taip Zydams,
kaip ir Grykonams, apie priſi=
wertimą Diewop' ir apie tikē=
jimą į muſû Poną Jezų Kriſtų.
22. Ir ßtay, aß Dwaſēje ſu=
rißtas eimi į Jeruzalę, nežino=
dams, kas man tén tikſis;

23. Tiktay, ką ßwenta Dwáſe
po wiſus mieſtus lùdija, tary-
dama: ryßei ir priſpaudimai
manęs laukia ténay.
24. Bet aß to nieko ne atboju,
neygi mano gywaſtis man pa-
czam brangi yra, kad pabaig-
czau ſawo bēgį ſu dzaugſmu,
ir urēdą, kurį gawau nů Pono
Jēzaus, lùdyti Ewangēlią apie
Diewo malonę.
25. Irgi dabar, ßtay, aß ź i-
nau, kad jús mano wéidą dau-
giaus ne regēſite, jus wiſi, per
kurus pérkelawau, apſakydams
Diewo karalyſtę.
26. Todēl lùdiju jums ßę
dieną, manę czyſtą ēſanti nů
wiſû kraujo.
27. Nēſa aß jums nieką ne
ſlēpjau, kad ne buczau apſákęs
wiſą tą Diewo rodą.
28. Taygi dabokities pátys
ſawęs ir wiſôs kaimenês, ant
kuriôs jus ßwenta Dwáſe ſtáte
wyſkupais, ganyti Diewo ſu-
rinkimą, kurį ſawo paties krau-
jù nuſipélnęs.
29. Nēs tai źinau, kad po
mano atſtojimo ateis tarp ju-
ſû ſmarkus wilkai, kurie kai-
menês ne czēdys.
30. Ir iß júſû paczû kélſis
wyrai, kurie pérkreiptus pa-
mokſlus ſakys, mokitinus ſa-
węſp' pritraukti.
1. Todēl budēkite, atſimin-
dami to, manę ne palowus tris
metùs, dieną bey nákti kożną
graudént ſu áßaromis.
32. Ir jau, mieli brolei, aß
padůmi jus Diewui ir jo ma-
lonês źodzui, kurs macnus yra,
jus pabudawoti ir důti tēwißkę
tarp wiſû paßwenczamujû.
33. Aß juſû ney wieno ney
aukſo, ney ſidábro, ney rubo
ne norējau.
34. Nēſa jús pátys źinot, man
ßios rankas ant mano reik-
menês, ir tû, kurie ſu manim
buwo, ßlúźijus.
35. Aß jums wis rodzau, kad
taip dirbti paréitis, ir ſilpnůſus
priimti, ir atſiminti źodzio Po-
no Jēzaus, kurį jis ſákęs: iß-
ganytingiaus yra důti, ne kaip
imti.
36. Ir tai paſákęs, klaupēſi
ir meldēſi ſu jeis wiſais.
37. Bet rados daug werkſmo
tarp jû wiſû, ir apſikabinę Po-
wilo kaklù, buczáwo jį;
38. Túźidamies didzauſey tû
źodziû dēl, kad buwo ſákęs: jûs
daugiaus jo wéidą ne regēſent.
Ir lydējo jį į akrutą.

21. Pérſkyrimas.

Powilo kelóne į Jeruzalę, ir ka priegtam atſikęs ir ißkentējęs.

Bet kaip nuſidawe, kad nůg jû
atſtoję nukeláwome, tieſogey
atējome į Koą, ir ſékanczę die-

nų į Rodis, ir isz tén į Patarą.
2. Ir ródę akrutą į Penicią bėganti, į tą įkópę tén nubėgome.
3. Bet kaip Cypry iszwydome, tay ję palikę po kairês, nubėgome į Syrią ir atējom į Tyrą; nēs czę akrutas turējo taworą pagulbyti.
4. Ir rádę mokitinus, pasilikom ténay septynes dienas. Tie kalbējo Powilui per Dwásę, kad ne użeitu į Jeruzalę.
5. Ir nusidawe, kaip tas dienas iszbuwome, iszsitraukę szalin keláwome. Ir jie wisi mus lydējo su moterimis ir su waikais, iki už miestą, ir pasiklaupę prie kraszto meldēmiesi.
6. Ir atsisweikinę nûg kits kito įkûpom į akrutą, bet anie sugryžo pas sawûsus.
7. Bet mes jurês kelonę pabaigę, isz Tyro atējom į Ptolemaidą, ir swéikinę brolius, pas jûs pasilikom wieną dieną.
8. Antrą dieną iszsitraukę mes, kurie su Powilu buwome, atējom į Cēzarią; ir įēję į namus Pilippo, Ewangēlisto, kursai wiens isz anû septyniû buwo, pasilikom pas jį.
9. Tas pats turējo keturęs dukteres, tos buwo mergos prarakáujanczos.
10. Ir mums ten daugiaus dienû pasiliekant, parkeláwo wiens prárakas isz Judēôs, wardu Agabus, ir atējo pas mus.
11. Tas ēmęs Powilo jûstą ir susirisżęs sawo rankas ir kojas tare: tai kalba szwenta Dwásę: tą wyrą, kurio ta jûsta yra, Zydai taipo surisz Jeruzalēje ir jį padûs į pagonû rankas.
12. Bet tai iszgirdę prászēm jį, ir mes, ir tie, kurie toj' wietoj' gywéno, kad jis ne użeitu į Jeruzalę.
13. Bet Powils atsáke: ką dárote jûs, werkdami ir mano szirdį sunkindami? Nēsa asz gátawas esmi, ne tiktay szuriszdintis, bet ir mirti Jeruzalēje, dēley wardo Pono Jēzaus.
14. Bet kaip jis ne pérkalbamas buwo, tylējome, tardami: te nusidûd Wieszpatiês walè.
15. Ir po tû dienû wislab susitraustinēję użējom' į Jerúzalę.
16. Bet atējo ir su mumis keli mokitinei isz Cēzariôs ir nuwede mus pas wieną, wardu Mnason, isz Cypriôs, kursai séns mokitinis buwo, kad pas tą gaspádą turētumbim.
17. Bet į Jeruzalę mums atējus, meiley mus priēme brolei.
18. Bet antrą dieną įējo Powilas su mumis pas Jokubą; ir wisi wyresnieji tén susiējo,

19. Kurus pasweikinęs pása-
kojo jiems po kits kito, ką
Diewas dáręs tarp pagonû, per
jo urėdą.
20. Bet tai jie girdėdami
laupsino Wiešpati, jamui saky-
dami: brolau, tu ręgi, kaip
daug túkstanczû yra Zydû, ku-
rię tiki pastójo, ir wisi yra sto-
rawótojei už zokaną.
21. Bet jie apie tawę girdějo,
tawę mokinanti, nůg Moi-
zěšaus atpulti wisus Zydus,
tarp pagonû ěsanczus, ir sá-
kanti: kad ne appjaustitu sawo
waikus, neygi elgtusi pagal jo
įstátimą.
22. Kągi dabar daryt? Be-
rods daugybe susieis, něsa jie
išgirs, tawę atějusi.
23. Darykigi tai, ką taw sa-
kome.
24. Turime czonay keturis
wyrus, tie tur pážadą ant sa-
węs; tus pas sawę ěmęs czy-
stidikis su jeis ir užmokěk už
jůs, kad sawo gálwas skůstu, ir
wisi žinotu, nieko to ne ěsant,
ką apie tawę girdějo, bet kad ir
patsai elgiesi laikydams zokana.
25. Něs tikintiems iš pagonû
mes rášěm atsúdidami, kad to
nieko ne laikytu, kaip kad tik-
tay saugotusi nůg to, kas apie-
rawota yra balwonams, ir nůg
kraujo, ir nůg nutroškinto, ir
nů kekšystês.

26. Tay Powilas tus wyrus
sawęsp' ěmęs, antrą dien czy-
stidinos su jeis, ir į bažnyczią
įějęs pasirode, kaipo laiką ap-
czystijimo dienas, iki už kiek
wieną iš jû apiera apierawota
buwo.
27. Bet kaip septynos, tos
dienos kůne išsipilde. Zydai
iš Azijôs išwydę jį bažnyczoje,
sujùdino wisus žmones, jį nu-
twerdami ir šaukdami:
28. Jús wyrai iš Izrael,
gélběkit! šisai yra tas žmogus,
wisus žmones po wisus kam-
pus mokinąs prieš musû žmo-
nes, pries šitą zokaną, ir prieš
tą wietą. Priegtam ir Gry-
konus įwede į bažnyczią, ir tą
šwentaję wietą nešwentą pa-
dáre.
29. Něs jie su jůmi mieste bu-
wo išwydę Tropimą Epězišką,
tą dumójo, buk Powilas į baž-
nyczią įwédęs.
30. Ir wisas miestas sujùdo,
ir buwo žmonû suběgimas. Bet
jie Powilą sugáwę laukan iš-
wilko iš bažnyczôs, ir tůjaus
wartus užrakino.
31. Bet kaip jie jį užmušti
norějo, apsakoma buwo wyrau-
sam žalnieriû pulkauninkui,
wisą Jeruzalę sujùdusę.
32. Tasai tůjaus su sawim
ěmęs žalnierius ir žalnieriû
wyresnůsus, tarp jû nuběgo;

bet anie památę zalnieriû wy-
résniji ir zalnierius, palowe
Powilą mušti.
33. Bet zalnieriû wyresnysis
artyn priējęs, ji priēme, ir liepe
ji dwiem lencugam surakinti, ir
klause, kas jis ēsąs, ir ką jis
padáręs.
34. Bet wiens šeip, kits taip
šauke žmonēsa. Bet nieko tie-
sôs ištirti ne galēdams, dēley
trankſmo, liepe ji i ábažą iwesti.
35. Jr atējus jam prie už-
žingsniû, zalnierei ji néšti tu-
rējo dēl žmonû spaudimo.
36. Nēsa žmonû daugybe séke
ji, šaukdami: šalin su jůmi!
37. Bet Powilas dabar i á-
bažą iwestas, sake zalnieriû
wyresnamjam: ar walè man
su tawimi kalbēti? Bet jis ta-
re: ar moki grikiškay?
38. Bau tu ne esi ans Egyp-
cionis, kursai pirm šiû dienû
maištą padáręs, išwedei i púſ-
czą keturis túkſtanczus slapta
žudanczus razbaininkus?
39. Bet Powilas tare: aš
esmi žydiškas wyras, iš Tarzo,
miešczonis iš garbingo miesto
Ciliciôs; prašau tawę, pawélik
man žmonēms kalbēti.
40. Bet jo pawélitas, Powi-
las stowēdams ant trépû pa-
mójo su ranka žmonēms. Bet
didey nutilus, kalbējo jis jiems
žydiškay, tardams:

22. Pérskyrimas.

Powilo atsikalbejimas.

Jûs wyrai, mieli brolei ir tē-
wai, klausykit mano atsikalbē-
jimą iki jusû.
2. Bet girdēdami ji žydiškay
jiems kalbanti, jû daugiaus nu-
tilo. Jr jis tare:
3. Aš esmi žydiškas wyras,
gimęs Tarze Ciliciôs, ir užau-
gintas šime miestè prie Gama-
liēlo kojû, nůgrunczey išmoki-
tas zokane tēwiškame, ir stora-
wójau už Diewą, kaipo ir jús
wisi šendien dárot.
4. Jr tą kélą pérsekinējau iki
ant smertiês, rišdams ir pa-
důdams jûs i kalējimą, taip
wyrus, kaip ir moteres,
5. Kaip man ir wyrausas
wyskupas ir wisas wyresnujû
pulkas atlùdij; nůg kuriû gró-
matas ēmęs pas brolius kela-
wau Damaškan, kad tus, kurie
tén buwo, surištus wesczau i
Jeruzalę, kad múczijami butu.
6. Bet nusidawe man keláu-
jant ir prisiártinant Damaškui
apie pētus, kad umay apšwiete
manę didi šwiesybe iš dan-
gaus.
7. Jr aš půlau ant žémēs ir
išgirdau balsą, man kálbanti:
Saulau, Saulau, kam tu manę
pérsekinēji?
8. Bet aš atsakiau: Wiešpa-
tie, kas tu esi? Jr jis tar-

man: asz esmi Jēzus isz Nazaret, kuri tu pérsekinēji.
9. Bet tie, kurie buwo su manim, regējo tą szwiesybę ir nusigando; bet to balso, kursai su manim kalbējo, jie ne girdējo.
10. Bet asz sakiau: Wieszpatie, ką gi asz darysu? Ir Wieszpats tare man: kélkis ir eik į Damaszką, czę taw pasakys apie wislab, kas taw paskirta yra daryti.
11. Bet kaip asz jau dēl skaistùmo tôs szwiesybês ne galējau regēti, prie rankôs wéstas buwau nů tû, kurie su manim buwo, ir atējau į Damaszką.
12. Bet buwo wiens wyras Diewo bijąs pagal zokaną, Ananias, turis gérą lúdijimą prie wisû Zydû, ténay gywénanczû;
13. Tas pas manę atējęs ir prisiártinęs tare man: Saulau, miels brolau, żurēk auksztyn. Ir asz żurējau į jį tą paczę adyną.
14. Bet jis tare: Diewas musû tēwû paskyre tawę, kad pażintumbei jo wálę ir regētumbei teisųjį, ir girdētumbei jo balsą isz jo burnôs.
15. Nēs tu busi jo ludininkas iki wisû żmonû, apie tą, ką regējęs ir girdējęs.
16. Irgi, ką trunki? Kélkis, kriksztidikis ir numazgodik sawo griekus, melsdamas wárdą Wieszpatiês.
17. Bet nusidawe, kad sugryzau į Jeruzalę ir meldzausi bażnyczoje, kad mano úmas dangun' paimtas buwo, ir regējau jį.
18. Tay jis sake man: skùbikis ir iszeik greitay isz Jeruzalês; nēsa jie tawo lùdijimą apie manę ne priims.
19. Ir asz sakiau: Wieszpatie, jie pátys żino, kad asz apkalbindawau ir plàkdawau tus, kurie itikējo į tawę, szuilēsa szén ir tén;
20. Ir kaipo kraujas Stepóno, tawo ludininko, praliejams buwo, ir asz paszalij stowējau, ir pamēgo man jo smertis ir użdabojau rubus tû, kurie jį żùde.
21. Ir jis sáke man: nueik, nēs asz tawę toli tarp pagonû súsu.
22. Ir jie klausēs jo iki sziam żodżui; ir pakēle sawo balsą sakydami: szalin su tokiu nůg żémês; nēs ne wert, kad tas gywas butu.
23. Bet jiems szaukiant, ir sawo rubus pametant, ir dulkes į ůrą métant,
24. Liepe pulkauninks jį wésti į ábażą, ir prisáke jį plakti ir iszklausinēti, kad isztirtu, kokiôs priežastiês dēl jie taip ant jo szauke.

25. Bet kaip jis jį dirżais pririszo, tare Powilas zalnieriû wyresnamjam, kurs paszalij jo stowējo: begu ir walė jums, be prowôs ir súdo żmogų Rymioną botágais plakti?
26. Tai iszgirdęs wyresnysis priējęs pulkauninką pasáke jam, tardams: ką nori daryti? szisai żmogus yra Rymionas.
27. Tay jį priējęs pulkauninks, tare jam: sakyk, ar tu esi Rymionas? Bet jis tare: esmi.
28. Ir pulkauninks atsáke: asz už didę pinigû daugybę tą miesczoniû teisybę įgawau. Bet Powilas tare: ogi asz ir Rymiszkay gimjau.
29. Tay tůjaus atstójo nůg jo tie, kurie jį turējo iszklausinēti. Ir pulkauninks bijójos, patyręs jį Rymioną ēsanti, ir kad jį dawęs suriszti.
30. Antrą dieną jis tikray norējo patirti, dēl ko jis butu Zydû apskústas, ir atwálnijo jį nů ryszių, ir liepe wyrausus kunigus ir wisą jû rotą ateiti, ir iszwédęs Powilą, státe jį tarp jû.

23. Pérskyrimas.

Powilas Jeruzalēje pérsekinēts ir isz bēdôs iszgélbētas.

Bet Powilas żurēdams į rótponus, tare: jús wyrai, mieli brolei, asz su wisa gera sażine elgiausi po akiû Diewo, iki szei dienai.
2. Bet wyrausas wyskupas Ananias liepe tus, kurie aplink jį stowējo, jam per burną muszti.
3. Tay tare jam Powilas: Diewas tawę musz, tu pabáltinta siena! Ar tu sēdi súdidams manę pagal zokaną, ir liepi manę muszti priesz zokaną?
4. Bet tie, kurie aplinkuy stowējo, tare: ar tu wyrausį wyskupą Diewo bársi?
5. Ir Powilas sake: mieli brolei, ne żinojau, jį wyrausį wyskupą ēsanti. Nēs paraszyta: wyrausį sawo żmonû tu ne kéik.
6. Bet żinodams Powilas, wieną dalį ēsant Sadducēuszû, ir antrą Parizēuszû, szauke jis po akiû rótponû: jús wyrai, mieli brolei, asz esmi Parizēuszas ir sunus Parizēuszaus. Asz apskundzams esmi dēley nusitikējimo ir prikēlimo isz numirusiû.
7. Ir kaip jis tai kalbējo, maisztas radosi tarp Parizēuszû ir tarp Sadducēuszû, ir pérsiskyre daugybe.
8. Nēs Sadducēuszai sako, ne ēsant prisikēlimo isz numirusiû, ney angēlo, ney dwásês; bet Parizēuszai abu iszpażysta.
9. Bet rádosi didis szauksmas, ir raszte-mokiti isz szuilês Parizēuszû, kēlēsi ir ginczijosi saky-

dami: nieko pikto ne rádom ant to żmogaus. Ir jey'kur dwáse, arba angēlas su jûmi kalbējęs, tay mes su Diewù ne gálim bylinēti.

10. Bet maisztui didyn einant, bijodams pulkauninks, kad jie Powilą suplēszitu, liepe jis zalnierius nueiti ir ji isz jû tarpo iszplēszti ir i ábażą nuwésti.

11. Bet antrą dieną naktije stowējo pas ji Wieszpats ir tare: buk linksmas, Powile, nēs kaip tu apie manę lùdijei Jeruzalēje, taip reikia taw ir Ryme lùditi.

12. Bet dienai atsirádus, susirinko keli Żydai ir użsikéikēsi, ney wálgit, ney gért, iki Powilą użmuszę.

13. Bet jû buwo daugiaus ne kaip keturesdészimtis, kurie taipo buwo susitárę.

14. Tie atēję pas wyrausus kunigus ir wyresnûsus, tare: mes drutay użsikéikēm, nieką ne wálgisę, ik Powilą użmuszę.

15. Togidēl jûs dabar żinę dûkit pulkauninkui ir rótponams, kad ji rytoj pas jus atwéstu, buk nori ji geraus pérklausinēt. Bet mes gátawi esme, ji użmuszti, pirm ne kaip jam pas jus atējus.

16. Bet iszgirdęs tą sudúmimą Powilo seser's sunus, atējo ir ièjęs i ábażą, apsáke tai Powilui.

17. Bet Powilas pawadinęs wieną isz wyresnujû, tare: nuwésk tą jaunikáiti pas pulkauninką; nēs jis jam tur ką pasakyt.

18. Tas ji priēmęs, nuwede ji pas pulkauninką ir tare: surisztasis Powilas pawadinęs manę, prásze, tą jaunikáiti pas tawę atwésti, tasai turis ką taw pasakyti.

19. Tay pulkauninkas ēmęs ji prie rankôs ir i száli nuējęs, ji klause: kas tai yra, ką tu man turi pasakyti?

20. Bet jis tare: Żydai susikalbējo, tawę praszyti, kad rytoj Powilą po akiû rótponû dûtumbei wésti, buk geraus nori ji pérklausinēti.

21. Bet tu ne wierryk jiems; nēs ant jo tykoja daugiaus ne kaip keturesdészimtis wyrû, tie użsikéike, ney wálgit, ney gért, iki Powilą nużùdę, ir dabar jau yra gatawi, laukdami tawo żadējimo.

22. Tay pulkauninkas paléido nûg sawęs tą jaunikáiti, jam prisakydams, kad ney wienam ne sakytu, kad jis jam tai iszreiszkęs.

23. Ir pawadinęs du wyresnujû, tare: gatáwikite du szimtu zalnieriû, kad trauktus i Cē-

zariq, ir septynisdéʒimtis ráiteliû ir dų ʒimtų strēlczû, ant tréczôs adynôs naktiês.

24. Prigatáwikite taipojau galwijus, kad Powilą użsodinę, sweiką nugabéntumbit iki Pēlikso, źémês waldóno.

25. Ir paráʒe gromatą ʒitais źodzeis:

26. Klaudius Lyzioʒus, brangiausam źémês waldonui Pēliksui, dzaugsmą pirma!

27. Szį wyrą Zydai buwo sugáwę ir butu jį źùdę. Tay aʒ atējęs su zalniereis iʒwerźau jį iʒ jû ir tyrau, jį Rymioną ēsanti.

28. Bet norēdams patirti, kokiôs prieźastiês dēley ant jo skunde, nuwedzau jį į jû rotą.

29. Tay radau jį káltintą dēley klausimû jû zokano, bet ne turinti ney jokiôs smertiês kaltybês arba suriʒimo wertôs.

30. Ir kaip patyrau, kelis Zydus jo tykojanczus, nûg tôs adynôs jį pas tawę sunczau, prisakydams taipojau skundējams, kad po tawo akiû iʒkalbētu, ką prieʒ jį turi. Buk sweiks.

31. Zalnierei, kaip jiems pasakyta buwo, ēme Powilą ir nuwede jį nakczè į Antipatridą.

32. Bet antrą dieną jie ráitelius léido su jûmi traukti ir sugryźo į ábaźą.

33. Szie atēję į Cēzariq, idawe gromatą źémês waldonuj ir Powilą jam po akiû pastáte.

34. Zémês waldonas gromatą skaitęs, klause jį, iʒ kuriôs źémês jis ēsąs? Ir pérmanęs, jį iʒ Ciliciôs ēsanti, tare:

35. Klausinēsu tawę, kad ir tie pribus, kurie tawę apskundza. Ir dáwe jį pakawoti súdo namûse Erodo.

24. Pérskyrimas.

Powilas prie źémês waldóno Pēlikso, Zydû apkúltas.

Po penkiû dienû nuējo wyrausis kunigas Ananias su wyrésneis ir su kalbētoju Tertullu, tie atējo pas źémês waldoną prieʒ Powilą.

2. Bet kaip jis buwo pawadintas, pradējo Tertullus jį apskústi sakydams:

3. Kad mes didzame pakájuje gywéname po tawim' ir daug gero ʒitiems źmonēms per tawo priweizdējimą nusidûst, brangiausasis Pēlikse, tai mes wisados ir wisur su wisa dēkawone priimam.

4. Bet kad tawę ne ilgay trùkinczau, praʒau, kad mus trumpay girdētumbei, pagal tawo lengwybę.

5. Mes rádome tą wyrą iʒkadingą ir dáranti maiʒtą wisiems Zydams po wisą swie-

tą, ir wyrausi skirtojo pamókslo Nazarēnû.

6. Kursai taipojau ir bandęs neßwentą darýti bażnýczią, kuri mes ir sugáwę, pagal musû zokaną butumbim norēję atsúditi.

7. Bet użējęs pulkauninkas Lyzias, ißwerże ji su didè macè iß musû rankû,

8. Liepdams tůs, kurie ant jo skunde, pas tawę eiti; nůg kurio patsai gali ißklausinēti, norēdams wislab patirti, kodēl mes ant jo skundzamies.

9. Bet pritare tam ir Zydai, sakýdami, taipo ēsant.

10. Bet Powilas, kaip jam zémês waldonas pomójo kalbēti, atsáke: zinodams tawę daug métû ēsanti súdzą ßitůse zmonēsa, ne nusigandęs noru teisintis.

11. Nēsa tu gali zinoti, ne daugiaus kaip dwyliką dienû ēsant, man użējus i Jeruzalę melstisi.

12. Neygi manę jie rádo bażnýczoje kalbanti su kůmi, arba maißtą dáranti zmonēsa, ney ßuilēsa, ney miestůse.

13. Neygi gal jie man tai ißrodyti, dēl ko jie ant manęs skundzia.

14. Bet tai taw ißpażýstu, kad pagal ßi kélą, kuri jie skirtu vadin, taip tarnàuju Diewui sawo tēwû, tikēdams wisamui, kas paraßyta yra zokane ir prárakůse.

15. Turēdams nusitikējimą Diewop, kurio ir jie pátys lauk, busent kartunta prisikēlimą iß numirusiû, taip teisujû, kaip ir neteisujû.

16. Bet tamè aß rupinůs turēti nepàzeistą sázinę wisur, po akiû Diewo ir zmonû.

17. Bet po daug métû atējęs, parneßau sawo zmonēms supraßytas dowanas ir apieras.

18. Ant to jie manę rádo, besidůdanti apczystitis bażnýczoje be jokio trankſmo ir maißto.

19. Bet tén buwo keli Zydai iß Aziôs, kuriems reiktu czę buti po tawo akiû ir manę apskústi, jey ką turētu prieß manę.

20. Arba ßie pátys te sáko, bau kokiôs neteisybês ant manęs radę yra, man stowint po akiû rótponû,

21. Kaip tiktay to wienintelio zódzio dēley, kaip tarp jû stowēdams ßaukiau: dēl prisikēlimo numirusiû aß ßendien jusû apskundzamas esmi.

22. Bet girdējęs tai Pēliksas trùkino jůs, geray zinodams apie tą kélą, sakydams: kad Lyzias, pulkauninks ateis, tay aß pasiklausinēsiu dēley jusû dalykû.

23. Bet jis priſáke wyręſnamujam, Powilą palaikyti ir pakáją jam bůti, ir ney wienam jo artimujû ne użdrauſti, jam paßlúżiti, arba pas jį ateiti.

24. Bet po kelû dienû atẽjęs Pẽlikſas ſu ſawo pacze Druſilla, kuri buwo Zydélka, ir pawadinęs Powilą, girdẽjo jį apie tikẽjima į Kriſtų.

25. Bet kalbant Powilui apie teiſybę, ir apie wieżlibyſtę, ir apie ateiſentį ſúdą, nuſigando Pẽlikſas ir atſáke: eik ßiam kartui; atſpẽdams důſu tawę atwadinti.

26. Bet priegtam jis tikẽjos, Powilą jam pinigus důſentį, kad jį ißléiſtų, todẽl jį ir tánkey pawadindinęs, ſu jůmi ſuſikalbẽjo.

27. Bet pérẽjus dwiem métam, Porcius Peſtus į Pẽlikſo wietą atẽjo. Pẽlikſas norẽdams Zydams geradẽjyſtę paroditi, ißeidams paliko Powilą apkáltą.

25. Pérſkyrimas.

Powilas po akiû Peſto ant Ciecoraus prową guldo.

Bet Peſtus į żémę atẽjęs, nuſitrauke po trijû dienû iß Cẽzariôs į Jeruzalę.

2. Tay paſirodẽſi po jo akiû wyrauſi kunigai ir wyreſnieji Zydû prieß Powilą, ir graudéno jį,

3. Praßydami malonês prieß jį, kad jį důtu pawadinti į Jeruzalę; tykodami, jį ant kélo nużawinti.

4. Tay atſáke Peſtus: Powilas juk Cẽzarioje paláikomas; bet ne po ilgo aß tén wẽl nukeláuſu.

5. Taygi kurie juſû (ſake jis) gál, tie te nueina drauge ir tą wyrą te apſkundza, jey ką nukáltęs yra.

6. Bet pabuwęs pas jůs daugiaus ne kaip déßimtis dienû, nukeláwo į Cẽzarią; ir antrą dieną ſẽdoſi jis ant ſúdo kráſês, ir Powilą dáwe atgabénti.

7. Bet kaip jis czon' atẽjo, apſtójo jį tie Zydai, kurie buwo atẽję iß Jeruzalês, pramanydami daug ir ſunkiû ſkundû prieß Powilą, kuriû jie ne galẽjo ißlûditi.

8. Kadangi jis atſikalbẽjo: aß ney prieß Zydû zokaną, ney prieß bażnyczią, ney prieß Ciecorų ne ſuſigrießijau.

9. Bet Peſtus norẽdams Zydams malonę paroditi, atſakydams Powilui tare: ar tu nori użeiti į Jeruzalę ir ténay ſawę apie tą nůg manęs důtis ſúditi?

10. Bet Powils tare: aß po Ciecoraus prową ſtowju, czę reik man důti ſúditis; Zydams nieko pikto ne dariau, kaip ir tu geraus żinai.

11. Bet jey kam piktą ir smer=
riês wertą padariau, ne wén=
giu mirti. Bet jey to nieko ne
yra, kurio dēley jie manę ap=
skundza, tay ney wiens manę
ne gal jiems padûti. Aš gul=
dausi ant Ciecoraus prowôs.
12. Tay Pestus susikalbējęs
su rótponeis, atsáke: ant Cie=
coraus prowôs guldeisi, pas
Ciecorų ir nueisi.
13. Bet po kelû dienû atējo
karálus Agrippas bey Bernice
į Cēzarią, Pestų pasweikinti.
14. Ir kaip jie ténay daug
dienû buwo užtrùkę, pásakojo
Pestus karálui tą bylą apie
Powilą, sakydams: wiens wy=
ras yra paliktas nûg Pēlikso
apkàltas;
15. Kurio dēley wyrausi ku=
nigai ir Zydû wyresnieji pasi=
rode po mano akiû, kaip Jeru=
zalēje buwau, prašydami, kad
jam prową darycząu;
16. Kuriems atsakiau: ne
ēsanti toki budą prie Rymionû,
kad jie koki žmogų išdûtu nu=
žawinti, pirm ne kaip apskústa=
sis turētu po sawo akiû tus,
kurie jį apskunde, ir butu gá=
węs progą, atsikalbētis prieš
apkàltinimą.
17. Bet jiems czon' susiējus,
aš be jokio užtrukimo antrą
dieną prową laikiau ir tą wy=
atwèsti liepjau,
18. Prieš kurį tie, kurie bu=
wo skúst' atēję, ney jokiôs prie=
žastiês ne galējo pasakyti to, ko
aš mislijau.
19. Bet jie turējo kelis klau-
simus prieš jį apie sawo pra=
manytą wierą, ir apie kokį Jēzų
numirusį, kurį Powilas sake,
gywą ēsantį.
20. Bet aš ne pérmanydams
tû klausimû, tariau, ar jis no=
rētu į Jeruzalę keláuti ir ténay
apie tai súditi bûtis?.
21. Bet kaip Powils šauke,
kad ant Ciecoraus prowôs pa=
laikytas butu, liepjau jį palai=
kyti, ikikoley jį pas Ciecorų nu=
súsczau.
22. Bet Agrippas tare Pestui:
ir áš tą žmogų rods girdēczau;
bet jis sake: rytoj' jį girdēsi.
23. Ir àntrąję dieną, kaip
Agrippas bey Bernice atējo su
didè puikystè, ir į súdo namùs
ējo su wyresnéiseis žalnieriû
ir su wyresnéiseis wyrais mie=
sto, ir Péstui liepjant, Pówilas
tape àtwestas.
24. Ir Pestus tare: mielas
karálau Agrippe ir wisi jús
wyrai, kurie czę su mumis este!
czę régite tą, kurio dēley manę
wisa daugybe Zydû užpûle,
taip Jeruzalēje, kaip ir czonay,
šaukdami: jis ne turis ilgiaus
gywas buti.
25. Bet aš, pérmanęs jį nieko

smertiês wertą ne padárusi, ogi kad ir jis patsai ant Ciecoraus prowôs pasiguldęs, pasidumojau ji ténay nusústi,

26. Apie kuri nieką tikrą ne turu, wiešpaczui rašyti. Todēl dawjau jums ji šén atgabénti, bet laubjausey po tawo akiû, karálau Agrippai, kad po laikyto pérklausinējimo turēczau, ką rašyti.

27. Nēs man dingos, neprotingą daikta ēsanti, kalini nusústi, ir ney jokiû priežasczû prieš ji ne parašyti.

26. Pérskyrimas.

Powils nûg Agrippo gauna lûdimą nekaltybês.

Bet Agrippas tare Powilui: pawélita taw už sawę kalbēti. Tay Powilas atsikalbēdams ranką ištiese:

2. Didey man patinka, miels karálau Agrippai, kad šendien po tawo akiû atsikalbēti turu, to wiso dēley, kurio Zydû káltinams esmi;

3. Labjaus, kad tu žinaj wisus budus ir klausimus Zydû. Todēl tawę meldzu, kad manęs kantrey paklausytumbei.

4. Ir kas tiesà apie mano elgimą nûg jaunystês, koks tas buwęs tarp šiû žmonû Jeruzalēje, žino wisi Zydai,

5. Kurie manę pirm to pažino, kad norētu atlûditi. Nēsa aš pagal aštrausią skirtumą musû Diewo šlúžbôs Parizēušas buwau.

6. Ir dabar stowju, apskundzamas dēley nusitikējimo ant pažadējimo, kursai tikos' musû tēwams nûg Diewo,

7. Kuriop tikis dwylika musû giminēs išškákti, Diewui tarnáudamos dieną ir nakti stroßnay. Szito nusitikējimo dēley, miels karálau Agrippe, nûg Zydû káltinamas esmi.

8. Kodēl tai jums régis, ēsą netikims dáikts, kad Diewas numirusus prikel?

9. Ir aš tiesà pats dumojau sawije, daug turēsęs daryti prieš wárdą Jēzaus iš Nazaret.

10. Kaipo ir tai dariau Jeruzalēje, kur aš daug šwentujû i kalējimą ìrakindawau, wálę gáwęs nûg wyrausû kunigû; ir jûsus žawinant, padējau jiems prową padaryt.

11. Ir po wisas šuiles jûs tankey muczidams priwerczau jûs blûznit, per mierą prieš jûs sautēdams, pérsekinējau jûs ir iki swetimû miestû.

12. Ant to ir i Damašką keláudams su macè ir pawélijimu wyrausû kunigû,

13. Dienôs widurije, mielas karálau, ant kélo regējau, kad šwiesybe iš dangaus, sklaistésne

už saulês šwiesumą, manę ir
tůs, kurie su manimi keláwo,
ápšwiete:
14. Bet kaip mes wisi ant
žémês parpůlēme, girdējau bal-
są man kálbanti ir sákanti žy-
dišką: Saulau, Saulau, ko-
dēl manę pérsekinēji? sunku
taw bus, prieš ákstiną spár-
dyti.
15. Bet aš sakiau: Wiešpatie,
kas tu esi? Jis tare: aš esmi
Jēzus, kurį pérsekinēji; bet kél-
kis ir stokis ant sawo kojû.
16. Nēsa tam aš taw pasiro-
dzau, kad tawę paskirczau tar-
nù ir ludininku to, ką tu regē-
jei ir ką taw dar paroditi noru;
17. Ir noru tawę išgélbēt
nůg tû žmonû ir nůg pagonû,
tarp kuriû aš tawę dabar sun-
czu,
18. Atwerti jû akis, kad jie
prisiwerstu nůg tamsybês šwie-
sybêsp' ir nůg maciês šētono
Diewop', apturēti griekû at-
leidimą, ir tēwiškę su tais, ku-
rie pašwenczami yra per tikē-
jimą į manę.
19. Todēl, miels karálau
Agrippe, ne buwau nepaklus-
nus tam dangiškam apreiški-
mui;
20. Bet apsakiau pirmjáus
tiems, kurie yra Damaške ir
Jeruzalēje ir po wisas ša-
Zydû žémês, ir pagonams
kad prisiwérstus ir prisikréiptus
Diewop, ir darytu tikrus dár-
bus prisiwertimo.
21. Dēl to manę Zydai baž-
nyczoje sugáwę, kēlēsi manę už-
mušti.
22. Bet per Diewo pagálbą
laimējau, ir stowju ik šei die-
nai, lùdidams ir mažám ir
didzám, nieko kito ne sakyda-
mas per tą, ką prárakai sakę
yra, nusidůt turēsent, ir Moi-
žēšus:
23. Kristų turēsent kentēti, ir
pirmą jį busent iš prisikēlimo
iš numirusujû, ir apsakyti šwie-
sybę žmonēms ir pagonams.
24. Bet jam taip besitéisinant,
tare Pestus didzù balsu: Po-
wile, tu dúksti; tawo didis pa-
mokslas tawę dúkin.
25. Bet jis sake: brángusis
mano Pestau, aš ne dúkstu, bet
tikrus ir išmintingus žodzus
kalbu.
26. Nēs karálus geray tai
žino, kuriam aš dráséy kalbu;
nēs aš tikiu, jam ney joki tû
daiktû užslēptą n' ēsanti, nēs
tai ne kampè nusidawe.
27. Ar tiki, karálau Agrippe,
prárakams? žinau, kad tu tiki.
28. Bet Agrippas Powilui
tare: ne daugio reik, tu manę
pérkalbētumbei, kad Krikščzo-
nimi pastoczau.
29. Bet Powils sake: aš wé-

liczau po Diewo akiû, ar daug,
ar maž reiktu, kad ne tiktay tu,
bet wiſi, kurie manęs ßendien
klauſos, tokie paſtotu, koks aß
eſmi, tikt be ßitû ryßiû.
30. Ir tai jam paſakius, kē=
lēſi karálus, ir žémês waldo=
nas, ir Bernice, ir kurie ſu jeis
ſēdējo,
31. Ir i ßali paēję, kalbējo
tarp ſawęs, tarydami: ßiſai
žmogus nieką ne padáręs ſmer=
tiês arba ryßiû werto.
32. Bet Agrippas tare Peſtui:
ßitą žmogų galētumbim pa=
léiſti, kad ne butu ant Cieco=
raus prowôs paſiguldęs.

27. Pérſkyrimas.

Powilo pawojinga ir dywna wandens kelone.

Bet kaip ſudumóta buwo, kad
akrutu bēgtumbim i Italiôs
žémę, padawe Powilą ir kelis
kitus kálinus wyreſnam žal=
nieriû, wardu Julioßum', nůg
Ciecoraus pulko.
2. Bet mums ižengiant i
akrutą Adramitißką, kad nubēg=
tumbim ßalė Aziôs, paſiléido=
mēs nůg kraßto, ir buwo ſu
mumis Ariſtarkus iß Macedo=
niôs iß Teſſalonikôs.
3. Ir antrą dieną pribēgom
prie Sidono. Ir Julioßus,
meilingay prieß Powilą pa=
ſielgdams, pawélijo jam eiti
pas ſawo gerus prietelus ir
ſawę kawoti.
4. Ir nůg czę atſiſtúmę nubē=
gome pro Cypru, todēl kad wē=
jus i akis turējom.
5. Ir pérbēgę ant jurû pro
Cilicią ir Pamphylią, atējome i
Myrą i Lycią.
6. Ir czę wyreſnyſis akrutą
rádęs iß Alekſandriôs bēganti
i Italia, mus ant to uždējo.
7. Bet kaip iß lengwo bēg=
dami i daug dienû wos ne wos
priſiwárēm prie Gnidôs, (nēſa
wējas mus tólyn ne léido,) atē=
jome pro Krētą iki prykalno
Salmoną.
8. Ir wos pro ßali to praēję,
atējome ant wienôs wietôs,
wadinamôs Gražus ibēgis,
prie kuriôs arti buwo mieſtas
Laſēa,
9. Bet daug czēſo jau pérē=
jus, ir jau priegadinga ēſant
akrutu jurēmis keláuti, todēl,
kad ir gawējimas jau buwo
praēję, graudéno jûs Powilas,
10. Sakydams jiems: mieli
wyrai, aß matau, kad ßita ju=
rês kelone ſu pažeidimu ir ſu
dide ißkada ne tiktay tawóro
bey akruto, bet ir muſû gywaſ=
czio buſent.
11. Bet wyreſnyſis daugiaus
wierijo akrut=ponui bey ſtyri=
ninkui, kaip tam, ką Powilas
ſake.

12. Ir kaip czę pritinkanczio ibēgio ne buwo, pérziemawoti, daugiausia dalis susiródijo, isz czę atstoti, dau galētu iszkákti i Penicią pérziemawoti, kurs yra prieinams ibēgis prie Krētôs, priesz wēja pētwakarini ir szaurwakarini.

13. Bet pētwējui puczent, ir jiems mislijant, busent kaip padumojus, pasikēle jie ir nubēgo arti Krētôs.

14. Bet ne ilgay potam kēlēs priesz jû padumojimą umars, wadinamas szaurrytwējis.

15. Ir akrutui pagautam ēsant ir ne gálint priesz wēją atsigaut léidomēs ir neszdinomēs.

16. Bet priējom wieną salą, Klaudą wadinamą; czonay wos ne wos wáltiês galējome prigrēbti.

17. Tą sugáwę gélbējomies ir pariszome tą ápaczoje prie akruto, nēsa bijójomies, kad ant smiltiês ne uzbēgtumbim, ir zemyn nuléidę ryką taipo neszdinomies.

18. Ir kaip didę wētrą buwom iszkentēję, tay antrą dieną jie iszmete taworus.

19. Ir trécząą dieną sawo rankomis rykus isz akruto iszmetēm.

20. Bet kaip i daug dienû ney [illegible]ule, ney zwaigzdēs ne pasirode, ir ne maza wētra mums buwo, wisi jau tárēmies mirsę.

21. Ir kaip ilgay ne buwo wálgę, Powilas widuje tarp jû stowēdams, tare: mieli wyrai, reikējo jums klausyti manęs ir nesiléistis nůg Krētôs, ir taip iszwéngti tą bēdą ir iszkádą.

22. Ir dabar graudenu jus, kad ne nusimintumbit; nēsa ne prapuls isz musû ney wiena duszia, bet tiktay akrutas.

23. Nēsą szę nakti stowējo prie manęs angēlas Diewo, kurio asz esmi ir kuriam tarnáuju,

24. Sakydams: nesibijok, Powile, tu turi po akiû Ciecoraus stowēti; ir sztay, Diewas taw wisus tus padowanójo, kurie su tawimi keláuja.

25. Todēl, mieli wyrai, ne nusiminkite, nēs asz tikiu Diewui, taipo busent, kaip man pasakyta yra.

26. Bet dar mums reik pribēgti wieną sálą.

27. Bet kaip keturolikta naktis mums atējo, ir mes akrutu bēgome i Adrią, apie naktiês widuri, tarēs akrutininkai, krásztą koki prieiną.

28. Ir jie nuléidę szwiną, gelmês jēszkomą, rádo gelmês dwidészimt sēksniû: ir mázumą nůg czę pabēgę, jie wēl tą szwiną iszmétę rádo penkiolikā sēksniû.

29. Tay bijodamēsi, kad ne

użbēgtu ant ůlingôs wietôs, ißmete nůg pasturgalo akruto keturis inkarus, ir geide, kad praáußtu.

30. Bet kaip akrutininkái tykojo iß akruto ißbēgti, ir wáltì į jures nuléido, buk norì inkarus iß akruto pírmgalio ißméſti,

31. Tare Powilas wyresnamjam ir żalnieriams: jey tie ne pasiliekti akrute, tay ne gálite gywi ißlikti.

32. Tay żalnierei pakirto tynas nů waltiês ir dawe jei nupulti.

33. Ir praßwintant, jůs wisus Powilas rágino, walgį imti, sakydams: ßi diena keturolikta yra diena, kad laukēt ne wálgę ir nieko ne ragáwę.

34. Todēl paráginu jus, kad pasiwálgitumbit, sawę gaiwinti. Nēsa ney wienam iß jusû ney wiens plauks nůg galwôs ne nuslinks.

35. Ir tai pasákęs důną ēmęs Diewui dēkawójo po jû wisû akiû, lauże ir pradējo wálgiti.

36. Tay jie wisi linksmôs ßirdiês pastójo ir pátys ēmēs wálgiti.

37. Bet buwo musû dußiû akrute du ßimtu septynesdéßimts ir ßeßos.

38. Ir kaip priwálgę buwo, palengwino akrutą, ißmesdami jawus į jures.

39. Bet dienai praáußus, ne pażino jie tôs żémês; bet żémês koki kampą ißwydo, turinti kranta, topi jie akrutą dumójo primaryti, jey gálima butu.

40. Ir pakēlę inkarus leidosi jie jurēms, ir atrißo wair-wirwes ir pakēlę żēglus' pawējui, jēßkójo kraßtop leiſtiſi.

41. Ir kaip bēgom į wieną wietą, abi ßaley jures turinczę, įſitrenke akrutas; ir pirmgalys brutay įſmégęs apſiſtójo nepajùdintinay, bet pasturgalis suiro nůg wilnû macnùmo.

42. Bet żalnierei susiródijo, kálinus nużawinti, kad ne kas ißplaukęs pabēgtu.

43. Bet ßimtininkas Powilą ißlaikyti norēdams, sudraude anû pramánimą, ir liepe tus, kurie plaukti galējo pirma į jures įſiléiſtis, ir ant kráßto ißeiti,

44. Bet kiti, keli ant lentû, kiti ant ſtukiû nůg ákruto. Ir ßitaipo nusidawe, kad wiſi ſweikí kraßtop ißkáko.

28. Pérſkyrimas.

Powilo ſtebuklas saloje Melite; atējimas į Ryma, ir atſikalbējimas.

Ir ißēję patyrēm, tą salą Melite wadinamą.

2. Bet tie żmonéles ne maż mums prietelystês ißrode. Nēs sukurę ugnį, priēme mus wisus

dẽl lytaus, kursai ant musû užẽjęs buwo, ir dẽl ßalczio.

3. Bet kaip Powilas daug ßakû sugraibstęs ant ugniês užkrowe, atẽjusi angis iß karßczio įsikándo prie rankôs Powilo.

4. Bet matydami tie žmonéles, kirmẽlę tą prie rankôs jo kabant, sake tarp sawęs: tas žmogus tur razbáininks but, kuriam pagiežimas ne důda gywam buti, norint iß jurû ißẽjo.

5. Bet jis nubloßke tą kirmẽlę į ugnį, ir jam nieko pikto ne tikos.

6. Bet jie lauke, kad jis sutintu, arba numiręs ant žémês parpultu. Bet ilgay laukę ir regẽję, jam nieko pikto netinkantis, persimainydami tare, jį Diewą ẽsantį.

7. Bet tosa ßalisa turẽjo wyrausis toje saloje, wardu Publius dwárą, tas mus priẽme ir gaspádą mums dawe maloney tris dienas.

8. Bet nusidawe, kad tẽwas Publio drugiu ir kraulige sirgdams gulẽjo Pas tą nuẽjęs Powilas, Diewą melde, ir ranką ant jo uždẽjęs, ißgyde jį.

9. Tam nusidawus, ir kiti tôs salôs priẽjo, kurie ligąs turẽjo, ißgyjo.

10. Ir jie mums didę garbę dare; ir kaip ißsitraukẽm, įkrowe mums, ko dar priwálẽme.

11. Bet po trijû mẽnesiû ißbẽgom mes su wienu akrutu iß Aleksandriôs, kursai toje saloje žiemawojęs buwo, ir turẽjo į wẽluką dwynus.

12. Ir pribẽgę Syrakusą, tris dienas czonay pasilikome.

13. Ir kaip akrutu aplinkuy bẽgome, atẽjom į Regioną; ir po wienôs dienôs, pakilus pẽtwẽjui, atẽjom antrąję diena į Puteolus.

14. Czę rádom broliû, kurie mus praße, kad septynes dienas czę pasiliktumbim. Ir ßitaipo atẽjom į Rymą.

15. Ir iß tén, kaip ißgirdo brolei apie mus, ißẽjo mums prießais ikį Apiperôs ir Trebernôs, kurus Powilas ißwydęs, Diewui dẽkawojo ir gáwo nusitikẽjimą.

16. Bet kaip atẽjom į Rymą, wyresnysis kálinus padawe wyrausam pulkauninkui zalnieriû. Bet Powilui walè buwo pasiliktis, kur jis norẽjo, su wienu zalnieriumi, kursai jį sérgẽjo.

17. Bet nusidawe po trijû dienû, kad Powilas suwadino Zydû wyresnůsus. Tiems susiẽjus, tare jis jiems: jûs wyrai, mieli brolei, aß nieką ne esmi padáręs prieß musû žmones, arba prieß tẽwißkus bu-

dus, ir taczau sugautas iß Je-
ruzalês padûtas esmi į Rymio-
nû rankas;
18. Kurie, kaip manę buwo pér-
klausinėję, norėjo manę paléisti,
todėl, kadangi ney jokia prieza-
stis smertiês ant manęs ne buwo.
19. Bet Zydams tamui prieß-
taraujant, sylijams ant Cieco-
raus prowôs wislab gulditi tu-
rėjau, ne kaip kad turėczau sawo
zmones apskûsti.
20. Dėl tôs priezastiês aß jus
meldzau, kad jus regėczau ir
kalbinczau. Nês dėley nusiti-
kėjimo Izraėlio ßiûm lencugu
esmi surakintas.
21. Bet jie sake jam: mes ney
gromatû ne gáwom iß Judėôs
tawęs dėl, neygi brolis kokſai
atėjęs apie tawę ko pikto ne
praneße arba sake.
22. Taczau nûg tawęs norime
girdėti, ką tu mislyji. Nėsa apie
tą skirtą pamokslą zinome, kad
wisûse kampûse jam prießta-
raujama yra.
23. Ir kaip jie jam wieną die-
ną paskyre, daug pas jį atėjo į
gaspádą; kuriems jis ißgulde
ir aplûdijo karalystę Diewo,
sakydams jiems apie Jėzų iß
Moizėßaus zokano ir iß prá-
rakû, ankſti iß ryto pradėjęs,
iki wákaro.
24. Ir kiti tikėjo tam, ką jis
sake; bet kiti ne tikėjo.
25. Bet tarp sawęs ne sutik-
dami, ßalin ėjo, kaip Powils
wieną zodį pasáke, kad geray
ßwenta Dwáse sákiusi per prá-
raką Jėzaioßų musû tėwams,
26. Tardama: nueik pas ßi-
tus zmones ir sakyk: ausimis
tai girdėsite ir ne ißmanysite,
ir akimis tai regėsite ir ne iß-
pazysite;
27. Nėsa uzsikietino ßiû zmo-
nû ßirdis, ir sunkey gird ausi-
mis, ir mirksnûj' sawo akimis,
kad kartunta ne matytu akimis
ir ne girdėtu ausimis, ir ßirdze
ne ißmanytu ir ne prisiwérstu,
kad jûs gélbėczau.
28. Todėl testow jums zino-
ma, pagonams sûstą ėsantį tą
Diewo ißgánimą ir jie to klau-
sys.
29. Ir jam taipo bekalbant,
nuėjo Zydai ir daug turėjo
tarp sawęs pasiklaustis.
30. Bet Powilas pasiliko dų
metų sawo pasamdytoje gaspá-
doje ir priéme wisus, kurie
pas jį atėjo;
31. Apsáke karalystę Diewo
ir mokino apie Poną Jėzų,
su wisu dzaugsmu, ne uzdrau-
stas.

Gromata šwento Powilo Rymionams.

1. Pérskyrimas.

Teisybe ne ateiti iš prigimtojo žokano ir jo darbû, nėsa wisi pagonai yra griekininkai.

Powilas, Jėzaus Kristaus tarnas, pawadintas Apáštalu, iššskirtas sakyti Diewo Ewangėlią;
2. Kurę jis pirm to pažadėjęs yra per sawo prárakus, šwentamè raštè,
3. Apie sawo Sunų, gimusi iš sėklôs Dowido, pagal kuną,
4. Ir macningay pasirodžusi Diewo Sunumi, pagal Dwásę, kuri pašwencža, nůg to czėso, kaip jis prisikėlęs iš numirusiû, butent Jėzus Kristus, musû Wiešpats,
5. Per kuri mes apturėjom malonę ir Apáštalû urėdą, tarp wisû pagonû wierôs paklusnumą padrútinti jo wardan;
6. Tarp kuriû ir jús este pawadinti Jėzaus Kristaus,
7. Wisiems, Ryme ėsantiems, Diewo mylimjausiems ir pawadintiems šwentiems: malone t'esie su jumis ir pakájus nůg Diewo, musû tėwo, ir nů Pono Jėzaus Kristaus.
8. Ant pirmo dėkawoju sawo Diewui per Jėzų Kristų, jusû wisû dėley, kad apie jusû wierą per wisą swietą sákoma.
9. Nės Diewas yra mano ludininkas (kuriam aš tarnáuju sawo dwásėje prie Ewangėliôs apie jo Sunų,) kad aš be palowimo atsimenu jusû,
10. Wisados sawo maldoje melsdams, bau wieną kartą gáditus, man pas jus ateiti per Diewo wálę.
11. Nės trokštu, jus regėti, kad jums nudalyczau kiek noris dwásiškû dowanû, jus pastiprinti;
12. Tai yra, kad su jumis palinksminamas buczau, per jusû ir mano tikėjimą, kuri tarp sawęs turime.
13. Bet aš ne noru jums slėpti, mieli brolei, kad tánkey ketėjau pas jus ateiti, (bet iki šoley užtrùkintas esmi) kad ir tarp jusû ką gerą išstaisyczau, kaip tarp kitû pagonû.
14. Aš skolininks esmi taip Grykams, kaip Negrykams, taip išmintingiems, kaip ir neišmintingiems.
15. Todėl, kiek imánąs, meiliju' ir jums Ryme Ewangėlią apsakyti.
16. Nės nesigėdžůs Ewangėliôs apie Kristų; nėsa ta yra

macis Diewo, iszgánanti wisus jei itikinczus, Zydus pirmjaus, ogi taipjau ir Grykus.

17. Kadangi toj iszréiszkiama yra teisybe po akiû Diewo tinkanti, ateinanti isz tikẽjimo i tikẽjimą, kaipo ir paraszyta yra: teisusis sawo tikẽjimu gywas bus.

18. Nẽs Diewo kersztas isz dangaus iszsireiszkia ant wisôs bedìewystês ir neteisybês žmonû; tiesą per sawo neteisybę užginanczû;

19. Nẽsa kad žinoma, Diewą ẽsanti, jiems yra apréikszta, nẽs Diewas jiems tai réiszke;

20. Tûmi, kad Diewo nerégima butybe, tai yra, jo ámžina macis ir diewyste, régima yra, jey tai numanai ant darbû, butent ant swieto sutwẽrimo; szitaipo, kad jie niekaip ne gal atsikalbẽti.

21. Kadangi jie pažindami Diewą, taczau ji ne gárbino kaipo Diewą, ney dẽkawojo; taygi pastójo sawo dumosa niekingi, ir jû neiszmánanti szirdis aptémo.

22. Tikẽdamiesi iszmintingi ẽsą, jie durnais pastójo;

23. Ir pérkreipe garbę nesmertélno Diewo i ábrozą smertélno žmogaus ir paukszczìû, ir keturkojû ir slenkanczû gywoliû.

24. Todẽl ir Diewas jûs pádawe i jû szirdìês geidulus, i neczystybę, apdérkti sawo paczû kunus prie sawęs.

25. Kurie pérkreipe Diewo tiesą i mélą, gárbindami bey szlúžidami sutwẽrimui daugiaus, kaip Sutwerẽjui, kurs yra paszlowintas ant ámžiû. Amen.

26. Todẽley ir Diewas jûs pádawe i gẽdiszkus pageidimus. Nẽs jû moteres pérkreipe prigimtą budą i neprigimtą.

27. Taipojau ir wyrai pàmete prigimtą wartojimą moter'ss, ir užsidege su kits kitù sawo pageidimůse, ir wyras su wyru bjaurybę dáre, ir algą sawo klajójimo (kaipą ir parẽjos,) pátys ant sawęs gáwo.

28. Ir lyg kaip jie nesirúpinos, kad Diewą iszpažintu, taip ir Diewas jûs padawe i pérkreiptą umą, daryti, kas ne tinka.

29. Pilni wisôs neteisybês, kekszystês, bložnystês, góbo, piktenybês, pilni neapykantôs, ražbajystês, waido, wylaus, piktùmo, ikalbẽtojei,

30. Apkalbẽtojei, Diewo nekintojei, nelabi, pasipútę, gyrpelnei, iszkadingi, gimdytojû neklausą,

31. Beproczei, newierni, status, nesandoringi ir nemielaszirdingi,

32. Kurie pažindami Diewo teisybę, (kad tai darantieji smertiês werti ẽsą,) pátys ne tiktay tai dáro, bet ir pasimẽgsta tai dáranczeis.

2. Pérskyrimas.

Żydai taipojau yra griekininkai, taipo pagonai, norint jie Moizẽšaus zokanù ir apipjaustimu girasi.

Todẽley, ak žmogau, tu ne gali téisintis, kas nors ẽsąs, kursai súdiji. Nẽs kuriame tu kitą súdiji, tu patsai prasisúdiji, kadangi tąjau darai, ką tu súdiji.

2. Nẽs žinome Diewo súdą tikrą ẽsanti ant toktai dáranczû.

3. Bet ar tu dumoji, ak žmogau, kursai súdiji toktai daranczus, ir tai pats taipojau darai, Diewo súdą išwéngsęs?

4. Arba ar tu paniekini bagotystę jo gerybês, kantrùmo ir lengwybês? Ar ne žinai Diewo gerybę tawę ant prisiwertimo wédanczę?

5. Bet tu pagal sawo užsikietinusę ir ne prisiwerczanczę širdį daugini saw pats kerštą ant keršto dienôs ir apreiškimo teisojo súdo Diewo;

6. Kursai kožnam dûs pagal jo dárbus;

7. Butent šlowę ir garbę ir nragáištanczę butybę tiems, kurie su kantrumù gerûse dárbûse jẽško ámžinôs gywátôs;

8. Bet tiems, kurie waidijas ir tiesôs ne klauso, bet klauso neteisybês, nemalonę ir kerštą,

9. Wárgą ir sielwartą ant wisû žmonû dúšių, pikt dáranczû, pirmjaus Żydams, bey ir Grykams;

10. Bet garbę ir šlowę ir pakájų wisiems gérą dárantiems, pirmjaus Żydams, bey ir Grykams;

11. Nẽs Diewas ne wéižd ney šókio, ney tókio žmogaus.

12. Kurie be zokano susigriešijo, tie ir be zokano prapuls; ir kurie prieš zokaną susigriešijo, tie per zokaną bus súditi;

13. [Kadangi po Diewo akiû ne tie, kurie zokano klausos, teisus yra, bet kurie zokaną pildo, teisus bus;

14. Nẽs jey pagonai, ne turẽdami zokaną, taczau iš prigimimo zokano darbus dáro, tie zokaną ne turẽdami, saw pátys yra zokanu,

15. Tûmi, kad jie išródo, zokano dárbą parašytą ẽsanti jû širdisa; kadangi jû sąžine jûs aplûdija, priegtam ir mislys, kurios tarp sawęs apsiskundža arba téisinas;]

16. Toje dienoje, kad Die-

was, kas paslēpta žmonû, per Jēzų Kristų súdis, pagal mano Ewangēlią.
17. Bet, dabókis, tu wadinamas esi Zydas ir nusitiki zokanu ir Diewù giriesi,
18. Ir žinai jo wálę, ir isz zokano pamokintas budams, mēgini, kas gerausa daryti butu;
19. Ir pasitiki buti wádas aklujû, žwake tamsybēje ēsanczû,
20. Baudējas durnujû, mokitojis maž iszmananczujû, turis pawéikslą pažintiês ir tiesôs zokane.
21. Taygi tu kitus mokini, ir pats sawę ne mokini. Tu sakai, ne reikiant wogti, ir tu wagi.
22. Tu sakai, ne reikiant wenczawonę péržengti, ir tu péržengi wenczawonę. Tu bodiesi balwonû, ir Diewui iszplēszi, kas jo yra.
23. Tu giriesi zokanù, ir Diewą gēdini zokano péržengimu.
24. Nēs jusû dēley Diewo wárdas niekinamas yra tarp pagonû, kaip paraszyta yra.
25. Apipjaustimas tiesa naudingas yra, jey tu zokaną pildai; bet jey tu ne pildai zokaną, tay taw apipjaustimas pastós neapipjaustimu.
26. Jeygi neapipjaustimas teisybę zokano laiko, bēs ne missliji, kad neapipjaustimas jo bus už apipjaustimą rokůtas?
27. Irgi szitaipo, kas isz prigimimo neapipjaustimas yra, ir zokaną iszpildo, tawę súdis, kursai tu esi prie raszto ir apipjaustimo, ir zokaną péržengi.
28. Nēs ne tas yra Zydas, kursai isz wirszaus Zydas yra; neygi tas yra apipjaustimas, kursai isz wirszaus kúne nusidůst;
29. Bet tas Źydas yra, kursai widuje paslēptas esti; ir szirdiês apipjaustimas yra apipjaustimas, kursai dwásēje ir ne pagal raszytinę nusidůst; kurio garbē nė esti isz žmonû, bet isz Diewo.

3. Pérskyrimas.

Teisybe ateit isz tikējimo.

Kągi Zydai wirszaus tur? Arba kam dér apipjaustimas?
2. Tiesa labay daug. Ant pirmo, jiems yra pawierita, ką Diewas kalbējo.
3. Bet kad keli tamui netik, ką tai kenk? ar jû netikējimas Diewo wiernybę niekù werstu?
4. Apsaugok Diewe! bet jû daugiaus taipo testow, Diewą teisų ēsanti, ir wisus žmones melagius, kaip paraszyta yra: jeib teisus butumbei sawo žo

dzůſe ir pérgalētumbei, ſúdijams.

5. Bet jey taipo, kad muſû neteiſybe Diewo teiſybę garbingą padáro, ką ſakyſime? Argi Diewas neteiſus, ant to kerßidams? (Aß taipo žmogißku budu kalbù.)

6. Apſaugok Diewe! kaip galētu kitaip Diewas ſwietą ſúditi?

7. Nēs jey Diewo tieſa per mano mélą garbingéſne paſtoja ant jo ßlowês, kadēlgi dar ir aß ſúdijams buczau kaipo griekininkas?

8. Ir ne toly daugiaus taipo darycząu, kaipo blùžnijami eſme, ir kaip keli kalba, mus ſákant: piktą darykim, kad kas géro iß to butu. Kuriû pražûdimas yra wiſay teiſus.

9. Kągi dabar mes ſákome? ar mes wirßaus turime? Nieku budu. Nēs mes pirmay ißlùdijome, abiejus, ir Zydus ir Grykus wiſus po griekù ēſanczus.

10. Kaipo ir paraßyta yra: czonay ne yra, kurſai teiſus butu, neygi ney wienas.

11. Czonay ne yra, kurſai ißmintingas butu; czonay ne yra, kurſai Diewo atbotu.

12. Jie wiſi atſikreipe, ir wiſi podraugey nederingi paſtójo; czonay ne yra geray dáranczo neygi ney wieno.

13. Jû gerklē yra átwiras grábas, ſawo liežuwjeis jie wyly dáro, angiû nůdai yra po jû lúpû.

14. Jû burna pilna yra keikimo ir kartumo.

15. Jû kójos greitos yra kraują pralieti.

16. Ant jû kélû tikt wiena ißkadà bey ßirdiês plyßims;

17. Ir pakájaus kélo jie ne žino.

18. Ney jokiôs Diewo báimês ne yra po jû akiû.

19. Bet mes žinome, kad, ką zokanas ſako, tai tiems ſako, kurie yra po zokanu, jeib wiſû burna užkimßta, ir wiſas ſwietas Diewui nukaltęs butu.

20. Todēl, kad ney wiens kunas per zokano dárbus po jo akiû teiſus ne gal buti; nēs per zokaną ateit griekû ißpažinimas.

21. Bet dabar be zokano priſidējimo teiſybe, po akiû Diewo tinkanti, yra apréikßta ir ißlùdita per zokaną ir prárakus.

22. Bet aß ſakau apie tokią teiſybę po Diewo akiû, kuri ateiti. per tikējimą į Jēzų Kriſtų, wiſiems ir ant wiſû, kurie tik.

23. Nēs ne yra czonay ney jókio ſkirtùmo; jie wiſi yra griekininkai ir garbês ſtokója,

kuriôs jiems reiktu turēti prie Diewo.

24. Ir dowanay teisus pastójo iß jo malonês, per atpirkimą, per Jēzų Kristų nusibáwusi.

25. Kuri Diewas pastáte malonês krasè, per tikējimą jo kraujè, jeib jis teisybę, po akiû Diewo tinkanczę, pasúlitu tamè, kad jis atleidz grieką, ikßoley pasilikusi po Diewo kantrumu.

26. Jeib jis ßeis czēsais pasúlitu teisybę, po jo akiû tinkanczę; jeib jis wiens teisus butu ir teisų padarytu tą, kursai tikis yra i Jēzų Kristų.

27. Kurgi tai gyrus dingsta? wisáy prapůle. Per koki zokaną? ar per darbû zokaną? ne taipo, bet per tikējimo zokaną.

28. Togidēl mes tikimies dabar, źmogų teisų pastojanti be zokano darbû, per tikējimą.

29. Arba ar Diewas tiktay yra wienû Zydû Diewas? ar jis ne taipojau ir pagonû Diewas? Berods ir pagonû Diewas.

30. Kadangi yra wiens wienintelis Diewas, kursai teisų padáro apipjaustimą iß tikējimo ir neapipjaustimą per tikējimą.

31. Kaipo? begu zokaną niekinam per tikējimą? Apsaugok Diewe! bet zokaną dar drútiname.

4. Pérskyrimas.

Teisybe tikējimo per Abraomo pawéikslą ißguldoma.

Kągi tai sakom apie sawo tēwą Abraómą, ji rádusi pagal kuną?

2. Tai sákom: jéy Abraómas teisus yra per dárbus, tay tur jis tiesa garbês, bet ne po akiû Diewo.

3. Kągi sako ráßtas: Abraómas itikējo Diewui, ir tai jam yra rokůta per teisybę.

4. Bet tam, kursai darbais elgiasi, alga ne iß malonês pirokůjama, bet iß pélno.

5. Bet tam, kursai ne elgiasi darbais, bet tik i tą, kursai teisus padáro bediewjus, tam jo tikējimas rokůjamas per teisybę.

6. Kuriů budu ir Dowidas sako, ißgánimą tiktay ēsanti to źmogaus, kuriam Diews prirokůja teisybę, be pridējimo darbû, tardams:

7. Ißganyti yra, kuriems atléistos yra jû neteisybes, ir kuriû griekai yra uzdengti.

8. Ißganytas yra tas wyras, kuriam Diews ney jókio grieko ne prirokůja.

9. Taygi tas ißgánimas, ar jis půlasi apipjaustimui, ar ne-

apipjauſtimui? mes juk turime ſakyti: Abraómui jo tikējimas prirokûtas per teiſybę.

10. Kaipogi tas jam yra prirokûtas? Ar apipjauſtime, ar neapipjauſtime? Ne abejojimo, apipjauſtime ne, bet neapipjauſtime.

11. Bet ženklą apipjauſtimo gawo jis į péczwietę teiſybês tikējimo, kuri jis dar turējo neapipjauſtime. Jeib butu tēwas wiſû tikinczû neapipjauſtime, kad ir jiems tai prirokûta butu per teiſybę;

12. Ir taipojau paſtotu tēwu apipjauſtimo, ne tiktay tû, kurie yra iß apipjauſtimo, bet ir tû, kurie waikßczoja pēdûſe tikējimo, buwuſo neapipjauſtime muſû tēwo Abraómo.

13. Nēs pažadējimas, ji ſwietą į dalykus gauſent, ne tikoſi Abraómui arba jo waikams per zokaną, bet per teiſybę tikējimo.

14. Nēs jey iß zokano ēſajie tēwißkês dalykus yra gauną, tay tikējimas nieks, ir pažadējimas niekù pawirto.

15. Nēs zokanas tikt kerßtą daro. Nēs kur ne yra zokano, czon' ney péržengimo ne yra.

16. Todēl teiſybe tur ateiti iß tikējimo, kad ji butu iß malonês, ir pažadējimas drútas paſiliktu wiſai ſēklai, ne tai wienai, kuri po zokanu yra, bet ir tai, kuri yra tikējimo Abraómo, muſû wiſû tēwą ēſanczio.

17. Kaipo paraßyta yra: aß tawę paſtaczau tēwu daug pagonû po akiû Diewo, kuriam įtikējęs eſi, kurſai gywus padáro numiruſus ir ßaukia tam, kas ne yra, kad kas butu.

18. Ir tas tikējęs yra ant lukeſtiês, kur nieko ne buwo lúkurti, jeib jis paſtotu tēwu daug pagonû, kaipo ir jam paſakyta: taipo bus tawo ſēkla.

19. Ir jis ne paſilpo tikējime, neygi weizdējo ant ſawo paties kuno, jau apmiruſio, kadangi kûne ßimtą métû buwo, ney ant Zorês apmiruſio žywato.

20. Nēs jis ne abejójo apie Diewo pažadējimą, per netikējimą, bet drútas paſtójo tikējime, ir Diewui garbę dáwe.

21. Ir wiſay tikray žinójo, ka Diewas pàžada, tai ir gális daryti.

22. Todēley ir jam tai prirokûta yra per teiſybę.

23. Bet tai paraßyta ne jo wieno dēley, kad tai jam yra prirokûta;

24. Bet ir muſû dēley, kuriems turēs prirokûta buti, jey mes tikime į tą, kurſai Poną muſû Jēzų prikēle iß numiruſiû;

25. Kursai musû griekû dēley yra padůtas, ir musû teisybês dēley prikéltas.

5. Pérskyrimas.

Apie teisus waisus teisybês tikējimo. Sulyginimas Kristaus ir Adomo.

Taigi teisus pastoję per tikējimą, pakáję turime su Diewù, per sawo Poną Jēzų Kristų.
2. Per kurį ir priējimą turime tikējime prie ßiôs malonês, kurioje stowime, ir giramies nusitikējimu ateisenczôs ßlowês, kurę Diewas důs.
3. Bet ne tiktay to, bet ir giramies wargû, żinodami, wargą kantrumą dáranti.
4. Bet kantrumas dáro patyrimą; ir patyrimas dáro lúkesti;
5. Bet lúkestis ne důst į gēdą pawirsti; nes Diewo meile ißlieta yra į musû ßirdį per ßwentą Dwásę, mums důtą.
6. Nēs ir Kristus, kada dar buwome silpni, pagal czēsą, uż mus Diewo nesibijanczus numire.
7. Wargu dabar kas numirßtą uż teisų; uż gérą rasi dar kas apsiimtu, į smertį eiti.
8. Bet tůmi ißréißkia Diewas sawo meilę prieß mus, kad Kristus uż mus numire, dar mums grießniems ēsant.
9. Taygi mes jů daugiaus per jį busime ißlaikyti nůg kerßto, budami per jo kraują teisus pastoję.
10. Nēs jey mes sudérinti esme Diewui per jo Sunaus smertį, dar neprietelei budami; toli daugiaus ißganyti busim per jo gywastį, jau dabar budami sudérinti.
11. O ne tikt tai, bet ir giramies Diewù, per sawo Poną Jēzų Kristų, per kurį dabar sudérinimą gawome.
12. Todēley, kaipo per wieną żmogų griekas atējo į swietą, ir smertis per grieką, ir ßitaipo smertis per wisus żmones pérsiwerżęs yra, kadangi jie wisi susigrießijo.
13. Nēs griekas tiesà swiete buwo iki żokanui, bet kur żokano ne yra, czę grieks ne prirokůjamas.
14. Bet smertis ponawójo nůg Adómo iki Moiżēßaus ir ant tû, kurie ne susigrießijo lygiu pérżengimu, kaipo Adomas, kursai yra pawéikslas to, kursai turējo ateiti.
15. Bet ne taipo déstis su dowana, kaip su grieku. Nēs jey dēl wieno grieko daug numire, tay toly daugiaus Diewo malone ir dowana tuliems bagotingay nusidawe, per malonę to wienintelio żmogaus, Jēzaus Kristaus.

16. Ir ta dowana ne yra wiena ant wieno grieko, kaipo per to wieno griekininko wieną grieką wisas prapůlims. Nės sůdas rádosi iš wieno grieko ant prapůlimo, bet dowana gélbti ir iš daug griekû teisybėsp.

17. Nės jey dėley ano wienintelio grieko smertis ponawójo per tą wieną, jů daugiaus tie, kurie gauna apstùmą malonês ir dowanôs ant teisybês, ponawós gywastije, per wieną Jėzų Kristų.

18. Kaipogi per wieno grieką prażùdimas ant wisû atėjo, šitaipo ir per wieno teisybę apteisinimas gywastiês ant wisû żmonû atėjo.

19. Nės kaip per wieno zmogaus nepaklusnumą daug griekininkû pastójo, šitaipo ir per wieno paklusnumą pastójo daug teisujû.

20. Bet zokanas šalė (podraugey) įėjo, kad griekas macnésnis pastotu. Bet kur griekas macnus pastojęs yra, czę taczau malone jů macnésne pastójo.

21. Jeib kaipo griekas ponawójo ant smertiês, taipo ir ponawótu malone per teisybę ant amżinôs gywátôs, per Jėzų Kristų, musû Wiešpati.

6. Pérskyrimas.

Apie pašwentinima ir naują paklusnumą, iš tikėjimo ateinanti.

Ką taygi ant to sakysime, argi griekė pasilikssime, kad malone jů macnésne pastotu?

2. Apsaugok Diewe! kaipogi griekė gywénti norėtumbim, kuriam mes pamirę esme?

3. Ar ne żinote, kad wisi, kurie mes į Jėzų Kristų krikštiti esme, į jo smertį esme krikštiti?

4. Taygi mes su jům esme paláidoti per krikštą į smertį, jeib lygey, kad kaipo Kristus prikéltas yra iš numirusiû per tėwo garbę, taipo ir mes naujamė gywastije waikščzotumbim.

5. Bet jey su jůmi įczėpiti tampame ant lygaus smerczio, tay ir taipojau prikėlime lygus busimę,

6. Zinodami, musû séngji żmogų su jůmi nukryżawotą, kad grieššnasis kunas lautusi, jeib tolaus griekui ne šlúżitumbim.

7. Nės kas numiręs, tas apteisintas yra nůg grieko.

8. Bet jey su Kristumi numirę esme, tay tikimės, su jůmi ir gywi busę;

9. Zinodami, Kristų iš numirusiû prikéltą, daugiaus ne mirsenti; smertis ant jo daugiaus ne ponawós.

10. Nēs kad jis numirẹs, tai jisai griekui numirẹs wienam kartui, bet kad gywas yra, tai Diewui gywas yra.
11. Szitaipo ir jús, žinokit, kad jús griekui numirẹ ir gywi ēsą Diewui Kristuje Jēzuje, musû Wießpatije.
12. Taygi ne důkite griekui ponawóti sawo smertélname kúne, jam paklusnus buti jo geidulůse;
13. Neygi sawo sánarus padůkit griekui ant neteisybês ginklû, bet pátys pasidůkit Diewui, kaip kurie iß numirusiû gywi pastójot, ir sawo sánarus Diewui tiesybês ginklams.
14. Nēs griekas ne galēs ponawóti ant jusû, kadangi po zokanu n' este, bet po malone.
15. Kaipgi? ar mes grießisime, ne po zokanu, bet po malone budami? Diewe apsaugok!
16. Ar ne žinote, kam pasidůdat tarnais su paklusnumu, to tarnai ēsat, kurio jús klausote; ar griekui ant smertiês, ar paklusnumui ant teisybês?
17. Bet Diewui dēkui, kad jús griekû tarnai buwẹ este, bet jau paklusnus pastójot iß ßirdiês, pawéikslui to pamókslo, kuriam padůti este.
18. Bet dabar walni pastojẹ nůg grieko, tarnais pastójot teisybês.
19. Aß žmogißku budu turu apie tai kalbēti, dēl silpnybês jusû kuno. Lygey kaip jús sawo sánarus pàdawēte tarnáwimui neczystybês ir iß wienôs neteisybês ant kitôs, taipo ir dabar padůkite sawo sánarus tarnáwimui teisybês, kad ßwenti pastotu.
20. Nēs kaip griekû tarnai buwote, tay walni buwote nůg teisybês.
21. Kokiogi waisaus tůczēs turējote? Kurio dabar gēdzaties; nēs tujû gálas yra smertis.
22. Bet dabar nůg griekû walni budami, ir Diewo tarnais pastojẹ, sawo waisų turite, kad ßwenti pastójote, bet gálas amžinoji gywatà.
23. Nēs smertis yra griekû alga, bet dowana Diewo yra amžinoji gywatà, Kristuje Jēzuje, musû Wießpatije.

7. Pérskyrimas.

Apie walnybẹ nůg zokano.

Ar ne žinote, mieli brolei, (nēs kalbu su zokaną žinanczeis) zokaną ponawójanti ant žmogaus, koley jis gywas?
2. Nēs moterißke, po wyru ēsanti, koley wyras gywas, pri-

rißta yra prie jo per zokanq, bet wyrui numirus, ji walna nůg zokano apie wyrq.

3. Todēl jey ji prie kito wyro yra, wyrui gywam ēsant, wenczawonystês pérzengtoji wadinama. Bet jey wyras mirßta, walna ji nůg zokano, kad ne wenczawonystês pérzengtoji yra, pas kitq wyrq budama.

4. Taipojau, mano brolei, ir jús este zokanui numarinti per Kristaus kunq, kad kito butumbit, butent to, kursai iß numirusiû prikéltas yra, jeib mes Diewui waisaus néßtumbim.

5. Nēs kaip kúne buwome, tay griekingi geidulei (kurie per zokanq pasikēle) buwo macnus sanarúse, smerczui waisus néßti.

6. Bet dabar walni esme nůg zokano ir jàm pamirę, kursai mus apkáltus laike, taipo, kad mes jam tarnàutumbim naujybēje dwásês ir ne senybēje raßytinês.

7. Kq taygi tarsime? Ar zokans yra griekas? Apsaugok Diewe! bet griekq aß n'ißpazinau, kaip tikt per zokanq. Nēs apie pageidimq nieko ne zinojau, kad zokans ne butu sakęs: ne pageisk!

8. Bet griekas priezasti ēmęs iß prisákimo, manije prikēle wisoki pageidimq. Nēs be zokano griekas buwo numiręs.

9. Bet aß pirma elgiausi be zokano; bet prisákimui ateinant, griekas wēl atgijo.

10. Bet aß numirau; ir rádosi, kad tas prisákimas man ant smertiês atējo, kursai taczau man ant gywastiês buwo dûtas.

11. Nēs griekas priezasti ēmęs iß prisákimo, prigáwo manę ir manę nuzawino per tq pati prisákima.

12. Zokanas yra tiesà ßwentas, ir prisákimas yra ßwentas, teisus ir géras.

13. Argi taipo, kas gér yra, man smerczù pastójo? Apsaugok Diewe! Bet griekas, kad pasirodytu, kaip griekas ēsqs man smerti per tq gérq padáre, kad griekas pastótu per mierq griesnas per prisákimq.

14. Nēs zinome, zokanq dwásißkq ēsanti; bet aß esmi kunißkas, po griekù pardůtas.

15. Nēs aß ne zinau, kq daras; nēs aß ne darau, kq noru, bet kq aß ne kenczu, tai darau.

16. Bet jey aß tai darau, kq ne noru, tay aß pritaru, zokanq gérq ēsanti.

17. Taygi aß tai jau daugiaus ne dàrau, bet griekas, kursai manije gywéna.

18. Nēs żinau, manije, tai esti, mano kúne, nieko géro ne gywénant. Norējimą aß tiesà turu, bet gérą ißpildīti ne randu.
19. Nēs géro, ko aß noru, to aß ne darau, bet pikto, ko ne noru, to darau.
20. Bet jey aß darau, ką ne noru, tai ne aß toktai darau, bet griekas manije ēsąsis.
21. Taygi aß sawij zokaną randu, kursai noru géro darīti, kad man piktybe prilimpa.
22. Nēs pasimēgstu Diewo zokanu, pagal widujį żmogų;
23. Bęt matau kitą zokaną sawo sanariûse, prießtaraujantį zokanui mano ume ir manę apkalantį griekû zokane, kursai yra mano sanariûse.
24. Aß bēdnasis żmogus, kas manę ißgélbēs iß kuno ßio smertiês?
25. Aß Diewui dēkawoju per Jēzų Kristų musû Wießpatį. Taygi aß tarnauju su umu Diewo zokanui, bet su kunu griekû zokanui.

8. Pérskyrimas.

Apie walnybę nů prażûdimo; Krikßczonių kryżių ir palinksminojimą.

Taygi dabar ne yra ney jókio prażûdimo tůse, kurie Kristuje Jēzuje yra, kurie ne pagal kuną elgiasi, bet pagal dwásę.

2. Nēs Dwásês zokanas, kursai gywus dáro Kristuje Jēzuje, manę ißwálnijo nůg griekû ir smertiês zokano.
3. Nēsa kas zokanui ne gálima buwo, (kadangi per kuną pasilpnītas buwo) tai dare Diewas, atsúsdams sawo Sunų po budu grießnojo kuno, bey grieko dēley, ir prażûde grieką kúne;
4. Jeib teisybe, zokane paraßyta, musije ißpildita butu, kurie dabar ne pagal kuną elgiamies, bet pagal dwásę.
5. Nēs kurie kunißki yra, tie kunißkay dumoja, bet kurie dwásißki yra, tie dwásißkay dumoja.
6. Bet kunißkay dumoti yra smertis; ir dwásißkay dumoti yra gywastis ir pakájus.
7. Nēs kunißkay dumoti yra neprietelyste prieß Diewą, kadangi Diewo zokanui ne padůta yra, nēs to ir ne gal.
8. Bet kurie kunißki yra, ne gal Diewui patikti.
9. Bet jús ne ēsate kunißki, bet dwásißki, jey kitaip Diewo Dwáse jusije gywéna. Bet kursai ne tur Kristaus Dwásês, tas jo ne yra.
10. Bet jey Kristus jusije yra, tay kunas tiesà numiręs grieko dēley, bet dwáse yra gywastis teisybês dēley.

11. Jeygi dabar Dwáse to,
kursai Kristų iß numirusiû pri=
kēle, jusije gywéna, tay ir tas
pats, kursai Kristų iß numi=
rusiû yr prikēlęs, jusû smertél=
nus kunus gywus padarys, to=
dēley, kad jo Dwáse jusije gy=
wéna.
12. Taygi mes, mieli brolei,
skolininkais esme, ne kunui, kad
pagal kuną elgtumbimies.
13. Nēs jey pagal kuną el=
giaties, tay mirti turēsite; bet
jey per dwásę kuno dárbus
marinate, tay gywi busite.
14. Nēs kurus Diewo Dwáse
wéda, tie yra Diewo waikai.
15. Nēs ne gáwote bérnißką
Dwásę, kad jums wēl reiktu
bijotis; bet gáwote waikißką
Dwásę, per kurę mes ßaukiame:
Abba, mielas Tēwe!
16. Ta pati Dwáse dûd lù=
dimą musû dwásei, mus Diewo
waikus ēsanczus.
17. Bet jeygu esme waikai,
tay ir esme dalykus gaunan=
tieji, butent Diewo dalininkai
ir draugdalininkai Kristaus, jey
tiktay su jůmi kenczame, kad
ir su jůmi į ßlowę ißkélti bu=
tumbim.
18. Nēs aß tikiûs, ßio czēso
kentējimus ne wertus ēsanczus
ßlowês, kuri turēs ant musû
apsireikßti.
19. Nēs tùżijasis laukimas
sutwērimo ißsiilgsta apreißkimo
Diewo waikû.
20. Kadangi sutwērimas pa=
důtas yra niekystei ne iß sawo
wálês, bet dēley to, kursai ji
padawe ant lùkesczio.
21. Nēs ir sutwērimas wál=
nas pastos nůg tarnáwimo pra=
gáißtanczo dáikto ant ßlownôs
walnybês Diewo waikû.
22. Nēs żinome, kad wisas
sutwērimas draug su mumis
ißsiilgsta ir tużijasi dar wisa=
dos;
23. Bet ne tiktay jis, bet tai=
pojau ir mes pátys, kurie turime
Dwásês pirmones, ißsiilgstame
taipojau pátys waikystês sawi=
pi ir laukiame ißgélbējimo sa=
wo kuno.
24. Nēs mes tiesà esme iß=
ganyti, taczau lùkestije. Bet
lùkestis, kursai régimas, ne lù=
kestis yra; nēs kaip kas gal
lukēti to, ką jis rég?
25. Bet jey lukuriam to, ko
nerégim, tay mes jo laukiam
per kantrumą.
26. Szitu budu ir Dwáse pa=
désti musû silpnybei. Nēs ne
żinome, ko melsti turime, kaipo
paréitis, bet pati Dwáse użtar
mus gerausey, neißkalbamais
dusáujimais.
27. Bet kurs ßirdis ißjēßko,
tas żino, kas Dwásês duma
yra; nēs ji ßwentůsus użstow

pagal tą, kas Diewui pamęg-
ſta.
28. Bet mes žinome, tiems,
kurie Diewą myl, wiſus dáik-
tus ant géro ateinant, kurie
pagal apſiēminą yra pawa-
dinti.
29. Nēs kurus jis pirma pa-
regējo, tus jis ir paſkyre, kad
lygus butu ábrozui jō Sunaus,
jeib jis butu pirmgimys daug
broliû.
30. Bet kurus jis paſkyre,
tus ir pawadino, bet kurus
jis pawadino, tus ir teiſus pa-
dáre, bet kurus jis teiſus pa-
dáre, tus jis ir ßlowingus pa-
dáre.
31. Kągi apie tai norime ſa-
kyti? Jey Diewas už mus, kas
gal prieß mus buti?
32. Kurſai ir ſawo paties
Sunaus ne czēdijo, bet ji už
mus wiſus padawe, kaipo jis
mums ſu jůmi ne wiſlab do-
wanótu?
33. Kas nor Diewo ißrinktůſus
káltinti? Diewas yra czonay,
kurs teiſus padáro.
34. Kas nor pražudyti? Kri-
ſtus yra czonay, kurſai nu-
miręs, ir jů daugiaus, kurſai
iß numiruſiû prikéltas, kurſai
yra po deßinês Diewo ir užſtow
mus.
35. Kas mus ſkirs nůg Die-
wo méilês? ar wargai? arba
tužba? ar pérſekinējimas? ar
bádas? ar nůgumas? ar pawo-
jimas? ar kárdas?
36. Kaipo paraßyta yra: ta-
węs dēley eſme nužawinami
per wiſą dieną; mes eſme lai-
komi per pjautinas awis.
37. Bet tamè wiſame mes
pérgalime macney dēley to,
kurs mus mylējo.
38. Nēs aß tikray žinau, kad
ney ſmertis, ney gywaſtis, ney
angēlas, ney kunigaikßtyſte, ney
macis, ney ēſąſis, ney buſęſis
daikts,
39. Ney aukßtumas, ney gi-
lumas, ney kits koks ſutwērimas
ne gal mus atſkirti nůg Diewo
meilês, kuri yra Kriſtuje Jēzuje,
muſû Wießpatije.

9. Pérſkyrimas.

Ißrinkimas ne ateit iß régimôs werty-
bês, bet iß Diewo malonês.

Aß ſakau tieſą Kriſtuje ir ne
melůju, tai man atlùdijá mano
sažine, ßwentoje Dwáſēje;
2. Kad aß didę ſmutnybę ir
ſkaudējimus be palowimo ſawo
ßirdije turu.
3. Wélijaus atſkirtas buti
nůg Kriſtaus už ſawo brolius,
kurie mano gentys yra pagal
kuną.
4. Kurie yra iß Izrael, kuriû
yra waikyſte ir garbē ir derē-

jimas, ir zokanas ir Diewo służba, ir pażadējimas;
5. Kuriû ir yra tēwai, iß kuriû Kristus ateit pagal kunq, kursai yra Diewas ant wiso paßlowintas ant ámżiû. Amen.
6. Bet aß tai ne sakau, kad Diewo żodis todēley pasibaigęs. Nēs ne wisi Jzraēlitēnai yra, kurie iß Jzraēlio yra;
7. Neygi wisi, kurie iß giminês Abraómo yra, todēley taipojau ir waikai yra, bet: Jzaoké taw wakai bus wadinami.
8. Tai esti, ne tie Diewo waikai yra, kurie pagal kunq yra waikai, bet pażadējimo waikai per waikus rokůjami yra.
9. Nēs tas yra pażadējimo żodis, kad jis sako: apie ßi czēsq aß ateisu, ir Zore turês sunų.
10. Bet ne tikt yra taipo su tůmi, bet ir kaip Rebekka iß wieno Jzaoko, musû tēwo, nēßcza pastójo,
11. Pirm ne kaip waikudu użgimusu buwo ir ney ko géro arba pikto buwo padáre, kad apsiēmimas Diewo pastowētu pagal ißrinkimq, jei buwo sakyta,
12. Ne iß darbû pélnimo, bet iß malonês pawadinanczo, taipo: didesnysis turēs tarnàuti mażesnamjam.

13. Kaipo ir paraßyta yra: Jokubq aß mylējau, bet Ezawq ne apkenczau.
14. Kqgi czę sakysim? Argi Diewas neteisus yra? Apsaugok Diewe!
15. Nēs jis Moizēßui sake: kuriam aß malonus esmi, tam esmi malonus, ir kurio aß susimilstu, to aß susimilstu.
16. Togidēl ne máczija żmogaus norējims arba bēgimas, bet Diewo susimilimas.
17. Nēs ráßtas sako Paraónui: todēl aß tawę prikēlau, kad paródiczau ant tawęs sawo macę, jeib mano wárdas apsákomas butu po wisas żemes.
18. Taygi jisai susimilsta, kurio jis nor, ir użkietin, kuri jis nor.
19. Tay tu man tari: kqgi jisai mus káltin? kas gal prieß jo wálę atsistengti?
20. Beje, miels żmogau! Kasgi tu esi, su Diewù norēdams bylinēti? Begu sako dárbas sawo mistrui: kam tu manę taipo darai?
21. Ar ne walè půdzui iß mólio stukio padaryti wienq rykq ant garbês ir antrq ant negarbês?
22. Todēl Diewas, norēdams kerßtq paroditi ir apréikßti sawo macę, su didzù kantrumu

neszójo kerszto rykus, taisytus
prażudimui.
23. Jeib żinoma barytu bago=
tystę sawo garbês ant mielaszir=
dingystês rykû, kurus padáręs
ant garbês,
24. Kurus jis pawadino, bu=
tent mus, ne tiktay isz Zydû,
bet ir isz pagonû;
25. Kaipo jis ir per Ozēą sá=
ko: asz tus wadisu sawo żmo=
nēmis, kurie ne buwo mano
żmones, ir tą sawo mylimaję,
kuri ne buwo mylima;
26. Jr nusidůsis, toje wie=
toje, kurioje jiems sakyta buwo:
jús ne este mano żmones, jie
gywojo Diewo waikais wadi=
nami bus.
27. Bet Jezaioszus szaukia uż
Jzrael: kad skaitlus waikû Jz=
raēlio butu kaip żiezdros prie
jurû, tay taczau pálaik's iszga=
nytas bus.
28. Nēs iszpildys tą żodi su
teisybe ir patrumpis sugaiszimo
czēsą; Wieszpats tą patrumpi=
nima darys ant żémês.
29. Jr kaipo Jezaioszus pirm
pasákęs: kad mums Wieszpats
Zebaot ne butu dáwes iszlikti
sēklôs, tay butumbim pastoję
kaipo Sodoma ir lygey kaipo
Gomorra.
30. Kągi dabar czę sakysime?
Tay sakysime: pagonai, kurie
ne jēszkójo teisybês, teisybę
apturējo; bet asz kalbu apie tą
teisybę, kuri isz tikējimo ateiti.
31. Bet Jzrael zokano teisy=
bês jēszkójo ir teisybês zokaną
ne apturējo.
32. Kodēl tai? todēl, kad jie
to ne isz tikējimo, bet kaip isz
zokano darbû jēszko. Nēs jie
isitrenke i ákmeni użsigawi=
mo.
33. Kaipo paraszyta yra: sztay,
asz padēmi Zione ákmeni użsi=
gawimo ir ůlą pasipiktinimo;
ir kas i ji tik, tas ne bus gē=
doje.

10. Pérskyrimas.

Pażinimas iszrinkimo ne randamas zo=
kane, bet Ewangēlioje.

Mieli brolei, mano szirdiês
wélijimas yra, ogi ir Diewą
praszau uż Jzrael, kad iszganyti
butu.
2. Nēs asz jiems důmi tą lů=
dimą, kad jie didey storawó=
jas uż Diewą, bet be iszmin=
tiês.
3. Nēs jie ne iszpażindami tei=
sybę, po akiû Diewo tinkanczę,
ir jēszkódami sawo paczû teisybę
iszkélti, szitaipo teisybei, po Die=
wo akiû tinkanczei, ne yra pa=
důti.
4. Nēs Kristus yra zokano
gálas, kas i ji tik, tas teisus.
5. Nēs Moizēszus rászo tiesà
apie teisybę isz zokano ateinan=

czę: kurśai żmogus tai dáro,
tas bus gywas tamè.
6. Bet teisybe iß tikējimo taj-
po śako: ne tark śawo ßirdije:
kas użżengs aukßtyn į dangų?
(tai nieko kit' niera, kaip Kristų
żemyn gabénti.)
7. Arba kas nużengs į gilu-
mą? (tai nieko kit' niera, kaipo
Kristų iß numirusiû aukßtyn
gabénti.)
8. Bet'ką ji śako? żodis yra
taw arti, butent tawo burnoje,
bey tawo ßirdije. Tai yra tas
żodis apie tikējimą, musû śá-
komas.
9. Nēs jey tu śawo burna iß-
pażysti Jēzų, jį Wießpatį ēsan-
tį, ir śawo ßirdije tiki, kad
Diewas jį iß numirusiû prikē-
lęs, tay busi ißganytas.
10. Nēs jey kas iß ßirdiês tik,
tas teisus paśtoja, ir jey kas su
burna ißpażysta, tas ißganytas
paśtoja.
11. Nēs ráßtas śako: kas į jį
tik, ne bus gēdoje.
12. Ne yra czonay ne jókio
śkirtumo tarp Zydû ir Gry-
kû; nēs jis yra wiśû wiens
Wießpats, bagots ant wiśû,
kurie jo meldzaśi.
13. Nēs kas Wießpatiês war-
do melśis, bus ißganytas.
14. Bet kaipo jie melśis, į
kurį netik? ir kaip jie tikēs,
apie kurį jie nieko ne girdējo?
ir kaipo jie girdēs, be śakytojo
Diewo żódzio?
15. Ir kaipo jie śakys Diewo
żodį, jey ne śunczami yra? Kai-
po ir paráßyta yra: kaip gra-
żos yra kójos tû, kurie pakáją
apśáko, ißganimo żodį pra-
neßa?
16. Bet jie ne wiśi Ewangē-
liôs klauśo. Nēs Jezaioßus
śako: Wießpatie, kas tik musû
śákimui?
17. Taygi tikējimas ateiti iß
śákimo Diewo żódzio, bet śá-
kimą per Diewo żodį.
18. Bet śakau: ar jie to ne
girdējo? Tieśà juk per wiśas
żemes ißējo jû balśas ir per
wiśą świetą jû żodzei.
19. Bet aß śakau: ar Izrael
to ne ißpażino? Pirmaśis Moi-
zēßus śako: aß jus śtrawójan-
czeis darysu an tû, kurie ne
mano żmones yra, ir ant gi-
minês neprotingôs įkerßiśu
jus.
20 Bet Jezaioßus dar śakyti
dréśa: aß atraśtas eśmi tû, ku-
rie manęs ne jēßkójo, ir paśi-
rodzau tiems, kurie manęs ne
klauśe.
21. Bet Izraēliui jis kalba:
wiśą dieną aß śawo rankas iß-
tieśau prieß żmones, kurie ne-
śiśakydinas ir prießtaraûja.

11. Pérſkyrimas.

Ißrinkimas yra ne pérkreipiamas.

Taipo aß dabar ſakau: argi Diewas ſawo żmones praſtúme? Apſaugok Diewe! nēs ir aß eſmi Izraēlitēnas iß Abraómo waikû, iß giminês Benjamin.

2. Diewas ne praſtúme ſawo żmones, kurus pirma paregējo. Arba, ar ne żinote, ką ráßtas apie Elioßų ſako, kaipo jis ſtojas po Diewo akiû prieß Izraēlį, tarydams:

3. Wießpatie, jie tawo prárakus nużawino, ir tawo altorus ißkàſe; ir aß wiens ißlikau, ir jie tykoj mano dußiôs.

4. Bet ką ſako jam diewißkaſis atſákimas? Aß ſaw paſilikdinau ſeptynis túkſtanczus wyrus, kurie ſawo kelius ne palenke Baálui.

5. Taipo ir dabar ßime czēſe béſtis ſu ßitais likuſeis pagal malonês ißrinkimą.

6. Bet jey tai iß malonês yra, tay ne yra iß darbû nupélnimo, kitaipo malone ne butu malone. Bet jey iß darbû nupélnimo, tay malone nieks; kitaipo nupélnimas ne butu nupélnimas.

7. Kaipogi dabar? Ko Izrael jēßko, to ne gauna. Bet ißrinktieji tai gauna; kiti yra użkietinti.

8. Kaipo paraßyta yra: Diewas jiems dawe įnirtuſę dwáſę, akis, kad ne regētu, ir auſis, kad ne girdētu, iki ßei dienai.

9. Ir Dowidas ſako: te pawirſta jû ſtálas į żabangą ir į ſpáſtą bey į papiktinimą, ir jiems į atlyginimą.

10. Apjékink jû akis, kad ne matytu, ir palenk jû nugarą wiſados.

11. Taygi ſakau dabar: argi todēl jie įſitrenke, kad pultu? Apſaugok Diewe! bet iß jû půlimo pagonams ißgánimas rádoſi, kad dibey rúpintus, aniems prilygti.

12. Nēs jey jû půlims ſwieto bagotyſte yra, ir jû ißkadà pagonû bagotyſte, kaipo jû daugiaus, kad jû ſkaitlus pilnas paſtotu?

13. Su jumis pagonais aß kalbu; nēs pagonû Apáßtalu budams, ſawo urēdą girſu;

14. Bau tus, kurie mano kunas yra, pajùdinczau ſtorawótis, ir kelis jû ißganyczau.

15. Nēs jey jû patrēmimas yra ſwieto ſudérinimas, kas tai kit butu, kaip gywaſtį nůg numiruſiû imti?

16. Jey įmaißims ßwentas, tay wiſa teßla ßwenta; ir jey ßaknis ßwenta, tay ir ßakos yra ßwentos.

17. Ogi norint ir kélos ßákos

sulàužitos yra; ir tu, laukinis
alywôs médis budams, tarp jû
įczēpitas esi ir dáli gawai
ßakniês ir brazdo alywôs mé=
dzio;
18. Tay nesigirkis prieß ßa=
kas. Bet jey prieß jas giriesi,
tay žinok, kad ne tu ßakni neßi,
bet kad ßaknis tawę néßa.
19. Tay tu sakai: ßákos su=
làužitos, kad aß įczēpitas bu=
czau.
20. Geray pakalbēta; jie su=
làužiti yra dēl sawo netikējimo,
bet tu stowi per tikējimą. Ne
pasididzůkis, bet bijokis.
21. Jey Diewas tikrujû ßakû
ne czēdijo, kad rasi ir tawęs ne
czēditu.
22. Todēl regēk malonę ir
nársą Diewo; nársą ant tû,
kurie půlę yra, bet malonę ant
sawęs, jeygu pasilikſi malonē=
je; kitaipo ir tu pakirstas busi.
23. Bet ir anie, jey ne pasi=
liekt netikējime, bus įczēpiti.
Diewas juk gál jůs wēl įczē=
piti.
24. Nēs jey tu iß alywôs mé=
dzio, kursai pagal sawo augi=
mą laukinis buwo, ißkirstas, ir
prieß czēpijimo budą, į gérą
alywôs médį įczēpitas esi, kaip
jû daugiaus tikrieji bus įczēpi=
ti į sawo tikrąjį alywôs médį?
25. Ne noru jums užtylēti,
mieli brolei, ßitą paslēptinę,
kad ne pasididzůtumbit: apje=
kimas iß daliês tikos Izraēliui,
iki pagonû pilnybei įējus,
26. Ir ßitaipo wisas Izrael
ißganytas butu, kaipo paraßy=
ta yra: ateis iß Ziono, kursai
ißganytu ir nukreiptu bedie=
wystę nůg Jokubo.
27. Ir tas yra mano derē=
jims su jeis, kad aß atimsu jû
griekus.
28. Pagal Ewangēlią aß jůs
laikau per neprietelus, jusû
dēley; bet pagal ißrinkimą aß
jůs mylu, tēwû dēley.
29. Nēs Diewas sawo dowa=
nû ir pawadinimo ne gál gai=
lētisi.
30. Nēs lygey kaip ir jús kita
kartą ne tikējote į Diewą, bet
dabar mielaßirdingystę gáwote
per anû netikējimą:
31. Szitaipo ir anie dabar
ne norējo tikēti į mielaßirdin=
gystę, jums ißrodytą, jeib ir jie
mielaßirdingystę apturētu.
32. Nēs Diewas wisus sura=
kino po netikējimu, jeib wisû
susimiltus.
33. Ak kokia gilybe bagotystês,
abiejû, kaip ißmintiês, taip ir
ißpažinimo Diewo! kaip wisay
neißmánomi yra jo súdai ir
nepértyrami yra jo kelái!
34. Nēs kas pažino Wieß=
patiês dumą? arba kas jo ro=
dininkas buwo?

35. Arba kas jam ką pirma dáwe, kad jam wēl butu atadůta?

36. Nēs nu jo, ir per jį, ir jamė yra wisi daiktai. Jam t'esie garbē ant ámžiû. Amen.

12. Pérskyrimas.

Pamokslai krikczoniško pasielgimo.

Aß graudenu jus, mieli brolei, per Diewo mielaßirdingystę, kad sawo kunus padůtumbit ant apierôs, gywôs, ßwentôs ir Diewui pamēgstanczôs, kuri testow jusû ißmintinga Diewo ßlúžma.

2. Ir nesilyginkite ßiam swietui, bet atsináujinkite per atnaujinimą sawo úmo, kad ißmēgintumbit, kuri yra geroji, pamēgstanti ir pilnoji walė Diewo.

3. Nēs aß sakau per malonę, man důtą, kožnam tarp jusû, kad ney wiens daugiaus apie sawę ne laikytu, tikt kaip kiek paréitis laikyti; bet apie sawę miernay laikytu, kožnas kaipo Diewas jam ißdalijo wierôs mierą.

4. Nēs lygey kaip mes wienamė kúne daug sánariû turim, bet wisi sánarei ne wieneropą weikalą tur:

5. Szitaipo ir mes daug esme wiens kuns Kristuje, bet tarp sawęs kits kito yra sánaru;

6. Turēdami tuleropas dowanas, pagal malonę mums důtą.

7. Jey kas tur prarakystę, tay ji wierai te prilygsta. Jey kas tur urēdą, tas te pilnawój' urēdą. Jey kas mokina, tas te pilnawój pamokslą.

8. Jey kas graudéna, tas te pilnawój graudénimą. Jey kas důda, te důda prastybēje. Jey kas waldo, tam te rúp. Jey kas mielaßirdingystę dáro, tas tai te dáro su linksmybe.

9. Méile te ne stow klastojanti. Ne késkite pikto, prie géro prisilaikykit.

10. Brolißka méile te stow tarp jusû ßirdinga. Kits kitą garbēj' laikimu pranokite,

11. Ne tingēkite, ką daryti turēdami. Dwásēje bukite karßti. Dabokities czēso.

12. Linksmi bukit nusitikējime, kantrus wargůse. Ne paliaudami melskities.

13. Szelpkite ßwentůsus jû reikalůse. Rods gadspádą důkit.

14. Żegnokite jus pérsekinējanczus; żegnokit ir ne kéikit!

15. Linksminkities su linksmaiseis, ir wérkit su wérkenczeiseis.

16. Bukit tarp sawęs wienôs dumôs. Ne jēßkokite aukßtû daiktû, bet pasižéminkities su pasižéminanczeiseis.

17. Nesilaikykities pátys per
ißmintingus, ne atadůkite ney
wienam piktą uż piktą. Rú-
pinkities apie patogùmą prieß
kożną.
18. Jey gálima yra, kiek pri-
mánote, su wisais żmonēmis
pakáju turēkit.
19. Ne pasigieżkite pátys,
mano mielausi, bet wietôs dů-
kite kerßtui: nēs yra paraßyta:
mano yra pagieżimas, aß at-
lygisu, sako Wießpats.
20. Taygi jey tawo nepriete-
lus álksta, wálgidik ji; jey jis
trokßta, pagirdik ji; tai dary-
dams żarijas surinksi ant jo
galwôs.
21. Te ne pérgal tawę pik-
tybe, bet piktybę pérgalēk su
gērybe.

13. Pérskyrimas.

Kaip prieß wyrausybę, artimą, ir sawę pati elgtisi reikia.

Kożnas te esie padůtas wyrau-
sybei, waldżą ant jo turinczei.
Nēs niera ney jokiôs wyrau-
sybês, kaip tikt nůg Diewo; bet
kur wyrausybe yra, ta yra Die-
wo istatyta.
2. Dēl tó, kas prieß wyrau-
sybę sténgiasi, tas prieß Diewo
istátimą sténgiasi; bet kurie
prießsisténgia, tie pátys saw
súdą sulauks.
3. Nēs wyresnieji ne yra bi-
jotini geriems darbáms, bet
piktiems. Bet jey ne nori wy-
rausybês bijotis, geray daryk,
tay jôs pagirtas busi.
4. Nēs ji yra Diewo tarnàite,
taw ant géro. Bet jey piktay
darai, tay bijokis, nēs ji ne
noprósnay kárdą néßa; ji Die-
wo tarnáite yrą, pagieżanti ir
korawójanti piktą dáranti.
5. Togidēl iß reikalo búkite
padůti, ne tiktay korawónês dē-
ley, bet ir sażinês dēley.
6. Dēl to ir meżlawą turit
mokēt, nēs Diewo tarnai yra
tam statyti, kad jus apgintu.
7. Togidēl kożnam důkite, ką
kalti este; meżlawą, kuriam
meżlawa půlas; muitą, kuriam
muitas půlas; báimę, kuriam
baime půlas; garbę, kuriam
garbē půlas.
8. Ney wienam kito nieko ne
skelēkite, kaip tikt kits kitą my-
lēt; nēs kurs kitą myl, tas żo-
kaną yra ißpildęs.
9. Nēs kas yra sakyta: ne pér-
żengk wenczawonę; ne użmußk;
ne wogk; ne lùdik neteisaus lù-
dimo; ne użsigeisk; ir jey koks
kits prisákimas daugiaus yra,
tas ißsilaiko ßimè żodije: my-
lēk sawo ártimą, kaip pats sawę.
10. Méile ártimui nieko pikto
ne dáro. Taygi méile yra żo-
kano ißpildimas.
11. Ir tai mes żinodami, bu-

tent czēsą, kad adyna czę yra, iß miego kéltis, kadangi dabar musû ißgánimas artésnis yra, ne kaip kada tikinczeis pastójom.

12. Naktis praējo, bet diena prisiártino. Todēl pamétę tamsybês dárbus, apsirēdykimēs ßwiesybês ginklais.

13. Patogey elgkimies kaip dienoj, ne apsirijimûse ir girtáwimûse, ne kamárosa ir ne wieżlibystēje, ne waidè ir pawydējime.

14. Bet apsiwilkit Ponu Jēzumi Kristumi, ir kuną kawokit, taczau taipo, kad ne ißdyktu.

14. Pérskyrimas.

Kaipo prieß mażtikinti elgtisi reikia.

Silpną tikējime priimkite, ir sażines ne painokite.

2. Nekursai wierija, kad jam walè, wisokius walgius wálgit; bet kursai silpnas yra, żelmeniû wálgo.

3. Kursài wálgo, tas te ne paniekin tą, kursai ne wálgo; ir kursai ne wálgo, tas te ne súdija tą, kursai wálgo; nēs Diewas ji priēme.

4. Kas tu esi, kad swétimą tarną súdiji? Jis sawo wießpaczui stow arba pûla; bet gal attiestas buti, Diews ji wēl gal attiesti.

5. Wiens laiko wieną dieną už antrą (brangésnę); bet kits wisas dienas lygias laiko. Kożnas tą mislija, tikray te żino.

6. Kurs dabójas dienû, tas Wießpaczui tai dáro, o kursai tû nesidabojas, tas taipojau Wießpaczui tai dáro. Kas wálgo, tas wálgo Wießpaczui; nēs jis Diewui dēkawoja. Kas ne wálgo, tas Wießpaczui ne wálgo; ir dēkawoj Diewui.

7. Nēs ney wiens musû saw paczam yra gywas, ir ney wiens saw paczam ne mirßta.

8. Gywi budami, gywi esme Wießpaczui; mirdami, mirßtame Wießpaczui. Todēl ar gywi, ar mirę, tai Wießpatiês esme.

9. Nēs tam ir Kristus numire, ir prisikēle, ir wēl gywas pastójo, kad ant gywujû ir numirusiû Wießpatimi butu.

10. Bet tu, kodēl sawo broli súdiji? arba tu kits, kodēl nieku werti sawo broli? Mes wisi prie Kristaus súdo krasês busime pastátomi.

11. Nēs yra paraßyta: kaip tikray aß gywas esmi, sako Wießpats, man wisi kielei turēs pasilenktis, ir wisi liezuwjei turēs Diewą ißpażinti.

12. Taipogi kożnas už sawę Diewui dûs rokundą.

13. Todēl daugiaus kits kitą ne súdikime, bet tai jû dau-

giaus ſúdikite, kad ney wiens
ſawo broliui ne būtu įſitrenki=
mo arba papiktinimo.
14. Aß žinau ir tikrą žinę
turu Wießpatije Jēzuje, kad
ney wiens daikts neczyſtas yra
per ſawę; tiktay tam, kurſai ką
rokuja per neczyſtą, tam pa=
czam yra neczyſtas.
15. Bet jey tawo brolis tawo
walgio dēley apſiſmútnijaſi,
tay tu jau ne elgeiſi pagal
méilę. Mielaſis, ne pagadink
tą ſawo walgiù, kurio dēley
Kriſtus numiręs yra.
16. Todēl dabokit, kad juſû
ſkárbas ne butu blùznijams.
17. Nēs Diewo karalyſte ne
yra walgims bey gērims, bet
teiſybe ir pakájus ir dzaug=
ſmas ßwentoje Dwáſēje.
18. Kurſai tamè Kriſtui ßlú=
žija, tas Diewui patinka ir
žmonēms yra wertas.
19. Todēl mes to jēßkokime,
kas ant pakájaus déra ir kas ant
pagérinimo tarp kits kito déra.
20. Mielaſis, ne ardyk wal=
gio dēley Diewo dárbą. Wi=
ſlab tieſà yra czyſta; bet ne
gér tam, kurſai ſu pažeidimu
ſawo ſažinês wálgo.
21. Geraus taw, ne wálgit
ney jokiôs mieſôs ir ne gérti
ney jokio wyno, arba to, iß ku=
rio tawo brolis paſižeidža, arba
paſipiktina, arba paſiſilpnina.
22. Jey turi tikējimą, tay tu=
rēk tą pas ſawę po Diewo akiû.
Jßganytas yra tas, kurſai pats
ſawo ſažinę ne apſunkin tamè,
ką jis priima.
23. Bet kurſai apie ką abejo=
ja ir taczau wálgo, tas praſú=
dytas yra; nēs tai ne eit iß
tikējimo. Bet kas ne iß tikē=
jimo eiti, tai griekas.

15. Pérſkyrimas.

Kodēl ſilpni tikejime ſu kantrumu kēſtini, ir kaipo krikßczonißkas elgimas gau=
namas.

Bet mes, kurie druti eſme, tu=
rim' ſilpnujû ſilpnybes, neßoti,
ir ne jēßkoti, pátys ſawimi pa=
ſimēgti.
2. Bet kožnas tarp muſû tai=
po te elgiaſi, kad ſawam árti=
mui patiktu ant géro, ant pa=
ſigérinimo.
3. Nēs ir Kriſtus ne jēßkójo
ſawim paſimēgti. Bet kaipo
paraßyta yra: gēdinimas tawę
gēdinanczû užpûle ant manęs.
4. Bet kas pirma paraßyta
yra, tai mums pamokſlui pa=
raßyta, kad per kantrumą ir
ráßto palinkſminojimą lúkeſti
turētumbim.
5. Bet Diewas kantrumo ir
palinkſminójimo te dûda jums,
kad butumbit wienôs dumôs
tarp ſawęs, pagal Jēzų Kriſtų.
6. Kad wienßirdžey, ſu wiena

burna gárbintumbit Diewą ir
Tėwą musû Wieszpatiês Jėzaus
Kristaus.
7. Todėl priimkities kits kitą,
lygey kaip jus Kristus priėme
ant Diewo laupsês.
8. Bet asz sakau, Jėzų Kristų
buwusi tarną appjaustimo dėl
Diewo tiesôs, kad patwirtintu
pažadėjimus, tėwams důtusus;
9. O kad pagonai Diewą gár-
bintu mielaszirdingystês dėley;
kaipo paraszyta yra: todėl asz
tawę gárbisu tarp pagonû ir
tawam wardui giedosu.
10. Ir wėl jis sako: linksmin-
kities, jús pagonai, su jo žmo-
nėmis.
11. Ir wėl: gárbikite Wiesz-
pati wisi pagonai, ir szlowin-
kite ji wisos žmonû gimines.
12. Ir wėl Jezaioszus sako:
bus szaknis Jessês, ir kurs kél-
sis ponawóti ant pagonû, ant
to pagonai nusitikės.
13. Bet lúkestiês Diewas te
papildo jus wisokia linksmybè
ir pakájumi tikėjime, kad pilną
lúkesti turėtumbit per macę
szwentôs Dwásês.
14. Bet asz tikray tikiu apie
jus, mieli brolei, kad jús pátys
este gerybês pilni, papilditi
wisokiu iszpažinimu, kad gálite
kits kitą graudénti.
15. Bet asz taczau pasidrá-
sinęs, jums ką raszyti norėjau,
mieli brolei, jums priminki,
dėley malonės, Diewo man
důtosês.
16. Kad Kristaus tarnas bu-
czau tarp pagonû, apierawoti
Diewo Ewangėlią, jeib pago-
nai apiera pastotu Diewui itin-
kanti, paszwésta per szwentąję
Dwásę.
17. Todėley galu girtisi Jė-
zuje Kristuje, Diewui tarnàująs.
18. Nės ne drysczau ką kal-
bėti, jey Kristus tai ne per ma-
nę darytu, priwersti pagonus
ant paklusnùmo, per žodi ir
dárbus.
19. Per mácę ženklû ir ste-
buklû ir macę Dwásês Diewo,
taip, aža nůg Jeruzalês ir
aplinkuy iki Illyrikôs, wislab
Kristaus Ewangėlia papildzau.
20. Ir labjausey rúpinaus
apsakyti Ewangėlią, kur Kri-
staus wárdas nežinomas buwo,
jeib ne ant swétimo grunto bu-
dawoczau;
21. Bet kaip paraszyta yra:
kuriems apie ji ne sakyta yra,
tie tai regės; ir kurie niera gir-
dėję, tie tai iszmanys.
22. Tai yra ir priežastis, kuriôs
dėley asz tánkey użtrùkintas
esmi, pas jus ateiti.
23. Bet dabar daugiaus wie-
tôs ne turėdam's sziosa žémėsa,
iszsiilgstu taczau pas jus ateiti,
jau nůg daug métû.

24. Kad kelausu į Ispanią, użeisu pas jus. Nēs tikiůs, ten pérkelaudams jus regēsęs, ir nů jusû iki ténay palydējimą gausęs, taipo taczau, kad pirma su jumis mážumą pasilinksminczau.

25. Bet jau į Jeruzalę kelauju, tarnàuti ßwentiems.

26. Nēs tie iß Macēdoniôs bey iß Akájaus iß géro wisotini sudējo dowanas pawárgusiems ßwentiems Jeruzalēje.

27. Ir tai iß géro dare ir yra jû skolininkai. Nēs jey pagonai jû dwásißkû dowanû dalywais pastójo, tay wert' yra, kad ir jie jiems kunißkůse lobjůse paßlúżitu.

28. Togidēl tai ißtaisęs ir jiems ßitą naudą użpéczwētijęs, per jus į Ispanią noru keláuti.

29. Bet aß żinau, kad pas jus ateisu, su pilna żegnone Kristaus Ewangēliôs ateisęs.

30. Bet aß graudenu jus, mieli brolei, per musû Poną Jēzų Kristų ir per Dwásês méilę, kad man padētumbit' drauge karáuti maldomis uż manę Diewop'.

31. Jeib ißgélbētas buczau nůg netikinczû Judēoje, ir kad mano tarnáwimas, kuri darau Jeruzalēj', ßwentiemsiems pa-[illegible]u,

32. Jeib su dżaugsmu pas jus ateiczau per Diewo wálę ir su jumis atsigaiwinczau.

33. Bet Diewas pakájaus te esie su jumis wisais! Amen.

16. Pérskyrimas.

Paprásimas uż Poebę, galausas sweikinimas, graudénimas ir dēkawojimas.

Bet aß jums paliecawoju musû séseri Poēbę, kuri tarnáuja surinkimui Kenkrēoje;

2. Kad ję priimtumbit Wießpatije, kaipo ßwentiems pareitis, ir gélbētumbit ję kożnamè weikale, kuriamè ji jusû priwálo; nēs ir ji daugiems pagélbējo, ir man paczam.

3. Swéikinkite Priską ir Akwilą, mano pagálbininkų dų Kristuje Jēzuje.

4. (Kuriůdu uż mano gywastį sawo kaklą dáwe; kuriemdwiem ne tiktay aß dēkawoju, bet ir wisi surinkimai tarp pagonû.)

5. Taipojau ir swéikinkite surinkimą jû namůse. Swéikinkite Epenētą, mano mielausį, kurs yra pirmonu tarp tû iß Akajôs Kristuje.

6. Swéikinkite Mariją, kuri daug procês ir darbû su mumis turējusi.

7. Swéikinkite Androniką ir Junioßų, mano gentis, ir mano draugkálinų, kuriůdu pagirtu

yra Apásztalu, ir pirm manęs buwę Kristuje.
8. Swéikinkite Ampliosźų, mano mylimą Wieszpatije.
9. Swéikinkite Urboną, musû pagálbininką Kristuje, ir Stakyną, mano mieląjį.
10. Swéikinkite Apellį, iszmēgintą Kristuje. Swéikinkite tus, kurie yra isz Aristobulo szeimynôs.
11. Swéikinkite ir Erodioną, mano gentį. Swéikinkite tus, kurie yra isz Narcissaus szeimynôs, Wieszpatije.
12. Swéikinkite Tripēnę ir Triposą, kuridwi Wieszpatije dirbusi. Swéikinkite Persidą, mano mieląję, kuri Wieszpatije daug dirbusi.
13. Swéikinkite Ruppą, iszrinktąjį Wieszpatije, ir jo mótiną, kuri ir mano mótina yra.
14. Swéikinkite Atsinkrytų bey Plegontę, Ermoną, Patrobaną, Ermēną, ir brolius su jeis ēsanczus.
15. Swéikinkite Pilologą bey Julią, Nerēją, bey jo séserį, ir Olympą, ir wisus szwentůsus pas jus.
16. Swéikinkite kits kitą tarp sawęs szwentu pabuczáwimu. Swéikin jus Kristaus surinkimai.
17. Bet asz graudenu jus, mieli brolei, kad dabotumbit ant tû, kurie suardimus dáro ir papiktinimus, priesz tą pamokslą, kuri iszmókot' ir nůg jû atsitráukite.
18. Nēs tokie Ponui Jēzui Kristui ne szlúžija, bet sawo pilwui; ir saldžeis žodžeis ir szwelnomis kalbomis jie iszwadžoja nekaltas szirdis.
19. Nēs jusû paklusnumas wisiems iszsireiszke. Todēley džaugiûs jumis. Bet asz noru, kad butumbit iszmintingi ant géro, o lēti ant pikto.
20. Bet Diewas pakájaus te pamin szētoną po jusû kojû umay. Malone Jēzaus Kristaus te esie su jumis!
21. Swéikin jus Timotējus, mano draugdarbininkas, ir Lucius, ir Jazonas, Sosipateris, mano gentys.
22. Asz Tercius jus swéikinu, kursai szę gromatą rasziau Wieszpatije.
23. Swéikin jus Gajus, mano ir wiso surinkimo gaspadorus. Swéikin jus Erastus, miesto skárbininks, bey Kwartus, brolis.
24. Malone Pono musû Jēzaus Kristaus, te esie su jumis wisais. Amen.
25. Bet tam, kursai jus gál pastiprinti pagal mano Ewangēlią ir sákimą apie Jēzų Kristų, per kuri apreikszta yra pa-

ſlēptine, kuri iß ßwieto pradzôs užtylēta buwo.

26. Bet dabar apreikßta ir apſakyta yra per prárakû raß-tus, iß iſákimo ámžinojo Die-wo, wierôs paklusnumą itaiſyti tarp wiſû pagonû:

27. Tam paczam Diewui, kur-ſai wiens ißmintingas eſti, te eſie garbē per Jēzų Kriſtų ant ámžiû! Amen.

(Súßta Rymionams iß Korintôs per Poebę, kuri tarnáwo ſurinkimui Ken-krēoje.)

Pirmoji gromata ßwento Powilo Korintionams.

1. Pérſkyrimas.

Graudénimas ant ſandorôs ir pakar-numo.

Powilas, pawadintas Apáßta-las Jēzaus Kriſtaus, per Die-wo wále, ir brolis Soſtēnês,

2. Surinkimui Diewo Korin-tè, paßwéſtiems Kriſtuje Jē-zuje, pawadintiems ßwentiems, ſu wiſais tais, kurie meldzaſi wardo muſû Pono Jēzaus Kriſtaus, wiſoſa jû ir muſû wietoſa;

3. Malone te eſie ſu jumis, ir pakájus nůg Diewo muſû Tēwo, ir nů Pono Jēzaus Kriſtaus.

4. Aß dēkawoju ſawo Diewui wiſados dēl juſû, už malonę Diewo, kuri jums důta yra Kriſtuje Jēzuje;

5. Kad eſte per ji wiſůſe da-lykůſe bagotais daryti, wiſamè pamokſle, ir wiſamè ißpažinime.

6. Kaipgi ir apſákimas apie Kriſtų juſije patwirtintas yra,

7. Taip, kad jús ney jokiôs dowanôs ne ſtokójat, bet tikt laukiat apreißkimo muſû Pono Jēzaus Kriſtaus,

8. Kurſai ir jus paſtipris iki gálo, jeib butumbit nebártini dienoje muſû Pono Jēzaus Kriſtus.

9. Nēs Diewas yra wiernas, per kuri jús pawadinti eſte i draugyſtę jo Sunaus Jēzaus Kriſtaus, muſû Wießpatiēs.

10. Bet aß graudenu jus, mieli brolei, per wárdą muſû Pono Jēzaus Kriſtaus, kad wiſi wienßirdzey kalbētumbit, ir te n'eſie tarp juſû pérſiſky-rimai, bet laikykities drutay prie kits kito, wienoje dúmoje ir wienoje miſlije.

11. Nēs man praneßta yra, mieli brolei, nug Kloês ßeimy-nôs apie jus, waidą tarp juſû eſanti.

12. Bet asz apie tai sakau,
kad tarp jusû wiens sako: asz
esmi Pówilo; antras: asz esmi
Apollo; tréczas: asz esmi Kē-
páso; ketwirtas: asz esmi Kri-
staus.
13. Kaipgi? argi Kristus
pérdalitas? Argi Powilas uż
jus nukryżawotas? Argu jús
wardan Powilo este krikisztiti?
14. Asz dēkawoju Diewui, kad
isz jusû ney wieną ne krikszti-
jau, kaip tikt Krispų ir Gajų;
15. Kad ne kas sakytų, manę
krikisztijusi mano wardan.
16. Bet asz ir krikisztijau Ste-
póno namiszkius; potam ne żi-
nau, ar kelis kitus krikisztijau.
17. Nēs Kristus manę ne-
sunte krikisztiti, bet Ewangēlią,
apsakyti; ne iszmintingais żo-
dzeis, kad ne kryżus Kristaus
niekù pawirstu.
18. Nēs żodis apie kryżų pra-
půlantiems yra paikyste, bet
mums, kurie iszgánomi, yra
macis Diewo.
19. Nēs paraszyta yra: asz isz-
niekisu iszminti iszmintingujû,
ir protą protingujû atmesu.
20. Kamè iszmintingieji? Ka-
mè rasztemokiti? Kamè swieto
iszmintingieji? Ar ne Diewas
iszminti szio swieto į paikystę
pérwerte?
21. Nēs kadangi swietas per
sawo iszminti Diewą jo iszmin-
tije ne pażino, geray patiko
Diewui, per paiką kożoni isz-
ganyti tus, kurie tai tik.
22. Nēs Zydai żénklû prászo,
ir Grykai iszmintiês jēszko.
23. Bet mes apsákom' Kristų
nukryżawotąji, Zydams papik-
tinimą, ir Grykams paikystę.
24. Bet pawadintiems, taip
Zydams, kaip ir Grykams,
apsákom Kristų, Diewo maci,
ir Diewo iszminti.
25. Nēs diewiszkoji paikyste
iszmintingésne uż żmones; ir
diewiszkoji silpnybe drutésne yra
uż żmones.
26. Dabókities, mieli brolei,
sawo pawadinimo: ne daug isz-
mintingujû pagal kuną, ne
daug macnujû, ne daug auksz-
tôs giminês ēsanczû pawadinti;
27. Bet kas paika yra po akiû
swieto, tai Diewas iszsirinko,
kad iszmintingůsus apgēdintu,
ir kas silpna po akiû swieto,
tai Diewas iszsirinko, kad ap-
gēdintu, kas stipri yra;
28. Ir kas ne aukisztôs gimi-
nês po akiû swieto, ir kas pa-
peikta, Diewas iszrinko, ir kas
nieku yra, jeib į nieką pawérstu,
kurs dingosi kas ēsąs.
29. Kad po jo akiû ney jok's
kunas nesigirtu.
30. Isz kurio ir jús ateinat'
Kristuje Jēzuje, kursai mums
Diewo darytas yra į iszminti

ir į teisybę, ir paśwentinimą ir į atpirkimą.

31. Jeib, kaipo parašyta yra: kas giras, tesigirie Wieśpatimi.

2. Pérskyrimas.

Prástas budas Ewangeliją apsakyti.

Ir aś, mieli brolei, kaip pas jus atējau, ne atējau su puikeis żodzeis, arba su aukśta iśminċze, jums apsakyti diewiśką kożoni.

2. Nēs ne tarausi ką żinąs tarp jusû, kaip tiktay Jēzų Kristų ir tą nukryżawotą.

3. Ir aś buwau pas jus su silpnybe, su baime ir su didżù drebējimu.

4. Ir mano żodis bey mano kożonis ne buwo śwelnûse żodżûse żmogiśkôs iśmintês, bet iśródime dwásês ir galybês.

5. Kad jusû tikējimas butu ne żmonû iśmintije, bet Diewo galybēje.

6. Bet apie ką mes kalbame, tai taczau esti iśmintis prie tobulû; ne iśmintis śio swieto, ney wyresnujû śio swieto, kurie sugáiśta;

7. Bet mes kalbame apie iśminti Diewo, slapczey paslēptą, kurę Diewas paskyre pirm swieto, ant musû śłowês.

8. Kurę ney wiens wyresnujû śio swieto niera iśpażinęs; nēs kad ję butu iśpażinę, tay śłowês Wieśpati ne butu nukryżawoję.

9. Bet, kaip parašyta yra: ką ney wiena akis ne regējo, ir ney wiena ausis ne girdējo, ir ney į jokio żmogaus śirdi ne iējo, tai Diews pagatáwiję tiems, kurie jį myl.

10. Bet mums tai apréiśke Diewas per sawo Dwásę. Nēs Dwáse iśjēśko wisus dáiktus, ir gilybes Diewystês.

11. Nēs kurs żmogus żino, kas żmoguje yra, kaip tiktay dwáse żmogaus, jamè ēsanti? Taipojau ney wiens ne żino, kas Diewije yra, kaip tiktay Dwáse Diewo.

12. Bet mes ne gáwome dwásę swieto, bet Dwásę iś Diewo, kad galim' żinoti, kas mums Diewo dûta yra;

13. Koktai mes ir kalbame, ne żodzeis, kurus żmogiśka iśmintis gal mokiti, bet żodzeis, kurus śwenta Dwáse mokin, ir súdijam dwásiśkus daiktus dwásiśkay.

14. Bet żmogus iś sawo prigimimo nieko n'iśmáno, kas Dwásês Diewo yra; paikyste yra jamui, ir ne gal tai pérmanyt, nēs tur dwásiśkay súdijama buti.

15. Bet dwásiśkasis wiską súdija, ir ney wieno ne súdijams.

16. Nès kas Wieszpatiês du-
mą pažino? arba kas jį pamo-
kis? Bet mes turim Kristaus
dumą.

3. Pérskyrimas.

Mokìtojei yra tarnai, laukininkai ir bu-
dawonininkai. Wieszpats ir gruntas isz-
gánimo yra Kristus.

Ir asz, mieli brolei, ne galējau
su jumis kalbēti, kaip su dwá-
siszkais, bet kaip su kuniszkais,
lyg su jaunais waikais Kristuje.
2. Sirdžau jus pienu ir ne
dawjau wálgį; nēs dar ne ga-
lējot ir dabar dar ne gálit,
3. Kadangi jús dar kuniszki
este. Nēs kadangi kersztas ir
barnis ir nesandora tarp jusû
yra, argi ne kuniszki este ir el-
giaties pagal žmogiszką budą?
4. Nēs jey wiens sako: asz
esmi Pówilo; bet antras: asz
esmi Apollo; argi ne kuniszki
este?
5. Taygi kas yra Powilas?
kas Apollo yra? tarnu yra jů-
du, per kuriůdu tikį pastójot, ir
toktai, kaipo Wieszpats kožnam
dawęs.
6. Asz sodinau, Apollo aplàiste,
bet Diewas dawe tárpą.
7. Taygi ney tas, kurs sodi-
na, ney tas, kursai aplàisto,
ko yra; bet Diewas, důdąsis
tárpą.
8. Bet kursai sodina, ir kursai
aplàisto, wiens kaip kits yra.
Bet kiekwiens sawo algą gaus
pagal sawo dárbą.
9. Nēs mes esme Diewo sán-
darbininkai; jús Diewo dirwa
este, ir Diewo budawone.
10. Asz isz Diewo malonês,
kuri man důta yra, dējau grun-
tą, kaip iszmintingas budawo-
nininkas; kits budawoja ant
to. Bet kožnas tesidaboja,
kaipo ant to budawoja.
11. Kitą gruntą tiesà ney
wiens ne gal dēti, be to, kurs
dēts yra, kursai yra Jēzus
Kristus.
12. Bet jey kas ant to grunto
budawoja auksą, sidábrą, bran-
gius ákmenus, médį, szieną, ja-
wēnas,
13. Tay kiekwieno dárbas bus
apréiksztas; ana diena tai isz-
ródis. Nēs per ugnį bus ap-
réiksztas, ir koksai kóžno dárbas
bus, pérmēgis ugnis.
14. Jey kieno dárbas iszliks,
kurį jis ant to budawójo, tay
jis algą gaus.
15. Bet jey kieno dárbas su-
degs, tay isz to iszkádą gaus;
bet jis patsai bus iszgantytas,
taczau taipo, kaip per ugnį.
16. Ar ne žinote, jus Diewo
bažnyczą ēsanczus, ir Dwásę
Diewo jusije gywénanczę?
17. Jey kas bažnyczą Diewo
pagadin, tą Diews pagadis.

Nẽs Diewo bažnyczia ßwenta
yra, ta júſ eſte.
18. Ney wiens te ne prigau-
na pats ſawę. Kurſai iß juſû
dingojas ißmintings ẽſąs, tas
te paſtoj paikas ßimè ſwiete,
kad ißmintingas butu.
19. Nẽs ßio ſwieto ißmintis
yra paikyſte pas Diewą. Nẽs
paraßyta yra: ißmintingůſus
ſugáuna jis jû kytryſtẽj'.
20. Jr wẽl: Wießpats žino
ißmintingujû miſlis, kad jos
niekingos yra.
21. Dẽl to ney wiens te ne-
ſigirie iß žmonû. Wiſlab juſû
yra.
22. Ar butu Powilas, ar
Apollo, ar Kẽpas, ar ſwietas,
ar gywatà, ar ſmertis, ar butu
ẽſąſis, ar buſęſis daikts, wiſlab
juſû yra;
23. Bet júſ eſte Kriſtaus, bet
Kryſtus yra Diewo.

4. Pérſkyrimas.

Mokitojû wertybe, urẽdas ir wargai.

Per tokius te laiko mus kož-
nas, butent per Kriſtaus tar-
nus ir užweizdus paſlẽptinû
Diewo.
2. Galauſey iß užweizdû kit
nieko ne jẽßkoma, kaip tikt, kad
wierni butu ißraſti.
3. Bet man menks daikts yra,
juſû, arba žmogißkôs die-
nôs buczau ſúdijams, neygi
pats ſawę ne ſúdiju.
4. Aß tieſà nieko neſižinaus,
bet tamè n'eſmi aptéiſintas.
Bet Wießpats yra manę ſúdi-
jąſis.
5. Todẽl, ne ſúdikit pirm czẽ-
ſo, ik ateinant Wießpaczui, kur-
ſai ir į ßwieſą ſtatys, kas tam-
ſybẽje paſlẽpta yra, ir rodą
ßirdžû ißréikß; tada kiek wie-
nam bus garbẽ nûg Diewo.
6. Bet toktai, mieli brolei, aß
apie ſawę ir Apollo ißmaniau,
juſû dẽley: jeib iß muſû iß-
moktumbit, kad néy wiens ſawę
dideſnu ne laikytu, kaip dabar
paraßyta yra, jeib néy wiens
prieß kits kitą, kito dẽley ne
paſipúſtu.
7. Nẽs kas tawę ißkẽle? bet
ką turi, ką ne gáwęs? bet jey
gáwęs, kągi girieſi, buk ne gá-
węs?
8. Júſ jau paſótinti, júſ jau
pralóbot, júſ be muſû. pona-
wójat; ir dûk Diewe, kad júſ
ponawótumbit, jeib ir mes ſu
jumis ponawótumbim.
9. Bet aß miſliju, Diewą mus
Apáßtalus per praſczauſus ſtá-
czuſi, kaip ſmerczui padůtus;
nẽs mes priſižwálgimu paſtó-
jom' ſwietui ir angẽlams, bey
žmonẽms.
10. Mes paiki eſme dẽl Kri-
ſtaus; bet júſ ißmáną eſte Kri-

stuje. Mes silpni, bet jús sti-
prus. Jús šlowingi, bet mes
paniekinti.
11. Ik šei adynai kenczam bá-
dą ir troškumą, ir nûgi esme, ir
mušami, ir ne turim ney jokiôs
tikrôs pasiliekanczôs wietôs.
12. Ir dirbam ir prowijam
sawo rankomis. Mus darko,
tay mes żegnojam; mus pérse-
kinēja, tay mes kenczame; mus
blùżnij, tay mes Diewą mel-
dżam.
13. Mes wisados esme kaip
keikims swieto ir wisû żmonû
sášlawos.
14. Tai ne rašau, kad jus
apgēdinczau, bet graudenu jus,
kaip sawo mielus waikus,
15. Nēs norint déšimt túk-
stanczû wadû turētumbit Kri-
stuje, tay taczau ne daug tēwû
turite. Nēs aš jus pagimdżau
Kristuje Jēżuje per Ewangēlią.
16. Todēl graudenu jus, bu-
kit mano pasekējei.
17. Tôs paczôs prieżastiês
dēley nusunczau pas jus Ti-
motēјų, kursai yra mano mie-
las ir wiernas sunus Wieš-
patije, kad jums primintu ma-
no kelùs, kurie Kristuje yra,
lyg kaipo aš wisur wisûse su-
rinkimûse mokinu.
18. Keli pasipucza, buk aš
pas jus n'ateisęs.
19. Bet wéikey pas jus ateisu,
jey Wieśpats nor, ir išjēškosu,
ne żodżus pasipútusû, bet stip-
rybę.
20. Nēs karalyste Diewo ne
stow żodżûse, bet stiprybēje.
21. Katro norite? ar su rykšte
pas jus ateisu, ar su méile ir
lengwà dwasè?

5. Pérskyrimas.

Badarimas kekšystês; iššlawims raugo
Kaipo, ir del ko grieкai wengtini.

Wisur kalbamą, kekšystę tarp
jusû ēsanczę, irgi tokią kekšystę,
apie kurę ney pagonai sakyti
ne żino, kad wiens su sawo
tēwo moterimi laikos.
2. Ir jús pasipútę este, ir ne
jû labjaus smútijoties, kad tas,
kurs tai dáręs, nûg jusû butu
atskirtas.
3. Aš tiesà, kurs aš su kunu
tén nė esmi, taczau tén esmi su
dwasè, jau ney kaip pats tén
budams pasúdijau tamui, kur-
sai tai taipo dáręs yra,
4. Wardan musû Pono Jē-
żaus Kristaus, jusû surinkime
su sawo Dwasè ir su stiprybè
musû Pono Jēżaus Kristaus,
5. Ji padûti šētonui ant su-
gadinimo kuno, jeib išganyta
butu dwáse dienoje Pono Jē-
żaus.
6. Jusû gyrus ne esti grażus.
Ar ne żinote, kad máżumas
raugo wisą tešlą iraugin?

7. Taygi iššlůkit séną raugą
(griekį), jeib butumbit naujas
imaišimis, kaipo jůs este nerau-
ginti. Nës ir mes turim wely-
kû awinëli, tai esti Kristus, už
mus apierawotas.
8. Todël welykas šwéskime,
ne sename rauge, neygi rauge
nelabumo ir piktenybês; bet nė-
raugintamė tešlė tikrybês ir
tiesôs.
9. Aš jums rašiau toje gro-
matoje, kad nieko dárbo ne tu-
rëtumbit su kekšininkais.
10. Tai wisay ne misliju apie
kekšininkus šimė swiete, arba
apie godingus, arba apie plë-
šikus, arba apie balwonû gár-
bintojus; šeip turëtumbit iš
swieto išeiti.
11. Bet dabar rašiau jums,
kad jůs su jeis nieko dárbo ne
turëtumbit, butent, jey kas wa-
dindinas broliu ir yra kekšinin-
kas, arba godingas, arba balwo-
nû gárbintojis, arba blůžnitojis,
arba girtůklis, arba plëšiks; su
tokiu ney wálgite ne wálgikit.
12. Nës kas man rûp laukė
ësajie, kad aš jûs turëczau sú-
diti? Ar jůs ne súdijate tus,
kurie widuje yra?
13. Bet Diewas laukė ësan-
czůsus súdis. Pátys iš sawo
tarpo išmėskite tą, kursai piktas
yra.

6. Pérskyrimas.

Pabarims del netinkanczo bylinejimo prowoje, ir kekšystės.

Kaip drésa kas iš jusû, waidą
turëdams su kitu, prowótis po
akiû neteisujû, ir ne po akiû
šwentujû?
2. Ar ne žinote, kad šwentieji
swietą súdis? Taygi jey nůg
jusû súditas bus swietas, argi
ne ganà geri este, mažausas
skundas súditi?
3. Ar ne žinote, kad mes
ant angëlû súdą laikysim. Kai-
pogi ne labjaus ant czësišků
lobjû.
4. Bet jůs, kad czësišků lobjû
dëley skundą turite, tay imat
tus, kurie paniekinti yra surin-
kimė, ir státot jûs per sudžas.
5. Ant jusû apgëdinimo tai
turu sakyti. Argi ney jókio iš-
mintingo niera tarp jusû? ar-
ba taczau ney wieno, kurs
galëtu súditi tarp brolio ir bro-
lio.
6. Bet brolis su broliu pro-
wójas, ir tai po akiû netikin-
czujû.
7. Jau nusidëjimas yra tarp
jusû, kad su kits kitu bylinëjate.
Kodël jůs ne labjaus důdaties
saw neteisybę daryti? Kodël
jůs ne labjaus důdaties sawę
prigauti?
8. Bet jůs neteisybę dárote
ir prigaunat, ir tai brolius.

9. Ar ne žinote, kad neteisieji ne gaus į dalykus karalystês Diewo? Ne išwadžokities, ney kekšininkai, ney balwonû gárbintojei, ney wenczawonystês pérženginojei, ney neczystieji, ney waikdarkytojei,

10. Ney wágys, ney godingi, ney girtůklei, ney blůžnytojei, ney plēšikai, ne gaus karalystę Diewo į dalykus.

11. Ir tokie jusû keli buwote; bet jús este numazgoti, jús este pašwęsti, jús este apteisinti per wárdą Pono Jēzaus ir per Dwásę musû Diewo.

12. Wis man walè, bet ne wis naudinga yra. Wis man walè, bet ney joks daikts manę pérweiks.

13. Walgis pilwui, ir pilwas walgiui; bet Diewas ši ir aną niekù pawers. Bet kunas ne kekšystei, bet Wiešpaczui, ir Wiešpats kunui.

14. Bet Diewas Wiešpati prikēlęs, ir mus taipjau prikéls per sawo macę.

15. Ar ne žinote, jusû kunus Kristaus sánareis ēsanczus? Argi ēmęs Kristaus sánarus padaryczau tus kékšês sánareis? Apsaugok Diewe!

16. Arba ar ne žinote, kad kas su kekšè laikosi, tas yra wienu kunu su je? nēs bus (sako jisai) du wienamè kúne.

17. Bet kas prie Wiešpatiês glaudžasi, tas yra wiena dwáse su jůmi.

18. Wengkite kekšystę! Wisi griekai, kurus žmogus dáro, ne prieiti jo kuną; bet kas kekšauja, tas prieš sawo paties kuną susigriešij.

19. Arba, ar ne žinote, kad jusû kunas bažnycza yra šwentôs Dwásês, kuri yra jusije, kurę turit iš Diewo ir ne este sawo paczû.

20. Nes brangey atpirkti este. Dēl to gárbinkit Diewą ant sawo kuno ir sawo dwásēje, kurie yra Diewo.

7. Pérskyrimas.

Atsákimas ant wisokiû klausimû, apie suwenczawotus, newédusus ir našles.

Bet apie tai, ką jús man rášēt, atrašau: gér žmogui ne lytēti ney jokiôs moteriškês.

2. Bet, idant kekšystę wengtumbit, te tur kožnas sawo moteri, ir kožna te tur sawo wyrą.

3. Wyras te atliekt moterei kaltaję méilę; lygey taipojau ir materiške wyrui.

4. Moteriške ne tur wálês ant sawo kuno, bet wyras. Lygey taipojau ir wyras ne tur wálês ant sawo kuno, bet moteriške.

5. Ne atsitraukit nůg kits kito,

kaip tikt su pawélijimu abiejû ant walandôs, kad pastnikáwimui bey maldoms spéta turétumbit; ir wēl susieikit, kad jus ne gunditu šētonas, dēl jusû neczystybês.

6. Bet toktai sakau wálę dûdams, ir ne kaip per prisákimą.

7. Bet wéliczau, kad wisi żmones butu, kaip aš; bet kożnas tur sawo paties dowaną iš Diewo, wiens taip, kits šeip.

8. Aš tiesà sakau newédusiems ir našlēms: gér yra jiems, kad ir jie taip pasiliekt, kaip aš.

9. Bet jey jie ne gal susiwaldyti, tay te wedie; geraus yra wésti, ne kaip gaštumè dégti.

10. Bet wedusiems įsakau, ne aš, bet Wiešpats, kad moteriške nesiskirtu nûg wyro;

11. Bet jeygu ji atsiskirtu, kad pasiliktu newédusi, arba kad ji su sawo wyru suderētu. Ir kad wyras sawo paczę ne léistu nûg sawęs.

12. Bet kitiems aš sakau, ne Wiešpats: jey brolis netikinczę tur moteri, ir jei mēgsta gywént su jûmi, tas te nesiskirie nûg jôs.

13. Ir jey moteriške netikinti wyrą tur, ir jam mēgsta gywént su je, ta te nesiskirie nûg jo.

14. Nēs netikis wyras pašwéstas yra per moteriškę, ir netikinti moteriške pašwenczama per wyrą. Kitaip butu jusû waikai neczysti; bet dabar jie šwenti yra.

15. Bet jey netikis skirasi, tay tesiskirie. Brolis, arba sesû tokiûse daiktûse walnu yra. Bet pakájuje mus Diewas pawadinęs yra.

16. Bet ką tu żinai, tu moteriške, bau tu wyrą išganytą padarysenti? Arba tu wyre, ką tu żinai, bau tu moteri išganyta padarysęs?

17. Taczau kaip kiekwienam išdalijo Diewas, kożnas, kaip jį Wiešpats pawadino, taipo te elgiasi. Ir taipo aš įstatau wisûse surinkimûse.

18. Jey kas appjaustits pawadintas, tas te ne augina neapipjaustimą. Jey kas pawadintas neapipjaustime, tas te nesidûda appjaustit.

19. Appjaustimas yra niekas, ir neappjaustimas yra niekas, bet Diewo prisákimus laikyti.

20. Kiekwienas te pasiliekt tamè pawadinime, kuriamè yra pawadintas.

21. Jey bérnu pawadintas esi, nesirúpink; bet jey gali

wálnas pastoti, to jû geraus
wartok.
22. Nēs kas bérnu pawadin-
tas yra Wiešpatije, tas yra
walnasis Wiešpatiês. Taipo-
jau, kas wálnas pawadintas
yra, tas yra bérnas Kristaus.
23. Jús brangey atpirkti este;
ne pastokit žmonû bérnais.
24. Kožnas, mieli brolei, ku-
riamė yra pawadintas, tamė
jis te pasiliekt po akiû Diewo.
25. Bet apie mérgas ne turu
prisákimą Wiešpatiês; bet sa-
kau sawo misli, kaipo aš mie-
laširdingystę gawau nûg Wieš-
patiês, wiernas buti.
26. Taygi mislijn, toktay gér
ēsant, dēl bēdôs po akiû ēsan-
czôs, kad gér yra žmogui, taipo
buti.
27. Jéy sudûtas esi su mo-
teriške, ne jēškok pérskirtas
buti; bet jey wálnas esi nûg
moterišk-ês, tay ne jēškok mo-
teriškês.
28. Bet jey wedi moteriškę,
ne susigriešiji, ir jey merga
tekētu, ne susigriešija; taczau
tokie kunižkus turēs warguš.
Bet aš rods jusû czēdiczau.
29. Bet tai sakau, mieli bro-
lei, czēsas yra trumpas. To-
gidēl tai mano mislis: kurie
paczes tur, kad butu, kaip ne
turi; ir kurie werkia, kad butu,
kaip ne werkią;
30. Ir kurie dzaugias, kaip
nesidzaugią; ir kurie perka, kaip
nieko ne turi;
31. Ir kurie wartoja šio
swieto, kad tą ne piktay war-
totu; nēs daiktai šio swieto pra-
gáišta.
32. Bet aš rods norēczau,
kad be rúpesczio butumbit. Ne-
wédęsis rupinas apie tai, kas
Wiešpatiês yra, kaipo Wieš-
paczui itiktu.
33. Bet wédęsis rúpinas apie
tai, kas swieto yra, kaipo itiktu
páczei. Yra skirtumas tarp
moteriškês ir tarp mergôs.
34. Netekējusi rúpinas apie
tai, kas Wiešpatiês yra, jeib
šwenta butu, ne tiktay kúne,
bet ir dwásēje; bet tekējusi rú-
pinas apie tai, kas swieto yra,
kaipo wyrui itiktu.
35. Bet toktai sakau jums ant
jusû naudôs; ne kad mesczau
jums wirwę aplink káklą, bet
tam, kad mandagu yra, ir jús
wis ir be užtrukinimo Wieš-
paczui šlúžiti galētumbit.
36. Bet jeygu kuriam régisi,
sawo mergai ne mandagu bu-
sent ne tekējus, kadangi jau nû-
taka, ir ne gálint kitaip buti,
te dáro, ką nor; ne susigriešija;
te teka ji.
37. Bet kada kas drútay ap-
siim, kadangi ne priwerczams,
ir sawo walną wálę tur ir tai

pasižada sawo szirdije, sawo
mergą tokę palaikyti, tas geray
dáro.
38. Paskiaus, kursai ję už
wyra iszdůst, tas geray dáro;
bet kursai ne iszdůst, tas geraus
dáro.
39. Moteriszke pririszta yra
prie zokano, koley jôs wyras
gywas yra; bet jey jôs wyras
užmiegt, tay walė jei nutekēti,
už kuri ji nor, kad tiktay Wiesz-
patije tai nusidůtu.
40. Bet ji iszganytingésne
yra, jey taipo pasiliekt, pagal
mano misli. Bet asz tarůs, kad
ir asz turis Diewo Dwásę.

8. Pérskyrimas.

Apie balwonû apiera, ir wartojima krikszczoniszkôs walnybês be papiktinimo.

Bet apie balwonû apierą ži-
nome, nēs mes wisi turime isz-
pažinimą. Iszpažinimas papu-
cza, bet méile pagérina.
2. Bet jey kas tikis, ką žinąs,
tas dar nieko ne iszpažysta, kai-
po turētu iszpažinti.
3. Bet jey kas Diewą myl,
tas jo pažintas yra.
4. Taipogi žinome apie wal-
gius balwonû apierôs, kad
balwons nieks yra swiete, ir
kad niera kito Diewo per tą
wieną.
5. Nēs noris yra, kurie wa-
dinami diewais, ar butu dan-
guje, ar ant žémês, kadangi
daug yra diewû ir daug wiesz-
paczû;
6. Taczau mes turime tikt
wieną Diewą, Tēwą, isz kurio
yra wisi daiktai, ir mes jamė:
ir wieną poną Jēzų Kristų, per
kuri wisi daiktai yra, ir mes
per ji.
7. Bet ne kožnas tur tą ži-
nojimą; nēs keli dar sawo sa-
žinę sunkin balwóno dēley, ir
wálgo tai per balwonû apie-
rą, tůmi jû sažine, kadangi ji
taip silpna, pastoja apbjáurin-
ta.
8. Bet walgis ne padáro mus
geresnus Diewui. Jey wál-
gome, dēl to mes ne busim ge-
resni; jey ne wálgome, dēl to
mes ne busim' menkesni.
9. Bet dabokities, kad ta jusû
walnybe ne butu ant papikti-
nimo silpnujû.
10. Nēs jey kas tawę, kurs
iszpažinimą turi, matytu už stálo
sēdinti balwonû namůse, ar jo
sážine, kadangi jis silpnas yra,
ne gauna priežasti, wálgiti bal-
wonû apierôs?
11. Ir taipo tawo iszpažini-
mo dēley silpnasis brolis pra-
žûs, kurio dēley taczau Kristus
numiręs.
12. Bet kad jûs taipo susigrie-
szijat priesz brolius ir jû silpną

sażinę pażeidżat, tay susigrießijaties prieß Kristų.

13. Togidēl, jey wálgis mano broli papiktintu, aß niekadôs miesôs ne wálgiczau, kad sawo broli ne papiktinczau.

9. Pérskyrimas.

Kaiwo Apáßtalas, krikczoniszką walnybę pildidams, sawo urēdą wartoja.

Ar aß ne esmi Apáßtalas? ar ne esmi wálnas? argi ne regējau musû Poną Jēzų Kristų? ar jús ne este mano dárbas Wießpatije?

2. Jey ne kitiems esmi Apáßtalas, tay taczau jusû Apáßtalas esmi: nēs péczwētis mano Apáßtal-urēdo jús este Wießpatije.

3. Jey manę kas klausia, tay aß taipo atsakau:

4. Ar mums ne walè wálgit ir gérti?

5. Ar ir mums ne walè seseri per moteri drauge wéstis, kaip kitiems Apáßtalams ir Wießpatiês broliams, ir Kēpui?

6. Arba, ar tikt man ir Barnabui ne walè, tai daryti?

7. Kas kada traukia į kárą ant sawo patiês kaßtôs? Kas sodina wynyczą ir ne wálgo jôs waisaus? Arba kas gano kaimenę ir ne wálgo pieno kaimenês?

8. Bet ar tai kalbu pagal żmonû budą? ar ne sako tai ir zokanas?

9. Nēs żôkane Moiżēßaus paraßyta yra: jauczui kùlanczam nasrû ne użrißk. Ar rúpinas Diewas tiktay apie jáuczus?

10. Arba ar ne tai sako abelnay musû dēley? nēs tai musû dēley paraßyta. Nēs árąsis, lúkestije tur arti, ir kùląsis lúkestije tur kùlti, kad gautu pagal sawo lúkesti.

11. Jey mes jums sējam dwásißkus dáiktus, ar didis tai dáiktas yra, jey wálome kunißkus jusû dáiktus?

12. Bet jey kiti tą wálę ant jusû gáwę yra, kám ne jû labjaus mes? bet mes tôs walês ne wartójom, bet wiską pakenczame, jeib Ewangēlią Kristaus ne użtrùkintumbim.

13. Ar ne żinote, kad tie, kurie apierawoja, wálgo apierôs? ir kurie altorui ßlúżija, nůg altoraus ißsilaikos?

14. Taipo ir Wießpats paliepe, kad Ewangēlią apsákąjie, nůg Ewangēliôs tur ißsilaikyti.

15. Bet aß to nieko ne wartojau. Ir ne todēl apie tai rąßau, kad taipo su manim' butu laikoma. Wéliczaus numirßtąs, użot kas mano garbę turētu į nieką pawérsti.

16. Nēs kad Ewangēlią ap-
sakau, to ne priwalau girtis;
nēs tai turu daryti. Jr bēda
man, kad aß Ewangēlią ne ap-
sakyczau.
17. Jey rods darau, tay man
alga důdama; bet jey ne rods
darau, tay taczau man tas urē-
das pawierits.
18. Kokiagi tai mano alga?
Butent, jeib apsakyczau Ewan-
gēlią Kristaus ir daryczau tai
walnay ir dykay, kad sawo wal-
nybês ne piktay wartoczau prie
Ewangēliôs.
19. Nēs norint wálnas esmi
nůg kóžno, taczau pasidariau
wisiems tarnu, jeib jû daug
laimēczau.
20. Zydams pastojau kaip
Zydas, jeib Zydus laimēczau;
tiems, kurie po zokanu yra, pa-
stojau kaipo po zokanu, jeib tus,
kurie po zokanu yra, laimē-
czau.
21. Tiemus, kurie be zokano
yra, pastojau kaip be zokano
(kaczeig be zokano ne esmi po
akim' Diewo, bet esmi zokanè
Kristaus), jeib tus, kurie be zo-
kano yra, laimēczau.
22. Silpniems pastojau kaip
silpnas, jeib silpnůsus laimē-
czau; wisiems wisokiu pasto-
jau, jeib wisur ben kelis ißga-
nyczau.
23. Bet tai darau Ewangē-
liôs dēley, jeib jôs dalywas
buczau.
24. Ar ne žinote, kad tie, kurie
lenktyn bēga, tie wisi bēga, bet
wiens tikt gauna lažybą? Tay-
gi taipo bēgkit, jeib tą gautum-
bit.
25. Bet kiekwiens karáująs
nůg wisû dáiktû atsiláiko; anie
taipo, kad pragáißtanti wai-
niką gautu, bet mes nepragáiß-
tanti.
26. Bet aß taipo bēgu, ne
kaip ant nežinû. Aß taipo ßir-
mawoju, ne kaip ůrą plakdams.
27. Bet aß sawo kuną bau-
džu ir tą rámdau, jeib kitiems
(Diewo žodi) sakydams ne pats
buczau péiktinas.

10. Pérskyrimas.

Kunißką drasumą reik' wengti.

Bet ne noru, mieli brolei, jeib
jûs ne žinotumbit, kad wisi
musû tēwai buwo po débesim',
ir wisi per mares pérējo;
2. Jr wisi po Moižēßum krikß-
titi, débesimi ir marēmis;
3. Jr wisi wienoki dwásißką
walgi wálge;
4. Jr wisi wienoki dwásißką
gērimą gēre, bet jie gēre iß
dwásißkôs ůlôs, paskuy sékan-
czôs, kuri buwo Kristus.
5. Bet daugiû jû ne pamēgo
Diewo; nēs jie tape parmußti
púsczoje.

6. Bet tai mums pawyzdzui nusidawe, jeib ne użsigeistumbim pikto, lygey kaipo anie użsigeide.

7. Ir ne bukite balwonû gárbintojei, kaip anû keli buwo, kaip paraßyta yra: żmones sēdosi wálgit ir gérti ir kēlēsi żáisti.

8. Ir ne kekßaukim, kaip keli anû kekßáwo, ir prapûle wienoj' dienoj' dwidéßimt ir trys túkstanczei.

9. Bet neygi gundikime Kristų, kaip anû keli jį gunde, ir żalcziû nużawinti buwo.

10. Ir ne murmēkite, kaip anû keli murmējo, ir per żudytoji buwo nużawinti.

11. Toktai wislab jiems nusidawe pawyzdzui; bet mums paraßyta pagraudénimui, ant kuriû atējo swieto gálas.

12. Togidēl, kas mislij stowis, tesidaboja, kad ne pultu.

13. Dar ne użpûle jus pagundimas, kaip tikt żmogißkas, bet Diewas yra wiernas, kursai ne léidza jus gundinti per jusû ißgalējimą, bet dáro, kad pagundimas tokį gálą gauna, kad tą gálit pakélti.

14. Dēl to, mano mylimi, wengkite balwonû ßlúżma.

15. Kaip su ißmintingais kalbu, súdikit jús, ką sakau.

16. Pérżegnotasis kylikas, kurį pérżegnojam, ar tas ne yra draugyste kraujo Kristaus? dûna, kurę laużam', ar ta ne yra draugyste kuno Kristaus?

17. Nēs wiena dûna yra, taip musû daug wienas kunas; kadangi mes wisi wienôs dûnôs dalywi pastójom.

18. Żurēkit į Izrael pagal kuną; kurie apierôs wálgo, ar tie ne yra draugystēj altoraus?

19. Kągi dabar sakysu? Ar sakysu, kad balwonas kas yra? arba kad balwonû apiera kas yra?

20. Bet aß tai sakau, kad ką pagonai apierawoja, tai apierawoja welniams ir ne Diewui. Bet aß ne noru, kad jús welnû draugystēj butumbit.

21. Jús ne gálite podraug gérti Wießpatiês kyliką ir wélnû kyliką. Jús ne gálite podraug dalywais buti Wießpatiês stálo ir wélnû stálo.

22. Arba, ar prieß Wießpatį tyczosimies? Ar mes drutesni uż jį?

23. Wis tiesà man walè, bet ne wis naudinga. Wis man walè, bet ne wis pagérina.

24. Ney wiens te ne jēßko, kas jo yra, bet kożnas kas kito yra.

25. Wis, kas ant miesôs tur-

gaus pardůdama, tai wálgikit, nieko neklausinēdami, jeib sązinês czēdytumbit.
26. Nēs zéme yra Wiespatiês ir kas toje yra.
27. Bet jey kas jus pakwiestu iß netikinczû, ir jús norit eiti, tai wis, ką jums padeda, wálgikit, nieko ne klausinēdami, jeib sázinês czēditumbit.
28. Bet jey jums kas tartu: tai esti balwonû apiera, tay ne wálgikit dēl to, kursai jums tai pasáko, jeib sázinês czēditumbit. Zéme yra Wießpatiês ir kas toje yra.
29. Bet aß sakau apie sázinę, ne tawo, bet kito. Nēs dēl ko důczau sawo walnystę súditi nůg kito sázinês?
30. Nēs jey aß tai su dēkawone priimu, kodēlgi turēczau buti ißblùznijams dēl to, uz ką aß dēkawoju?
31. Taygi ar wálgot, ar gérat, ar ką tikt dárote, tai wis darykit ant Diewo garbês.
32. Ne bukit' papiktinimu ney Zydams, ney Grykams, ney surinkimui Diewo.
33. Kaip ir aß wisiems wisůse dáiktůse itinku, ir ne jēßkau, kas man, bet kas wisiems naudinga, jeib ißganyti butu.

11. Pérskyrimas.

Apie kelis elgimus maldosa, ir wertinga wartojimą ßwentôs weczerês.

Bukite mano pasekējei, kaipo aß Kristaus.
2. Aß giru jus, mieli brolei, kad manęs atsimenat wisůse dáiktůse ir laikote budą, lygey kaip jums dawjau.
3. Bet aß jums důmi zinę, kad Kristus yra kózno wyro galwa; bet wyras yra galwa moterißkês, bet Diewas yra galwa Kristaus.
4. Kiek wienas wyras, kurs meldzasi, arba pranakáuja, ir tur ką ant galwôs, tas apgēdin sawo gálwą.
5. Bet moterißke, kurie meldzasi, arba pranakáuja su ne apdengtà gálwa, ta sawo gálwą apgēdin; nēs lyg' yra, néy ji butu apskùsta.
6. Jey ji ne nor apsidengti, tay jei ir plaukus reikia nukirpti. Ale kadangi ne manbagu, kad moterißke nukirptus plaukus tur, arba nuskùsta yra, tay te apsideng gálwą.
7. Bet wyras ne tur apsidengti gálwą, nēs jis yra Diewo abrozas ir garbē; bet moterißke yra wyro garbē.
8. Nēs wyras ne esti iß moterißkês, bet moterißke esti iß wyro.
9. Ir wyras ne esti sutwertas

moteriszkês dēley, bet moteriszke
wyro dēley.
10. Dēl to moteriszke tur ma=
ciês źénklą turēt ant galwôs,
angelû dēley.
11. Taczau ney wyras be mo=
teriszkês, ney moteriszke be wyro
ne yra Wieszpatije.
12. Nēs kaipo moteriszke isz
wyro, tàipo ateit ir wyras per
moteriszkę; bet wiſlab isz Diewo.
13. Pátys ſawip ſúdikit; ar
mandagu, kad moteriszke ne
apdengta po akiû Diewo mel=
ſtus?
14. Arba ar ne mokin jus ir
pats prigimimas, kad wyrui
gēda yra, jey jis ilgus plaukus
źéldin;
15. Ir moteriszkei garbē, jey
ji ilgus plaukus źéldin? plau=
kai jei dûti yra dàngalui.
16. Bet jey kas yra tarp ju=
ſû, kurs rods norētu waiditis,
tas te źino, kad mes toki budą
ne turim', neygi ſurinkimai
Diewo.
17. Bet asz tai priſakydams
ne galu girti, kad ne gereſnu,
bet pikteſnu budu ſuſieinat'.
18. Pirmjaus, kad ſuſieinat'
ſurinkime, girdzu, atſiſkyrimus
tarp juſû ēſant; o isz daliês tai
ir wieriju.
19. Nēs tur buti tarp juſû
atſiſkyrimû, jeib tie, kurie tikri
yra, butu apreikszti.
20. Kad jau ſuſieinate, tay
czonai ne wálgot' Wieszpatiês
weczérę.
21. Nēs, kada weczére tur
wálgita buti, kiekwienas ſawo
paties walgi pirma ima; ir
wiens yra iszálkęs, ir kits gir=
tas.
22. Argi ne turit namû, ku=
riûſe wálgit ir gérti galētumbit?
Arba ar paniekinat' ſurinkimą
Diewo ir apgēdinat' tus, kurie
nieko ne tur? ką jums ſakyſu?
ar jus pagirſu? tamè jus ne=
giru.
23. Asz gawau nůg Wiesz=
patiês, ką jums dawjau. Nēs
Ponas Jēzus szitoj' naktij, ku=
rioj' buwo iszdůtas, ēme důną,
24. Dēkawojo ir lauźe tą, ſa=
kydams: imkit', wálgikit, tai
eſti mano kunas, uź jus lauźo=
mas; tai darykit ant mano at=
ſiminimo.
25. Szitokiu budu, ir kyliką
po weczérês, ſakydams: tas ky=
likas yra naujas teſtamentas
mano krauje; tai darykite, kiek
kartû gérſit, ant mano atſimi=
nimo.
26. Nēs kaip tánkey sziôs
důnôs wálgiſit' ir isz szio ky=
liko gérſit', turit' Wieszpatiês
ſmerti apſakyti, iki jam atei=
nant.
27. Kurſai jau newertingay
wálgo tą důną, arba isz kyliko

Wieszpatiês gér, tas káltas yra kūno ir kraujo Wieszpatiês.

28. Bet žmogus patsai tesimēgin, ir taipo te wálgo tôs důnôs ir isz to kyliko te gerie.

29. Nēs kas newertingay wálgo ir gér, tas saw pats súdą wálgo ir gér, tůmi, kad jis ne atskir kūną Wieszpatiês.

30. Togidēl ir taip daug negálinczû ir ligonû tarp jusû yra, ir gérs dalyks jau miegt.

31. Nēs jey pátys sawę súditumbim, ne butumbim súdijami.

32. Bet kada súdijami, tay mes Wieszpatiês baudžami esme, kad drauge su swietu ne prapultumbim.

33. Dēl to, mano mieli brolei, kada susieinat' wálgiti, tay laukite kits kito.

34. Bet jey kas àlksta, tas te wálgo namēj', kad ne ant súdo susieitumbit. Kitus dáiktus itaisysu, kad ateisu.

12. Pérskyrimas.

Kaip dwásiszkos dówanos wartójamos.

Bet apie dwásiszkas dówanas, mieli brolei, ne noru, kad ne žinotumbit'.

2. Jús žinote, kad pagonai buwote ir nuējote pas nebylus balwonus, kaipo wédami buwote.

3. Todēl apsakau jums, kad ney wiens per Dwásę Diewo kalbąsis, Jēzų ne prakéikia; ir ney wiens ne gal Jēzų Wieszpatim' wadinti, kaip tikt per Dwásę szwentą.

4. Yra tuleropos dówanos, bet wiena yra Dwáse.

5. Ir tuleropi yra urēdai, bet wiens yra Wieszpats.

6. Ir tuleropos yra galybes, bet wiens yra Diewas, dárasis wislab wisûse.

7. Kiek wienamè ródosi dowanos Dwásês, wisiems ant naudôs.

8. Wienam důdama per Dwásę kalbēti su iszmincze, kitam důdama kalbēti su (asztrù) iszmánimu, pagal tą pacžę Dwásę;

9. Kitam tikējimas, toj paczoj Dwásēj; kitam dówana iszgyditi, toj paczoj Dwásēj;

10. Kitam stebuklus daryti, kitam prarakáwimas, kitam dwases atskirti, kitam tuleropi liežuwjei, kitam liežuwjus iszguldyti.

11. Bet tai wislab dáro ta pati wiena Dwáse ir iszdalija kiekwienam jo ypatiszką dowaną, kaip ji nor.

12. Nēs lygey kaipo wienas yra kunas, ir taczau daug sánariû tur, bet wisi sánarei wieno kuno, norint jû daug yra, ta-

czau wienas kunas yra; taipo
ir Kristus.
13. Nēs mes wisi per wieną
Dwásę į wieną kuną esme krikß-
titi, ar butumbim Zydai, ar-
ba Grykai, bernai arba walni;
ir wisi į wieną Dwásę pagir-
diti.
14. Nēs ir kunas ne wienas
yra sánaris, bet daug.
15. Bet jey koja tartu: aß ne
esmi ranka, dēl to ne esmi kuno
sánaris; ar dēl to ji ne butu
kuno sánaris?*
16. Ir jey ausis tartu: aß ne
esmi akis, dēl to ne esmi kuno
sánaris; ar dēl to ji ne butu
kuno sánaris?
17. Kad wisas kunas akis
butu, kur butu girdējims? kad
jisai wisas butu girdējimas, kur
butu ůstijimas?
18. Bet dabar Diewas sána-
rius státe kożną ypaczey prie
kuno, kaip jis norējo.
19. Bet kad wisi sánarei wiens
sánaris butu, kur dingtu ku-
nas?
20. Bet dabar daug yra sá-
nariû, ale wienas yra kunas.
21. Ne gal akis sakyti rankai:
aß tawęs ne priwalau; arba
wēl galwa kójoms: aß jusû ne
priwalau.
22. Bet labjaus tie kuno sá-
narei, kurie régisi mums silp-
nausi ēsa yra priwalingiausi.
23. Ir kurie mums ródosi ne
garbingiausi ēsą, tiems dau-
giausey garbês důdam; ir kurie
mums ne grażey pritinka, tus
labjaus ißrēdom.
24. Nēs kurie mums grażey
pritinka, tie to ne priwálo.
Bet Diewas taip sudawádijo
kuną, ir menkesnamjam sánarui
daugiausey garbês dáwe.
25. Kad ne atsiskyrimas butu
kúne, bet sánarei uż kits kitą
lygey rúpintus.
26. Ir jey wiens sánaris ken-
czia, tay wisi drauge kenczia;
ir jey wiens sánaris ßlowingay
laikoms, tay wisi sánarei draugè
dżaugiausi.
27. Bet jús este kunas Kri-
staus ir sánarei, kiek wiens pa-
gal sawo dáli.
28. Ir Diews státe surinkimè
pirmjaus Apáßtalus, ant antro
prárakus, ant trēczo mokitojus,
potam stebuklû dáranczus, po-
tam dowana ißgydit turinczus,
gélbētojus, waldonus, tuleropus
liezuwjus.
29 Ar jie wisi yra Apáßta-
lai? ar wisi yra prárakai? ar
wisi mokitojei? ar wisi stebuklû
darytojei?
30. Ar wisi tur dówaną iß-
gyditi? ar wisi kalba tulero-
pais liezuwjeis? ar gal wisi
ißguldyti?
31. Bet jēßkokit' gerausû dó-

wanû. Ir aß jums dar geréś=
ni kélą paródiśu.

13. Pérśkyrimas.

Krikßczonißkôs méilês grażumas ir bu=
das.

Jey aß żmonû ir angēlû lie=
żuwjeis kalbēczau ir méilês ne
turēczau, tay buczau warias
użąs, arba kankalas śkambąs.
2. Ir jey galēczau prarakáu=
ti, ir żinoczau wiśas paślēp=
tines ir wiśą ißpażinimą, ir
turēczau wiśą tikējimą, taipo,
kad ir kálnus pérkelczau, ir méi=
lês ne turēczau, tay nieks bu=
czau.
3. Ir jey wiśą śawo turtą
ubagams ißdalyczau ir důczau
śawo kuną dégint, ir méilês ne
turēczau, tay nieko man ne má=
czitu.
4. Méile yra lengwa ir mei=
linga, méile ne papykśta, méile
ne eśti śawwálninke, ne paśipu=
czia,
5. Ne dárkos, ne jēßko kas
śawo yra, ne iśipykśidin, ne jēß=
ko ißkádôs.
6. Ne dżaugiaśi neteiśybe, bet
dżaugiaśi tieśà.
7. Wiślab pakencza, wiślab
tik, wiśo lúkur, wiślab pakel.
8. Méile niekados ne paláuja,
norint palàus prarakáwimai,
ir palàus liežuwjei, ir ißpażi=
nimas palàus.
9. Nēs muśû żinojimas yra
iß daliês, ir muśû prarakáwi=
mas iß daliês yra.
10. Bet kad ateis kas tobula
yra, tay palàus muśû żinojimas
iß daliês.
11. Kúdikiu budams, kalbē=
jau kaip kúdikis, ir kaip kúdikis
ißmaniau, ir dumojau kaip kú=
dikis. Bet kaip jau wyru pa=
śtojau, atmeczau kúdikiû budą.
12. Mes dabar régime per
żerkolą tamśamè żodije, bet ta=
da nů wéido iki wéido. Dabar
pażyśtu iß daliês, bet tada pa=
żyśu, kaip ir aß pażintas eśmi
13. Bet dabar paśiliekt tikē=
jimas, lúkeśtis, méile, tie trys:
Bet méile didżauśa jû yra.

14. Pérśkyrimas.

Tikras wartojimas liežuwjû ir prara=
káwimo.

Jēßkokit' méilês. Didey rúpin=
kities apie dwáśißkas dówanas;
bet labjauśey, kad prarakáu=
tumbit.
2. Nēs kurs kalba liežuwjeis,
tas ne żmonēms kalba, bet Die=
wui; nēs ney wiens jo ne klau=
śos, bet Dwáśēje jis kalba pa=
ślēptines.
3. Bet kurs prarakáuja, tas
kalba żmonēms ant pagérini=
mo ir ant pagraudénimo ir
ant palinkśminójimo.
4. Kurs liežuwjeis kalba, tas

pats sawę pagérin; bet kurs prarakáuja, tas pagérin surinkimą.

5. Aß norē̃czau, kad jús wisi liežuwjeis kalbē̃ti galē̃tumbit, bet daugiaus, kad prarakáutumbit. Nē̃s kas prarakáuja, didésnis yrà už tą, kurs liežuwjeis kalba, jeygu ben tai ir ißguldytu, kad surinkimas iß to pagérintas butu.

6. Taygi, mieli brolei, jey pas jus ateiczau ir kalbē̃czau liežuwjeis, kam jums derē̃czau, jey su jumis ne kalbē̃czau ar per apreißkimą, ar per aßtru ißmánimą, ar per prarakáwimą, ar per pamokslą?

7. Juk taipo stow ir tůse dáiktůse, kurie skàmba, ir taczau negywi, ar butu wamždis, ar arpa: kad ne skirtus balsus ißdůtu, kaip galima žinoti, kas wamždzůta, ar kas ant arpôs žáista yra?

8. Nē̃s jey trúbas ne pérmanomą balsą ißdůda, kas ant mußio pasigátawos?

9. Taipo ir jús, kada liežuwjeis kalbat', jey ne ißmánomą kalbą ißléidzat, kaip bus žinoma, kas kalbē̃ta yra? nē̃s į wē̃ją kalbē̃site?

10. Yra tiesà tulcropi budai balsû swiete, ir tû paczû taczau ne esti ney wiens ne pérmanomas.

11. Taygi jey ne žinau balso pérmanimą, busu ne ißmánoms tam, kursai kalba; ir kalbąsis bus man ne pérmanomas.

12. Taipo ir jús, kadangi didey rúpinaties apie dwásißkas dówanas, to jē̃ßkokit', kad surinkimą pagérintumbit', kad wiso apstingay turē̃tumbit.

13. Dē̃l to, kas liežuwjeis kalba, taipo tesimeldža, kad jis tai ir ißguldytu.

14. Bet jey aß liežuwju meldžůs, tay meldžasi mano dwáse; bet mano duma ney wienam nieko ne máczija.

15. Bet kaipgi tur buti? taipo butent: melsůs su dwasè, irgi melsůs ir dumoje; giedosu psalmus dwáseje, irgi giedosu psalmus ir su duma.

16. Bet kada tu žegnoji dwásē̃je, kaip gal tas, kurs wietoje nemokito stow, Amen tarti ant tawo dē̃kawonês? kadangi jis ne ißmáno, ką tu kalbi.

17. Tu tiesà geray dē̃kawoji, bet kitsai iß to ne pagérinams.

18. Aß dē̃kawoju sawo Diewui, kad daugiaus kalbu liežuwjeis už jus wisus.

19. Bet surinkimè wélijůs penkis žodžus kalbē̃ti sawo duma, jeib ir kitus pamokiczau, ne kaip déßimt túkstanczû žodžiû liežuwjeis.

20. Mieli brolei, ne pastokit'

kúdikeis iszmánime, bet pikteny=
bēje bukite kúdikeis, ale iszmá=
nime bukite tobuli.
21. Zokane paraszyta yra: asz
kitais liežuwjeis ir kitomis lú=
pomis kalbēsu sziems žmonēms,
ir taczau manęs ney taip ne
klausys, sako Wieszpats.
22. Togidēl liežuwjei ne yra
žénklu tikintiems, bet netikin=
tiems; bet prarakáwimas ne
netikintiems, bet tikintiems.
23. Taygi jey wisas surinki=
mas wienoje wietoje susieitu,
ir wisi liežuwjeis kalbētu, bet
ieitu tén nemokiti arba netiki,
ar ne sakytu, jus ēsant padú=
kus?
24. Bet jey wisi prarakáutu,
ir kad ateitu netikis, arba ne=
mokits, tas butu tû wisû pér=
ludítas ir wisû súditas.
25. Ir taipo, kas jo szirdije
paslēpta, butu régima, ir jis
taipo pultu ant sawo wéido,
Diewo melstus ir iszpažintu,
Diewą tikray ēsanti jusije.
26. Kaipgi dabar yra, mieli
brolei? kad susieinate, kiekwie=
nas tur psalmus, tur pamokslą,
tur liežuwjus, tur apreiszkimą,
tur iszguldimą. Wis tai te
béstis ant pagérinimo.
27. Jey kas liežuwju kalba,
ar po dy, ar daugiausey po tris,
pakárczuy, tay wiens te isz=
guldo.
28. Bet jey kas ne esti iszgul=
dytojis, tay te tyl jisai surin=
kimè; bet te kalba saw paczám
ir Diewui.
29. Bet prárakai te kalba, du
arba trys, ir kiti te súdija.
30. Bet jey apreiszkimas nu=
sidůda kitam, sēdinczàm, tay
pirmasis te tyl.
31. Gálite tiesà wisi prara=
káuti, po kits kito, jeib wisi
mokintus, ir wisi graudénti
butu.
32. Ir prárakû dwásēs yra
padůtos prárakams.
33. Nēs Diewas ne yra Die=
was nedawádo, bet pakájaus,
kaipo wisůse surinkimůse szwen=
tujû.
34. Jusû moteres te tyl su=
rinkimůse; nēs ne tur joms bu=
ti walè kalbēti, bet jeib padů=
tos butu, kaipo ir zokanas
sako.
35. Bet jey ko nor iszmokt,
namēj' sawo wyrus te klausa.
Ne padoru moterims kalbēti
surinkimè.
36. Arba, ar Diewo žodis
nůg jusû iszējo? arba pas jus
wienus atējo?
37. Jey kas régisi práraku
ēsąs, arba dwásiszkas, tas t' isz=
pažysta, ką jums raszau, nēs
yra Wieszpatiês prisákimai.
38. Bet jey kas yra nežinąs,
tas te esie nežinąs.

39. Todēley, mieli brolei, rupinkities dibey prarakawimo ir ne ginkite, liežuwjeis kalbēti.
40. Wis te dėstis wiežlibay ir dawadney.

15. Pėrskyrimas.

Apie prisikēlimą numirusiû, ir kaip su tûmi bus.

Bet aš jums, mieli brolei, primenu Ewangēliôs, kurę jums apsakiau, kurę jus taipojau ir priēmēt', kurioj taipojau ir stowite;
2. Per kurę taipojau išganyti pastojat, kokiu budu jums apsákęs esmi, jey jûs ję teb' turite; kad tiktay ne butumbit noprósnay tikēję.
3. Nēs aš pirmjaus dawjau jums, ka ir aš gawau, kad Kristus numires už musû griekus, pagal rášta;
4. Ir kad jis yra láidots ir prisikēlēs iš numirusiu trécža dieną, pagal rášta,
5. Ir kad regētas yra Kepaso, potam dwylikôs.
6. Potam regetas yra daugiaus ne kaip penkiû šimtû broliû wienû kartù, kuriû dar daug gywi, bet keli jau užmigę.
7. Potam regētas yra Jokubo, potam wisû Apáštalû.
8. Paskuczaus po wisû jis ir manęs, kaip ne czēsu gimusio, regētas yra.
9. Nēs aš esmi mažáusas tarp Apáštalû, kaip kurs ne werts esmi, kad Apáštalù wadinams buczau, todēl kad pérsekinējau surinkimą Diewo.
10. Bet iš Diewo malonēs esmi, kas esmi, ir jo malone manije ne buwo noprósna, bet aš daugiaus dirbau už jûs wisus; ale ne aš, bet Diewo malone su manim' esanti.
11. Dēlgi to, ar aš buczau, ar anie, taipo Diewo žodi apsakome, ir taipo jus tikejot'.
12. Bet jey Kristus apsákomas yra, kad jisai iš numirusiû prisikeles, kaipgi keli jusû sako, prikēlimą iš numirusiû nieką ēsant?
13. Bet jey prikēlimo iš numirusiû niera, tay ir Kristus ne prisikēlęs.
14. Bet jey Kristus ne prisikēlęs, tay noprósna yra musû kozonis; tay ir jusû tikējimas noprósnas.
15. Bet mes ir butumbim išrasti netikri ludininkai Diewo, kad prieš Diewą butumbim lùdiję, ji Kristų prikēlusi, kuri ne butu prikēlęs; kadangi numirusieji neprisikela?
16. Nēs jey numirusieji neprisikela, tay ney Kristus ne kēlēsi.

17. Bet jey Kristus nesikēle, tay jusû tikējims noprósnas; tay dar este sawo griekůse;
18. Tay ir tie, kurie Kristuje użmigo, prapůlę.
19. Jey ßioje gywastije tiktay Kristumi nusitikim, tay bēdnausi esme iß wisû żmonû.
20. Bet dabar Kristus kēlēsi iß numirusiû ir pastójo pirmůnu tû, kurie miegti.
21. Kadangi per wieną żmogų smertis, ir per wieną żmogų prisikēlimas iß numirusiû ateit.
22. Nēs kaip jie Adomè wisi mirßta, taip ir jie wisi Kristuje bus gywi padaryti.
23. Bet kiekwienas sawo rēde: Pirmůnis Kristus; potam Kristui priklausantieji, kad jis ateis.
24. Potam gálas, kad jisai karalystę Diewui ir Tēwui padůs, kad niekù pawers wisą ponystę ir wisą wyrausybę ir galybę.
25. Bet jis tur ponawóti, iki pagulbis wisus sawo neprietelus po sawo kójomis.
26. Paskiausas neprietelus, kursai bus niekù pawerstas, yra smertis.
27. Nēs wisus dáiktus padawe po jo kójomis. Bet kad jisai sako, wisus dáiktus pa- [illegible]s ēsant, tay żinoma, kad tai be to, kursai jam wisus dáiktus padawe.
28. Bet kad jam wis bus padůta, tay ir pats Sunus padůtas bus tam, kursai jam wislab padawe, jeib Diewas butu wislab wisůse.
29. Szeip, ką dáro tie, kurie krikßtidinasi ant numirusiûjû, jey numirieji wisay nesikel? Kam jie krikßtidinas ant numirusiû?
30. Ir kamgi mes pawojumè stowim' kas adyną?
31. Prie musû garbēs, kurę turu Kristuje Jēzuje, musû Wießpatije, aß mirßtu kas dieną.
32. Jey aß żmógißkoj mislij su żwērimis Epēzoj' ēmjausi, ką man máczij, jey numirę nesikel? Wálgikim' ir gérkim', nēs rytoj' esme numirę.
33. Ne důkities ißwadżůti! Piktos kalbos pagadin gerus elgimus.
34. Pabùskit ben wieną kartą tikray ir nė susigrießikit'; nēs keli nieko ne żino apie Diewą, tai jums ant apgēdinimo sakau.
35. Bet jey kas czę sakytu: kaip numirusieji prisikels? ir su kokeis kunais jie ateis?
36. Tu durnau, ką tu sēji, ne atgyja, jey pirm ne numirtu.
37. Ir ką tu sēji, juk ne yra tas kunas, kursai tur pastoti,

bet tiktay grúdas, butent kwie-
tys, ar kitû wiens.
38. Bet Diewas jam důda
kunq, kaipo jis nor, ir kiekwie-
nai sēklai jôs paczôs kunq.
39. Ne wisas kunas yra tas
pats kunas; bet kitoks kunas
yra żmonû, kitoks galwijû, ki-
toks żuwjû, kitoks paukßcziû.
40. Jr yra dangißki kunai,
bey żémißki kunai. Bet kitq
ßlowę tur dangißki, ir kitq żé-
mißki.
41. Kitq skaistumq tur saule,
kitq skaistumq tur mēnů, kitq
skaistumq tur żwaigżdes. Nēs
wiena żwaigżdē kitq péreit skai-
stumù;
42. Taipo ir prisikēlims nu-
mirusiû. Sējams yra pagen-
dqs ir kélsis nepagendqs.
43. Sējams yra negarbēj' ir
kélsis ßlowēje. Sējams yra
silpnybēje ir kélsis stiprybēje.
44. Sējams yra kunas, koks
gimęs, ir kélsis kunas dwásiß-
kas. Jey turi kunq, koks gimęs,
tay turi ir kunq dwásißkq.
45. Kaip paraßyta yra: pir-
masis żmogus, Adomas, su-
twértas yra į kunißkq gywastį;
ir paskutinysis Adomas į dwá-
sißkq gywastį.
46. Bet dwásißkasis kunas ne
esti pirmasis, bet kunißkasis,
potam dwásißkasis.
47. Pirmasis żmogus iß żé-
mês ir żémißkas; antrasis żmo-
gus yra Wießpats iß dangaus.
48. Koks żémißkasis, tokie ir
żémißkieji, ir koks dangißkasis,
tokie yra ir dangißkieji.
49. Jr kaip mes neßójom'
ábrożq żémißko, taipo ir ne-
ßosim ábrożq dangißko.
50. Bet apie tai sakau, mieli
brolei, kad kunas ir kraujas ne
gál karalystę Diewo į dalykus
gauti, ney pagendqsis dáiktas
ne gaus nepagendantį.
51. Sztay, sakau jums paslēp-
tinę. Ne wisi użmigsime, bet
wisi pérmainyti busim.
52. Jr tai umay, akiês mirks-
nije, czēse paskiausôs trúbôs.
Nēs trúba girdēta bus, ir nu-
mirusieji kélsis nepagendq, ir
mes pérmainyti busim.
53. Nēs ßitas pagendqsis tur
apsiwilkti nepagendanczu, ir
ßitas smertélnasis tur apsi-
wilkti nesmertelnystè.
54. Bet kad ßis pagendqsis
apsiwilks nepagendanczu, ir ßis
smertélnasis apsiwilks nesmer-
telnystè, tay ißsipildis tas żo-
dis, kursai paraßytas yra:
55. Smertis yra prarytas
pérgalējime. Smertie, kamè
tawo gilys? peklà, kamè tawo
pérgalējimas?
56. Bet gilys smertiês yra
griekas; bet galybe grieko yra
żokanas.

57. Bet garbē Diewui, kursai mums pérgalējimą dawęs, per musû Poną Jēzų Kristų.
58. Dēl to, mano mieli broleí, bukit' stiprus, ne pajùdinami, ir wis augkite dárbe Wieszpatiês, kadangi žinote, jusû dárbą ne noprósną ēsanti Wieszpatije.

16. Pérskyrimas.

Apie dowanû rankių wargdieniems krikszczonims Jeruzalēj'.

Bet apie dówanas, kurios szwentiems sudedamos, kaipo paliepjau surinkimams Galatioje, taip ir jús darykite:
2. Kožną pirmaję dieną nedēlês kiekwienas isz jusû te padedie pas sawę ir te surenk, kiek jam mēgsta, jeib ne man atējus, tada dar reiktu sudēti dowanas.
3. Bet kada asz busu atējęs, tay tus, kurus jús iszrásite, su grómatomis júsu, jeib nunésztu jusû dowanas į Jeruzalę.
4. Bet jey reikals bus, kad ir asz nukeláuczau, tay jie su manim keláus.
5. Bet asz pas jus ateisu, kad per Macēdonią keláusu; nēs keláusu per Macēdonią.
6. Bet rasi pas jus pasilikſu, arba ir žiemawosu, jeib jús manę palydētumbit', kur asz nueisu.
7. Dabar jus ne noru regēti pro száli eidams; nēs tikiûs ben koki czēsą pas jus pasiliksęs, jey Wieszpats pérleis.
8. Bet asz pasiliksu Epēze ik' sekminû.
9. Nēs man atwértos yra dideles durys, daug naudôs dáranczos; ir daug yra prieszininkû czonay.
10. Jey Timotējus ateis, dabokite, kad be baimês pas jus butu; nēs ir jisai dirba dárbą Wieszpatiês, kaip ir asz.
11. Togidēl ney wiens jį te ne paniekin. Bet palydēkit jį pakájuje, jeib pas manę ateitu, nēs asz jo laukiu su broleis.
12. Bet apie brolį Apollo žinókite, kad jį labay įgraudenau, kad pas jus ateitu su broleis, ir jis isz wiso ne norējo dabar ateiti, bet ateis, kad atspēs.
13. Budēkite, stowēkite tikējime, bukite wyrai, ir bukit stiprus!
14. Jusû daiktai wisi te nusidûdie méilēje.
15. Bet asz jus graudenu, mieli brolei: jús pažystat' namus Stepóno, jûs pirmûnes ēsant Akajoj', ir pátys pasiskyrus ant tarnáwimo szwentiemsiems;
16. Jeib ir jús tokiems butumbit padûti, ir wisiems, ku-

rie drauge procewójas ir dirba.

17. Aß dzaugiůs dēl atējimo Stepóno ir Portunato ir Akaiko; nēs ko jusû ne tékdawau, tai jie atpilde.

18. Jie atgaiwino mano ir jusû dußią. Ißpażinkite tokius.

19. Swéikina jus surinkimai Azioj. Didey jus swéikina Wießpatije Akwilas ir Priscilla, su surinkimu jû namůse.

20. Swéikin jus wisi brolei. Swéikinkit' kits kitą su ßwentu pabuczáwimu.

21. Aß Powilas swéikinu jus sawo ranká.

22. Jey kas Poną Jēzų Kristų ne myl, tas t'esie Anatema. MaranAtta. (Wießpats ateina.)

23. Malone Pono Jēzaus Kristaus te esie su jumis.

24. Mano méile te esie su jumis wisais Kristuje Jēzuje. Amen.

Pirmoji gromata Korintionams, sústa iß Pilippôs, per Steponą ir Portunatą ir Akaika ir Timotējų.

Antroji gromata ßwento Powilo Korintionams.

1. Pérskyrimas.

Powilo lantrums pérsekinējime.

Powil's, Apáßtal's Jēzaus Kristaus per Diewo wálę, bey brolis Timotējus, surinkimui Diewo Korintè, podraug ir wisiems ßwentiems wisoj' Akajoj':

2. Malone t'esie su jumis, ir pakájus nůg Diewo musû Tēwo, ir nůg Pono Jēzaus Kristaus.

3. Paßlowint's t'esie Diewas ir Tēwas Pono musû Jēzaus Kristaus, Tēwas mielaßirdingystês, ir Diewas wiso palinksminójimo,

4. Kursai mus palinksmina wisame musû wargè, kad ir mes palinksmint gálime ēsanczus wisokiamè wargè, tům palinksminojimu, kuriůmi mes esme palinksminojami nůg Diewo.

5. Nēsa kaip kentējimo Kristaus daug turim, taipo ir apsczey palinksminojami esme per Kristų.

6. Bet ar wárgo turim, ar palinksminójimo, tai toktai jums ant géro nusidůst. Jey wárgas, tai jums nusidůst ant palinksminójimo ir ißgánimo, (kursai ißgánims pasirôdo, jey

kenczat su kantrumu, taipo, kaip mes kenczam). Jey pa-linksminojimas, tai taipojau jums nusidůst ant palinksminó-jimo ir iszgánimo.

7. Ir musû nusitikējimas stip-rey stow uź jus, kadangi źi-nom', kad, kaip jús kentējimo dalywi este, taip ir palinksmi-nójimo dalywi busit.

8. Nēsa ne slēpsim jums, mie-li brolei, sawo wárgą, mums Azioj' nusitikusi, kur per mierą apsunkiti buwom, ir per sylą taipo, kad jau abejójom, bau gywi iszliksę,

9. Ir sawije pamisliję bu-wom', turēsę mirti. Bet tai todēl nusidawe, jeib ne pátys sawim' nusitikētumbim', bet Diewù, kursai numirusůsus prikel;

10. Kursai mus nů tókio smertiês iszgélbējo ir dar kas-dien iszgélbt; ir jůmi nusiti-kim, ji ir tolaus mus iszgélbē-senti,

11. Per pagálbą jusû uźmel-dimo uź mus; jeib ant musû, uź tą dowaną, nů daug źmonû mums důtą, daug dēkawonês butu.

12. Nēsa tai musû gyrus, bu-tent lùdijims musû saźinês, kad mes prastybēj' ir diewisz-koj' tikrybēj, ne kuniszkoj' isz-mintije, bet Diewo malonēje szimè swiete elgēmies, bet dau-giausey pas jus.

13. Nēs nieko kito jums ne rászom, kaip ką skaitot' irgi randat'. Bet tikiůs, jus ir iki gálo mus tokius ràsit, kokius mus isz daliês ir rádot.

14. Nēs mes esme jusû gy-rus, kaipo ir jús musû gyrus este ant dienôs Wieszpatiês Jē-zaus.

15. Ir tůmi nusitikēdam's mislijau anday pas jus ateit, jeib wēl geradējystę gautumbit,

16. Ir asz per jus į Macē-donia kelàudams, wēl isz Macē-doniôs pas jus iszkákczau, ir jusû palydēts buczau į Judēą.

17. Argi n' apsidumójime el-giausi, toktai ketindams? arba ar mano apsiēmimai kuniszki? ne taipo; bet pas manę yrà kas je, tai je, ir kas ne, tai ne.

18. Bet, ak wiernasis Diewas źino! kad musû źodis ant jusû ne buwo je ir ne (szitaip ir kitaip).

19. Nēsa Diewo Sunus, Jē-zus Kristus, tarp jusû per mus apsakytasis, per manę bey Sil-waną bey Timotēją, tas ne bu-wo je ir ne, bet je buwo jamè.

20. Nēs wisi Diewo paźadē-jimai je yra jamè, ir Amen yra jamè, ant Diewo garbês per mus.

21. Bet Diewas yra, kurs

mus patwirtin podraugey su
jumis i Kristų ir mus pamó-
stijęs,
22. Ir užpéczwētijęs, ir i
musû širdi pradûtką, Dwásę,
dáwęs.
23. Bet aš Diewą per ludi-
ninką šaukiu ant sawo dušiôs,
kad jus paczēdijęs esmi tûmi,
kad ne wēl i Korintą atējau;
24. Ne, kad mes wiešpatau-
tumbim ant jusû tikējimo, bet
mes pagálbininkai esme jusû
dzaugsmo, nēs jús stowit tikē-
jime.

2. Pérskyrimas.

Apie priēmimą prisiwerczenczo griēki-
ninko.

Bet tai sawij dumojau, kad ne
wēl smutnybēj' pas jus atei-
czau.
2. Nēsa jey aš jus apsmútiju,
kas yra manę palinksmingąs?
ar ne tas, kurs nûg manęs
apsmútijams yra?
3. Ir toktai jums rašiau, kad
aš ateidams ne turēczau smú-
titis, kureis man dzaugtis wer-
ta butu. Kadangi tai nû wisû
jusû tikiûs, kad mano dzaug-
smas jusû dzaugsmas ēsas.
4. Nēs rašiau jums didime
warge bey širdiês túžboj, su
daug ášaromis, ne kad turē-
tumbit' apsmútiti but, bet kad
méilę išpažintumbit', kurę turu
ypaczey prieš jus.
5. Bet jey kas smútką padá-
ręs, tas ne manę apsmútijo,
bet iš daliês (kad ne per daug
sakyczau) jus wisus apsmútijo.
6. Bet ganà, kad tas nû daug
taip pabártas yra;
7. Jeib dabar jau jam jû
daugiaus atléistumbit' ir pa-
linksmintumbit', kad jis ne nu-
grimstu per didzoj' smutnybēj'.
8. Todēl graudenu jus, išró-
dikite tą méilę ant jo.
9. Nēsa dēl to ir rášęs esmi
jums, kad išpažincząu, dau jús
iš tikro paklusni este wisûse
dalykûse.
10. Bet kuriam jús ką atléi-
dzat, tam ir aš atléidzu. Nēsa
ir aš, kam ką atléisdams, tai
atléidzu dēl jusû, Kristaus wie-
toj';
11. Kad ne apgaúti butum-
bim šētono. Nēsa mums ne
yra nežinoma, ką jis mislij.
12. Bet kaip aš iškakàu Tro-
adon, apsakyt Ewangēlią Kri-
staus, ir man durys atwértos
buwo Wiešpatije,
13. Ne rimau sawo dwásēj',
ne rádęs Titų, sąwo broli; bet
atsisweikinęs nû jû, išējau i
Macēdonią.
14. Bet Diewui dēkui', dû-
danczam mums wisados pér-
galējimą Kristuje, ir apréiš-

kianczam kwápą sawo iszpažinimo per mus wisosa wietosa.

15. Nês mes esme Diewui gérs kwápas Kristaus, tarp abiejû, tarp iszgánomûjû ir prapůlanczûjû.

16. Sziems kwápas smertiês ant smertiês; bet aniems kwápas gywastiês ant gywastiês. Ir kas yra tam tinkąs?

17. Nēsa mes ne esme, kaip daug tokiû, kurie Diewo žodi pérkreipja, bet kaip isz tikrybês, ir kaip isz Diewo, po Diewo akiû, kalbame Kristuje.

3. Pérskyrimas.

Užtarim's ewangēliszko mokinimo urēdo.

Argi wēl pradedam pátys pasigirt? arba bau priwálom', kaip keli, pagiranczû gromatû jusump, arba pagiranczû gromatû isz jusû?

2. Jús este musû gromata, raszyta musû szirdije, pažystama ir skaitoma nů wisû žmonû;

3. Kurie pažystami pastójot, ēsą gromata Kristaus, per musû sákimo urēdą itaisyta, ir per mus raszyta; ne tinta, bet Dwasè gywojo Diewo, ne i akmens toblyczas, bet i kuniszkas szirdiês toblyczas.

4. Bet toki nusitikējimą turim Diewop per Kristų,

5. Ne kad mes tinką butumbim isz sawęs, ką mislit, kaip isz sawęs, bet kad tinką esme, tai isz Diewo yra;

6. Kursai ir mus tinkanczus padáre, pilnawot urēdą naujo testamento, ne skaitytinês, bet Dwásês. Nēsa skaitytine mužawina, bet Dwáse gywus dáro.

7. Bet jey urēdas per skaitytines žawinasis ir i ákmenis raszytasis, skaistumą turējo, taip, aža waikai Izraēlio ne galējo pažurēt i wéidą Moizēszaus, dēl skaistumo jo wéido, kurs taczau paláuja:

8. Kaip ne turētu toli daugiaus skaistumo turēt urēdas, Dwásę důdasis?

9. Nēsa jey urēdas, pražûdimą apsákąsis, skaistumo tur, jů daugiaus urēdas, teisybę apsákąsis, apstingą tur skaistumą.

10. Nēs ir ana dalis, kuri pérszwiesta buwo, ne laikytina yra per skaistumą priesz szi apstingaji skaistumą.

11. Nēs jey skaistumo turējo, kas pasiláuja, jů daugiaus szlowês turēs, kas pasiliekt.

12. Tokigi nusitikējimą turēdami, didey dráSey elgiamies,

13. Ne darydami, kaip Moizēszus, kursai sawo wéidą dangalu apkabino, kad waikai Izraēlio ne galējo žurēt i gálą to, kurs pasiláuja.

14. Bet jû úmai yra užkietinti. Nēsa iki szei dienai tas

pats dangals pasilieft ne atdengtas ant ſénojo teſtamento, jiems tą ſkaitant, kurſai Kriſtuje paſiláuja.
15. Bet iki ßei dienai, kad Moižẽßus ſkaitoms, dangals kába jiems ant jû ßirdžû.
16. Bet kad jie priſiwérſtu prie Wießpatiês, tay dangals butu atimtas.
17. Nẽſa Wießpats Dwáſe yra. Bet kur Wießpatiês Dwáſe, czę walnybe.
18. Bet jau paſiródo kiekwiename muſû kaip zerkole Wießpatiês ſkaiſtumas, wéidu atdengtu, ir mes pérßwieczami esme į tą pati ábrozą, nů ſkaiſtumo į ſkaiſtumą, kaip nů Wießpatiês, kurſai Dwáſe yra.

4. Pérſkyrimas.

Waiſingums Ewangẽliôs tikinczûſe, po wargais karaujanczûſe.

Todẽl toki urẽdą turẽdami, kaipo mums mielaßirdingyſte důta yra, tay ne pailſtam;
2. Bet wéngiame ir ſlẽpjamą gẽdą, ir klaſtomis ne apſieiname, neygi pérkreipjam Diewo žodi, bet ſu tieſôs apreißkimu, ir geray elgiamies prieß wiſû žmonû ſažinę po Diewo akiû.
3. Taygi jey muſû Ewangẽlią apdengta, tay apdengta prapůlantiems,
4. Prie kuriû Diewas ßio ſwieto netikinczujú úmus apjękin, kad ne máto ſkaiſtą ßwieſą Ewangẽliôs apie ſkaiſtumą Kriſtaus, abrozu Diewo ẽſanczo.
5. Nẽs mes ne pátys ſawę apſákom, bet Jẽzų Kriſtų, ji ẽſanti Wießpati; bet mus juſû tarnus, dẽley Jẽzaus.
6. Nẽſa Diews, kurſai liepe ßwieſą iß tamſôs praßwiſti, tas dáwe ſkaiſtų ßwieſumą į muſû ßirdis, jeib (per mus) raſtus apßwietim'S ant ißpažinimo ſkaiſtumo Diewo, wéide Jẽzaus Kriſtaus.
7. Bet mes toki ſkárbą turim' žémißkůſe rykůſe, kad apſtingoji macis butu Diewo, ir ne iß muſû.
8. Mes turim' wiſur wargo, bet neſitúžijam. Mums ne ramu, bet ne nuſimenam;
9. Mes kenczame pérſekinẽjimą, bet ne eſme praſtójami. Mes nuſpaudžami eſme, bet ne prapůlam:
10. Jr wis neßójamies mirimą Pono Jẽzaus ant muſû kuno, kad ir gywaſtis Pono Jẽzaus ant muſû kuno butu apreikßta.
11. Nẽſa mes, gywi ẽſantieji, wiſados į ſmerti důdami eſme dẽl Jẽzaus, kad ir gywaſtis Jẽzaus apreikßta butu ant muſû ſmertélnojo kuno.

12. Todēl ſmertis macnus
yra muſije, bet gywaſtis juſije.
13. Bet kadangi mes tą paczę
tikējimo dwáſę turim' (kaip pa=
raßyta yra: tikiu, todēl kalbu),
taygi ir mes tikim', todēl ir
kalbame.
14. Ir žinom', tą, kurſai Po=
ną Jēzų prikēlęs, ir mus pri=
kélſenti per Jēzų ir paſtaty=
ſenti drauge ſu jumis.
15. Nēs wiſlab déſtis dēl ju=
ſû, jeib apſtinga malone per
dēkawojimą daugiû, Diewą di=
dey laupſintu.
16. Todēl mes ne pailſtame;
bet noris muſû wirßutinis
žmogus pagénda, tay taczau
widujis iß dienôs i dieną at=
naujinamas.
17. Nēſa muſû wárgas, czē=
ſißkas ir lengwas ēſąs, dûda
ámžiną ir per wiſą mierą
ſwárbę ßlowę,
18. Mums, ne wéizdintiems
ant régimo, bet ant nerégimo.
Nēſa kas régima, tai czēſißka;
bet kas nerégima, tai amžina.

5. Pérſkyrimas.

Palinkſminojimas tikinczujû prieß wiſokius wargus; galybe Ewangēliôs.

Bet mes žinome, ſulúßtant
muſû žémißkiems namams ßiôs
ßētrôs, turi budawonę Diewo
budawotą, namus ne ranko=
mis darytus, amžinay ēſanczus
danguje.
2. Nēſa dēl to ir ißſiúlgſtame
ſawo namû iß dangaus ēſan=
czû ir geidžame tais aprēdyti
buti.
3. Wienok taipo, jey tikt mes
aprēdyti, ir ne nůgi raſti bu=
tumbim.
4. Nēſa koley ßioje ßētroje
eſme, ißſiúlgſtam ir apſunkinti
eſme; kadangi wélitumbimies
weikiaus ne ißrēdyti, bet aprē=
dyti buti, jeib kas ſmertélna,
butu praryta nůg gywaſczio.
5. Bet mus tam itaiſaſis, tai
Diewas yra, kurs mums pra=
důtka, Dwáſe, dáwęs.
6. Bet mes wiſados linkſmi
eſme, žinodami, kad koley kûne
gywéname, toley ſwetur ant
kelonês eſme Wießpaczui.
7. Nēs wàikßczojam tikējime,
ir ne regējime.
8. Bet linkſmi eſme, ir jů
labjaus geidžame iß kuno iß=
keláuti ir namēje buti pas
Wießpati.
9. Todēl ir rúpinamies, ar
namēje budami, ar keláudami,
kad jam itiktumbim.
10. Nēſa mes wiſi turim pa=
ſirodytis pas ſúdo kraſę Kri=
ſtaus, jeib kožnas gautu, kaip
elgēſi kûne gywas budams, ar
geray, ar piktay.
11. Togidēl žinodami, kad

Diewo reikia bijotis, lengway elgiamies su żmonêmis; bet Diewui żinomi esme. Bet tam tikiu, kad ir jusû sáżinēje apreikszti esme.

12. Kad ne wēl pátys pasigirtumbim, bet jums prieżasti dûtumbim, girtisi musû, jeib turētumbit ko girtis priesz tus, kurie isz wirszutinû daiktû girasi ir ne pagal szirdi.

13. Nēsa jey per daug dárome, tay Diewui per daug dárome; jey mierą laikome, tay jums mierą laikome.

14. Nēs méile Kristaus mus taip wercza, kadangi tai tikim, kad, jey wiens uż wisus mirę̄s, tay jie wisi mirę̄.

15. Ir jis todēl uż wisus yra mirę̄s, jeib tie, kurie gywi yra, isz to czēso ne páttys saw gywi butu, bet tam, kursai uż jûs mirę̄s ir prisikē es.

16. Todēl isz to czēso ney wieno ne pażystame pagal kuną. Ir noris ir Kristų ésme pażinę̄ pagal kuną, taczau jau dabar jį ne pażystam daugiaus.

17. Todēl, jey kas Kristuje yra, tay naujas sutwērimas yra; kas sena buwo, pérēio; sztay, wislab nauja pastójo.

18. Bet tai wis nûg Diewo, kursai mus pats su sawimi sudérinę̄s per Jēzų Kristų, ir urēda dáwę̄s, sudérinimą apsákanti:

19. Nēsa Diews buwo Kristuje ir sudérino swietą pats su sawim, ir ne prirokáwo jiems jû griekus, ir pastáte tarp musû żodi apie sudérinimą.

20. Togidēl mes esme paslai, Kristaus wietoj, nēs Diewas graudéna per mus; taygi prászom' Kristaus wietoj: susidéribikit su Diewu!

21. Nēsa jis tą, kursai ney jokio grieko nesiżinójo, uż mus griekù padárę̄s, jeib jamè pastotumbim teisybe, kuri po akiû Diewo tinka.

6. Pérskyrimas.

Graudénimas, Diewo malonę̄ wertay wartoti.

Bet mes graudéname jus, kaip pagálbininkai, kad ne noprósnay Diewo malonę̄ butumbit priēmę̄.

2. Nēs jis sako: iszklausiau tawę̄ malonês czēse ir pagélbējau tawę̄ dienoje iszgánimo. Sztay, dabar malonês czēsas, dabar iszgánimo diena.

3. Bet ne dûkim ney wienam ney jókio papiktinimo, kad musû urēdas ne butu paniekintas.

4. Bet wisûse dáiktûse pasiródikime kaip Diewo tarnai, didimè kantrumè, wargûse, bēdosa, túżbosa,

5. Músziûse, kalējimûse, mo-

tůse, dárbůse, budējimůse, pástnikawimůse,
6. Wieżlibystēje, iszpażinime, lengwybēje, prietelystēje, szwentoje Dwásēje, neweidmainiszkoje meilēje,
7. Zodije tiesôs, stiprybēje Diewo, per ginklus teisybês, po deszinês ir po kairês,
8. Per garbę ir per gēdą, per piktą gársą ir gérą gársą, kaip iszwadzůtojei, ir taczau teisus;
9. Kaip nepażystami, ir taczau pażystami; kaip numirsztą, ir sztay, gywi esme; kaip bausti, ir taczau ne użmuszti;
10. Kaip smutni, bet wisados linksmi; kaip ubagai, ir taczau turie daug bagotais dárą; kaip nieko neturi, ir taczau wislab turi.
11. Ak jus Korintionai, musû burna atsiwēre jusump, musû szirdis linksma.
12. Musû szirdis ne ankszta yra priesz jus, bet jusû szirdis dar anksztoka priesz manę.
13. Asz su jumis kalbu, kaip su sawo waikais, kad ir jús priesz manę taip elgtumbities ir butumbit linksmi.
14. Ne traukit prie swétimo jungo su netikinczeiseis. Nēs ką tur dárbo teisybe su neteisybe? kokią draugystę tur szwiesybe su tamsybe?
15. Kaip sutar Kristus su Belialu? arba kokią dalį tur tikįsis su netikinczu?
16. Kaipo Diewo bażnyczia sulygsta balwonams? Bet jús este bażnyczia gywojo Diewo, kaip ir Diews sáre: asz noru jůse gywénti, ir jůse krutēti, ir noru jû Diewas buti, ir jie tur mano żmones buti.
17. Todēl iszeikit isz jû ir atsiskirkite, sako Wieszpats, ir ne krùtikit nieko neczysto; tay priimsu jus,
18. Ir busu jusû Tēwas, ir jús busit mano súnus ir dukters, sako wisagálįsis Wieszpats.

7. Pérskyrimas.

Graudénimas ant paszwentimo kuno bey dwásês.

Todēlgi, turēdami tokį pażadējimą, jús mano mielausieji, czystikimies nů wiso apdárkimo kuno ir duszios ir tolyn eikime paszwentimè Diewo báimēje.
2. Priimkite mano żodį; mes ne darēm ney wienam iszkádôs, ney wieną ne pażeidēm, ney wieną ne apgáwom.
3. Tai ne sakau, jus prasúditi; nēsa pirmay jums sakiau, kad jús musû szirdisa este, draug su mumis mirti ir drauge gywi buti.
4. Su didzù drasumù jums kalbu, daug jumis girůs; pa-

pilditas esmi palinksminojimu, esmi apstingaty dzaugsme, wisamè musû wargè.

5. Nēsa mums Macēdonion' iszkákus, musû kunas ne turējo atilsiês, bet wisur buwome wargè, isz lauko kowa, widuje báime.

6. Bet Diewas, kursai palinksminoja pažémintus, palinksmino mus atējimu Titaus;

7. Bet ne tiktay jo atējimu, bet ir tům palinksminojimu, kuriůmi jis palinksmintas buwo dēl jusû ir apsáke mums jusû iszsiilgimą, jusû werksmą, jusû storawójimą už manę, taip, kad dar daugiaus pasidzaugiau.

8. Nēsa kad jus per gromatą apsmútijau, to nesigailu. Ir noris gailēczaus, nēs regiu tą gromatą jus rasi kokią mažą wálandą apsmútijusę;

9. Taczau dabar dzaugiůs ne tům, kad jús apsmútiti este, bet kad apsmútiti este ant gailesczio. Nēsa pagal Diewą apsmútiti este, jeib abelnay ney jokiôs iszkádôs isz musû ne gautumbit'.

10. Nēsa smutka pagal Diewą dáro gailesti ant iszgánimo, kurio ney wiens nesigail; bet swieto smutka dáro smerti.

11. Sztay, tas pats daikts, kad diewiszkay apsmútiti este, kokią procę pas jus padáre, beje atsikalbējimą, páprki, báimę, iszsiilgimą, storawójimą, pakorawójimą! wisůse dalykůse pasirodēt czysti ēsą tamè dalyke.

12. Todēl, noris jums raszjau, taczau tai ne buwo dēl to, kurs pažeide, ney dēl to, kurs pažeistas yra, bet, jeib jusû proce už mus apsireiksztu pas jus, po Diewo akiû.

13. Todēl mes palinksminti esme isz to, kad jús palinksminti este. Bet dar jů apstingiaus pasidzaugiamies dēl dzaugsmo Titaus; nēsa jo dwáse atsigaiwino isz jusû wisû.

14. Nēsa tamè, ką po jo akiû apie jus gyrau, ne apgēdits esmi; bet kaip wislab tiesa, ką su jumis kalbējau, taip ir musû gyrus pas Titų tiesà pastójo.

15. Ir jis nůdem szirdingay jumis gyrēsi, minēdams wisû jusû paklusnumo, kaip jús ji su báime ir drebējimu este priēmę.

16. Dzaugiůs, kad galis wisay ant jusû pasitikēt.

8. Pérskyrimas.

Graudénim's, dosningay sudēt pawárgusiems.

Apsakau jums, mieli brolei, Diewo malonę, důtą surinkimůse Diewo Macēdonioj.

2. Nėsa jû dzaugsmas tėnay buwo apstingas, kaip daugumù wargû išmėgiti buwo. Ir kaczeyg labay wargingi buwo, taczau bagotingay dáwe wisoj' prastybėj'.
3. Nėsa kiek išjėge, (tai aš lùdiju), ir daugiaus kaip išjėge, jie pátys buwo gatawi.
4. Ir melde mus labay rágindami, kad priimtumbim' geradėjystę ir nudalijimą rankiaus, důdamo šwentiems.
5. Ir ne, kaip nusitikėjom', bet pátys pasidawe pirmjaus Wiešpaczui, ir potam mums per Diewo wálę.
6. Kad turėjom Titų pagraudént, kad jis, kaip pirmay buwo pradėjęs, taipo ir tarp jusû tokią geradėjystę išţaisytu.
7. Bet lygey kaip jús wisay bagoti este, tikėjime ir žodij ir išpažinime ir wisokioje procėj' ir jusû méilėj' prieš mus: taipojau dabokities, kad ir šioje geradėjystėje bagoti butumbit.
8. Ne sakau, kaip paliepdams ką, bet kitiems taip procawojantis, bandau ir jusû méilę, bau ji tikrôs weislês ėsanti.
9. Nėsa žinot' malonę musû Pono Jėzaus Kristaus, kad, nors jis bagotas yra, taczau neturtingu pastójo dėl jusû, ieib jús per jo neturtą pralobnbit.
10. Ir sawo gérą misli tamè dáikte sakau. Nėsa tai jums naudinga, kurie pradėjote pérnay, ne tiktay daryti, bet ir norėti.
11. Dabargi ir išpildikit, ką pradėjot daryt, jeib, kaip yra weikus úmas norėti, taipjau czę butu ir weikus úmas daryti, iš to, ką turite.
12. Nėsa jey kas rods gátawas, tay yra Diewui itinkąs, pagal tai, kaip turis, ne kaip ne turis.
13. Tai ne déstis su ta mislè, kad kiti pakájų turėtu, ir jús priespaudą; bet kad lygums butu.
14. Taip te pašlúžija jusû ápstas jû neturtui, per šę brangę gadynę, kad ir jû ápstas potam pašlúžitu jusû pristokimui, ir butu, kaip lygu yra.
15. Kaip parašyta yra: daug surenkąsis ne turėjo perdaug; ir maž surenkąsis ne stokójo.
16. Bet Diewui dėkui, kursai tokia procę ant jusû dáwęs i širdi Titaus.
17. Nėsa jis tiesà pagraudénimą priėme; bet kadangi taip labay procawójos, tay jis iš sawęs pas jus nukeláwo.
18. Bet mes wieną broli su jůmi suntėm, kursai girams buwo iš Ewangėliôs per wisus surinkimus.

19. Bet ne tai tiktay, bet jis
ir paskirts yra nůg surinkimû,
per draugą musû kelonês sziój
geradējystēj', per mus iszta-
somoj Wieszpaczui ant garbês
ir ant pagyrimo jusû gerôs
wálês.
20. Ir to saugojamies, kad
mus kas ne apzodzótu, dēl to-
kiôs bagotingôs dówanôs, kuri
per mus důdama yra.
21. Ir dabojamies, kad tai
wiernay nusidůtu, ne tiktay po
akiû Wieszpatiês, bet ir zmonû.
22. Suntēm su jům' ir musû
broli, kuri ne wiename dáikte
tánkey numánēm procawójan-
tis, bet dabar jů daugiaus pro-
cawójantis.
23. Ir didey jumis tikimies,
ar tai butu dēl Titaus, (kur-
sai mano draugas ir pagál-
bininks yra tarp jusû), ar dēl
musû broliû, (kurie Apásszta-
lai yra surinkimû, ir garbē Kri-
staus).
24. Paródikite dēl to iszrodi-
jimą sawo méilês ir musû gy-
raus apie jus, ant sziû ir at-
wiray po akim surinkimû.

9. Pérskyrimas.

Kodēl dowanas greitay bey wiernay sústi tur.

Nēsa apie tokią dowaną, szwen-
tiems důdamą, ne priwalù jums
raszyti.
2. Nēs zinau jusû gérą wálę,
kurę giru Macēdoniszkiems (sa-
kydams): Akaja pérnay gatawà
buwo. Ir jusû pawéikslas daug
parágino.
3. Bet sziûs brolius todēl
sunczau, kad ne niekù pawir-
stu musû gyrus isz jusû tamè
dalyke, ir kad gatawi butum-
bit, lygey kaip asz nů jusû sa-
kiau,
4. Jeib ne, jey Macēdoniszkieji
su manim ateitu ir jus rástu
ne gátawus, mes (ne sakysu
jús) gēdôs ne gautumbim isz
tókio gyraus.
5. Bet asz per reikalingą dáik-
tą laikiau, brolius pagraudénti,
kad pirma uzeitu pas jus, isz-
taisyti szitą pirma pazadētą zeg-
nonę, jeib gatawà butu, taipo
kad butu zegnone, ir ne szyksz-
túmas.
6. Bet tai misliju, szyksztay
sējęs, szyksztay ir pjaus; ir sē-
jęs su zegnonè, ir pjaus su zeg-
nonè;
7. Kożnas kaip pats noris,
ne su ápmaudu, ney su newale;
nēsa linksmay důdanti Diews
myl.
8. Bet Diewas gál daryti,
kad wisokia malone tarp jusû
bagotingay butu; kad jús wiso
géro wisuczēs pilni budami, ba-
gotais pastotumbit ant wisokiû
gerû darbû,

9. Kaip paraszyta yra: jis iszbarstęs ir dáwęs pawárgu=
liems; jo teisybe iszliekt am=
żinay.
10. Bet tas, kursai sěklą su=
tenka sějějui, tas juk ir důną
důs wálgit, ir daugsis jusů
sěklą, ir użaugydis ugli jusů
teisybês.
11. Kad bagoti butumbit wi=
sůse dáiktůse, su wisu prastumù,
kursai dáro per mus děkawo=
jimą Diewui.
12. Něsa pagálba szios do=
wanôs ne tiktay atpildo reikalą
szwentujů, bet ir apstinga yra
tamè, kad daug Diewui děka=
woja uż szi musů wierną pa=
szlúżijimą;
13. Jr gárbiną Diewą uż jusů
paklusnų iszpażinimą Ewangě=
liôs Kristaus, ir uż jusů prástą
dowanů dawimą, jiems, ir wi=
siems.
14. Jr per sawo maldas uż
jus, kurie jusů iszsiilgsta, děl
apstingôs Diewo malonês ju=
sije.
15. Bet Diewui děkui uż jo
neiszkálbamąję dowaną.

10. Pérskyrimas.

Draudimas nů iszwadżójimo netikrů Apásztalů.

Bet asz, Powils, graudenu jus,
děl romybês ir lengwybês Kri=
stus, kursai po jusů akiů bu=
dams menks esmi, bet kitur
budams drásus esmi priesz jus.
2. Bet meldżu, kad man ne
reiktu paczam tén ěsant drásey
elgtis, ir pasidrásint, kaip mus
prirokůja, priesz kelis, kurie mus
káltina, mus besiélgant kuniszku
budu.
3. Něsa norint kúne krútam,
tay taczau ne karàujam kuniszku
budu.
4. Něsa ginklai musů kará=
wimo ne kuniszki, bet macnus
po akim' Diewo, suardyti pa=
drutinimus,
5. Kureis suárdom sudumi=
mus ir wisą aukszttybę, pasiké=
lanczę priesz Diewo iszpażinimą,
ir ápkalam kożną protą po pa=
klusnumù Kristaus.
6. Jr gatawi esme pagieszti
kożną nepaklusnùmą, kad jusů
paklusnùms iszsipildis.
7. Ar ant to weiżdět, kas po
akiů yra? jéy kas tůmi tikis,
Kristaus ěsąs, tas wěl tai sa=
wije te mislij', kad, lygey kaip
jis Kristaus yra, taip ir mes
Kristaus esme.
8. Jr noris ir máżumą dau=
giaus girczaus musů maciês,
kurę Wieszpats mums dáwe,
jus pagérint, ir ne pagadint, ne
bùczau gědoje.
9. (Bet tai sakau) kad ne
mislitumbit, manę norějusi jus
gandit grómatomis.

10. Nēsa grómatos (sako jie),
sunkios ir drútos; bet pribu=
wims kuno silpnas, ir kalba
peiktina.
11. Kursai toks yra, tas te
mislij, kad tokie esme su żodżeis
grómatosa, kitur budami, tokie=
jau drystam but ir paczû dárbu
czę budami.
12. Nēsa nedresame su tais
lygintis, arba tarp tû rokûtis,
kurie sawę pátys girasi. Bet
jie sawę sawim mierodami ir
sawę wienus didìdami nieko ne
ißmáno.
13. Bet mes nesigirsimies per
mierą, bet tiktay pagal mierą
ir apskritumą, kurę mierą mums
Diewas ißmierawo, atsiekt ir
iki jusû.
14. Nēsa ne per toly ißsitie=
sam, lyg kaip ne atsēkią jusû;
nēsa juk ir iki jusû ißkákom su
Ewangēlia Kristaus.
15. Ir nesigiram per mierą
swetimais darbais, bet nusiti=
kim, kad jau jusû tikējimui pas
jus paáugus, pagal musu mierą,
dar tolaus ißkáksę,
16. Ir Ewangēlią sakysę ir
tiems, kurie anaßal jusû gy=
wéna, ir nesigirsę tûm, kas
per swétimą dawádą pataisy=
ta.
17. Bet jey kas girasi, tas
tesigirie Wießpatimi.
18. Nēsa ne dēl to kas yra
tikray tinkas, kad sawę pats
gira, bet kad ji Wießpats gira.

11. Pérskyrimas.

Powilo darbai bey pawojumai.

Dûk Diewe, kad ben ant wa=
landôs manę pakéstumbit pai=
kystēje; ir beje jús man tai
pakenczat.
2. Nēsa aß żēlawoju uż jus
Diewo żēlawojimu. Nēsa aß
jus pawierijau wienam wyrui,
jeib czystą mergą Kristui pri=
wésczau.
3. Bet bijaus, kad ne, kaip
żaltys Jēwą ißwadżójo sawo
klastà, taipjau ir jusû úmai
attraukti butu nû prastybês Kri=
stuje.
4. Nēsa, jey kas pas jus atei=
nąs, kitą Jēzų apsakytu, kuri
mes ne apsákēm, arba jús kitą
dwásę gautumbit, kurę ne este
gawę, arba kitą Ewangēlią, kurę
jús ne este priēmę, tai toktai
mielay késtumbit.
5. Nēsa tarûs ne mażésnis
ēsąs, uż aukßtûsus Apáßtalus.
6. Ir kaczeyg paiks esmi kal=
boje, taczau ne paiks esmi iß=
pażinime. Bet geray pażystams
esmi pas jus wisur.
7. Argu susigrießijau, sawę
pasiżémindams, jeib jús butum=
bit paáukßtinti? nēsa aß jums
Ewangēlią dowanay apsakiau

8. Ir kitus surinkimus isz-
plėsziau, algą nů jû imdams,
jeib jums (Diewo żodi) apsa-
kyczau.
9. Ir pas jus budams ir sto-
kódams, ney wieną ne sunkinau
(nėsa mano neturtą atpilde bro-
lei, kurie isz Macėdoniôs atė-
jo); ir wisůse dalykůse jums
sunkus ne buwau, ir dar taip
elgsůs.
10. Kaip tikray Kristaus tiesa
manij' yra, taip man tas gyrus
żémėsa Akajôs ne tur but uż-
gintas.
11. Kodėl tai? Ar kad jus
rasi ne mylėczau? Diews tai
żino:
12. Bet ką darau ir ką dary-
su, tai dėl to darau, kad prie-
żasti atkirsczau tiems, kurie
prieżastiês jėszko girtis, kad jie
ėsą, kaip mes.
13. Nės tokie netikri Apász-
talai ir klastôs pilni darbinin-
kai, Kristaus Apásztalais dédasi
ėsą.
14. Irgi tai ne dywai; nėsa
jis pats, szėtons, pasiwercza i
angėlą szwiesôs.
15. Todėl tai ne didis dáikts,
jey ir jo tarnai dédasi sakytojeis
teisybês; kuriû gálas bus pagal
jû darbus.
16. Wėl sakau, kad nę kas
mislitu, manę paiką ėsanti. Bet
ne, tay priimkit manę per
paiką, kad ir asz mážumą gir-
czaus.
17. Ką dabar kalbu, tai ne
kalbu kaip Wieszpatije, bet kaip
paikystėje, kadangi i gyrų iėjo-
me.
18. Kadangi daug giras pa-
gal kuną, tay ir asz girsůs.
19. Nėsa jús rods pakenczat
durnus, iszmintingi budami.
20. Jús pakenczat, jey kas
jus newálninkais padáro, jey
kas jus lùpa, jey kas jums ima,
jey kas jums tyczojas, jey kas
jus i wéidą musza.
21. Tai sakau pagal negarbę,
kaip kad butumbim silpni pa-
stoję. Antgi ko kas drysta,
(paikystėj kalbu), ant to ir asz
drystu.
22. Jie Żydai, asz taipojau;
jie Izraėlitai, asz taipojau; jie
giminė Abraómo, asz taipojau.
23. Jie Kristaus tarnai, (pai-
kay kalbu), asz jey ne didésnis
esmi. Asz daugiaus dirbau, asz
daugius muszið kentėjau, asz
tankiaus sugáutas, tankey smer-
tiês bėdosa buwau.
24. Nů Żydû penkis kartus
gawau po keturesdészimtis kir-
czû be wieno.
25. Tris kartus esmi plàktas,
wieną kartą akmenimis mė-
titas, tris kartus akruto sudau-
żime skéndėjau, dienas ir naktis
pérleidau gilybėje (márû).

26. Aš tankey kelawau, aš
buwau bēdoj' ant wándenio,
bēdoj', tarp razbaininkû, bēdoj'
tarp Zydû, bēdoj' tarp pagonû,
bēdoj' miestůse, bēdoj' púsczoje,
bēdoj' ant márû, bēdoj' tarp
netikrû broliû.
27. Nusiwárgime ir dárbůse,
daugybēje budējimû, alkimè ir
troškimè, daugybēje pástnikawi-
mû, šaltije ir nůgumè.
28. Be to, kas kitaip nusidůst,
butent, kad kas dieną esmi uż-
kabinams ir rúpinu uż wisus
surinkimus.
29. Kas silpnas, ir aš ne silp-
nas? kas papiktinamas, ir aš
nedegu?
30. Jeygi turu girtis, girsůs
sawo silpnybè.
31. Diewas ir Tēwas musû
Pono Jēzaus Kristaus, kursai
te esie pašlowints amżinay, żi-
no, manę ne melůjanti.
32. Damaškè żémês waldó-
nas karálaus Arēto, sérgējo
Damaškēnû miestą ir norējo
manę sugauti.
33. Ir aš pintinēje iš lángo
per múrą buwau nuléistas ir
išbēgau iš jo rankû.

12. Pérskyrimas.

Powilo gyrus ir apréiškimas, priеš sa-
wo priešininkû garbes godą statytas.

Girtis tiesà man niekam nè-
dera, taczau ateisu ant regē-
jimû bey apreiškimû Wiešpa-
tiês.
2. Pażystu żmogų Kristuje,
pirm keturolikôs métû (ar jis
kúne buwęs, tai ne żinau; ar-
ba jis kúne ne buwęs, ir tai
ne żinau; Diewas tai żino).
Tas buwo paimtas ik į trécząą
dangų.
3. Ir aš pażystu tą páti żmo-
gų, (ar jis kune buwęs, arba
kúne ne buwęs, ne żinau, Diewas
tai żino).
4. Jis buwo paimtas į roją,
ir girdējo neišsákbamus żodżus,
kurus ney wiens żmogus ne
gal sakyti.
5. Tůmi girsůs; bet sawimi
nesigirsůs, kaip tiktay sawo silp-
nybè.
6. Ir jey girczaus, todēl ne
paikay darycziau, nēsa tiesą sa-
kyczau. Bet to wéngiu, kad
manę kas ne per didésni laikytu,
kaip manę máto ēsant', arba
iš manęs gird,
7. Ir kad ne per labay pasi-
aukštinczau tů aukštu apreiš-
kimù, důtas man yra kůlas
kúnui, butent šētono angēlas,
kursai manę kumsczomis muš-
tu, idant ne per labay pasi-
áukštinczau.
8. Dēl to tris kartus Wiešpa-
pati esmi meldęs, kad nů manęs
atstotu.
9. Ir jis man yra sakęs: te

pakánka taw mano malone, nēsa
mano stiprybe silpnůse macni.
Todēl mielausey girsůs sawo
silpnybė, kad Kristaus stiprybe
pas manę gywéntu.
10. Todēl linksmôs širdiês
esmi silpnybēsa, išdarkimůse,
bēdosa, pérsekinējimůsę, tųžbosa
Kristaus dēley. Nēsa silpnas
budams, drúts esmi.
11. Durnu pastojau besigir=
dams; ant to jús manę per
newálę priwertēt. Nēsa turē=
czau jusû pagirtas buti, kadangi
nieku ne esmi mažésnis už di=
džůsus Apáštalus, noris nieks
esmi.
12. Nēs juk Apáštalo ženk=
lai tarp jusû daryti yra, su
wisu kantrumu, su ženklais
ir su stebuklais ir su dar=
bais.
13. Kasgi tai yra, kuriamè
jús prastesni este už kitus su=
rinkimus, kaip tiktay, kad aš
pats jus ne apsunkinau? at=
léiskit man ši grieką.
14. Sztay, gátawas esmi, tré=
czą kartą jus atlankyt ir jus
ne apsunkit. Nēsa ne jēškau,
kas jusû yra, bet jusû paczû.
Nēsa ne tur waikai gimdyto=
jams skárbus rinkti, bet gimdy=
tojei waikáms.
15. Bet aš labay rods noru
guldyt ir guldytas buti už jusû
[illegible]ias; kaczeyg aš jus labay
didey mylu, ir taczau maž my=
lims esmi.
16. Bet. testow taipo, kad jus
ne apsunkinau, bet kytrus bu=
dams, ar su kytryste jus suga=
wau?
17. Ogi begu aš ką apgawau
per kelis tû, kurus pas jus esmi
suntęs?
18. Titų pagraudenau, ir su
jůmi sunczau wieną broli. Be=
gu Titus jus apgáwo? ar ne
toj' paczoj' dwásēj' elgēmies?
ar ne tomis paczomis pēdomis
waikšczojome?
19. Ar wēl mislijat, mus at=
sikalbant? kalbam Kristuje po
Diewo akim'. Bet wis tai dá=
roma, mano mielausieji, jums
ant pagérinimo.
20. Nēsa bijaus, kad atējęs,
jus tokius ne ràsczau, kokius
noru, ir jús taipojau manę toki
ne ràstumbit, koki jús norit,
kad ne butu barnû, pawydēji=
mû, papykimû, waidijimû, pa=
kalbû, ikalbējimû, pasipútimû,
maištû;
21. Kad ne wēl manę atē=
jusi, mano Diewas manę pa=
žémintu pas jus, ir turēczau
smútnitis iš daug pirmay susi=
griešijusû, ir Diewop' neprisi=
wertusû dēl neczystybês bey
kekšáwimo, bey newiežlibumo,
jû daryto.

13. Pérſkyrimas.

Igraudénims ,ant priſiwertimo.

Jey tréczą kartą pas jus atei-
ſu, tay dwiejû arba trijû ludi-
ninkû burnoje paſtowẽs wiſokia
prowa.
2. Aß jums tai pirma ſa-
kiau, ir pirma tai jums ſakau,
kaip pas jus budams, antrą
kartą, ir dabar kitur budams
tai raßau, pirmay ſuſigrießiju-
ſiems ir kitiems wiſiems: kad
aß wẽl ateiſu, tay ne czẽdiſu.
3. Kadangi jẽßkote, ben wieną
kartą ſuprásti tą, kurſai manije
kalba, butent Kriſtų, kurſai tarp
juſû ne ſilpnas, bet macnus
yra tarp juſû.
4. Ir noris jis nukryżawotas
ſilpnybẽje, taczau gywas yra
ſtiprybẽje Diewo. Ogi noris ir
mes ſilpni eſme jamè, taczau
gywi eſme ſu jůmi ſtiprybẽje
Diewo tarp juſû.
5. Ißſimẽginkities pátys, bau
tikẽjime eſte; mẽginkities pá-
tys. Argu pátys ſawę ne paży-
ſtate, Jẽzų Kriſtų juſije ẽſanti;
jey ben ne tinką n'eſte paſtoję.
6. Bet nuſitikiu, jus żinant,
mus ne ẽſant netinkanczus.
7. Bet aß Diewą meldżu, kad
jús nieko pikto ne darytumbit;
ne, kad mes butumbim tinką
mátomi, bet kad jús géro dary-
tumbit, ir mes kaip netinkan-
tiejie butumbim.
8. Nẽs mes nieko ne gálim
prieß tieſą, bet uż tieſą.
9. Bet dżaugiamies, kad mes
ſilpni eſme, ir jús macnus eſte.
Irgi tai mes ir wélijam, bu-
tent juſû tobulyſtẽs.
10. Todẽley aß ir kitur bu-
dams, tai raßau, kad ne reiktu
man, pas jus ẽſant, aßtram
buti, pagal tą maci, kurę man
Wießpats dáwęs yra, ant pa-
gérinimo ir ne ant pagadini-
mo.
11. Paſkuczaus, mieli brolei,
dżaugkities, bukit tobuli, paſi-
linkſminkities, turẽkit wieną
miſli, bukit pakajingi: tay Die-
was méilês ir pakájaus ſu ju-
mis bus.
12. Swéikinkit kits kitą ſu
ßwentu pabuczáwimu. Swéi-
kina jus wiſi ßwentieji.
13. Malone muſû Pono Jẽ-
żaus Kriſtaus, bey méile Die-
wo, bey draugyſte ßwentôs
Dwáſês te eſie ſu jumis wiſais.
Amen.

Antroji gromata Korintionams, ſúſta iß Pilippo Macedonioj' per Titų bey Lu-ką.

Gromata ßwento Powilo Galatēnams.

1. Pérſkyrimas.

Apie Galatėnû netwirtybę, ir Powilo apáßtalißką urėdą.

Powilas, Apáßtals (ne nůg
żmonû, ney per żmones, bet
per Jēzų Kriſtų, bey Diewą
Tēwą, kurſai jį iß numiruſiû
prikēle),
2. Jr wiſi brolei pas manę
ēſą, ſurinkimams Galatoj;
3. Malone te eſie ſu jumis
ir pakájus nů Diewo Tēwo,
bey muſû Wießpatiês Jēzaus
Kriſtaus.
4. Kurſai pats paſidawe uż
muſû griekus, jeib mus ißgél=
bētu nů ßio dabar ēſanczio ne=
labo ſwieto, pagal wálę Die=
wo ir muſû Tēwo.
5. Kuriam te eſie garbē nů
ámżiû iki ámżiû. Amen.
6. Stebjůs, kad taip weik
bůdaties nuſikreipt nů to, kur=
ſai jus pawadino malonêſp
Kriſtaus, ant kitôs Ewangē=
liôs.
7. Norint ney jokiôs kitôs ne
yra; kaip tikt, kad keli yra, ku=
rie jus ſumáißo, norēdami pér=
kreipt Kriſtaus Ewangēlią.
8. Bet noris ir mes, arba
angēlas iß dangaus jums
Ewangēlią ſakytu kitaip, ne
kaip mes jums ſakēme, tas
teſtow prakéiktas.
9. Kaip dabar ſakēme, taip
ir wēl ſakome: jey kas jums
Ewangēlią ſako, kitaip, ne kaip
gáwote, tas teſtow prakéiktas.
10. Argi dabar żmonû, ar
Diewo pamēgimą jēßkau, tai
ſakydams? argu żmonēms įtikt
miſliju? Jey dar żmonēms įtik=
czau, tay ne buczau Kriſtaus
tárnas.
11. Bet jums żinę důmi,
mieli brolei, Ewangēlią ma=
nęs apſakytą, ne ēſanczę żmo=
gißką,
12. Nēs tą nů ney wieno żmo=
gaus ne gawau, ney ne ißmó=
kau, bet per apreißkimą Jēzaus
Kriſtaus.
13. Nēſa juk jûs girdējot apie
mano pirmą paſielgimą Zydû
wieroje, kaip per mierą Diewo
ſurinkimą pérſekinējau ir tą
gaißinau.
14. Jr tarpau Zydû wieroje
uż daug jû, man lygiujû ſawo
giminēje, ir be mierôs ſtorawó=
jau uż tēwißką zokaną.
15. Bet kaip Diewui pamēgo,
kurſai manę nůg augywês ży=
wáto ißſkyręs ir pawadinęs per
ſawo malonę,
16. Jeib ſawo Sunų apréikß=
tu manije, kad aß jį per Ewan=
gēlią apſakyczau tarp pagonû:
tůjau paſiſkùbinau ir ne ſu=

sikalbējau dēl to su kunu bey
krauju.
17. Neygi atējau į Jeruzalę
pas tus, kurie pirm manęs
Apáßtalai buwo, bet nusitrau=
kiau į Arabią, ir sugryžau į
Damaßką.
18. Potam po trijû métû atē=
jau į Jeruzalę, Pétra matyti,
ir pasilikau pas jį penkioliką
dienû.
19. Bet kitû Apáßtalû ney
wieną ne maczau, tikt Jokubą,
Wießpatiês broli.
20. Bet ką jums raßau, ßtay,
Diewas žino, ne melůju.
21. Potam atējau į žemès
Syriôs bey Cilyciôs.
22. Bet nepažystams buwau
pagal wéidą krikßczonißkiems
surinkimams Judēoje.
23. Bet tiktay girdēję buwo,
kad tas, kursai kitą kártą mus
pérsekinējo, dabar apsákąs tą
wierą, kurę pirma gaißino.
24. Ir gárbino Diewą dēl
manęs.

2. Pérskyrimas.

Powilo prisilyginimas su Apáßtalais, susiwaidijims su Petru.

Paskuy po keturolikôs métû
wēl nuējau į Jeruzalę su Bar=
nabu, ir Titų drauge ēmjau.
2. Bet nusitraukiau iß apreiß=
kimo ir susikalbējau su jeis
apie Ewangēlią, kurę apsakau
tarp pagonû, ir ypaczey su tais,
kurie stowējo garbēje, kad ne
noprósnay bēgczau arba bēgęs
buczau.
3. Bet ir Titus ne buwo pri=
wersts apsipjaustiti, kursai su
manimi buwo, kaczeyg Grykas
budams.
4. Nēsa kaip keli newierni
brolei įsiwerżę ir drauge įsißlai=
stę buwo, pértarditi musû wal=
nybę, kurę turime Kristuje Jē=
zuje, kad mus pawérstu:
5. Mes tiems nesilenkēmies
ney adyną pasidůti, jeib tiesa
Ewangēliôs pas jus ißliktu.
6. Bet apie tus, kurie regē=
josi kas ēsą, kokioj' garbēj' jie
ir laikomi buwo, man nieko
ne rúp. Nēsa Diews ne at=
boja ney ßokiû, ney tokiû žmo=
nû. Bet manę tie, kurie re=
gējosi kas ēsą, nieko kito ne mo=
kino.
7. Bet wēl matydami, man
pawieritą Ewangēlią neapi=
pjaustimui, kaip Pétrui Ewan=
gēlią apipjaustimui;
8. (Nēsa kurs su Petru galis
buwo Apáßtalû ßlužmoje tarp
apipjaustitû, tas ir su manim'
buwo galis tarp pagonû.)
9. Ir ißpažindami malonę
man důtą, Jokubas, ir Kēpas,
ir Jonas, kurie per stulpus
laikomi buwo, dáwe man bey
Barnabui déßinę ranką, ir su

mumis sútare, kad mes tarp pagonû, bet jie tarp appjaustitû (Diewo žodi) apsakytu.

10. Tiktay, kad mes pawárguliû minētumbim: koktay ir ne tingējau daryt.

11. Bet Pétrui i Antiokią atējus, prieštarawau jam i akis; nēsa buwo apskústas.

12. Nēsa pirm to, dar ne atējus keliems nů Jokubo, pobraugey walge su pagonais; bet jiems atējus, atsitrauke ir atsiskyre, todēl, kad tů, kurie buwo iš appjaustimo, bijójos.

13. Ir weidmainúwo su jeis kiti Zydai, taipo, aža ir Barnabas pagunditas buwo, su jeis weidmainoti.

14. Bet aš matydams, jůs ne tikray elgiantis pagal Ewangēliôs tiesą, tariau Pétrui wisiems girdint atwiray: jey tu Zydas budams, pagoniškay elgiesi ir ne žydiškay, kamgi werti pagonus, žydiškay elgtis?

15. Norint mes užgimę Zydai ir ne griekininkai iš pagonû esme;

16. Wienok, žinodami žmogų teisų ne pastojanti per zokano dárbus, bet per tikējimą i Jēzų Kristų; tay ir mes tikim i Kristų Jēzų, jeib teisus pastotumbim per tikējimą i Kristų, ir ne per zokano dárbus. Nēsa per zokano dárbus ne pastoja teisus ney joks kunas.

17. Bet jeygu mes, kurie jēškom per Kristų teisus buti, dar ir pátys griekininkais išrasti butumbim, tay Kristus butu grieko tárnas. Apsaugok Diewe!

18. Bet jey aš, ką suardžau, wēl budawoju, tay pats sawę padarau péržengtoju.

19. Bet aš per zokaną zokanui numirau, jeib Diewui gywas buczau; aš nukryžawotas esmi su Kristumi.

20. Aš gywas esmi, wienok dabar ne aš, bet Kristus gywas yra manije. Nēsa ką dabar gywas esmi kúne, tai gywas esmi tikējime Sunaus Diewo, kursai manę mylējęs ir pats sawę už manę pasidáwęs.

21. Aš ne atmetu tą Diewo malonę; nēsa jey per zokaną teisybe ateit, tay Kristus noprósnay miręs.

3. Pérskyrimas.

Teisybe tikējimo; tikras wartojimas zokano.

Ak jús n'išmintingieji Galatēnai, kas jus apmónijo, kad tiesai ne klausote? kuriems Kristus Jēzus buwo po akiû molawótas ir dabar tarp jusû yra nukryžawotas.

2. To tiktay noru išmokti iš

jusû: ar gáwot Dwásę per zokano dárbus, arba per sákimą apie tikėjimą?
3. Ar taip ne ißmáną este? Dwásėje pradėjote, argi dabar kúne baigsite?
4. Argi tiek noprósnay ißkentėjote? jey tiktay noprósnay.
5. Taygi tas, kursai jums Dwásę pridůda ir tokius dárbus dáro tarp jusû, ar tai dáro per zokano dárbus, ar per sákimą apie tikėjimą?
6. Lygey kaip Abraómas Diewui tikėjo, ir jam tai prirokůta yra per teisybę.
7. Taipgi dabar ißpażystat, kad tie, kurię iß tikėjimo yra, Abraómo waikai yra.
8. Bet ráßtas tai pirma ißwydo, Diewą pagonus teisus daranti iß tikėjimo; todel apsáko Abraómui: tawije pérżegnoti bus wisi pagonai.
9. Taygi tie, kurie iß tikėjimo yra, pérżegnojami su tikinczu Abraómu.
10. Nėsa tie, kurie zokano darbais elgiasi, yra po prakéikimu. Nėsa paraßyta yra: prakéiktas t'esie kożnas, ne pasiliekąsis wisamè tamè, kas paraßyta yra zokano knygosa, kad tai darytų.
11. Bet per zokaną ney wieną ne pastojanti teisų po Diewo akim, żinoma; nėsa teisusis iß tikėjimo bus gywas.
12. Bet zokanas ne esti iß tikėjimo, bet żmogus tą dárąs, iß to gywas bus.
13. Bet Kristus atpirko mus nůg keikimo zokano, pastodams keikimù uż mus (nėsa paraßyta yra: prakéiktas kożnas, kabąsis prie médzio):
14. Jeib żegnone Abraómo pagonams téktu Kristuje Jėzuje, ir mes taipo pażadėtaję Dwásę gáutumbim per tikėjimą.
15. Mieli brolei, żmogißku budù kalbėsu, juk żmogaus testamentas ne paniekinams, (kad patwirtits yra), ir nieko prie jo ne pridedama.
16. Bet jau pażadėjimas Abraómui bey jo sėklai żadėtas yra. Netare, per sėklas, kaip per daug, bet kaip per wieną: per tawo sėklą, kuri yra Kristus.
17. Bet tai sakau: testamentas Diewo pirmay patwirtintas ant Kristaus, ne paniekinamas, kad pażadėjimas turėtu per zokaną lautis, kursai důtas daugiaus ne kaip keturis ßimtus bey trisdéßimtis métû potam.
18. Nėsa jey tėwißke per zokaną gaunamà butu, tay ne butu důdama per pażadėjimą.

Bet Diewas Abraómui per pażadējimą walnay padowanójo.
19. Kamgi tay żokanas? jis prisidējo dēl grieko, iki sēklai ateinant, kurei pażadējimas tikosi, ir statyts yra angēlû per ranką tarpininko.
20. Bet tárpininks ne wienintelio tárpininks, bet Diewas wienas.
21. Kaip? argi żokanas yra prieß Diewo pażadējimus? Apsaugok Diewe! bet jey żokanas butu dûtas, galis gywą daryt, tay teisybe tikray ateitu iß żokano
22. Bet ráßtas tai wislab użrakino po griekù, jeib pażadējimas butu per tikējimą į Jēzų Kristų dûtas tikintiems.
23. Bet dar ne atējus tikējimui, mes po żokanu sérgējami buwom bey użrakinti ant tikējimo, kursai turējo buti apréikßtas.
24. Togidēl żokanas mums kaipo waikû wádas buwo prie Kristaus, jeib per tikējimą teisus pastotumbim.
25. Bet tikējimui atējus, jau ne esme po waikû wadù.
26. Nēsa jús wisi Diewo waikais este, per tikējimą į Kristų Jēzų.
27. Nēsa kiek jusû ant Kristaus krikßtiti este, Kristumi apsiwilkote.
28. Czę niera ney Zydo, ney Gryko, czę niera ney wérgo, ney wálno, czę niera ney wyro, ney moter'ś: nēsa jús wisi wiens este Kristuje Jēzuje.
29. Bet jey jús Kristaus este, tay ir Abraómo waikai este, ir pagal pażadējimą dalykus gaunąjie.

4. Pérskyrimas.

Tolésnis ißguldims teisybēs tikējimo.

Bet aß sakau: kol dalykus gaunąsis kudikis yra, tay niera tarp to ir tarp bérno ney jókio skirtumo, kaczeyg jis wisû lobjû ponas yra.
2. Bet jis yra po apēkunais ir kawótojeis, iki czēso, nû tēwo paskirto.
3. Taipo ir mes, kaip dar kúdikei bùwom, tay bùwom pawersti po wergyste wirßutiniû pradżôs istátimû.
4. Bet kaip czēsas ißsipilde, sunte Diewas sawo Sunų, gimusį iß moterißkês ir padûtą po żokanù;
5. Jeib jis tus, kurie po żokanu buwo, ißwadûtu, ir mes waikystę apturētumbim.
6. Bet kadangi waikai este, sunte Diewas Dwásę sawo Sunaus į jusû ßirdis, ßaukianczę: Abba! mielas Tēwe!
7. Taygi daugiaus niera czę

ney jókio bérno, bet wieni wai-
kai. Bet jey yra waikai, tay
ir dalykininkai Diewo per Kri-
stų.
8. Bet tůczēs, kad jús Die-
wą ne pażinote, tarnáwote
tiems, kurie iß sawęs ne esti
diewai.
9. Bet kad jau Diewą pażinot,
(arba daugiaus, Diewo pażinti
este), kaipgi atsikreipjat wēl ant
silpnû ir stokojanczû pradżôs
įstátimû, kuriems iß naujo tar-
náuti norite?
10. Jús laikot dienas ir mē-
nesius ir ßwentes ir métû
czēsą.
11. Aß bijaus jusû, kad rasi
aß ne buczau noprósnay aplink
jus dirbęs.
12. Ben bukit kaip aß; nēsa aß
esmi kaip jús. Mieli brolei,
praßau jus, jús man nieko
pikto ne padárēt.
13. Nēs jús żinote, kad aß
jums silpnybēje pagal kuną
Ewangēlią apsákęs esmi pirmą
kartą.
14. Ir mano gundimus, kurus
kenczu kúne, ne paniekinote, ir
ne papeikēte, bet kaip angēlą
Diewo priēmēt manę, bejė ir
kaip Kristų Jēzų.
15. Kaip jús buwote, to czē-
sù taip ißganyti? aß jusû lu-
dininkas esmi, aża jey butu
gálims dáikts buwęs, jús bu-
tumbit sawo akis ißplēßę ir man
dawe.
16. Argi dabar taipo jusû ne-
prietelumi pastojau, kad jums
tiesą sakau?
17. Jie storawójasi uż jus
nemandagey, bet jie nor jus
nůg manęs atkréipti, kad jús uż
jůs storawótumbities.
18. Storawótis gér yra; kad
tiktay wisad géro dēl nusidůda,
ir ne tiktay, kad po jusû akiû
esmi;
19. Mano mylimi waikai, ku-
rus wēl su sopējimu gimdau,
pakol Kristus jusije pawéikslą
gautu!
20. Bet aß wéliczaus, kad da-
bar prie jusû buczau ir sawo
balsą apmainyti galēczau; ka-
dangi abejoju apie jus.
21. Sakykit man, kurie jús po
zokanù norit buti, ar zokaną
ne girdējot?
22. Nēsa paraßyta yra: Abra-
ómą turējusi dų sunų, wieną
iß tarnáitês, ir antrą iß wal-
nosês.
23. Bet tas, kurs iß tarnái-
tês, tas pagal kuną yra gi-
męs; bet tas, kurs iß walnosês,
tas pagal żadējimą yra gimęs.
24. Tie żodżei per prilygini-
mą sakyti; nēsa tai yra tůdu
testamentu, wiens nů kalno Si-
nai, ant tarnáwimo gimdąs,
kurs yra Agar.

25. Nēs Agar wadinamas yra Arabioje kálnas Sinai ir prisilygina Jēruzalei, kuri šime czēse yra, ir ana tarnáuj su sawo waikais.
26. Bet ta Jeruzale, kuri aukštay yra, ta walna yra, ta yra musû wisû mótina.
27. Nēsa parašyta yra: buk linksma newaisingoji, kuri negimdai, iššiweršk ir šúkauk, kuri ne esi nēšcza; nēs wienēsanti daugiaus tur waikû, ne kaip toji, kuri wyrą tur.
28. Bet mes, mieli brolei, lyg Izaoks, żadējimo waikai esme.
29. Bet lygey, kaip tůczēs, kurs pagal kuną buwo gimęs, pérsekinējo tą, kurs pagal dwásę buwo gimęs: šitaipo ir dabar déstis.
30. Bet ką sako ráštas? iššmesk tarnáitę laukan su jôs sunumi! nēs tarnáitês sunus ne gaus tēwiškę su sunumi walnosês.
31. Taygi dabar, mieli brolei, ne esme tarnáitês waikai, bet walnosês.

5. Pérskyrimas.

Graudénimas ant tikro wartójimo krikščióniškôs walnystes ir gerû darbû.

Pasilikitegi toje walnybēje, per kurę Kristus mus išwálnijo, ir ne pasidůkit wēl po jungu wergystês.
2. Sztay, aš Powilas sakau jums: jey apipjáusdysities, tay Kristus jums nieko nederēs.
3. Nēs aš lùdiju wēl kiek wienam, kurs důdas apipjaustitis, dar káltą ēsanti, wisą zokaną pilditi.
4. Jús Kristų pametēt, kurie per zokaną teiseis pastoti norite, ir išpůlēt iš malonês.
5. Bet mes laukiam dwásēje per tikējimą teisybês, kuriôs reik laukti.
6. Nēs Kristuje Jēzuje nedéra ney neapipjaustimas, ney apipjaustimas, bet tikējimas, per méilês dárbus pasirodąs.
7. Jús bēgote mandagey; kas jus apstabde, tiesôs neklausyti?
8. Toks pérkalbējims ne esti nů to, kurs jus pawadino.
9. Mážumas raugo wisą téšlą iraugin.
10. Aš nusitikiůs jumis Wiešpatije, jus kitaip ne dumosent. Bet kas jus paklaidin, sawo súdą nešos, kas noris jis butu.
11. Bet aš, mieli brolei, jey dar apipjaustimą apsakau, kamgi aš pérsekinējimus kenczu? taipo butu papiktinimas kryžaus pasilówęs.
12. Důk Diewe, kad taipjau ir tie išpústiti butu, kurie jus supàinoj.
13. Bet jús, mieli brolei, este

ant walnybês pawadinti, todēl
dabókities, jeib per tą walny-
bę kunui wálês ne důtumbit,
bet per méilę ßlúźikit kits ki-
tam.
14. Nēs wisi prisákimai wie-
name źodije ißpildomi yra, ta-
mè: mylēk sawo ártimą, kaip
pats sawę!
15. Bet jey tarp sawęs krem-
taties ir ryjaties, tay dabókities,
kad tarp sawęs ne butumbit
suēsti.
16. Bet aß sakau: elgkities
Dwásēje, tay kuno geidulus ne
ißpildisite.
17. Nēs kunas geidźia prieß
Dwásę, ir Dwáse prieß kuną, tů-
du yra prieß kits kitą, kad ne
dárote, ką jús norite.
18. Bet jey Dwásês wédami,
tay ne este po źokanu.
19. Bet regimi yra darbai
kuno, kaip antay: wenczawony-
stês pérźengimas, kekßyste, ne-
czystybe, newieźlibyste,
20. Balwonû gárbinimas, źy-
nyste, neprietelyste, barnis, pa-
wydējimas, rustybe, nesandora,
nesutikims, skirtumai, neapy-
kanta, razbajyste,
21. Girtáwimas, apsirijimas,
ir kas tiems lygu; apie kurus
jums pirm sakiau ir dar pirm
sakau, kad, kurie tai dáro, ka-
ralystę Diewo ne gaus į daly-
kus.

22. Bet Dwásês waisus yra
méile, dźaugsmas, pakájus, kan-
trumas, meilingumas, gerybe,
tikējimas, romybe, wieźlibyste.
23. Prieß tokius ne esti źo-
kanas.
24. Bet kurie Kristui pri-
klauso, tie kryźawoj sawo kuną
draug su geiduleis ir úźsigeidi-
mais.
25. Jey Dwásēje gywi esme,
tay Dwásēje ir elgkimies.
26. Ne bukime noptósni gyr-
pelnei, kits kitą įpykinti ir ne
apkésti.

6. Pérskyrimas.

Romybę ir gerybę pilditi.

Mieli brolei, jey butu źmogus
kůmi nusidējęs, tay atgélbēkit,
jį su roma dwasè, kurie dwá-
sißki este. Jr dabokis ant sa-
węs, jeib ir tu ne butumbei
pagunditas.
2. Kits kito náßtą néßkite,
ir taipo ißpildisite źokaną Kri-
staus.
3. Bet jey kas saw régisi kas
ēsąs, nieku budamas, tas pats
sawę prigáuna.
4. Bēt koźnas temēgin sawo
paties dárbą, tay jis pats sa-
wije gyrų turēs, ir ne kitame.
5. Nēs koźnas sawo náßtą
neßós.
6. Bet kursai pamokinamas

yra Diewo żodżù, tas wiſą gérą te nudalija tam, kurs ji mokin.

7. Ne klajokite; Diewas ne apſijůkdinas. Nēſa ką żmogus ſēja, tai ir dagós.

8. Kurs ant ſawo kuno ſēja, tas nů kuno prápulti dagós. Bet kurs ant Dwáſês ſēja, tas nů Dwáſês ámżiną gywaſti dagós.

9. Bet gér darykime ir ne pailſkime, nēs ſawo czēſu dagóſime be palowimo.

10. Togidēl, koley dar czēſo turime, tay gér darykim wiſiems, bet ypaczey wienôs wierôs ſu mumis ēſantiems.

11. Wey, kaip daug żodżeis aß jums raßiau ſawo paties rankà.

12. Kurie nor kitiems patikti pagal kuną, tie jus wercza apſipjauſtitis, bet dēl to, kad ne kryżumi Kriſtaus pérſekinējami butu.

13. Nēſa ir tie pátys, kurie apipjauſtidinas, ne pildo żokaną, bet jie nor, kad jús důtumbit apſipjauſtitis, kad jie girtuſi iß juſû kuno.

14. Bet apſaugok Diewe, man ko girtiſi, kaip tikt kryżaus muſû Pono Jēzaus Kriſtaus, per kuri man ſwietas yra nukryżawotas, ir aß ſwietui.

15. Nēs Kriſtuje Jēzuje ney apipjauſtimas kam déra, ney neapipjauſtimas, bet naujas ſutwērimas.

16. Ir kurie pagal ßi iſtátimą elgiaſi, ant tû te eſie pakájus ir mielaßirdingyſte Diewo, ir ant Izraēlio Diewo!

17. Tolaus nieks manę te ne ſunkin; nēſa aß neßoju żymes Pono Jēzaus ant ſawo kuno.

18. Malone muſû Pono Jēzaus Kriſtaus t'eſie ſu juſû dwaſè, mieli brolei. Amen.

Galatēnams ſúſta iß Rymo.

Gromata ßwento Powilo Epēzionams.

1. Pérſkyrimas.

Dēkawojimas uż malonês ißrinkimą; malda uż wierôs prapláitinimą.

Powilas, Apáßtalas Jēzaus Kriſtaus per Diewo wálę, ßwentiems Epēze ir tikintiems Kriſtuje Jēzuje:

2. Malone t' eſie ſu jumis ir pakájus nůg Diewo muſû Tēwo, ir Pono Jēzaus Kriſtaus!

3. Paszlowintas t' esie Die-
was ir Tēwas Pono musû
Jēzaus Kristaus, kurs mus żeg-
nójo wisokia dwásiszka żegnonè
dangiszkůse lobjůse, per Kristų.
4. Kaip jis ir mus iszrinkęs
yra per tą pati, pirm ne kaip
swieto gruntas dētas buwo,
jeib butumbim szwenti ir ne-
bártini po jo akiû, méilēje;
5. Ir paskyre mus saw pa-
cziam i waikystę, per Jēzų
Kristų, pagal pasimēgimą sawo
wálês,
6. Ant laupsês sawo szlowin-
gôs malonês, per kurę jis mus
saw itinkanczeis padáre tamè
Mylimamè;
7. Kuriamè mes turim atpir-
kimą per jo kraują, butent grie-
kû atleidimą, pagal bagotystę
jo malonês;
8. Kuri mums bagotingay
nudalyta yra wisokioje iszmin-
tije ir iszmánime.
9. Ir dáwe mums żinoti pa-
slēptinę sawo wálês, pagal sa-
wo pasimēgimą, ir tą paczę per
ji pranészdino,
10. Jeib apsakyta butu, czē-
sui iszsipildzus, kad wisi daiktai
po wiena galwa suglausti butu
Kristuje, tiek danguje, tiek ant
żémês ēsą, per ji pati.
11. Per kuri ir mes tēwonystę
gáwome, pirm paskirti budami,
pagal apsiēmimą to, kurs wi-
sus dáiktus isztaiso, pagal rodą
sawo wálês;
12. Jeib mes kas butumbim
ant laupsês jo szlowês, kurie
pirm to nusitikējom Kristumi.
13. Per kuri ir jús girdējot żodi
tiesôs, butent Ewangēlią apie
jusû iszgánimą, per kuri ir jús,
kad tikējot, użpéczwētiti este su
szwentà Dwasè pażadējimo,
14. Kuri yra pradůtka musû
tēwiszkês, musû atpirkimui, kad
butumbim jo pasawintiejie ant
laupsês jo szlowês.
15. Todēl ir asz iszgirdęs apie
tikējimą jusû i Poną Jēzų, ir
apie jusû méilę priesz wisus
szwentůsus,
16. Nepaláuju dēkawoti uż
jus, minēdams jusû sawo mal-
dosa,
17. Kad Diewas musû Pono
Jēzaus Kristaus, Tēwas szlo-
wês, důtu jums Dwásę iszmin-
tiês ir apreiszkimo ant jo iszpa-
żinimo;
18. Ir apszwiestas akis jusû
iszmánimo, kad jús iszpażin-
tumbit, kursai yra nusitikēji-
mas jusû pawadinimo, ir kuri
yra bagotyste jo szlowingôs tē-
wiszkês jo szwentůse;
19. Ir kuri yra apstinga di-
dybe jo maciês nusump', kurie
mes tikim, pagal dárbą jo mac-
ningôs drutybês,
20. Kurę jis iszrode Kristuje,

kad ji isz numirusiû prikēle ir pasodino po sawo deszinês danguje,
21. Ant wisû kunigaikszczû ir waldzû ir galybjû ir ponysczû, ir kas gal wardù wadinama buti, ne tiktay szimè, bet ir busenczame swiete.
22. Ir wisus dáiktus po jo kojû padējo, ir istáte ji galwa surinkimo, ant wiso,
23. Kurs yra jo kunas, butent pilnybe to, kurs wislab wisůse iszpildo.

2. Pérskyrimas.

Zmogaus wárgas be Kristaus; o iszganytingas pasiwedims su Kristumi.

Irgi jús kaip buwote numirę pérzengimůse ir griekůse,
2. Kuriůse jús pirma elgēties pagal budą szio swieto ir pagal kunigaikszti, kurs padangēsa ponawója, butent pagal tą dwásę, kuri szimè czēsè sawo dárbą tur waikůse netikējimo.
3. Tarp kuriû ir mes wisi pirm to elgēmies geidulůse sawo kuno, darydami wálę kuno bey dumôs; ir buwome waikai kérszto isz prigimtiês, lygey kaip ir kiti.
4. Bet Diewas, kurs bagotas yra mielaszirdingystēje, dēl sawo didês méilês, kure mus mylējo,
5. Kaip buwome numirę griekůse, mus gywais padáre su Kristumi, (nēs isz malonês iszganytais pastójot,)
6. Ir mus su jůmi prikēle ir su jůmi iszkēle i dangiszką gywénimą, Kristuje Jēzuje;
7. Jeib iszroditu busenczůse czēsůse apstingą bagotyste sawo malonês, isz sawo gerybês ant musû, Kristuje Jēsuje.
8. Nēs isz malonês iszganyti pastójote, per tikējimą, ir tai ne isz sawęs, Diewo tai dowana yra.
9. Ne isz darbû, jeib ne kas girtusi.
10. Nēs mes esme jo dárbas, sutwérti Kristuje Jēzuje geriems darbams, ant kuriû mus Diewas pirm pritaise, kad tůse elgtumbimies.
11. Todēl atsiminkite to, kad jús, kurie pirm to pagal kuną buwote pagonai ir neapipjaustimu wadinami nů tû, kurie wadinami yra apipjaustimu pagal kuną, kurs rankà déstis;
12. Kad jús tů czēsù buwote be Kristaus, swétimi ir attolinti nů miesczonystès Izrael, ir swétimi nů testamentû pazadējimo, todēley ne turēdami ney jókio lúkestiês, ir buwote be Diewo swiete.
13. Bet dabar, kurie Kristuje Jēzuje este, ir pirm to attolin-

ti buwote, prisiártinote dabar per kraują Kristaus.

14. Nēs jis yra musû pakájus, kurs iš abiejû wieną padáre, išardydams tworą, kuri tarpe buwo, tûmi, kad jis per sawo kuną atēme neprietelystę;

15. Butent zokaną, kurs prisákimůse statytas buwo, kad jis iš dwiejû wieną naują žmogų pats per sawę sutwértu ir pakáјų padarytu.

16. Ir kad jis abiejus sudérintu su Diewù, wieneme kúne, per kryžų, nužawinęs neprietelystę per sawę pati.

17. Ir atējęs, apsáke Ewangēlioje pakájų, jums, kurie toli buwote, ir tiems, kurie arti buwo.

18. Nēs per ji turime priējimą abieji wienoje Dwásēje Tēwop'.

19. Taygi daugiaus ne este swétimi ir sweczei, bet miesczonys su šwentaiseis ir namiškei Diewo;

20. Pabudawoti aut grunto Apáštalû ir prárakû, kur Jēzus Kristus kampinis akmů yra,

21. Ant kurio wisa budawone sutaisyta, auga i šwentą bažnyczia Wiešpatije.

22. Ant kurio ir jús podraug budawojami este, Diewo gywénimui Dwásēje.

3. Perskyrimas.

Pagyrimas Diewo žódzio sákimo, taip prisiwertimo dawádo.

Dēl to aš, Powilas, kalinys esmi Kristaus Jēzaus už jus pagonus,

2. Kadangi girdējote apie urēdą malonês Diewo, kuri man iki jusû důta yra,

3. Kad man žinoma pastójo ši paslēptine per apreiškimą, taip aš jau pirmay trumpinteley rašiau;

4. Iš to, jey jús skaitot, suprásti galite mano išmánimą apie paslēptinę Kristaus,

5. Kuri ne buwo apsakyta pirmůse czēsůse žmonû waikams, kaip dabar apréikšta yra jo šwentiems Apáštalams ir prárakams per Dwásę;

6. Butent, kad pagonai draugdalininkai yra ir daug ikúniti ir dalywi jo žadējimo Kristuje, per Ewangēlią.

7. Kuriôs tarnù pastójau, pagal dówaną iš malonês Diewo, kuri man pagal jo gálinczę maci důta esti.

8. Man mažáusam tarp wisû šwentujû důta esti ši malone, tarp pagonû apsakyti tą ne ištyrinējamą bagotystę Kristaus,

9. Ir apšwiesti kožną, kuri yra draugyste paslēptinês, kuri nů pradžôs swieto paslēpta bu=

wo Diewije, kurs wisus dáiktus sutwẽre, per Jẽzų Kristų.
10. Kad dabar ißsireikßtu kunigaikßtyſtẽms ir ponyſtẽms danguje, prie ſurinkimo, tuleropa ißmintis Diewo,
11. Pagal apſiẽmimą iß pradżôs ſwieto, kurę ißpilde Kristuje Jẽzuje, muſû Wießpatije;
12. Per kuri mes turim draſumą ir priẽjimą wiſamè nuſitikẽjime, per tikẽjimą i ji.
13. Todẽl meldżu, kad ne pailstumbit mano wargû dẽley, kurus kenczu uż jus, kurie yra juſû garbẽ.
14. Dẽl to palenkiu ſawo kielius tẽwop muſû Pono Jẽzaus Kristaus,
15. Kurs tikras Tẽwas yra ant wiſo, kas waikais wadinama danguje ir ant żémês,
16. Kad důtu jums ſtiprybę pagal bagotyſtę ſawo ßlowês, macneis paſtoti per ſawo Dwáſę widutiname żmoguje,
17. Jr Kristui gywénti per tikẽjimą juſû ßirdiſa ir per méilę ißáknytiems ir nugruntawotiems buti;
18. Kad galẽtumbite ſupràſti ſu wiſais ßwentaiſeis, kas yra platùmas ir ilgùmas ir gilybe ir aukßtybe;
19. Jr ißpażinti, kad Kristų mylẽti geràus yra, ne kaip wiſlab żinoti, jeib papilditi butumbit wiſokia pilnyſtè Diewo.
20. Bet tam, kurs apſtingay gal daryti ant wiſo, ką mes meldżame ir pérmanome, pagal ſtiprybę, muſije dáranczę,
21. Tam t'eſie garbẽ ſurinkimè, kurs yra Kristuje Jẽzuje wiſůſe czẽſůſe nů ámżiû iki ámżiû. Amen.

4. Pérſkyrimas.

Pagraudénimas ant nobażnyſtẽs ir wienybẽs.

Taygi graudenu jus, aß kalinys Wießpatije, idant elgtumbities, kaip paréitis juſû pawadinimui, kuriamè pawadinti eſte,
2. Su wiſokia pakarnyſte ir romybe, ſu kantrumu, kéſdami kits kitą méilẽje;
3. Jr bukite weikus laikyti wienybę dwáſẽje, per ryßi pakájaus.
4. Wienas kunas, ir wiena dwáſe; kaip ir pawadinti eſte wienam lúkeſczui juſû pawadinimo.
5. Wiens Wießpats, wiens tikẽjimas, wiens krikßtas,
6. Wiens Diewas ir Tẽwas muſû wiſû, kurs yra ant juſû wiſû, ir per jus wiſus, ir juſůſe wiſůſe.
7. Bet kiekwienam iß muſû

bûta esti malone pagal mierą dowanôs Kristaus.

8. Todēl sako jis: Jis aukßtyn użżenge ir kalējimą àpkale, ir żmonēms dowanas dáwe.

9. Bet kad jis użżenge, kas tai kitkas, kaip kad pirma į apatines wietas żémês nużenge?

10. Kurs nużenge, tas yra tas pats, kurs użżenge aukßczaus wisû dangû, jeib wiską papildìtu.

11. Ir jis įstáte kitus Apáßtalais, kitus prárakais, kitus ēwangēlistais, kitus ganytojeis ir mokìtojeis.

12. Kad ßwentieji pritaisomi butu darbop' urēdo, per kurį kunas Kristaus budawojams butu;

13. Iki wisi prieisime į wieneropą tikējimą ir ißpażinimą Sunaus Diewo, ir pastosim tóbulu wyru, użaugę į mierą tóbulo ámżio Kristaus;

14. Jeib daugiaus ne butumbim waikai ir ne dûtumbimies lingotis ir subotis wisokeis wējais pamókslo, per buklystę żmonû ir wylų, kûmi mus tyko ißwadżoti.

15. Bet tiesą jēßkokim méilēje ir augkime wisûse dalykûse tamè, kurs galwa yra, Kristus;

16. Iß kurio wisas kunas sutaisytas, ir wiens sánaris prie antro sánario kába, per wisus sánarius, per kurus wiens antram padeda, pagal dárbą kiekwieno sánario sawo mieroje, ir daro, kad kunas auga ant sawo paties pasigérinimo, ir tai wislab méilēje.

17. Taygi dabar aß sakau ir lùdiju Wießpatije, jeib jús daugiaus ne elgtumbities, kaip kiti pagonai elgiasi niekystēje sawo úmo;

18. Kuriû protas aptémęs yra ir attolinti yra nů gywastiês, kursai iß Diewo yra, per neißmánimą, jûse ēsanti, per aklumą jû ßirdiês;

19. Kurie pasiléidę yra ir pasidůda bjaurybei, pildìdami wisokią neczystybę draug su godu.

20. Bet jús Kristų ne taipo ißmókote,

21. Jéygu kitaip girdējot apie jį ir jamè mokìti este, kaip Jēżuje tikra wiernybe yra.

22. Taygi atmèskite nů sawęs pagal pirmąjį elgimą sénąjį żmogų, kurs per geidulus priwilojanczius sawę pagadinas;

23. Bet atsinaujinkite dwásēje sawo úmo;

24. Ir apsiwilkkities nauju żmogumi, kurs pagal Diewą sutwértas yra, tikroje teisybēje ir ßwentybēje.

25. Todel padekite melus ir kalbekit tiesą, kożnas su sawo ártimu, kadangi mes tarp sawęs sánarei esme.

26. Kerszidami ne susigrieszikite; ne důkite saulei nusiléisti ant sawo kérszto.

27. Ir ne důkit wietą blůznitojui.

28. Kurs wogęs yra, daugiaus te ne wagie, bet te dirb ir te dáro rankomis, kas gér yra, kad turetu ko důti reikalingamjam.

29. Te ne iszeit ney jokia bjauri kalba isz jusû burnôs, bet kas naudinga yra pasigérinimui, kur reikals yra, jeib mandagu butu klausytis.

30. Ir n'apsmutnikite szwentą Dwásę Diewo, su kurę użpéczwetiti este ant dienôs atpirkimo.

31. Wisą kartumą, rustybę ir nársą ir szauksmą ir blůznijimą, draug su wisokia piktenybe, atmèskite nůg sawęs.

32. Bet bukite su kits kitu prieteliszki, szirdingi, ir atsiléiskit' kits kitam, lygey kaip Diewas jums atléidęs esti Kristuje.

5. Pérskyrimas.

Toléjnis igraudénimas.

Taygi bukite sekejei Diewo, kaip mieli waikai,

2. Ir wáikszczokit méilęje, lygey kaip ir Kristus mus mylejo ir pats sawę uż mus pasidawe, dowanai ir apierai, Diewui ant saldaus kwápo.

3. Bet kekszystês ir wisokiôs neczystybês, arba gódo, tarp jusû ney minete ne tur mineta buti, kaip szwentiems pridera.

4. Ir gediszki żodżei bey durnos kalbos, arba szútka, kurie jums ne půlas, bet labjaus dekawojimas.

5. Nes tai turit żinoti, kad ney wiens kekszininks, arba neczystas, arba godingas (kurs yra balwonû tárnas), ne tur dalyko karalystęje Kristaus ir Diewo.

6. Ney wiens jus te ne iszwadżoja noprósnais żodżeis; nes tokiû delëy ateit kersztas Diewo ant waikû netikejimo.

7. Todel ne bukit jû draugai.

8. Nes jús buwote pirm to tamsybe, bet dabar este szwiesybe Wieszpatije.

9. Wàikszczokit kaip waikai szwiesybês. Nes Dwásês waisus yra wisokia lengwaszirdyste, ir teisybe, ir tiesa.

10. Ir iszmeginkite, kas itinka Wieszpaczui.

11. Ir ne draugaláukit su newaisingais tamsybês darbais, bet jû labjaus pabárkite jûs.

12. Nēsa kas jû slapczey dá-
roma, to ir gēda sakyti.
13. Bet wisi tie dáiktai žino-
mi pastoja, kad nů ßwiesybês
pabarami yra. Nēs wis, kas
apsiréißkia, tai ßwiesybe yra.
14. Togidēl sako: pabùsk, kurs
tu miegi, ir kélkis iß numiru-
siû, tay tawę Kristus apßwies.
15. Taygi dabókities, kaip
akylay elgtumbities, ne kaip
neißmintingi, bet kaip' ißmin-
tingi.
16. Prisidabokities czēso; nē-
sa pikti yra czēsai.
17. Dēl to ne bukit neißmá-
nq, bet ißmánq, kuri yra walè
Wießpatiês.
18. Ir ne apsigérkit' wynù,
iß ko bjaurus nusidējimai ran-
dasi, bet bukit papildyti Dwasè,
19. Kalbēdami tarp sawęs su
psalmais ir laupsês giesmēmis
ir dwásißkomis giesmēmis; gie-
dokite ir žàiskite Wießpaczui
sawo ßirdije;
20. Dēkawodami wisada už
wislab Diewui ir Tēwui, war-
dan musû Pono Jēzaus Kri-
staus;
21. Ir kits kitam padůti bu-
kite Diewo báimēje.
22. Moteres, padůtos bukite
sawo wyrams, kaip Wießpa-
paczui.
23. Nēsa wyras yra galwa
moters, kaipo ir Kristus yra
galwa sawo surinkimo, ir jis
esti sawo kuno ißganytojis.
24. Bet lygey kaipo surin-
kimas padůtas esti Kristui, tai-
po ir moteres sawo wyrams,
wisůse dáiktůse.
25. Jús wyrai, mylēkite sa-
wo moteres, kaip ir Kristus
mylējo surinkimq ir pats sawę
už jį esti pasidáwęs.
26. Jeib jį paßwéstu ir czy-
stijo jį wandens pērimù žodije,
27. Kad jį saw paczám pa-
gatáwitu ßlowną draugystę, ne
turinczę ney jókio darkùmo ar-
ba raukßlo, arba ko kito tam
lygaus, bet kad butu ßwenta
ir nekáltinima.
28. Taipo tur ir wyrai sawo
moteres mylēti, kaip sawo pa-
czû kunus. Kurs sawo moterį
myl, tas pats sawę myl.
29. Nēs niekaday ney wiens
sawo kunq n'apykantoje ne' tu-
rējo, bet pén ir kawoja jį, ly-
gey kaip ir Wießpats surinkimq.
30. Nēs mes esme sánareis
jo kuno, iß jo kuno ir iß jo
kaulû.
31. Dēl to žmogus palikęs
tēwq ir mótinq, prisiglausis
prie sawo moters, ir bus jůdu
wiens kunas.
32. Ta paslēptine yra dide;
bet aß sakau apie Kristų ir su-
rinkimq.
33. Taczau ir jús, ir kiek-

wienas, te myl sawo moteri,
kaip pats sawę, bet moterißke
tesibijo wyro.

6. Pérſkyrimas.

Krikßczonißkû namû tobłyczia; dwasißkû ginklû namai.

Jús waikai, klausykite gimdy-
tojû sawo, Wießpatije; nēs tai
wertà.
2. Garbink tēwą ir motiną,
tas esti pirmasis prisákimas,
żadējimą turis:
3. Kad taw geray pasisékktu
ir ilgay patéktumbei ant żémês.
4. Ir jús tēwai, ne ipykikit
sawo waikus, bet użauginkite
jůs pamokinime ir drausmēje
Wießpatiespi.
5. Jús bernai, klausykite sa-
wo kunißkû ponû, su baime ir
su drebējimu, wiernybēje sawo
ßirdiês, kaipo Kristui,
6. Ne tarnáudami tiktay po
akiû, kaip żmonēms itiktinay,
bet kaip tarnai Kristaus, jeib
jús tokią Diewo wálę pildi-
tumbit' iß ßirdiês, su gerà walè.
7. Tarkities Wießpaczui tar-
nàują, ir ne żmonēms;
8. Ir żinokit, ką kiekwiens
géro darys, tąjau nů Wieß-
patiês gaus, ar butu bérnas,
ar butu wálnas.
9. Ir jús ponai, toktaijau da-
rykite su jeis ir laukities nů
grumżdimo, żinodami, kad ir
jús ant sawęs turite Wießpatí
danguje, neatbojanti ney jókio
żmogaus.
10. Galáusey, mano brolei,
bukit druti Wießpatije ir má-
cēje jo drutybês!
11. Apsiwilkit ßárwu Diewo,
kad galētumbit' ißstowēti prieß
buklus użkabinējimus wélino.
12. Nēs mes ne turim' kowó-
ti su kunu bey kraujù, bet su
kunigàikßczeis ir sylingaiseis,
butent su ponais swieto, kurie
tamsybēje ßio swieto ponawó-
ja, su piktomis dwásēmis po
dangumi.
13. Todēley, nutwérkite Die-
wo ßarwą, jeib piktoj dienoj
atsisténgti galētumbit ir wis-
lab geray atlikę, wirßų gáu-
tumbit'.
14. Taygi stowēkit apsijůsę
sawo strēnas su tiesa, ir apsi-
wilkę pancērum teisybês;
15. Ir ant kojų sopagûti, kaip
gatawi apsakyti Ewangēlią pa-
kájaus, per kurę jús pagatáwi-
ti este.
16. Bet pirm wisû daiktû
nutwerkit tikējimo skydą, ku-
riůmi gálit ißgesyti wisas ug-
ningas strēlas piktojo.
17. Ir imkit ßalmą ißgáni-
mo ir kárdą Dwásês, kurs yra
Diewo żodis.
18. Ir melskities wisados wi-
sosè reikmenēse, su malda ir

prášimu dwásêje, ir budêkit priegtam, nepaláudami prašydami už wisus šwentůsus,
19. Ir už manę, kad man důta butu, žodi su drasù atwêrimu sawo burnôs sakyti, jeib žinomą darycząu paslêptinę Ewangêliôs,
20. Kuriôs páslas aš esmi lencugůse, jeib tůse drásey elgczáus, ir kalbêczau, kaipo paréitisi.
21. Bet jeib ir jús žinotumbit', kaip su manimi yra, ir ką aš weikiu, tai wis jums pranèš Tykikus, mano mielas brolis ir wiernas tárnas Wiešpatije,
22. Kurį sunczau pas jus, dêl to, kad žinotumbit', kaip su manim' déstis, ir jeib jis palinksmintu jusû širdis.
23. Pakájus t' esie broliams, ir méile su tikêjimu, nůg Diewo Têwo, ir Pono Jêzaus Kristaus.
24. Malone t' esie su wisais tais, kurie myl musû Poną Jêzų Kristų nepaláutinay. Amen.

Rašyta iš Rymo Epêzionams, per Tykiką.

Gromata šwento Powilo Pilippensams.

1. Pérskyrimas.

Powilo dêkawojimas, ir graudénimas ant twirtôs tikêjimo kowôs.

Powilas ir Timotêjus, tarnu du Jêzaus Kristaus, wisiems šwentiems Kristuje Jêzuje, kurie yra Pilippe, draug su wyskupais ir tarnais:
2. Malone t' esie su jumis, ir pakájus nůg Diewo musû Têwo, ir Pono Jêzaus Kristaus.
3. Aš dêkawoju sawam Diewui, kiek kartû jusû atsimenu,
4. (Koktai aš wisados darau wisosa sawo maldosa už jus wisus, su džaugsmu besimelsdams,)
5. Už jusû draugystę Ewangêlioje, nůg pirmosês dienôs iki šoley;
6. Geray apie tai nusitikêdams, kad tas, kurs pradêjo jusije tą gérą dárbą, tas tą ir pabaigs iki dienai Jêzaus Kristaus.
7. Kaipgi man tai werta, šitaipo apie jus wisus dumoti, todêl, kad aš jus sawo širdije turu, šimè sawo kalêjime, kuriamè Ewangêlią užtaru ir patwirtinu, kaip kurie wisi su manimi tôs malonês dalywi este.
8. Nês Diewas yra mano l[illegible]

dininku, kaip aß jusû wisû iß ßirdiês dugno ißsiilgstu Kristuje Jēzuje.

9. Ir to meldzůs, jeib jusû méile jů ilgiaus, jů apstingésne pastotu wisokiame ißpazinimè ir ißtyrime,

10. Jeib galētumbit ißmēginti, kas geráusa, kad butumbit czysti ir be pazeidimo, iki dienai Kristaus,

11. Papilditi waisumis teisybês, kurie per Jēzų Kristų nusidůd jusije, ant garbês ir laupsês Diewo.

12. Bet aß jums zinę důmi, mieli brolei, kad tai, kas su manim' béstis, ant dibésnio Ewangēliôs praplátinimo nusidawe;

13. Taipo kad mano ryßei ißsiréißke Kristuje po wisus súdo namus ir wisus kitus;

14. Ir daug broliû Wießpatije, iß mano ryßiû nusitikējimą gáwę, jů drasesni pastójo, zodi sakyti be baimês.

15. Kiti tiesà apsáko Kristų ir iß páwydo ir iß nesándorôs, bet kiti iß gerôs misliês.

16. Anie apsáko Kristų iß waido, ir ne tikray; nēs jie mislija, koki wárgą nori pridůti mano ryßiams;

17. Bet ßie iß méilês; nēs jie zino, kad dēl uztarimo Ewangēliôs czę gulù.

18. Kasgi tai? kad tiktay Kristus apsákomas butu wisokiu budu, ar tai butu newiernay, ar wiernay; taczau aß dzaugiůs tůmi ir dzaugsůs.

19. Nēs aß zinau, kad man tai derēs ant ißgánimo, per jusû maldą, ir per pagálbą Dwásês Jēzaus Kristaus.

20. Kaip galáusey aß laukiu ir nusitikiu, kad ney jokiamè dáikte gēdoje ne busu, bet jeib su wisokiu drásumu, lyg kaip wisados, taip ir dabar Kristus aukßtay pagárbintas butu ant mano kuno, ar per gywasti, ar per smerti.

21. Nēsa Kristus yra mano gywastis, ir mirti man nauda.

22. Bet kadangi kúne gywam buti, déra daugius waisaus prowyti, tai aß ne zinau, katrą skirtis turēczau.

23. Nēsa ábejets man macney prigul. Aß geidzu ißwálnitas ir su Kristumi buti, toktai ir geraus butu;

24. Bet labjaus priwalu yra, kúne pasilikti jusû dēley.

25. Ir tai tikray nusitikēdams zinau, pasilikſęs ir pas jus wisus podrauge busęs, jums ant augimo ir ant dzaugsmo tikējimo;

26. Kad jús didey pasigirti galētumbit Kristuje Jēzuje manimi, per mano sugryzimą pas jus.

27. Elgkities tiktay wertay Ewangeliai Kristaus, jeib, ar aš parējęs regēczau jus, arba ne pribudams apie jus girdē-czau, jús stowētumbit wienoje dwásēje ir wiena širdze, ir draug su mumis kowótumbit už wierą Ewangeliôs,
28. Ir ney wiename dáikte ne nusigástumbit priešininkû; kok-tai jiems yra źénklu prazùdi-mo, bet jums išgánimo, ir tai nů Diewo.
29. Nēsa jums důta yra, dēley Kristaus toktay darÿti, kad i ji ne tiktay tikētumbit, bet ir jo dēley kentētumbit;
30. Turēdami tą paczę kową, kurę ant manęs mátēt ir da-bar nů manęs girdit.

2. Pérſkyrimas.

Pasižéminimas ir paáukštinimas Kri-ſtaus.

Dēl to, jey jusije koks grau-dénimas Kristuje, jey koks pa-linksminojimas méilês, jey ko-kia dwásês draugyste, jey kokia yra širdinga méile ir miela-širdingyste,
2. Tay išpildikite mano dzaugsmą, kad wienôs dumôs butumbit, lygę méilę turēdami, bey wienôs širdiês ir wienôs misliês budami,
3. Nieko ne darydami per waidą, arba niekingą garbę, bet per pasižéminimą laikykit tarp sawęs kits kitą didésni už sawę pati.
4. Ir kiekwiens te ne wéižd ant to, kas jo yra, bet ant to, kas kito yra.
5. Bet kożnas t' esie tôs du-môs, kokiôs ir Jēzus Kristus buwo;
6. Kursai, norint Diewo pa-wéikslu buwo, ne laike tái per plēšimą, Diewui lygus buti.
7. Bet pats pasimáżino ir priēmęs tarno pawéikslą, pa-stójo lygus kitám żmógui, ir elgimůse ràstas buwo kaip żmogus.
8. Jis pats pasižémino ir paklusnus buwo iki smertiês, iki smertiês kryżaus.
9. Todēl Diewas ji ir didey paáukštino ir dáwe jam wár-dą kurs už wisus wardus yra;
10. Kad wardan Jēzaus klauptusi wisû kielei, tû, kurie danguje, ir ant żémês, ir po żemè yra;
11. Ir wisi liežuwjei išpa-żintu, Jēzų Kristų ēsanti Wieš-patimi, ant garbês Diewo Tēwo.
12. Taipo, mano mielieji, kaip wisados buwote paklusnus, ne tiktay man pas jus b'ēsant, bet ir dabar jû daugiaus man pas jus n'ēsant, rúpinkities

ißganytais pastóti, su báime ir
su drebējimu.
13. Nēs Diewas yra, kurs jú-
sije dáro ir norēt, ir ißpildit,
pagal sawo pasimēgimą.
14. Darykite wiską be mur-
mējimo ir be abejójimo;
15. Jeib butumbit nekalti ir
wierni, ir Diewo waikai, ne-
bártini widuje tarp piktôs ir
pérkreiptôs giminês, tarp ku-
riôs jús ßwieczat kaip żwakes
swiete;
16. Tůmi, kad laikot żodį gy-
wastiês, man ant gyraus die-
noje Kristaus, kad aß ne no-
prósnay bēgęs, ney noprósnay
dirbęs buczau.
17. Ir norint apierawojams
esmi dēley apierôs ir Diewo
ßlúżbôs jusû tikējimo, taczau
aß dżaugiůs ir podraug dżau-
giůs su jumis wisais.
18. Dēl to ir jus dżaugkitēs,
ir drauge su manimi dżaug-
kitēs!
19. Bet aß nusitikiu Pone
Jēżuje, kad aß Timotējų wéi-
key pas jus súsęs, jeib ir aß at-
gaiwintas buczau, ißtyręs, kaip
su jumis déstis.
20. Nēs ney wieno ne turu,
kurs su manimi taipo wienôs
dumôs butu, kurs taip ßirdin-
gay użjus rúpintusi.
21. Nēs jie wisi sawojo jēß-
ko, ne kas Jēżaus Kristaus yra.
22. Bet jús żinote, kad jis
tikras yra, nēsa kaip waikas
tēwui, taip jis su manimi ßlú-
żijo prie Ewangēliôs.
23. Tą páti, nusitikiu, súsęs,
bile ißtyręs busu, kaip su ma-
nimi yra.
24. Bet nusitikiu Wießpatije,
ir aß pats bewéikey ateisęs.
25. Bet man priwalu rodēs,
brolį Epaproditą pas jus sústi,
kurs mano pagálbininks ir
draugkareiwis, bey jusû Apáß-
talas, ir mano réikmenês tár-
nas yra.
26. Kadangi jisai jusû wisû
ißsiilgo ir didey rúpinosi dēl
to, kad jús buwot' girdēję, jį
sirgusį.
27. Ir tiesà jis sirgo mirti-
nay, bet Diewas ant jo susi-
milo; bet ne tiktay ant jo, bet
ir ant manęs, kad ne turēczau
smutnybę ant smutnybês.
28. Bet aß jį jů skubjaus sun-
czau, kad jį ißwydę iß naujo
dżaugtumbitēs, ogi ir aß jů
mażaus smutnybês turēczau.
29. Taygi priimkit jį Wieß-
patije, su wisokiu dżaugsmu,
ir tokius garbēje laikykit'.
30. Nēs dēley Kristaus dárbo
smerczui taip arti buwo priē-
jęs, per menką laikydams sawo
gywastį, jeib jusû wietoje man
ßlúżitu.

3. Pérškyrimas.

Apie teisybę tikėjimo prieš netrikrus Apáštalus.

Galáusey, mieli brolei, dzaugkitės Wiešpatije! kad aš jums
wis tus paczus dáiktus rašau,
ne gailůs, bet jums tai déra
ant padrútinimo.

2. Dabókite ant šunů, dabókite ant piktů darbininků, dabókite ant pérsiškyrimo.

3. Nės mes esme apipjaustimas, kurie mes Diewui Dwásėje šlúžijame ir giramies Kristumi Jėzumi, ir ne nusitikime kúnu.

4. Kaczeyg ir aš turu, iš kuno kůmi girtisi. Jey kitam
kam régis, buk jis galėtu iš
kuno girtisi, aš jů daugiaus.

5. Aš ašmą dieną appjaustitas esmi, aš iš żmonů Izraėlio, iš giminės Benjamin, Zydas iš Zydů ir pagal zokaną
Parizėušas,

6. Pagal żėlawójimą pérsekinėtojis surinkimo, pagal teisybę zokane nebártin'8 buwęs.

7. Bet kas man pelnu buwo,
tai dėl Kristaus laikiau per iškádą.

8. Nės aš wislab per iškádą
laikau dėl apstingo išpažinimo
Kristaus Jėzaus, mano Wiešpatiės, dėl kurio aš wis per
iškádą laikiau, ir laikau už purwą, kad aš Kristų laimėczau;

9. Ir buczau išrastas jamè,
ne turis sawo teisybę iš zokano,
bet kuri per tikėjimą į Kristų
ateit, butent teisybe, kuri iš
Diewo, tikėjimui prirokójama;

10. Pažinti jį ir máci jo prisikėlimo ir draugystę jo kentėjimů, kad jo smerczui lygus
buczau;

11. Jeib prieš ateiczau prisikėlimui iš numirusiů;

12. Ne, kaip kad jau buczau
nutwėręs, arba jau tobulas
buczau, bet aš tai sekioju, kad
galėczau nutwérti, kadangi Jėzaus Kristaus nutwértas esmi.

13. Mano brolei, aš dar ne
tarůs ėsas nutwėręs. Bet wieną sakau: aš užmiršdu, kas užpakalije yra, ir tiesůs topi, kas
pryšakije yra,

14. Ir bėgu į pastatytą mierį,
ant paskirtojo brángiojo laimėjimo, kuri ródo dangiškas
pawadinimas Diewo Kristuje
Jėzuje.

15. Kiek taygi musů tobulais
esme, tie tôs wienôs dumôs
bukim; ir jeygu kitôs kokiôs
dumôs butumbit, tai Diewas
jums apréikš.

16. Taczau taipo, kad pagal
wieną dawádą, ant kurio parėjom, elgtumbimies ir wienôs
dumôs butumbim.

17. Sékite manę, mieli brolei, ir dabókite ant tů, kurie

taipo wàikszczoja, kaip mus tu-
rit ant pawéikslo.
18. Nės daug wàikszczoja,
apie kurus tankey jums sakiau,
ogi dabar ir werkdams jums
sakau, kaip neprietelei kryżaus
Kristaus,
19. Kuriû gálas yra prapûli-
mas, kuriems pilwas yra jû
diewas, kurie gėdoj' garbę jėsz-
ko ir kurie apie żémiszkus dáik-
tus rúpinas.
20. Bet musû wàikszczojimas
danguje yra, isz tén mes ir láu-
kiame Iszganytojo, Wieszpatiês
Jėzaus Kristaus;
21. Kurs niekingą musû kuną
pérszwies, kad lygus pastótu jo
pérszwiestam kunui, pagal tą
galybę, kuri gal ir wisus dáik-
tus saw pądůtus daryti.

4. Pérskyrimas.

Apie dwásiszką dzaugsmą, ir Pilippensû geradėjystę, Powilui iszrodita.

Taipogi, mano mieli ir bran-
gieji brolei, mano dzaugsmas
ir mano wainikas, taipo sto-
wėkite Wieszpatije, jús mielieji.
2. Ewodią graudenu asz, ir
Syntykę graudenu asz, kad wie-
nôs dumôs butu Wieszpatije.
3. Asz taipjau ir tawę meldzu,
mano wiernas drauge, użstok
abidwi, kuridwi su manimi
Ewangêliôs dėley kowójo su
Klemencu ir su kitais mano pa-
gálbininkais, kuriû wardai yra
knygosa gywastiês.
4. Dzaugkities Wieszpatije wi-
sada, ir wėl sakau: dzaugkities.
5. Sawo lengwybę wisiems
żmonėms żinomą darykit'.
Wieszpats arti.
6. Nieko nesirúpinkities, bet
wisůse dáiktůse maldomis ir
prászimais sawo szirdiês norė-
jimus su dėkawojimu Diewui
pranészkite.
7. Ir pakájus Diewo, kurs
péreit wisą iszminti, t' apsaugoj
jusû szirdis ir jusû umus Kri-
stuje Jėzuje.
8. Tolaus, mieli brolei, kas
tiesa, kas mandagu, kas teisu,
kas wieżliba, kas meilinga, kas
garbinga, jey koks wieżlibu-
mas, jey kokia laupsė, apie tai
dumokite.
9. Ir ko jús prisimokinote ir
priėmėte ir girdėjote ir regė-
jote isz manęs, tai darykite;
tay Wieszpats pakájaus bus su
jumis.
10. Bet asz didey pasidzau-
giau Wieszpatije, kad isz naujo
pradėjote użmanę rúpintis, ka-
czeyg ir pirm rupintis norė-
jot, bet czėsai tai użtrùkino.
11. Ne sakau tai stokójimo
dėl; nės asz iszmokau, kuriůse
esmi, pasikákdinti.
12. Asz moku pażémintas bu-
ti, ir moku per wirszų turėti.

Asz wisůse dáiktůse ir wisur
esmi iszmokintas: ir buti pasó-
tintas ir álkti, ir apstą turēti
ir stokóti.
13. Asz wis galu per tą, kurs
manę gálinczu dáro, Kristus.
14. Bet taczau jús geray pa-
dárēte, kad mano wargû pasi-
gailējote.
15. Bet jús isz Pilippo żinot,
kaip isz pradżiôs Ewangēliôs,
man iszeinant isz Macēdoniôs,
ney wiens surinkimas su ma-
nim' nesidalijos pagal rokundą,
kiek buwo iszdůta ir kiek buwo
surinkta, kaip tiktay jús wieni.
16. Nēs ir į Tessaloniką sun-
tēt man ant mano réikalo wieną
kartą ir potam wēl wieną kartą.
17. Ne, kad dowanôs jēszko-
czau, bet waisaus jēszkau, kad
apstingas butu jusû rokunde.
18. Nēs asz wislab priēmjau
ir apstingay turu. Asz esmi
papildytas, kad gawau per Epa-
proditą, kas nů jusû atējo, sal-
dus kwápas, priimama apiera,
Diewui itinkanti.
19. Bet mano Diews papil-
dys wisą jusû réikalą pagal
sawo bagotystę szlowēje, Kri-
stuje Jēzuje.
20. Bet Diewui ir musû Tē-
wui t'esie garbē ant ámżiû ám-
żiû. Amen.
21. Swéikinkite wisus szwen-
tůsus Kristuje Jēzuje. Swéi-
kina jus brolei su manimi
ēsantieji.
22. Swéikin jus wisi szwen-
tieji, bet ypaczey tie isz namû
Ciecoraus.
23. Malone musû Pono Jē-
zaus Kristaus t'esie su jumis
wisais. Amen.

Raszyta isz Rymo per Epaphroditą.

Gromata szwento Powilo Kolossensams.

1. Pérskyrimas.

Iszgánimas Kristaus pelnytas, żodije żmonēms pranészamas.

Powils, Apásztal's Jēzaus Kri-
staus, per Diewo wálę, ir bro-
lis Timotējus,
2. Szwentiems Kolosse, ir ti-
kintiems broliams Kristuje:
Malone t'esie su jumis ir pa-
kájus nů Diewo musû Tēwo,
ir Pono Jēzaus Kristaus!
3. Mes dēkawojam Diewui
ir Tēwui musû Pono Jēzaus
Kristaus, wisados uż jus melsi-
dami;
4. Kaipo girdējom apie jusû

tikējimą į Kristų Jēzų ir apie méilę priesz wisus szwentů-sus,
5. Dēlei nusitikējimo, jums danguje pagulbyto, apie kuri jús pirma girdējote per żodį tiesôs Ewangēlioje;
6. Kuri pas jus atējo, kaip ir į wisą swietą, ir atnesza wai-saus, kaipo ir jusije, isz tôs die-nôs, kad girdējote ir iszpaźi-note Diewo malonę tiesoje.
7. Kaipo ir iszmókote nů Epa-pro, musû mielo draugtarno, kurs yra wiernas Kristaus tár-nas uź jus,
8. Kurs mums ir źinomą dá-re jusû méilę dwásēje.
9. Togidēl ir mes, isz tôs die-nôs, kaip tai girdējome, ne pa-láujame uź jus melsti ir pra-szyti, kad papilditi butumbit isz-paźinimu jo wálês wisókioje dwásiszkoje iszmintije ir prote,
10. Jeib wertay elgtumbities Wieszpaczui įtiktinay ir wai-saus atnészumbit' wisůse ge-růse dárbůse;
11. Ir áugtumbit iszpaźinimè Diewo, pastiprinti wisokia stip-rybè, pagal jo szlowingą galy-bę, wisokiame kantrumè ir leng-waszirdystēje su dźaugsmu;
12. Dēkawodami Tēwui, kurs mus tinkanczeis padáre daly-kams szwentujû szwiesybēje;
13. Kurs mus iszgélbējo nů wyrausybês tamsybês ir pér-kēle mus į karalystę sawo mie-lojo Sunaus,
14. Kuriamè turim atpirkimą per jo kraują, butent griekû at-leidimą.
15. Kursai yra ábrozas neré-gimo Diewo, pirmgimęsis pirm wisû sutwērimû;
16. Nēs per jį wisi dáiktai sutwérti, kurie yra danguje ir ant źémês, régimi ir nerégimi, taip karálkrēslei, kaip wieszpa-tystes, taip kunigaikszystes, kaip wyrausybes: wislab yra pér jį ir dēlei jo sutwérta.
17. Ir jis yra pirm wisû, ir wisi dáiktai pasilaikos jamè.
18. Ir jis yra galwa kuno, butent surinkimo, kurs yra pra-dźia ir pirmgimęsis isz numi-rusiû, jeib ant wisû butu pir-masis.
19. Nēsa pamēgo Diewui, kad jamè wisa pilnyste gy-wéntu,
20. Ir kad wislab per jį saw sudérintu, ar butu ant źémês, ar butu danguje, pakáję pa-dáręs per kraują ant jo kryźaus per jį pátį.
21. Ir jús, kurie pirm to atto-linti buwote ir neprieteleis, per dumą piktůse darbůse:
22. Bet dabar jus sudérino sawo kúnu, per smertį, kad jus statytu szwentus ir nekál-

tintus ir nebártinus po sawo akiû;
23. Jey tiktay pasiliekat tikẽjime padrútinti ir pastiprinti, ir ne pajùdinami nů nusitikẽjimo Ewangẽliôs, kurę jús girdẽjote, kuri apsakyta wisam sutwẽrimui po dangum' ẽsanczam, kuriôs aß Powilas tarnu pastojau.
24. Dabar dzaugiůs sawo kentẽjimůse, kurus uź jus kenczu, ir atpildau sawo kúne, ko dar reik wargû Kristuje, jo kunui (ant géro), kurs yra surinkimas.
25. Kurio tarnu aß pastojau, pagal Diewo paskyrimą, kurs man důtas yra pas jus, kad Diewo źodi bagotingay apsakyczau.
26. Butent paslẽptinę, kuri uźslẽpta buwo nů pradzôs swieto ir nů ámźiû, bet dabar apreikßta jo ßwentiems,
27. Kuriems Diewas norẽjo źinoma daryti, kuri butu ßlowinga bagotyste tôs paslẽptinês tarp pagonû, kuri yra Kristus jusije, kurs yra nusitikẽjimas ßlowês.
28. Kuri mes apsákom, graudéndami kiekwieną źmogų ir mokindami kiekwieną źmogų, su wisokia ißmincze, jeib statytumbim kiekwieną źmogų tobulą Kristuje Jẽzuje.
29. Kuriamè dáikte ir aß dirbu ir nusistyliju, pagal prowijimą to, kurs manije macney dirba.

2. Pérskyrimas.

Apie źmonû istátimus, Kristų, ßwentą krikßtą ir macì jo smerties.

Bet aß jums źinę důmi, kokę kową turu uź jus ir uź tus Laodicẽoje ir uź wisus, kurie mano wéidą kúne ne regẽjo;
2. Jeib jû ßirdys pagraudéntos ir suglaustos butu méilẽje, ant wisôs bagotystês tikro ißmánimo, ißpaźiniti paslẽptinę Diewo ir Tẽwo ir Kristaus;
3. Kuriamè paslẽpti yra wisi skarbai ißmintiês ir ißpaźinimo.
4. Bet aß sakau apie tai, kad jus nieks ne prigáutu kytroms kalbomis.
5. Nẽsa kaczeyg pagal kuną ne esmi pas jus, taczau dwásẽje esmi su jumis, dzaugiůs ir matau jusû rẽdą ir jusû stiprų tikẽjimą i Kristų.
6. Kaipgi dabar priẽmẽte Poną Kristų Jẽzų, taipo ir elgkities jamè,
7. Ir bukit ißáknyti ir pabudawoti jamè ir stiprus wieroje, kaip pamokiti este, ir bukite toje bagotingi su dẽkawone.
8. Dabókities, kad nieks jus ne apgáutu per swietißką ik

minti ir per niekingą ißwadzo=
jimą pagal żmonû pamokslą
ir pagal swieto įstátimus, ir
ne pagal Kristų.
9. Nę̄sa jame gywéna wisa
pilnyste Diewystês kunißkay.
10. Ir jús este tobuli jamè,
kurs yra galwa wisû kuni=
gaikßtyscżû ir wyrausybês;
11. Kuriamè ir appjaustiti
este, appjaustimu be rankû, per
pametimą grießno kuno kúne,
butent appjaustimu Kristaus.
12. Tamè, kad jús su jůmi
paláidoti este per krikßtą, ku=
riamè ir prisikēlēt per tikējimą,
kuri Diewas dáro, kurs ji iß
numirusiû prikēle.
13. Ir jus podraug su jůmi
gywus padáre, kaip numirę bu=
wot' griekůse ir neapipjaustime
jusû kuno, ir atléido mums
wisus griekus,
14. Ir ißgese páraßą, kurs
prieß mus buwo įstátmůse ir
mums prießtaráwo, ir tą paē=
męs iß tárpo prie kryżaus
prisege.
15. Ir pérgalējęs kunigaikßty=
stes ir sylingůsus, wéde jůs ant
paródimo regimay ir tryumpą
iß jû padáre pats per sawę.
16. Taygi ney wiens te ne
ąpsunkin jusû sáżinę dēl wal=
gio arba gērimo, arba dēl pa=
skirtû ßwenczû, arba jaunmēne=
siû, arba sabatû;
17. Kurie yra ßeßēlis busen=
czû daiktû, bet kunas pats yra
Kristuje.
18. Ney wiens jums mieri
te ne ißkreipja, kurs pagal sa=
wo patiês pramánimą elgiasi,
pakarnystēje ir ßwentybēje an=
gēlû, kurio jis ney wieno nie=
kados ne mátęs, ir yra be rei=
kalo pasipútęs sawo kunißkoje
dumoje,
19. Ir ne laikosi prie galwôs,
iß kuriôs wisas kunas per sa=
narēlus ir sutáikinimus pá=
ßalpą gàuna, ir su kits kitu
susilaikos ir taipo áuga į die=
wißką didumą.
20. Taygi jey jús pamirę este
su Kristumi įstátimams swieto;
kámgi důdatēs prisiwilóti įstá=
timais, tàrsi dar swiete gy=
wéną?
21. Kurie sako: tu tai ne pa=
krùtink, tu tai ne paragáuk, tu
tai ne palytēk!
22. Kurie dáiktai wisi per
wartojimą gadina, pagal pri=
sákimus ir mokslus żmonû,
23. Kurie pasiródo ißmintin=
gi ēsą, per sawo paczû prama=
nytą ßwentybę ir pakarnystę,
ir per tai, kad jie kuno ne czē=
dija ir sawo kunui garbês ne
důda sawo reikalui.

3. Pérskyrimas.

Apie wartojimą nobażnystês, ypaczey prie namû pasilaikanczû ir garbéje esanczû żmonû.

Taygi jey su Kristumi prisikélét', tay jēszkokite kas auksztay yra, kur Krystus yra, sēdis po dészinês Diewo;
2. Jēszkokite to, kas aukßtay yra, ir ne to, kas żemay yra.
3. Nēs jús este numirę, ir jusû gywastis yra paslēptas su Kristumi Diewije.
4. Bet kad Kristus, musû gywastis, pasirodis, tay ir jús pasirodisite su jûmi szlowēje.
5. Dēl to marinkite sawo sánarus, kurie ant żémês yra, kekszystę, necystybę, gēdiszką gaszlumą, piktą pageidimą ir godą, kurs yra balwonû gárbinimas;
6. Kuriû dēley ateit Diewo kérsztas ant waikû netikējimo;
7. Kuriûse ir jús pirm to elgēties, kaip jûse gywénot.
8. Bet dabar tai wislab nûg sawęs atmèskite: kérsztą, rustybę, piktenybē, blùżnijimą, gēdiszkus żodżus isz sawo burnôs.
9. Ne melûkite tarp sawęs; iszwilkite séną żmogų su jo darbais;
10. Ir apsiwilkite tû nauju, kurs atnaujinams yra ant iszpażinimo, pagal pawéikslą to, kurs ji sutwēre;
11. Kur ne yra Gryko, Żydo, apipjaustimo, neapipjastimo, Negryko, Skyto, bérno, wálno; bet wislab ir wisûse Kristus.
12. Taygi apsiwilkite, kaip iszrinktieji Diewo, szwentieji ir mylimieji, szirdinga mielaszirdingystè, prietelystè, pakarnystè, romumù ir kantrumù;
13. Kits kitą nukésdami ir kits kitam atsiléisdami, jey kas skundôs tur priesz kitą; lygei kaip ir Kristus jums yra atléidęs, taip ir jús.
14. Bet ant wiso to apsiwilkite méile, kuri yra ryszys tobulystês.
15. Ir pakájus Diewo waldżą te tur jusû szirdisa, ant kurio ir jús pawadinti este wieniame kúne, ir bukite dēkingi.
16. Dûkit Kristaus żodi gywénti tarp sawęs bagotingay, su wisokia iszmiktcże; mokinkite ir graudénkite sawę paczus psalmais ir laupsês giesmēmis ir dwasiszkomis meilingomis giesmēmis, giedokite Wiesz paczui sawo szirdisa.
17. Ir wis, ką jús dárote, żodżeis arba darbais, tai wis darykite wardan Pono Jēzaus ir dēkawokite Diewui ir Tēwui per ji.
18. Jús moteres, bukite padûtos sawo wyrams Wieszpatije, kaip paréitis.

19. Júś wyrai, mylēkite sawo moteres ir ne bukite rustus ant jû.
20. Júś waikai, klausykite gimdytojû wisůse dáiktůse; nēs tai Wieszpaczui patinka.
21. Júś tēwai, ne ikerszykit' sawo waikus, kad ne baugus pastótu.
22. Júś bernai, bukite paklusnus wisůse dáiktůse sawo kuniszkiems ponams, ne su służba po akiû, kaip żmonēms itiktinay, bet prastybēje szirdiês ir su Diewo báime.
23. Wis, ką júś dárote, tay darykite isz szirdiês kaip Wieszpaczui, ir ne żmonēms.
24. Ir żinokite, nů Wieszpatiês gausę atpildimą tēwiszkês dalykû; nēs júś szlúżijat Ponui Kristui.
25. Bet kurs neteisey dáro, tas gaus, ką jis neteisey dáręs esti; ir ne yra atbojimo ney ant szókio, ney ant tókio żmogaus.

4. Përskyrimas.

Apie krikszczoniû maldą ir iszmintingą elgimą.

Júś ponai, kas teisu ir wertay, tai bernams darykite ir żinokite, kad ir júś danguje Wieszpati turite.
2. Ne paláukite maldojè, ir budēkite tojè su dēkawojimu;
3. Ir melskities podraug ir uż mus, jeib Diewas mums atwértu żódzio duris, kalbēti paslēptinę Kristaus, dēl kuriôs ir suriſztas esmi:
4. Kad tą iszréikszczau, kaip man reik kalbēti.
5. Elgkities iszmintingay priesz tus, kurie lauké yra, ir prisidabókities czēso.
6. Jusû kalba t' esie wisados meilinga ir su druska súdita, jeib żinotumbit', kaipo kiek wienam atsakyti turit.
7. Kaip su manimi déstis, to wiso jums żinę důs Tykikus, mielas brolis ir wiernas tarnas ir draugas Wieszpatije,
8. Kuri asz todēl pas jus sunczau, kad jis isztirtu, ką júś wéikiat, ir jusû szirdis palinksmintu,
9. Draug su Onēzimu, wiernu ir mielu broliu, kurs isz jusû yra; wis, kaip czę déstis, jůdu jums pranèsz.
10. Swéikina jus Aristarkus, mano draugas kalinēje, ir Markus, sesers waiks Barnaboszaus; apie kuri kelis prijákimus gáwote. Jey pas jus ateis, priimkite ji.
11. Ir Jēzus, wadinamas Justus, kurie yra isz appjaustimo. Tie wieni yra mano pagálbininkai prie karalystês Diewo, kurie man buwo palinksminojimu.

12. Swéikina jus Epapras, kurs iß jusißkiû yra, tárnas Kristaus, ir wisados labay ka- ráuja uź jus su maldomís, jeib stowētumbit tobuli ir papilditi su wisà Diewo walè.
13. Aß dûmi jam lùdimą, kad jis didey procês tur uź jus, ir uź tus Laodicēoje ir Jerapo- lije.
14. Swéikina jus Lukoßus, lie- korus mylimas, ir Dēmas.
15. Swéikinkit brolius Lao- dicēoje, ir Nimpą, ir surinkimą jo namůse.
16. Ir kad ßi gromata pas jus bus pérskaityta, tay darykit', kad ir surinkime Laodicēoje butu skaitoma; ir kad jús tą, kuri Laodicensams raßyta, taip- jau skaitytumbit.
17. Ir sakykit Arkippui: da- bokis sawo urēdo, kuri gawai Wießpatije, kad tą ißpilditùm- bei.
18. Mano swéikinimas mano Powilo rankà. Minēkit mano ryßiû. Malone t'esie su jumis. Amen.

Raßyta iß Rymo per-Tykika ir Onezimą.

Pirmôji Gromata ßwento Powilo Tessalonicensams.

1. Pérskyrimas.

Graudénimas, drutay pasilaikytis prie wierôs.

Powilas ir Silwonas ir Ti- motējus, surinkimui Tessalo- nikoje, per Diewą Tēwą, ir Wießpati Jēzų Kristų: Malone t'esie su jumis ir pakájus nů Diewo, musû Tēwo, ir Pono Jēzaus Kristaus!
2. Mes dēkawojam Diewui wisaday uź jus wisus, atsimin- dami jusû sawo maldoje be pa- lowimo;
3. Ir atsimenam jusû dárbo tikējime, ir jusû dárbo méilēje, ir jusû kantrumo lúkestije, kurs yra musû Ponas Jēzus Kri- stus, po akim' Diewo ir musû Tēwo.
4. Nēs, mieli brolei, Diewo mylēti, mes źinome, kaipo iß- rinkti este;
5. Kad musû Ewangēlia pas jus buwusi, ne tiktáy źodije, bet abejeib, ir macēje ir ßwen- toje Dwáséje ir didźame nu- sitikējime, kaipo źinote, kokeis mes tarp jusû buwome jusû dē- ley.
6. Ir jús este musû pasekē- jais pastoję ir Wießpatiês, ir

priẽmẽt żodi tarp daug wargû su dżaugsmu, ßwentoje Dwásẽje.

7. Szitaipo, kad pastójote pawéikslu wisiems tikintiems Macẽdonioje ir Akajoje.

8. Nẽs nůg jusû pérskambẽjo Wießpatiẽs żodis, ne tiktay Macẽdonioje ir Akajoje, bet twipjau wisosa ßalisa jusû tikẽjimas i Diewą ißsiréißke, taipo, kad ne reikals jums ką sakyti.

9. Nẽs jie pátys praneße apie jus, kokſai musû iẽjimas jusump' buwęs, ir kaipo jús priwersti este Diewop' nůg balwonû, tarnàuti gywam ir tikram Diewui.

10. Ir láukti jo Sunaus iß dangaus, kuri jis prikẽle iß numirusiû, Jẽzaus, kursai mus nůg busenczio kérßto ißgélbẽjo.

2. Pérskyrimas.

Tikri klausytojei yra wierniems mokitojams ant didżio dżaugsmo.

Nẽs ir jús żinote, mieli brolei, apie musû iẽjimą pas jus, tą ne noprósną buwusi:

2. Bet, kaip mes pirm to buwom' kentẽję ir apgẽdinti pastoję Pilippůse (kaipo żinote), taczau sawo Diewije linksmi buwome pas jus, apsakyti Ewangẽlią Diewo, su didżù kaiwimu.

3. Nẽs musû graudénimas ne buwo iß klajójimo, ney iß neczystybẽs, ney su wylumi:

4. Bet kaipo mes Diewo esme ißmẽginti, kad mums Ewangẽlią apsakyti pawierita yra, ßitaipo mes kalbame, ne kaipo żmonẽms itikti norẽdami, bet Diewui, kursai musû ßirdis mẽgina.

5. Nẽs mes niekaday ne apsiẽjome malonẽjimo żodżeis, kaip jús żinote, ney godui ne pasidawẽme; Diewas to yra lùdininku:

6. Ney jẽßkójome nůg żmonû garbẽs, ney nůg jusû, ney nůg kitû;

7. Ir butumbim galẽję jus apsunkinti, kaip Kristaus Apáßtalai; bet mes motinißkay pas jus buwome, lygey kaip żindinycza sawo kudikius kawoja.

8. Szitaipo musû ßirdis jumis dżaugẽsi, ir rods norẽjome jums nudalyti, ne tiktay Diewo Ewangẽlią, bet ir sawo gywasti, todẽl, kad jus pagáwom mylẽti.

9. Geray, mieli brolei, atsimenat musû dárbo ir musû procẽs; nẽs nákti ir dieną mes dirbom, kad jusû ney wieną ne apsunkintumbim, ir apsakytumbim tarp jusû Diewo Ewangẽlią.

10. To jús este ludininkai ir

Diewas, kaip ßwentay ir teiſey ir nebártinay mes tarp juſû, kurie itikējote, elgēmies.

11. Nēs kaipo żinote, kad mes, kaipo tēwas ſawo waikus, kiekwieną iß juſû graudénom ir palinkſminójom,

12. Ir lùdijom, kad wertay elgtumbities po Diewo akiû, kurs jus pawadino ant ſawo karalyſtês ir ßlowês.

13. Togidēl ir mes be palowimo Diewui dēkawojame, kad jús, apturēdami nůg muſû diewißkôs kozoniês żodi, tą priēmēt ne kaip żmonû żodi, bet (kas ir tieſa) kaip Diewo żodi, kurſai ſawo macę ißródo ir juſije, kurie tikite.

14. Nēs jús ſekiótojei paſtójote, mieli brolei, Diewo ſurinkimû Judēoje, Kriſtuje Jēzuje, kad lyg toktaijau kentējote nů ſawo genczû, ką anie nů Zydû,

15. Kurie ir Poną Jēzų nużawino, ir ſawo paczû prárakus, ir mus pérſekinējo, ir Diewui ne itinka, ir wiſiems żmonēms prießinas;

16. Użgina mums ſakyti pagonams, kad ißganyti butu, jeib ſawo griekus wiſur ißpilditu. Nēs kérßtas jau ant jû atējo iki galui.

17. Bet mes, mieli brolei, walandēlę nuſtokę juſû pagal wéidą, ne pagal ßirdi, jû daugiaus ſkubinomies juſû wéidą ißwyſti didżù ißſiilgimù.

18. Todēl mes norējome pas jus ateiti, (aß Powilas) dy kartų; ir ßētonas mus użtrùkino.

19. Nēs kas yra muſû nuſitikējimas, arba dżaugſmas, arba wainikas paſigyrimo? ar ne ir jús tai eſte po akiû Jēzaus Kriſtaus, ant jo atējimo?

20. Juk jús eſte muſû garbē ir dżaugſmas.

3. Pérſkyrimas.

Powilo rupeſtis ir malda uż Teſſalonicenſus.

Todēl ne norējome tolaus pakéſti, ir geray pamēgo mums, kad Atēnoje wieni palikti butumbim.

2. Ir ſuntēme Timotējų, muſû broli, ir Diewo tárną ir muſû pagálbininką Kriſtaus Ewangēlioje, jus ſtiprinti ir graudénti juſû tikējime.

3. Kad ne kas netwirts paſtotu tůſe wargûſe; nēs pátys żinote, ant to mus ſtatytus.

4. Nēs ir pas jus budami, pirma jums paſiſákēmies, wargus kentēti turēſę, kaipo ir tikoſi, ir jús żinote.

5. Todēl ir aß ilgiaus ne pakéſdams ißſunczau, kad ißtir-

czau jusû tikējimą; jeib jus gundŷtojis rasi ne butu gundęs, ir musû dárbas noprósnas butu pastojęs.

6. Bet dabar, kadangi Timotējus nůg jusû pas mus atējo ir mums praneše jusû tikējimą ir méilę, ir kad jús musû wisados atsimenat ant geráuso ir išsiilgstat mus regēti, kaip ir mes jus:

7. Dēl to mes, mieli brolei, palinksminti esme jumis, wisamè sawo wargè ir bēdoje per jusû tikējimą.

8. Nēs dabar mes gywi esme, kadangi jús stowit' Wiešpatije.

9. Nēs kokę dēkawonę gálime Diewui atadůti už jus, už wisą ši dzaugsmą, kuri turime apie jus po akiû musû Diewo?

10. Mes meldziamies dieną ir nákti labay didey, kad regētumbim jusû wéidą ir atpildítumbim, jey ko reikaláuja jusû tikējimui.

11. Bet pats Diewas, musû Tēwas, ir musû Ponas Jēzus Kristus, te taiso musû kélą jusump'.

12. Bet jus te daugina Wiešpats ir te důda méilēj' pilnais buti prieš kits kitą ir prieš kožną, (kaipogi ir mes esme prieš jus).

13. Kad jusû širdys padrútintos ir nebártinos butu šwentybēje po akimis Diewo ir musû Tēwo, ant atējimo musû Pono Jēzaus Kristaus su wisais jo šwentaiseis.

4. Pérskyrimas.

Graudénimas, šwentay elgtis.

Tolaus, mieli brolei, prášome jus ir graudéname per Poną Jēzų, kaipo nůg musû gáwote pamókslą, kaip jums reik elgtis, ir Diewui itikti, kad jů pilnesni butumbit.

2. Nēs žinot, kokius prisákimus jums dawēm per Poną Jēzų;

3. Nēs tai yra Diewo walè, jusû pašwentimas, kad wéngtumbit kekšystę.

4. Jr kožnas tarp jusû žinotu sawo kuną palaikyti šwentybēje ir garbēje,

5. Ne pageidime nóro, kaipo pagonai, kurie apie Diewą nieko ne žino.

6. Jr kad nieks per toly ne sēktu, ney prigáutu sawo broli kupczystēje; nēs Wiešpats yra pagiežąsis ant to wiso, kaip mes jums pirm so sakēm ir išliúdijom.

7. Nēs Diewas mus ne pawadino ant neczystybēs, bet ant pašwentimo.

8. Togidėl, jey kas paniekin, tas ne żmogų paniekin, bet Diewą, kursai sawo szwentą Dwásę dawęs į jus.
9. Bet apie broliszką méilę ne reikals jums raszyti; nės jús pátys Diewo este iszmokiti, tarp sawęs kits kitą myléti.
10. Bet jús tai ir dárote wisiems broliams, ėsantiems wisoje Macėdonioje. Bet mes graudéname jus, mieli brolei, kad dar pilnesni pastotumbit,
11. Ir didey rupintumbities, kad tyki butumbit ir darytumbit, kas jums půlas, ir dirbtumbit sawo rankomis, kaipo jums prisákėme.
12. Jeib wieżlibay elgtumbities priesz tus, kurie laukė yra, ir ney wieno ne priwalytumbit.
13. Bet ne norime jums slėpti, mieli brolei, apie tus, kurie miegti, jeib nesitúżytumbities, kaip kiti, ney jókio lúkestiês ne turintieji.
14. Nės jey mes tikim, Jėzų numirusį ir kėlusį, taipo Diewas ir tus, kurie użmigo per Jėzų, atwès drauge su jům'.
15. Nės tai jums sakome, kaip Wieszpatiês żodį, kad mes gywieji ir użsilikusieji atėjimè Wieszpatiês ne pranoksime tus, kurie miegti.
16. Nės jis pats, Wieszpats, su szauksmu ir su balsu wyrausojo angėlo ir su Diewo trúba żemyn ateis isz dangaus; ir numirieji Kristuje pirmjaus kélsis;
17, Potam mes gywieji użsilikusieji, podraugey su jeis pagauti busime débesisa, Wieszpaczui priesz ais į ůrą, ir szitaipo su Wieszpatim busime wisados.
18. Taygi linksminkities kits kitą tais żodżeis.

5. Pérskyrimas.

Apie czėsą súdnôs dienôs.

Bet apie czėsus ir adynas, mieli brolei, ne reikals jums raszyti.
2. Nės jús pátys tikray żinot, Wieszpatiês dieną ateisenczę, kaip wagis náktije.
3. Nės kad jie sakys: pakájus yra, ne reik bijotis, tay prapůlims jůs staigey użpuls, kaipo skaudėjims nėszczią moteriszkę, ir ne iszbėgs.
4. Bet jús, mieli brolei, ne este tamsybėje, kad ta diena jus kaip wagis nutwértu.
5. Jús wisi este szwiesybês waikai ir dienôs waikai. Mes ne esme ney nů naktiês, ney nů tamsybês.
6. Taygi ne miegókime, kaip kiti, bet budėkim ir bukim ne apsigėrę.

7. Nės kurie miegti, tie náktije miegti; ir kurie apsigėrę yra, tie náktije yra apsigėrę.

8. Bet mes dienôs waikais budami, turime ne apsigėrę buti, apsiwilkę šarwu tikėjimo bey méilês, ir šalmu nusitikėjimo ant išgánimo.

9. Nės Diewas mus ne statęs yra ant kéršto, bet išgánimą apturėti, per musû Poną Jėzų Kristų,

10. Kursai už mus numire, jeib mes, ar bundame, ar miegame, drauge su jûmi gywi butumbim.

11. Todėl graudénkite kits kitą, ir pagérinkit kits kitą, kaipo ir dárote.

12. Bet mes meldžame jus, mieli brolei, kad rupintumbit už jus mokinanczus ir jus priwéizdinczus Wiešpatije, ir jus graudénanczus;

13. Mylėkite jûs jû labjaus jû dárbo dėley. Turėkit sandorôs tarp sawęs.

14. Mes ir graudéname jus, mieli brolei, pagraudénkit pasiléidėlius, palinksminkit nulúdusus, késkite silpnûsus, bukit kantrus prieš kożną.

15. Dabókities, kad ney wiens piktą už piktą kamui ne atadûtu; bet wisados gérą sekiokite, kaip tarp sawęs, taip ir prieš kożną.

16. Bukite wisada linksmi!

17. Melskities be palowimo!

18. Bukite dėkingi wisûse dáiktûse; nės tai yra walė Diewo Kristuje Jėzuje iki jusû.

19. Dwásę ne gesykite!

20. Prarakystês ne paniekinkite!

21. Bet wislab mėginkit, ir kas gér yra, palaikykite!

22. Wéngkit wis, kas tikt rodos pikt ėsą!

23. Bet jis, pakájaus Diewas, te péršwencza jus wisay; ir czėla jusû dwáse, podraug su dušia ir su kunu, t'esie išlaikomi nebártini ant atėjimo Pono musû Jėzaus Kristaus.

24. Wiernas yra tas, kursai jus wadin, kurs tai ir darys.

25. Mieli brolei, melskite už mus.

26. Swéikinkite wisus brolius šwentu pabuczáwimu.

27. Prisakau jums per Wiešpati, kad šitą gromatą dûtumbit skaityti wisiems šwentiems broliams.

28. Malone Pono musû Jėzaus Kristaus t'esie su jumis. Amen.

Pirmoji gromata Tessalonicensams, rašyta iš Atėnû.

Antroji Gromata ßwento Powilo Tessalonicensams.

1. Pérskyrimas.

Graudénimas ant drutybės pérsekinė-jime.

Powilas ir Silwonas ir Ti-motējus surinkimui Tessaloni-koje Diewije, musû Tēwė, ir Wießpatije Jezuje Kristuje:

2. Malone t'esie su jumis ir pakájus nů Diewo, musû Tē-wo, ir Pono Jēzaus Kristaus.

3. Mes Diewui wisados tu-rime dēkowoti uż jus, mieli brolei, kaipo wert yra, nēsa ju-sû tikējimas dibey aug, ir méile kóżno tarp jusû wisû dáugsinas prieß kits kitą;

4. Szitakpo, kad mes jumis giramies Diewo surinkimůse, iß jusû kantrumo ir tikējimo wisůse jusû pérsekinējimůse ir priespaudosa, kurias kenczate.

5. Koktai ißródo, kad Diewas teisey súdys, ir jús werti busit Diewo karalystês, dēl kuriôs jús ir kenczate.

6. Kadangi teisu yra Diewiep, atdůti wárgą tiems, kurie jus wárgin;

7. Bet jums, kurie warguS kenczat, atilsi su numis, kad jau Ponas Jēzus apsireikß iß dangaus, su angēlais sawo sti-prybês,

8. Ir su ugniês liepsnomis, důt atkérßijimą tiems, kurie Diewą ne pażysta, ir tiems, kurie nepaklusnus yra Ewangē-liai Pono Jēzaus Kristaus.

9. Kurie muką kentēs, ámżiną prażůdimą toly nůg Wießpa-tiês wéido ir nů ßlowingôs jo maciês:

10. Kad jis ateis, jeib ßlo-wingay apsiréißktu tarp sawo ßwentujû ir stebuklingay tarp wisû tikinczujû, anoje dienoje; nēs jús itikējot musû lůdimui, jums apsakytam.

11. Ogi todēley ir meldżamies wisaday uż jus, kad musû Die-was jus wertais padarytu to pawadinimo ir ißpildytu wisą pasimēgimą gerybês ir tikējimo dárbą macije.

12. Jeib ant jusû pagárbintas butu wárdas musû Pono Jē-żaus Kristaus, ir jús jamė, pa-gal malonę musû Diewo, ir Pono Jēzaus Kristaus.

2. Pérskyrimas.

Apie Wießpatiês atējimą.

Bet dēl atējimo musû Pono Jēzaus Kristaus, ir musû su-rinkimo jopi, meldżam jus, mie-li brolei,

2. Kad ne wéikey důtumbi-ties atkreipti nůg sawo dumôs, ney ißsigandinti, ney per dwásę, ney per żodi, ney per gróma-

tas, kaipo nůg musû sústas, buk Kristaus diena jau czę ēsanti.

3. Te ne ißwadzoja jus ney wiens ney jokiu budu. Nēs ji ne ateit, pirm kaip ateitu atpů= limas ir apreikßtas butu ansai grieko żmogus, ansai sunus prapůlimo,

4. Kursai yra prießininkas ir ißsikel ant wiso, kas Diewu arba Diewo ßlużba wadinama, ßitaipo, kad ir sēdasi į Diewo bażnyczą, kaipo Diewas, ir sa= kosi, Diewù ēsąs.

5. Ar ne atsimenat, kad aß dar pas jus budams, tai jums sakiau?

6. Ir kas tą dar atláiko, żi= note, kad apréikßtas butu sawo czēsu.

7. Nēs jau besijùdinasi pikte= nybe slaptomis, be to tiktay, ikikol tas, kurs tą dabar atláiko, iß tarpo atimtas butu.

8. Ir tada piktasis bus apréikßtas, kuri Wießpats nu= żawis kwapù sawo burnôs ir jam gálą padarys apréißkimu sawo atējimo,

9. To, kurio atējimas yra pa= gal ßētono dárbą, su wisokioms mélo galybēmis ir żenklais ir stebuklais,

10. Ir su wisokiu ißwadzó= jimu ant neteisybês, tarp tû, kurie prapůla, uż tai, kad jie tiesôs méilę ne priēme, kad butu ißganyti.

11. Todēl Diewas jiems at= sús macnus klajojimus, kad ir mélui tikēs;

12. Jeib súditi butu wisi, ku= rie tiesai ne tik, bet mēgstas neteisybe.

13. Bet mes turime Diewui dēkawoti wisaday uż jus, bro= lei Wießpatiês mylimi, kad Diewas jus ißrinko iß pradżôs ant ißgánimo, paßwentimè Dwásês ir tikējime tiesôs,

14. Ant ko jus pawadino per musû Ewangēlią, kad ßlowês musû Pono Jēzaus Kristaus apturētumbit.

15. Taygi stowkite, mieli brolei, ir laikykite įstátimus, kurus mokiti este, ar per musû żodį, ar per grómata.

16. Bet jis, musû Ponas Jē= zus Kristus, ir Diewas ir musû Tēwas, kurs mus mylējo ir dáwe ámżiną palinksminojimą, bey gérą nusitikējimą, per ma= lonę,

17. Tas te pagraudén jusû ßirdis ir te pastiprin jus wi= sokiamè pamokßle ir geramè dárbe.

3. Pérskyrimas.

Toléjni graudénimai.

Tolaus, mieli brolei, melskite uż mus, kad Wießpatiês żodis

tekētu ir pagárbinamas butu,
kaip pas jus,
2. Ir kad iszgélbēti butum=
bim nůg nelabû ir piktû żmo=
nû. Nēs tikējimas ne kóżno
dáiktas yra.
3. Bet Wieszpats yra wierz=
nas, tas jus padrútis ir ap=
saugos nůg wiso pikto.
4. Bet mes nusitikimies ant
jusû Wieszpatije, kad dárot ir
darysite, ką mes jums prisá=
kome.
5. Bet Wieszpats te rēdo jusû
szirdis ant Diewo méilês ir
ant Kristaus kantrumo.
6. Bet mes prisákome jums,
mieli brolei, wardan Pono Jē=
żaus Kristaus, kad atsitrauk=
tumbit nůg kóżno brólio, ne=
dawádney pasielgianczio ir ne
pagal istátimą nůg musû gàu=
taji.
7. Nēs żinote, kaipo mus tu=
rit sékti. Nēs mes tarp jusû
ne buwome nedawadningi;
8. Neygi dowanay dûnôs ēmē=
me isz ko, bet dárbu ir procè
dirbom diena ir nákti, jeib ney
wieną jusû ne apsunkintumbim;
9. Ne todēl, kad walè mums
ant to ne butu, bet jeib sawę
pátys jums pawéikslu důtum=
bim, mus sékti.
10. Ir pas jus budami, tok=
tai jums isákēm, kad jey kas
ne nor dirbti, tas ir ne wál=
gitu.
11. Nēs girdime, kelis isz ju=
sû nedawadney pasielgianczus
ir nieką ne dirbanczus, bet
dáranczus, kas jiems ne paréi=
tis.
12. Bet tiems mes prisákome
ir jůs graudéname per musû
Poną Jēzų Kristų, kad jie ty=
lomis dirbdami sawo paczû
důną wálgitu.
13. Bet jús, mieli brolei, ne
pailskite géro daryt.
14. Bet jey kas nepaklusnns
yra musû żodżui, tą pażénklin=
kite per gromatą, ir ney jókio
dárbo ne turēkite su jůmi, jeib
apgēdinamas butu.
15. Taczau ne laikykit ji kaip
neprieteli, bet graudénkit ji kaip
broli.
16. Bet patsai, pakájaus Wiesz=
pats, te důda jums pakáją wi=
sur ir wisokiu budu. Wieszpats
t'esie su jumis wisais.
17. Paswéikinimas mano Po=
wilo rankà; tas yra żénklas
wisosa grómatosa, szitaipo asz
raszau.
18. Malone musû Pono Jē=
żaus Kristaus t'esie su jumis
wisais. Amn.

Raszyta isz Atēnû.

Pirmoji Gromata szwento Powilo Timotējui.

1. Pérskyrimas.

Zokano ir Ewangelijōs pamokslas per Powilo paweikslą iszguldytas.

Powilas, Jēzaus Kristaus Apásztalas, pagal įsákimą Diewo, musû Iszganytojo, ir Pono Jēzaus Kristaus, kursai yra musû nusitikējimas,

2. Timotējui, mano tikrám sunui tikējime: malone, mielaszirdingyste, pakájus nůg Diewo, musû Tēwo, ir musû Pono Jēzaus Kristaus!

3. Kaip tawę graudenau, kad Epēze pasiliktumbei, man į Macēdonią einant, ir prisakytùmbei keliems, kad kitaip ne mokitu,

4. Neygi dabótusi pásakû ir giminû eilû, rokundo gálą ne turinczû, ir pramáno daugiaus klausimû, ne kaip pasigérinimo Diewop tikējime.

5. Nēs wyrausas mieris prisákimo yra méile, isz czystôs szirdiês ir isz gerôs sąžinês ir isz newéidmainiszko tikējimo.

6. Nůg kuriû keli nuklydę, sugryžo ant niekam netinkanczû kalbû,

7. Norēdami buti raszto mokitojeis ir ne iszmáno, ney ką kalba, ney ką už tiesą laiko.

8. Bet mes zinome, zokaną gérą ēsanti, jey kas tą pridérinczey wartůja.

9. Tai žinodams, teisamui zokaną ne ēsanti důtą, bet neteisiems ir nepuklusniems, bediewjiems ir griekininkams, neszwentiems ir nedwásiszkiems, tēwžudzams ir motinžudzams ir žmogžudzams,

10. Kekszininkams, su waikais bjaurybę wárantiems, žmogwagims, melágiams, neteisey prisēkiantiems ir jey kit' kas yra, kas iszganytingam pamokslui prieształauja,

11. Pagal szlowingą Ewangēlią iszganytingo Diewo, kuri man pawieryta yra.

12. Ir asz dēkawoju musû Ponui Jēzui Kristui, kurs manę padrútino ir už wierną laike, ir įstáte į tą urēdą;

13. Kursai asz pirm to buwau blùžnytojis ir pérsekinētojis ir pakalbētojis; bet asz mielaszirdingystę apturējau. Nēs isz nežinôs tai dariau, netikējime.

14. Bet jû apstingésne buwo malone musû Wieszpatiês, podraug su tikējimu ir méile, kuri Kristuje Jēzuje yra.

15. Nēs tai juk tikray yra tiesa ir brangus, didey wertas žodis, kas Kristus Jēzus

atējo į swietą, išganyti griešnůsus, tarp kuriû aš esmi didzausias.
16. Bet todēl mielaširdingystę apturējau, kad ant manęs didzausey Jēzus Kristus išroditu wisą kantrùmą, ant pawéikslo tiems, kurie į ji įtikēsę ant amžinôs gywátôs.
17. Bet Diewui, amžinam Karalui, nesmertelnam ir nerégimamui ir wienam išmintingamui, t'esie garbē ir šlowē ant ámžiû ámžiû. Amen.
18. Tą prisákimą padůmi taw, mano sunau Timotējau, pagal pirmůsus prarakáwimus apietawę, kad tůse gérą kową kowótumbei,
19. Palaikydams tikējimą ir gérą sážinę, kurę keli nů sawęs atmetę tikējimą praskandino.
20. Tarp kuriû yra Ymenējus ir Aleksandras, kuriůdu šētonui padawjau, kad pabaustu budamu, daugiaus ne blůznitu.

2. Pérskyrimas.

Kaipo ir kada wyrai ir motores surinkimè tur melstis.

Taygi graudenu aš, kad pirm wisû dáiktû pirmjausey dáromas butu meldimas, malda, užmeldimas ir dēkawojimas už wisus žmones,
2. Už karalus ir už wisa wyrausybę, kad pakajingay bey tykay gywéntumbim, wisoje nobažnystēje ir patogumè.
3. Nēs tai gér yra, priegtam ir patinka Diewui, musû Išganytojui,
4. Kursai nor, kad wisiems žmonēms pagélbēta butu ir ant išpažinimo tiesôs ateitu.
5. Nēs wiens yra Diewas, ir wiens tárpininks tarp Diewo bey žmonû, butent žmogus Kristus Jēzus,
6. Kursai pats pasidawe atpirkimui už wisus kad tai sawo czēsù apsakyta butu.
7. Ant ko aš įstatytas esmi mokitoju ir Apáštalu (tiesą kalbu Kristuje ir ne melóju), mokitoju pagonû, tikējime ir tiesoje.
8. Taygi noru, kad wyrai melstus wisosa wietosa, pakélbami šwentas rankas be kéršto ir abejójimo.
9. Taipojau moteres, kad mandagiu rubù, su gēdingumù ir patogumù dabintus, ne su kàsomis, arba auksu, arba pérlomis ir kaštaunomis drápanomis.
10. Bet kaip paréitis moterims, nobažnystę parodanczoms per gerus darbus.
11. Moteriške tesimokin tylomis su wisu paklusnumù.

12. Bet moteriškei ne pawéliju mokiti, neygi, kad ji wyro ponù butu, bet kad tylētu.
13. Nēs Adomas pirma sutwértas, potam Jēwa.
14. Ir Adomas ne buwo išwadzůtas, bet moteriške buwo išwadzůta ir pérzengimą iwede.
15. Bet ji išganyta pastós per waikû gimdimą, jey pasiliekt tikējime ir méilēje ir pašwentime, podraug su patogumù.

3. Pérskyrimas.

Kaipo klebonai tur elgtis.

Tai tikray tiesa, jey kas jēško wyskupo urēdo, tas jēško kaštáuno dárbo.
2. Bet tur wyskupas buti be nůtartiês, wienôs moters wyras, budrus, padorus, patogus, swecziùs priimąs, mokit išmánas;
3. Ne gertůklis, ne waidininkas, ne koki gēdišką reméstą warąs, bet lengwôs širdiês, nesibarąs, ne godingas,
4. Sawůsus geray waldąs, klausanczus waikus turis, su wisù patogumù;
5. (Nēs jey kas sawo paties namû ne žino waldyti, kaipo tokšai Diewo surinkimą aprû-pys?)
6. Ne naujey prisiwértęs, jeib ne pasipútęs ipultu i súdą blùžnytojo.
7. Bet reik jam turēt gérą lùdimą nůg tû, kurie lauke yra, kad ne ipultu i gēdą ir žabángą blùžnytojo.
8. Taipojau bažnyczôs tarnai tur buti czestningi, ne dwiem liežuwjam, ne gertůklei, neygi koki gēdišką reméstą warą;
9. Turēdami paslēptinę tikējimo czystoje sažinēje.
10. O tus pirmay reik išmēginti; potam te tarnàuja, jey be nůtartiês randami.
11. Taipojau ir jû moters tur buti wiežlibos, neapkalbanczos, ne apsigéranczos, wiernos wisůse dáiktůse.
12. Bažnyczôs tarnai testow kožnas wienôs moters wyras, kurie sawo waikus geray priwéižd ir sawo paczû namus.
13. Bet kurie geray tarnàuja, tie saw pátys pasipelno gérą užžingsni ir didi drasumą tikējime, Kristuje Jēzuje.
14. Tai taw rašau, tikēdamas, wéikey pas tawę ateisęs,
15. Bet jey užtrùkczau, kad žinotumbei, kaip taw reik elgtisi Diewo namůse, kurie yra surinkimas gywojo Diewo, stulpàs ir apaczôs twirtumai tiesôs,

16. Ir žinomay dide yra nobažnyſtês paſlêptinê: Diewas yra apréikßtas kúne, aptéiſintas Dwáſêje, paſirodęs angêlams, apſakytas pagonams, tikêtas ſwietė, aukßtyn paimtas į ßlowę.

4. Pérſkyrimas.

Graudénimas, ſaugotiſi nů ißwadžójima paſkutinio czêſo.

Bet Dwáſe pérmanytinay ſako, kelis paſkutinůſe czêſůſe wierą pamèſenczus ir priſtoſenczus ißwadzojanczôms dwáſêms ir welnû pamokſlams,

2. Per tus, kurie weidmainyſtêje melû kalbêtojeis yra, kremtanczę ſážinę turêdami;

3. Ir uždraudž wenczawonystę ir liepja wengti walgį, Diewo léiſtą, priimti ſu dêkawone, tikintêmus ir tiems, kurie tieſą pažyſta.

4. Nês wiſas Diewo ſutwêrimas géras ir ney wiens ne atmetams, kurs ſu dêkawone priimamas yra.

5. Nês paßwenczamas Diewo žodžù ir maldà.

6. Toktai broliams pranéßdams, gers tárnas buſi Jêzaus Kriſtaus, užaugintas žodzůſe wierôs ir géro pamókſlo, prie kurio wiſaday buwai.

7. Bet nedwáſißkas ir ſenû bobû páſakas wengk. Bet pats pratinkis prie nobažnyſtês.

8. Nês kunißkas ißſimokinimas mažį tinka, bet nobažnyſte wiſiems daiktáms tinka ir tur žadêjimą ßitôs ir buſenczôs gywaſtiês.

9. Tai juk tikra tieſa yra ir brángus, wertas žodis.

10. Nês tam ir mes dirbame ir apgêdinami eſme, kad nuſitikêjom ant gywojo Diewo, kurſai yra ißganytoju wiſû žmonû, bet didzauſey tikinczujû.

11. Tai priſakyk ir mokik!

12. Niekś te niekina tawo jaunyſtę; bet buk pàwyzdžu tikintiems žodije, elgime, méilêje, dwáſêje, tikêjime, czyſtybêje.

13. Ne paláuk ſkaityti, pagraudénti, mokiti, iki man ateinant.

14. Ne užmirßk dowanôs, taw dûtôs per prarakáwimą, ſu rankû uždêjimu wyreſnujû.

15. Tai rúpink, ant to ſtowêk, jeib tawo tarpums wiſůſe daiktůſe žinomas butu.

16. Dabókis pats ant ſawęs ir ant pamókſlo· paſilik ßiůſe dalykůſe. Nês tai darydams, pats ſawę ißganyſi ir tus, kurie tawęs klauſos.

5. Pérskyrimas.

Kaipo Nebonas tolaus tur elgtis.

Sénąjį ne bárk, bet jį grau-
dénk, kaip tēwą; jaunůsus kaip
brolius,
2. Senáses moteres kaip mo-
tinas, jaunases kaip séseres, su
wisokia czystybe.
3. Gárbink našles, tikromis
našlēmis ēsanczes.
4. Bet jey našlē waikus, arba
waikû waikus tur, tie pirma
tesimokin prieš sawo namus
nobažnay elgtis ir gimdytojams
lygey atpilditi; nēs tai gér da-
ryta ir patinka Diewui.
5. Bet ta yra tikra našlē, kuri
wiensanti, sawo nusitikējimą
guldo ant Diewo ir ne láujasi
Diewo melstis ir prašyti dieną
bey nákti.
6. Bet geidulůse gywénanti,
gywa mirusi.
7. Tai prisakyk, jeib nebárti-
nos butu.
8. Bet jey kas sawůsus, di-
dzausey sawo namiškius ne
aprúpin, tas užsigyne wierôs
ir yra piktésnis už pagoną.
9. Našlē te nestoj aprinkta,
kuri ne butu mažaus šešesdé-
šimts métû ir kuri buwusi wie-
no wyro moteriške,
10. Ir kuri lùdimą turētu
gerû darbû, jey waikus užau-
ginusi, jey swečzùs priēmusi,
jey šwentujû kojas mazgojusi,
jey sielwartingiems pagálbą dá-
wusi, jey wisą gérą dárbą sekio-
jusi.
11. Bet jaunû našlû ne pri-
imk; nēs gašlos pastójusos
prieš Kristų, jos nor tekēti;
12. Turēdamos sawo súdą,
kad pirmąjį tikējimą yra panie-
kinusos.
13. Priegtam jos ir tingē-
damos, mokinasi bēginēti per
butùs; bet ne tiktay ting, ale
ir daug šnéka ir kišasi, kur
ne reik, ir kalba, kas ne paréi-
tis.
14. Taipogi noru, kad jau-
nosēs našlēs tekētu, waikus
gimdytu, gaspadináutu, prieši-
ninkui ney jokiôs priežastiês ne
důtu kóloti.
15. Nēs jau kélios sugryžo
paskuy šētoną.
16. Bet jey kurs tikys, arba
kuri tikinti nášliû tur, tas te
aprúpin jas ir surinkimui te
ne dáro sunkybês, kad toms,
kurios tikros našlēs yra, pa-
káktu.
17. Wyresnieji, kurie geray
priwéižd, dwejetiek garbēje te-
stow laikytini, ypaczey, kurie
didey procawójas žodije ir pa-
moksle.
18. Nēs ráštas sako: jauczio
kùlenczio nasrû ne užrišk. Ir:
darbininkas sawo algôs wertas
yra.

19. Prieß wyrésni ſkundôs ne priimk be dwiejû arba trijû ludininkû.
20. Suſigrießijanczus bárk po wiſû akiû, jeib ir kiti bijotus.
21. Aß lùdiju po akiû Diewo ir Pono Jēzaus Kriſtaus ir ißrinktujû angēlû, kad tai laikytumbei, be ſawo paties pamiſlijimo, ir nieko ne darytumbei, ar po wienu, ar po antrù eidams.
22. Rankû ney wienam ne užděk wèikey, neygi dalywas paſtok ſwétimû griekû. Pats czyſtay laikykis.
23. Ne gérk tolaus wandens bet imk mážumą wyno, ſawo ſkilwjo dēley, ir kad tánkey ſergi.
24. Kelû žmonû griekai régimi, kad pirma gal ſúdijami buti; bet kelû potam régimi.
25. Szitaipo ir kelû geri darbai pirma régimi; ir kiti taipojau ne paſiliekt užſlēpti.

6. Pérſkyrimas.

Apie bérnus, ißwadžótojus, bagoczus, ir wierôs kową.

Bernái po jungu ēſantieji, ſawo ponus wiſôs garbês wertais te laiko, jeib Diewo wárdas ir pamokſlas ne butu blùžnitas.
2. Bet tikinczus ponus turi, tû te ne paniekina (ſu ta miſle), kad broleis yra; bet jû daugiaus te klauſo, kad yra tikinczeis ir mylimais ir dalywais geradējyſtês. Tai mokik ir graudénk.
3. Jey kas kitaipo mokina, ir ne paſiliekt prie ißgánanczû žodžiû muſû Pono Jęzaus Kriſtaus ir prie pamókſlo apie nobažnyſtę,
4. Tas yra paſipútęs ir nieko ne žino, bet paklydęs yra klauſimûſe ir žodžiû ginczûſe, iß ko atſiranda pawydas, barnis, blùžnijimas ir pikts padumojimas,
5. Noprósni waidai žmonû, pagadintą umą turinczû ir tieſôs nuſtokuſû, kurie nobažnyſtę už reméſtą laiko, ko užſipelnyt. Atſitraukis nûg tujû.
6. Bet didis yra pélnas, kad kas nobažnas yra ir paſikákdinas.
7. Nēs nieko ne atſineßēm i ſwietą, todēl ir žinoma, mus ir nieką ne ißſinéßent.
8. Bet turēdami walgio ir drabužû, paſikákdinkime.
9. Nēs tie, kurie nor pralobti, ipûla i pagundimą ir žabángą ir i daug durnus ir ißkadingus pageidimus, kurie žmones nugramždina i prapulti ir pražùdimą.
10. Nēs godas yra ßaknis

wiso pikto; kurio keli užsigeidę nůg wierôs paklydo ir sawo pátys daug sopulû padáro.

11. Bet, tu Diewo žmogau, tai węngk; bet wyk teisybę, nobažnystę, tikējimą, méilę, kantrùmą, lengwašširdingystę.

12. Kowók gerą kową tikējimo, nutwérk ámžiną gywátą, ant kuriôs ir pawadintas esi, ir išpažinái gérą išpažinimą po akiû daug ludininkû.

13. Prisakau taw po Diewo akiû, kursai wisus dáiktus gywus padáro, ir po akiû Kristaus Jēzaus, kursai po Panskiu Pilotu lùdijo gérą išpažinimą:

14. Kad tą prisákimą laikytumbei, czystay, nebártinay, iki apreiškimui musû Pono Jēzaus Kristaus,

15. Kuri paródis sawo czēsù ansai Išganytingas ir wiens Galis, Karálus wisû karálû ir Wiešpats wisû wiešpaczû,

16. Kursai wiens nesmertelnystę tur, kurs gywéna šwiesybēje, ney wieno ne prieinamoje, kurio ney wiens žmogus ne regējo, ney gal regēti; tam t'esie garbē ir ámžina karalyste. Amen.

17. Bagotiems šio swieto prisakyk, kad ne pasididzůtu, neygi nusitikētu ant neištikimosês bagotystês, bet ant gywojo Diewo, kurs mums apstingay důst wisokius dáiktus ant wartōjimo;

18. Kad gér darytu, pralobtu gerůse darbůse, rods důtù, pagélbētu,

19. Skárbus sudētu, sau pátys gérą gruntą busenczam czēsui, kad nutwértu ámžiną gywátą.

20. Ak Timotējau, apsaugok, kas taw pawierita, węngdams nedwásiškas piktas kalbas ir waidus neteisey pagirtôs žinês;

21. Ant kuriôs keli mésdamiesi paklysta nůg wierôs. Malone t'esie su tawimi. Amen.

Rašyta iš Laodickôs, wyrauso miesto žémês Prygiôs Pakationôs.

Antroji gromata šwento Powilo Timotėjui.

1. Pérſkyrimas.

Graudénimas, iššlikte prie czyſto pa=
mókſlo pérſekinėjimůſe.

Powilas, Jėzaus Kriſtaus Apáštals, per Diewo wálę, pagal pażadėjimą gywaſtiês Kriſtuje Jėzuje,
2. Mano mielam ſunui Timotėjui: malone, mielaširdingyſte, pakájus nůg Diewo Tėwo ir Kriſtaus Jėzaus, muſû Wiešpatiês!
3. Dėkawoju Diewui, kuriam tarnàuja nůg ſawo tėwû czyſtà ſażinè, kad be palowimo tawęs atſimenu ſawo maldoje dieną bey nákti,
4. Jr iššiilgſtu tawę matyti (atſimindams tawo ášarû), jeib dżaugſmu papilditas buczau;
5. Jr atſimenu tikėjimo tikray wierno tawije, kurſai pirmay gywéno tawo mótinôs mótinoje Loydoje, bey tawo motinoje Eunikėje; bet tikray żinau, kad ir tawije.
6. Kuriôs prieżaſtiês dėl taw primenu, kad pabùdintumbei Diewo dowaną, tawije ėſanczę, per użdėjimą mano rankû.
7. Nės Diewas mums niera dáwęs dwáſę báimês, bet ſtiprybês ir méilês ir patogumo.
8. Todėl neſigėdėkis lùdimo muſû Wiešpatiės, ney manęs, jo ſurišto; bet wárgą kentėk draug ſu Ewangėlia, kaip aš, pagal Diewo macę,
9. Kurſai mus išgáne ir pawadino šwentu pawadinimu, ne pagal muſû dárbus, bet pagal ſawo apſiėmimą ir malonę, mums důtą Kriſtuje Jėzuje pirm ſwieto czėſo;
10. Bet dabar apréikštą per paſiródimą muſû Jšganytojo Jėzaus Kriſtaus, kurſai ſmerczui macę atėme ir gywaſti bey nepragáištanti dáiktą i šwieſą atgabéno per Ewangėlią;
11. Ant kuriôs aš ſtatytas eſmi ſakytoju ir Apáštalu ir mokitoju pagonû.
12. Kuriôs prieżaſtiês dėley aš toktay kenczu; bet to neſigėdżu. Nės żinau, i ką tikiu, ir tikray żinau, kad jis mano paguldimą gal apſaugoti, iki anai dienai.
13. Turėk pawéikſlą išganytingû żodżiû, kurus iš manęs girdėjei tikėjime ir méilėje, kuri Kriſtuje Jėzuje yra.
14. Szi gérą paguldimą apſaugok per Szwentą Dwáſę, muſije gywénanczę.
15. Tu tai żinai, kad wiſi Azioje atſikreipe nůg manęs, tarp kuriû yr Pygellus bey Ermogenes.

16. Wieszpats te důda namams Onēziporo mielaszirdingystę, nēs jis manę tánkey atgaiwino ir nesigēdējo mano lencugû;

17. Bet Ryme budams stroszney manęs jēszkójo ir manę rádo.

18. Wieszpats te důda jam rasti mielaszirdingystę prie Wieszpatiês anoj dienoj. Ir kaip daug jis man Epēżoje szlúżijęs, tu geraus żinai.

2. Perskyrimas.

Timotējaus wiernas urēdo pildimas.

Dēlgito buk drúts, mano sunau, per malonę Kristuje Jēzuje.

2. Ir ką nůg manęs girdējei per daugybę ludininkû, tai padůk wierniems żmonēms, kurie tinką yra, ir kitus mokinti.

3. Kentēk, kaip gérs karżygis Jēzaus Kristaus.

4. Ney wiens żalnierus nesipáinojas su namû darbais, jeib įtiktu tam, kurs jį priēme.

5. Bet jey kas ir kowója, taczau ne wainikojamas, kaip tikt tikray kowódams.

6. Bet laukininkas, kursai lauką apgywéna, waisaus pirmjaus tur gauti. Iszmanyk, ką sakau.

7. Bet Wieszpats taw iszmánimą důs wisůse dáiktůse.

8. Atsimink wisados Jēzaus Kristaus, kurs kēlēsi isz numirusiû, isz sēklôs Dowido, pagal mano Ewangēlią,

9. Kuriôs dēley kenczu iki ryszîû, kaip piktadējas; bet Diewo żodis ne yra risztas.

10. Todēl wislab kenczu iszrinktujû dēley, jeib ir jie iszgánimą apturētu Kristuje Jēzuje, su ámżina szlowè.

11. Tay juk tikray tiesa: jey mes draugè numirsztam, tay draugè gywi busime,

12. Jey draugè kenczam, draugè ir karaláusim. Jey użsiginam', tay ir jis użsigis musû.

13. Jey mes netikim, tay jis pasilieki wiernas; pats sawęs ne gal użsiginti.

14. Tay jiems primink, aplùdidams po akiû Wieszpatiês, kad żodziû dēley ne waiditus, koktai niekam nedera, kaip pérwersti klausanczus.

15. Rúpinkis, Diewui iszsiroditi tikrù ir nebártinu darbininkù, kursai tikray dalija tiesôs żodį.

16. Nedwásiszkû noprósnû żodziû wéngk; nēs tai daug dera ant nediewiszko elgimo.

17. Nēs jû żodis platyn eiti, kaip wieżliga; tarp kuriû yra Ymenējus bey Pilētus.

18. Kuriůdu tiesôs ne tropijusu, sako: prisikēlimą isz numi-

rusiû jau buwusi; ir kelû tikē-
jimą pérkreipe.
19. Bet drutasis Diewo grun-
tas stow ir tur tą péczwēti:
Wieszpats pażysta sawůsus, ir:
te làujasi nůg neteisybês, kur-
sai Kristaus wardo ména.
20. Bet didzůse namůse yra
ne tiktay aukso ir sidábro rykai,
bet ir médzio bey mólio; ir
keli ant garbês, ir keli ant ne-
garbês.
21. Taygi jey kas czystijas
nůg tokiû żmonû, tas bus pa-
szwęstas rykas, ant garbês namû
wieszpatiês wartojams ir ant
wisû gerû daiktû pagatáwitas.
22. Wéngk jaunystês geidulus,
bet wyk teisybę, tikējimą, méilę,
pakáją, su wisais Wieszpati
meldzanczeis isz czystôs szirdiês.
23. Bet durnû ir niekam ne-
tinkanczû klausimû wéngk; nēs
żinai, tiktay waidą padárant.
24. Bet Wieszpatiês tárnas ne
tur buti waidininkas, bet wi-
siems meilingas, iszmánąs mo-
kiti, piktus késti galis su leng-
wybe.
25. Barąs priesztaráujanczus;
bau Diewas jiems kartunta dů-
tu prisiwertimą, tiesą iszpażinti.
26. Ir iszsiblaiwytu isz wélno
żabángû, kurio jie apkalti yra
ant jo wálês.

3. Pérskyrimas.

Apie paskutinį czēsą ir naudą szwento raszto.

Bet tai żinok, kad paskutinosa
dienosa bjaurus czēsai ràsis.
2. Nēs bus żmones pátys sa-
wę myli, godingi, gyrpelnei,
pasididzůja, blùżniją, gimdyto-
jû neklausą, nedēkingi, nedwá-
siszki,
3. Status, nesandoringi, ap-
kalbą, neczysti, sùtę, nemalonus,
4. Iszdawējei, perdrasus, pa-
sipùtę, kurie daugiaus myl gei-
dulus, kaipo Diewą,
5. Kurie ródos nobażni ēsą,
bet nobażnystês maciês użsigin.
Ir tokius wéngk.
6. Isz tû yra, kurie szę ir tę
lenda į butùs ir sugáudo mo-
teriszkes, griekais apsunkitas
ir wisokiûse geidulůse gywé-
nanczes.
7. Wisados mokinasi, ir nie-
kados iszpażinimop tiesôs ne
gal iszkákti.
8. Bet lygey, kaipo Jannes
ir Jambres Moiżēszui prieszi-
nosi, szitaipo ir szitie prieszinas
tiesai; yra żmones pagadintû
umû, netinką ant tikējimo.
9. Bet jie ilgay tai ne warys;
nēs jû paikyste kożnam iszréiksz-
ta bus, kaip ir anû buwo.
10. Bet tu isztyrei mano pa-
mokslą, mano bùdą, mano misli,
mano tikējimą, mano lengwa

szirdingystę, mano méilę, mano kantrùmą,
11. Mano pérsekinējimą, mano kentējimus, kurie man tikos Antiokioje, Ikonioje, Lystroje, kuri pérsekinējimą asz tén iszkentējau, ir isz wisû manę Wieszpats iszgélbējo.
12. Ir wisi, kurie nobaźnay nor elgtisi Kristuje Jēzuje, tur pérsekinējimą kentēti.
13. Bet su piktais źmonēmis ir su iszwadzojanczeis jû ilgyn, jû piktyn eiti, jie iszwadzoj ir iszwadzojami yra.
14. Bet tu pasilik tamè, ką iszmokęs, ir taw pawierita yra; nes źinai, nůg ko iszmokęs.
15. Ir kadangi isz maźû dienû szwentą ráształtą źinai, gal tas tawę iszmokiti ant iszgánimo, per tikējimą į Kristų Jēzų.
16. Nēs wisas ráształ, Diewo įkwēptas, yra naudingas pamokslui, pabarimui, pagérinimui ir pakoznijimui teisybēje,
17. Kad Diewo źmogus butu tobulas, wisam gerám dárbui tinkąs.

4. Pérskyrimas.

Powilo karáwims ir wainikas.

Taygi iszlùdiju asz po akiû Diewo ir Pono Jēzaus Kristaus, kursai ateis, súditi gywus ir numirusus, su sawo apréiszkimu ir su sawo karalyste:
2. Apsakyk źodį, ne paláuk, buk tikrù czēsù, buk neczēsu; pakóznik, bark, graudénk, su wisu kantrumù ir mokinimu.
3. Nēs bus czēsas, kad iszgánanti pamokslą ne pakéls, bet pagal sawo paczû geidulus jie saw pátys uźsikraus mokitojus, kaip jiems ausys nēszti;
4. Ir atkreips ausis nůg tiesôs ir werksis ant pásakû.
5. Bet tu buk budrus wisur, késk, daryk dárbą Ewangēliôs sakytojo, sawo urēdą wiernay pildik.
6. Nēs asz jau apierawojamas esmi, ir czēsas mano atsitojimo priējo.
7. Asz gérą kową kowawau, asz bēgimą pàbaigiau, asz tikējimą laikiau.
8. Po to man yra pagulbytas teisybês wainikas, kurį man Wieszpats anoje dienoje, teisusis súdźa důs; bet ne tiktay man wienam, bet ir wisiems, jo apreiszkimą mylintiems.
9. Skùbinkis, kad wéikey pas manę ateitumbei.
10. Nēs Dēmas manę prastójo ir szį swietą pagáwo mylēti, ir į Tessaloniką nuējo; Krescens į Galaciją, Titus į Dalmaciją.
11. Lukoszus wiens yra pas manę. Markoszų pas sawę

ėmęs, draugė atwėsk su sawimi; nēs man naudingas yra ant służmôs.

12. Tykiky nusunczau į Epēzą.

13. Skreistę, manęs Troadoje pas Karpy palikta, draugė atgabėnk ateidams, ir knygas, bet ypaczey rāszomą sikšną.

14. Aleksandras, kálwis, man daug pikto padáre. Wieszpats te użmok jam pagal jo dárbus.

15. Nůg kurio ir tu saugokis; nēs jis musû żodżiams didey priesztaráwo.

16. Mano pirmame atsikalbējime ney wiens manę ne użstójo, bet jie wisi manę prastójo. Te ne stow jiems tai prirokůta.

17. Bet Wieszpats manę użstójo ir manę pastiprino, kad sákimas Diewo żódżio per manę patwirtintas butu, ir wisi pagonai girdētu. Ir asz iszgélbēts esmi isz lúto nasrû.

18. Bet Wieszpats iszwálnis manę isz wiso pikto ir iszgélbēs manę ant sawo dangiszkôs karalystês; kuriam t'esie garbē nůg ámżiû iki ámżiû. Amen.

19. Swéikink Priską ir Akwilą, ir namus Onēsiporo.

20. Erastus pasiliko Korinte, bet Tropimą palikau Milēte serganti.

21. Skúbinkis, kad pirm żiemôs ateitumbei. Swéikin tawę Eibulus, ir Pudensas, ir Linas, ir Klaudia, ir wisi brolei.

22. Ponas Jēzus Kristus te esie su tawo dwasė. Malone t'esie su jumis. Amen.

Raszyta isz Rymo; antra gromata Timotējuj, kaip Powilas antrą kartą statytas buwo po akiû Ciecoraus Nerono.

Gromata szwento Powilo Titui.

1. Pérskyrimas.

Bażnyczôs kunigû urēdas.

Powilas, Diewo tárnas, bet Apásztals Jēzaus Kristaus, pagal tikējimą Diewo iszrinktujû, ir iszpażinimą tiesôs ant nobażnystês,

2. Nusitikējime ámżinôs gywátôs, kurę pażadējo tas, kurs ne melůja, Diewas, pirm swieto czēsû,

3. Bet apréiszke sawo czēsû sawo żodi per apsákimą, man pawierita, pagal įsákimą Diewo, musû Iszganytojo:

4. Titui, mano tikram sunui, pagal mumû tikējimą, malone, mielaszirdingyste, pakájus nů

Diewo, Tēwo, ir Pono Jēzaus Kristaus, musû Jßganytojo.
5. Todēl palikau tawę Krētoje, kad pálaikq, manęs paliktą, itaisytumbei ir apstatytumbei miestus wyresneiseis ßén ir tén, kaip taw prisakiau.
6. Jey kas yra nebártins, wienôs moters wyras, turis tikinczus waikus, ne apskélbtus, buk ēsą pasiléidēlei ir nepaklusnus,
7. Nēs wyskupas tur buti be nůtartiês, kaipo Diewo użweizdas, ne sawwálninks, ne rústus, ney gertůklis, ne waidininkas, ne warąs netinkanti reméstą.
8. Bet swecżus priimąs, gérs, patogus, teisus, ßwentas, czystas;
9. Jr prisilàikasis prie żódżio, kursai tikras yra ir mokit gal, jeib galis butu graudénti per ißgánanti pamokslą ir pabárti prießtaráujanczus.
10. Nēs daug yra prießgyniû ir niekus kalbanczû ir ißwadżojanczû, ypaczey tie iß apipjaustimo,
11. Kuriû reik burną użkimßti; kurie wisus namus pérkreipja, mokindami, kas ne tinka, giedißko pélno dēley.
12. Wiens jû yra sakęs, jû paczû práraks: Kretēnai wisados melagei, piktos żwērys ir tingi pilwai.
13. Szis lùdimas tiesa yra. Togidēl jûs aßtrey bárk, kad sweiki butu tikējime;
14. Jr ne atbótu żydißkû pásakû ir żmonû ìstátimû, kurie nûg tiesôs atsikreipja.
15. Czystiems wislab czysta, bet neczystiems bey netikintiems nieks czystas yra; bet neczysts yra jû úmas bey jû sáżine.
16. Jie sákosi, Diewą ißpażystą, bet darbais jo użsigina; kadángi jie yra, kureis Diewas bodżasi, ir ne klauso, ir wisiems geriems darbáms netinka.

2. Pérskyrimas.

Pamokslas. kas mokitojiems pûlasi.

Bet tu kalbēk, kaip paréitis, pagal ißgánanti pamokslą:
2. Seniems, kad ne girtáutu, wieżlibi, patogus, sweiki butu tikējime, méilēje, kantrumè;
3. Senoms moterims taipojau, kad laikytusi, kaip ßwentiems paréitis, ne butu blùżnijanczos, ne gertůkles, géros mokitojes;
4. Kad jaunases moteres ißmokitu patógioms buti, sawo wyrus mylēti, waikus mylēti,
5. Kad butu ßwánkios, czystos, tikros gaspadines, géros, sawo wyrams padůtos, jeib Diewo żodis ne butu blùżnitas.

6. Taipojau jaunůsus wyrus graudénk, kad patogus butu.
7. Bet wisur patsai pasistatyk páwyzdzu gerû darbû, su pamokslu ne pérkreiptu, su padorumù,
8. Su sweiku ir nebártinu żodzù, kad priešininks gēdētusi ir nieko ne turētu, ką apie mus pikt kalbēti galētu.
9. Bernáms, kad sawo ponams padůti butu, wisůse dáiktůse itiktinay darytu, ne priešais lůtu,
10. Ne ką pagáutu, bet wisą gérą wiernystę parodytu, kad jie pamokslą Diewo, musû Išganytojo, pagrožintu wisůse dalykůse.
11. Nēs pasirode išgánanti Diewo malone wisiems żmonēms.
12. Ir mokin mus, kad użsigintumbim bedievišků daiktû ir swietiškû pageidimû, ir patogey, teisey ir nobażnay elgtumbimies šimè swiete,
13. Ir láuktumbim išganytingo nusitikējimo ir apreiškimo šlowês didziojo Diewo, ir musû Išganytojo Jēzaus Kristaus;
14. Kursai pats pasidawe uż mus, jeib mus išganytu nůg wisôs neteisybês ir czystitu saw paczám żmones pasisáwinimui, kurie stropus butu gerůse darbůse.
15. Toktai kalbēk ir graudénk ir pabárk iš tikro. Ney wiens tawę te ne niekina.

3. Pérskyrimas.

Wyrausybe garbintina, ir netikro pamókslo żmones wéngtini.

Primink jiems, kad kunigaikšcziams ir wyrausybei padůti ir paklusnus butu, wisam gerám dárbui gátawi butu;
2. Ney wieną ne apkalbētu, ne waiditus, atlaidus butu, wisą lengwybę parodytu wisiems żmonēms.
3. Nēs ir mes pirm to buwome neišmáną, nepaklusnus, klaidunai, šlúżydami geidulíams ir wisokiems piktiems pageidimams, ir gywénome piktybēje ir pawydējime, ir kits kito nekentēme.
4. Bet kaipo pasirode gerybe ir mylista Diewo, musû Išganytojo,
5. Ne darbû teisybês dēley, kurius mes darę buwome, bet pagal sawo mielaširdingystę, mus jis išgáne pērimù atgimimo ir atnáujinimo šwentôs Dwásês,
6. Ant musû apsczey išlietosês per Jēzų Kristų, musû Išganytoji,
7. Kad mes iš jo malonês aptéisinti, ámżiną gywátą i

dalykus gáutumbim pagal lú-
kesti;
8. Tai tikray tiesa. Toktai
noru, kad drutay mokitumbei,
kad gerůse dárbůse randami
butu tie, kurie į Diewą tiki
pastójo. Tai gér ir naudinga
żmonēms.
9. Bet durnû kláusimû, gi-
minû eilû ir waidijimû bey
ginczijimû dēl zokano wéngk;
nēs yra noprósni ir niekam ne
tinka.
10. Netikro pamókslo żmogų
wéngk, kad jis wieną, arba
antrą kartą pagraudéntas yra;
11. Ir żinok, toki pérkreiptą
ēsanti ir grießijanti, kaip kurs
pats sawę nusúdijo.
12. Kad tawęsp Artemoną
súsu, arba Tykikų, skùbinkis
pas manę ateiti į Nikopoli,
nēs ténay żiemawoti padumo-
jau.
13. Zenaną, raßte-mokitą, ir
Apolloną ißléisk rupestingay,
kad jůdu nieko ne pristoktu.
14. Bet ir musißkei tesimoki-
na, kad jie gerůse darbůse ràs-
bintus, kur jû priwalù yra, jeib
ne butu newaisingi.
15. Swéikina tawę wisi su
manim ēsantieji. Swéikink wi-
sus mus mylinczus tikējime.
Malone t'esie su jumis wisais.
Amen.

Raßyta iß Nikopolio Macedonioje.

Gromatà ßwento Powilo Pilēmonui.

Powilo uźmeldims uź Onēsimą.

Powilas, surißtasis Kristaus
Jēzaus, ir Timotējus, brolis,
Pilēmonui mielamjam ir musu
pagálbininkui,
2. Ir Appiai mielai, ir Ar-
kippui, musû san-kareiwjui, ir
surinkimui tawo namůse:
3. Malone t'esie su jumis, ir
pakájus nůg Diewo, musû Tē-
wo, ir Pono Jēzaus Kristaus.
4. Aß dēkawoju sawo Die-
wui, ir atsimenu tawęs wisa-
dos sawo maldosa,
5. Girdēdams apie méilę ir
tikējimą, kuri turi į Poną Jēzų,
ir prieß wisus ßwentůsus,
6. Jeib tawo tikējimas, kuri
mudu podraugey turiwa, ta-
wije gális pastotu, per ißpa-
żinimą wiso to géro, kuri tu-
rite Kristuje Jēzuje.
7. Bet mes didi dżaugsmą ir
palinksminojimą turime iß ta-

wo méilês; nēs szirdys szwen-
tujû atgaiwintos yra per tawę,
miels brolau.
8. Dēl to, norint didi drasu-
mą turu Kristuje, taw prisa-
kyti, kas taw pridera;
9. Taczau méilês dēl tiktay
noru tawę pagraudénti, kursai
tokśai esmi, butent séns Powi-
las, bet dabar ir surisztas Jē-
zaus Kristaus.
10. Taygi graudenù tawę,
mano sunaus Onēsimo dēl, ku-
ri pagimdzau sawo ryszíûse;
11. Kursai pirm to taw ne-
naudingas, bet dabar man ir
taw naudingas yra, tą wēl
parsunczau.
12. Bet tu ji, tai esti mano
paties szirdi, norētumbei pri-
imti.
13. Nēs asz ji norējau pas
sawę palaikyti, kad jis man
tawo wietoje pasztúzitu, ryszíûse
Ewangēliôs;
14. Bet be tawo wálês nieką
ne norējau daryti, jeib tawo
geradējyste ne priwersta, bet isz
gerôs wálês butu.
15. Bet rasi dēl to jis ant
walandôs nůg tawęs atstójo,
kad ji amzinay palaikytumbei,
16. Dabar jau ne kaip bérną,
bet daugiaus kaip bérną, mielą
broli, ypaczey man, bet jů lab-
jaus taw, ir pagal kuną, ir
Wieszpatije.
17. Jey jau manę laikai per
sawo draugą, tay norētumbei
ji, kaip manę pati priimti.
18. Bet jey jis kokę iszkádą
taw butu padáręs, arba ką ske-
lētu, tai man prirokók.
19. Asz Powilas tai raszíau
sawo rankà, asz uzmokēsu. Ty-
lu, tawę pati man káltą ēsanti.
20. Taipo, miels brolau, wé-
lik man, kad tawim' pasidzaug-
czaus Wieszpatije; atgaiwink
mano szirdi Wieszpatije.
21. Asz pasitikēdams tawo
paklusnumù taw raszíau, nēs
zinau, tawę daugiaus dary-
senti, nekaip sakau.
22. Priegtam pagatáwik man
ir gaspádą; nēs tikiůs, jums
per jusû maldą busęs dowanó-
tas.
23. Swéikina tawę Epapras,
mano sán-kalinys Kristuje Jē-
zuje,
24. Markoszus, Aristarkus,
Dēmas, Lukoszus, mano pagál-
bininkai.
25. Malone musû Pono Jē-
zaus Kristaus t' esie su jusû
dwasè. Amen.

Raszyta isz Rymo, per Onēsimą.

Pirmoji gromata ßwento Pétro.

1. Perſkyrimas.

Apie Diewo malonę ir Krikßczoniu elgimą.

Pétras, Apáßtalas Jēzaus Kriſtaus, ißrinktiems ateiwjiems czę ir tę: Ponte, Galacioj', Kappadocioj', Azioj' ir Bitynioj',

2. Pagal paſkyrimą Diewo Tēwo, per paßwentimą Dwáſès, paklusnumui ir apßlákſnimui kraujo Jēzaus Kriſtaus. Diewe důk jums daug malonês ir pakájaus.

3. Pagárbintas t' eſie Diewas ir Tēwas muſû Pono Jēzaus Kriſtaus, kurſai mus pagal ſawo didę mielaßirdingyſtę atgimde gywám nuſitikējimui, per priſikēlimą Jēzaus Kriſtaus iß numiruſiû,

4. Ant nepragàißtanczû ir nenubjaurintû ir nepawyſtanczû dalykû, kurie palaikomi yra danguje,

5. Jums, kurie iß Diewo maciês per tikējimą ißlaikomi ēſat ant ißgánimo, kurs pagatáwikas yra, jeib apréikßtas butu paſkiáuſame czēſè;

6. Kuriamè jús dzaugſities, kurie dabar mażą wálandą, (jéy taip tur buti,) ſmútni ēſat tuleropůſe pagundimůſe;

7. Jeib juſû tikējimas tikras ir toly kaßtaunéſnis ràſtas butu, nekaip pragàißtaſis aukſas, per ugni mēginamas, ant laupſês, czeſtiês ir garbês, kad jau apréißkiams bus Jēzus Kriſtus,

8. Kuri jús ne matēt, ir taczau mylit, ir jau i ji tikit, norint ji ne mátot, tay jús dzaugſities ſu neißkálbamu ir ßlowingu dzaugſmu,

9. Jr gálą ſawo tikējimo apturēſite, butent dußiôs ißgánimą,

10. Kuri ißgánimą jēßkójo ir tyrinējo prárakai, kurie apie buſenczę jums malonę prárakawo;

11. Jr tyrinējo, ant kókio ir ant kurio czēſo Dwáſe Kriſtaus nurodzuſi, kuri jůſe buwo, ir pirm to lùdijuſi apie kentējimus, kurie yra Kriſtuje, ir ßlowę potam;

12. Kuriems tai apréikßta yra. Nēs jie ne pátys ſaw, bet mums apſáke, koktai dabar jums praneßta yra per tus, kurie jums Ewangēlią apſáke per Szwentą Dwáſę iß dangaus ſúſtą, koktai ir angēlai geidza żurėti.

13. Todēl apjůſkit ſtrēnas ſawo úmo, bukit neapſigērę ir guldykit ſawo wiſą nuſitikēji=

mą ant malonês, jums súlijamôs per apreiszkimą Jēzaus Kristaus,
14. Kaip paklusnus waikai, ir ne lyg' taipo elgkities, kaip pirmay, kad neżinojime pagal geidulus elgēties;
15. Bet pagal tą, kurs jus pawadinęs ir szwentas yra, ir jús bukite szwenti wisame sawo pasielgime.
16. Nēs paraszyta yra: jús turit buti szwenti, nēs asz szwentas esmi.
17. Ir kadangi jús tą Tēwu wadinat, kursai ney szio, ney to atbodams súdija, pagal kiekwieno dárbą, taygi elgkities, koley czę gywi este, su báime,
18. Żinodami, kad ne sidabrù arba auksu pragàisztanczu atpirkti ēsat nů sawo niekingo elgimo pagal tēwiszką budą;
19. Bet brángu krauju Kristaus, kaip nekálto ir nenubjaurinto awinēlio,
20. Kursai tiesà pirm paskirtas yra, pirm nekaip swieto gruntas dētas, bet apréikztas paskiáusůse czēsůse, jusû dēley,
21. Kurie jús per jį tikit' į Diewą, kursai jį prikēle isz numirusiû ir dáwe jam szlowę, jeib tikējimą ir lúkestį Diewop' turētumbit.
22. Ir apczystikit sawo duszias paklusnumè tiesôs per Dwásę, ant tikray wiernôs broliszkôs méilês, ir kits kitą karsztay mylēkit isz czystôs szirdiês;
23. Kaip kurie atgimę ēsate, ne isz pragàisztanczôs, bet nepragàisztanczôs sēklôs, butent isz gywojo Diewo żódzio, amżinay paténkanczio.
24. Nēs wisas kunas żolē, ir wisa żmonû szlowē kaip żiedas żolēs. Żolē pawyto ir żiedas nukrito.
25. Bet Wieszpatiês żodis pasilíekt amżinay. Bet tai yra tas żodis, kursai tarp jusû apsakytas yra.

2. Pérskyrimas.

Kaip atgimusiems, padůnams ir bernams reikia elgtis.

Taygi atmèskit wisą piktenybę ir wisą wylų ir weidmainystę ir pawydą ir wisą apżodżójimą.
2. Ir geiskite protingojo, czysto pieno, kaip dabar gimę waikélei, jeib per tą tárptumbit';
3. Jéy kitaip ragáwot, Wieszpatį meilingą ēsantį.
4. Prie kurio atējot', kaip prie gywo akmens, nůg żmonû atmesto, bet Diewip iszrinkto ir brangaus.
5. Ogi ir jús taipojau, kaip gywi ákmenys, budawokities į dwásiszkus namus ir į dwásiszka

kunigyſtę, apierawoti dwáſiszkas
apieras, kurios Diewui patinka,
per Jėzų Kriſtų.
6. Dėl to paraszyta raszte:
sztay, asz dėmi iszrinktą brangų
kampini ákmeni Zione; ir tikis
i ji ne bus gėdoje.
7. Taygi jums, kurie tikite, jis
brangus yra; bet netikintiems
tas akmů, kuri budawonininkai
atmete, ir kampinù paſtójo,
(yra)
8. Akmů nuſitrenkimo ir ůla
papiktinimo; kurie paſipiktin tů
żodżù ir tam ne wierij, ant
kurio jie padėti yra.
9. Bet jús eſte iszrinktoji gi-
minė, karáliszka kunigyſte, szwenti
żmones, żmones paſiſáwinimo,
jeib apſakytumbit wieżlibyſtes
to, kurſai jus pawadinęs isz
tamſybês ant ſawo ſtebuklingôs
szwieſybês.
10. Kurie pirm to ne buwote
żmonû pulkas, bet dabar Die-
wo żmones ėſat; ir pirm to ne
buwote malonėj, bet dabar ma-
lonėj ėſat'.
11. Mieli brolei, graudenu
jus, kaip ateiwjus ir keleiw-
jus: wéngkite kuniszkû pagei-
dimû, kurie priesz duszią karáu-
ja.
12. Ir grażey elgkities tarp
pagonû, jeib tie, kurie jus àp-
kalba kaip piktadėjus, juſû
gerus dárbus matytu ir Die-
wą laupſintu, dienoje atlanki-
mo.
13. Padůti bukite wiſam żmo-
giszkam waldimui dėley Wiesz-
patiês, ar butu karálui, kaip
wyrauſam,
14. Ar wyráuſiems kunigaiksz-
czams, kaip jo paſlàms, ant at-
kérszijimo piktadėjû ir ant gar-
bês geray dárancżujû.
15. Nės tai yra Diewo wa-
lė, kad gér darydami użkimsz-
tumbit n'iszmánimą durnû żmo-
nû.
16. Kaip walni, ir ne kaip
turi walnybę per dàngalą pik-
tenybês, bet kaip tarnai Die-
wo.
17. Kożnam garbę iszróbikit.
Brolius mylėkite. Diewo bijo-
kities. Karálų gárbinkit.
18. Jús bernai, padůti bukite
ponams wiſoj báimėje, ne tik-
tay geriems ir leñgwiems, bet
ir baiſingiems.
19. Nės tai malone, jey kas
dėl ſáżinês Diewop' piktumą
pakel, késdams neteiſybę.
20. Nės koks tas yra gyrus,
jey jús piktenybjû dėley múszus
kenczate? Bet kad gér dary-
dami kenczat ir iszkenczat, tai
malone prie Diewo.
21. Nės tam pawadinti ėſat.
Kadángi ir Kriſtus kentėjo uż
mus ir mums pawéikſlą pa-
liko, kad jús ſéktumbit jo pėdus;

22. Kurſai ney jókio grieko ne padáręs yra, ir ney joks wy-lus jo burnoje nerastas.

23. Kurſai ne atpencz kólojo, kólojamas, negrumſde kentė-dams; bet wiſlab pàdawe tam, kurſai teiſey ſúdija.

24. Kurſai muſû griekus pats apieraẃojęs yra ſawo kúne ant médzio, jeib griekams numirę, teiſybei gywi butumbim; kurio żaizdomis jús iszgyditi eſte.

25. Nēs jús buwote kaip kla-jójanczos áwys; bet jau pri-werſti ēſat prie ganytojo ir wyſkupo juſû duszíû.

3. Pérſkyrimas.

Apie elgimą ſuwenczawotû ir kitû krikſz-czoniû.

Taipojau tur ir moters padů-tos buti ſawo wyrams, jeib ir tie, kurie ne tik tam żodzui, per moterû elgimą be żódzio lai-mēti butu,

2. Matydami juſû czyſtą el-gimą báimēj.

3. Kuriû grazus dabinimas ne tur buti isz wirszaus ſupin-toms kàſoms ir abdējime aukſo, arba apſiwilkimè rubû;

4. Bet paſlēptas żmogus szir-diês, neiszkreipjams, ſu lengwa ir pakajinga dwaſè, tai kasztáu-na po akiû Diewo.

5. Nēſa taipo ir pirmoſa ga-dynoſa szwentos moters dabi-noſi, kurios ſawo lúkeſti ant Diewo gulde ir ſawo wyrams padůtos buwo.

6. Kaipo Zore Abraómo klau-ſe ir ji ponù wadino; kuriôs jús dukterimis paſtójote, jey gér darydamos ne taip baugsztos eſte.

7. Lyg taipojau, jús wyrai, gywénkite prie ſawo moterû protingay, ir moteriszkam, ka-czeyg ſilpnáuſam dáiktui půlan-częję garbę důkite, kaip ir ſan-dalykininkioms malonês gy-waſczio, kad juſû maldos ne butu gaiszintos.

8. Bet galáuſey wiſi bukite wienôs dumôs, paſigaili, bro-liszki, mielaszirdingi, meilingi.

9. Ne atdůkit piktą uż piktą, arba kólojimą uż kólojimą; bet priesz tai żegnokite, żinodami, kad tam pawadinti ēſate, jeib żegnonę igytumbit;

10. Nēs kas nor gywaſtiês dzaugtis ir gerû dienû matyti, tas te ràmdo ſawo liezuwi, kad nieko pikto ne kalbētu, ir ſawo lúpas, kad ne wilotu.

11. Te atſigręża nů pikto ir géro te daro; te jēszko pakájaus, ir tą te wyja.

12. Nēs ákys Wieszpatiês żur ant teiſujû, ir jo auſys ant jû maldôs (dabója); bet wéidas Wieszpatiês żur ant tû, kurie piktay daro.

13. Ir kas yra, kurs jums
ißkádôs darytu, jey jús géro
pàsekat?
14. Ir norint kenczate teisy-
bês dẽley, taczau ißganyti ẽsat.
Bet nesibijokities jû tyczojimo
ir ne ißsigaskite.
15. Bet ßwentą laikykit Po-
ną Diewą sawo ßirdije. Bet
bukite wisados gatawi, kožnam
atsakyti, žinôs jẽßkanczam apie
lúkesti, kurs yra jusije.
16. Ir tai su lengwybe ir
baime, ir turẽkite géra sážinę,
jeib tie, kurie jus àpkalba, kaip
piktadẽjus, gẽdoje butu, kad iß-
péikę yra jusû gérą elgimą Kri-
stuje.
17. Nẽs geraus yra, jey Die-
wo walè, kad jús kenczate gérą
darydami, ne kaip pikt dary-
dami.
18. Kadangi ir Kristus wie-
ną kart už musû griekus ken-
tẽjo, teisusis už neteisûsus,
jeib mus Diewui apierawotu,
ir žudytas yra pagal kuną, bet
gywas padarytas pagal Dwásę.
19. Toj paczoj ir nuẽjęs, ap-
sáke dwásẽms kàlinẽj.
20. Kuros kitą kartą netikin-
czoms buwo, kad Diews làuke
ir kantrùmą ißrode czẽse No-
ako, kaip áskrutą pagatáwijo,
kuriamè maž, tai esti aßtûnos
dußos, ißlaikytos buwo per
wndenį;
21. Kursai ir mus dabar
ißgáno krikßtè, anû pažén-
klintame; ne numazgojimas
bjaurybês ant kuno, bet derẽ-
jimas gerôs sážinês su Diewù,
per prisikẽlimą Jẽzaus Kri-
staus;
22. Kursai yra po deßinês
Diewo į dangų užžengęs, ir jam
padûti yra angẽlai ir sylingieji
ir galybẽs.

4. Pérskyrimas.

Apie wargû naudą ir kantrùmą.

Kadangi jau Kristus kúne ken-
tẽjęs yra už mus, taygi ir jús
tajau duma (ney ginklais) ap-
sirẽdykite. Nes kencząsis kúne
laujasi nû griekû,
2. Jeib tolaus, kas dar czẽso
liekti kúne, ne žmonû geidu-
liams, bet Diewo walei gywas
butu.
3. Nẽs ganà yra, kad praßo-
kusį gywastiês czẽsą praléido-
me pagal norą pagonißką, elg-
damies neczystybẽj, pageidi-
mûse, girtáwime, apsiryjime,
apsigẽrimûse ir bjauriosa bal-
wonystẽsa.
4. Tai dywai jiems, kad jús
ne su jeis bẽgate į tą pátį pú-
stą nepatógų elgimą, blùžni-
dami;
5. Kurie dûs rokundą tam,
kurs gátawas yra, súditi gywus
ir numirusus.

6. Nēs tam ir numirusiems Ewangēlia apsakyta, kad butu súditi pagal żmogų kúne, bet dwáſēje Diewui gywi butu.
7. Bet gálas wisû daiktû arty priējo.
8. Taygi ißmintingay élgkities ir ne prisirýję bùdrus bukit' ant maldôs. Bet pirm wisû dáiktû turēkit karßtą méilę tarp sawęs; nēs méile dengia ir griekû daugybę.
9. Sweczus priimkite tarp sawęs be murmējimo.
10. Ir paßlúżikite kits kitam, kiekwiens taje dowana, kurę gawęs, kaip geri użweiżdai tulerópôs Diewo malonês.
11. Jey kas kalba, kad jis tai kalbētu kaip Diewo żodi. Jey kas urēdą tur, kad tą pilditu, kaip iß pagalējimo, kuri Diews důda; jeib wisůſe dáiktůſe Diewas pagárbintas butu per Jēzų Kristų, kuriam t'esie garbē ir macis ant ámżiû ámżiû. Amen.
12. JúS mylimieji, nesidywikite dēl karßtymeczio, (kurs jus użeit, kad ißmēginami butumbit), tarsi koks dywas jus użpultu;
13. Bet dżaugkities, kad su Kristumi kenczate, jeib ir czēſe apreißkimo jo ßlowês dżaugsmą ir linksmybę turētumbit.
14. Ißganyti ēsat, kad jús apgēdinami ēsat dēl wardo Kristaus; nēs Dwáſe, kuri Dwáſe ßlowês ir maciês, bēy Dwáſe Diewo yra, ilsis ant jusû. Pas anus ji yra blùżnijama, bet pas jus gárbinama.
15. Bet niekś jusû te ne kencża kaip rażbàininks, arba kaip wagis, arba kaip piktadējas, arba i swétima urēdą isikißąs.
16. Bet jey kas kencża kaip krikßczonis, te nesigēdża, bet te gárbina Diewą tokiamè dalykè.
17. Nes czēſas yra, kad prasidētu súdas ant Diewo namû. Bet jey pirmjaus ant musû, kokſaigi bus gálas su tais, kurie Ewangēliai Diewo ne wierija?
18. Ir jey teisusis wos ißláikoms yra, kur Diewo nesibijasis ir griekininkas pasirodis?
19. Dēl to, kurie kencża pagal Diewo walę, tie jam tur padůti sawo dußias, kaip wiernam sutwértojui, gerůſe dárbůſe.

5. Pérſkyrimas.

Apie wyresnujû, jaunystês, ir wisû krikßczoniû elgimą.

Wyresnůsus, kurie tarp jusû yra, graudenu aß san-wyrésnis ir lùdininks kentējimû, kuri

Kristuje yra, ir dalywas ßlowês, kuri bus apréißkta:
2. Ganykit Kristaus kaimenę, kuri jums paliepta, ir geray dabokities, ne su newalè, bet iß gerôs walês, ne dēl bjaurôs naudôs, bet iß ßirdiês dugno;
3. Ne kaip ant żmonû ponawója, bet bukite pawéikslu kaimenei;
4. Tay, kad pasiródis wyráusis ganytojis, ne pawyßtanti garbês wainiką gáusite.
5. Lyg taipojau, jús jaunieji, bukite padůti wyresniems. Wisi kits kitam padůti bukite ir apsirēdykite pakarnystè. Nēs Diews prießinasi puikiems, bet pakarniems jis důda malonę.
6. Taygi pasiżéminkit po sylinga Diewo rankà, kad jis jus ißkéltu sawo czēsu.
7. Wisą sawo rúpesti ant jo użmèskit, nēs jis uż jus rúpinas.
8. Bukit neapsiryją ir budēkite; nēs jusû prießininkas, wélnas, aplink eiti, kaip lútas rēkiąsis, ir jēßko, kuri prarytu.
9. Tam prießsisténgkite drutay tikējime, żinodami, kad tie pátys kentējimai ant jusû broliû swiete użeit.
10. Bet Diewas wisôs malonês, kurs mus pawadinęs yra ant sawo amżinôs ßlowês Kristuje Jēżuje, tas jus, kurie mażą czēsą kenczate, pilnay pritaisys, padrútis, patwirtis, gruntawós.
11. Tam t'esie garbē ir macis nů ámżiû ik' ámżiû. Amen.
12. Per Silwoną jusû (kaip aß missliju) wierną broli, jums máżumą raßiau, graudénti ir lúditi, kad tai tikra malone Diewo yra, kurioje jús stowite.
13. Swéikina jus tię, kurie su jumis ißrinkti yra Babylonè, ir mano sunus Markoßus.
14. Kits kitą swéikinkite méilês pabuczáwimu. Pakájus t'esie su wisais, Kristuje Jēżuje ēsanczeis. Amen.

Antroji gromata ßwento Pétro.

1. Pérskyrimas.

Apie tikējimo waisų ir ßwentą raßtą.

Simonas Pétras, tárnas ir Apáßtalas Jēżaus Kristaus, tiems, kurie su mumis tą pati branguji tikējimą gawo teisybēje, kurę musû Diewas důda, ir Ißganytojis Jēżus Kristus.
2. Diewe důk jums daug ma-

lonês ir pakájaus per iszpażini-
mą Diewo, ir Jēzaus Kristaus,
musû Wieszpatiês.
3. Kadángi wisokia jo die-
wiszka macis, (kuri ant gywa-
stiês ir nobażnystês déra) mums
dowanóta per iszpażinimą to,
kurs mus pawadinęs per sawo
szlowę ir gerybe;
4. Per kurę mums brangus
ir didzausi pażadējimai dowa-
nóti yra, butent, jeib per tą
pati dalywi pastotumbit die-
wiszkosês prigimtiês, jey wén-
giat pragàisztanti pageidimą
swieto.
5. Taygi pristatykit ant to wi-
są sawo procę ir iszrodikite sa-
wo tikējime wieżlibystę, ir wież-
libystēje padorumą,
6. Ir padorumè miernystę, ir
miernystēje kantrùmą, ir kan-
trumè nobażnystę,
7. Ir nobożnystēje broliszką
méilę, ir brrliszkoj méilēje wisû
méilę;
8. Nēs jey toktai apstingay
jusip' yra, ne léis jus tingineis
ney newaisingais buti iszpażi-
nimè musû Pono Jēzaus Kri-
staus.
9. Bet kursai toktai ne tur,
tas áklas yra ir czopja su ran-
kà, ir użmirszta apczystyjimo
sawo pirmujû griekû.
10. Dēl to, mieli brolei, jû
labjaus pasiprocewokit, sawo
pawadinimą ir iszrinkimą pa-
drútinti. Nēs jey tai dàrote,
ne klupinēsite.
11. Ir taipo jums apstingay
bus dûtas ieējimas i ámżiną
karalystę musû Wieszpatiês ir
Iszganytojo Jēzaus Kristaus.
12. Todēl ne palàusu, jums
wisados toktai priminti, norint
tai żinot, ir padrútinti ēsat
dabarnikszczoje tiesoje.
13. Nēs misliju wertay ēsant,
kol asz szioj szētroj esmi, jus
pabùdinti ir graudénti.
14. Nēs żinau, kad sawo szē-
tra wéikey turēsu palikti, kaipgi
ir man musû Ponas Jēzus
Kristus apréiszkęs yra.
15. Bet asz labay pasiproce-
wósu, kad jús wisur ko turē-
tumbit po mano atstojimo, tok-
tai atmintijè laikyti.
16. Nēs mes ne klausēm ky-
trey pramanytû pásakû, kaip
jums praneszēm maci ir atē-
jimą musû Pono Jēzaus Kri-
staus, bet mes pátys regējom
jo szlowę;
17. Kaip jis gawo isz Diewo
Tēwo garbę ir czésti, per balsą,
kurs jam nusidawe nû didzo-
sês szlowês, tokiu budu: tas yra
mano mielasis Sunus, kuriû-
mi mēgstu.
18. Ir szi balsą girdējome isz
dangaus sakyta, kaip mes su
jûmi ant szwento kálno buwome.

19. Mes turim stipréśni prárakiszką żodi, ir jús geray dárote, kad ant to dabójat, kaip ant żwakês szwieczanczôs tamsoj wietoj, iki dienai auszstant, ir auszrôs żwaigżdei użtekant, jusû szirdisa.
20. Ir tai pirm wisû żinokite, kad ney wiena prarakyste raszte ne nusidůdą isz sawo patiês iszguldimo.
21. Nēs dar niekados ney wienas prarakáwimas isz żmogiszkôs wálês niera praneszta s, bet szwenti Diewo żmones kalbējo, Dwásês Szwentosês paráginti.

2. Pérskyrimas.

Apie netikrus mokitojus.

Bet buwo ir netikri prárakai tarp żmonû, kaip ir tarp jusû bus netikri mokitojei, kurie slapczey iwès iszkadingus atsiskyrimus ir użsigis Wieszpatiês, kursai jůs atpirko, ir ant sawęs użwès staigų prapůlimą.
2. Ir tuli pasèks jû prapůlimą; per kurus kélas tiesôs bus blůżnijams.
3. Jie per godą pramanytais żodżeis saw ant naudôs jus norēs iszwadżoti. Kuriû súdas jau seney ne użtrunka, ir jû prapůlims ne miegti.
4. Nēs jey Diewas angēlû, kurie susigrieszijo, ne czēdijo, bet jůs tamsybês lencúgais pékklon nustúme ir padawe, kad ant súdo butu paláikomi;
5. Ir ne czēdijo pirmojo swieto, bet apsáugojo Noaką, teisybês apsakytoji, pati aszmą, ir użwede griekkwani ant swieto Diewo nesibijanczujû.
6. Ir miestus Sodomą ir Gomorrą į pélenus pawerte, apwerte ir prażùde, tůmi pawéikslą důdams Diewo nesibijantiemsiems, paskuy ji ateisentiems;
7. Ir iszgélbējo teisųji Lotą, kuri darkus żmones didey wárgino sawo newieżlibu pasielgimu.
8. Nēs kadángi jis teisus buwo ir tarp jû gywéndams tai matyt ir girdēt turējo, wárgino jie teisę duszią nůg dienôs į dieną sawo neteiseis darbais.
9. Wieszpats żino, Diewobijanczůsus isz pagundimo iszgélbēti, bet neteisůsus palaikyti ant súdo dienôs, múcziti;
10. Bet labjáusey tus, kurie elgiasi pagal kuną neczystame pageidime ir niekù wercza wyrausybę, perdrąsus, sawrēdus, ne drébanczus, aukszczáusoj szlowēj ēsanczus blůżniti.
11. Noris taczau angēlai, didéśnę sylą ir maci turēdami, ne isztar bluzningąji súdą priesz jůsus prie Wieszpatiês.

12. Bet jie lygus neprotingiems galwijams, kurie iß prigimimo ant to leisti, kad sugáunami ir pamußami butu, blùznidami tai, apie ką jie nieko ne zino, ir prapuls sawo prapůlime.
13. Ir neteisybês algą iß to apturēs. Jie laiko uz linksmybę czēsißkaji lēbáwimą, jie yra gēda ir bjaurybe, puikawoj' nůg walgiu, wargstantiems důdamû, lēbauja nůg jusû turto,
14. Tur akis pilnas pérzengimo wenczawonystês, nesidůda nůg grieko atsitráukti, priwiloj netwirtases dußias, tur ßirdi ant gódo pasiléidusę, prakéikti zmones,
15. Prastója tikraji kélą, ir klajoja, sékdami kélą Balaamo, sunaus Bosoro, kuriam patiko neteisybês alga;
16. Bet gawo korónę sawo pérzengimo, nēs nekalbąsis, naßtoms paprátęsis galwijis kalbējo zmogaus balsu ir gyne prárako durnystę.
17. Tie yra ßulinei be wandens, ir débesis wējo ùmaru wáromos, kuriems palaikyta yra tamsi tamsybe amzinay.
18. Nēs jie kalba iß didzio niekam newertus zodzus, ir kùsina per newiezlibystę i kunißką geiduli tus, kurie tikray buwo ißbēgę, ir dabar klydējime waikßczoj;
19. Ir zada jiems walnystę, pátys budami prapůlimo bernais. Nēs kurio kas pérgalētas yra, to bérnu jis pastójo.
20. Nēs jey ißwéngę yra neczystybę swieto, per ißpazinimą Wießpatiês ir Jßganytojo Jēzaus Kristaus, bet wēl i tas paczes ipáinojami ir pérgalimi, tay paskiáusieji dáiktai jiems pikțesni pastójo, ne kaip pirmieji.
21. Nēs geraus jiems butu, kad teisybês kélą ne butu pazinę, ne kaip tą pazinę atsikreipja nů ßwento prisákimo, jiems důto.
22. Tikosi jiems pagal aną tiesôs priezodi: ßů wēl ryja, ką ißwēmęs, ir kiaule nutrinkta wēl wolójasi purwůse.

3. Pérskyrimas.

Apie paskiausus czēsus.

Szi yra antroji gromata, kurę jums raßau, jůs mieli, kurioje bùdinu ir graudenu jusû wierną dumą.
2. Kad atsimintumbit tû zodziû, kurie pirma sakyti yra ßwentû prárakû, ir musû prisákimo, kurie esme Apáßtalais Wießpatiês ir Jßganytojo.

3. Zinodami tai isz pirmo, kad paskutinosa dienosa ateis apjůktojei, pasielgią pagal sawo pageidimus,
4. Ir sakę: kur yra żadējimas jo atējimo? nēs isz to czēso, kaip tēwai użmigo, pasiliekt wisi dáiktai taipo, kaip isz pradżôs sutwērimo buwę.
5. Bet tyczomis ne nor żinoti, kad ir dangus seney buwęs, priegtam żemę isz wandens ir wandenije stojos per Diewo żodi,
6. Taczau tůczēs swietas per tus paczus buwo griektwaniu prapuldytas.
7. Taipo ir dabar dangus bey żéme per jo żodi kawojamu, kad ugnei użláikomu butu dienoje súdo ir prapůlimo Diewo nesibijanczujů żmonů.
8. Bet wiens daikts te n'esie jums slēpjams, jús mylimi, kad wiena diena po akiů Wieszpatiês yra kaip túkstantis métů, ir túkstantis métů kaip wiena diena.
9. Wieszpats ne trùkdin pażadējimą, kaip keli per użtrùkinimą laiko, bet jis nukencza mums, ir ne nor, kad kas prapultu, bet kad kiek wiens prisiwérstu.
10. Bet diena Wieszpatiês ateis kaip wagis náktije, kurioje dangus su didżu braszkējimu sugaisz, bet elementai isz karszczio sutirps, ir żéme bey darbai, kurie joje yra, sudegs.
11. Kadangi tai wislab sugaisz, kaipgi jums ne reiktu gatawiems buti su szwentu elgimù, ir su nobażnystè?
12. Kad laukiate ir skùbinaties ant atējimo dienôs Wieszpatiês, kurioje dangus nůg ugniês suirs, ir elementai nůg karszczio sutirps.
13. Bet mes láukiame naujo dangaus ir naujôs żémês, pagal jo żadējimą, kuriůse teisybe gywéna.
14. Tobēl, mano mylimi, kadangi to turite láukti, didey pasiprocewókities, kad rasti butumbit po jo akiû neapbjáurinti ir nekáltinami pakájuje.
15. Ir kantrumą musû Wieszpatiês laikykit per sawo iszgánimą, kaipo ir musû mielas brolis Powilas, pagal iszminti jam důtą. jums rászęs.
16. Kaipgi jis ir wisosa grómatosa apie tai kalba, kuriosa keli daiktai ne pigu pérmanyti, kurus pérkreipja nemokitieji ir nepatwirtinti, kaipo ir kitus rasztus, ant sawo paczû prapůlimo.
17. Bet jús, mano mylimi, tai pirm żinodami, dabókities, kad per klydējimą nelabû żmonû sû jeis ne butumbit iszwa-

dżoti ir ne iszpultumbit isz sawo
paczû twirtybês.
18. Bet augkite malonëje ir
iszpażinime musû Wieszpatiês
ir Iszganytojo Jëzaus Kristaus.
Tam t'esie garbë dabar ir am-
żinay. Amen.

Pirmoji gromata szwento Jono.

1. Pérskyrimas.

Apie Kristų, jo apréiksztą żodį, ir tikrą pristwertimą.

Kas isz pradżôs buwo, ką gir-
dëjom, ką regëjom sawo akimis,
ką apżwalgëm, ką apczopójo
musû rankos, apie gywastiês
żodį,
2. (Ir gywastis apréiksztas
yra; ir mes matëm ir lùdijam
ir apsákom jums gywastį, kurs
ámżinas yra, kurs buwo pas
Tëwą, ir mums apréiksztas
yra.)
3. Ką regëjom ir girdëjom,
tai jums apsákome, jeib ir jús
su mumis turëtumbit draugy-
stę, ir musû draugyste butu su
Tëwu ir su jo Sunumi, Jëzu-
mi Kristumi.
4. Ir tai rászome jums, kad
jusû dżaugsmas pilnas butu.
5. Ir tai yra apsákimas, kurį
mes nůg jo girdëjome ir jums
apsákome, kad Diewas szwie-
sybe yra, ir jamè niera ney jo-
kiôs tamsybês.
6. Jey sakom, kad draugystę
turim su jůmi, ir elgiamies
tamsybëje, tay melůjam, ir ne
dárome tiesôs.
7. Bet jey szwiesybëje elgia-
mies, kaip jis szwiesybe yra,
tay turim draugystę tarp sawęs,
ir kraujas Jëzaus Kristaus, jo
Sunaus, czystija mus nůg wiso
grieko.
8. Jey sakom: mes ne turim'
grieko, tay pátys sawę prigáu-
nam, ir niera musije tiesôs.
9. Bet jey sawo griekus isz-
pażystam, tay wiernas yra jisai
ir teisus, kad mums atléidża
griekus ir czystij mus nůg wi-
sôs neteisybês.
10. Jey sákom: mes ne susi-
grieszijom, tay jį padárom me-
lagiù, ir jo żodis niera musije.

2. Pérskyrimas.

Apie griekû atleidimą ir nobażną elgimą.

Mano waikélei, toktai jums
raszau, kad ne susigrieszktumbit.

Ir jey kas susigriešij, tay turim užtarėją pas Tėwą, Jėzų Kristų, kurs teisus yra;

2. Ir tas pats yra sudėrinimas už musû, griekus; bet ne tiktay už musû, bet ir už wiso swieto.

3. Ir ant to numánom, kad ji pažystam, jey jo prisákimus laikom.

4. Kas sako: aš ji pažystu, ir ne laiko jo prisákimus, tas melagiù yra, ir tokiamè ney jokiôs tiesôs niera.

5. Bet kas jo žodi laiko, tokiamè iš tiesôs méile Diewo yra pilnintele. Tamè išpažystam, kad jamè esme.

6. Kas sakos, jamè pasiliekąs, tas tur ir elgtisi, kaip jis elgiesi.

7. Brolei, aš ne rašau jums naują prisákimą, bet séną prisákimą, kuri iš pradžôs turėjot. Senàsis prisákimas yra tas žodis, kuri iš pradžôs girdėjot.

8. Aš jums wėl rašau naują prisákimą, kursai yra tikra tiesa pas ji ir pas jus; nėsa tamsybe pragáišo, ir tikra šwiesybe dabar šwiecza.

9. Kas sakos, ėsąs šwiesybėje, ir n'apkenczia sawo broli, tas dar tamsybėje yra.

10. Kas sawo broli myl, tas šwiesybėj pasiliekt, ir niera pa-tinimo jamè.

11. Bet kursai sawo broli neapkenczia, tas yra tamsybėje ir elgiasi tamsybėje, ir ne žino, kur einąs; nės tamsybe jo akis apjėkino.

12. Mieli waikélei, aš rašau jums, kad griekai jums atléidžami per jo wárdą.

13. Aš raušau jums tėwams, nės jûs pažystat tą, kurs iš pradžôs yra. Aš rašau jums jaunikáicziams, nes jûs piktąji pérgalėjot. Aš rašau jums waikáms, nės jûs Tėwą pažystat.

14. Aš jau rašiau jums tėwams, kad tą pažystat, kurs iš pradžôs yra, Aš rašiau jums jaunikáicziams, kad druti ėsat, ir Diewo žodis jusûse pasiliekt, ir piktąji pérgalėjot.

15. Ne mylėkit swietą, ney kas swiete yra. Jey kas swietą myl, tamè niera Tėwo méile.

16. Nės wis kas swiete yra, butent kuno pageidimas ir akiû pageidimas ir pasididžáwimas gywasczio, ne iš Tėwo, bet iš swieto yra.

17. Ir swietas sugaišta su sawo pageidimù; bet kas Diewo wálę dáro, tas pasiliekt amžinay.

18. Mieli waikélei, paskutine adyna yra, ir kaip jûs girdėjote, kad prieškristis ateit, ir dabar

daug prieszkrisczių radosi, isz to
iszpażystam, paskiáusą adyną
ēsąnczę.
19. Jie isz musû iszējò, bet jie
ne buwo isz musû; nēs kad jie
isz musû butu buwę, tay ir butu
pas mus pasilikę; bet jeib isz=
siróditu, kad ne wisi isz musû
ēsą.
20. Ir jús turit móstijimą
nůg to, kurs szwentas yra ir
wiską żinote.
21. Asz jums ne raszian, kaip
kad ne żinotumbit tiesą, bet
jús ję żinote, ir żinote, kad ney
joks mélas isz tiesôs ne ateit.
22. Kas yra melágis, kaip
tikt tas, kursai użsigin, Jēzų
ēsanti Kristumi? tas yra priesz=
kristis, kurs Tēwo ir Sunaus
użsigin.
23. Kurs użsigin Sunaus, tas
ir Tēwą ne tur.
24. Dēlgi to, ką jús girdējot
isz pradżôs, tai te pasiliekt pas
jus. Jey pas jus pasiliekt, ką
isz pradżôs girdējote, tay ir
pas Sunų bey Tēwą pasilik=
site.
25. Ir tai yra pażadējimas,
kuri mums pażadējo, ámżinasis
gywastis.
26. Toktai jums raszian apie
tus, kurie jus iszwadżoja.
27. Ir móstijimas, kuri jús
isz jo gáwote, prie jusû pasiliekt,
ir ne priwálot, kad kas jus mo=
kitu; bet kaip jus móstijimas
wisokius dáiktus mokin, tay
taip tiesa, ir niera mélo; ir kaip
jus mokino, taip ir prieg to pa=
silikite.
28. Ir jau, mieli waikélei,
pasilikit pas ji, jeib, kad jis bus
apréiksztas, mes drasùmą turē=
tumbim, ir ne butumbim gēdoje
po jo akiû, jo atējimè.
29. Jey żinote, kad jisai tei=
sus, tay ir iszpażinkite, kad tas,
kursai teisey dáro, isz jo gimęs
yra.

3. Pérskyrimas.

Apie tikrû kriszczonių słowe, budą, wárgą ir palinksminojimą.

Sztay, kokią méilę mums Tē=
was iszrode, kad Diewo waikais
butumbim wadinami. Todēl
swietas musû ne pażysta, nēsa
jo ne pażysta.
2. Mano mylimi, jau esme
Diewo waikais, ir dar ne isz=
sirode, kokeis busime. Bet mes
żinome, kad iszsiródis, kad mes
jam lygus busim, nēs mes ji
matysim, koks jis yra.
3. Ir kiekwiens, turis tóki nu=
sitikējimą ant jo, czystijasi, kaip
ir jis czystas yra.
4. Kas grieką dáro, tas ir ne=
teisybę dáro; ir griekas yra
neteisybe.
5. Ir jús żinot, ji apsireísz=
kusi, jeib musû griekus atim

tu, ir ney jókio grieko jamè
niera.
6. Jamè paſiliekąſis ne grie-
ßija; kas grießija, tas jį ney
matęs, ney ißpažinęs.
7. Waikélei, neſidůkities ney
wieno ißſiwadzoti. Teiſey dá-
raſis, teiſus yra, lyg kaip jis
teiſus yra.
8. Grieką dáraſis iß wélno
yra, nēſa wélnas iß pradzôs
grießija. Tam apſireißke Die-
wo Sunus, kad wélno dárbus
ißardytu.
9. Jß Diewo gimęs ne dáro
grieką, nēs jo ſēkla paſiliekt pas
jį; ir ne gal ſuſigrießit, nēs iß
Diewo gimęs.
10. Tamè ißſiródo, kurie Die-
wo waikais, ir kurie wélno
waikais yra; neteiſey dáraſis
nierà iß Diewo, ir kurs ne myl
ſawo brolį.
11. Nēs tai yra tas apſá-
kimas, kurį girdējot iß pra-
dzôs, kad kits kitą mylētum-
bim.
12. Ne kaip Kaynas, kurs iß
pikto budams, užmuße ſawo
brolį. Jr dēl ko jį užmuße?
Kad jo darbai pikti buwo, ir jo
brólio teiſus.
13. Neſidywikities, mano bro-
lei, jey ſwietas juſû n'apken-
cza.
14. Mes žinom, mus iß ſmer-
czio į gywaſtį atējus, nēs mes
mylim brolius. Brolį ne my-
lis paſiliekt ſmertije.
15. Kurs ſawo brolį ne apken-
cza, ražbáininks yra, ir jus žinote,
kad ražbáininks ne tur ámžiną
gywaſtį pas ſawę paſiliekanti.
16. Tamè ißpažinom méilę,
kad jis ſawo gywaſtį už mus
palikęs; ir mes taipjau turim
gywaſtį už brolius palikti.
17. Bet jey kas ßio ſwieto
lobjus tur, ir máto ſawo brolį
ſtokójantį ir užrakin ſawo ßir-
dį prieß jį, kaip paſiliekt Diewo
méile pas jį?
18. Mano waikélei, neſimy-
lēkimies žodzeis, ney liežuwju,
bet darbu ir tieſà.
19. Tamè ißpažyſtam, kad iß
tieſôs eſme, ir gálim ſawo ßirdį
po jo akiû nurámditi,
20. Kad, jey muſû ßirdis mus
pražùdo, Diewas didéſnis yra
už muſû ßirdį, ir ißpažyſta
wiſus dáiktus.
21. Jús mylimi, jey muſû
ßirdis mus ne pražùdo, tay tu-
rime draſùmą Diewop.
22. Jr ką mes práßome, tai
iß jo gáuſim'; nēs mes jo pri-
ſákimus laikome ir dárome,
kůmi jis mēgſta.
23. Jr tai yra jo priſákimas,
kad mes tikētum į wárdą jo
Sunaus Jēzaus Kriſtus ir
mylētum kits kitą, 'kaip jis
mums priſákimą dáwęs.

24. Ir laikąsis jo prisákimą pasiliekt jamè, ir jis jamè. Ir tamè ißpažystam, jį musije pasiliekanti, toje Dwáséje, kurę mums dáwęs.

4. Pérskyrimas.

Apie ißmēginimą netikrû mokitojû, ir méilės ißrodimą.

Jús mylimi, ne wierykit kiekwienai dwásei, bet ißmēginkit' dwasès, bau jos iß Diewo yra; nēs daug netikrû prárakû ißēję yra į swietą.

2. Tamè turit Diewo Dwásę ißpažinti: kožna dwáse, kuri ißpažysta, kad Jēzus Kristus į kuną atējo, ta iß Diewo yra.

3. Ir kožna dwáse, kuri ne ißpažysta, kad Jēzus Kristus atējo į kuną, ta ne yra iß Diewo. Ir ta yra dwáse prießkrisczio, apie kurę girdējote, ję ateisenczę ir jau dabar yra swietè.

4. Waikélei, jús este iß Diewo ir anus pérgalējot; nēs tas, kursai jusûse yra, didésnis už tą, kursai swietè yra.

5. Jie iß swieto yra, dēl to jie kalba apie swietą, ir swietas jû klauso.

6. Mes iß Diewo esme; ir kurs Diewą ißpažysta, tas klauso musû; kursai iß Diewo ne yra, tas musû ne klauso. Ant to pažystame tiesôs dwásę, ir klydējimo dwásę.

7. Jús mylimi, kits kitą mylēkime, nēs méile iß Diewo yra, ir kas myl, tas iß Diewo gimęs ir Diewą pažysta.

8. Kurs ne myl, tas Diewą ne pažysta; nēs Diews yra méile.

9. Tamè ißsirode Diewo méilę prieß mus, kad Diewas sawo wiengimusį Sunų suntęs yra į swietą, jeib per jį gywi butumbim.

10. Tamè ne yra méile, kad mes Diewą mylējom, bet kad jis mus mylējo ir sunte sawo Sunų sudérinimui už musû griekus.

11. Jús mylimi, jey Diewas mus taipo mylējo, tay ir mes kits kitą turim mylēti.

12. Ney wiens Diewą niekados ne regējo; jey mes kits kitą mylime, tay Diews musije pasiliekt, ir jo méile pilna yra musije.

13. Ant to pažystame, kad mes jamè pasiliekam, ir jis musije, kad jis mums sawo Dwásês dáwęs yra.

14. Ir mes matēm ir lùdijam, kad Tēwas Sunų suntęs yra Ißganytoju swietui.

15. Kursai jau ißpažysta, Jēzų Diewo Snnum ēsant, tamè Diewas pasiliekt, ir jis Diewije.

16. Ir mes iszpażinom ir tikējom méilę, kurę Diewas priesz mus tur. Diewas yrá méile, ir méilēj' pasiliekąsis prie Diewo pasiliekt, ir Diewas jamè.
17. Tamè méile pilna yra musip, kad drasúmą turētumbim dienoje súdo; nēs kaipo jis yra, taipo ir mes esme szime swiete.
18. Báimês niera méilēje, bet pilnoji méile iszwáro báimę. Nēs báime tur kanczôs Bet bijasis ne yra pilnas méilēje.
19. Mes jį mylēkime, nēs jisai mus pirma mylējo.
20. Jey kas sakos: asz mylu Diewą, ir ne apkencz sawo brolį, tas melagiù yra; nēs kursai sawo brolį ne myl, kurį máto, kaip tas gal Diewą mylēti, kurį ne máto?
21. Ir szį prisákimą turim isz jo, kad kursai Diewą myl, kad tas ir sawo brolį mylētu.

5. Pérskyrimas.

Apie tikējimo galybę, waisių, ir budą.

Kursai tik, kad Jēzus ēsąs Kristus, tas isz Diewo gimęs. Ir kursai myl tą, kurs jį pagimde, tas ir tą myl, kursai isz jo gimęs yra.
2. Ant to pażystam, kad Diewo waikus mylime, kad Diewą mylim ir jo prisákimû klausome.
3. Nēs tay yra méile į Diewą, kad mes jo prisákimus laikome; ir jo prisákimai ne sunkus.
4. Nēs wislab, kas isz Diewo gime, pérgal swietą; ir musû tikējimas yra pérgalējimas, kursai swietą pérgalējo.
5. Bet kas yra, kursai swietą pérgal, kaip tikt tas, kursai tik, Jēzų Diewo Sunumi ēsant?
6. Szisai yra, kursai ateit su wándenimi ir su krauju, Jēzus Kristus; ne tiktay su wándenimi, bet su wándenimi ir su krauju. Ir Dwáse yra, kuri lùdija, Dwásę tiesą ēsanczę.
7. Nēs trys yra, kurie lùdija danguje: Tēwas, Zodis ir szwenta Dwáse; ir tie trys yra wienu.
8. Ir trys yra, kurie lùdija ant żémês: Dwáse, ir wandů, ir kraujas; ir tie trys podraug yra.
9. Jey żmonû lùdijimą priimam, tay Diewo lùdijimas didésnis; nēs Diewo lùdijimas yra tas, kurį jis lùdijo apie sawo Sunų.
10. Kas tik į Diewo Sunų, tas tur tokį lùdijimą sawip. Kurs Diewui netik, tas jį padáro melagiù, nēs netik tam lùdijimui, kurį Diewas lùdija apie sawo Sunų.

11. Ir tai yra tas ludijimas, kad mums Diewas amžiną gywasti dawęs yra, ir tokſai gywastis yra jo Sunuje.
12. Kurſai Diewo Suny tur, tas tur gywasti; kurſai Diewo Suny ne tur, tas ne tur gywasti.
13. Toktai jums raszau, kurie tikite i wardą Sunaus Diewo, jeib žinotumbit, jus amžiną gywasti turinczus, jey tikit i wardą Sunaus Diewo.
14. Ir tai yra drasumas, kuri jop turime, kad, jey ko praszome pagal jo walę, tay mus iszklauſo.
15. Ir jey žinom, ji mus iszklauſant, ko tikt praszome, tay ir žinome, kad tus praszimus gauſim, kurus isz jo praszēm.
16. Jey kas reg ſawo broli ſusigrieszijanti, grieką ne ant ſmerczio, tas te praszo, tay jis dus gywasti tiems, kurie ſusigrieszijo ne ant ſmerczio. Yra griekas ant ſmerczio, už tą ne ſakau, kad kas melſtu.
17. Wiſa neteiſybe yra griekas; ir yra keli griekai ne ant ſmerczio.
18. Mes žinom, kad, kas isz Diewo gimęs yra, tas ne grieszija; bet kas isz Diewo gimęs yra, tas ſaugojaſi, ir piktaſis ji ne užkrutis.
19. Mes žinom, kad isz Diewo eſme, ir wiſas ſwietas gul piktamè.
20. Bet mes žinom, kad Diewo Sunus atējęs ir mums dawęs yra tą dumą, kad mes iszpažyſtam teiſyji ir eſme tamè teiſame, jo Sunuje Jēzuje Kriſtuje. Tas yra tikraſis Diewas ir amžina gywastis.
21. Mieli waikelei, ſaugokities nug balwonu. Amen.

Antroji gromata szwento Jono.

Nobažnos župonēs žerkolas.

Wyreſnyſis iszrinktaijei župonei ir jos waikams, kurus myliu tieſoje, ir ne tiktay asz, bet ir wiſi, kurie tieſą iszpažino,
2. Dēl tieſos, kuri muſije paſiliekt ir pas mus bus amžinay;
3. Malone, mielaszirdingyſte, pakajus nug Diewo Tēwo, ir nug Pono Jēzaus Kriſtaus, Tēwo Sunaus, tieſoje ir meilēje, t'eſie ſu jumis.
4. Pradžugau labay, kad radau tarp tawo waiku, kurie

tieſoje elgiaſi, kaipogi ir mes priſákimą nůg Tēwo gáwome.

5. Jr jau dabar meldzu tawę, żupon, ne kaip naują priſákimą taw raßau, bet kuri turējom iß pradzôs, kad kits kitą mylētumbim.

6. Jr tai yra méile, kad mes elgiamies pagal jo priſákimus. Tai yra tas priſákimas, kaip girdējot iß pradzôs, jeib tamè elgtumbities.

7. Nēs daug ißwadzótojû atējo į ſwietą, kurie ne ißpażyſta, Jēzų Kriſtų į kuną atējuſi; toksai yra ißwadzótojis ir prießkriſtis.

8. Dabokities, kad ne pamèſtumbim, ką użſidirbom, bet pilną álgą gáutumbim.

9. Kurs pérżengia ir ne paſiliekt pamókſle Kriſtaus, tas Diewo ne tur. Kurs pamókſle Kriſtaus paſiliekt, tas tur ir Tēwą ir Sunų.

10. Jey kas pas jus ateit ir ne atneßa tą pamókſlą, tą ne imkit' į ſawo namus, neygi jį ſwéikinkit.

11. Nēs kas jį ſwéikina, tas dalywas paſtoj jo piktû darbû.

12. Daug turējau jums raßyti, bet ne norējau ſu grómatomis ir ſu tinta; bet tikiûs pas jus ateiti, ir ſu jumis ſu burna paſikalbēti, jeib muſû dzaugſmas pilnas butu.

13. Swéikina tawę waikai tawo ſeſers, ißrinktoſês. Amen.

Treczoji gromata ßwento Jono.

Pagyrimas ſweczû priēmimo.

Wyréſnyſis mielam Gajui, kuri mylu tieſoj.

2. Mano mielaſis, aß wéliju wiſoſa daliſa, kad taw geray butu ir ſwéikas butumbei, kaipgi ir tawo dußei geray yra.

3. Bet aß labay pradzugau, kaip brolei atējo ir lùdijo apie tawo tieſą, kaipogi ir tu elgeis tieſoje.

4. Aß didéſnio dzaugſmo ne turu, kaip tą, kad girdzu, mano waikus tieſoj paſielgianczus.

5. Mano mielaſis, tu wiernay darai, ką darai broliams ir ſweczams,

6. Kurie apie tawo méilę lùdijo po akiû ſurinkimo; ir geray darei, kad jûs ißléidai wertay po akiû Diewo.

7. Nēs jo wardo dēl jie iszējo, ir nůg pagonû nieko neēme.
8. Taygi turim tokius pri-imti, kad tiesôs pagálbininkais butumbim.
9. Asz surinkimui raszian, bet Diotrēpes, kursai tarp jû nor wyráusoju laikomas buti, mus ne priima.
10. Dēl to kad ateisu, primisu jam jo dárbus, kurus dáro, ir zaunij' piktais zodzeis priesz mus ir tůmi nesikákdin. Jis pats brolius ne priima, ir tai uzdraudza tiems, kurie tai nor daryti, ir iszstumja jůs isz surinkimo.
11. Mano mielasis, ne sék pikto, bet géro. Gér dárasis, isz Diewo yra, pikt dárasis Diewo ne mato.
12. Demētrius lúdijimą tur nůg kiekwieno ir nůg paczôs tiesôs, ir mes taipjau lùdijam, ir jús zinot', kad musû lùdi-jimas teisus yra.
13. Asz daug turējau raszyti, bet ne norējau su tinta ir plunksnomis iki tawęs raszyti.
14. Bet asz tikiůs, tawę wéi-key régēsęs, tay su burna susi-kalbēsiwa.
15. Pakájus su tawim! Swéi-kina tawę prietelei. Swéikink prietelus wardais.

Gromata Ebrēonams, arba Zydams.

1. Pérskyrimas.

Kristus auksztésnis uz angēlus ir wisus sutwērimus.

Kadangi pirm to Diewas tán-key ir toleropu budu kalbējęs yra tēwams per prárakus,
2. Paskiáusey szioſa dienoſa mums kalbējęs yra per Sunų, kuri iſtáte tēwonimi ant wiſo, per kuri ſwietą ſutwēręs;
3. Kurſai, kadangi yra ſkai-ſtùmas jo ſzlowēs ir ábrozas jo butybēs, nesząs wiſus dáik-tus ſawo gálinczu zodzu ir padáręs apczyſtijimą muſû griekû per ſawę pati, ſēdoſi po deszinēs ſzlowēs aukſztybēje.
4. Jû geréſnis paſtójo uz an-gēlus, jů aukſztéſni wárdą uz jůs igáwo.
5. Nēs kuriam angēlui kůczēs ſakęs: tu mano Sunus, szen-dien tawę pagimdzau? Ir wēl: asz buſu jo Tēwas, ir jis bus mano Sunus.
6. Ir wēl, kaip jis iweda

pirmgimusiji į swietą, sako: ir
wisi Diewo angėlai tur jo mel-
stis.
7. Apie angėlus jis tiesà sa-
ko: jis daro sawo angėlus dwá-
sėmis, ir sawo tarnus ugniês
liepsnomis.
8. Bet apie Sunų: Diewe,
tawo sóstas patenka nůg ámžiù
iki ámžiû; lazdà tawo karaly-
stês yra tiesi lazdà.
9. Tu mylėjei teisybę, ir n' ap-
kentei neteisybę; dėl to tawę, ak
Diewe, móstijęs yra tawo Die-
was, linksmybês aliejumi, per
tawo draugus.
10. Jr: tu, Wieszpatie, isz
pradžôs žémę nugruntawójei,
ir dangus yra tawo rankû
darbai;
11. Tie sugaisz, bet tu pasi-
liksi; ir jie pasés kaip rúbas,
12. Jr kaip gélumbę jûs su-
riesi, ir jie pérsimainys. Bet
tu tas patsai esi, ir tawo métai
ne láusis.
13. Bet kuriam angėlui jis
kůczės sakęs: sėskis po mano
deszinês, iki padėsu tawo neprie-
telus sołelù tawo kojû?
14. Ar jie ne wisi tarnáujen-
czos dwáses, iszsústos tarná-
wimui, tû dėley, kurie tur į da-
lykus gauti iszgánimą?

2. Pérskyrimas.

Pamokslas apie Kristų tur priimams buti.

Dėl to jû labjaus turim dabo-
ti ant to žódžio, kuri girdim,
kad ne į prapulti nubėgtum-
bim.
2. Nės jey tas žodis stiprus
pastójo, kursai per angėlus sa-
kytas yra, ir kiek wiens péržen-
gimas ir nepaklusnùmas gawo
sawo tikrąję álgą:
3. Kaip mes norim iszbėgti,
jey tókio iszgánimo ne atbo-
jam? kursai, kaip pirma apsa-
kytas yra per Wieszpati, ant
musû atėjo, per tus, kurie tai
girdėjo.
4. Jr Diewas jam dawe lû-
dijimą ženklais, stebuklais ir
tuleropomis galybėmis, ir isz-
dalyjimu szwentôsês Dwásês,
pagal jo wálę.
5. Nės ne angėlams padawe
busentiji swietą, apie kuri kal-
bam.
6. Bet lùdij wiens wienoj
wietoj sakydams: kas yra žmo-
gus, kad jo atsimeni ir žmo-
gaus sunus, kad ji atlankai?
7. Tu ji mažą wálanda po
angėlû pažéminai; szlowè ir
garbè ji apwainikojei, ir ji sta-
tei ant darbû sawo rankû.
8. Wislab pàdawei po jo kó-
jomis. Tamè, kad wislab jam
pàdawe, nieko ne paliko, kas

jam ne butu padûta; bet dabar
dar ne mátom, kad jam wiſlab
padûta yra.
9. Bet tą, kurſai mažą wá=
landą po angēlû pažémints
buwo, mátom, kad tai Jēzus
yra, per kentējimą ſmerczio ap=
wainikûtas ſu ßlowè ir garbè,
jeib jis iß Diewo malonês už
wiſus ſmerti ragáutu.
10. Nēs parējoſi tam, dēl ku=
rio wiſi dáiktai yra ir per kuri
wiſi dáiktai yra, kurſai daug
waikû i ßlowę iwédęs, kad jis
kunigaikßti jû ißgánimo per
kentējimus tobulą padarytu.
11. Kadangi jie wiſi iß wie=
no ateina, tiek paßwenczaſis,
tiek paßwenczamieji. Dēl to
jis ir neſigēdž, jûs broleis wa=
dinti.
12. Jr ſako: aß apſakyſu ta=
wo wárdą ſawo broliams, ir
widuj ſurinkimo tawę láupſiſu.
13. Jr wēl: aß ſawo nuſiti=
kējimą ant jo guldyſu. Jr
wēl: ßtay, aß, ir waikai, kurus
man Diews dáwęs.
14. Kaipogi waikai kuną ir
kraują tur, taipojau ir jis to da=
lyws paſtojęs, jeib per ſmerti
maci atimtu tam, kurſai ſmer=
tiês galybę turējo, tai eſti wé=
linui;
15. Jr atpirktu tûs, kurie dēl
ſmertiês baimês per wiſą ám=
žią bernais turējo buti.

16. Nēs jis niekur ne priſi=
ima angēlus, bet Abraómo
ſēklą jis priſiima.
17. Todēl jis wiſay turējo
ſawo broliams lygus paſtóti,
jeib mielaßirdingas butu, ir
wiernas wyráuſas kunigas po
akiû Diewo, ſudérinti žmonû
griekus.
18. Nēs tamè, ką jis pats ken=
tējo ir gunditas yra, gal jis
gélbēti tus, kurie gundinami
yra.

3. Pérſkyrimas.

Kriſtaus, dibey ißkelto mokitojo naujo derkjimo, turim' klauſyti.

Dēlgi to, jús ßwentieji brolei,
kurie draugè pawadinti eſte,
per dangißką pawadinimą, da=
bokities Apáßtalo ir wyráuſo
kunigo, kuri ißpažyſtam, Kri=
ſtaus Jēzaus.
2. Kurſai wiernas yra tam,
kurſai ji padáre, kaip ir Moi=
žēßus wiſûſe jo namûſe.
3. Bet ßiſai dibéſnês garbês
werts už Moižēßų, kadangi tas
dibéſnę garbę tur, kurs namus
taiſo, ne kaip pátys namai.
4. Nēs kiekwieni namai wieno
taiſomi yra, bet wiſkągi taiſa=
ſis, Diewas yra.
5. Jr Moižēßus tieſâ buwo
wiernas jo wiſûſe namûſe, kaip
tarnas, ant lùdijimo to, kas
turējo buti ſakyta;

6. Bet Kriſtus, kaip Sunus
ant ſawo namû, kurio namai
mes eſme, jey kitaip lúkeſti ir
gyrų paſitikējimo iki gálo dru-
tay ißlaikom.
7. Dēl to kaipo ßwentoji
Dwáſe ſako: ßendien, jey gir-
dēſite jo balſą,
8. Ne użkētikit' ſąwo ßirdis
kaip nuſidawe įnirßime, die-
noje gundinimo púſczoje,
9. Kaip manę juſû tēwai gun-
de, jie manę mēgino ir máte
mano dárbus per keturesdéßimt
métû.
10. Dēlgi to didey įnirßau
ant tôs giminês, tarydams:
wiſados jie klajoja ßirdże; bet
jie ne żinójo mano kélus;
11. Kad ir priſēkiau ſawo
kerßtè, jůs ne įeiſent į mano
átilſį.
12. Dabokities, mieli brolei,
kad ne kas iß juſû turētu piktą,
netikinczę ßirdį, kuri atſitráuk-
tus nůg gywojo Diewo;
13. Bet pátys kas dien ſawę
paſiráginkite, koley ßendien wa-
dinama yra, kad ne kas iß ju-
ſû użkētintas butu per wylų
grieko.
14. Nēs mes Kriſtaus daly-
wi paſtójom, jey mes tikt ką
pradeję iki gálo drutay ißlai-
kom.
15. Koley ſakoma: ßendien,
jey jo balſą girdēſit, tay ne uż-
kētinkit ſawo ßirdis, kaip įnir-
ßime nuſidawe.
16. Nēs keli, kaip jie girdējo,
pakēle įnirßimą, bet ne wiſi,
kurie iß Egypto ißējo per Moi-
żēßų.
17. Bet ant kuriû jis didey
įnirßo per keturesdéßimt me-
tus? ar ne taipo, kad ant tû,
kurie ſuſigrießijo, kuriû kunai
púſczoje půle?
18. Bet kuriemsgi jis priſēke,
jůs ne ateiſent į jo átilſį, kaip
netikintiems?
19. Ir mes mátom, jůs ne
galējus įeiti netikējimo dēley.

4. Pérſkyrimas.

Kaip ilſējimop Kriſtaus ateiti galim.

Dēlgi to bijokimies, kad paża-
dējimą, įeiti į jo átilſį, ne uż-
gaißtumbim, ir ney wiens iß
muſû ne paſiliktu paſkuy.
2. Nēs ir mums apſakyta
yra, lygey kaip ir aniems; bet
żodis apſakytaſis nieko ne gél-
bējo anus, kaip ne tikējo tie,
kurie tą girdējo.
3. Nēs mes, kurie tikime, ei-
nam į átilſį, kaip jis tare: kad
priſēkiau ſawo kerßtè, jůs ne
įeiſent į mano átilſį. Ir tieſà,
kaip darbai nů ſwieto pradżôs
buwo padaryti,
4. Tare jis wienoje wietoje
apie ſékmąję dieną taipo: Ir

Diewas ilsējosi sékmąję dieną nů wisû sawo darbû.
5. Ir czę šioje wietoje wēl: jie ne įeis į mano átilsį.
6. Dēl to, kadangi dar teb'iera, kad keli į tą tur įeiti, ir tie, kuriems iš pirmo apsakyta, į tą ne įējo, netikējimo dēley:
7. Paskyre jis wēl dieną, po tókio ilgo czēso, ir sako per Dowidą: šendien, kaip sakyta yra, šendien, jey jús jo balsą girdēsit, ne užkētinkit sawo širdis.
8. Nēs jey Jozuwą jûs butu į átilsį atgabénęs, ne butu jis apie kitą dieną sakęs.
9. Todēl dar wiena atilsis teb'iera Diewo žmonēms.
10. Nēs kurs įējo į sawo átilsį, tas ilsis nůg sawo darbû, lygey kaip ir Diewas nůg sawo.
11. Taygi pasiskùbinkim įeiti į šę átilsį, kad kas ne įpultu į tą pati pawéikslą netikējimo.
12. Nēsa Diewo žodis yra gywas ir stiprus ir aštrésnis už kárdą su dwiem ašmenim, ir pérsiweržia, iki atskira dušią ir Dwásę, ir smagines ir káulus, ir yra sudža misliû ir širdiês úmû;
13. Ir ne yra ney jókio sutwērimo po jo akiû nerégimo, bet wisi daiktai régimi ir atdengti po jo akiû; apie tai kalbam.
14. Kadangi mes didį wyráusą kunigą turim, Jézų, Diewo Sunų, kurs į dangų užženge, taygi laikykimies prie to išsipažinimo.
15. Nēs mes ne turim' wyráusą kunigą, kurs ne galētu pasigailētis musû silpnybês, bet kurs gunditas yra wisur, lygey kaip mes, taczau be grieko.
16. Dēl to prižengkime su drásumu prie malonês krasês, kad mielaširdingystę gáutumbim ir malonę rástumbim tamè czēsè, kad pagálbôs priwalysim.

5. Pérskyrimas.

Kristus su Aarónu sulyginams yra.

Nēs kiekwiens wyráusas kunigas, kurs iš žmonû imamas yra, tas státomas už žmones ties Diewù, kad apierawotu dowanas ir apieras už griekus:
2. Kurs galētu draug kentēti su neišmánanczeis ir klajojanczeis, kaipgi ir pats apimtąs yra silpnybè.
3. Todēl tur ir jis, kaip už žmones, taipo ir už sawę pati apierawot už griekus.
4. Ir nieks saw pats ne ima tą garbę, bet kurs taipo pawadintas yra nůg Diewo, lygey kaip Aaronas.
5. Taipo ir Kristaus ne pats išsikēle į tą garbę, kad wyráu-

su kunigu butu, bet kurs jamui
sakęs esti: tu esi máno Sunus,
šę dieną aš tawę pagimdżau.
6. Kaip jis ir kitoje wietoje
tare: tu esi kunigs ámżinay,
pagal budą Melkizedēko.
7. Ir jis dienosa sawo kuno
maldas ir dusáusimus su didżû
šauksmu ir ášaromis apiera-
wójo tam, kurs jį galējo iš
smertiês išgélbēti, ir yra iš-
klausytas, todēl, kad jis Diewą
garbēje laike.
8. Ir norint jis Diewo Su-
numi buwo, taczau tamè, ką
kentējo, išmóko paklusnúmą.
9. Ir kaip atliko, pastójo wi-
siems jo klausantiems prieża-
stimi ant ámżino išgánimo;
10. Pramintas nû Diewo wy-
ráusu kunigu, pagal rēdą Mel-
kizedēko.
11. Apie tai tiesà dar turē-
tumbim daug kalbēti; bet sun-
ku yra, kadangi taip neišmáną
este.
12. Ir kurie turētumbit jau
seney mokįtojeis buti, priwálot
wēl, kad butumbit pirmases
skaitytines Diewo żodżiû mo-
kįti, ir kad jums pieno bûtu, ir
ne brúto walgio.
13. Nēs kuriam dar reik pie-
no bûti, tas ne išmókęs yra
żodżus teisybês; nēs jis yra
jauns kudikis.
14. Bet tobuliems pûlas brú-
tas walgis, kurie per papra-
timą tur mēgintus úmus, ant
atskyrimo géro ir pikto.

6. Pérskyrimas.

Draudims n' atpulti. Graudénims ant pasilaikimo.

Todēl norim palikti pirmutinį
pamokslą apie krikszczoniszką
wierą, ir pilnystēsp eiti; ne wēl
gruntą dēdami apie prisiwer-
timą nûg numirusiû darbû, apie
tikējimą į Diewą,
2. Apie krikštą, apie pamokslą,
apie rankû użdējimą, apie iš
numirusiû prikēlimą ir apie
ámżiną súdą.
3. Ir tai darysime, jey tikt
Diewas tai pérleis.
4. Nēsa ne gálima, kad tie,
kurie wieną kartą apšwiesti ir
paragáwo dangišką dówaną
ir dalywi pastójo šwentosês
Dwásês,
5. Ir ragáwo gérąjį Diewo
żodį ir galybes busenczojo
swieto;
6. Jey atpûla, ir wēl sawo
patiems Diewo Sunų kryża-
woja, ir uż ápjûką laiko; kad
tie wēl atnaujinti butu ant pri-
siwertimo.
7. Nēsa żéme, kuri lytų įger,
kurs tánkey ant jôs ateit, ir
priderancżę żolę néša tiemus,
kurie ję įgywéna, gáuna żegno-
nę nû Diewo.

8. Bet kuri erszkēczus ir usnis nészą, ta niekam ne tinkanti ir prakeikimui arti yra, kurę ir galáusey sudégin.
9. Bet mes isz jusû, jús myliemieji, ko geréſnio nusitikim, ir kad iszgánimas artéſnis yra, norint mes taip kalbam.
10. Nēs Diewas ne esti neteisus, kad jis użmirsztu jusû dárbo ir procês ir méilês, kurę iszrodēt jo wardui, kaip jus paszlúżijot szwentiems ir dar paszlúżijat.
11. Bet mes norim, kad kiekwiens isz jusû tą pati stropùmą iszródytu, lúkesti drútą iszlaikyti iki gálo;
12. Kad jús ne aptingtumbit', bet sekiotumbit tus, kurie per tikējimą ir kantrùmą igáuna i dalykus żadējimus.
13. Nēs kaip Diewas Abraómui żadējo, ne turēdams ney prie jokio didéſnio prisēkti, prisēke pats prie sawęs,
14. Ir tare: isz tiesôs, asz tawę żegnosu ir daugisu.
15. Ir taipo jis pakentējo ir apturējo pażadējimą.
16. Żmones tiesà prisēkia prie ko didéſnio, ne kaip jie yra, ir prysēga padáro gálą wisam waidui; ant to drutay pasiliekt tarp jû.
17. Bet Diewas norēdams dalykininkams żadējimo apstingiáusey iszrodit, kad jo roda ne krypstanti, pridējo prysēgą,
18. Jeib mes per dų dalykų, kuriůdu ne krypsta (nēs negàlima, kad Diewas melůtu) drutą palinksminojimą turētumbim', kurie prybēgą turim ir laikomies prie pasúlitôs lúkestiês,
19. Kuri mes turim, kaip twirtą ir tikrą inkarą musû duszios, ieinanti i widuri użkabôs;
20. Kur pirmtakunas uż mus iėjęs, Jēzus, wyrausas kunigs pastojęs amżinay, pagal rēdą Melkizedēko.

7. Pérskyrimas.

Sulyginimas Kristaus su Melkizedēku.

Bet szis Melkizedēks buwo karálumi Salēme, kunigas Diewo, Aukszczáusojo, kurs Abraómui prieszais ējo, kaip jis isz karálû muszio sugryżo, ir żegnójo ji;
2. Kuriam ir Abraómas dáwe desētines nů wisû lobjû. Ant pirmo jis musû żodżeis iszguldoms: karálumi teisybês, bet potam jis yra ir karálus Salēme, tai esti, pakájaus karálus.
3. Be tēwo, be motinôs, be giminês, ir ne tur ney pradżôs dienû, ney gálo gywastiês; bet jis yra prilygintas Diewo Sunui, ir pasiliekt kunigas ant ámżiû.
4. Bet weizdēkit, kaip didis

tasai, kuriam ir Abraómas, séntēwis, desētines důda iß laimētojo plēßimo.

5. Tiesà waikai Lēwi, kaip jie kunigystę gawo, tur prisákimą, desētines nůg źmonû, tai esti, nůg sawo broliû, imti, pagal zokaną, kaczeig ir jie iß Abraómo strēnû atēję.

6. Bet tas, kurio giminês ne minawójama tarp jû, tas ême desētines nůg Abraómo ir źegnójo tą, kurs turējo paźadējimą.

7. Bet be wiso prießtaráwimo taip yra, kad maźesnysis nůg gerésnojo źegnojams yra.

8. Ir czę ima desētines mirßtajie źmones, bet tén jis atlùdija, kad jis gywas ēsąs.

9. Ogi taip sakant, ir pats Lēwi, imąsis desētines, dáwe desētines per Abraómą.

10. Nēsa jis dar juk be buwo strēnosa tēwo, kaip jam Melkizedēks prießais atējo.

11. Taygi jey pilnyste per Lewitißką kunigystę stójos, (nēs po tôs gáwo źmones zokaną) kogi dar reik sakyti, kad kits kunigas turis ràstisi, pagal rēdą Melkizedēko, ir ne pagal rēdą Aarono?

12. Nēs kur kunigyste pérkeiczama, czę tur ir zokanas buti pérkeiczamas.

13. Nēs apie kuri tai sakytą, tas yra iß kitôs giminês, iß kuriôs ney wienas altorui ne ßlúźijo.

14. Nēs źinoma yra, kad iß Judo yra uźtekējęs musû Wießpats, kurei giminei Moizēßus nieko ne kalbējo apie kunigystę.

15. Ir tai dar aißkiaus regima yra, jey pagal budą Melkizedēko kits kunigas stojas,

16. Kurs ne pagal zokaną kunißko prisákimo dētas yra, bet pagal maci nepaláujenczôs gywastiês.

17. Nēsa jis lùdija: tu esi kunigas ámźinay, pagal rēdą Melkizedēko.

18. Nēsa tůmi pirmasis zokanas atstátomas, todēl, kad persilpnas buwo; ir nieko ne maczijo:

19. (Nēs zokanas ne galējo nieką tobulą padaryti.) Bet iwedamas yra gerésnis nusitikējimas, per kuri mes Diewui ártinamies.

20. Ir priegtam, koktu daug yra, ne be prisēgôs. Nēsa anie be prysēgôs kunigais pastójo;

21. Bet ßis su prysēga, per tą, kurs jam tare: Wießpats prisēke ir nesigailēs: tu esi kunigas ámźinay, pagal rēdą Melkizedēko.

22. Taipo toly gerésno testamento ißtaisytojis Jēzus pastójo.

23. Ir anû yra daug, kurie kunigais pastójo, todĕl, kadangi smertis jůs ne paliko;

24. Bet šis, todĕl, kadangi jis pasilieki ámžinay, tur nepragáištanczę kunigystę.

25. Todĕl ir išganyti gal wisados, kurie per ji Diewop iškanka, ir gywas wisados ir meldža už jůs.

26. Nĕsa tókio mums reikĕjo wyráuso kunigo, kurs butu šwentas, nekáltas, neapbjaurintas, nůg griekninkû atskirtas ir aukštésnis už dangų;

27. Kuriam ne kas dien priwalù butu, kaip aniems wyráusiems kunigams, pirmjaus už sawo griekus apierawoti, potam už žmonû griekus; nĕs tai jis dáre wieną kartą, pats sawę apierawodams.

28. Nĕsa zokanas padáro žmones wyráuseis kunigais, silpnybę turinczeis; bet šis žodis prysĕgôs, kurs pagal zokaną sakytas yra, stato Sunų ámžiną ir tobulą.

8. Pérskyrimas.

Sulyginimas kunigystĕs Kristaus su kunigyste Lĕwitu.

Tasgi yra wyráusas dalykas žodžiû, musû kalbamû: mes turim' toki wyráusą kunigą, kurs sĕd po dešinês ant krasês šlowês danguje.

2. Ir yra kawótojis šwentujû lobjû ir tikrosês šĕtrôs, kurę Diewas pastáte, ir ney joks žmogus.

3. Nĕsa kiekwiens wyráusas kunigas įstátomas yra, apierawóti dówanas ir apieras. Todĕl ir šis tur ką turĕti, ką jis apierawotu.

4. Kadgi dabar ant žémês butu, tay jis ne butu kunigu, kadangi czę kunigai yra, pagal zokaną dówanas apierawoją,

5. Kurie tarnáuja páwyzdžui ir šešĕlui dangiškû lobjû. Kaip diewiškasis atsákimas Moižĕšui tare, kad jis turĕjo šĕtra pabaigti: dabókis, tare jis, kad padarytumbei wislab pagal páwyzdi, taw ant kalno roditaji.

6. Bet dabar jis gerésni urĕdą gawo, kaip kurs gerésnio testamento tarpininku yra, kurs ir ant gerésnû pažadĕjimû stow.

7. Nĕs jey ans, pirmasis, butu be nůtartiês buwęs, ne butu antram wietôs jĕškoma.

8. Nĕs jis jůs peikia ir sako: štay, ateina dienos, sako Wiešpats, kad aš ant namû Izraĕliô ir ant namû Judo naują testamentądarysu;

9. Ne pagal tą testamentą, kuri dariau su jû tĕwais, tą dieną, kaip aš jû ranką nutwĕrau, jůs išwesti iš Egypto

žémês; nēſa jie ne paſiliko ma=
no teſtamentè, todēl ir aß ne
norējau jû atboti, ſako Wieß=
pats.
10. Nēſa tai yra tas teſta=
mentas, kurį daryti noru na=
mams Izraēlio po ßiû dienû,
ſako Wießpats: aß dûſu ſawo
zokaną į jû úmą, ir į jû ßirdį
aß tą raßyſu; ir buſu jû Die=
wù, ir jie bus mano žmonēmis.
11. Ir ne mokis ney wiens
ſawo ártimą, ney kas ſawo
brolį, ir ne ſakys: ißpažink
Wießpatį. Nēs jie wiſi manę
pažys, nů mažáuſojo iki didžáu=
ſojo.
12. Nēſa malonus buſu jû
netikùmui ir jû griekams, ir
jû neteiſybês daugiaus ne mi=
nēſu.
13. Kad jis ſako: nauja, tay
dáro jis pirmąjį ſenù; bet kas
paſéno ir nukárßo, tas ártinas
ſawo galop.

9. Pérſkyrimas.

Szetros ir Lewitißkos apieros paženkli-
nimas ant Kriſtaus.

Tieſà ir pirmàſis (derējimas)
turējo ſawo dawadùs Diewo
ßlúžbôs ir wirßutinę ßwen=
tybę.
2. Nēs ten buwo paſtatyta
pryßakine ßētrôs dalis, kurioje
buwo liktorus ir ſtálas ir
ßwèntoſēs dûnos, o ta wadi=
naina ßwentóji.
3. Bet už antrôſês ùžkabôs
buwo ta ßētrôs dalis, kuri wa=
dinama ßwenczáuſoji.
4. Ta turējo aukſo rúkinimo
ryką ir ſkrynę teſtamento, wi=
ſur aukſu aptráuktą, kurioje
buwo aukſo dêžē, kuri dangaus
dûną turējo, ir rykßte Aarono,
kuri buwo žalojuſi, ir tobliczi
dwi teſtamento.
5. Bet wirßuy buwo Kerubi=
nai ßlowês, tie apdenge ma=
lonês kráſę, apie kurę dabar
niera ypaczey ſákoma.
6. Kaipgi tai wiſlab taip bu=
wo pataiſyta, įējo kunigai wi=
ſù czēſù į tą pryßakinęję ßētrą
ir atlikdawo Diewo ßlúžbą.
7. Bet į antrąję įeidawo tikt
wieną kartą per métą wiens
wyráuſas kunigas, ne be krau=
jo, kad apierawotu pats už
ſawę ir už žmonû nuſidēji=
mus.
8. Kûmi ßwenta Dwáſe jén=
klino, dar ne ēſanti apréikßtą
kélą į ßwentybę, ikikol pirmai=
jei ßētrai ſtowint.
9. Kuri turējo páwyzdžu buti
tamè czēſe, kuriamè dówanos
ir apieros apierawójamos bu=
wo, ir kurios ne galējo tobulu
daryti pagal ſážinę tą, kurs
Diewo ßlužbą pildo;
10. Bet tiktay ſu wálgimu ir

gērimu ir tuleropais apmaz-
gojimais ir wirßutinė ßwen-
tybė, kurie iki czēsui pagėrini-
mo uždēti buwo.
11. Bet Kristus atējo, kad
butu wyráusu kunigu busenczû
lobjû, per didésnę ir tobulésnę
ßētrą, kuri ne rankà padaryta
yra, tai esti, kuri ne taip yra
kurta,
12. Jr ne per ožiû, arba wer-
ßiù kraują, bet jis per sawo
patiês kraują wieną kartą į
ßwentąję įējo ir ámžiną ißgá-
nimą ißrádo.
13. Nēs jey jauczių ir ožiû
kraujas, ir telyczôs pelenai už-
ßlakstyti, paßwentina neczystû-
sus ant kunißko paczystijimo;
14. Kaip jů daugiaus krau-
jas Kristaus, kurs pats sawę
be jokiôs kaltybês per ámžiną
Dwásę, Diewui apierawójos,
musû sážines czystis nů numi-
rusû darbû, ant tarnáwimo gy-
wamui Diewui.
15. Jrgi todēl jis yra tárpi-
ninku naujo testamento, jeib
per smertį, kursai nusidawe ant
ißgánimo nů péržengimû, po
pirmu testamentù buwusujû,
tie, kurie pawadinti yra, paža-
dētus ámžinus dalykus aptu-
rētu.
16. Nēs kur testamentas yra,
czę tur séktisi smertis to, kurs
testamentą dáro.
17. Nēs testamentas padrú-
tinams yra per smertį, kitaip
ne tur maciês, koley tas dar
gywas yra, kurs tą dáręs.
18. Todēl ir pirmasis be
kraujo ne buwo darytas.
19. Nēs kaip Moižēßus bu-
wo ißkalbejęs wisus prisáki-
mus pagal žokaną wisiems
žmonēms, ēme jis werßiû ir
ožiû kraują, su wandenimi ir
su purpuro wilną ir yzopu,
ir apßlákino knygas ir wisus
žmones,
20. Jr tare: tai yra kraujas
testamento, kuri Diewas jums
prisáke.
21. Jr ßētrą ir wisus rykus
Diewo ßlúžbós apßlákino jis
lyg taipojau kraujù.
22. Jr kone wislab kraujù ap-
czystijama yra pagal žokaną.
Jr be kraujo praliejimo n'iera
ney jókio atleidimo.
23. Taipogi turējo tie dan-
gißkûjû dáiktû pawyzdzei tůmi
apczystijami buti; bet jie pá-
tys, dangißkieji, tur geresnês
apieras turēti, ne kaip anos
buwo.
24. Nēs Kristus ne įējo į
ßwentąję, rankomis darytą,
(kuri yra nužénklinimas tikro-
sês) bet į pátį dangų, pasiró-
dīti po wéidu Diewo už mus.
25. O ir ne, kad jis pats sa-
wę tánkey apierawotu, lygey

kaip wyráusas kunigas eina
kas méta i szwentaję su swetimù
kraujù;
26. Kitaip butu jis tankey
turējęs kentēti nů pradzôs swieto.
Bet dabar swieto galè jis
wieną kartą pasiróde, per sawo
paties apierą, griekus atimti.
27. Ir kaip żmonēms skirta
yra wieną kartą mirti, bet potam
súdas,
28. Taipo Kristus wieną kartą
apierawotas, atimti daugiû
griekus. Bet antrą kartą jis
pasirodis be grieko (apierôs)
tiems, kurie jo lauk, ant iszgánimo.

10. Pérskyrimas.

Kasztaunumas subérinimo apierôs Kristaus.

Nēsa zokanas tur szeszēli busenczû
lobjû, ne butybę lobjû
paczû. Kas métą reik apierawoti
wis wienokias apieras, ir
ne gal apierawójenczůsus tobulais
padaryti.
2. Kitaip butu apierawojimas
palowęs, jey prie Diewo szlúżbôs
ēsantieji jau daugiaus ne
turētu sáżinês apie griekus,
wieną kartą apczystiti budami.
3. Bet tiktay stójos per jůs
atsiminimas griekû kożną métą.
4. Nēsa negalima, per jauczûû
ir ożiû kraują griekus atimti.
5. Todēl i swietą ateidams
sako jis: apierû ir dowanû tu
ne norējei, bet kuną tu man
prigatáwijei.
6. Déginimo apiera ir apieros
uż griekus taw ne patinka.
7. Tay tariau asz: sztay ateimi,
knygosa didzáusey apie
manę paraszyta stow, kad pildiczau,
Diewe, tawo wálę.
8. Pirmà, kaip buwo sakęs:
apierû ir dowanû, déginimo
apierû ir apierû uż griekus ne
norējei, ir jos ne patinka taw,
(kurios pagal zokaną apierawójamos,)
9. Tay taria jis: sztay, asz
ateimi pildyti, Diewe, tawo
wálę. Czę jis pirmąji atmeta,
kad antrąji istatytu.
10. Kurioje wálēje mes paszwęsti
esme, per apierą (wieną
kartą nusidáwusę), kuno Jēzaus
Kristaus.
11. Ir kiekwiens kunigas yra
statytas, kad kas dieną atliktu
Diewo szlúżbą ir tánkey wieneropas
apieras apierawotu,
kurios niekados ne gal griekus
atimti.
12. Bet szisai, wieną apierą
apierawojęs budams uż griekus,
amżinay tinkanczę, sēd po
deszinês Diewo,
13. Ir laukia toliaus, iki jo
neprietelei padēti bus po solelù
jo kojû.
14. Nēsa wienà apiera jis tus

prigátawijo ant ámžiû, kurie
paßwenczami yra.
15. Bet tai mums atlûdija
ir ßwentoji Dwáse; nēs kaip
pirma sákiusi buwo:
16. Tai yra tas testamentas,
kurį aß jiems darysu po ßiû
dienû, taria Wießpats: aß sawo
žokaną į jû ßirdį důsu, ir į jû
úmus aß tą raßysu;
17. Ir jû griekû ir jû netei-
sybês daugiaus ne minēsu.
18. Bet kur tûjû atleidimas
yra, czę daugiaus ne yra apie-
ros už griekus.
19. Taygi turēdami, mieli
brolei, tą drasumą, įeiti į ßwen-
tąję per Jēzaus kraują,
20. Kurį jis mums pagatá-
wijo ant naujo ir gywo kélo,
per užkabą, tai esti, per sawo
kuną;
21. Ir turēdami wyráusą ku-
nįgą ant Diewo namû:
22. Prieikimegi su wierna ßir-
dže, pilnamè tikējime, apßlá-
kinti sawo ßirdije ir walni nů
piktôs sážinês; ir mazgoti ant
kuno czystu wandenimi;
23. Ir pasilikime prie lúke-
stiês ißpažinimo ir ne abejokim,
(nēsa wiernas yra, kurs ję pa-
žadējo)
24. Ir tarp sawęs dabókime
ant kits kito, ráginbamies ant
méilês ir gerû darbû;
25. Ne prastodami sawo su-
rinkimą, kaip keli paprátę, bet
graudéndami tarp sawęs kits
kitą, ir tai jů daugiaus, ka-
dangi mátot, dieną prisiarti-
nanczę.
26. Nēs jey mes tyczomis
grießijam, tiesôs ißpažinimą
apturēję, jau daugiaus ne tu-
rim kitôs apierôs už griekus;
27. Bet ißgastingą laukimą
súdo ir ugniês kérßto, kurs
prießininkus praryς.
28. Kad kas Moižēßaus žo-
kaną pérženg, tas tur mirti be
susimilimo, per dų arba tris
lûdininkus.
29. Kaip jů piktésnę korónę,
dumokit jús, pelnys tas, kurs
Diewo Sunų kójomis mina
ir testamento kraują už neczy-
stą laiko, per kurį jis paßwę-
stas yra, ir Dwásę malonês
gēdina?
30. Nēs mes žinom tą, kur-
sai sako: pagiežimas mano yra,
aß atlygisu, taria Wießpats.
Ir wēl: Wießpats sawo žmo-
nes súdis.
31. Baisu yra, į rankas gy-
wojo Diewo pulti.
32. Bet atsiminkit pirmujû
dienû, kuriosa jús apßwiesti,
ißkentējot didę kową kentējimo,
33. Tiek pátys, per gēdą ir
sielwarta apjůku pastoję, tiek
draugaláudami su tais, kuriems
taipo déstis.

34. Nēs jús mano ryšiû pasigailējot, ir išplēšimą sawo naudôs su dżaugsmu pérkentējot, kaip kurie żinote, sawije geréśni ir pasilaikanti turtą danguje turi.
35. Ne atmèskite sawo nusitikējimą, brangę algą turinti.
36. Bet kantrùmo jums reikals, jeib Diewo wálę pildytumbit ir pażadējimą apturētumbit.
37. Nēs dar po mażôs walandôs ateis ateisęsis ir ne użtrùks.
38. Bet teisusis iš tikējimo gywas bus. Bet kurs atsitrauks, tûmi mano dušia ne pasimēgs.
39. Bet mes ne esme iš tû, kurie atsitráukia ir prapûla, bet iš tû, kurie tik ir sawo dušią išgélbti.

11. Pérskyrimas.

Apie išganytingą tikējimą.

Bet tikējimas yra tikras nusikējimas to, ko pasitikim, ir ne abejojam apie tai, ko ne mátom.
2. Per tą senieji lùdimą gawo.
3. Per tikējimą mes numánom, swietą per Diewo żodi gátawą ēsanti, kad wisslab, kas mátomą, iš nieko pastójo.
4. Per tikējimą Abēlas Diewui geréśnę apierą apierawójo, ne kaipo Kaynas, per kuri jis lùdimą gawo, teisus ēsąs, kaip Diewas lùdijo apie jo dowaną; ir per tą pati jis dar kalba, kaczeyg jau miręs.
5. Per tikējimą Enoks buwo atimtas, kad smertiês neregējo, ir ne buwo ràstas, todēl, kad Diews ji atēme; nēs pirm sawo atēmimo jis lùdimą gáwo, kad jis Diewui patiko.
6. Bet be tikējimo negalima Diewui itikti; nēs kurs Diewop išsikàkti nor, tur tikēti, ji ēsanti, ir jo jēškantiems algą attesēsenti.
7. Per tikējimą Noaks Diewą gárbino ir akrutą itaise ant išgélbējimo sawo namû, kaip Diewo prisákimą buwo gawęs apie tą, ko dar ne buwo matyt; per kuri jis prasúdijo swietą, ir i dalykus gawo teisybę, iš tikējimo ateinanczę.
8. Per tikējimą klause Abraómas, pawadintas budams, išeiti i żémę, jam i dalykus téksenczę, ir išējo, nežinodams, kur iškáksęs.
9. Per tikējimą jis ateiwju buwo pażadētoje żémēje, kaip swétimoje, ir gywéno šētrosa su Izaoku ir Jokubu, sandalininkais to paties pażadējimo.
10. Nēs jis láuke miesto, apaczôs twirtumą turinczio, kurio

budawonininks ir sutwértojis
yra Diewas.
11. Per tikējimą ir Zore ga-
wo sylą, nēſzcza paſtóti, ir pa-
gimde czēſui jôs ſenùmo jau
pérējus; nēſa laike ji uż wier-
ną, kurs tai żadējo.
12. Togidēl ir iſz wieno, no-
rint pamiruſio kuno, daug yra
gimę, kaip dangaus żwaigżdes
ir żieżdros ant krantû jurû, ku-
ros ne paſkáitomos.
13. Tie wiſi numire tikējime
ir pażadējimą ne gawo, bet tą
iſz tólo mate, tů nuſitikēdami
paſikákdinos, ir iſzpażino, ſwe-
czeis ir ateiwjeis ant żémês
ēſą.
14. Nēs kurie tai ſako, tie
iſzmanyti důda, kad jie tēwiſzkês
jēſzką.
15. Ir tieſà, jey tą butu miſ-
lij turēje, iſz kuriôs buwo iſzējç,
tay jie ganà dar czēſo turējo,
wēl ſugryſzt.
16. Bet dabar jie geide geréſ-
nês, butent dangiſzkôs. Todēl
Diewas neſigēd wadintiſi jû Die-
wù; nēs jis jiems mieſtą pa-
gatáwijo.
17. Per tikējimą apierawójo
Abraomas Izaoką, kaip buwo
mēgintas, ir padawe wiengi-
muſi, jau żadējimą gawęs.
18. Apie kuri ſakoma buwo:
Izaokè bus taw tawo ſēkla wa-
dinta;
19. Ir dumójo: Diewas gal
ir iſz numiruſiû prikélti. Todēl
jis ir wēl ji i páwyzdi priēme.
20. Per tikējimą żegnójo Iza-
oks Jokubą ir Ezawą apie bu-
ſenczus dáiktus.
21. Per tikējimą żegnójo Jo-
kubs, mirdams, abų ſunų Jo-
żēpo ir paſilenke prieſz wirſzų
jo (karáliſzkôs) lazdôs.
22. Per tikējimą kalbējo Jo-
żēps mirdams apie iſzējimą
waikû Izraēlio ir priſáke dēl
ſawo káulû.
23. Per tikējimą Moizēſzus,
użgimęs, buwo tris mēneſius
paſlēptas nů ſawo gimdytojû,
dēl to, kad máte, ji grażų ku-
diki ēſanti, ir neſibijójos kará-
laus priſákimo.
24. Per tikējimą Moizēſzus
użaugęs, ne norējo daugiaus
wadinamas buti ſunumi dukters
Paraóno,
25. Ir jů geraus ſaw apſi-
ſkyre, ſu Diewo żmonēmis war-
gus kentēti, ne kaip czēſiſzkôs
griekù linkſmybês turēti,
26. Laikydams Kriſtaus ap-
gēdinimą uż dibéſnę bagotyſtę,
ne kaip ſkárbus Egypto; nēs
weizdējo ant algôs;
27. Per tikējimą paliko jis
Egyptą ir neſibijójo karálaus
ruſtybês. Nēs nuſitwēre tůmi,
kurio ne regējo, lyg kaip
matąs.

34. Nēs jús mano ryšiû pasigailējot, ir išplēšimą sawo naudôs su dzaugsmu pérkentējot, kaip kurie žinote, sawije gerésni ir pasilaikanti turtą danguje turi.

35. Ne atmèskite sawo nusitikējimą, brangę algą turinti.

36. Bet kantrùmo jums reikals, jeib Diewo wálę pildytumbit ir pažadējimą apturētumbit.

37. Nēs dar po mažôs walandôs ateis ateisęsis ir ne užtrùks.

38. Bet teisusis iš tikējimo gywas bus. Bet kurs atsitrauks, tůmi mano dušia ne pasimēgs.

39. Bet mes ne esme iš tû, kurie atsitráukia ir prapůla, bet iš tû, kurie tik ir sawo dušią išgélbti.

11. Pérskyrimas.

Apie išganytingą tikējimą.

Bet tikējimas yra tikras nusikējimas to, ko pasitikim, ir ne abejojam apie tai, ko ne mátom.

2. Per tą senieji lùdimą gawo.

3. Per tikējimą mes numánom, swietą per Diewo žodi gátawą ēsanti, kad wislab, kas mátomą, iš nieko pastójo.

4. Per tikējimą Abēlas Diewui gerésnę apierą apierawójo, ne kaipo Kaynas, per kuri jis lùdimą gawo, teisus ēsąs, kaip Diewas lùdijo apie jo dowaną; ir per tą pati jis dar kalba, kaczeyg jau miręs.

5. Per tikējimą Enoks buwo atimtas, kad smertiês neregējo, ir ne buwo ràstas, todēl, kad Diews ji atēme; nēs pirm sawo atēmimo jis lùdimą gáwo, kad jis Diewui patiko.

6. Bet be tikējimo negalima Diewui itikti; nēs kurs Diewop iškàkti nor, tur tikēti, ji ēsanti, ir jo jēškantiems algą atteisēsenti.

7. Per tikējimą Noaks Diewą gárbino ir akrutą itaise ant išgélbējimo sawo namû, kaip Diewo prisákimą buwo gawęs apie tą, ko dar ne buwo matyt; per kuri jis prasúdijo swietą, ir i dalykus gawo teisybę, iš tikējimo ateinanczę.

8. Per tikējimą klause Abraómas, pawadintas budams, išeiti i žémę, jam i dalykus tékſenczę, ir išējo, nežinodams, kur iškákſęs.

9. Per tikējimą jis ateiwju buwo pažadētoje žémēje, kaip swétimoje, ir gywéno šētrosa su Izaoku ir Jokubu, sandalininkais to paties pažadējimo.

10. Nēs jis láuke miesto, apaczôs twirtunią turinczio, kurio

budawonininks ir sutwértojis
yra Diewas.
11. Per tikējimą ir Zore ga=
wo syllą, nēßcza pastóti, ir pa=
gimde czēsui jôs senùmo jau
pérējus; nēsa laike ji už wier=
ną, kurs tai žadējo.
12. Togidēl ir iß wieno, no=
rint pamirusio kuno, daug yra
gimę, kaip dangaus žwaigždes
ir žiezdros ant krantû jurû, ku=
ros ne paskáitomos.
13. Tie wisi numire tikējime
ir pažadējimą ne gawo, bet tą
iß tólo mate, tů nusitikēdami
pasikákdinos, ir ißpažino, swe=
czeis ir ateiwjeis ant žémês
ēsą.
14. Nēs kurie tai sako, tie
ißmanyti důda, kad jie tēwißkês
jēßką.
15. Ir tiesà, jey tą butu mis=
lij turēje, iß kuriôs buwo ißēję,
tay jie ganà dar czēso turējo,
wēl sugrysst.
16. Bet dabar jie geide geréſ=
nês, butent dangißkôs. Todēl
Diewas nesigēd wadintisi jû Die=
wù; nēs jis jiems miestą pa=
gatáwijo.
17. Per tikējimą apierawójo
Abraomas Izaoką, kaip buwo
mēgintas, ir padawe wiengi=
musi, jau žadējimą gawęs.
18. Apie kuri sakoma buwo:
Izaokè bus taw tawo sēkla wa=
dinta;
19. Ir dumójo: Diewas gal
ir iß numirusiû prikélti. Todēl
jis ir wēl ji i páwyzdi priēme.
20. Per tikējimą žegnójo Izą=
oks Jokubą ir Ezawą apie bu=
senczus dáiktus.
21. Per tikējimą žegnójo Jo=
kubs, mirdams, abu sunu Jo=
zēpo ir pasilenke prieß wirßų
jo (karálißkôs) lazdôs.
22. Per tikējimą kalbējo Jo=
zēps mirdams apie ißējimą
waikû Izraēlio ir prisáke dēl
sawo káulû.
23. Per tikējimą Moizēßus,
užgimęs, buwo tris mēnesius
paslēptas nů sawo gimdytojû,
dēl to, kad máte, ji grażų ku=
diki ēsanti, ir nesibijójos kará=
laus prisákimo.
24. Per tikējimą Moizēßus
užaugęs, ne norējo daugiaus
wadinamas buti sunumi dukters
Paraóno,
25. Ir jû geraus saw apsi=
skyre, su Diewo žmonēmis war=
gus kentēti, ne kaip czēsißkôs
griekù linksmybês turēti,
26. Laikydams Kristaus ap=
gēdinimą už didésnę bagotystę,
ne kaip skárbus Egypto; nēs
weizdējo ant algôs;
27. Per tikējimą paliko jis
Egyptą ir nesibijójo karálaus
rustybês. Nēs nusitwēre tůmi,
kurio ne regējo, lyg kaip
matąs.

28. Per tikējimą szwente jis
welykas ir laike kraujo lējimą,
jeib tas, kurs pirmgimusus żù-
de, jůs ne użgáutu.
29. Per tikējimą pérējo jie
per raudonases mares, kaip per
sausą żémę; koktai ir Egypcio-
nai bandydami, nuskendo.
30. Per tikējimą sugruwo mú-
rai Jērikoje, kaip septynes die-
nas aplink tus buwo ēję.
31. Per tikējimą kékszė Raab
ne prapůle su netikinczeiseis,
kaip ji spēgus meilingay priēme.
32. Ir ką daugiaus sakysu?
czēso ne pritèkczau, kad turē-
czau pásakoti apie Gidēoną ir
Baraką ir Simsoną ir Jēptą
ir Dowidą ir Zomeli, ir prá-
rakus,
33. Kurie per tikējimą kara-
lystes pérgalējo, teisybę dáre,
żadējimą apturējo, lútû nasrus
użkimszo,
34. Ugniês macę użgésę, kár-
do asztrumui iszbēgę, stiprus
pastoję isz silpnybês, macnus
pastoję karáwime, swétimus żal-
nieriû pulkus pérgalēję;
35. Móteres sawo numirusus
isz prikēlimo wēl ēme; bet kiti
yra sumuszti, ir ney joki wadá-
wimą ne priēme, kad gerésni
prisikēlimą gáutu.
36. Kiti apgēdinima ir pla-
kimą iszkentējo, taipjau ryszius
ir kalējimus;
37. Jie yra akmenimis uż-
muszti, sukapóti, suskwarbyti,
kárdu gadinti; jie aplink ējo
kailinûse ir oszkû kailûse, stokó-
jime, sielwarte ir sunkybēje.
38. (Kuriû swietas ne buwo
wertas), ir ējo wargè po pús-
czas, po kálnus, po důbes ir
skylēsa żémês.
39. Szie wisi per tikējimą
lùdimą gáwo ir ne apturējo
pażadējimą,
40. Todēl, kad Diewas mums
ko gerésnio paskyręs, kad jie be
musû ne butu pabaigti.

12. Pérskyrimas.

Graudénimas ant kantrumo ir nobażnystês.

Todēl ir mes, toki pulką ludi-
ninkû aplink sawę turēdami,
atmèskim grieką, mums wisa-
dos prilimpanti ir tingineis
dáranti, ir tekēkim' per kantrù-
mą kowoje, mums paskirtoje;
2. Ir weizdēkim' ant Jēzaus,
pradētojo ir pabaigtojo tikē-
jimo. Kursai norint butu ga-
lējęs dżaugsmą turēti, kentējo
kryżų ir n'atbójo gēdôs, ir pa-
sisēdo po deszinês ant Diewo
krasês.
3. Atsiminkit to, kurs toki
priesztaráwimą nů griekininkû
priesz sawę iszkentējo, kad jús
sawo duszoje ne pasilptumbit
ir ne paláutumbit.

4. Nēs jûs dar nesisténgēt iki
kraujo kowoje prieß griekus;
5. Ir jau użmirßot' palink-
sminójimo, jums kalbanczo, kaip
waikams: mano sunau, ne pa-
niekink Wießpatiês kożnijimą,
ir ne nusimink, kad jo korawó-
jamas esi;
6. Nēs kuri Wießpats myl,
tą jis baudża, bet jis pláka
kożną sunų, kuri jis priima.
7. Jey jûs baudimą pérken-
czat, tay Diewas żadosi jums
kaip waikams; nēs kamè sunus,
kuri tēwas ne baustu?
8. Bet jey este be baudimo,
kurio jie wisi dalywais pastójo,
tai este ißkekßineis ir ne wai-
kais.
9. Ir jey kunißkus sawo tē-
wus turējom baudējeis ir jû
bijójomies, ar ne jů daugiaus
turētumbim paklusnus buti
dwásißkam tēwui, kad gywi
butumbim?
10. Ir tiesà anie baude mus
maż dienû, kaip jiems rodēs;
bet ßis ant naudôs, kad jo pa-
ßwentinimą igytumbim.
11. Bet wisas baudims, kad
użeit, ródosi mums ne dżaugs-
mas, bet smutka ēsąs, bet po-
tam jis důs pakajingą teisybês
waisų tiems, kurie per ji pa-
mokinti yra.
12. Todēl wēl attieskit paléista-
ses rankas ir nuilsusus kielius,
13. Ir żengkite tiesus żingsnus
sawo kójomis, kad kas ne klu-
pinētu kaip ráißas, bet jů lab-
jaus sweiks pastotu.
14. Wykite pakáją su kiek-
wienu, ir paßwentinimą, be ku-
rio ney wiens Wießpati ne re-
gēs.
15. Ir dabókities to, kad kas
Diewo malonês ne nustoktu,
kad ne kokia karti ßaknis użáug-
tu ir nepakáją padarytu, ir daug
per tą apbjáurinti butu.
16. Kad ne kas butu kekßininks
arba bedievis, kaip Ezawas,
kurs uż wieną walgi sawo pirm-
gimimą párdawe.
17. Bet żinokite, kad jis po-
tam, żegnonę igauti norēdams,
atmestas yra; nēs jis ne rádo
wietôs prisiwertimui, norint tą
su áßaromis jēßkójo.
18. Nēs jûs ne priējot' kálną,
kuri galējo pakrùtinti, kurs ug-
nimi dége, neygi i úkaną ir
tamsybę, bey i wietrą;
19. Neygi pas trúbôs gársą
ir żodżiû balsą, kurio gynēs
girdēdami, kad jiems daugiaus
minau tas żodis ne butu saky-
tas.
20. (Nēs jie ne galējo pakélti,
kas sakyta buwo.) Ir jey koks
galwijas kálną pakrùtindawo,
turējo akmenimis użmußtas,
arba strēla pérßautas buti.
21. Ir taipo ißgastingas bu-

wo tas regējimas, kad Moi-
zēßus tare: aß pérsigandau ir
drebu.
22. Bet jus ißkákot prie kalno
Siono ir prie miesto gywojo
Diewo, prie dangißkôs Jeru-
zalês ir prie daugybês daug
tukstanczû angēlû,
23. Ir prie surinkimo pirm-
gimusujû, danguje paraßytû, ir
prie Diewo, súdzôs ant wisû,
ir prie dwasû tikray teisujû;
24. Ir prie tarpininko naujo
testamento, Jēzaus, ir apßlá-
kinimo kraujo, kurs geraus kalba,
ne kaip Abēlo.
25. Dabókities, kad tą ne pa-
niekintumbit, kurs kalba. Nēs
jey anie ne ißbēgo, kurie jo
wénge, kad jis ant źémês kal-
bējo, jû mażaus mes, jey to
wéngiam, kurs iß dangaus kalba.
26. Kurio balsas tûczēs źémę
pajùdino. Bet dabar pażada
jis, tarydams: dar wieną kartą
pajùdisu aß ne tiktay źémę, bet
ir dangų,
27. Bet tai: dar wieną kartą,
pażenklin, kad pajùdinamasis
tur pérmainytas buti, kaip kurs
darytas yra, kad pasiliktu, kas
nepajùdinama.
28. Todēl, kadangi gáunam
nepajùdinamą karalystę, turim
malonę, per kurę turim Diewui
ßlúżiti, jam patiktinay su pa-
togumu ir baime.

29. Nēs musû Diewas yra
suēdanti ugnis.

13. Pérskyrimas.

Įgraudénimas, krikßczonißkay elgtis ir czystay mokiti.

Bukit druti brolißkoje méilēje.
2. Swecząs priimti ne użmirß-
kite; nēs per tai keli neżinódami
angēlus priēme.
3. Atsiminkite surißtujû, kaip
draugsurißti, ir tû, kurie siel-
wartus kencza, kaip kurie dar
taipjau kúne be gywénat.
4. Wenczawonyste tur buti
wieżlibay laikoma prie wisû, ir
wenczawonês pátalas ne ap-
bjáurintas; bet kekßininkus, ir
wenczawonystês pérżengtojus
Diewas súdis.
5. Pasielgimas t'esie be gódo
ir pasikákdinkities tûmi, ką tu-
rite; nēsa jis sake: aß tawę ne
prastosu, ney tawę pamèsu.
6. Taipo, kad galim sakyti:
Wießpats yra mano gélbētoju,
ir nesibijosu, ką man żmogus
darys?
7. Atsiminkit sawo mokitojû,
kurie jums Diewo żodi sake,
kuriû galo dabókities ir pasékit'
jû tikējimą.
8. Jēzus Kristus, wákar ir
ßendien, irgi tas pats amżi-
nay.
9. Nesidûkities ißwadzoti tu-
limais ir swetimais pamokslais.

Nēs brangus daikts yra, kad širdis padrútinta butu, koktai nusidůda per malonę, ne per wálgimus, iš ko ney jokiôs naudôs ne tur, tai wartojantieji.
10. Mes turim altory, iš to ne walè wálgiti tiems, kurie šētrai tarnáuja.
11. Nēs kuriû galwijû kraujas néšamas wyráuso kunigo i šwentąję už griekus, tû paczû kunai sudéginami yra laukè už ábažo.
12. Todēl ir Jēzus, kad pašwentitu žmones per sawo paties kraują, kentējo laukè už wartû.
13. Togidēl pas ji išeikim' laukan iš ábažo ir jo apgēdinimą nešokim.
14. Nēs mes ne turim miesto czę pasiliekanczio, bet busenczio jēškom.
15. Taygi apierawokim per ji laupsês apierą Diewui wisada, tai esti waisy lúpû, kurios jo wárdą išpažysta.
16. Gér daryti ir nudalyti n'užmirškit; nēs tokios apieros Diewui geray itinka.
17. Klausykit sawo mokitojû ir sékit jûs; nēs jie bunda už jusû dušias, kaip kurie rokundą už tas bûti turēs, kad jie tai su dzaugsmu darytu ir ne su dusáwimu, nēs tai jums ne gér.
18. Melskite už mus. Musû palinksminojimas yra tas, kad gérą sážinę turime ir rupinamies geray elgtis prie wisû.
19. Bet aš graudenu jus jû labjaus, tai daryti, kad aš weikiáus wēl pas jus ateiczau.
20. Bet pakájaus Diewas, kurs iš numirusiû išwede didiji awjû ganytoji, per krauja ámžinojo testamento, musû Poną Jēzy,
21. Tas te dáro jus gatawais wisame gerame dárbe, daryti jo wálę, ir te išprowija, jusije, kas jam patinka, per Jēzy Kristy, kuriam t'esie garbē nů ámžiû iki ámžiû. Amen.
22. Bet aš igraudenu jus, mieli brolei, per gérą laikykite žodi graudénimo; nēsa jums trumpay rašiau.
23. Zinokit, kad brolis Timotējus wēl wálnas yra, su kuriůmi, jei wéikey ateis, aš jus regēsu.
24. Swéikinkite wisus jusû mokitojus, ir wisus šwentůsus. Swéikin jus brolei iš Italiôs.
25. Malone t'esie su jumis wisais. Amen.

Rašyta iš Italiôs per Timotēju.

Gromata szwento Jokubo.

1. Pérskyrimas.

Apie kantrùmą warge ir kentejime.

Jokubas, tárnas Diewo ir Pono Jēzaus Kristaus, dwylikai giminēms, szę ir tę iszbarstytoms, dżaugsmą pirmjáus.

2. Mano mieli brolei, laikykit tai wienat użdżaugsmą, kad į tulēropus gundimus įpůlat.

3. Ir żinokit, kad jusû tikējimas, jey tikras yra, kantrùmą daro.

4. Bet kantrùmas tur drutas buti iki gálo, kad jús butumbit tóbuli ir czēli ir nieko ne stokótumbit.

5. Bet jey kas isz jusû iszmintiês reikaláuja, tas te praszo isz Diewo, kurs důda důsningay kożnam, ir ney wienam tai ne meta uż akiû; tay bus jam důta.

6. Bet jis te praszo tikējime, ne abejodams. Nēs kurs abejoja, tas lygus yra márû bangai, kuri wējo wároma ir wártoma yra.

7. Toks żmogus te ne misliį, kad isz Wieszpatiês ko gáusęs.

8. Abejojąsis ne stow twirtay wisůse sawo kélůse.

9. Bet brolis, mażù budams, tesigirie sawo auksztybês.

10. Ir bagots budams tesigirie sawo żemumu; nēs kaip żolês żiedas jis pragaisz.

11. Saule użteka su twanku, ir żolē pawysta, ir jôs żiedas nukrinta, ir jôs grożybe pagenda, taipo ir bagotas sawo turtè pawys.

12. Iszganytas yra wyras, gundimus isztriwojąs, nēs jis iszmēgintas, gywastiês wainiką gaus, kurį Diewas pażadējęs tiems, kurie jį myl.

13. Ney wiens te ne sako, kad gundomas yra, Diewo gundomas ēsąs; nēsa Diews, kursai pats ne gal gundomas buti ant pikto, ne gundo ney wieną;

14. Bet kiekwienas gundomas yra, kad nů sawo paties geidulo kùsinamas ir wilojamas yra.

15. Potam, kad geidulis prasidējęs, pagimdo jis grieką; bet griekas, kad iszpildytas yra, gimdo jis smertį.

16. Ne klajokite, mieli brolei.

17. Kożna gera dowana, ir kożna tobula dowana ateit isz auksztо, nů szwiesybês Tēwo, prie kurio niera ney jókio pérkeitimo ney atsimàinimo szwiesybês bey tamsybês.

18. Jis mus gimde pagal sa-
wo wálę, per tiesôs žodi, kad
butumbim pirmonys jo sutwē-
rimû.
19. Todēl, mieli brolei, koż-
nas żmogus t'esie greitas klau-
sytis, bet negreitas ant kalbēji-
mo, ir negreitas ant kéršto.
20. Nēs żmogaus kérštas ne
dáro, kas po Diewo akim teisu
yra.
21. Todēl atmèskit wisokią
neczystybę ir dar likusę piktenу-
bę, ir priimkite su lengwybe i
jus iczēpitąji żodi, kurs gal
jusû dušias išganyti.
22. Bet bukite darytojeis żó-
dżio, ir ne tiktay klausytojeis, kad
pátys sawę ne priwilotumbit.
23. Nēs jey kas yra klausy-
tojis żódżio, ir ne darytojis,
tas lygus yra wyrui, apżwál-
ganczam sawo prigimtą wéidą
żérkole.
24. Nēs apsiżwálgęs, tůjaus
atstoj ir użmiršt, kokſai jis bu-
węs.
25. Bet kurs pérżur i tobu-
ląji walnybês żokaną ir pasilai-
kosi tamè, ir ne esti użmirštasis
klausytojis, bet darytojis, tas
išganytas bus sawo dárbe.
26. Bet jey kas tarp jusû ré-
gisi, Diewui šlúżijąs, ir ne
suwaldo sawo lieżuwi, bet iš-
wadżoja sawo širdi, to Diewo
šlúżba yra noprósna.
27. Czysta ir neapbjáurinta
Diewo šlúżba po akim Diewo
Tēwo ta yra, stratas ir našles
jû tużboje atlankyti, ir neap-
sibjáurintą nů swieto išsilai-
kyti.

2. Pérskyrimas.

Apie neatbojimą ney šókio ney tókio żmogaus, ir apie netikrą wierą.

Mieli brolei, ne dumokite, buk
tikējimas i Jēzų Kristų, musû
šlowês Wiešpati, kencząs at-
bojimą ar šókio ar tókio żmo-
gaus.
2. Nēsa jey i jusû surinkimą
ieitu wyras su aukso żiedu ir
su šlownù rubù; bet ieitu ir
wargdienys su neczystu rubù,
3. Ir jús dabótumbit ant to,
kurs šlownù rubù rēdytas, ir
tartumbit jam: pasisēskis tu czę
grażey, ir wargdienui tartum-
bit: stokis tu tén, arba sēskis
šén pas mano kojas;
4. Argi ne tada piktą skirtu-
mą darot sawije ir pastojat
neteiseis súdżomis, taip dumo-
dami?
5. Klausykit, mano mieli bro-
lei, ar Diewas ne išrinko warg-
dienus šimè swiete, kurie tikē-
jime bagotais yra ir karalystês
dalininkai, kurę páżadējęs ji
mylintiemus?
6. Bet jús wargdienui negar-
bês padárēt. Ar ne bagotieji

yra tie, kurie jums newálę dáro
ir jus į prową traukia?
7. Ar ne jie blůznija tą ge=
rą wárdą, pagal kurį wadinti
este?
8. Jey jús karálißką zokaną
ißpildote pagal rásztą: mylėk
sawo ártimą, kaip pats sawę,
tay geray dárot.
9. Bet jey ar ßókio ar tókio
žmogaus dabójaties, grieką dá=
rot' ir bárami este zokano, kaip
pérżengtojei.
10. Nėsa jey kas wisą zo=
kaną ißpildo ir susigrießija wie=
namè, tas wiso zokano káltas.
11. Nėsa kurs sakęs esti: ne
pérżengk wenczawonystę, tas ir
sakęs: ne użmußk. Jeygu tu
ne pérżengi wenczawonystę, bet
użmußi, esi pérżengtojis zoka=
no.
12. Taipo kalbėkit ir taipo
darykit, kaip kurie per zokaną
walnybês tur buti súdijami.
13. Nės nemielaßirdinga súdą
gaus tas, kurs mielaßirdingy=
stês ne dáręs; bet mielaßirdin=
gyste girasi prieß súdą.
14. Ką maczij, mieli brolei,
jey kas sakos, tikėjimą turis, ir
taczau ne tur darbû? bau ir
gal tikėjimas jį ißganyti?
15. Bet jey brolis arba sesû
nůgu butu ir stokótu dienißko
ißsiláikimo,
16. Ir kas iß jusû tartu jiem=
dwiem: Diewe aprúpink judu,
pasißildikita, pasisotinkita, bet
nieko jiemdwiem ne důtumbit,
kas kunui priwalù yra, ką ma=
czitu tai jiemdwiem?
17. Szitaipo ir tikėjimas, kad
darbû ne tur, negywas yra iß
sawęs.
18. Bet galėtu kas sakyti: tu
turi tikėjimą, ir aß turu dár=
bus; parodyk man sawo tikė=
jimą sawo darbais, tay ir aß
sawo tikėjimą taw rodisu sawo
darbais.
19. Tu tiki, wieną wienátiji
Diewą ėsantį; tu geray darài;
ir welnai tai tik, ir dreba.
20. Bet ar nori żinoti, tu
niekingasis żmogau, tikėjimą be
darbû ne gywa ėsantį?
21. Ar ne Abraomas, musû
tėwas, per dárbus teisus pa=
stójo, kaip sawo sunų Izaóką
ant altoraus apierawójo?
22. Czę regi, kad tikėjimas
podraug dirbęs prie jo darbû,
ir kad per dárbus tikėjimas pil=
nintelis pastojęs.
23. Ir ráßtas ißpildytas yra,
tariasis: Abraomas Diewui ti=
kėjo, ir tai jam ant teisybês
prirokóta, ir yra Diewo prie=
telumi wadintas.
24. Taygi régit, kad żmo=
gus per dárbus teisus pastója,
ir ne tiktay per wieną tikėji=
mą.

25. Taipjau ir kekβe Raab, ar ne ir ji per dárbus teisi pastójo, kaip ji páslydų priẽme, ir kitù kelù jůdų iβléido?

26. Nẽsa lygey kaip kunas be dwásês negywas yra, taipo ir tikẽjimas be darbû negywas esti.

3. Pérskyrimas.

Apie gérą ir piktą wartojima liežuwjo.

Mieli brolei; te ne apsiima kożnas iβ jusû mokitoju buti, ir žinokite, kad mes jû sunkésni súdą gáusime.

2. Nẽs mes wisi tuleropay půlinẽjam. Bet kurs ir ney jokiamę žodije ne nusidést, tas yra tobulas wyras ir gal wisą kuną suwaldyti.

3. Sztay, arklius laikome pažabotus, kad musû klausytu, ir waldome wisą kuną.

4. Sztay, akrutai, kaczeyg taip didi yra, ir didžiû wẽjû wáromi, taczau pawáldomi mažù styrù, katrul wàldasis nor;

5. Taipo ir liežuwis mažas yra sánaris ir taczaus didžus dáiktus daro. Sztay, maža ugnis, kokią girę użdega?

6. Ir liežuwis tiekajau yra ugnis, swietas pilnas neteisybês. Taipo yra liežuwis tarp musû sánariû, ir apbjaurin wisą kuną ir użdega wisą musû elgimą, kad nůg péklôs użdegtas yra.

7. Nẽs wisa žwẽriû prigimtis, ir paukβcziû, ir żalcżû, ir marû dywû nuwàldoma ir suwaldyta yra per žmogiβką prigimti:

8. Bet liežuwi ney wiens žmogus ne gal nuwaldyti, tą ne pakajojenti piktumą, pilną smertiβkû nůdû.

9. Jůmi láupsiname mes Diewą Tẽwą, ir jůmi kéikiame mes žmogų, pagal Diewo wéidą sutwértą.

10. Iβ tôs wienôs burnôs iβeiti βlowinimas ir keikimas. Ne tur taipo buti, mieli broli.

11. Ar iβléidż werfmẽ iβ wienôs skylês saldų ir kartų?

12. Bau ir gal, mieli brolei, pygôs médis aliejų, ir wynmedis pygas néβti? taipo ir ne gal wiens βulinys súrą ir saldų wándeni důti.

13. Kas yra iβmintings ir iβmánąs tarp jusû? tas te ródo sawo gerù elgimù sawo dárbus lengwybẽje ir iβmintije.

14. Bet jey turit kartų pawydẽjimą ir barni sawo βirdije, tay nesigirkities, ir ne melůkite prieβ tiesą.

15. Nẽsa tai ne esti iβmintis iβ aukβto ateinanti, bet žémiβka, žmogiβka ir wélniβka.

16. Nēſa kur pawydas ir bar=
nis yr, czę nedawádas ir wieni
pikti dáiktai.
17. Nēs iſzmintis iſz aukſzto
yra ant pirmo czyſta, potam
pakajinga, lengwa, priim pa=
mokſlą, pilna mielaſzirdingy=
ſtês ir gerû waiſû, ney wieno
n'atbojanti, be weidmainyſtês.
18. Bet teiſybês waiſus ſēja=
mas yra pakájuje tiems, kurie
pakájų laiko.

4. Pérſkyrimas.

Apie kuno geidulus.

Iſz ko randaſi waidas ir barnis
tarp juſû? ar ne iſz to, iſz juſû
geiduliû, kurie karáuja juſû ſá=
nariûſe?
2. Jús eſte noringi, ir tůmi
ne gáunat; jús n'apkenczat ir
pawydit, ir tůmi nieką ne lai=
mit; jús waidijaties ir bára=
ties, jús ne turit, todēl, kad ne
práſzote.
3. Jús práſzote, ir ne gáu=
nate, todēl, kad ne geray prá=
ſzote, butent ant to, jeib jús
tai ſawo geiduleis prarytum=
bit.
4. Jús wenczawonyſtês pér=
źengtojei ir pérźengtojes, ar
jús ne źinot, kad ſwieto prie=
telyſte yra Diewo neprietely=
ſte? kurs ſwieto prietelumi nor
buti, tas bus Diewo nepriete=
lumi.
5. Arba ar miſlijat, ráſztą
nopróſnay ſakanti: dwáſę, ju=
ſije gywénanti, geidź prieſz ne=
apykantą?
6. Ir důda apſczey malonês.
Kadangi ráſztas ſako: Diews
prieſzinaſi paſididźojantiems,
bet pakarniems důda malonę.
7. Taygi bukit Diewui padůti,
prieſzſiſtengkit wélnui, tay jis
bēgs nů juſû.
8. Artinkities Diewui, tay jis
jums ártinas. Czyſtikit ran=
kas, jús griekininkai, ir darykit
ſawo ſzirdis czyſtas, jus abejo=
jantieji.
9. Bukit bēdni ir dejokite ir
werkite; juſû jůkai te pérſiwer=
czia į werkſmą, ir juſû dźaugſmas
į ſmutnybę.
10. Paſiźéminkities po Die=
wo akiû; tay jis jus paáukſz=
tis.
11. Ne apkalbēkit kits kitą,
mieli brolei; kurs ſawo broli
apkalba ir súdija ſawo broli,
tas apkalba zokaną ir súdija
zokaną. Bet jey tu zokaną ſu=
diji, tay n'eſi pildytojis zokano,
bet súdźa.
12. Wiens wieninteliſ yra zo=
kano dawējas, tas gal iſzganyti
ir praźudyti. Kas tu eſi, kurs
kitą súdiji?
13. Geray, kurie dabar ſákote:
ſzendien, arba rytoj' eiſime į ſzi
arba į tą mieſtą ir paſilikſime

tén metùs, kupczáusime ir wersimies;
14. Kurie jús ne żinote, kas
rytoj nusidus. Nēs kas yra
jusû gywastis? Gáras yra, kurs
mażą wálandą paténka, bet potam
pragáißta.
15. Už tai reikētu jums sakyt:
jey Wießpats nor, ir mes gywi
pasilikšim', norim ßi arba
tą daryti.
16. Bet dabar giraties sawo
pasididżáwime. Wisas tokšai
gyrus yra piktas.
17. Nēs kurs żino gér daryt,
ir ne daro, tam tai griekas.

5. Pérſkyrimas.

Apie bagotyſtês niekyſtę, apie kantrų kentējimą ir galinczę maldą.

Wey, jús bagotieji, werkit ir
raudókit dēl sawo bēdôs, ant
jusû ateisenczôs.
2. Jusû bagotyſte supùwusi,
jusû rubai kandżû ēdami.
3. Jusû aukšas ir sidábras
surúdijo, ir jû rúdis bus jums
ant ludimo, ir jusû kunus ēs,
kaip ugnis. Jús saw ſkárbus
surinkot paskiáusosa dienosa.
4. Sztay, darbininkû algà,
kurie jusû laukus nuwále, ir
jusû nutráukta yra, ta ßauk; ir
pjowējû ßaukšmas ißkáko i ausis
Wießpatiês Zebaot.
5. Jús linkšmybēje gywénot
ant żémês ir lēbawot, ir sawo
ßirdis penējot, kaip dienai pamußimo.
6. Jús prasúdijot teisyji ir
użmußēt, ir jis jums ne pasiſténgies.
7. Taygi bukit kantrus, mieli
brolei, iki Wießpatiês atējimui.
Sztay, laukininks lauk brangiojo
żémês waisaus ir kantrus
dēl to yra, iki suláukęs ankſtybą
ir wēlybą lytų.
8. Bukit ir jús kantrus ir
ſtiprinkit sawo ßirdis: nēsa
Wießpatiês atējimas arty yra.
9. Ne dusáukite prieß kits kitą,
mieli brolei, kad jús ne butumbit
prażudyti; ßtay, sudża
uż duriû.
10. Imkit, mano mieli brolei,
ant kentējimo ir kantrumo
pawéikšlo, prárakus, kurie
jums kalbējo wardan Wießpatiês.
11. Sztay, mes wadiname
ißganytingais, kurie ißtriwójo.
Jobo kantrumą jús girdéjot, ir
Wießpatiês gálą jús regējot;
nēsa Wießpats yra mielaßirdingas
ir susimilſtąs.
12. Bet pirm wisû daiktû,
mano brolei, ne prisēkit, ney
prie dangaus, ney prie żémês,
ney nejokią kitą prysēgą. Bet
te esie jusû żodis je, kas je yra,
ir ne, kas ne yra, kad jús ne
ipultumbit i weidmainyſtę.
13. Jey kas kencza tarp jusû

tas te meldies; jey kas yra linksmôs širdiês, tas te giesti psalmus.

14. Jey kas serga, tas te wadina surinkimo wyresnůsus pas sawę ir te melzdin už sawę, ir tesidůda pasimostit su aliejůmi wardan Wiešpatiês.

15. Jr tikējimo malda gélbēs ligonį, ir Wiešpats jį atkéls; ir jey susigriešijęs, tay jam bus atleista.

16. Jšsipažinkite kits kitam sawo griekus ir mélskities už kits kitą, kad paswéiktumbit. Teisojo malda daug gal, jey širdinga.

17. Eliošus buwo žmogus lygey kaip mes, ir jis melde maldą, kad ne lytu; ir ne lyjo ant žémês tris metus ir šešis mēnesius.

18. Jr jis wēl meldēs; ir dangus dáwe lytaus, ir žéme atneše sawo waisus.

19. Mieli brolei, jey kas jusû nuklystu nů tiesôs, ir jį kas atgrážintu,

20. Tas te žino, kad kas griekininką atgražinęs nů klajójimo jo kélo, tas išgelbējo dušią nů smertiês ir uždengs griekû daugybę.

Gromata šwento Judo.

Pagraudénimas, pasilikt prie czysto pamókslo ir elgimo.

Judas, tarnas Jēzaus Kristaus, bet brolis Jokubo, pawadintiems, kurie pašwęsti yra nů Diewo Tēwo, ir palaikyti Kristuje Jēzuje.

2. Diewe důk jums daug mielaširdingystês ir pakájaus ir méilês.

3. Jús mylimieji, kaip aš ketējau jums rašyti apie musû wisû išgánimą, ródēsi man reikiant, jus su grómatomis graudénti, kad jus kowótumbit už wierą, kuri wieną kartą důta šwentiemus.

4. Nēs keli žmones podraug įsišlàistę, kurie jau pirm czēsû užrašyti yra ant tokiôs korawónês, tie yra bediewjei, ir Diewo malonę ant išdykimo wartoja, ir užsigin Diewo, ir musû Pono Jēzaus Kristaus, to wienatijo Wiešpatáujanczio.

5. Bet aš noru jums priminti, kad žinotumbit wieną kartą

tai, kad Wießpats, kaip źmo-
nes iß Egypto gélbējo, antrą
kártą nużùde tus, kurie ne ti-
kējo.
6. Jr angēlus, kurie sawo
kunigaikßtystę ne palàike, bet
prastójo sawo gywénimą, pa-
làike súdui didźôs dienôs am-
źinais ryßeis tamsybēje.
7. Kaip ir Sodoma ir Go-
morrą, ir miestai aplink ēsan-
tieji, kurie lygiu budu, kaip ßie,
ißkekßawo, ir ējo paskui kitą
kuną, ant pawéikslo statyti yra,
ir kencza ámźinôs ugniês mú-
ką.
8. Szitůgi budu ir ßie sap-
noreī, kurie kuną apbjaurin,
bet wyrausybes paniekin, ir
aukßczáusoje garbēje ēsanczus
blùźnij.
9. Bet Mikelis, wyráusas an-
gēlas kaip su wélnu waidijosi,
ir su jům' kalbējo dēl Moizē-
ßaus lawóno, ne drýso, daryti
blùźnijimo súda, bet tare: Wieß-
pats te barie tawę.
10. Bet ßie blùźnija, apie ką
jie nieko neźino, bet ką iß pri-
gimimo numáno, tamè jie pa-
génda kaip neprotingi galwi-
jai.
11. Bēda jiems! nēsa jie eina
Koyno kelù ir půla į Balaamo
klajojimą, naudôs dēl, ir pra-
půla maißte Korês.
12. Szie bjaurescząi lēbauja
iß jusû méilês weczérû be gē-
dôs, gánosi pátys; jie yra de-
besei be wandens, wējo ßén ir
tén wáromi; padźúwę newai-
singi médzei, dy karty pamirę
ir iß ßakniû ißwersti;
13. Baisos marû wilnys, sa-
wo paczû gēdą ißputójanczos,
klajójanczos źwaigźdes, kurioms
uźlaikyta tamsybês úkana am-
źinay.
14. Bet apie tokius prarakà-
węs ir Enoks, sékmasis nů Ado-
mo, ir tarę: ßtay, Wießpats
ateit su daug túkstanczeis ßwen-
tujû,
15. Súdą laikyti ant wisû,
ir korawóti jû wisus bediewjus,
dēl wisû darbû jû bediewißko
elgimo, kůmi nusidējo, ir dēl
wiso pikto, ką kalbējo prieß jį
bediewißki griekininkai.
16. Szie murména ir skun-
dzasi wisados, pagal sawo gei-
dulus elgdamies; ir jû burna
iß didzio kalba, didey atbóda-
mi ißkeltû źmonû, naudôs dē-
ley.
17. Bet júс, mano mylimieji,
atsiminkit tû źodziû, kurie pirm
to sakyti yra Apàßtakû musû
Pono Jēzaus Kristaus,
18. Kaip jie jums sake, kad
paskiáusame czēsè bus apjůk-
tojei, kurie pagal sawo paczû
pageidimus bediewißkay el-
giasi.

19. Szitie yra, kurie atsiskyrimus daro, kuniszki, Dwásês ne turi.
20. Bet jús, mano mylimieji, pasibudawokities ant sawo szwenczausôs wierôs per szwentą Dwásę, ir melskities,
21. Ir iszsilaikykit Diewo méilēje, ir laukite mielaszirdingystês musû Pono Jēzaus Kristaus, ant ámżinôs gywátôs.
22. Ir laikytit tą skirtumą, kad jús keliû susimiltumbit;
23. Bet kitus su baime iszganytumbit ir isz ugniês isztráuktumbit, ir n'apkéskit apbjaurintą kuno rúbą.
24. Bet tam, kurs jus apsaugoti gal nů nusidējimo ir statyt po akiû sawo szlowês nebártinus su dżaugsmu,
25. Tam Diewui, kurs wiens iszmintings yra, musû Iszganytojui, t'esie garbē ir szlowē ir galybe ir macis, dabar ir ant wisû ámżiû. Amen.

Apreiszkimas szw. Jono, Diewo mokito.

1. Pérskyrimas.

Pasléptinê septyniu likkoru ir żwaigżdżu.

Szis yra ápreiszkimas Jēzaus Kristaus, kuri jam Diewas dáwe, sawo tarnáms paróditi, kas ne po ilgu tur nusidůti, ir iszgulde ji, ir sunte per sawo angēlą sawo tarnui Jonui;
2. Kurs ludijo Diewo żodi ir ludimą apie Jēzų Kristų, ką jis regējo.
3. Iszganytas yra tas, kurs skaito, ir kurie klauso prarakáwimo żodżus ir palàiko, kas tamè paraszyta; nēs czēsas arty yra.
4. Jonas septiniems surinkimams Azioje: malone t'esie su jumis, ir pakájus nů to, kurs yra, ir kurs buwo, ir kurs ateit, ir nů septyniû dwásû, kurios yra ties jo krasè;
5. Ir nů Jēzaus Kristaus, kurs yra wiernas ludininks ir pirmgimys isz numirusiû, ir kunigaiksztis karálû ant żémês; kurs mus mylējo ir mazgójo nů griekû, sawo krauju,
6. Ir padáre mus karáleis ir kunigais po akim Diewo, ir sawo Tēwo: tam paczam t'esie garbē ir macis nů ámżiû iki ámżiû. Amen.
7. Sztay, jis ateit su debesimis, ir regēs ji wisos ákys,

ir kurie į jį dúre, ir kauks wisôs
žémês giminēs. Beje, Amen.
8. Asz esmi A ir O, pradžia ir
gálas, taria Wieszpats, kurs yra,
ir kurs buwo, ir kurs ateit, Wi=
sagalįsis.
9. Asz Jonas, kurs taipojau
jusû brolis ir draugas wargè
esmi, ir karalystēje, ir kantrumè
Jēzaus Kristaus, buwau saloje,
kuri wadinama Patmos, dēl
Diewo žódžio ir dēl ludimo
Jēzaus Kristaus.
10. Asz buwau dwásēje Wiesz=
patiês dienoje ir girdējau už
sawęs didį balsą, kaip kokiôs
trúbôs,
11. Tas tare: asz esmi A ir
O, Pirmasis ir Paskutinis. Ir
ką tu regi, tai raszyk į kny=
gas ir súsk surinkimams Azio=
je, į Epēzą, ir į Smyrną, ir į
Pergamą, ir į Tyatyrą, ir į
Sardį, ir į Piladelpiją, ir i
Laodicēą.
12. Ir asz atsikreipjau regēti
to balso, su manimi kalbanczo.
Ir atsikreipęs iszwydau septy=
nis aukso liktorus.
13. Ir widuj tarp tû septy=
niû liktorû wieną, tas buwo
žmogaus sunui lygus, tas bu=
wo apwilktas ilgu rubu ir
apjûstas aplink krutinę aukso
jûsta.
14. Bet jo galwa ir jo plau=
kai buwo balti, kaip bálta wil=
na, kaip sniegas, ir jo ákys kaip
ugniês liepsna.
15. Ir jo kójos lygey kaip
skaistwaris, 'péczuje žerplējąs,
ir jo balsas kaip didžio wan=
dens užimas.
16. Ir turējo septynes žwaigž=
des sawo dészinēj rankoje, ir isz
jo burnôs iszējo asztrus kárdas
dwiem ászmenim pjáująs, ir
jo wéidas žibējo kaip szwiesi
sáule,
17. Ir jį iszwydęs, pûlau
jam į kojas kaip numiręs, ir
jis uždējo sawo désziną ranką
ant manęs, ir tare man: nesibi=
jokis; asz esmi Pirmasis ir Pa=
skutinysis.
18. Ir Gywasis; asz buwau
numiręs, ir sztay, asz esmi gy=
was nû ámžiû iki ámžiû ir
turu raktus péklôs bey smer=
tiês.
19. Raszyk, ką regējęs, ir kas
yra, ir kas turēs potam nusi=
bûti;
20. Paslēptinę septyniû žwaigž=
džû, kures regējei mano dészi=
nēj rankoj, ir sēptynis aukso
liktorus. Septynos žwaigždes
yra angēlai septyniû surinki=
mû, ir septyni liktorei, kurus
tu regējei, yra septyni surinki=
mai.

2. Pérskyrimas.

Kéturos grómatos, netikrą wierą bráudżanczos ir twirtybę igraudenanczos.

Ir angēlui surinkimo Epēze
raßyk: tai sako ansai laikąsis
septynes żwaigżdes sawo dēßi-
nēj, wáikßczojąsis widuj tarp
septyniû aukso liktorû;
2. Aß żinau tawo dárbus bey
tawo procę, bey tawo kantru-
mą, ir tawę ne gálinti kést pik-
tůsus, ir mēginai tus, kurie
sákosi ēsą Apáßtalais, to ne-
budami, ir jůs melageis ißra-
dai,
3. Ir nukenti, ir kantrumą
turi, ir dēl mano wardo dirbi
ir ne pailsai.
4. Bet tai prieß tawę turu,
kad pirmąję méilę pametei.
5. Minēk, nů ko atpůlei, ir pri-
siwérsk ir daryk pirmůsus dár-
bus. Bet jey ne, ateisu taw
wéik ir tawo liktorų pastumsu
iß jo wietôs, jey ne prisiwerti.
6. Bet tai turi, kad tu nekenti
Nikolaitû dárbus, kuriû ir aß
nekenczu.
7. Kas ausiû tur, tas te klauso,
ką Dwáse surinkimams sako:
kas pérgal, tam důsu wálgiti
nůg gywastiês médzio, Diewo
rojuje ēsanczo.
8. Ir angēlui surinkimo Smyr-
nė raßyk: tai sako Pirmasis ir
Paskutinis, kursai buwo numi-
ręs ir wēl gywas pastójo:
9. Aß żinau tawo dárbus,
bey tawo wárgą, bey tawo ne-
turtą, (bet bagots esi), bey bluż-
nijimą tû, kurie sákos ēsą Zy-
dais, ir ne yra, bet yra ßētono
ßuile.
10. Nesibijok to nieko, ko ken-
tēsi; ßtay wélnas kelis jusû i
kalējimą imès, jeib gunditi bu-
tumbit, ir wargo turēsit dēßimt
dienû. Buk wiernas iki smer-
tiês, tay důsu taw gywastiês
wainiką.
11. Kas ausiû tur, tas te klau-
so, ką Dwáse surinkimams sako:
kas pérgal, tam ne bus ißkada
nů antrojo smertiês.
12. Ir angēlui surinkimo Per-
gamoj raßyk: tai sako turisis
aßtryji, dwiem aßmenim pjáu-
jenti kárdą.
13. Aß żinau, ką tu darai,
ir kur tu gyweni, kur ßētono
sóstas yra; ir nusitwēręs lai-
kaisi prie mano wardo, ir ma-
no wierôs ne użsigynei, ir tosa
dienosa, kuriosa Antipas, ma-
no wiernas lúdininks, pas jus
nużawits yra, kur ßētons gy-
wéna.
14. Bet mážumą ką turu prieß
tawę, kad tu ténay turi, besilai-
kanczû prie pamókslo Balaam,
kursai mokino per Balaką pa-
piktinimą padaryti po akiû wai-
kû Izraēlio, wálgit balwonû
apierą bey kekßáuti.

15. Taipojau ir turi, besilaikanczus prie Nikolaitû pamókslo, tai nekenczu.
16. Prisiwérsk; bet jey ne, tay weik taw ateisu ir su jeis karáusu kárdu sawo burnôs.
17. Kas ausiû tur, tas te klauso, ką Dwáse surinkimams sako: kas pérgal, tam dûsu wálgit paslēptôs Mannôs, ir dûsu jam gérą lùdimą, ir su lùdimu naują wárdą raszytą, kuri ney wiens ne pażysta, kaip ji gáunąsis.
18. Ir angēlui surinkimo Tyatyrôs raszyk: tai sako Diewo Sunus, turis akis kaip ugniês liepsną, ir jo kójos lyg kaip skaistwaris:
19. Asz żinau tawo dárbus, ir tawo meilę, ir tawo slúżbą, ir tawo tikējimą, ir tawo kantrùmą, ir kad jû ilgiaus, jû daugiaus darai;
20. Bet máżumą ką turu priesz tawę, kad dûdi moteriszkei Jezabel, kuri sákosi ēsanti prarakēne, mokint, ir mano tarnus iszwadzot, kekszáut, bey balwonû apierôs wálgit.
21. Ir asz czēso jei dawjau, kad prisiwérstu nů sawo kekszystês, ir ji ne prisiwercza.
22. Sztay, asz ję metù i lową, ir kurie su ję wenczawonystę pérżenge, i didi wárgą, jey ne prisiwerczia nů sawo darbû.
23. Ir jôs waikus i smerti użmuszju. Ir isztirs wisi surinkimai, kad asz esmi pérbandąsis inkstus bey szirdis, ir dûsu kożnam jusû pagal jusû dárbus.
24. Bet jums sakau, bey kitiems, Tyatyroj' ēsantiems, kurie ne tur tókio pamókslo, ir kurie ne pażino szētono gilybę, (anot jû żódzio:) asz ne użmèsu jums kitôs nasztôs.
25. Taczau ką turit, laikykit, iki man ateinant.
26. Ir kas pérgal, bey laiko mano dárbus iki gálui, tam wálę dûsu ant pagonû.
27. Ir jis jůs ganys geleżinè rykszte ir kaip pûdzaus ryką jůs sukùls;
28. Kaip nů sawo Tèwo gawau, ir dûsu jam auszrôs żwaigżdę.
29. Kas ausiû tur, tas te klauso, ką Dwáse surinkimams sako.

3. Pérskyrimas.

Trys grómatos, kuriosa użdraudimas weldmainystês, bey pasilēkdimo.

Ir angēlui surinkimo Sardije raszyk: tai sako, turis Diewo dwasès ir septynes żwaigżdes: asz żinau tawo dárbus; nēsa wárdą turi, buk gywas ēsąs, ir negywas esi.
2. Buk budrus ir padrùtik kitą, kas jau numirszta; nēs

tawo dárbus netikrus radau po
Diewo akiû.
3. Taygi minēk, kaip gawai
ir girdējei, ir laikyk, ir prisi=
wérsk. Jey ne budēsi, aß ateisu
ant tawęs, kaip antay wagis,
ir nežinosi, kurę adyną aß ant
tawęs ateisu.
4. Irgi ne daug wardû turi
Sardije, kurie sawo rubus ne
ißtepe, ir jie su manim wáikß=
czos baltůse rubůse; nēs jie to
werti.
5. Kas pérgal, tas bus aprē=
dyts baltais rubais, ir aß jo
wárdą ne ißgesysu iß gywastiês
knygû, ir jo wárdą ißpažysu
po akim mano Tēwo, bey po
akim jo angēlû.
6. Kas ausiû tur, tas te klauso,
ką Dwáse surinkimams sako.
7. Ir Angēlui surinkimo Pi=
ladelpioj rašyk: tai sako Szwen=
tasis, Teisusis, kursai tur Dowi=
do ráktą, kursai atrakina, ir ney
wiens ne užrakina, kurs užra=
kina, ir ney wiens ne atrakina:
8. Aß žinau tawo dárbus.
Sztay, dawjau pirm tawęs at=
wiras duris, ir nieks ne gal
jas užrakinti; nēsa tu maž sy=
lôs turi, ir mano žodi palai=
kei ir mano wardo ne užsi=
gynei.
9. Sztay, aß důsu iß ßētono
ßuilês, kurie sákos, ēsą Żydai,
ir to niera, bet melůja. Sztay,
aß padarysu, kad jie ateis ir
melsis prie tawo kojû ir iß=
pažis, kad aß tawę mylējau.
10. Kadangi tu palaikei žodi
mano kantrùmo, ir aß tawę
palaikysu nůg adynôs pagun=
dimo, ateisenczo ant wiso swie=
to apskritumo, gundit gywé=
nanczus ant žémês.
11. Sztay, ateimi wéik; lai=
kyk, ką turi, kad nieks ne imtu
tawo wainiką.
12. Kas pérgal, tą padarysu
stulpù mano Diewo bažny=
czoje, ir ne ißeis daugiaus. Ir
rašysu ant jo mano Diewo
wárdą, bey naujôs Jeruzalês
wárdą, mano Diewo miesto,
kuri iß dangaus žemyn ateit,
nů mano Diewo, ir mano wár=
dą, naująji.
13. Kas ausiû tur, tas te
klauso, ką Dwáse surinkimams
sako.
14. Ir angēlui surinkimo
Laodicēoj' rašyk: tai sako
Amen, wiernas ir teisus ludi=
ninks, pradžia Diewo sutwē=
rimo:
15. Aß žinau tawo dárbus,
kad ney ßálts, ney ßilts esi; ak
kad butumbei ar ßálts ar ßilts!
16. Bet kadangi drungnas esi,
ir ney ßálts ney ßilts, ißspjáu=
su tawę iß sawo burnôs.
17. Tu sakai: aß esmi bago=
tas ir wiso pilnas esmi abel=

nay, ir nieko ne priwalau; ir
ne żinaisi ẽsąs bẽdnas ir war=
gingas, ùbagś, áklas ir nůgas.
18. Asz taw ródiju, kad aukso
pirktumbei isz manęs, ugnimi
czystito, kad pralobtumbei, bey
baltû rúbû, kad apsiwilktum=
bei, kad ne pasirodìtu tawo
nůgystês gẽda, ir tepk sawo
akis akiû mostimi, jeib maty=
tumbei.
19. Kurus mylu, tus barù ir
baudżu. Taygi buk sukrus ir
prisiwérsk.
20. Sztay, asz stowju uż du=
riû ir tużgenu. Jey kas mano
balso iszgirs ir duris atwérs,
pas tą ieisu ir wakarẽnę su
jůmi laikysu, ir jis su manimi.
21. Kas pérgal, tam důsu
sẽdẽt su manimi ant sawo sósto,
kaip asz pérgalẽjau ir sẽdausi
su sawo Tẽwu ant jo sósto.
22. Kas ausiû tur, tas te klau=
so, ką Dwáse surinkimams sako.

4. Pérskyrimas.

Antras regẽjimas apie sósta szlowês ir garbês Tẽwo.

Potam regẽjau, ir sztay, durys
buwo atwértos danguj', ir pir=
masis balsas, kuri girdẽjęs bu=
wau su manim kalbant kaip
trúba, tare: kopk szén, asz taw
paródisu, kas po szio bus.
2. Ir tůjau dwásẽje radausi.
Ir sztay, sóstas buwo pastatyts
danguje, ir ant sósto sẽdẽjo
wiens.
3. Ir sẽdisis żurẽti buwo lyg
kaip akmenẽlis Jaspis ir Sar=
dis; ir dangaus jůsta buwo
aplink sóstą, żurint lygi Sma=
ragdui.
4. Ir aplink tą sóstą buwo
dwidészimts ir keturi sóstai, ir
ant tû sóstû sẽdẽjo dwidészimt
ir keturi wyresnieji, baltais
rubais apwilkti ir turi ant
sawo galwû aukso wainikus.
5. Ir isz to sósto iszẽjo żaibai,
perkúnai, bey balsai; ir sep=
tyni żiburei ugnimi dége ties
tů sóstu, kurios yra septynos
Diewo dwáses.
6. Ir ties tům sóstu buwo
stiklinis éżers, lygus kristolui;
ir widurij' sósto, bey aplink
sóstą keturi, żwẽrys, pilni akiû,
pryszakije ir użpakalije.
7. Ir pirmasis żwẽris buwo
lygus lútui, ir antrasis żwẽris
buwo lygus wérszui, ir tréczа=
sis turẽjo gymi, kaip żmogus,
ir ketwirtasis żwẽris lygus le=
kianczam erẽlui.
8. Ir kożnas tů keturiû żwẽriû
turẽjo po szeszis sparnus aplin=
kuy, ir buwo widurij pilni akiû,
ir ne turẽjo ney jókio átilsio
ney dieną ney nakti, ir tare:
szwentas, szwentas, szwentas
Diewas, Wieszpats, Wisagali=

ſis, kurs buwo, ir kurs yra, ir
kurs ateina.
9. Ir tiems źwērims dūdant
ßlowę, bey garbę, bey dēka=
wonę, ſēdinczam ant ſóſto, gy=
wu ēſanczam nů ámźiû iki
ámźiû,
10. Půle dwidéßimt ir keturi
wyreſnieji po akiû to, ant ſóſto
ſēdinczio, ir meldēſi tą, kurs
gywas yra nů ámźiû iki ámźiû.
Ir ſawo wainikus méte ties
ſóſtu, ir tare:
11. Wießpatie, tu werts eſi
imti ßlowę, bey garbę, bey
ſtiprybę; nēs tu wiſus dáiktus
ſutwērei, ir per tawo wálę jie
ſawo butybę tur ir ſutwérti yra.

5. Pérſkyrimas.

Kriſtus lútas ir awinēlis, nauja gieſme gardinams.

Ir aß regējau deßinēje ant
ſóſto ſedinczio knygas, raßy=
tas iß widaus ir iß wirßaus,
użpeczwētitas ſeptyneis péczwē=
timis.
2. Ir regējau drútą angēlą,
ſakanti didźù balſu: kas yra
wertas, tas knygas atwérti,
bey péczwēczus atplēßt?
3. Ir ney wiens ney danguj,
ney ant źémês, ney po źemè
ne galējo tas knygas atwérti,
ney źurēt į jas.
4. Ir aß werkiau labay, kad
ney wiens ne buwo werts iß=
raſtas, tû knygû atwérti ir
ſkaityti, neygi į jas źurēti.
5. Ir wiens anû wyreſnujû
tare man: ne werk! Sźtay, pér=
galējo lútas, kurſai yra iß gi=
minês Judo, Dowido ßaknis,
atwérti knygas, bey atplēßt jû
ſeptynis péczwēczus,
6. Ir aß regējau, ir ßtay wi=
duj ſóſto bey anû keturiû źwē=
riû, ir widuj wyreſnujû ſtowējo
Awinēlis, kaip butu nużawin=
tas, ir turējo ſeptynis ragus,
bey ſeptynes akis, kurios yra
ſeptynos Diewo dwáſes, ſúſtos
į wiſas źemès.
7. Ir jis atējęs ēme knygas
iß deßinês to, ant ſóſto ſēdin=
czio.
8. Ir jam knygas imamt,
anie keturi źwerys, bey dwidé=
ßimts ir keturi wyreſnieji půle
ties Awinēliù, ir kożnas turējo
arpas bey aukſo blúdus, pil=
nus ſmilkamû żolû, tokſai yra
ßwentujû maldos.
9. Ir naują gieſmę giedoda=
mi, tare: tu werts eſi, imti
knygas, bey atplēßt jû péczwē=
czus; nēſa tu eſi nużawints, ir
mus Diewui atpirkai ſawo
kraujù, iß wiſokiû giminû, bey
liežuwjû, bey źmonû, bey pa=
gonû.
10. Ir padarei mus muſû
Diewui karáleis bei kunigais;
ir mes buſim karálei ant źémês.

11. Ir asz regējau, ir iszgirdau balsą daugumo angēlû aplink sóstą, bey aplink anus źwēris, bey aplink wyresnůsus, ir jû skaitlus buwo daug túkstanczû kartû túkstanczû.
12. Ir tare didźù balsu: Awinēlis nużawintasis, werts yra, imti stiprybę ir bagotystę, ir iszminti, ir drutybę, ir garbę, ir szlowę, ir laupsę!
13. Ir wisą sutwērimą, ēsanti danguj bey ant źémês, bey po źemè, bey mariosa, ir wis, kas jůse yra, girdējau sakant: sēdinczam ant sósto bey Awinēliui t' esie laupsē, bey garbē, bey szlowē, bey waldźa nů ámźiû iki ámźiû!
14. Ir keturi źwērys tare: Amen. Ir dwidēszimt ir keturi wyresnieji parpůlę meldēsi to, kursai gyws yra nů ámźiû iki ámźiû.

6. Pérskyrimas.

Apie atplēszimą szeszeriû péczwēczû.

Ir asz regējau, kad Awinēlis péczwēczû wieną atplēsze; ir girdējau keturiû źwēriû wieną sákanti, néy perkúno balsù: eiksz ir pażurēk!
2. Ir asz regējau, ir sztay, balts arklys, ir ant to sēdīsis turējo kilpini; ir jam buwo důtas wainikas, ir jis iszējo pérgalēdams, ir kad daugiaus pérgalētu.
3. Ir kaip antrą péczwēti atplēsze, girdējau antrą źwēri sakanti: eiksz ir pażurēk!
4. Ir iszējo kits arklys, tas buwo raudons, ir ant jo sēdinczam buwo důta, pakáją atimt nů źémês ir kad kits kitus nużawintu; ir jam buwo důtas didis kárdas.
5. Ir kaip tréczą péczwēti atplēsze, girdējau tréczą źwēri sákanti: eiksz, ir pażurēk. Ir asz regējau, ir sztay, jůds arklys, ir ant jo sēdīsis turējo swarczus sawo rankoj.
6. Ir iszgirdau balsą tarp tû keturiû źwēriû sákanti: kwēczû saikas uź wieną graszi, ir trys mieźû saikai uź wieną graszi; ir alieją bey wyną ne pażeisk.
7. Ir kaip ketwirtą péczwēti atplēsze, iszgirdau balsą ketwirto źwēriês, sákanti: eiksz ir pażurēk!
8. Ir asz regējau, ir sztay, arklys palwas, ir ant jo sēdis wardu buwo smertis, ir peklà ējo paskuy ji. Ir důta buwo jiemdwiem walè, nużawinti ketwirtą dali ant źémês, kárdu bey badù, ir smerczù bey źwērimis ant źémês.
9. Ir kaip penktąji péczwēti atplēsze, regējau po altoraus duszias tû, kurie nużawinti bu-

wo dēl Diewo żódzio, ir dēl lůdimo, kuri jie turējo.
10. Ir jie szauke didżù balsù, tardami: Wieszpatie, tu szwentasis ir teisusis, ikikoley tu ne súdiji, ney atkérsziji musû kraują ant tû, kurie ant żémês gywéna?
11. Ir důtas buwo kożnam jû báltas rúbas ir buwo jiems sakyta, kad dar ilsētus trumpintēlį czēsą, iki pilnay prisidētu jû draugai ir brolei, kurie taipojau dar busę nużawinti, lyg kaip jie.
12. Ir asz regējau, jį szésztą péczwēti atplēszent; ir sztay pastójo didis żémês padrebējimas, ir saule pastójo jůda, kaip aszutinis żáks, ir mēnů buwo kaip kraujas.
13. Ir dangaus żwaigżdes půle ant żémês, lyg kaip pygmedis sawo pygas nukrecza, didzio wējo pajùdits.
14. Ir dangus atstójo, néy knygos suwynotos, ir wisi kalnai bey sàlos buwo pajùdintos isz sawo wietû.
15. Ir karálei ant żémês, bey wyráusieji, bey bagotieji, bey żalnieriû wyresnieji, bey galingieji, bey wisi bernai, bey wisi walnieji slēpēsi gilůse důbēse bey ůlosa prie kalnû;
16. Tardami kalnáms bey ůloms: użgrúkit mus ir paslēpkit mus nů akiû to, kursai ant sósto sēd, ir nů Awinēlio kérszto;
17. Nēsa atējo dide diena jo kérszto, ir kas gál iszstowēti?

7. Pérskyrimas.

Surinkimo palinksminojimas smutname czése.

Ir potam regējau keturis angēlus stowint ant keturiû żémês kampû, tie laike keturis żémês wējus, kad ne púſtu ney joks wējas ant żémês, ney ant máriû, ney ant ney jókio médzio.
2. Ir asz regējau kitą angēlą użkopanti nů saulês użtekējimo, tas turējo péczwēti gywojo Diewo ir szauke didżù balsù aniems keturiems angēlams, kuriems důta iszkádit żémę bey mares.
3. Ir tare: ne iszkádikit żémę, ney mares, ney médżus, iki użpéczwētisim tarnus musû Diewo ant jû kaktû.
4. Ir asz girdējau skaitlų użpéczwētitû, szimts ir keturesdészimt ir keturi túkstanczei, kurie buwo użpéczwētiti isz wisû giminû waikû Izrael.
5. Isz giminês Judo dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Ruben dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Gad dwylika túkstanczû użpéczwētiti;

6. Iš giminês Asser dwylika túkstanczû užpéczwētiti; iš giminês Naptali dwylika túkstanczû užpéczwētiti; iš giminês Manasse dwylika túkstanczû užpéczwētiti;
7. Iš giminês Simēono dwylika túkstanczû užpéczwētiti; iš giminês Lewi dwylika túkstanczû užpéczwētiti; iš giminês Izašaro dwylika túkstanczû užpéczwētiti;
8. Iš giminês Zabulono dwylika túkstanczû užpéczwētiti; iš giminês Jozēpo dwylika túkstanczû užpéczwētiti; iš giminês Benjamin dwylika túkstanczû užpéczwētiti.
9. Potam regējau, ir štay, didis pulkas, kuri ney wiens ne galējo paskaityti, iš wisû pagonû, ir žmonû giminû, ir liežuwjû, ties sostu stowis, ir ties Awinēliù, apwilkti baltais rubais, ir werbas jû rankosa,
10. Ir šauke didžù balsu, tarydami: išgánims t'esie tám, ant sósto sēdinczam, musû Diewui bey Awinēliui.
11. Ir wisi angēlai stowējo aplink sostą, ir aplink wyresnůsus, ir aplink keturis žwēris, ir půle ties sostu ant sawo wéido ir meldēsi Diewo,
12. Ir tare: Amen, laupsē ir garbē ir išmintis ir dēkawone ir šlowē ir stiprybe ir drutybe, t'esie musû Diewui nů ámžiû iki ámžiû. Amen.
13. Ir atsakydams wiens wyresnujû, tare man: kokie šie baltais rubais apwilkti? ir iš kur jie atējo?
14. Ir aš jam tariau: Pone, tu žinai. Ir jis tare man: šie yra tie, kurie atēję iš didžiû wargû, ir sawo rubus mazgoję, ir sawo rubus šwiesus padáre krauje Awinēlio;
15. Todēl jie ties Diewo sostu yra, ir jam šlúžija dieną ir nákti jo bažnyczoj. Ir ant sósto Sēdisis gywęs ant jû.
16. Jie daugiaus ne álks, ney trókš, irgi jůs ne užpuls ney saule, ney nejoks twankas.
17. Nēs Awinēlis, kurs widurij sósto yra, jůs ganys ir wadžos prie gywûjû wandens wersmjû; ir Diewas nušlostis wisas ášaras nů jû akiû.

8. Pérskyrimas.

Treczasis regējims ir atplēšimas sékmôs péczwetiés.

Ir kaip sékmą péczwētį atplēše, rądosi tyla danguj ney per půsę adynôs.
2. Ir aš regējau septynis angēlus, kurie stójosi ties Diewù, ir buwo jiems důtos septynos trúbos.
3. Ir kits angēls atējęs stójosi pas altorį ir turējo aukso

rúkinimo ryką; ir jam buwo dûta daug smilkimo źolû, kad dûtu maldoms wisû szwentûjû, ant aukso altoraus ties sósto.
4. Ir smilkimo dúmai nů maldû szwentujû pasikēle nů angēlo rankôs po Diewo akiû.
5. Ir angēlas ēmęs tą ruki-
nimo ryką, pridējo ugnimi nů altoraus ir iszkráte tą ant źé-
mês. Ir buwo girdēti balsai ir perkúnai ir źaibai ir źémês drebējimai.
6. Ir tie septyni angēlai su septynomis trubomis buwo pasitaisę trúbit.
7. Ir pirmasis angēls trúbi-
jo. Ir rádosi ledai bey ugnis su krauju sumaiszita, ir pûle ant źémês. Ir trécza dalis źémês sudege, ir trécza dalis medziû sudege, ir wisa źala źolē sudege.
8. Ir antras angēlas trúbijo.
Ir pûle néy didis kálnas ugnimi degąs į mares. Ir trécza dalis mariû pawirto į kraują;
9. Ir trécza dalis gywujû sutwērimû mariosa numire; ir trécza dalis akrutû buwo pagadita.
10. Ir tréczas angēlas trú-
bijo. Ir pûle dide źwaigzdē isz dangaus, ta dége kaip ziburys ir pûle ant treczôs daliês upjû ir ant wandens szuliniû.
11. Ir wárdas tôs źwaigzdês wadinams mételē; ir trécza dalis wandenû pastójo métēlēmis.
Ir daug źmonû numire nů tû wandenû, kadangi jie taip kartus buwo pastoję.
12. Ir ketwirtas angēlas trú-
bijo. Ir buwo isztikta trécza dalis saulês, ir trécza dalis mēnesio, ir trécza dalis źwaigzdzû aptémo, ir dienôs trécza dalis neszwiete, ir naktis taipjau.
13. Ir asz regējau ir girdējau wieną angēlą lékianti per dangaus widuri ir sakanti didzù balsù: bēda, bēda, bēda gywénantiems ant źémês, dēl kitû balsû trúbû tû trijû angēlû, kurie dar tur trúbit.

9. Pérskyrimas.

Apię Prieszkristi wálarù ir rytû źémēje.

Ir penktas angēlas trúbijo.
Ir regējau źwaigzdę pûlusę nů dangaus ant źémês, ir dûtas buwo jam ráktas szulinio bedugnio.
2. Ir jis atdáre szulinį bedugnio. Ir iszējo dumai isz to szulinio, kaip dumai didzio péczaus; ir aptémo saule, bey ůras nůg dumû to szulinio.
3. Ir isz tû dumû atējo źogai ant źémês. Ir jiems buwo dûta syla, kaip angys ant źémês sylôs tur.
4. Ir buwo jiems sakyta, kad ne pažéistu źolę ant źémês, ney to źalójenczio, ney kókio medzio,

bet tiktay żmones, ne turin-
czus Diewo péczwēti ant sawo
kaktû.
5. Ir dûta jiems buwo, kad
jûs ne numarintu, bet jûs kan-
kintu czēlus penkis mēnesius;
ir jû kancza buwo kaip kancza
skorpijóno, kad żmogų ikánda.
6. Ir tosa dienosa żmones
smerczio jēszkos, ir jį ne rąs;
norēs mirti, ir smertis nů jû
bēgs.
7. Ir tie żogai lygus yra żir-
gams, į kárą pataisytiems; ir
aut jû galwû néy wainikai
auksui lygus, ir jû wéidai ly-
gus żmonû wéidams.
8. Ir turējo pláukus, kaip
moterû plaukai, ir jû dantys
buwo kaip lútû.
9. Ir turējo szárwus, kaip
geleżinus szárwus; ir bildējims
jû sparnû, kaip weżimû bildē-
jims isz daugumo żirgû, į kárą
bēganczû.
10. Ir turējo ůdegas, lyges
skorpijónams, ir buwo gylei jû
ůdegosa; ir jiems buwo walè,
żmones iszkádit czēlus penkis
mēnesius.
11. Ir turējo ant sawęs ka-
rálų, angēlą isz bedùgnio, tas
wardu ēbrēiszkay Abaddon, ir
grykiszkay tur wárdą Apollyon
(Iszgaiszintojis).
12. Wiena bēda pérējo, sztay,
dar dwi bēdi ateit potam.

13. Ir szesztasis angēlas trú-
bijo. Ir asz iszgirdau balsą isz
keturiû kampû aukso altoraus
po Diewo akiû.
14. Tas tare szesztam angēlui,
kursai turējo trúbą: atriszk ke-
turis angēlus, suriisztus pas di-
dę upês srowę Eypratą.
15. Ir walni pastójo tie ke-
turi angēlai, kurie gatawi bu-
wo ant wienôs adynôs ir ant
dienôs ir ant mēnesio ir ant
méto, kad nużudytu trécząą żmo-
nû dalį.
16. Ir skaitlus waisko raite-
liszko buwo daug túkstanczû
kartû túkstantis; ir asz girdējau
jû skaitlų.
17. Ir taip asz regējau żirgus
regējime ir ant jû sēdinczus,
kad turējo ugningus, ir gelto-
nus bey sēringus szárwus, ir
żirgû gálwas kaip lútû gálwas,
ir isz jû nasrû iszējo ugnis ir
dumai ir sēra.
18. Tů trijû buwo nużawyta
trécza dalis żmonû nů ugniês,
ir nů dumû, bey sērôs, isz jû
nasrû iszeinanczû.
19. Rēsa jû syla buwo jû
nasrůse, ir jû udegos buwo ly-
gios żaltims ir turējo gálwas,
ir tůmis iszkádą báre.
20. Ir dar liko żmones, kurie
ne buwo nużawiti tomis slo-
gomis, ney prisiwerte nů dar-
bû sawo rankû, kad ne melstus

welnû, bey isz auksso, sidábro, wáro, akmens bey médzio darytû balwonû, ne gálinczû ney żurēt, ney girdēt, ney wàikszczot;
21. Kurie taipjau ne prisiwerte nů sawo razbajû, żynystês, kekszáwimo bey wagystês.

10. Pérskyrimas.

Jonas praryja knygas.

Ir asz regējau kitą drútą angēlą, nů dangaus żemyn ateinanti, tas buwo débesim aprēdyts, ir dangaus jůstas ant jo galwôs, ir jo wéidas kaip saule, ir jo kójos kaip ugniês stulpai.
2. Ir jis turējo sawo rankoj' knygeles atwértas. Ir jis dészinę sawo koją státe ant márû ir kairę ant żémês.
3. Ir jis szauke didzù balsu, kaip lútas rēkia; ir jam beszaukiant kalbējo septyni perkúnai sawo balsus.
4. Ir kaip septyni perkúnai sawo balsus buwo kalbēję, asz jůs norējau raszyt. Tay iszgirdau balsą isz dangaus, man sákanti: użpéczwētik, ką septyni perkúnai kalbējo, tai ne raszyk.
5. Ir angēlas, kuri regējau stowinti ant marû ir ant żémês, pakēlęs sawo ranką dangun,
6. Prisēke prie Gywojo nůg ámżiû iki ámżiû, kursai dangų sutwēręs ir kas tamè yr, ir żémę ir kas toje, bey mares ir kas tosa, kad potam ney jókių czēso jau ne bus.
7. Bet dienosa balso sékmo angēlo, kad jis trúbisęs, tay tur iszpildita but paslēptinė Diewo, kaip apsákęs sawo tarnams bey prárakams.
8. Ir asz iszgirdau balsą isz dangaus wēl su manim' kalbanti ir sákanti: eik, imk átwirases knygeles isz rankôs angēlo, stówinczio ant márû bey ant żémês.
9. Ir asz nuējęs pas angēlą, tariau jam: důk man tas knygeles. Ir jis tare man: imk ir praryk jas; ir pilwè taw skaudēs, bet tawo burnoj bus saldzos kaip medus.
10. Ir asz ēmęs tas knygeles isz angēlo rankôs, jas praryjau; ir saldzos buwo mano burnoj kaip medus, ir man jas sulwálgius, pilwas pagáwo skaudēt.
11. Ir jis tare man: tu wēl turi prarakáut, żmonēms ir pagonams ir liežuwjiams ir karálû daugumui.

11. Pérskyrimas.

Apie du ludininku, ju urēda, ir kas tiems tikkis.

Ir man buwo důta néndre, lazdai lygi, ir tariama: kélkis

ir matok Diewo bažnyczią, bey
altorų, ir tenay Diewą mel-
dzenczůsus.
2. Bet widutini prybažnyti
iszmėsk ir ne matok ji, nēsa jis
pagonams důtas; ir szwentą
miestą jie suminodzos per ke-
tures dészimt ir dų mēnesų.
3. Ir asz důsu sawo dwiem
ludininkam, ir jůdu prara-
káus túkstantis dų szimtų ir
szeszesdészimt dienû žákais apsi-
dēję.
4. Szůdu yra du alywû mé-
dzu ir du žiburu, stowinczu po
akiû žémês Diewo.
5. Ir jey kas jůdų nor pa-
žéist, tay ugnis isz jûdwiejû
burnôs iszējusi, suēst jûdwiejû
nepriętelus; ir jey kas jůdų
nor iszkádit, tas tur taipo nu-
žawits buti.
6. Sziemdwiem walė, dangų
užrakint, kad ne lytu dienosa
jûdwiejû prarakáwimû; ir wá-
lę tur ant wandens, i kraują
pawérst, ir žémę isztikt wiso-
kiomis slogomis, kaip tankey
jůdu nor.
7. Ir jiemdwiem lùdimą sa-
wo pabaigius, ans žwēris, kur-
sai isz bedùgnio iszkůpa, su
jiemdwiem karáus ir jůdų pér-
galēję̃s nužawis.
8. Ir jûdwiejû lawónai gulēs
ant ùlyczôs didzojo miesto, kurs
wardu dwásiszkay Sodoma bey
Egyptas, kur musû Wieszpats
nukryžawotas.
9. Ir matys jûdwiejû lawó-
nųdų keli žmones, ir giminēs,
ir liežuwjei, tris dienas bey
pùsę, ir ne důs jûdwiejû lawó-
nųdų idēt i kapus.
10. Ir ant žémês gywénan-
tieji dzaugsis isz jûdwiejû ir
linksmay elgsis ir dówanas
kits kitam sús; nēsa tůdu prá-
raku kankino tus, kurie ant
žémês gywéno.
11. Ir po trijû ir po pùsês
dienôs iējo i jůdų gywastiês
Dwáse isz Diewo; ir stójosi
jůdu ant sawo kojû, ir dide
baime užpůle tus, kurie jůdų
máte.
12. Ir jůdu iszgirdo didi bal-
są, jiemdwiem sakanti: užkop-
kita szén. Ir jůdu užkůpo i
dangų débesij, ir máte jůdų jû
nepriętelei.
13. Ir tą paczę adyną radosi
didis žémēs padrebējimas, ir
deszimta miesto dalis sugruwo,
ir užmuszti buwo tamė žémês
padrebējime septyni túkstanczei
wardai žmonû; ir kiti nusigan-
dę dawe garbę dangaus Diewui.
14. Antroji bēda pérējo, sztay,
treczoji bēda ateit umay.
15. Ir sékmasis angēlas trú-
bijo. Ir rádosi didi balsai
danguje, tie tare: swieto kara-
lystēs téko musû Wieszpaczui

ir jo Kristui, ir jis karaláus
nů ámziů iki ámziů.
16. Ir dwidészimts ir keturi
wyresnieji, kurie sēdējo po Die-
wo akiû ant sawo krēslû, pûlę
ant sawo wéido Diewo meldēsi,
17. Ir tare: dēkawojam taw,
Wieszpatie, wisagalisis Diewe,
kurs tu esi, ir buwai, ir busi,
kad priēmęs sawo didę maci,
wieszpatáuji.
18. Ir pagonai yra papykę,
ir atējo tawo kérsztas, ir nu-
mirusiû czēsas, súdit ir bůt algą
tawo tarnams, prárakams ir
szwentiemsiems ir tiems, kurie
tawo wardo bijos, maziems ir
didiems; ir pagadit, kurie zémę
pagadino.
19. Ir Diewo baznyczia bu-
wo atwérta danguj, ir skryne
jo testamento buwo regēta jo
baznyczoj; ir rádosi zaibai ir
balsai ir perkúnai ir zemês
drebējimai ir didi ledai.

12. Pérskyrimas.

Ketwirtas regējimas apie karáwimą ir pérgalējimą surinkimo Diewo.

Ir didis zénklas pasirode dan-
guj: moteriszke, saule aprēdytą
ir mēnů po jôs kojû, ir ant
jôs galwôs wainikas dwylikôs
zwaigzdzû.
2. Ir ji buwo nēsczia ir rēke,
buwo begimdanti kúdiki ir
didzus skaudējimus kente priesz
pagimdimą.
3. Ir pasirode kits zénklas
danguj, ir sztay, didis raudons
smákas, turis septynes gálwas
ir dészimti ragû ir ant sawo
galwû septynis wainikus.
4. Ir jo ůdega trauke trécza
zwaigzdzû dali ir numete jas
ant zémês. Ir tas smákas stó-
jos ties tą moteriszkę pagim-
dysenczę, kad jei pagimdzus
jôs kúdiki praryty.
5. Ir ji pagimde suny, wai-
kéli, ganysenti wisus pagonus
gelezine rykszte. Ir jôs kudikis
buwo paimts Diewop ir jo
sóstop.
6. Ir moteriszke pabēgo i pús-
czia, kur turējo wietą, Diewo
pataisytą, kad ténay iszlaikyta
butu túkstantis dy szimty ir
szeszisdészimtis dienû.
7. Ir rádosi kowa danguj:
Mikelis, bey jo angēlai karáwo
su smakù, ir smáks karáwo bey
jo angēlai;
8. Ir ne pérgalējo, neygi jû
wieta ne buwo daugiaus rastà
danguje.
9. Ir buwo iszmestas didysis
smákas, senasis zaltys, kurs
wadinams wélnas ir szētons,
iszwadzojasis wisą swietą, ir
buwo mèstas ant zémês, ir jo
angēlai ténjau mèsti buwo.
10. Ir asz iszgirdau didi bal-

sų, tárianti danguj: dabar iß-
gánims ir stiprybe ir karalyste
musû Diewo, ir macis jo Kri-
staus pastójo, kadangi atmestas
yra apskústojis musû broliû,
kursai jůs apskunde dieną ir
nákti pas Diewą.
11. Ir jie pérgalējo ji Awi-
nēlio kraujù ir žodžù sawo lu-
dijimo, ir ne mylējo sawo gy-
wastiês iki smerczio.
12. Todēl džaugkities jús
dangus, ir wisi tamè gywéną.
Bēda gywénantiems ant žémês,
bey ant márû, nēsa wélnas
nueit žemyn pas jus, turēdams
didi kérßtą, ir žino, maž czēso
turis.
13. Ir smáks matydamasi ant
žémês ißmestas, pérsekinējo tą
moterißkę, kuri waikéli buwo
pagimdžusi.
14. Ir tai moterißkei buwo
důtu du sparnu, kaip didžio
erélio, kad i púsczą lēktu, i sa-
wo wietą, kur ißlaikyta butu
wieną czēsą ir dų częsų ir pusę
czēso, atstu nů žalczio wéido.
15. Ir žaltys ißléido ant mo-
terißkês iß sawo nasrû wán-
deni, kaip srowę, kad ję nuskan-
dintu.
16. Bet žéme pagélbējo mo-
terißkę ir sawo nasrus atwē-
rusi, praryjo ta srowę, kurę
smáks iß sawo nasrû ißléido.
17. Ir smáks pérpyko ant mo-
terißkês, ir nuējo karáut su li-
kuseis jôs giminês, kurie Die-
wo prisákimus laiko, ir tur lu-
dijimą Jēžaus Kristaus.

13. Pérskyrimas.

Apie septyngalwi ir dwiragi žweri

Ir aß stojaus pie marû žiezdrû,
Pérsk. 13, 1. Ir regējau žwēri
iß marû kůpanti, tas turējo
septynes gálwas ir déßimt ra-
gû, ir ant sawo ragû septynis
wainikus, ir ant sawo galwû
wardus bluznijimo.
2. Ir žwēris, kuri regējau,
buwo lygus pardui, ir jo kójos
kaip meßkôs kójos, ir nasrai
lúto nasrai. Ir smákas dawe
jam sawo stiprybę ir sawo
krēslą ir didę maci.
3. Ir aß regējau jo galwû
wieną, néy smertnay izeistą;
ir jo smertißka rona ißgyjo,
ir wisa žéme dywijos to žwē-
riês,
4. Ir meldēsi smáko, kursai
dawe máci žwērui, ir meldēsi
to žwēriês, tarydami: kas tam
žwēriui lygus? ir kas su jům
gal karáut?
5. Ir jam buwo důti nasrai,
kalbēti didžus daiktus, bey blůz-
nijimus, ir buwo jam důta, kad
ißliktu keturesdéßimt ir dų mē-
nesių.
6. Ir jis atwēre sawo nasrus
ant blůznijimo prieß Diewą

ir jo Kristui, ir jis karaláus
nů ámżiû iki ámżiû.
16. Ir dwidészimts ir keturi
wyresnieji, kurie sėdėjo po Die=
wo akiû ant sawo krėslû, půlę
ant sawo wéido Diewo meldėsi,
17. Ir tare: dėkawojam taw,
Wieszpatie, wisagalisis Diewe,
kurs tu esi, ir buwai, ir busi,
kad priėmęs sawo didę macį,
wieszpatáuji.
18. Ir pagonai yra papykę,
ir atėjo tawo kérsztas, ir nu=
mirusiû czėsas, súdit ir bůt algą
tawo tarnams, prárakams ir
szwentiemsiems ir tiems, kurie
tawo wardo bijos, mażiems ir
didiems; ir pagadit, kurie żémę
pagadino.
19. Ir Diewo bażnyczia bu=
wo atwérta danguj, ir skryne
jo testamento buwo regėta jo
bażnyczoj; ir rádosi żaibai ir
balsai ir perkúnai ir żemės
drebėjimai ir didi ledai.

12. Pérskyrimas.

Ketwirtas regėjimas apie karáwimą ir pérgalėjimą surinkimo Diewo.

Ir didis żénklas pasirode dan=
guj: moteriszke, saule aprėdytą
ir mėnů po jôs kojû, ir ant
jôs galwôs wainikas dwylikôs
żwaigżdżû.
2. Ir ji buwo nėszczia ir rėke,
buwo begimdanti kúdiki ir
didżus skaudėjimus kente priesz
pagimdimą.
3. Ir pasirode kits żénklas
danguj, ir sztay, didis raudons
smákas, turis septynes gálwas
ir dészimti ragû ir ant sawo
galwû septynis wainikus.
4. Ir jo ůdega trauke tréczą
żwaigżdżû dali ir numete jas
ant żémės. Ir tas smákas stó=
jos ties tą moteriszkę pagim=
dysenczę, kad jei pagimdżus
jôs kúdiki praryti.
5. Ir ji pagimde sunų, wai=
kéli, ganysenti wisus pagonus
geleżine rykszte. Ir jôs kudikis
buwo paimts Diewop ir jo
sóstop.
6. Ir moteriszke pabėgo į pús=
czią, kur turėjo wietą, Diewo
pataisytą, kad ténay iszlaikyta
butu túkstantis dų szimtų ir
szeszisdészimtis dienû.
7. Ir rádosi kowa danguj:
Mikelis, bey jo angėlai karáwo
su smakù, ir smáks karáwo bey
jo angėlai;
8. Ir ne pérgalėjo, neygi jû
wieta ne buwo daugiaus rastà
danguje.
9. Ir buwo iszmestas didysis
smákas, senasis żaltys, kurs
wadinams wélnas ir szėtons,
iszwadżojasis wisą swietą, ir
buwo mėstas ant żémės, ir jo
angėlai ténjau mėsti buwo.
10. Ir asz iszgirdau didi bal=

są, tárianti danguj: dabar isz-
gánims ir stiprybe ir karalyste
musû Diewo, ir macis jo Kri-
staus pastójo, kadangi atmestas
yra apskústojis musû broliû,
kursai jůs apskunde dieną ir
nákti pas Diewą.
11. Ir jie pérgalējo ji Awi-
nēlio kraujù ir żodzù sawo lu-
dijimo, ir ne mylējo sawo gy-
wastiês iki smerczio.
12. Todēl dzaugkities jús
dangus, ir wisi tamè gywéną.
Bēda gywénantiems ant żémês,
bey ant márû, nēsa wélnas
nueit żemyn pas jus, turēdams
didi kérsztą, ir żino, maż czēso
turis.
13. Ir smáks matydamasi ant
żémês iszmestas, pérsekinējo tą
moteriszkę, kuri waikéli buwo
pagimdzusi.
14. Ir tai moteriszkei buwo
důtu du sparnu, kaip didzio
erélio, kad i púsczą lēktu, i sa-
wo wietą, kur iszlaikyta butu
wieną czēsą ir dù częsù ir pusę
czēso, atstu nů żalczio wéido.
15. Ir żaltys iszléido ant mo-
teriszkês isz sawo nasrû wán-
deni, kaip srowę, kad ję nuskan-
dintu.
16. Bet żéme pagélbējo mo-
teriszkę ir sawo nasrus atwē-
rusi, prarýjo ta srowę, kurę
smáks isz sawo nasrû iszléido.
17. Ir smáks pérpyko ant mo-
teriszkês, ir nuējo karáut su li-
kusseis jôs giminês, kurie Die-
wo priſákimus laiko, ir tur lu-
dijimą Jēzaus Kristaus.

13. Pérskyrimas.

Apie septyngalwi ir dwiragi żweri

Ir asz stojaus pie marû żiezdrû,
Pérsk. 13, 1. Ir regējau żwēri
isz marû kůpanti, tas turējo
septynes gálwas ir dészimt ra-
gû, ir ant sawo ragû septynis
wainikus, ir ant sawo galwû
wardus bluznijimo.
2. Ir żwēris, kuri regējau,
buwo lygus pardui, ir jo kójos
kaip meszkôs kójos, ir nasrai
lúto nasrai. Ir smákas dawe
jam sawo stiprybę ir sawo
krēslą ir didę maci.
3. Ir asz regējau jo galwû
wieną, néy smertnay iżeistą;
ir jo smertiszka rona iszgyjo,
ir wisa żéme dywijos to żwē-
riês,
4. Ir meldēsi smáko, kursai
dawe máci żwērui, ir meldēsi
to żwēriês, tarydami: kas tam
żwēriui lygus? ir kas su jům
gal karáut?
5. Ir jam buwo důti nasrai,
kalbēti didzus daiktus, bey blùz-
nijimus, ir buwo jam důta, kad
iszliktu keturesdészimt ir dù mē-
nesiù.
6. Ir jis atwēre sawo nasrus
ant blùznijimo priesz Diewą

blůznit jo wárdą ir jo ßētrą, ir tus, kurie danguje gywéna.

7. Ir buwo jam důta, karáut su ßwentaiſeis ir jůs pérgalēt. Ir buwo jam důta macis ant wiſû giminû ir liezuwjû ir pagonû.

8. Ir wiſi, kurie ant zémês gywéna, melděſi jo, kuriû war- dai ne raßyti gywoſa knygoſa Awinēlio, nů ſwieto pradzôs nuzawito.

9. Jey kas auſiû tur, tas te klauſo.

10. Jey kas i kalējimą weda, tas i kalējimą eis; jey kas kárdu nuzudo, tas tur kárdu nuzudyts buti. Czę yra kan- trums ir tikējimas ßwentûjû.

11. Ir aß regējau kitą zwēri, nů zémés uzkůpanti, ir turējo dy ragy, lygey kaip awinēlis, ir kalbējo kaip ſmákas.

12. Ir tas daro wiſą maci pirmojo zwēriês po jo akiû, ir padáro, kad zéme, ir kurie ant jôs gywéna, meldzaſi pirmojo zwēriês, kurio ſmertißka rona ißgyjuſi buwo.

13. Ir daro didzus zénklus, kad ir ugni iß dangaus pul- dina, po zmonû akiû.

14. Ir ißwadzůja ant zémês gywénanczus, zénklû děley, ku- rie jam důti, daryti po zwēriês akiû, ir ſako ant zémês gywé- -tiems, kad zwēriui ábrozą daryti, kurſai roną nů kárdo turējo ir gywas buwo paſtojęs.

15. Ir jam buwo důta, kad zwēriês ábrozui dwáſę dawę, kad zwēriês ábrozas kalbējo, ir padáre, kad, kurie zwēriês ábrozą neſimelde, nuzawiti buwo.

16. Ir padáro wiſiems, ma- ziems ir didiems, bagotiems ir wargdieniems, walniems ir bernams, kad jiems zénklas důtas buwo ant deßinês ran- kôs, arba ant jû kaktôs.

17. Idant ney wiens ney pirkti ne galētu, ney pardůti, kaip tiktay tą zénklą turiſis, arba wárdą zwēriês, arba ſklait- ly jo wardo.

18. Czę ißmintis. Kas próto tur, tas te apmiſlija ſkaitly zwēriês, nēs zmogaus ſkaitlus yra, ir jo ſkaitlus yra ßeßi ßimtai ßeßosdéßimts ir ßeßi.

14. Pérſkyrimas.

Apie ſurinkimo Diewo czyſtijima, ir ſugruwima Babelês.

Ir aß regējau Awinēli ſtowin- ti ant kalno Sion, ir ſu jůmi ßimts ir keturesdéßimt ir ke- turis túkſtanczus, turinczus jo Tēwo wárdą, raßytą i ſawo kaktas.

2. Ir aß ißgirdau balſą iß dangaus néy didzû wandenû, ir néy balſą didzio perkúno; ir

balsas, kuri girdējau, buwo
kaip arpininkû, ant sawo arpôs
żaidżanczujû.
3. Ir giedójo néy naują gies=
mę ties sóstu ir po akiû keturiû
żwēriû ir wyresnujû; ir ney
wiens tôs giesmês ißmokti ne
galējo, kaip tikt tie ßimts ke=
turesdéßimt ir keturi túkstan=
czei, kurie nů żémês atpirkti.
4. Tie yra, kurie su moteri=
mis ne apsibjàurinę, nēs jie
mergos yra, ir séka Awinēli,
kur jis eina. Tie yra atpirkti
iß żmonû, pirmůnēmis Diewui
ir Awinēliui.
5. Ir jû burnoj ney jókio wy=
laus ne rastà; nēs jie yra ne=
bártini pas Diewo sóstą.
6. Ir aß regējau kitą angēlą,
lékianti per dangaus widų, tas
turējo ámżiną Ewangēlią, pra=
néßti sēdintiems ir gywénan=
tiems ant żémês, ir wisiems
pagonams ir giminēms ir lie=
żuwjiems ir żmonēms.
7. Ir tare didżù balsu: bijo=
kities Diewo ir důkit jam gar=
bę, nēs atējo czēsas jo súdo; ir
melskities to, kurs padáre dan=
gų ir żémę ir mares ir wan=
dens wersmes.
8. Ir kits angēlas sékdams ji
tare: sugruwo, sugruwo Ba=
bēle, didysis miestas, nēsa ji
sawo kekßystês wynu girde wi=
sus pagonus.
9. Ir tréczas angēls séke pa=
skuy ßi ir didżu balsu tare:
jey kas to żwēriês meldżasi ir
jo ábrozo, ir ima żénklą ant
sawo kaktôs, arba sawo rankôs,
10. Tasai gérs wyno Diewo
kérßto, kurs ipilts yra, ne prá=
skiests jo kérßto kylike; ir bus
múczits ugnimi ir sēra, po akiû
ßwentujû angēlû ir po akiû
Awinēlio.
11. Ir dúmai jû mukôs eis
aukßtyn nůg ámżiû iki ámżiû;
ir jie ne tur átilsio diena ir
nakti, kurie meldēsi to żwēriês
ir jo ábrozo, ir jey kas priēme
żénklą jo wardo.
12. Czę yra kantrumas ßwen=
tujû, czę yra laikąjie Diewo
prisákimus ir tikējimą i Jēzų.
13. Ir aß ißgirdau balsą iß
dangaus man sákanti: raßyk:
ißganyti numiriejie, kurie Wieß=
patije mirßta, nůg dabar. Be=
jè, tare Dwáse, jeib ilsētus nů
sawo darbû, nēsa jû darbai
séka jûs.
14. Ir aß regējau, ir ßtay,
balts débesis, ir ant débesio
sēdinti wieną, lygų żmogaus
sunui, tas turējo aukso wai=
niką ant sawo galwôs ir sawo
rankoj' aßtrų pjáutuwą.
15. Ir kits angēlas ißējo iß
bażnyczôs ir ßauke didżu balsu
sēdinczam ant débesio: pridēk
sawo pjáutuwą ir pjauk; nēs

pjutiês czēsas atējo, nēsa kas pjautina ant žémês, jau padzúwo.
16. Jr sēdisis ant débesio iszt iko žemę su pjautuwu, ir žéme pjauta buwo.
17. Jr kits angēls iszējo isz bažnyczôs, kuri danguj yra, taipjau turis asztrų wynpeilį.
18. Jr kits angēls iszējo isz altoraus, tas wálę turējo ant ugniês, ir szauke didžu balsu turinczam ásztryjį wynpeilį, ir tare: pridēk sawo ásztryjį wynpeilį ir pjauk wynkekes ant žémês, nēsa jôs ůgos iszsirpusos.
19. Jr angēls pridējęs sawo wynpeilį žémei, pjowe žémês wynmédžio szakàs ir įmete jas į didį spáustuwą Diewo kérszto.
20. Jr spáustuwa buwo mindžota laukè miesto, ir kraujas ējo isz spaustuwôs iki arkljû kámanû, per túkstantis szeszis szimtus warsnû.

15. Pérskyrimas.

Penktas regējims apie septynes paskutines slogas.

Jr asz regējau kitą ženklą danguje, tas buwo didis ir dywnas: septyni angēlai turējo septynes paskutines slogas; nēs tůmis pabaigts yra Diewo kérsztas.
2. Jr asz regējau ney stiklines ..s, ugnimi sumaiszytas; ir kurie pérgalējimą buwo gawę ant ano žwēriês, bey jo ábrožo, bey jo ženklo, bey jo wardo skaitlaus, bestowinczus prie stiklinû márû ir beturinczus Diewo arpas:
3. Jr giedójo giesmę Moižēszaus, Diewo tarno, ir giesmę Awinēlio, ir tare: didi ir dywni tawo darbai, Wieszpatie, wisagalįsis Diewe, teisus ir tikri tawo kélai, tu karálau szwentujû.
4. Kas tawęs nesibojótu, Wieszpatie, ir tawo wárdą ne láupsintu? nēs tu wiens szwentas esi. Nēs wisi pagonai atēję, melsis po tawo akiû; nēsa tawo súdai apsireiszke.
5. Potam regējau, ir sztay, atwérta buwo bažnycza szētrôs ludijimo danguje.
6. Jr iszējo isz bažnyczôs septyni angēlai, kurie turējo septynes slogas, apredyti czysta skaista drobe, ir krutines apjůstos aukso jůstomis.
7. Jr wiens anû keturiû žwēriû dawe septyniems angēlams septynis aukso káuszus, pilnus kérszto Diewo, gywo ēsanczio nů ámžiû iki ámžiû.
8. Jr bažnycza pilna pastójo dúmû, dēl Diewo szlowes, ir dēl jo stiprybês; ir ney wiens ne galējo į bažnyczą ieit, ik pasibaige septynos slogos septyniû angēlû.

16. Pérſkyrimas.

Kauszai Diewo kérszto ſeptyniû angēlû iszliejami.

Ir asz girdējau didi balſą isz
bażnyczôs kálbanti tiems ſep-
tyniems angēlams: eikit ir isz-
liekit káuszus Diewo kérszto ant
żémês.
2. Ir pirmaſis nuējęs, ſawo
káuszą iszliejo ant żémês. Ir
rádoſi pikta ir nelaba wotis
ant żmonû, kurie żwēriês żénklą
turējo ir jo ábrozo meldēſi.
3. Ir antraſis angēls iszliejo
ſawo káuszą į mares. Ir buwo
kraujas, kaip negywo; ir kożna
duszia mire marioſa.
4. Ir tréczaſis angēls iszliejo
ſawo káuszą į upjû ſrowes ir
į werſmes. Ir pawirto į
kraują.
5. Ir asz iszgirdau angēlą ſá-
kant: Wieszpatie, tu eſi teiſus,
kurs tu eſi, ir kurs tu buwai,
ir szwentas, kad toktai ſúdijei.
6. Nēſa jie kraują szwentujû
bey prárakû praliejo, ir kraują
jiems dawei gért; nēs jie to
werti.
7. Ir asz iszgirdau kitą angēlą
isz altoraus ſákanti: beje, Wiesz-
patie, wiſagaliſis Diewe, tawo
ſúdai tikri ir teiſus.
8. Ir ketwirtaſis angēls isz-
liejo ſawo káuszą į ſaulę. Ir
buwo jam dûta, żmonēms karsz-
ti padaryt ugnimi.
9. Ir żmonēms karszta buwo
isz didżio twanko, ir blùżnijo
Diewo wárdą, wálę turinczo
ant sziû ſlogû; ir ne priſiwerte,
jam garbę dût.
10. Ir penktaſis angēls isz-
liejo ſawo káuszą ant żwēriês
ſóſto. Ir jo karalyſte buwo ap-
témuſi, ir jie ſukramte ſawo
lieżuwjus isz pérszuliû;
11. Ir blùżnijo Diewą dan-
guje dēl ſawo ſopuliû ir dēl
ſawo woczû. Ir ne priſiwerte
nû ſawo darbû.
12. Ir szesztaſis angēls iszliejo
ſawo káuszą ant didês ſrowês
Eyprato; ir wandû nuſéko,
kad taiſyts butu kélas kará-
liams nû ſaulês użtekējimo.
13. Ir asz regējau isz ſmáko
naſrû, bey isz żwēriês naſrû,
bey isz naſrû netikrojo prárako
iszeinant tris neczyſtas dwaſes,
lygias warlēms.
14. Ir yra dwáſes wélnû,
tos daro żenklus, ir iszeina
pas żémês karalùs ir į wiſą
ſwieto apſkritumą, jûs ſurinkt
į kárą ant anôs didżoſês die-
nôs Diewo, wiſagalinczio.
15. Sztay, ateimi kaip wagis.
Iszganyts, kurſai bunda ir
laiko ſawo rubus, kad ne
wáikszczotu nûgas, ir ne butu
mátoma jo gēda.
16. Ir jis ſurinko jûs į wie-
ną wietą, wadinamą ēbrēiszkay

Armageddon (prapůlimo kalnas).

17. Ir sekmasis angēls iszliejo sawo kauszą į ůrą. Ir iszējo balsas nů dangaus isz sósto, tas tare: atlikta.

18. Ir radosi balsai ir perkúnai ir żaibai; ir stójos didis żémês padrebējims, kókio ne buwo, koley żmonû buwo ant żémês; ir buwo toks żémês drebējims labay didis.

19. Ir isz didziojo miesto trys dálys pastójo, ir pagonû miestai sugruwo. Ir Babylonês didzosês minēta buwo po Diewo akiû, jei důti wyno kyliką nů jo baisingojo kérszto.

20. Ir wisos sàlos pabēgo, ir ney jokie kalnai ne buwo rasti.

21. Ir didi ledai, kaip szimtû swarû, půle isz dangaus ant żmonû; ir żmones Diewą blůżnijo dēl ledû slogôs, nēs jo sloga labay didi.

17. Pérskyrimas.

Szészstas regējims, apie Babelês karalystę.

Ir atējęs wiens septyniû angēlû, turinczû septynis kauszus, kalbējo su manim ir tare man: eiksz, parōdisu taw apsúdijimą didzosês kékszês, sēdinczôs ant daug wándenû.

2. Su kurè kekszáwo żémês karálei, ir kurie gywéna ant żémês, girti pastójo isz wyno jôs kekszáwimo.

3. Ir jis gabéno manę dwásēj į puscza. Ir maczau tą moteriszkę sēdint ant raudóno żwēriês, kaip purpura, tas buwo pilnas blůżnijimo wardû ir turējo septynes gálwas, bey dészimt ragû.

4. Ir ta moteriszke buwo aprēdyta szarlota bey purpura ir iszgrożinta auksu bey brangeis akmenēleis, bey pérlomis, ir turējo aukso kúpką rankoj, pilną bjaurybjû ir neczystybês jôs kekszystês.

5. Ir ant jôs kaktôs paraszytas wárdas, paslēptine: didēje Babēle, motina kekszystês ir wisû bjaurybjû ant żémês.

6. Ir asz regējau tą moteriszkę girtą szwentujû kraujù, bey kraujù Jēzaus ludininkû. Ir labay dywijaus, ję regēdams.

7. Ir angēls tare man: kam dywijiesi? asz taw sakysu paslēptinę apie tą moteriszkę, bey tą żwēri, kurs ję nésza, ir tur septynes gálwas bey dészimt ragû.

8. Tas żwēris, kuri tu regējei, buwo, ir nier, ir wēl ateis isz bedùgnio, ir eis į prażuwimą; ir dywisis gywénajie ant żémês, (kuriû wardai ne stow raszyti gywastiês knygosa nů

swieto pradzôs), regēdami źwēri, kad buwo, ir nier, noris taczau yra.
9. Ir czę yra misliś, prie kuriôs iszmintiês reikia. Septynos galwos, tai septyni kalnai, ant kuriû ta moteriszke sēd, ir yra septyni karálei.
10. Penki pûle, ir wiens yra, ir kits dar ne atējo, ir atējęs tur trumpinteli czēsą pabút.
11. Ir źwēris, kursai buwo ir nier, tai aszmasis, ir tas yra isz tû septyniû, ir eina į prazuwimą.
12. Ir tie dészimt ragai, kurus regējei, tai dészimt karálei, kurie karalystês dar ne gáwo, bet gaus, kaip karálei, ant wieno czēso wálę su źwērim'.
13. Szie tur wieną misli ir dûs źwērei sawo stiprybę ir maci.
14. Szie karáus su Awinēliù, ir Awinēlis jûs pergalēs, nēsa jis Wieszpats wisû wieszpaczû ir Karálus wisû karálû, ir su jûm pawadintieji, bey iszrinktieji, bey tikintieji.
15. Ir jis tare man: tie wandenys, kurus regējei, kur ta kékszę sēd, tai źmones, bey pulkai, bey pagonai, bey liezuwjei.
16. Ir tie dészimt ragai, kurus regējei ant źwēriês, tie kékszę ne kęs, ir ję padarys pústą ir nûgą, ir jôs kuną ēs ir ję ugnimi sudégis.
17. Nēsa Diewas jiems tai dawe į jû szirdi, daryti jo misli ir daryti wieną misli, ir dût sawo karalystę źwēriui, iki iszsipildant Diewo źodziams.
18. Ir moteriszke, kurę tu regējei, tai didisis miestas, kursai karalystę tur ant źémês karálû.

18. Pérskyrimas.

Apie sugrúwimą ir korawónę prieszkrikszczôs karalystês.

Ir potam asz regējau kitą angēlą nuzengianti isz dangaus, tas turējo didę maci; ir źéme praszwito nû jo skaistumo.
2. Ir rēke isz sylôs didzù balsù, ir tare: sugruwo, sugruwo, Babēle didiji, ir pastójo wélnû namais, ir uźsilaikims wisû neczystû ir nekenczamû paukszcziû.
3. Nēsa kérszto wyno jôs kekszystês wisi pagónai gēre; ir karálei ant źémês su je kekszáwo, ir jôs kupczei pralóbo isz jôs didzio iszdykumo.
4. Ir asz iszgirdau kitą balsą isz dangaus, tas tare: iszeikit isz jôs, mano źmones, kad ne pastotumbit dalywi jôs griekû, kad ne ko gáutumbit jôs slogû.
5. Nēsa jôs griekai priténka

iki dangaus, ir Diews ména jôs nelabumo.

6. Użmokēkit jei, kaip jiji jums mokējo, ir dwigubay jei darykit pagal jôs dárbus; ir uriûm kyliku ji jums įpyle, įpilkit jei dwigubay.

7. Kieko ji ßlowês ſaw dare ir ißdykuſey elgieſi, tiek jey įpilkit kanczôs bey raudójimo. Nēs ji ſako ſawo ßirdij': aß ſēdzu ir eſmi karalēne, ir ne buſu naßlē, ir raudójimo ne matyſu.

8. Todēl jôs ſlógos wienoje dienoje ateis, ſmertis, raudojims, bey bádas, ugnimi ji bus ſudéginta; nēſa ſtiprus yra Ponas Diewas, kurſai ję ſúdis.

9. Ir ję apwerks ir raudos dēl jôs karálei ant żémês, kurie ſu je kekßáwę ir ißdykuſey elgieſi, matydami dúmus jôs degimo.

10. Ir iß tólo ſtowēs, bijodamieſi jôs kanczôs, ir tars: bēda, bēda, didyſis mieſtas Babēle, ans drutaſis mieſtas! ſu wiena adyna atējo tawo ſúdas.

11. Ir kupczei ant żémês werks ir raudos ſawije, kad jû taworus ney wiens daugiaus ne pirks,

12. Taworą aukſo ir ſidábro ir brangiû akmenáiczû ir perlû ir ßilkû ir purpurôs ir brangiauſôs drobês ir ßarlóto ir wiſókio médzio, ſkaney kwépianczo, ir wiſokiû rykû iß elepanto káulû, ir wiſokiû rykû iß brangaus médzio, bey wario, bey geleżiês, bey marmoro,

13. Bey cinamēto, bey tymióno, bey moſtiês, bey kodylo, bey wyno, bey aliejaus, bey kwētmilczû, bey kwēczû, bey galwijû, bey awjû, bey arkliû, bey weżimû, bey wérgû, bey żmonû dußiû.

14. Ir obolai, kureis tawo dußia paſimēgo, nû tawęs atſtójo, ir wiſkasgi rēbu buwo bey ßlowna, nû tawęs atſtójo, ir tu jau daugiaus tû ne rási.

15. Kupczei tókio tawóro, kurie iß jôs pralóbo, iß tólo ſtowēs, bijodamieſi jôs kanczôs, werks ir raudos.

16. Sakydami: bēda, bēda, tas didyſis mieſtas, kurs buwo aprēdytas ßilkais ir purpura ir ßarlotu, ir apáukſintas buwo aukſu, bey brangeis akmenáiczeis, bey żemczugais!

17. Nēſa ſu wiena adyna ißpúſtita yra tokia bagotyſte. Ir wiſi akrutû ponai, pulkas akrutais kupczáujanczû, ir akrutininkai, kurie ant márû kupczáuja, ſtowējo iß tólo,

18. Ir rēke, dúmus jo degimo matydami, ir tare: kas lygus tam didzam mieſtui?

19. Ir jie mėsdami dulkes
ant sawo galwû, szauke, werke
ir raudójo, ir tare: bēda, bēda,
tas didisis miestas, kuriamė
pralóbo wisi akrutus turi ma=
rosa isz jo tawóro! nēsa su
wiena adyna jis yra iszpú=
stits.
20. Dzaugkis tůmi, dangau,
ir jús szwentieji Apásztalai bey
Prárakai, nēsa Diewas pagal
jusû prową ji súdijo!
21. Ir wiens drúts angēls
pakēlęs didi ákmeni, kaip ma=
lúno girnas, ji i mares imete,
ir tare: taipo su padurmu pa=
metams didysis miestas Ba=
bēle ir ne bus daugiaus ra=
stas.
22. Ir balsas dainojanczû, bey
ant strunû żaidzianczû wamz=
dininkû, bey trúbininkû jau dau=
giaus ne bus tawije girdētas;
ir ney wiens remestininks wi=
sókio remésto daugiaus tawije
ne bus ràstas; ir malúno bal=
sas ne bus daugiaus tawije
girdētas.
23. Ir żwakês szwiesumas
daugiaus ne żibēs tawije; ney
balsas jaunikio bey marczôs
ne bus tawije girdētas; nēsa
tawo kupczei buwo kunigaikszczei
ant żémês, nēsa per tawo
żynáwimą paklydo wisi pago=
nai.
24. Ir kraujas prárakû bey
szwentujû jamė yra ràstas ir
wisû ant żémês nużawitujû.

19. Pérskyrimas.

Iszrinktujû pergalējimo giesmē.

Potam iszgirdau balsą didziû
pulkû danguje, tie tare: Allelu=
ja! Iszgánims bey laupsē, gar=
bē bey stiprybe Diewui, musû
Wieszpaczui!
2. Nēsa tikri bey teisus jo
súdai, kad didęję kékszę prasú=
dijo, kuri żémę sawo kekszáwimu
pagadino, ir kraują sawo tarnû
atkérszijo isz jôs rankû.
3. Ir tare antru kartu: Alle=
luja! ir dúmai auksztyn eina
amżinay.
4. Ir anie dwidészimt ir ke=
turi wyresniejie, bey anie keturi
żwērys parpúlę, meldēsi Diewo,
ant sósto sēdinczojo, ir tare:
Amen, Alleluja!
5. Ir balsas iszējo isz sósto:
láupsinkite musû Diewą, wisi
jo tarnai, ir kurie jo bijoties,
abieji, ir mażi ir didi!
6. Ir asz iszgirdau balsą di=
dzio pulko, ir ney balsą didziû
wándenû, ir balsą ney sunkiû
perkúnû, tie tare: Alleluja! nēsa
wisagalisis Diewas karalystę
igáwo.
7. Dzaugkimies ir linksminki=
mies ir jam garbę důkim; nēsa
Awinēlio swodba priējo, ir jo
pati prisitaise.

8. Ir buwo jei důta apsiwilkt czystais ir grażeis ßilkais. (Bet ßilkai yra ßwentujû teisybe.)

9. Ir jis tare man: raßyk: ißganyti pakwiestieji ant Awinēlio wakarēnês. Ir jis tare man: tai tikri Diewo żodżei.

10. Ir aß půlau jam į kojas, jo melstis. Ir jis tare man: dabokis, ne daryk to! aß esmi tawo draugas ir tawo broliû, ir turinczû Jēżaus ludimą; Diewo melskis. (Bet Jēżaus ludijims yra dwáse praraksystês.)

11. Ir aß regējau dangų átwirą, ir ßtay, báltas arklys, ir ant jo sēdis, wadinams wiernas ir teisus, ir súdij bey karáuja su teisybe.

12. Ir jo ákys, kaip ugniês liepsna, ir ant jo galwôs daug wainikû, ir turējo wárdą raßytą, kuri ney wiens ne żinójo, kaip tikt jis pats.

13. Ir buwo apwilktas rubù, kraujais apßlakstitu, ir jo wárdas wadinams: Diewo żodis.

14. Ir ji séke dangaus pulkai ant baltû żirgû, apwilkti baltais ir czystais ßilkais.

15. Ir iß jo burnôs ējo aßtrus kárdas, kad tůmi pagonus ißtiktu, ir jis waldys jůs geleżine rykßte. Ir jis mindżoj spáustuwą wyno baisingojo kérßto wisogalinczio Diewo.

16. Ir tur wárdą raßytą ant sawo rubo ir ant sawo kulßês, ßitaip: Karálus wisû karálû, ir Wießpats wisû wießpaczû.

17. Ir aß regējau angēlą saulēj stowinti, ir jis ßauke didżù balsù, ir tare wisiems paukßcziams po dangum lékiantiems: eikite ßen ir susirinkit ant wakarēnês didżojo Diewo,

18. Kad wálgitumbit kuną karálû ir żalnieriû wyresnujû, ir kuną stiprujû ir żirgû ir ant jû sēdinczujû ir kuną wisû walnûjû ir wérgû, abiejû, ir mażû ir didżûjû.

19. Ir aß regējau źwēri, ir źémês karalùs ir jû pulkus susirinkusus, karáut su tůmi, kursai ant żirgo sēdējo, ir su jo pulkù.

20. Ir tas źwēris buwo sugáuts, ir su jůmi netikrasis prárakas, źénklus darąsis po jo akiû, kureis ißwadżójo imanczus źwēriês źénklą, ir meldżanczûsus źwēriês ábrożo; ßůdu abudu gywu buwo įmestu į ugniês pilną důbę, sēra déganczę.

21. Ir kiti buwo nużawinti kárdu to, kurs ant żirgo sēdējo, iß jo burnôs ißeinanczu, ir wisi paukßczei prisilese jû miesôs.

20. Pérſkyrimas.

Apie ſurißtą ir atrißtą ſmáką. Gog bey Magog; ir ſúdną dieną.

Ir aß regējau angēlą nů dan=
gaus nużengiantį; tas turējo
bedùgnio ráktą, bey didį lencu=
gą ſawo rankoje.
2. Ir jis ſugáwo ſmáką, ſé=
nąjį źaltį, butent wélną, arba
ßētoną, ir ſurißo jį ant túkſtan=
czû métû.
3. Ir įmétęs jį į bedùgnį,
użrakino jį ir użpéczwētijo wir=
ßuj ant jo, kad ne daugiaus
ißwadzûtu pagonus, iki pér=
eitu túkſtantis métai, ir potam
tur atrißtas but trumpam czē=
ſui.
4. Ir aß regējau ſóſtus, ir
jie atſiſēdo ant tû, ir jiems bu=
wo důtas ſúdas; ir dußias nu=
kirſtujû dēl lùdijimo Jēzaus,
bey dēl Diewo źódzio, ir kurie
ne buwo melděſi źwēriês, ney
jo ábrozo, ir ne buwo priēmę
jo źénklą į ſawo kaktą bey į
ſawo rankas, ßie gywéno ir ka=
ralávo ſu Kriſtum' túkſtantis
métû.
5. Bet kiti numirieji né pa=
ſtójo wēl gywi, iki pérējus túk=
ſtantis métû. Tai pirmaſis
priſikēlims.
6. Jßganytas ir ßwentas yra,
kurſai dalį tur pirmamè priſi=
kēlime; ant tokiû antraſis ſmer=
tis ne tur wálês, bet jie bus
kunigai Diewo bei Kriſtaus,
ir ſu jûm karaláus túkſtantis
métû.
7. Ir pérējus túkſtantis métû,
ßētons bus atrißtas iß ſawo
kalējimo.
8. Ir ißeis ißwadzot pagonus,
kéturiûſe źémês kampûſe, Gog
ir Magog, jûs ſurinkt į kárą,
kuriû ſkaitlus yra kaip źiezdros
prie marû.
9. Ir jie ſtójoſi ant źémês pla=
tùmo ir apſtójo ábazą ßwen=
tujû, bey mylētąjį mieſtą. Bet
ugnis půluſi nů Diewo iß dan=
gaus, ſuēde jûs.
10. Ir wélnas jûs ißwadzo=
jaſis buwo méſtas į ugningą
důbę, bey ſērą, kur źwēris bey
netrikras prárakas buwo; ir
bus kankinami dieną ir naktį
nů ámźiû iki ámźiû.
11. Ir regējau didį baltą ſoſ=
tą, ir tą, ant jo ſēdintį, nů kurio
akiû bēgo źéme ir dangus, ir
jiems wieta ne buwo raſtà.
12. Ir regējau numiruſus,
abiejus ir maźus ir didzus,
ſtowint po Diewo akiû, ir kny=
gos buwo atwértos. Ir wēl
kitos knygos buwo atwértos,
kurios yra gywaſtiês. Ir numi=
rieji buwo ſúditi iß raßto kny=
goſa, pagal jû dárbus.
13. Ir marios dawe numi=
ruſus, kurie joſa buwo, ir ſmer=
tis bey peklà dawe numiruſus,

kurie josa buwo; ir buwo sú-
diti, kożnas pagal sawo dár-
bus.
14. Ir smertis bey pekla bu-
wo métami i ugninga důbę.
Tai esti antrasis smertis.
15. Ir jey kuri ne rádo pa-
raszytą gywastiês knygosa, tas
buwo imestas i ugningą důbę.

21. Pérskyrimas.

Sétmas regējimas apie naują Jeru-
zale.

Ir asz regējau naują dangų ir
naują żemę. Nēsą pirmasis
dangus bey pirmoji żéme su-
gaiszo, ir marû jau niera.
2. Ir asz Jonas, regējau
szwentąji miestą, naują Jeru-
zalę, nů Diewo isz dangaus nu-
siléidzanczę, pritaisytą kaip mar-
czę, iszrēdytą sawám wyrui.
3. Ir iszgirdau didi balsą nů
sósto, tárianti: sztay, Diewo szē-
tra prie żmonû, ir jis prie jû
gywęs, ir jie bus jo żmones, ir
jis, pats Diews, su jeis, bus
jû Diewas.
4. Ir Diewas nuszlůstis wi-
sas ászaras nů jû akiû, ir smer-
czio jau ne be bus, ney rau-
dójimo, ney rēksmo, ney pér-
szuliû ne be bus; nēs pirmàsis
pérējo.
5. Ir sēdisis ant sósto tare:
sztay, asz wislab naują darau.
Ir jis man tare: raszyk; nēsa
tie żodzei teisus ir tikra tiesa.
6. Ir jis tare man: atlikta.
Asz esmi A ir O, pradza ir gá-
las. Asz isztroszkusam důsu isz
wersmês gywojo wandens do-
wanay.
7. Kas pérgal, tas tai wislab
i dalykus gaus, ir asz busu jo
Diewas, ir jis bus mano su-
nus.
8. Bet nusiminusiems ir ne-
tikintiems, bey bjauriems, bey
razbáininkams, bey kekszinin-
kams, bey żyniams, bey balwo-
nininkams, bey wisiems melá-
giams, tû dalis bus důbēj',
ugnim' bey sērà déganczoj,
koktai yra antrasis smertis.
9. Ir atējo pas manę wiens
anû septyniû angēlû, kurie sep-
tynis kàuszus pilnus turējo sep-
tyniû paskutiniû slogû, ir su
manim kalbēdams tare: eiksz,
asz taw parodisu moteriszkę,
Awinēlio marczę.
10. Ir nuwede manę dwásēje
ant didzio ir auksztо kálno, ir
parode man didiji miestą, szwen-
tą Jeruzalę nusiléidzanczę isz
dangaus nů Diewo.
11. Ir turējo Diewo szlowę,
ir jôs szwiesa buwo lygi anám
brangiáusam akmenáiczui ja-
spidui, żibanczam ney kristo-
las.
12. Ir turējo didzus ir áuksztus

múrus, ir turẽjo dwylikq wartû, ir ant wartû dwylikq angẽlû, ir wardus paraszytus, kurie yra dwylika giminû waikû Izrael.

13. Isz rytû trys wartai, isz szaurês trys wartai, isz pẽtû trys wartai, isz wákarû trys wartai.

14. Ir miesto múras turẽjo dwylikq akmenû apatiniû, ir tůse wardus dwylika Apásztalû Awinẽlio.

15. Ir tas, su manim kalbqsis, turẽjo aukso néndrę, miestq matot ir jo wartus bey múrus.

16. Ir tas miestas gul keturkampjey, ir tiek jo ilgumo, kiek platumo. Ir jis matáwo miestq su néndre per dwylikq túkstanczû warsnû. Ilgùms ir platùms ir auksztùms to miesto lygus.

17. Ir jis matáwo jo múrus, szimts ir keturesdészimt ir keturis mastùs, pagal máczų žmogaus, kuri angẽls turẽjo.

18. Ir budawone jo múrû buwo Jaspis, ir miestas isz czysto aukso, czystam stiklui lygus.

19. Ir ápaczios múrû ir miesto buwo iszdabintos wisokeis brangeis akmenáiczeis: pirmasis apatinis akmû buwo jaspis, antras sapyrs, treczas kalcedonas, ketwirts smaragdas.

20. Penktas sardoniks, szesztas sardis, sékmas krysolits, aszmas berylis, dewints topasus, dészimts krysopras, wienoliktas yacints, dwyliktasis ametistis.

21. Ir dwylika wartû buwo dwylika perlû, ir kožni wartai buwo isz wienôs perlôs; ir miesto úlyczos buwo czysto aukso, lygey kaip skaistus stiklas.

22. Ir bažnyczôs jamè ney jokiôs ne regẽjau; nẽs Wieszpats, wisagalisis Diewas, tas jo bažnycza, bey Awinẽlis.

23. Ir tas miestas ne priwálo ney saulês, ney mẽnesio, kad jam szwiestu; nẽsa Diewo szlowẽ apszwiecza ji, ir jo žibnycza Awinẽlis.

24. Ir pagonai iszganomieji, waikszczoj toj szwiesoj. Ir karálei ant žémês igabęs i ji sawo szlowę.

25. Ir jo wartai ne užrakinami dienq, nẽsa ténay ne bus naktiês.

26. Ir igabęs i ję szlowę ir garbę pagonû.

27. Ir ne ieis i ji nieko neczysto ir kas bjaurybę dáro, bey mélq; bet raszytieji gywastiês knygosa Awinẽlio.

22. Pérſkyrimas.

Apie tikrą dzaugſmą amžinôs gywátôs.

Ir jis man parode czyſtą upę gywojo wandens, ſkaiſtą, kaip kriſtolą, tékanczę iß ſóſto Diewo ir Awinēlio.
2. Widurij' jo úlyczôs ir iß abiejû upês ßalû ſtowējo gywaſtiês médis, tas néße dwylikeropus waiſus ir atneße ſawo waiſus kas mēneſi; ir to médzio lápai derējo pagonû ſweikátai.
3. Ir ne bus jau ney jókio prakéikto; ir Diewo ſóſtas, bey Awinēlio jamè bus, ir jo tarnai jam ßlúžis.
4. Ir regēs jo wéidą, ir jo wárdas bus jiems ant jû kaktôs.
5. Ir ne bus ténay naktiês, ir ne priwalys žibnyczôs, arba ſaulês ßwieſôs; nēſa Ponas Diewas jûs apßwies, ir jie karaláus nû ámžiû iki ámžiû.
6. Ir jis tare man: ßie žodzei yra tikri ir teiſus. Ir Pons Diews ßwentujû prárakû ſawo angēlą ſunte, parodit ſawo tarnams, kas wéik tur nuſidût.
7. Sztay, aß ateimi wéikey. Ißganytingas tas, kurs laiko prarakáwimo žodzus ßioſa knygoſa.
8. Ir aß eſmi Jonas, tai regējęs ir girdējęs. Ir tai girdējęs ir regėjęs, parpûlau melſtis pas angēlo kojas, kurſai man tai paróde.
9. Ir jis tare man: dabokis, tai ne daryk! nēs aß eſmi tawo draugas, bey tawo broliû, prárakû, bey laikanczujû žodzus ßiû knygû. Melſkis Diewo.
10. Ir jis tare man: ne užpéczwētik prarakáwimo žodzus ßioſa knygoſa; nēſa czēſas arti.
11. Kas nelabs, tas wis teſtow nelabs, ir kas neczyſtas, tas wis teſtow neczyſtas; bet kas géras, tas wis teſtow géras, ir kas ßwentas, tas teſtow wis ßwentas.
12. Ir ßtay, aß ateimi wéikey, ir mano alga ſu manim, dût kožnam, kaip jo darbai bus.
13. Aß eſmi A ir O, pradza ir gálas, Pirmaſis ir Paſkutinis.
14. Ißganytingi tie, kurie jo priſákimus laiko, kad jiems walè butu ant médzio gywaſtiês ir pro wartus ieiti i mieſtą.
15. Nēſa laukè yra ßunys, bey žynei, bey kekßininkai, bey razbáininkai, bey balwonû garbintojei, ir wiſi myli ir darą melùs.
16. Aß Jēzus ſunczau ſawo angēlą, jums tai lùdit ſurinkimûſe. Aß eſmi ßaknis giminês Dowido, ßwēſi außrôs žwaigzdē.

17. Ir Dwáse bey marti taria: eikß! Ir kas tai gird, tas te sako: eikß! Ir trokßtqsis te ateit, ir noris, tas te imasi gywastiês wandens dowanay.

18. Bet aß lùdiju wisiems girdintiems prarakáwimo żodzus ßiosa knygosa: jey kas prideda, tay Diewos pridẽs jam slogas, ßiosa knygosa paraßytas.

19. Ir jey kas atims nů żodziû ßito prarakáwimo knygû, tay Diewos nutrauks jo dalì nů gywastiês knygû ir nů ßwentojo miesto ir nů to, kas ßiosa knygosa paraßyta.

20. Taria, kurs tai lùdija: bejè, aß ateimi wéik. Amen. Bejè, ateik, Pone Jẽzau.

21. Malone musû Pono Jẽzaus Kristaus t'esie su jumis wisais! Amen.

Psalmai Dowido.

Berlinè.
Iszspáusdinti nů Britiszkosês bey swetimujů Żemjů Bibelů Draugystês.
1905.

Psalmai Dowido.

1. Psalmas.

Mokslas apie paláimą gerûjû ir korawónę piktûjû.

Ißganytingas tasai, kursai ne myl draugystę Diewo-nesibijanczûjû ir ne żeng ant kélo grießnûjû, neygi sėd, kur apjůktojei sėd;

2. Bet mēgsta Pono Diewo zokanu ir kalba apie jo zokaną dieną ir nakti.

3. Tasai yra kaip médis, sodintas paùpjůse, kursai néßa sawo waisių sawo czēsu, ir jo lápai ne pawysta, ir ką jisai daro, pasiséka geray.

4. Ale taip niera Diewo-nesibijantieji, bet kaip pelai, kurus wējas ißneßoj.

5. Todēl ne ißsilaiko Diewo-nesibijantieji sude, ney grießnieji surinkime teisûjû.

6. Nēsa Pons Diews pażysta kélą teisûjû, bet kélas Diewo-nesibijanczûjû sugaißta.

2. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristų, amżinąjį karálu, jo karalystę ir jo neprietelius.

Kodēl siaust pagonai, ir żmones kalba taip noprósnay?

2. Karálei ant żémês stengiasi, ir ponai susitar tarp sawęs prieß Poną Diewą ir jo Mostitąjį.

3. „Sutraukikime jû ryßus, ir atmèskime nů sawęs jû wirwes!“

4. Bet danguj gywénąsis jůkiasi jû, ir Ponas Diewas niekina jůs.

5. Jis kartunta su jeis kalbēs sawo narse ir sawo kerßtu ißgandis jůs.

6. Bèt aß sawo karálų įstaczau ant sawo ßwentojo kálno Zion.

7. Aß apie tokį budą sakysu, kad Pons Diews man kalbējęs esti: „tu esi mano sunus, ßendien tawę pagimdzau.

8. Praßyk nůg manęs, tay důsu táw pagonus į tēwißkę, ir swieto kraßtus ant pawelдējimo.

9. Tu jůs geležinè rykšte sumuši, kaip pûdus jůs sukulsi."
10. Togidēl išmanykit, jús karálei, ir priimkit protą, jús súdžos ant žémês!
11. Slúžikit Ponui Diewui su báime ir džaugkities su drebējimu!
12. Buczůkite Suny, kad ne kérßitu, ir jús ne prapultumbit ant kélo; nēs jo kérštas tůjaus užsidegs. Bet geray wisiems, kurie ant jo nusitik!

3. Psalmas.

Malda ir palinksminojimas Dowido priesš jo nepritelius.

1. Psalmas Dowido, kaip jis bēgo dēl sawo Sunaus Absalomo.
2. Ak Pono Diewe, kaip daug yra mano nepritelių, ir taip daug sténgiasi prieš manę!
3. Daug sako apie mano dušią: ji ne tur ney jokiôs pagálbôs pas Diewą. Sēla.
4. Bet tu, Pone Diewe, esi skydas už manę, ir kursai manę ant garbês iškéla ir mano gálwą attiesa.
5. Aš šaukiu sawo balsu Diewop, tay jis manę išklauso nů sawo šwentojo kálno. Sēla.
6. Aš gulu ir miegmi ir pabundu; nēsa Pons Diews išlaiko manę.
7. Aš nesibijaus ney daug šimtû túkstanczû, kurie prieš manę aplink guldosi.
8. Kelkis, Pone Diewe, ir gélbēk manę, mano Diewe! Nēsa tu ištinki wisus mano neprietelius į jû wéidą ir sukuli dantis Diewo-nesibijanczûjû.
9. Prie Pono Diewo randama pagálba, ir tawo žegnone ant tawo žmonû. Sēla.

4. Psalmas.

Palinksminójimo malda prieš swietomylinczûjû niekystę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant strunû.
2. Išklausyk manę, kada šaukiu, Diewe mano teisybês, tu manę palinksmini tužboj; buk man malonus ir išklausyk mano maldą!
3. Mieli ponai, ikkoley mano garbē bus gēdinama? Kaip jús taip labay mylite niekus ir melus taip rods norit! Sēla.
4. Pažinkite, kad Ponas Diewas sawo šwentůsus dywnay wadžoja; Ponas Diewas gird, kad aš jį meldžu.
5. Kad jús kerßijat, tay ne susigriešikit, kalbēkit sawo širdže ant sawo pátalo be laukdami. Sēla.
6. Apierawokit teisybę ir nusitikēkit Ponù Diewù.
7. Daug sáko: „kaip gal tas mums rodit, kas ger yra?"

Bet Pone Diewe, pakélk ant musû szwiesybę sawo wéido!
8. Tu palinksmini mano szirdi, kaczeig anie apsczey tur wyno ir jawû.
9. Asz gulu ir miegmi wisaip su pakajumi; nēsa tu wiens, Pone Diewe, gélbi manę, kad pakajingay gywenu.

5. Psalmas.

Malda už bažnyczą, priesz netikrûsius mokitojus.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant wamzdzû.
2. Pone Diewe, iszgirsk mano żodzus, dabokis ant mano sákimo!
3. Pérmanyk mano szauksmą, mans karálau ir mans Diewe, nēsa asz po tawo akiû melsůs?
4. Pone Diewe, ankszti norētum tu mano balsą klausyti, ankszti asz tawęspi prisigatáwisu ir dabosůs.
5. Nēsa tu ne esi Diewas pamēgstąs piktu elgimu; piktasis ne pasiliekt po tawo akiû.
6. Gyrpelnei ne iszsilaiko po tawo akiû; tu neapkenti wisus piktay dáranczus.
7. Tu prapuldai melagius; Ponas Diewas neapkencz kraujo trokisztanczûjû ir newiernûjû.
8. Bet asz eisu į tawo namus, ant didzôsês tawo malonês, ir melsůs ties tawo szwenta bažnycza tawo báimēje.
9. Pone Diewe, wadzok manę sawo teisybēje, dēl mano neprieteliû, taisyk sawo kélą pirm manęs!
10. Nēsa jû burnoj niera ney jokiôs tiesôs, jû widurei yra szirdiês kancza, jû nasrai yra atwira důbē, jie sawo liežuwjeis wiloja.
11. Káltink jûs, Diewe, kad lautus nû sawo dumôs; isztremk jûs dēl didzû jû péržengimû; nēsa jie sténgiasi priesz tawę.
12. Důk dzaugtisi wisiems, kurie tawim nusitik; důk jiems amžinay girtis, nēsa tu jûs apgini; důk dzaugtis tawim tiems, kurie tawo wárdą myl!
13. Nēsa tu, Pone Diewe, pérženoji teisůsus; tu wainikosi jûs su malone, kaip su skydu.

6. Psalmas.

Prisiwertimo malda dēl sweikátôs kuno bey duszios.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant asztůnû strunû.
2. Ak Pone Diewe, ne korawók manę sawo narse, neygi koznik manę sawo kerszte!
3. Pone Diewe, buk man malonus, nēs asz esmi silpnas;

gydik manę, Pone Diewe, nēsa mano káulai nusigando!

4. Ir mano dušia didey nusigando; ak tu, Pone Diewe, koley?

5. Grężkis, Pone Diewe, ir išgélbēk mano dušią, gélbēk manę dēl sawo loskôs!

6. Nēsa smertije ne atmenams esi; kas dēkawos taw pékloje?

7. Aš taip pailsau dusaujimu; aš wisą nákti šlápinu sawo pátalą ir sawo ášaromis drēkinu sawo paklodę.

8. Mano gymis pagédo dēl tužbôs ir paséno; nēs aš wisur prispáudžamas esmi.

9. Atstokite nů manęs wisi piktadējai; nēsa Pons Diewas gird mano werksmą.

10. Pons Diewas gird mano práššimą; mano maldą Pons Diewas priim.

11. Wisi mano neprietelei tur but apgēdinti ir didey išsigásti, ir atsigręžę umay gēdoj buti.

7. Psalmas.

Malda del išgélbejimo teisůju.

1. Nekaltybe Dowido, apie kurę Ponui Diewui giedójo dēl žodžiû Murino, Jeminito.

2. Tawimi, Pone Diewe, nusitikiu; mans Diewe, gélbēk manę nů wisû pérsekinējanczû, ir išgélbēk manę,

3. Kad jie mano dušią ne sugáutu, kaip lútai, ir ne suplēšitu, kadangi cže niera išgélbētojo.

4. Wiešpatie, mans Diewe, jey tokkai dariau, ir jey neteisybe yra mano rankosa;

5. Jey pikt attesējau pakajingay su manim gywénantiemsiems; arba jey tus, kurie be priežastiês manę neapkente, pažeidžau:

6. Tay mano neprietelius te pérsekinēja mano dušią ir te sugáuna ję, ir te pamina mano gywásti žémêspi, ir te paguldo mano garbę į dulkes! Sēla.

7. Kelkis, Pone Diewe, sawo narsè, išsikélk ant kéršto mano neprieteliû, ir įstatyk manę wēl į urēdą, kuri man pawélijei,

8. Kad žmones wēl tawęspi susirinktu; ir tû paczû dēl wēl atsikylēk!

9. Pons Diewas yra súdža ant žmonû. Súdik manę, Pone Diewe, pagal mano teisybę ir wiernybę!

10. Tesiláuja piktenybe Diewo-nesidijanczûjû, ir gélbēk teisůsus; nēsa tu, teisusis Diewe, mēgini širdis ir inkstus.

11. Mano ápsarga yra Diewop, kurs geroms širdims gélbti.

12. Diewas yra teisus súdža, ir Diewas kas dien grumždžąs.

13. Jey kas ne nor prisiwerstis, jis sawo kárdą pagalándo, ir sawo kilpini itempe ir mierija,
14. Ir ant to uždėjo smertiszkas strėlas, sawo wyliczas jis pataise ant nužudimo.
15. Sztay, tas pikt dumoja, nepaláima jis esti nėszczas, bet pagimdys nieką.
16. Jis důbę káse ir iszkáse ir ipůle i důbę, kurę padáre.
17. Jo nepaláima bus ant jo galwôs, ir jo nelabumas ant jo momens ateis.
18. Asz dėkawoju Ponui Diewui jo teisybês dėley, ir laupsisu wárdą Pono Diewo aukszczáusojo.

8. Psalmas.

Apie Kristaus karalystę, kentejimą ir garbę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant Gititôs.
2. Pone Diewe, ant musû wieszpatáujasis, kaip szlowingas esti tawo wárdas wisosa žémėse, kaip taw dėkawojama danguj!
3. Isz burnôs jaunû kudikėliû ir žindanczûjû máci pasigatáwijei dėl sawo nepriteliû, kad iszgaiszintumbei nepriteliu ir pasigiežanti.
4. Nėsa asz regėsu dangus, tawo pirsztû darbus, mėnesi ir žwaigždes, kures tu léidai.
5. Kasgi žmogus, kad tu jo atsimeni, ir žmogaus sunus, kad tu ji užstoji?
6. Tu důsi ji mažą wálandą nů Diewo prastota buti, bet garbė ir czéstimi ji apwainikosi.
7. Tu ji ponu padarysi ant darbû sawo rankû; wislab tu padėjei po jo kójomis:
8. Awis ir jauczus wisus, taipojau ir medines žwėris,
9. Paukszczus po dangum ir žuwis marose ir wislab, kas marose laikosi.
10. Pone Diewe, ant musû wieszpatáujasis, kaip szlowingas yra tawo wárdas wisosa žémėse!

9. Psalmas.

Dėkawonės giesmė už apturėta pérgalėjimą priesz nepritelius.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant Almot-Labėno.
2. Asz dėkawoju Ponui Diewui isz wisôs szirdiês ir pásakoju wisus tawo stebuklus.
3. Asz džaugiůs ir linksminůs tawije, ir laupsinu tawo wárdą, tu wisû Aukszczáusasis.
4. Kad tu mano nepritelius atbulus warei; jie půle ir prapůle po tawo akiû.
5. Nėsa tu iszwedi mano pro-

wą ir byłą; tu sėdi ant krasės, teisus sudża.
6. Tu bari pagonis ir nużawini Diewo-nesibijanczůsus, jû wárdą tu iszgaiszini wisados ir amżinay.
7. Karbai neprietelaus tur gálą; miestus tu apwertei; jû pamínklas sugaiszo su jeis.
8. Bet Pons Diews iszsilaiko amżinay; jis sawo krásę pataise ant súdo.
9. Ir jis żémę súdis teisey, ir żmones waldys tikray.
10. Ir Pons Diews yra pawárgusojo apgynimas, apgynimas bėdoje.
11. Todėl nusitik tawimi, kurie tawo wárdą pażysta; nėsa tu ne apléidi, kurie tawę, Pone Diewe, jėszko.
12. Laupsinkit Poną Diewą Zione gywénantiji, apréiszkite tarp żmonû jo darbus!
13. Nėsa jis atsimena ir klausa jû kraujo, ir ne użmirszta szauksmo pawargusûjû.
14. Pone Diewe, buk man malonus, dabókis mano wargo tarp neprieteliû! tu manę iszkeli isz smertiês wartû,
15. Kad asz pásakoczau wisą tawo szlowę wartůse dukters Zion, kad asz dżaugczaus dėl tawo pagálbôs,
16. Pagonys nugrimżdo důbėje, kurę jie buwo pagatáwiję; jû koja ikluwo i tinklą, kuri jie buwo spéndę.
17. Szitaipo pażystama yra, kad Pons Diews tiesą dáro. Diewo-nesibijąsis isipáinojo darbůse sawo rankû. Sėla.
18. Diewo-nesibijantieji tur peklon nuwaryti buti, wisi pagonai, kurie Diewo użmirszta.
19. Nėsa jis pawárgusojo ne taip abelnay użmirsz, ir nusitikėjims pawargusûjû ne pragaisz amżinay.
20. Pone Diewe, kélkis, kad żmones wirszų ne apturėtu; důk, kad wisi pagonai butu súditi po tawo akiû!
21. Důk jiems, Pone Diewe, baudėją, kad pagonai suprastu, sawę żmones ėsanczus. Sėla.

10. Psalmas.

Malda priesz bażnyczôs neprietelius.

Pone Diewe, kodėl taip toli atstoji ir slapaisi czėse bėdôs.
2. Kadangi Diewo-nesibijąsis iszdykumą pilnawoj, tur pawárgėlis kentėti; jie eit isz wieno ir pramáno piktus dáiktus.
3. Nėsa Diewo-nesibijąsis girasi isz sawo piktenybês; ir godingasis żegnojasi bluznidams Poną Diewą.
4. Diewo-nesibijąsis taip yra puikus ir rústus, kad ne atboj ney wieno; wisosa sawo piktenybėse jis Diewą nieku wercza.

5. Jis nesiláuja nů sawo dar-
bû niekados; tawo súdai toli
yra nůg jo; jis tyczodams el-
giasi su wisais sawo prieszinin-
kais.
6. Jis sáko sawo szirdije: „asz
niekaday ne busu apgalētas,
man niekaday nieks ne kenks.“
7. Jo burna yra pilna keiki-
mo, klastôs ir prigawimo; jo
liežuwis padáro rúpesti ir
procę.
8. Jis sēd ir tykoj dwarůse,
jis nekaltůsus slapta pasmàug,
jo ákys žúr i pawárgusiji.
9. Jis tykoj slapczey, kaip lú-
tas ůloj, jis tykoj, kad pawár-
gusiji sugautu; ir nutwera ji,
be traukdams ji i sawo tinklą.
10. Jis sumuszа ir suspáudža
bey stumdo žémêspi pawárgu-
siji gwoltu.
11. Jis sako sawo szirdije:
„Diewas tai užmirszo, jis sawo
wéidą paslēpe, jis tai niekaday
ne regēs.“
12. Kélkis, Pone Diewe, pa-
kélk sawo ranką, ne užmirszk
pawárgusojo!
13. Kodēl Diewo-nesibijąsis
Diewą blužnitu ir sawo szir-
dije tartu: „tu to ne atboji?“
14. Tu taczau regi, nēsa tu
žwalgai wárgą ir bēda; tawo
rankosa tai yra; pawárgulei
taw tai paliecawoja, tu esi si-
rátû gelbētojis.
15. Suláužik pēti Diewo-nesi-
bijanczo, ir pajēszkok piktenybę;
tay jo piktas elgimas amžinay
ne bus rastas.
16. Pons Diews yra karálus
wisados ir amžinay; pagonai
tur isz jo žémês sugaiszti.
17. Iszsiilgimą sirátû tu gir-
di, Pone Diewe; jû szirdis tik-
ray žino, kad tawo ausis to
dabojasi,
18. Kad tu teisey súdiji sirá-
toms bey pawárguliems, jeib
žmogus daugiaus ne tyczotu
ant žémês.

11. Psalmas.

Palinksminojimas priesz neprietelius randasi tikrame pasitikējime ant Pono Diewo.

1. Psalmas Dowido, pirm-
giedotins.
Asz nusitikiu Ponu Diewu;
kaipgi jús sákot mano duszіai,
ję turinczę paliekti, kaip pauksz-
tis ant kalnû?
2. Nēsa sztay, Diewo-nesibi-
jantieji itempja kilpini ir už-
dest sawo strēlas ant tempty-
wû, jeib slapczey száuditu ge-
růsus.
3. Nēsa jie apwercz grunta,
ką gi isztaisys teisusis?
4. Pons Diews yra sawo
szwentoj bažnyczoj; Pono Die-
wo kráse yra danguj; jo ákys
ant to dabojasi; jo akiû-woka
mēgina žmonû waikus.

5. Pons Diews mēgina teisyji; jo duszia neapkencz piktąji ir rods piktay dáranczůsus.
6. Jis důs lyti ant Diewonesibijanczûjû zaibais, ugnimi ir sēra, ir wētrą jiems důs į algą.
7. Pons Diews yra teisus ir mylis teisybę, todēl, kad jo wéidas weizd ant to, kas teisu yra.

12. Psalmas.

Malda uź iszláikimą maźojo pulkélio per Diewo źodį.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant asztůnû strunû.
2. Gélbēk, Pone Diewe! szwentûjû maź pastójo; ir tikinczûjû maź yra tarp źmonû waikû.
3. Wiens su antru niekus sznéka ir klastoja ir mokina isz ne susitáranczôs szirdiês.
4. Pone Diewe, iszgaiszink wisą newierną pasielgimą, ir lieźuwį puikey kalbantįjį!
5. Kurie sako: „musû lieźuwis tur wirszų apturēti, mums paréitis kalbēti; kas yra musû wieszpats?"
6. Kadangi siratos iszgaiszinamos yra, ir pawárgulei dusáuja, tay asz kélsůs, sáko Pons Diews, asz pagálbą důsu, kad drąsey mokinama butu.
7. Pono Diewo źodis yra kaistus, kaip sidábras ugnimi pérczystitas můlio půde, iszmēgintas septynis kartus.
8. Tu Pone Diewe, apsaugok jůs, ir apgink mus nů sziôs giminês amźinay.
9. Nēsa wisur randasi piktûjû, kur tokie pikti źmones tarp źmonû ponawója.

13. Psalmas.

Malda smutnybēje bey szirdiês tuźboje.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Pone Diewe, ikkoley nori manęs taip labay uźmirszti? ikkoley paslepi sawo wéidą nů manęs?
3. Ikkoley rúpisůs sawo duszioj ir tuźbisůs sawo szirdije kas dien? ikkoley mano nepriētelis ant manęs iszsikéls?
4. Ben źurēk szen ir iszklausyk manę, Wieszpatie mano Diewe! Pérszwiesk mano akis, jeib smertije ne uźmigczau,
5. Kad mano neprietelis nesigirtu, buk manę butu pérgakējęs; ir mano prieszininkai nesidźaugtus mano prapůlimo dēley!
6. Bet asz ant to nusitikiu, kad tu taip malonus esi; mano szirdis dźaugiasi, kad tu taip rods gélbi. Asz giedosu Ponui Diewui, kad jis man taip geray dáro.

14. Psalmas.

Pamokslas apie żmonû prapůlimą ir jû pagálbą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

Paikieji kalba sawo ßirdije: „niera Diewo.“ Jie niekam nedéra ir bjaurybe yra sawo elgime; cze niera ney wieno, kurs ką gér darytu.

2. Pons Diews pażwilgējo iß dangaus ant żmonû waikû, jeib regētu, bau butu kas ißmánąs ir Diewo klausąs.

3. Bet jie wisi atsikreipe, ir iß wieno wisi niekam nedéra; cze niera ney wieno, kurs gér darytu, ir ney wienintelio.

4. Argi ne nor piktadējû ney wiens to daboti, kurie mano żmones ryja, jeib penētus, bet Pono Diewo jie nesimeldża?

5. Czejau jie bijosi, bet Diewas yra prie giminês teisûjû.

6. Jús peikiat pawárgusojo rodą, bet Diewas yra jo nusitikējims.

7. Ak, kad pagálba iß Ziono ant Izrael ateitu, ir Pons Diews sawo apkáltůsus żmonēs atwadůtu! tai dżaugtusi Jokubas, ir Izrael butu linksmas.

15. Psalmas.

Gerujû dárbas ir wengimas.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, kas gywęs tawo namůse? kas pasiliks ant tawo ßwentojo kálno?

2. Kurs wiernay elgiasi ir geray dáro ir kalba tiesą iß ßirdiês.

3. Kursai sawo liężuwju ne apkalba, ir sawo ártimui pikto ne dáro, ir sawo ártimą ne niekina;

4. Kurs Diewo-nesibijánczûjû ne atboja, bet gárbina Diewobijanczůsus; kurs sawo ártimui prisēk ir tai attesa;

5. Kurs sawo pinigus ne důst ant palúkanû ir ne ima dowanû ant nekáltojo. Kurs tai dáro, tasai geray pasiliks.

16. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristaus kentējimą ir prisikēlimą.

1. Aukssinoji giesmē Dowido.

Apsaugok manę, Diewe, nēsa aß tawim nusitikiu.

2. Ak sakau Ponui Diewui: juk tu esi Ponas Diewas; aß tawęs dēl turu kentēti,

3. Uż ßwentůsus, kurie ant żémês yra, ir uż ßlowingůsus; ant tû aß turu wisą sawo pasimēgimą.

4. Bet anie, kurie kitu nusitik, turēs didę ßirdiês kanczą, aß jû gērimo apierôs ne apierawosu su krauju, ney jû wárdą į sawo burną ne imsu.

5. Bet Ponas Diewas yra m-

no lobis ir mano dalis; tu iszlaikai mano tēwiszkês dalykus.
6. Burta man pûle meilingay; man graźi tēwiszke i dalykus tékо.
7. Asz laupsinu Ponq Diewq, kurs mañ ródijo; ir mano inkstai pamokina manę nakczè.
8. Asz Ponq Diewq wisados laikau po sawo akiû; nēsa jis yra man prie deszinês, todel ir iszsilaikysu.
9. Todel dźaugiasi mano szirdis, ir mano garbē linksminasi, ir mano kunas gulēs pakájuje.
10. Nēsa tu ne palìksi mano dúsziq pékloje, ir ne pérleisi, kad tawo szwentasis sugèstu.
11. Tu man źinomq darai kélq ant gywastiês; po tawo akiû yra dźaugsmo apstumas, ir linksmas gywénimas po tawo deszinês amźinay.

17. Psalmas.

Malda uź sweikq mokslq ir szwentq elgimq.

1. Malda Dowido.
Pone Diewe, iszklausyk teisybę, dabokis mano szauksmo, iszmanyk mano máldq, kuri ne iszeit isz newiernôs burnôs!
2. Padaryk tu man prowq ir weizdēk tu ant teisybēs!
3. Tu mēgini mano szirdi ir atlankai ję nakczè, ir czystiji nę, ir ne randi nieko. Asz apsiēmjau, idant mano burna ne pérźengtu.
4. Asz apsisaugoju źodije tawo lupû nûg źmogiszkû darbû, ant kélo razbáininko.
5. Iszlaikyk mano wáikszczojimq ant tawo takû, kad mano źingsnei ne paslystu!
6. Asz szaukiau tawęsp, kad tu, Diewe, manę iszklausytumbei; prilenk sawo ausis manęsp, klausyk mano źodźiû!
7. Paródik sawo dywnqję malonę, tu Iszganytojau tawimi nusitikinczûjû, priesz tus, kurie priesz tawo dészinę sténgiasi.
8. Apsaugok manę kaip akiês wyzdi akije; apgink manę po pawēsu sawo sparnû,
9. Nû Diewo-nesibijanczûjû, kurie manę suardo; nû mano nepríeteliû, kurie isz wisû szalû mano duszią gáudo!
10. Jû rēbieji eiti isz wieno; jie puikey kalba sawo burna.
11. Kur mes waikszczojam, cze jie mus apstoja; sawo akis ant to nutaiso, kad mus źemyn parstumtu;
12. Lygey kaip lútas plēszimo uźsigeidęs, kaip jáunas lútas ûloje tùpys.
13. Pone Diewe, kélkis, apgalēk ji ir nuźémink ji; iszgélbēk mano duszią nû Diewo-nesibijanczûjû sawo kardu,
14. Nû źmonû tawo rankôs,

Pone Diewe, nůg żmonû ßio swieto, kurie sawo dalį tur sawo amże, kuriems tu pilwą pildai sawo skárbu, kurie tur waikû apsczeį, ir paliekt sawo atstánką sawo jauniemsiems!

15. Bet aß matysu tawo wéidą teisybēje, aß sotus busu, kada pabùsu pagal tawo wéidą.

18. Psalmas.

Dėkawonês giesmė uż Diewo gerybes.

1. Psalmas pirmgiedotins Dowido, Pono Diewo tarno, kursai kalbējo Ponui Diewui żodżus ßiôs Giesmês tůczēs, kaip Pons Diews jį buwo ißgélbējęs iß rankû jo neprieteliû ir nů rankôs Zaulo, ir tare:

2. Szirdingaį aß mylu tawę, Pone Diewe, mano stiprybe,

3. Pone Diewe, mano ůla, mano ißgelbētojis, mano Diewas, mano nusitikējimas, ant kurio nusitikiu, mano skydas ir rágas manō ißgánimo, ir mano apgynimas.

4. Aß Poną Diewą laupsisu ir praßysu, taį busu ißgélbētas nů sawo neprieteliû.

5. Nēsa manę apēme smertiês ryßei, ir upes Belial ißgandino manę.

6. Péklôs ryßei apēme manę, ir smertiês wirwes apgalējo manę.

7. Kada tużboj esmi, taį aß praßaus Poną Diewą ir ßaukiu sawo Diewop, taį jis ißklauso mano balsą iß sawo bażnyczôs, ir mano ßauksmas ateiti pas jį į jo ausis.

8. Zéme drebējo ir pasijùdinos, ir kalnû twirtybe krutējo ir wiskējo, kaip jis pakirßo.

9. Gáras ißējo iß jo nosiês, ir pústijanti ugnis iß jo burnôs, kad żaibáwo iß to.

10. Jis dangų palenke ir nużenge, ir tamsu buwo po jo kójomis.

11. Ir jis ējo ant Kērubo, ir atlieke; jis lákste ant wējo sparnû.

12. Jo ßētra aplink jį buwo tamsi, ir jůdi drumstus débesei, kuriůse jisai buwo użslēptas.

13. Nů żibējimo pirm jo pérsiskyre débesys su ledais ir su żaibáwimais.

14. Ir Pons Diews growe danguj, ir Aukßczáusasis ißléido sawo perkúną su ledais ir su żaibais.

15. Jis ßowe sawo stulpus ir ißbarste jůs; jis dideį dawe żaibůti ir ißgandino jůs.

16. Taį regimi buwo didi twanai, ir żémês gruntas buwo atdengtas, Pone Diewe, nůg tawo barimo, nůg kwápo ir pútimo tawo nosiês.

17. Jis ißsunte iß aukßto

gabéno manę, ir ißtrauke manę
iß didzû wandenû.
18. Jis ißgélbējo manę nůg
stiprûjû mano neprieteliû, nůg
manęs neapkenczanczûjû, kurie
man per macnus buwo,
19. Kurie manę apgalējo czē-
se mano nepaláimôs; ir Ponas
Diewas stójosi man nusitikēji-
mu,
20. Jr ißwede manę ant rui-
mo; jis ißtrauke manę, nēs jis
pasimēgo manimi.
21. Ponas Diewas man geray
dáro pagal mano teisybę, ir
užmoka man pagal czystybę
mano rankû.
22. Nēsa aß laikau Pono Die-
wo kelùs ir ne esmi piktas prieß
sawo Diewą.
23. Nēsa wisus jo súdus aß
turu po akiû, ir jo prisákimus
ne paniekinu.
24. Bet aß esmi bet nůtar-
tiês po jo akiû ir saugojůs nů-
griekû.
25. Todēl Pons Diews man
užmoka pagal mano teisybę,
pagal czystybę mano rankû po
sawo akiû.
26. Pas ßwentůsus tu esi
ßwentas, ir pas gerůsus tu esi
géras,
27. Jr pas czystůsus tu esi
czystas, ir pas pérkreiptůsus tu
esi pérkreiptas.
28. Nēsa tu gélbi pawargusû-
sus žmones, ir pasididzůjanczû
akis tu pažémini.
29. Nēsa tu pérßwieti ma-
no žibnycza; Wießpats mano
Diewas daro mano tamsybę
ßwiesą.
30. Nēsa su tawim aß galu
zalnieriû pulkus parmußti, ir su
sawo Diewu per múrus ßokt.
31. Diewo kelai yra be nů-
tartiês; Pono Diewo žodzei
yra pérskaistinti; jis yra ap-
sarga wisiems jůmi nusitikin-
tiems.
32. Nēsa kamè yra Diewas
be to Diewo? arba apgintojis,
nēt musû Diewas?
33. Diews ißrēdo manę su
mace, ir dáro mano kelùs be
nůtartiês.
34. Jis dáro mano kojas lyg
élnams, ir pastáto manę ant
mano aukßtybês.
35. Jis mokina mano ranką
karáuti, ir mokina mano péti
warini kilpini itempti;
36. Jr důdi man skydą sawo
ißgánimo, ir tawo déßine stip-
rin manę; ir pažémindams ma-
nę didzu tu manę darai.
37, Tu po manim wietą da-
rai wáikßczoti, kad mano kójos
ne paslystu.
38. Aß wysu sawo neprietе-
lius ir jůs sugáusu, ir ne su-
grysßu, ik aß busu jůs užmu-
ßęs.

39 Aß jůs ſumußiu, ir jie man'ęs ne atſigis: jie tur pulti po mano kojû.
40. Tu gali manę ißrēdyt ſtiprybè ant kowôs, tu gali po manim mèſti ſtėngianczůſus prieß manę.
41. Tu man důdi mano neprietelius ant pabēgimo, jeib manę neapkenczanczůſus ißpúſticzau.
42. Jie ßaukia, bet cze niera gelbētojo; Diewop, ale jiſai ne atſiliepja jiems.
43. Aß jůs ſutriſu, kaip dulkes nů wējo; aß jůs nugręſu, kaip purwus nůg úlyczôs.
44. Tu gélbi manę nůg żmonû, wáidą kélanczûjû, ir darai manę galwa tarp pagonû; żmones, kurus ne pażinau, ßlużija man.
45. Jie klauſo manęs ſu paklusnoms auſimis; ir ſwetimieji waikai manęs ne iweike.
46. Swetimieji waikai apálpſta ir ſpárdoſi ſawo páncząſe.
47. Ponas Diewas gywas yra, ir pagirtas buk mano apgynimas! ir Diewas mano ißgánimo turētu buti paáukßtintas.
48. Diewas, kurſai man důſti pagieżimą ir ſylija żmones po manimi;
49. Kurs ißgélbti manę nů mano neprietelû, ir paáukßtin manę iß tû, kurie prieß manę ſtengiaſi; tu ißgélbi manę nů neteiſujû.
50. Todēl dēkawoſu taw, Pone Diewe, tarp pagónû, ir tawo wardui laupſę giedoſu,
51. Kurſai ſawo karálui didi ißgánimą ißródo, ir gér dáro ſawo pamoſtitamui, Dowidui, ir jo waikams amżinay.

19. Pſalmas.

Pamokslas apię Kriſtų, jo żodi ir apię tikrąjį priſiwertimą.

1. Pſalmas Dowido, pirmgiedótins.
2. Dángus páſakoja Diewo garbę, ir twirtybe apſáko jo rankû dárbus.
3. Diena dienai paſáko, ir naktis nákczei praneßa.
4. Niera ney liezuwjo, ney kalbôs, kur ne girdims butu jû balſas.
5. Jû ſtrúnos (ßnúras) ißeina i wiſas żemès, ir jû żodzei iki ſwieto kraßtû; jis ſaulei namus jůſe padáre.
6. Ir ta ißeiti, kaip jaunikis iß ſawo kamárôs, ir dżaugiaſi kaip karżygis, tekēti kelû.
7. Ji użteka wiename dangaus kraßtè; apeit iki wēl to kraßto; ir ney joks daikts ne paſlápomas nůg jôs karßczio.
8. Zokanas Pono Diewo yra be nůtartiês ir atgaiwina du-

ßią. Lůdimas Pono Diewo ne wiloj, ir neprotingus dáro protingais.
9. Prisákimai Pono Diewo yra geri ir palinksmin ßirdi. Isakimai Pono Diewo yra skaistus ir pérßwiecz akis.
10. Báime Pono Diewo yra czysta ir ißsilaiko amżinay. Súdai Pono Diewo yra tikri, wisi teisus.
11. Jie yra brangesni uż auksą ir uż daugumą grażaus aukso; jie saldesni uż médų ir uż sywą medaus.
12. O ir tawo tárnas per jůs graudénamas; ir kursai jůs laiko, tas tur didę algą.
13. Kas gal numanyti, kiek kartů jis nusidest? atléisk man ir neżinomus nusidējimus!
14. Apsaugok taipojau sawo tárną nů pasididżůjanczůjů, kad jie ant manęs ne ponawótu! tay aß busu be nůtartiês, ir ne káltas didżio nusidējimo.
15. Důk taw itikti żodi mano burnôs, ir kalbējimą mano ßirdiês po tawo akiů, Pone Diewe, mano apgintojau ir mano ißganytojau!

20. Psalmas.

Padónů malda uż sawo wyrausybę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Ponas Diewas te ißklauso tawę bēdoje; wárdas Diewo Jokubo te apgin tawę!
3. Jis te atsuncz taw pagálbą nů ßwentinyczôs, ir te pastiprin tawę iß Zion!
4. Jis te atsimen tawo wálgimo apierôs, ir tawo déginimo apiera t'esie riebi! Sēla.
5. Jis taw te důda, ko tawo ßirdis geidż, ir te ißpildo wisas tawo mislis!
6. Giramies, kad tu mus gélbi, ir wardan sawo Diewo pakelam sawo karuną. Diewas te důda taw wislab, ko praßai!
7. Dabar aß suprantu, kad Ponas Diewas sawo mostitąji pagélbti ir ji ißklauso sawo ßwentame danguje; jo deßine ranka gélbti sylingay.
8. Anie nusitik ant sawo weżimů bey żirgů, bet mes atsimenam wardo Wießpatiês sawo Diewo.
9. Jie yra pardaużti ir parpůle; bet mes status stowim.
10. Gélbēk, Pone Diewe! karálau, ißklausyk mus ßaukianczus!

21. Psalmas.

Kriksczonů pérgalējimas neprieteliu.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Pone Diewe, karálus dżaugiasi tawo macije, ir kaip didey

jis linksmas yra iß tawo pagálbôs!

3. Tu jam důdi jo ßirdiês wékijimą, ir ne užgini jam, ko jo burna praßo. Sēla.

4. Nēsa tu užpili jį su gera žegnome, tû uždedi ant jo galwôs aukso wainiką.

5. Jis práßo tawę ámžio ißlaikimo, tay důti tu jamui ilgą ámžią wisados ir amžinay.

6. Jis tur didę garbę iß tawo padējimo, tu dedi garbę ir grażůmą ant jo,

7. Nēsa tu statai jį žegnojimu amžinay, tu palinksmini jį linksmybe sawo wéido.

8. Nēsa karálus nusitik ant Pono Diewo, ir per Aukßczáusojo loską jis drutay ißsilaikys.

9. Tawo ranka ras wisus tawo neprietelius, tawo deßine ras tawę neapkenczanczus.

10. Tu padarysi jůs kaip ugniês péczu, kada tu į jůs žwelgsi. Ponas Diewas prarys jůs sawo narse; ugnis jůs suēs.

11. Jû waisų tu ißgaißįsi nů žémês, ir jû sēklą nů žmonû waikû.

12. Nēsa jie dumójo taw piktą daryti ir ißmislijo mislis, kurias ne galējo ißtesēti.

13. Nēsa tu padarysi jůs péczeis, sawo temptywa tu prieß jû wéidą mierisi.

14. Pone Diewe, pasikélk sawo syloje! tay mes laupsįsim ir gárbįsim tawo máci.

22. Psalmas.

Praraḱáwimas apie Kristaus kentējimą ir garbę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins apie pagálbą ankšti sulaukiamąję.

2. Mans Diewe, mans Diewe, kodēl tu manę prastojei? Aß raudóju, ale mano pagálba toli yra.

3. Mans Diewe, dienomis aß ßaukiu, tay tu ne atsiliepi; ir naktimis taipojau aß ne tylu.

4. Ale tu esi ßwentas, kursai gyweni garbēje Izrael.

5. Músû tēwai tawim nusitikējo, ir kaip jie nusitikējo, tu ißgélbējei jůs.

6. Tawęsp jie ßauke, ir buwo ißgélbēti; jie nusitikējo tawimi, ir ne buwo apgēdinti.

7. Bet aß esmi kirmēlē, ir ne žmogus; žmonû jůkas ir swieto paniekinimas.

8. Wisi, kurie rég manę, jůkiasi iß manęs; ißsižodami jie kráto gálwas:

9. „Te skundžasi Ponui Diewui, tas te gélbti jamui, ir te ißgélbti jį, jey jis jůmi mēgsta.“

10. Nēsa tu manę ißtrauk-

iß mano motinôs żywáto, tu buwai man nusitikējimu, man dar be ēsant prie kruczû motinôs.

11. Ant tawęs esmi mestas iß motinôs żywáto, tu esi mano Diewas nůg żywáto mano augywês.

12. Ne atsitolink nůg manęs, nēsa tużba arti yra, nēs niera czonay gelbētojo!

13. Didi wérßei manę apstójo; riebus jauczei apgule manę.

14. Sawo nasrus jie atwer prieß manę, kaip rēkiąsis ir dráskąsis lútas.

15. Aß ißlietas esmi kaip wandů, wisi mano káulai ißiro, mano ßirdis kune yra kaip sutirpytas wáßkas.

16. Mano syla ißdżúwo kaip ßuke, ir mano lieżuwis prilipo prie gomurû; ir tu pagulbei manę į smertiês dulkes.

17. Nēsa ßunys apstójo manę, ir piktûjû pulkas apgule manę, jie mano rankas ir kojas pérskwerbe.

18. Aß galēczau wisus sawo káulus suskaityti, ir jie rég ir máto sawo pasimēgimą ant manęs.

19. Jie ißdalija mano rubus tarp sawęs, ir méta burtą ant mano gēlumbês.

20. Bet tu, Pone Diewo, ne atsitolink! mano stiprybe, skubikis man ant pagálbôs!

21. Ißgélbēk mano dußią nů kardo, mano wienturtę nů ßunû!

22. Ißgélbēk manę iß nasrû lúto, ir ißwadůk manę nů wienragiû!

23. Aß tawo wárdą pranēßiu sawo broliams, aß tawę surinkime pagirsu.

24. Girkite Poną Diewą, kurie jo bijoties; pagárbinkite jį wisi waikai Jokubo, ir jo bijokities wisi waikai Izrael!

25. Nēsa jis ne paniekino, ney nieku werte wargus pawárguso, ney sawo wéidą nůg jo paslēpe; ir kaip jis jopi ßauke, ißklause jisai.

26. Tawę aß laupsisu didime surinkime; aß sawo prieżadas atliksu po akiû jo pasibijanczûjû.

27. Pawárgulei wálgis iki pasótinti bus; kurie Poną Diewą jēßko, garbis jį; jusû ßirdis amżinay patèks.

28. Te esie priminta wiso swieto kraßtams, idant jie Diewop prisiwérstu, ir melstusi po jo akiû wisos gimines pagonû.

29. Nēsa Pons Diews tur karalystę, ir jis ponawój tarp pagonû.

30. Wisi rebieji ant żémês wálgys ir melsis; po jo akiû

klónosis wisi, kurie dulkēse gul, ir kurie taip wargingay pénasi.

31. Jis turēs sēklą, kuri jam slúzis; apie Poną Diewą sakyta bus iki waikû waikams.

32. Jie ateis ir apsakys jo teisybę zmonēms, kurie uzgims, jog jisai tai daro.

23. Psalmas.

Kristus musû ganytojis ir aprupintojis.

1. Psalmas Dowido.

Pons Diewas yr mano ganytojis, as nieko ne pristokśu.

2. Jis gáno manę ant zalûjanczôs lankôs ir wéda manę prie swiezo wandens.

3. Jis atgaiwina mano dusią; jis wéda manę tikrù kelù dēl sawo wardo.

4. Ir norint as wáiksczoczau tamsoj dauboj, nesibijaus ney jokios isskádôs, nēsa tu su manim esi; tawo lazda bey rámtis linksmina manę.

5. Tu pagatáwiji po mano akiû stálą priess mano neprietelius; tu móstiji mano gálwą aliejumi, ir pripili man sklidinay.

6. Gerybe ir mielasirdingyste séks manę per wisą mano ámzią, ir pasilikśu namûse Pono Diewo wisados.

24. Psalmas.

Apie Kristu, garbês karálų.

Zéme yra Pono Diewo, ir kas toje yra, zémês wietos ir kas ant tû gywéna.

2. Nēsa jis tą prie jurû nugruntawójo ir prie wandenû priprówijo.

3. Kas eis ant kálno Pono Diewo? ir kas stowēs jo swentoje wietoje!

4. Kurs nekaltas rankas tur ir czystôs sirdiês yra, kursai ne mēgsta piktu pamokslu ir nesibázija neteisey:

5. Tas gaus zegnonę iss Pono Diewo, ir teisybę iss Diewo sawo issgánimo.

6. Tai yra ta giminē, kuri jo klauso, kuri jēsko tawo wéidą, Jokub. Sēlą.

7. Wartus darykite placzus ir duris swiete auksztas, jeib garbês karálus ieitu!

8. Kas yra tas karálus garbês? Jisai yra Ponas Diewas stiprus bey galys, Wiesspats, galys kowoje.

9. Darykite placzus wartus, ir duris swiete auksztas, jeib garbês karálus ieitu.

10. Kas yra tas garbês karálus? Jis yra Ponas Diewas Zebaot, jisai yra karálus garbês. Sēla.

25. Psalmas.

Malda dėl Diewo waldimo, malonės ir apgynimo.

1. Psalmas Dowido.
Tawęs, Pone Diewe, išsiilgstu.
2. Mans Diewe, tawimi aß nusitikiu. Ne dûk man buti gēdoje, kad mano neprietelei nesidžaugtus ant manęs!
3. Nēsa ney wiens ne bus gēdoje, kursai tawęs laukia, bet gēdoje tur buti piktieji papeiktojei.
4. Pone Diewe, parodik man sawo kelùs ir pamokink manę sawo takùs!
5. Wadžok manę sawo teisybēj ir mokink manę; nēsa tu esi tas Diewas, kurs manę gélbti; kas dien aß laukiu tawęs.
6. Atsimink, Pone Diewe, sawo mielaßirdingystês ir sawo loskôs, kuri nû pradžôs swieto buwo!
7. Ne atsimink griekû mano jaunystês, ney mano pérženginimo, bet atsimink manęs pagal sawo mielaßirdingystę, dēl sawo loskôs!
8. Ponas Diewas gérs yra ir teisus, todēl pamokina grießnûsus ant kélo.
9. Jis wadžoj pawárgulus tikray ir mokina pawárgulus sawo kélą,
10. Kelai Pono Diewo yra abelnay gerybe ir tiesa, tiems, kurie laiko jo derējimą ir lùdimus.
11. Dēl sawo wardo, Pone Diewe, buk malonus mano nusidējimui, kursai didis yra!
12. Kas yra tasai, kurs Pono Diewo bijosi? Jis jį mokis gerausiąjį kélą.
13. Jo dußia sulauks gerû dienû, ir jo waikai gaus žémę.
14. Paslēptine Pono Diewo yra tarp tû, kurie jo bijosi; ir sawo derējimą jis dûsi jiems žinoti.
15. Mano ákys wisados weizd ant Pono Diewo, nēsa jis ißtrauks mano kóją iß tinklo.
16. Gręßkis manęsp ir buk man malonus! nēsa aß apléistas ir pawárgęs esmi.
17. Túžba mano ßirdiês yra didi; ißwésk manę iß mano bēdôs!
18. Dabokis mano smutkôs bey wargû, ir atléisk man wisus mano griekus!
19. Dabokis, kad taip daug yra mano neprieteliû ir neapkencž manę iß piktumo.
20. Apsaugok mano dußią ir ißgélbēk manę, ne dûk manę gēdoje buti, nēsa aß tawim nusitikiu.
21. Prastybe ir teisybe te apsaugoj manę, nēsa aß laukiu tawęs.

22. Diewe, iszgélbēk Izrael isz wisôs jo bēdôs!

26. Psalmas.

Malda. del nekaltybês iszgélbejimo.

1. Psalmas Dowido.
Pone Diewe, daryk man prową, nēs asz esmi nekáltas! Asz nusitikiu Ponu Diewu, todēl ne pulsu.

2. Mēgink manę, Pone Diewe, ir bandyk manę; czystik mano inkstus ir mano szirdi!

3. Nēsa tawo malone yra po mano akiû, ir asz waikszczoju tawo tiesoj.

4. Asz ne sēdzu prie nelabûjû żmonû, neygi turu draugystês su newiernaiseis;

5. Asz neapkenczu surinkimą piktûjû, ney sēdzu pas Diewo-nesibijanczůsus.

6. Asz mazgoju sawo rankas nekaltybe ir laikaus, Pone Diewe, prie tawo altóraus,

7. Kur girdims yra balsas dēkawójimo, ir kur sákomi yra wisi tawo stebuklai.

8. Pone Diewe, asz mylu wietą tawo namû, ir wietą, kur tawo garbē laikosi.

9. Ne pagrēbk mano duszią su griesznaiseis, ney mano gywasti su kraujo troksztanczeiseis,

10. Kurie klastomis elgiasi ir rods priima dowanas.

11. Bet asz elgiûs nekaltay. Iszgélbēk manę ir buk man malonus!

12. Mano koja eiti tikray; asz tawę, Pone Diewe, laupsiksu surinkimůse.

27. Psalmas.

Palinksminojimas ir szwiesybe isz Diewo ir jo żódzio.

1. Psalmas Dowido.
Ponas Diewas yr mano szwiesybe ir mano iszgánimas, ko asz bijoczaus? Ponas Diewas yr mano gywastiês macis, ko asz baisēczaus?

2. Todēl, jey piktieji, mano prieszininkai ir neprietelei, manęspi ártintus, mano kuną praryti, jie pátys tur nusitrenkti ir pulti.

3. Kaczeig pulkai priesz manę kélasi, mano szirdis taczau nesibijos; kaczeig káras priesz manę pasikéla, asz taczau nusitikiu jůmi.

4. Wieno dáikto asz praszau isz Pono Diewo, tą rods turēczau: kad pasilikczau Diewo namůse per wisą sawą ámżią, matyti grażus paszlûżijimus Pono Diewo ir atlankyti jo bażnyczą.

5. Nēsa jis dengia manę sawo namůse piktame czēse jis paslēpja manę sawo szētroje, ir paáuksztin manę ant ůlôs;

6. Ir dabar iszkéls mano gál-

wą ant mano neprieteliû aplink manę stówinczûjû, tay jo namûse laupsę apierawosu; aß laupsisu ir ßlowisu Poną Diewą.
7. Pone Diewe, klausyk mano balsą, kad aß ßauk.u; buk man malonus ir ißklausyk manę!
8. Mano ßirdis taw primena tawo żodi: „jús turit mano wéidą jëßkot;" todël aß ir jëßkau, Pone Diewe, tawo wéidą.
9. Ne slëpk sawo wéidą nů manęs, ir ne patremk sawo tárną narse, nës tu esi mano pagálba, ne apléisk manę ir ne attráuk sawo ranką nů manęs, Diewe, mano ißgánimas!
10. Nës mano tëwas ir mano motina prastoja manę, ale Ponas Diewas manę priima.
11. Pone Diewe, rodik man sawó kélą, ir wadżok manę tiesûju taku dël mano neprieteliû!
12. Ne ißdůk manę i walę mano neprieteliû! nësa newierni ludininkai stow prieß manę, ir neteisey man dáro be báimês.
13. Bet aß taczau tikiu, jog aß regësu gerybę Pono Diewo żémeje gywûjû.
14. Lauk Pono Diewo; buk linksmas, ne nusimink, ir lauk Pono Diewo!

28. Psalmas.

Malda prieß newiernůsius żmones.

1. Psalmas Dowido.
Kad aß ßaukiu tawęsp, Pone Diewe, mano apgynimas, tay ne tylëk, jeib taw tylint aß ne buczau lygus tiems, kurie pëklon nueiti.
2. Klausyk balsą mano praßimo, kad aß tawęsp ßaukiu, kad aß sawo rankas pakelu ßwenczausôsp tawo wietôsp.
3. Ne trauk manę drauge tarp Diewo-nesibijanczûjû ir tarp piktadëjû, kurie prietelißkay kalba su sawo ártimu ir ßirdije pikt dumoja.
4. Důk jiems pagal jû piktą elgimą; důk jiems pagal dárbus jû rankû; użmokëk jiems, ką jie nupélne!
5. Nësa jie ne nor daboti ant wéikalo Pono Diewo, neygi ant darbû jo rankû; todël jisai jůs ißardys ir ne atbudawos.
6. Paßlowintas t'esie Ponas Diewas, nësa jisai ißklauso balsą mano práßimo.
7. Ponas Diewas yra mano stiprybe ir mano skydas, ant jo nusitik mano ßirdis, ir man yra pagélbëta; ir mano ßirdis yra linksma, ir aß jam dëkawosu sawo giesme.
8. Ponas Diewas yra jû stiprybe, jis yra ta stiprybe, kuri jo mostitamjam gélbti.

9. Gélbêk sawo žmones, ir péržegnok sawo dalį, ir ganyk bey paáukßtink jůs amžinay!

29. Psalmas.

Prarakáwimas apie perkúna Diewo žódžio.

1. Psalmas Dowido.
Atnéßkit Ponui Diewui, jús macnieji, atnéßkit Ponui Diewui garbę ir stiprybę,
2. Atnéßkit Ponui Diewui gárbę jo wardo, melskities Pono Diewo ßwentais rubais aprēdyti!
3. Balsas Pono Diewo eiti ant wandenû; Diewas garbês gráuja, Ponas Diewas ant didžû wandenû.
4. Balsas Pono Diewo eiti su syla, balsas Pono Diewo eiti ßlowingay.
5. Balsas Pono Diewo suláužo cēdrus, Ponas Diewas sulaužo cēdrus ant Libanono,
6. Ir dáro jůs láiganczus kaip werßus, Libanon ir Sirijon kaip jauną wienragį.
7. Balsas Pono Diewo kerta kaip ugniês liepsna.
8. Balsas Pono Diewo sujùdina púsczas, balsas Pono Diewo sujùdina púsczas Kádes.
9. Balsas Pono Diewo sujùdina lones ir nunůgin girès; ir jo bažnyczoj kožnas jį garbis.
10. Ponas Diewas sēd padaryti griekkwanį; ir Ponas Diewas pasiliekt karálumi amžinay.
11. Ponas Diewas důs sawo žmonēms sylôs; Ponas Diewas žegnos sawo žmones pakájumi.

30. Psalmas.

Dēkawone už Diewo loską warge ir bēdoje.

1. Psalmas, pirmgiedotins apie paßwentinimą namû Dowido.
2. Aß laupsinu tawę, Pone Diewe, nēsa tu manę paáukßtinai, ir ne důdi mano neprietelíams džaugtis iß manęs.
3. Wießpatie, mans Diewe, kaip tawęspi ßaukiau, tu ißgydei manę.
4. Pone Diewe, tu mano dußią iß péklôs ißwedei; tu manę gywą ißlaikei, aniems péklon nužengiant.
5. Jús ßwentieji, laupsinkit Poną Diewą, dēkawokit ir garbinkit jo ßwentybę!
6. Nēsa jo kérßtas patenka akiês mirksnį, ir jis mēgstasi gywasczio; wákarais yra wérksmas, ir rytmeczeis džaugsmas.
7. Bet aß tariau, man geray ēsant: aß niekaday ne parpulsu.
8. Nēsa, Pone Diewe, sawo pasimēgimu mano kálną pastiprinai; bet kaip wéidą sawo paslēpei, nusigandau.

9. Aß, Pone Diewe, ßaukſu tawęſp; Ponq Diewq aß melſu.
10. Kam dėra mano kraujas, man numirus? Ar dėkawos taw dulkes ir tawo wiernyſtę bau praneß?
11. Pone Diewe, klauſyk, ir buk man malonus; Pone Diewe, buk man gelbėtojis!
12. Tu mano dejáwimą pérwerti į ßokinėjimą; tu mano źáką ißwilkai ir dzaugſmu manę apjůſei,
13. Kad taw laupſę giedotu mano dußia ir ne nutiltu. Wießpatie, mans Diewe, aß taw dėkawoſu amźinay.

31. Pſalmas.

Nuſitikėjimas ne důſt nęy jokioj bėdoje gėdoje buti.

1. Pſalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Pone Diewe, aß tawim nuſitikiu, ne důk manę niekaday gėdoje buti; ißgélbėk manę per ſawo teiſybę!
3. Prilenk ſawo auſis manęſp, ſkubrey gélbėk manę! Buk man ſtipri ůla ir pilimi, jeib manę gélbėtumbei!
4. Nėſa tu eſi man ůla ir pilimi; dėl ſawo wardo norėtumbei manę wadzot ir wéſti.
5. Tu norėtumbei manę iß ..o ißtráukti, kuri jie man ſpénde; nėſa tu eſi mano ſtiprybe.
6. Į tawo rankas aß padůmi ſawo dußią; tu manę iß gélbėjei, Wießpatie, tu wiernaſis Diewe.
7. Aß neapkenczu laikanczûjù ant pikto pamókſlo, bet aß nůſitikiu Ponu Diewu.
8. Aß dzaugiůs ir linkſmas eſmi iß tawo loſkôs, kad tu padaboji ant mano wargo ir paźyſti mano dußią bėdoje,
9. Ir ne padůdi manę į rankas nepríetelíaus; tu paſtatai mano kojas ant placzôs wietôs.
10. Pone Diewe, buk man malonus, nės aß eſmi tuźboj; mano gymis pagédo dėl ſmutkôs, priegtam mano dußia ir kunas;
11. Nės mano ámźias nuſimáźino dėl ſmutkôs ir mano czėſas dėl duſáujimo; mano ſtiprybe pagédo dėl mano nuſidėjimo, ir mano káulai ißdzúwo.
12. Man taip pikt yra, kad aß gėda paſtojau mano kaimynams ir baidykle mano gentims; kurie manę rėg ant ulyczôs, bėg nů manęs.
13. Uźmirßtas eſmi ßirdije, kaip numiręſis; aß paſtojau, kaip ſudauźyts rykas.
14. Nėſa daug koloj manę

bjaurey, kad kožnas manęs baidos; jie dumja tarp sawęs prieß manę ir dumoj manę nužawinti.
15. Bet aß, Pone Diewe, tawim nusitikiu, sakydams: tu esi mano Diewas.
16. Mano czēsas yra tawo rankosa; ißgélbēk manę nů rankû mano nepriëteliû ir nů tû, kurie manę pérsekinēja.
17. Důk žibēti sawo wéidą ant tawo tarno; gélbēk manę per sawo malonę!
18. Pone Diewe, ne důk manę gēdoj buti, nēsa aß tawęsp ßaukiu; Diewo-nesibijantieji gēdoje tur buti ir nutilditi pékloje.
19. Nutilti turētu wisû newiernûjû nasrai, kurie prieß teisųjį stączey, puikey ir papeiktinay kalba.
20. Kaip didi yra tawo malone, kurę sláptomis ißlaikei tiems, kurie tawęs bijos, ir parodai tiems, kurie po žmonû akiû tawimi nusitik.
21. Tu jůs paslēpi slapta prie sawęs nů kóžno tyczáwimo; tu užedngi jůs namůse nůg liežuwjû waidijanczûjû.
22. Pagirtas t'esie Ponas Diewas, kad indywną gerybę man parode stiprame mieste!
23. Nēs aß sakiau sawo drebējime: aß esmi patremtas nů tawo akiû; taczau klausei balsą mano práßimo, kad tawęspi ßaukiau.
24. Mylēkite Poną Diewą, wisi jo ßwentieji! tikinczůsus apsaugoj Ponas Diewas, bet bagotingay užmoka puikawojanczamjam.
25. Bukite linksmi ir ne nusiminkite, wisi, kurie jůs Pono Diewo láukiat!

32. Psalmas.

Apie apteisinima.

1. Pamokinimas Dowido.
Geray tam, kuriam péržengimai atléisti, kuriam griekai apdengti yra.
2. Geray tam žmogui, kuriam Ponas Diewas nusidējimus ne prirokůj, kurio dwásēje niera wylaus.
3. Nēs kad aß norējau jůs užtylēti, ißdžúwo mano káulai, dēl mano dienißkojo waitojimo.
4. Nes tawo ranka sunki buwo ant manęs dieną bey nákti, jog mano drēgnumas ißdžúwo, kaip antay wásarą džústa. Sēla.
5. Todēl aß taw ißsipažystu sawo griekus ir ne slēpju sawo nusidējimus. Aß tariau: aß ißsipažisu Ponui Diewui sawo péržengimus; tay atléidai man nusidējimus mano griekû. Sēlą.

6. Dēl to melsis tawę wisi szwentieji tikru czēsu; todēl, kad rasis didi twanai wandens, tay anie ne prieis jůs.

7. Tu esi man apgintojis; apsaugok manę nů tużbôs, kad asz iszgélbētas tikray linksmay galēczau gárbinti. Sēla.

8. Asz tawę pamokisu ir taw kélią rôdisu, kuriům wáikszczosi; asz sawo akimis tawę wadżosu.

9. Ne bukit kaip arklei ir ásilai, kurie ne iszmáno, kuriems reik kámanas ir żaislus į burną dēt, kad jie ne nor tawęspi.

10. Diewo-nesibijąsis turdaug wargû, bet Ponui Diewui nusitikintįjį gerybe apglobs.

11. Dżaugkities Ponù Diewu ir bukit linksmi, jús teisieji, ir gárbinkit wisi jús gerieji!

33. Psalmas.

Musû szirdiês dżaugsmas randasi pagárbinime Pono Diewo gerybjû.

1. Dżaugkities, jús teisieji, Ponu Diewu; gerieji tur jį geray laupsinti.

2. Dēkawokit Ponui Diewui su árpomis, ir giedokit jam laupsês giesmę ant psalteraus dészimts strunû!

3. Giedokit jam naują giesmę! geray żaiskite ant żaislû, strunas turinczû su skambējimu!

4. Nēsa Diewo żodis yra teisus; ir ką jisai żáda, tai attesa tikray.

5. Jis myl teisybę ir súdą; żéme pilna yra gerybês Pono Diewo.

6. Dangus żodżu Pono Diewo yra sutwértas, ir wisi jo pulkai dwase jo burnôs.

7. Jis sulaiko wandenį juroſa, kaip ryke, ir dést gilumus į paslēptą.

8. Wisas swietas te prisibijos Pono Diewo, ir po jo akiû te dreb wislab, kas gywa yra!

9. Nēsa jam kalbant stojasi, jam prisákant gatawa ant żémês.

10. Ponas Diewas iszniekina pagonû rôdą ir nulenkia żmonû dumas.

11. Ir Pono Diewo roda pasiliekt amżinay, jo szirdiês dumos wisados.

12. Gér tiems żmonēms, kuriû Wieszpats Diewas yra; żmonēms, kurus saw ant tēwonystês apsirinkęs.

13. Ponas Diewas isz dangaus máto, ir rég wisû żmonû waikus.

14. Nů sawo stiprojo sósto jis rég ant wisû gywénanczû ant żémês.

15. Jis lenkia jû wisû szirdį, jis daboja ant jû wisû darbû.

16. Karálui ne gélbti didi jo

macis; milžins ne ißgélbams
per didę sawo sylą.
17. Zirgai taipojau ne padest,
ir jû didi stiprybe ne ißgélbti.
18. Sztay, Pono Diewo akis
rég ant jo prisibijanczûjû, ant
jo malonês nusitikinczûjû,
19. Kad jû dußią ißgélbētu
nů smertiēs ir papenētu jůs
brangybēje.
20. Musû dußia laukia Pono
Diewo; jis yra musû gelbētojis
ir ginējas.
21. Nēsa musû ßirdis dzau=
gias jůmi, ir mes nusitikim ant
ßwentojo jo wardo.
22. Tawo malone, Pone Die=
we, t'esie ant musû, kaip tawim
mes nusitikim.

34. Psalmas.

Dēkawone už Diewo méilę.

1. Psalmas Dowido, kaip jis
dējosi, be próto esąs po akiû
Abimelēko, kursai jį ßalin wáre,
ir jis atstójo.
2. Aß Poną Diewą ßlowįsu
wisados, jo laupse wisados bus
mano burnoj.
3. Mano dußia girsis Pono
Diewo, jeib pawárgulei tai iß=
girdę dzaugtus.
4. Garbinkit su manim Poną
Diewą, ir paáukßtinkim iß wie=
no jo wárdą!
5. Kaip aß Pono Diewo jēß=
kojau, jisai man atsiliepę ir
ißgélbējo manę iß wisôs mano
baimês.
6. Kurie į jį weizd ir prie jo
glaudzas, tû wéidas ne bus ap=
gēdintas.
7. Kaip ßis pawárgęsis ßaukę,
ißgirdo Ponas Diewas ir gél=
bējo jį iß wisôs jo bēdôs.
8. Angēlas Pono Diewo ap=
link tus guldosi, kurie jo bijos,
ir ißgélbti jůs.
9. Ragáukit ir regēkit, kaip
meilingas Pons Diews yra;
geray tam, kursai jůmi nusitik.
10. Bijokities Pono Diewo,
jús jo ßwentieji; nēs kurie jo
bijos, nieko ne stokój.
11. Bagotieji tur pristokti ir
badēti; ale kurie Pono Diewo
jēßko, ne stokój ney jókio lóbjo.
12. Eikßte ßen, waikai, klausy=
kit manęs, aß jus pamokįsu Die=
wo báimę.
13. Kas yra, kursai geidza
géro gywasczio ir rods geras
dienas turētu?
14. Saugok sawo liežuwį nů
pikto, bey sawo lúpas, kad ne=
teisybês ne kalbētu.
15. Laukis nů pikto ir daryk,
kas gér yra; jēßkok pakájaus
ir sèk jį.
16. Akys Pono Diewo rég
ant teisûjû, ir jo ausys ant jû
ßaukimo.
17. Bet wéidas Pono Diewo

prieszijas piktay dárantiem-siems, kad jû paminklą iszgai-szintu nůg źémês.

18. Kad teisieji szaukia, tay klauso Ponas Diewas ir isz-gélbt jůs isz wisôs jû bēdôs.

19. Ponas Diewas árti yra tiems, kurie sudaużytôs szirdiês yra, ir gélbti tiems, kurie su-musztą tur úmą.

20. Teisusis daug tur kentēti, ale Ponas Diewas gélbt ji isz to wiso.

21. Jis apsáugoj wisus jo káulus, idant ney wiens jû ne butu suláusztas.

22. Diewo-nesibijantiji nepa-láima nużawis; ir kurie teisyji ne apkencz, bus kalti.

23. Ponas Diewas iszgélbti du-szias sawo taruû, ir wisi, kurie jamui nusitik, iszliks nekalti.

35. Psalmas.

Malda dēl iszgelbējimo nů nęprietelių smarkumo.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, bárkis su ma-nim báranczeiseis, karáuk priesz manę karáujanczůsus!

2. Nutwérk skydą bey ginklus ir kélkis man ant pagálbôs!

3. Pagáuk ragótinę ir apgink manę nů pérsekinējanczû manę. Sakyk mano duszai: „Asz esmi tawo pagálba!“

4. Tur gēdētis ir apgēdinti but, kurie tykoj mano duszios; atbulay tur eiti ir gēdoje buti, kurie man pikt wélija.

5. Jie tur buti kaip pelai priesz wēją, ir angēlas Pono Diewo te pastum jůs szalin.

6. Jû kélas tur but tamsus ir slidus, ir angēlas Pono Diewo te pérsekinēj jůs.

7. Nēsa jie man be prieżastiês spénde sawo tinklus ant paga-dinimo, ir be prieżastiês mano duszai důbes padáre.

8. Jis tur isz neżinôs użpul-tas buti, ir jo tinklas, kuri paspéndęs, tur ji sugáuti, ir tamè tur sugáutas buti.

9. Bet mano duszia turētu dżaugtis Ponu Diewu ir pasi-linksmint jo pagálba.

10. Wisi mano káulai tur sa-kyt: Pone Diewe, kas taw yr lygus? kursai tu bēdnąji isz-gélbi nů sylingésnojo użji, ir pawárgusiji bey bēdnąji nů jo plēszikû.

11. Neteisus ludininkai kéla-si ir káltin manę to, ko nekalts esmi.

12. Jie man pikt dáro uż gérą, manę i szirdiês negandą iwerst norēdami.

13. Bet asz aniems sérgant ap-siwilkau żaku, múczijaus pást-nikawimu, ir meldżaus isz szir-diês be palówimo.

14. Tikējaus, ji ēsant mano

prietelumi ir brolu; aß wáikß-
czojau smútnas, kaip kurs géd
sawo motinôs.
15. Bet jie dzaugias iß mano
ißkádôs ir susirenka; raißieji
susirenka prieß manę be mano
kaltybês; jie plēßa nesiláudami.
16. Su balamutais, kurie dé-
dasi wierni ēsą, ir apjůktojeis,
walgio dēley jie grēža sawo
dantimis ant manęs.
17. Pone Diewe, ikkoley tai
kentēsi? ben ißgélbēk mano du-
ßią iß jû trankſmo ir mano
wienturtę nů jaunû lútû!
18. Aß taw dēkawosu didime
surinkime, ir tarp daug žmonû
aß girsu tawę.
19. Te nesidzaug ant manęs,
kurie man neteisey kérßija; ney
akimis manę te ne apßaipo,
kurie manę be priežastiês ne
apkencž.
20. Nēsa jie tykoj ißkádôs da-
ryt, ir jēßko newiernas prowas
prieß pakajingůsus žémēje.
21. Ir didey ißsižöję ant ma-
nęs sáko: „tai, tai, tai rods
norime."
22. Pone Diewe, tu regi, ne
tylēk; Wießpatie, ne buk toli
nů manęs!
23. Budinkis ir pabúsk ant
mano súdo ir ant mano pro-
wôs, mans Diewe ir Wieß-
patie!
24. Wießpatie mans Diewe,
súdik manę pagal sawo teisybę,
kad jie ant manęs nesidzaugtus.
25. Te ne sáko jie sawo ßir-
dije: „tai, tai, to norējom;" te
ne sáko jie: „mes jį praryjom."
26. Tesigēd ir te stow apgē-
dinti wisi, kurie mano wargais
dzaugiasi; testow apwilkti gēda
ir apgēdinimu, kurie girasi
prieß manę.
27. Te girasi ir te dzaugiasi,
kurie man wélij prowoj lai-
mēti ir wisada sáko: Pons
Diewas turētu buti didey paßlo-
wints, kursai sawam tarnui
gér wélij.
28. Ir mano liežuwis kalbēs
apie tawo teisybę, ir tawę kas
dieną gárbis.

36. Psalmas.

Malda ir skunda prieß weidmanius Diewo-nesidijanczusus.

1. Psalmas Dowido, Pono
Diewo tarno, pirmgiedotins.
2. Iß dugno mano ßirdiês
apie piktûjû elgimą yra saky-
ta, kad prie jû ney jokiôs diewo
baimês niera.
3. Jie teisinas tarp sawęs,
jeib piktąję sawo prową pasku-
bintu, ir kitus į gēdą iwestu.
4. Jû wisû pamokslas yra iß-
kadingąs ir sumelůtas; jie ir ne
důstis mokinti, kad gér darytu.
5. Bet ant sawo pátalo jie
dumoja ißkáditi, ir stiprey stor-

ant piktojo kélo, ir nesibaido
ney jókio pikto.
6. Pone Diewe, tawo malone
patenk sulyg dangumi, ir tawo
tiesa sulyg debesimis.
7. Tawo teisybe stow kaip
Diewo kalnai, ir tawo tiesa
kaip didzos gilybes; Pone Die-
we, tu gélbi kaip zmones, taip
ir bandą.
8. Kaip brangi yra tawo ma-
lone, Diewe, kad zmonû waikai
po pawēsu tawo sparnû nusitik!
9. Jie atsiger iß bagotû lobjû
tawo namû; ir tu jûs girdai
pasimēgimu, kaip su upe.
10. Nēsa pas tawę yra gy-
woji wersmē, ir tawo ßwiesy-
bēje régime ßwiesybę.
11. Ißplátink sawo gerybę
ant pazystanczûjû tawę, ir sa-
wo teisybę ant gerûjû.
12. Ne dûk manę pamintu
buti nûg puikiûjû; ir ranka
Diewo-nesibijanczûjû te ne par-
dauza manę.
13. Bet piktadējei te pûl cze-
jau, kad butu patremti ir ne
ißsilaikytu.

37. Psalmas.

Pasipiktinimą del paláimôs Diewo-nesi-
bijanczûjû reik wéngti.

1. Psalmas Dowido.
Ne pérpyk ant piktûjû; ne buk
pawydis ant piktadējû;
2. Nēsa jie kaip zolē umay
bus pakirsti, ir kaip zaloji zolē
pawys.
3. Nusitikēk Ponù Diewù ir
daryk geray, pasilik zémēje ir
penēkis wiezlibay.
4. Turēk sawo pasimēgimą iß
Pono Diewo, tas taw dûs, ko
tawo ßirdis geidza.
5. Paliecawok Ponui Diewui
sawo kelùs ir nusitikēk jûmi,
jis ißtaisys geray,
6. Ir ißródis tawo teisybę
kaip ßwiesybę, ir tawo wier-
nybę kaip pētus.
7. Buk kantrus Ponui Die-
wui ir lauk jo! Ne papyk ant
to, kuriam jo weikals laimin-
gay sékasi.
8. Làukis nû kérßto ir pa-
mesk rustybę; ne papyk, jeib ir
tu pikto ne darytumbei.
9. Nēs piktieji bus ißgaißinti;
bet kurie làukia Pono Diewo,
zémę apturēs.
10. Dar mázo be reik, tay jau
ne b'yra Diewo-nesibijanczojo;
ir kada tu weizdēsi jo wietôs,
ne be bus jo.
11. Bet pawárgulei apturēs
zémę ir dzaugsis didzame pa-
kájuje.
12. Diewo-nesibijąsis grumz-
dza teisamjam, ir sukánda sa-
wo dantis ant jo.
13. Bet Ponas Diewas jûkias
jo; nēsa jis rég, kad jo diena
ateiti.

14. Diewo=nesibijantieji iß=
traukia kárdą ir itempja sawo
kilpini, kad ubagą ir pawárguli
parstumtu ir żawintu gerůsus.
15. Bet jû kárdas eis i jû
paczû ßirdi, ir jû kilpinis palúß.
16. Máżumas, kuri teisusis
tur, geréſnis yra, ne kaip didy=
ſis lobis daugiû Diewo=nesibi=
janczûjû.
17. Nēsa petys Diewo=nesibi=
janczûjû palúß, bet Ponas
Diewas ißlaiko teisůsus.
18. Ponas Diewas pażysta
dienas gerûjû, ir jû lobis am=
żinay ißſilaikys.
19. Jie ne bus gēdoje pik=
tame czēse, ir brangybēje ga=
na apturēs.
20. Nēsa Diewo=nesibijantieji
prapuls, ir neprietelei Pono
Diewo, norint butu kaip gra=
żáusa lanka, taczau sugaiß, kaip
dumai ißnykſta.
21. Diewo=nesibijąsis życzija
ir ne użmoka; ale teisusis mie=
laßirdingas ir důsnus yra.
22. Nēsa jo pérżegnotieji ap=
turēs żémę, bet jo prakéiktieji
tur but ißgaißinti.
23. Tókio wyro żingsnis Pono
Diewo yra paskůbinamas, kur=
sai mēgſta jo kelais.
24. Jey jis půla, tay ne at=
metams yra, nēsa Pons Diews
ji ißlaiko prie rankôs.
25. Jaunas buwau ir pase=
nau, ir niekaday ne regējau tei=
sųji prastotą, ney jo sēklą dů=
nôs jēßkinējanczę.
26. Jis wisados yra miela=
ßirdingas ir su dżaugsmu żȳ=
czij; ir jo sēkla bus pérżegnota.
27. Láukis nů pikto, ir daryk
gérą, ir pasilik wisados!
28. Nēsa Ponas Diewas myl
tiesą ir ne prastoj sawo ßwen=
tůsus; amżinay jie bus apsau=
gojami, bet Diewo=nesibijan=
czûjû sēkla bus sugaißinta.
29. Teisieji gywentinay gaun
żémę ir pasilieki toje amżinay.
30. Teisojo burna kalba iß=
minti, ir jo lieżuwis mokina
tiesą.
31. Zokanas jo Diewo yra jo
ßirdije, jo żingsnei ne slyſta.
32. Diewo=nesibijąsis tykoja
teisojo ir dumoj ji nużawinti.
33. Ale Ponas Diewas ne důſt
ji i jo rankas, ney prażûdo ji,
kada nusúdijams yra.
34. Lauk Pono Diewo ir lai=
kyk jo kélą, tay jis tawę ißkéls,
kad żémę gywéntinay gáutum=
bei; tu ißwysi, kad Diewo=nesi=
bijantieji bus ißgaißinti.
35. Aß maczau Diewo=nesi=
bijanti, tas ißſikele ir ißſipláti=
no, ir żaláwo kaip bapkû médis.
36. Ir kaip praējau, ßtay, jau
ne be buwo; aß jo kláusiau,
bet niekur ne buwo randamas.
37. Pasilik géras ir buk t

sus, nēsa tokiems paskiausey geray bus.
38. O pérżengtojei wisi iß wieno bus ißpústiti, ir Diewo-nesibijantieji galáusey bus sugaißinti.
39. Ale Pons Diews gélbti teisůsus; tas yra jů stiprybe bēdoje.
40. Ir Pons Diews jůs użstos ir ißgélbēs jůs, jis jůs nů Diewo-nesibijanczůjů ißgélbēs ir jiems padēs; nēsa jie nusitiki jamui.

38. Psalmas.

Prisiwertimo malda dēl atwálnijimo nů sunkaus grieko.

1. Psalmas Dowido ant paminklo.
2. Pone Diewe, ne korawók manę sawo narse, ney kożnik manę sawo kerßte!
3. Nēsa tawo strēlos yra manije, ir tawo ranka spaudż manę.
4. Nieko swéiko niera maname kúne dēl tawo grumżdimo; ir ney jókio pakájaus káulůse mano dēl mano grieků.
5. Nēsa mano griekai pérejt mano gálwą; kaip sunki kokia naßta jie man per sunkus pastójo.
6. Mano żaiżdos smird ir púlůj, dēl mano neißmintiês.
7. Aß wáikßczoju pasilenkęs ir labay susirietęs, wisą dieną aß wáikßczoju smútnas.
8. Nēsa mano strēnos wisay padżústa, ir niera nieko sweiko ant mano kuno.
9. Su manim iß wiso kitaip yra, aß esmi didey sukultas, aß dejůju dēl nepakajáwimo sawo ßirdiês.
10. Pone Diewe, po tawo akiû yra wisas mano noras, ir mano dusáujimas taw ne użslēptas.
11. Mano ßirdis dréba, mano syla manę prastójo, ir ßwiesybe mano akiû niera manipi.
12. Mano mylimieji ir prietelei stow prieß manę ir baidosi mano slogôs; ir mano artimieji atsitolin.
13. Ir kurie mano dußiôs tykoj, spéndż man; ir kurie man pikt wélij, kalba, kû budu nor ißkádôs daryti, ir wisokias buklystes dumoj.
14. Bet aß turu buti kaip kurtinys ir ne girdēti; ir kaip nebilys, kursai sawo burnôs ne atwer.
15. Ir turu buti kaip negirdis ir neturys prießtarimo sawo burnoj.
16. Ale aß tawęs laukiu, Pone Diewe, tu, Wießpatie mano Diewe, ißklausysi.
17. Nēs aß dumoju, jeib ant manęs nesidżaugtus; kada mano koja paslystu, didey jie prieß manę girtusi.

18. Nēsa aß ant wargo esmi léistas, ir mano sopējimas wisaday esti po mano akiû.
19. Nēs aß pasakáu sawo nusidējimą ir rúpinůs dēl sawo griekû.
20. Ale mano neprietelei gywén ir yra sylingi; kurie manę neapkencz, yra didi.
21. Ir kurie man pikt dáro uż gérą, státosi prieß manę, todēl, kad aß, kas gér yra, mylu.
22. Ne prastok manę, Wießpatie mano Diewe, ne buk toli nů manęs!
23. Pasiskúbink man pristoti, Pone Diewe, mano pagálba!

39. Psalmas.

Malda dēl żinôs ißganytingay mirti, kaip tikra liekarstwa prieß pasipiktinimą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins Jedutuno.
2. Aß apsiēmjau saugotis, kad ne susigrießiczau sawo lieżuwju. Aß sawo burną waldysu, kadangi turu regēti Diewo-nesibijantiji po sawo akiû.
3. Aß nutilau ir tylu ir ne sakáu dzaugsmo, ir sawo wargus turu ryti i sawę.
4. Mano ßirdis użsidege mano kúne, ir kada to atsimenu, ney degte degu; aß kalbu sawo lieżuwju.
5. Bet Pone Diewe, ben pamokink manę, kad gálas su manim tur buti, kad mano ámżias sawo czēsą tur, ir aß atstóti turu.
6. Sztay, mano dienos yra kaip pláßtaka pas tawę, ir mano ámżias kaip nieks po tawo akiû. Kaip wisißkay nieku yra wisi żmones, kurie taip be báimês elgiasi! Sēla.
7. Jie wáikßczoj kaip ßeßēlis, ir noprósnay didey pasirúpin; jie renka ir ne żino, kam tai teks.
8. Taygi, Pone Diewe, kům aß linksmisůs? Aß nusitikiu tawimi.
9. Ißgélbēk manę nů wisû mano griekû, ir ne důk manę paikiemsiems apjůku buti!
10. Aß tylēsu ir sawo burną ne atwérsu; tu geray ißtaisysi.
11. Attolink nů manęs sawo slogą, nēs aß apalpau dēl korawónês tawo rankôs.
12. Kada tu żmogų griekû dēl baudi, tay jo grażumas suēdams yra kaip nů kandżû. Ak kaip wisay nieku yra wisi żmónes! Sēla.
13. Klausyk mano maldôs, Pone Diewe, ir pérmanyk mano ßauksmą, ir ne tylēk ant mano áßarû! nēs aß esmi kaip tawo ateiwis, taip ir tawo miesczonis, kaip wisi mano tēwai.
14. Làukis nů manęs, kad r

sigaiwinczau, pirmneng nuei-
czau ir daugiaus czonay ne
buczau.

40. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristų, jo kentė-
jimą ir prarakystês urėdą.

1. Psalmas Dowido, pirm-
giedotins.
2. Asz láukiau Pono Diewo,
ir jis lenkēsi manęsp ir klause
mano szauksmą,
3. Ir isztrauke manę isz bai-
sôsês důbês ir isz purwû, ir
pastáte mano kojas ant ůlôs,
kad tikray minti galu.
4. Ir dáwe man naują gies-
mę į mano burną, gárbinti
musû Diewą; toktai daug regēs
ir bijosis Pono Diewo ir ant
jo nusitikēs.
5. Gér tam, kurs sawo nusi-
tikējima guldo ant Pono Die-
wo, neygi gręźasi prie puikiûjû
ir melůjanczûjû!
6. Wieszpatie, mano Diewe,
didi yra tawo stebuklai ir tawo
mislys, kurus tu ant musû pa-
robai; taw ney wiens niera
lygus; asz jůs apsakysu ir apie
jůs kalbēsu, kaczeig jie ne pa-
skaitomi yra.
7. Apieros ir walgimo apie-
ros taw ne pamēgsta, bet ausis
tu man atwērei; tu ne nori
ney déginimo apierôs, ney apie-
rôs uz griekus.
8. Tay asz sakiau: sztay, atei-
mi, knygosa apie manę yr pa-
raszyta.
9. Tawo wálę, mans Diewe,
asz rods pildau, ir tawo zokaną
yru sawo szirdije.
10. Asz apsakysu teisybę di-
dime surinkime; sztay, asz ne
důsu saw uzkimszti sawo bur-
ną; Pone Diewe, tu tai źinai.
11. Tawo teisybę ne slepju
sawo szirdije; apie tawo wier-
nybę ir apie tawo iszgánimą asz
kalbu; asz ne slepju tawo ma-
lonę ir wiernystę po akiû di-
dzojo surinkimo.
12. Bet tu, Pone Diewe, ne
atkreipk nů manęs sawo mie-
laszirdingystę; důk sawo malo-
nę ir wiernystę wisadà manę
apsáugot!
13. Nēs wargai be skaitlaus
manę apēme, mano griekai mà-
nę pagáwo, kad ne galu regēti;
jû daugiaus yra, ne kaip plau-
kû ant mano galwôs, ir mano
szirdis manę prastójo.
14. Důk taw pasimēgt, Pone
Diewe, kad tu manę gélbētum-
bei; skubinkis, Pone Diewe,
man ant pagálbôs!
15. Gēdētis turētu ir apgē-
dinti buti, kurie tyko mano du-
sziôs, kad ję nuzawintu; atga-
lôs turētu gryszti ir gēdoje buti,
kurie man ką pikt wélija.
16. Jie sawo gēdoje turētu

nusigásti, kurie ant manęs šaukia: „czeba, czeba!"
17. Turētu dzaugtis ir linksmintis wisi, kurie tawęs klausinēj; ir kurie tawo išgánimą myl, tur sakyti wisados: „Pone Diewe, búk dibey pagárbintas!"
18. Nēs aš esmi bēdnas ir pawárgęs, bet Ponas Diewas rúpinasi už manę; tu esi mano gelbētojis ir išganytojis; mans Diewe, ne trùk!

41. Psalmas.

Apie geradējyste ir newiernyste.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Geray tam, kurs pasigail reikaláujanczo, tą Ponas Diewas išgélbēs piktame czēse.
3. Ponas Diewas ji apsaugos ir gywą išlaikys ir dûs jam geray pasisékt ant žémês, neygi ji padûs ant wálês jo neprieteliû.
4. Ponas Diewas ji atgaiwis ant smertiês pátalo; tu ji gélbēsi iš wisôs jo ligôs.
5. Aš tariau: Pone Diewe, buk man malonus; gydik mano dušią, nēsa taw aš susigriešijau.
6. Mano neprietelei pikt kálba prieš manę: „kada jis mirs, ir kada jo wárdas išgaiš?"
7. Jie ateit žwalgyti, ir taczau ne iš širdiês dumoj; bet bile ko jēško, kad galētu blùžniti, ir nuēję išplátin.
8. Wisi, kurie manę n' apkencz, tylomis prieš manę eit ir dumoj pikt ant manęs.
9. Jie dibzausią klástą prieš manę sudumoj: „kada jis gulēs, ne turēs wēl kéltisi."
10. Ir mano prietelius, kuriam aš pasitikējau, kurs mano dûną wálge, po kojû manę mina.
11. Bet tu, Pone Diewe, buk man malonus ir gélbēk manę, tay aš jiems užmokēsu.
12. Ant to numanau, kad tu manimi mēgsti, kad mano neprietelius ant manęs ne šúkaus.
13. Bet manę tu išlaikai mano nobažnystês dēley, ir statai manę po sawo akiû amžinay.
14. Pašlowints buk Wiešpats Diewas Izrael nûg ámžiû iki ámžiû! Amen, Amen.

42. Psalmas.

Weda ir palinksminojimás pérsekinētûjû.

1. Pamokinimas wáikû Kora, pirmgiedotins.
2. Kaip élnis šaukia šwiežo wandens, taipo mano dušia, Diewe, šaukia tawęspi.
3. Mano dušia trokšta Diewo, gywojo Diewo; kada iškáksu tenay, kad Diewo wéidą regēczau?
4. Mano ášaros yra mano penukšlas dieną ir nakti, ka-

dangi man kas dieną sákoma yra: „kamè dabar tawo Diewas?“

5. Kadagi toktai pajuntu, tay aß sawo ßirdį ißkrēczu sawije; nēsa aß rods norēczau nueiti su pulku ir su jeis keláuti į Diewo namus, besidźaugdamas ir dēkawodamas tarp pulkû ßwenczanczûjû.

6. Kam nusismútiji, mano dußia ir taip nepakajûji manije? Lauk Diewo, nēs aß jam dar dēkawosu, kad jis manę gélbt sawo wéidu.

7. Mano Diewe, mano dußia esti smutna manije; todēl atsimenu tawęs źémēje pas Jordaną ir Ermonim, ant máźojo kálno.

8. Tawo twanai niúkia, jog czę wiena gilybe ir tén kita gilybe uźia; wisos tawo bangos ir wilnys eit per manę.

9. Ponas Diewas dienomis paźadējo sawo malonę, ir naktimis giedmi jam ir meldźûs Diewopi sawo gywasczio.

10. Aß sakau Diewui, sawo ûlai: kam manęs uźmirßai? kodēl aß taip smutnas turu wáikßczoti, kad mano neprietelius manę spáudźa?

11. Yra kaip razbajystę mano káulûse, kad mano neprietelei manę gēdin, kad jie kas dieną man sáko: „kamè dabar tawo Diewas?“

12. Kam smútijiesi, mano dußia, ir taip nepakajûji manije? Lauk Diewo, nēs aß jam dar dēkawosu, kad jis mano wéido pagálba ir mano Diewas yra.

43. Psalmas.

Prisitikkējimas Diewop, kurs aukßczáusasis súdźa yra.

Súdik manę, Diewę, ir bylinēk uź manę prieß neßwentûsus źmones, ir ißgélbēk manę nû newiernûjû ir piktûjû źmonû!

2. Nēsa tu esi Diewas mano stiprybês, kam patremi manę? kam dûdi manę taip smutną eiti, kad mano neprietelei manę kankina?

3. Súsk sawo ßwiesybę ir sawo tiesą, kad jie manę wadźotu ir wéstu manę ant ßwentojo kálno ir ant tawo gywénimo,

4. Kad nueiczau prie Diewo altoraus, prie to Diewo, kursai yra mano dźaugsmas ir linksmybe, ir taw, Diewe, dēkawoczau ant árpôs, mano Diewe!

5. Kam smútijiesi, mano dußia, ir taip nepakajûji manije? Lauk Diewo, nēs aß jam dar dēkawosu, kad jis mano wéido pagálba ir mano Diewas yra.

44. Psalmas.

Nusidawimas ir malda wisû ßwentûjû.

1. Pamokinimas Waikû Kora, pirmgiedotins.

2. Diewe, mes sawo ausimis girdējom, musû tēwai mums pasáke, ką tu darei jû czēse iß senû dienû.
3. Tu sawo rankà prawarei pagonus, ale jůs tu įsodinai; tu źmones ißpústijei, ale jůs tu ißplátinai.
4. Nēsa jie źémę ne pérweike sawo kárdu, ney jû petys jiems gélbējo; bet tawo deßine, tawo petys ir ßwiesybe tawo wéido; nēsa tu jeis pasimēgai.
5. Diewe, tu tas pats esi, mano karálus, kursai tu Jokubui pagálbą źadi.
6. Su tawim sawo nepriętelius sudauźysim; tawo wardan pamįsim prieß mus prießsisténgianczůsus.
7. Nēs aß ne nusitikiu sawo kilpinu, ir mano kárdas ne gal manę gélbēt.
8. Bet tu gélbi mus nů musû nepriēteliû ir apgēdini mus neapkenczanczůsus.
9. Mes kas dieną gárbįsim Diewą, ir tawo wardui dēkawosim amźinay. Sēla.
10. Kamgi dabar mus patremi ir důdi mus gēdoje buti, ir ne ißeini tarp musû pulkû?
11. Tu důdi mus bēgti po akiû musû nepriēteliû, kad mums wiską ißplēßa, kurie mus n'apkencz.
12. Tu důdi mus surýti, kaip awis, ir ißsklaidài mus tarp pagonû.
13. Tu pardůdi sawo źmones dowanay ir ne imi nieką uź jůs.
14. Tu darai mus ißkolójimui musû kaimynams, jůkui ir apgēdinimui aplink mus gywénantiems.
15. Tu darai mus páwyzdzui tarp pagonû, ir kad źmones gálwą ant musû kráto.
16. Kas dieną mano gēda yra po mano akiû, ir mano wéidas pilnas yra apgēdinimo,
17. Kad aß peikianczus ir bluznijanczus girdēti, ir neprietelius bey pasitießijanczus regēti turu.
18. Toktay wislab ant musû atējo; ir taczau tawęs ne uźmirßom, neygi newiernay tawo derējime ne dárēm.
19. Musû ßirdis ne atstójo, ney musû waikßczojims ne atsikreipe nů tawo kélo,
20. Kad tu mus taipo sudauźai tarp smakû ir apdengi mus su tamsybe.
21. Jey mes wardo sawo Diewo butumbim uźmirßę, ir sawo rankas pakēlę swetimop diewop:
22. Tay Diewas galētu ràsti, kadangi jis paźysta musû ßirdiês dugną.
23. Nēsa tawęs dēl kas dien

pasmáugiami esme, ir kaip pjáujamos áwys esme laikomi.
24. Pabuskk, Pone Diewe, kam miegi? pabusk, ir mus taip nůdemay ne patrémk!
25. Kam paslepi sawo wéidą, užmirszti musû wargû ir prispaudimû?
26. Nēsa musû duszia prilenkta yra prie žémês, musû kunąs prilipo prie žémês.
27. Kélkis, gélbēk mus ir iszwadůk mus dēl sawo malonês?

45. Psalmas.

Prarakáwimas apie jauniki Kristų, ir apie szwentujû surinkimą, jo marczę.

1. Mart-giesmē ir pamokinimas waikû Kora, ant szeszių strúnû, pirmgiedotins.
2. Mano szirdis mislij gražę giesmę, asz giedosu apie karálų; mano liežuwis yra plunksna géro rasztininko.
3. Tu esi gražáusasis tarp žmonû waikû, maloningos yra tawo lúpos; todēl Diewas tawę péržegnoj amžinay.
4. Prijůsk sawo kárdą prie sawo szaliês, tu karžygi, ir apsirēdyk gražey!
5. Tu turi laimēti sawo grožybēj; ateik teisybei ant pagálbôs, pawárgusiems ant súdo isztaisimo; tay tawo deszine dywus parodis.
6. Asztros yra tawo strēlos, kad žmonû pulkai po tawo akiû parpůla widuj tarp nepriteliû karálaus.
7. Diewe, tawo kráse iszsilaiko wisados ir amžinay; sceptras tawo karalystês yra tiesus sceptras.
8. Tu myli teisybę ir neapkenti piktą elgimą; todēl tawę, Diewe, tawo Diewas pamôstijo linksmybês aliejumi daugiaus, ne kaip tawo draugus.
9. Tawo rúbai yra pilni Myrrû, Aloês ir Kezijôs, kada iszeini isz paloczû, padarytû isz elepantû kaulû, tawo didēje grožybēje.
10. Tawo gražumè waikszczoj karálû dukters; marti stow po tawo deszinês wiename brangiáusame aukse.
11. Klausyk, duktē, dabokis, ir prilenk sawo ausis; užmirszk sawo žmonû ir namû sawo tēwo!
12. Tay pamēgs karálus tawo grožybe, nēsa jis yra tawo Ponas, ir tu turi jo melstis.
13. Duktē Zoro bus su dowanomis czejau, žmonû bagotieji po tawo akiû melsis.
14. Karálaus duktē wisa szlowna isz widaus yra, ji auksinu rubù apwilkta yra.
15. Ji wédama yra pas karálų iszraszytůse rúbůse; ir jôs draugalos, mergos, kurios paseke ję, wédamos yra pas tawę.
16. Jos wédamos yra su

dzaugſmu ir ſu linkſmybe; ir eit į karálaus palóczy.

17. Wietoje ſawo tēwû tu gauſi waikû, tus padaryſi kunigaikßczeis po wiſas źemès.

18. Aß tawo wardo atſimiſu nů waikû iki waikû=waikû; todēl dēkawos taw źmones wiſados ir amźinay.

46. Pſalmas.

Baźnyczos palinkſminojimas ir paḱájus.

1. Gieſmē waikû Kora, ant Alamoto pirmgiedotina.

2. Diewas yra muſû nuſitikējimu ir ſtiprybe, pagálba didzoſa bēdoſa, kurios mums tikoſi.

3. Todēl neſibijom, kaczeig ſwiets prapùltu, ir kalnai widuj jurû nugrimſtu,

4. Kaczeig jures úźtu, ir nů jû ſuſijùdinimo kalnai ſugrútu. Sēla.

5. Taczau Diewo mieſtas labay graźey ißſilaikys ſu ſawo werſmélēmis, kur ßwentieji namai yra Aukßczáuſojo.

6. Diewas yra jamè widuj, todēl jiſai ißſilaikys; Diewas gélbt jį ankſti.

7. Pagonai tur nuſimintis, ir karalyſtes pulti; źéme tur ſugaißti, jam be gràujant.

8. Ponas Diewas Zebaot yra ſu mumis, Diewas Jokubo yra muſû apgintoju. Sēla.

9. Szen eikit ir źwalgykit Pono Diewo dárbus, kurſai ant źémês tokius ißpúſtijimus padáro.

10. Kurſai nurámdo karùs po wiſą ſwietą, kurſai kilpinus ſuláuźo, ragotines ſudáuźo, ir weźimus ugnimi ſudégina!

11. Tylēkit ir numanykit, kad aß eſmi Diewas! Aß ſaw garbę padaryſu tarp pagonû, aß padaryſu ſaw garbę ant źémês.

12. Ponas Diewas Zebaot yra ſu mumis, Diewas Jokubo yra mums apgintoju. Sēla.

47. Pſalmas.

Apie Kriſtaus dangunźengimą.

1. Pſalmas, pirmgiedotins waikû Kora.

2. Dzaugkities į rankas mußdami, wiſi źmones, ir paßukaukit Diewui linkſmu balſù!

3. Nēſa Ponas Diewas, wiſû aukßczáuſaſis, yra ißgąſtingas, didis karálus ant wiſôs źémês.

4. Jis ſwietą pawers po muſû, ir źmones po muſû kojû.

5. Jis mums ißrinko į tēwißkēs dalį garbę Jokubo, kurį jis myl. Sēla.

6. Diewas uźźeng ßukáwimu, ir Wießpats ſu ſkàmbancze trúba.

7. Laupſinkit, laupſinkit Diewą; laupſinkit, laupſinkit muſû karálų!

8. Nēſa Diewas yra karálus

ant wisôs żémês; laupsinkit jam iszmintingay!

9. Diewas yra karálus ant pagonû: Diewas sēd ant sawo szwentôsês kráſês.

10. Kunigaikszczei tarp żmonû susirinko, jeib butu żmones Diewui Abraomo; nēs Diewas yra didey paáuksztints prie didzûjû ant żémês.

48. Psalmas.

Pawéikslas krikszczoniszkôsês bażnyczôs.

1. Psalm-giesmē waikû Kora.

2. Didis yra Ponas Diewas ir didey pagirtas mieste musû Diewo ant sawo szwentojo kálno.

3. Kalnas Zion yra kaip graźi szakéle, isz kuriôs linksminas wisa żéme; pas szali priesz szaurę yra miestas didzojo karálaus.

4. Diewas pażystams yra jû paloczûse, kad jis yra apgintoju.

5. Nēsa sztay, karálei susirinko, ir wisi pro száli nusitráuke.

6. Jie nusidywijo, toktai regēdami, jie nusigando ir parpůle.

7. Drebējims jûs tenay sugáwo, sopējimas, kaip moteriszkę gimdanczę.

8. Tu sudaużai akrutus juréſe per rytû wēją.

9. Kaip girdējom, taip ir régim tai ant miesto Pono Diewo Zebaot, ant miesto musû Diewo; Diewas amżinay tą iszlaiko. Sēla.

10. Diewe, mes láukiam tawo loſkôs tawo bażnyczoj.

11. Diewe, koks tawo wárdas, tokia ir tawo garbē yra iki swieto gálo; tawo deszine yra pilna teisybês.

12. Tesidżaug kálnas Zion, ir dukters Judo testow linksmos tawo prowû dēley!

13. Apstokite Zion ir apsikabinkit ję, skaitykite jôs koryczas!

14. Pilnay budawokit jôs múrus ir paáuksztinkit jôs paloczus, kad apie tai sakyta butu waikû-waikams,

15. Kad szisai Diewas yra musû Diewas wisados ir amżinay! jis wadzoj mus kaip jaunumą.

49. Psalmas.

Pamokinimas ir palinksminojimas priesz paláimą Diewo-nesibijanczuju.

1. Psalmas waikû Kora, pirmgiedotins.

2. Paklausykit, wisi żmones, dabokities wisi, kurie gywi este szimè czēse,

3. Kaip prastieji, taip ir ponai, kaip bagotieji, taip ir pawárgulei podraugey!

4. Mano burna kalbēs apie iszminti, ir mano szirdis apie rázumą sakys.

5. Mes girdēsim gérą kalbesi, ir grażų iszdumojimą ant árpôs żaisime.
6. Kodēl bijoczaus piktosa dienosa, kada piktenybe mano pamintojû manę apstoj?
7. Kurie nusitik sawo lobjù ir girasi sawo didżù turtù.
8. Juk brolis ne gal ney wieną iszwadůti, neygi ney wieną su Diewu sudérinti.
9. Nēsa per brangu yra jû duszią iszwadůti, kad tai ne isztaisys amżinay.
10. Ir kaczeig jis ilgay paténka, ar důbês ne regēs?
11. Nēs regēsim, kad tokie iszmintingieji taczau mirszta taipojau, kaip ir durnieji, ir paikieji pragaiszta ir tur sawo lobį kitiems palikti.
12. Tai jû szirdiês noras, kad jû namai pasiliktu wisados, jû gywénimai patéktu amżinay ir turētu didę szlowę ant żémês.
13. Taczau jie ne gal pasilikt tokioj szlowēj, bet tur iszgaiszti kaip galwijas.
14. Szitas jû dárbas tiktay paikyste yra, taczau jû waikai tai gira su sawo burna. Sēla.
15. Jie gul péklој kaip áwys, smertis gáno jůs; ale gerieji bewéik ant jû ponawós; ir jû tyczawimas tur pragaiszti, péklоj tur jie pasilikt.
16. Ale Diewas mano duszią iszgélbēs isz péklôs maciês, nēsa jisai manę priēme. Sēla.
17. Nesibijok, jey kas praлobsta, jey garbē jo namû iszsipláтina.
18. Nēsa mirdams jis nieko ne ims drauge, ir jo garbē ne séks jį.
19. Bet jis linksminas isz szito gérojo gywénimo, ir tai szlowina, jey kas gerû dienû jēszko.
20. Szitaip jie eiti paskuy sawo tēwus, ir szwiesybês ne reg amżinay.
21. Trumpay: kada żmogus szlowēje yra ir ne tur rázumo, tay jis iszgaiszta kaip banda.

50. Psalmas.

Apie tikraję Diewo służbą.

1. Psalmas Assapo.
Diewas, Ponas Diewas, galysis, kalba ir szaukia swietui nů saulês użtekējimo iki nusileidimui.
2. Isz Ziono prasidest grażusis skaistùmas Diewo.
3. Musû Diewas ateit ir ne tyl. Iszpústijanti ugnis eit pirm jo, ir aplink jį didi wētra.
4. Jis wadin dangų ir żémę, kad sawo żmones súditu.
5. Surinkit man mano szwentůsus, kurie daugiaus laiko suderējimą, ne kaip apierą!
6. Ir dangus apsakys į

syby, nėsa Diewas yra súdża. Sėla.

7. Klausykite, mano żmones, bůkit man kalbėti, Izrael, bůk man tarp tawys lùditi: Aß, Diewas, esmi tawo Diewas.

8. Dėl tawo apierôs aß ne baru tawy, juk tawo déginimo apieros wisados be to po mano akiû yra.

9. Aß ne imsu werßus iß tawo namû, ney ożius iß tawo twártû.

10. Nėsa wisos żwėrys giroje mano yra, ir banda ant kálnû, kur jû po túkstanczeis eiti.

11. Aß pażystu wisus paukßczus ant kalnû, ir wisokios żwėrys ant lauko po mano akiû yra.

12. Jey álkczau, taw apie tai ne sakyczau; nėsa żéme yra mano ir wislab, kas toje yra.

13. Bės dingai, many norinti jautėnôs wálgit, arba ożiû kraujo gérti?

14. Apierawok Diewui dėkawojimą ir atadůk Aukßczáusam sawo pážadus:

15. Ir ßauk manyspi sawo bėdoje; tay aß tawy ißgélbėsu, ir tu many gárbisi!

16. Bet Diewo-nesibijanczamjam sako Diewas: kam tu praneßi mano prisákimus ir imi mano derėjimą i sawo burną?

17. O taczau n'apkenti paklusnùmą, ir n'apsiimi mano żodziû pildit;

18. Wági regėdams bėgi su jům, ir draugysty laikai su pérżengtojeis wenczawonystês.

19. Sawo burnai tu důdi pikt kalbėti, ir tawo lieżuwis wartoj melùs.

20. Tu sėdi ir kalbi prieß sawo broli, tu apkalbi sawo motinôs suny.

21. Tai tu darai, o aß tylu, ir tu tiki, many tokiu busenti, koks tu esi; bet aß tawy korawósu ir taw tai po akiû statysu.

22. Ben dabokities to, jús, kurie Diewo użmirßtat, kad aß kartunta (jus) ne praplėßczau, ir ne butu cze daugiaus ney wieno gélbėtojo.

23. Kurs dėkawony apierawoj, tas gárbin many; ir cze yra kélas, kad jam parodiczau Diewo ißgánimą.

51. Psalmas.

Dowido prisiwertimo pawéikslas.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins,

2. Kaip prárakas Natonas pas ji atėjo, kad jisai buwo prie Bat-Sebôs iėjys.

3. Diewe, buk man malonus pagal sawo mielaßirdingysty ir ißgesyk mano griekus pagal sawo didiji susimilimą!

4. Mażgok many geray nů

mano nusidējimû, ir apczystik manę nů mano griekû.
5. Nēs aß pażystu sawo nusidējimus, ir mano griekai wisaday yra po mano akiû.
6. Taw wienam susigrießijau ir piktay po tawo akiû dariau; kad tu teisus butumbei sawo żodżůse ir czystas pasiliktumbei, kada súdijams esi.
7. Sztay, aß iß grießningôs sēklôs esmi pagimdytas, ir mano motina manimi griekůse susigáwo.
8. Sztay, tu mēgsti teisybe, kuri paslēpta yra; tu manę mokini paslēptąję ißminti.
9. Apßlakstyk manę Yzopù, kad czystas buczau; mazgok manę, kad báltas buczau kaip sniegas!
10. Důk man ißgirst dżaugsmą ir linksmybę, kad káulai dżaugtus, kurus tu sumußei!
11. Paslēpk sawo wéidą nů mano griekû ir ißgesyk wisą mano piktenybę!
12. Ißprowik manije, Diewe, czystą ßirdi, ir důk man naują tikrą Dwásę!
13. Ne atmèsk manę nů sawo wéido, neygi atimk nů manęs sawo Szwentąję Dwásę!
14. Palinksmink manę wēl sawo pagálba, ir linksma Dwáse te ißlaiko manę!
15. Nēs aß pérżengtojus tawo kelùs mokisu, kad griekininkai tawęspi prisiwérstu.
16. Ißgélbēk manę nů kraujo kaltybjû, Diewe, kursai tu mano Diews ir ißgelbētojis esi, kad mano lieżuwis tawo teisybę pagirtu!
17. Ponē Diewe, atwérk mano lúpas, kad mano burna tawo garbę apsakytu!
18. Nēsa tu ne mēgsti apierû, aß taw rods tû buczau, ir déginimo apieros taw ne patinka.
19. Apieros, kuriomis Diews mēgsta, yra smutna dwáse; smutną ir sudaużytą ßirdi tu, Diewe, ne papéiksi.
20. Geray darÿk Zionui pagal sawo malonę, budawok múrus Jeruzalēje!
21. Tada taw ítiks apieros teisybês, déginimo ir czēlos apieros; tada apierawos taw jauczus ant tawo altoraus.

52. Psalmas.

Dowido skundimas apie Doeg.

1. Pamokinimas Dowido, pirmgiedotins,
2. Kaip Doegs, Edomitas, atējo ir Saului sakydams táre: Dowids atējo í namus Ajimelēko.
3. Kągi tyczojies, tu smarkininke, kad galis ißkádôs daryti? Juk Diewo malone dar kas dieną paténka.

4. Tawo liežuwis mislij iß-
kádą ir pjauja melais, kaip aß-
trus barzdskutys.
5. Tu mielaus kalbi piktay,
ne kaip geray, ir melůs, ne
kaip teisybę. Sēla.
6. Tu rods kalbi wislab, kas
ant ißgaißinimo dér newiernu
liežuwju.
7. Todēl Diewo tawę ir wi-
sißkay ißpústis ir sudaužys ir
iß tawo namû ißtrauks ir iß
žémês gywûjû ißgaißys. Sēla.
8. Ir teisieji regēs tai ir bi-
josis, ir iß jo jůksis:
9. „Sztay, tas yra tas wyras,
kurs Diewą už sawo palinks-
minojimą ne laike, bet nusiti-
kējo sawo didžu lobjù ir buwo
galys ißkádą daryti.“
10. Bet aß ißsilaikysůs, kaip
žálas aliejaus médis Diewo
namůse; ir nusitikiu Diewo ma-
lone wisados ir amžinay.
11. Aß dēkawoju taw amži-
nay, nēsa tu gali tai geray iß-
taisyti; ir lauksu tawo wardo,
nēsa tawo ßwentieji iß to džau-
giasi.

53. Psalmas.

Apie žmonû prapůlima ir ißgánima.

1. Pamokinimas Dowido,
ßwent-wietoj pakarczuy pirm-
giedótins.
2. Paikieji kalba sawo ßir-
dije: niera Diewo. Jie niekam
nedér, ir bjaurybe pastójo pik-
tame sawo elgime, cze niera
ney wieno, kurs ką gér darytu.
3. Diewas pažwilgējo iß dan-
gaus ant žmonû waikû, kad
regētu, bau butu kas ißmánąs
ir Diewo atbojąs.
4. Bet jie wisi paklydo ir ne-
naudingais pastójo, cze niera
ney wieno, kurs gér darytu, ir
ney wienintelio.
5. Argi ne nor piktadējei pri-
imti pamokslą, kurie mano žmo-
nes ryja, kad sawę papenētu, o
Diewą ne meldža?
6. Bet cze jie bijos, kur ne
reik bijotis; nēs Diewas iß-
barsto warytojû káulus; tu jůs
apgēdisi, nēsa Diewo jůs pa-
niekin.
7. Ak kad pagálba iß Ziono
ant Izrael ateitu, ir Diewas
sawo apkáltůsus žmones iß-
gélbētu! tay džaugtus Jokubas,
ir Izrael linksmas butu.

54. Psalmas.

Malda dēl pagálbôs ir pagélbējimo.

1. Pamokinimas Dowido,
pirmgiedotins ant strúnù,
2. Kaip Zipitai atējo ir tare
Saului: Dowids pas mus pa-
sislēpe.
3. Gélbēk manę, Diewe, dēl
sawo wardo ir daryk man pro-
wą per sawo macę!
4. Diewe, ißklausyk mano

malda; išmanyk žodžus mano burnôs!

5. Nėsa piktieji státosi prieš manę, ir staigus tyko mano dušiôs, ney Diewo bijosi. Sėla.

6. Sztay, Diewas man pristoj, Ponas Diewas išlaiko mano dušią.

7. Jis piktenybę mano neprieteliams užmokės: išgaišink jůs per sawo wiernystę!

8. Tay aš apierawosu taw linksmybês apierą ir tawo wardui, Pone Diewe, dėkawosu, kad jis taip labay mus linksmin.

9. Nėsa tu manę išgėlbi iš wisû mano wargû, kad mano ákys ant sawo neprieteliû rég sawo džaugsmą.

55. Psalmas.

Malda prieš newiernůsus brolius.

1. Pamokinimas Dowido, pirmgiedotins ant strúnû.

2. Diewe, klausyk mano maldą, ir ne pasislėpk man be prášant!

3. Dabókis ant manęs ir išklausyk manę, kaip aš taip smutnay túzijůs ir raudoju,

4. Kad neprietelius taip šaukia, ir Diewo-nesibijąsis taip spáudža; nėsa jie nor manę neteisybês káltinti ir didey manęs nekenčza.

5. Mano širdis nusismútij manije, ir smertiês išgąstis manę užpůle.

6. Báime ir drebėjimas ant manęs atėjo, ir baisybe manę užpůle.

7. Aš tariau: ak, kad sparnus turėczau karwéliû; kad lėkczau, ir ben kur pasilikczau!

8. Sztay, tay aš labay atsitólinczau, ir púsczoj pasilikczau. Sėla.

9. Aš skůbinczaus, kad išbėgczau nůg didžojo umaro ir wėtrôs.

10. Důk, kad jû liežuwjei ne sutiktu, Pone Diewe, ir důk jiems prapulti; nės aš regiu piktenybę ir waidą mieste.

11. Toktai yra dieną bey nákti wisadôs jû múrůse, rúpestis ir dárbas yra widuje.

12. Išskádijimas ponawój tůse, mélas ir prigawimas nesiláuj ant jû úlyczû.

13. Kad dar ben mano neprietelius manę apgėdintu, aš tai kentėczau; ir kad manę nekencząsis manęs baidytus, tay aš pasislėpczau nů jo.

14. Bet tu esi mano draugas, mano parúpitojis ir mano gentis;

15. Kuriůdu prieteliškay su wiens wienu tarp sawęs búdawowa; mudu waikšczodawowa podráugey į Diewo namus.

16. Smertis te užeit umay

ant jû, ir jie turētu gywi péklon nukákti; nēsa tikt piktēnybe yra tarp jû pulko.

17. Bet aß Diewop ßauksu, ir Pons Diews manę gélbēs.

18. Wakarais, rytmeczeis ir pētumis skúsůs ir raudosu, tay jis mano balsą ißgirs.

19. Jis ißgélbti mano dußią nů tû, kurie manęs tykoj, ir důst jei pakáją; nēsa daug jû yra prieß manę.

20. Diewas ißgirs ir jůs pażémis, kursai wisada pasiliekt. Sēla. Nēsa jie ne pastoj kitokie ir nesibijos Diewo.

21. Nēsa jie użkabinēja jo pakajingůsus, ir neßwentu dáro jo berējimą.

22. Jû burna glitésne yra ne kaip swiestas, ir taczau dumoj apie kárą; jû żodzei ßwelnesni yra ne kaip aliejus, ir taczau yra nůgi kardai.

23. Guldyk sawo reikmenes ant Pono Diewo, tasai tawę aprúpis, ir teisųjį ne důs amżinay nepakájuje buti.

24. Ale Diewe, tu jůs nustumsi į gilę důbę; kraujo trokßtantieji ir newiernieji sawo ámżią ne nuwarys per púsę; bet aß nusitikiu tawimi.

56. Psalmas.

Malda prieß pérselinētojus.

1. Auksinoji giesmē Dowido apie pamynimą kunigaikßczû tarp swetimûjû, kaip Pylistēnai jį sugáwo Gatė.

2. Diewe, buk man malonus, nēsa żmones nor manę nugramżdinti! kas dien jie karáuja ir wárgin manę.

3. Mano neprietelei kas dien manę nugramżdin, nēsa daug prieß manę karáuja puikey.

4. Kada bijaus, tay tawim nusitikiu.

5. Aß Diewo żodį girsu, aß Diewui nusitikēsu ir nesibijosu; ką darys man kunas?

6. Kas dien jie mano żodzus użkabina, jie iß wieno dumoja man pikt daryti.

7. Jie eit iß wieno tykodami, ir daboja ant mano kulnû, kaipo mano dußią sugrēbtu.

8. Ką jie pikt dáro, tai jau atleista butu? Diewe, nustumk tokius żmones be jókio susimilimo!

9. Skaityk mano bēgimą, surink mano áßaras į sawo żáką! be abejójimo tu jas skaitai.

10. Tada mano neprietelei turēs atgalon gręßtis; kad aß ßaukiu, tay pajuntu, kad tu mano Diewas esi.

11. Aß girsu Diewo żodį, aß girsu Wießpatiês żodį.

12. Aß Diewui nusitikiu ir nesibijaus; ką gal man daryti żmones?

13. Aß taw, Diewe, ządėjau, kad taw noru dėkawoti.
14. Nėsa tu mano dußią ißgélbėjei iß smertiês, mano kojas nů paslydimo, kad wáikßczoti galu po Diewó akiû ßwiesybėje gywûjû.

57. Psalmas.

Malda prieß nepriételiû smarkumą.

1. Aukßinoji giesmė Dowido ant balso: „Ne prapuldik!" pirmgiedotina, kaip jis bėl Saulo bėgo į důbę.
2. Buk man malonus, Diewe, buk man malonus! nėsa tawim nusitik mano dußia, ir po pawėsu tawo sparnû nusitikiu, ikkoley péreis nepaláima.
3. Aß ßaukiu Diewop aukßczáusojop, Diewop, kursai mano wargams gálą dáro.
4. Jis suncza iß dangaus ir gélbti manę nů gėdôs manę gramzdinanczojo. Sėla. Diewas suncza sawo malonę ir wiernystę.
5. Aß gulu su sawo dußia tarp lútû; žmonû waikai yra liepsnos, jû dantys yra ragotines ir strėlos, ir jû liežuwjei aßtrus kardai.
6. Ißsikélk, Diewe, aukßczaus už dangų, ir sawo garbę aukßczaus už wisą swietą!
7 Jie mano žingsnui tinklus spendża ir prispáudž mano dußią; jie kàsa po mano akiû důbę, ir pátys įpůla. Sėla.
8. Mano ßirdis gatawa yra, Diewe, mano ßirdis gatawa yra, kad giedoczau ir láupsinczau.
9. Pabùsk mano garbē, pabùsk psaltėràu ir arpa! ankßti aß pabùsu.
10. Pone Diewe, aß taw dėkawosu tarp žmonû pulkû; aß tawę laupsįsu tarp žmonû.
11. Nės tawo malone sulyg dangum ißsiplátina, ir tawo tiesa, koley debesys ißkánka.
12. Ißsikélk, Diewe, aukßczaus už dangų, ir tawo garbę aukßczaus už wisą swietą!

58. Psalmas.

Skundimas ant apkalbėtojû.

1. Aukßinoji giesmė Dowido, pirmgiedotina ant balso: „Ne prapuldik!"
2. Argi be žádo pastójot, kad kalbėti ne norit, kas teisù yra, ir súditi, kas werta yra, jús žmonû waikai.
3. Beje, tyczomis dárot neteisybę žémėje ir abelnay gwóltą dárot sawo ránkomis.
4. Diewo=nesibijantieji pérkreipti yra nů mótinôs žywáto; melágei klajoj nů motinôs žywáto.
5. Jû sudukimas yra kaip sudukimas žalczio, kaip apkur-

tuſi angis, kuri ſawo auſi už=
kemßa,
6. Kad ne girdẽtu balſą žy=
nio, burtininko, kurs geray mok
burti.
7. Diewe, ſutrùpik jû dantis
jû burnoje, ir ſutrink, Wießz=
patie, kruminus jaunûjû lútû!
8. Jie pragaiß, kaip wandů,
kurs nuteka; jie mierij ſawo
ſtrẽlomis, bet tos palúßta.
9. Jie ſugàißta, kaip ſtraige
užtrokßta, kaip neczẽſu gimęs
waiſus moterißkês jie nerég
ſaulês.
10. Pirmneng juſû erßkẽczei
ißnoks erßketynẽje, jůs kérßtas
taip ßwiežus nuſkys.
11. Teiſuſis dzaugſis regẽ=
dams toki atkérßimą, ir mazgos
ſawo kojas krauje Diewo=neſi=
bijanczojo,
12. Kad žmones galẽs ſakyti:
teiſuſis taczau gaus náudą iß
jo, juk Diewas dar yra súdža
ant žémês.

59. Pſalmas.

Malda prieß pérſekinẽtojus.

1. Aukſinoji gieſmẽ Dowido
ant balſo: „Ne prapuldik!"
kaip Zaulas nuſunte ir jo na=
mus apſérgẽdino, kad ji už=
mußtu.
2. Ißgélbẽk manę, mans Die=
we, nůg mano neprieteliû, ir
apgink manę nů tû, kurie prieß
manę ſtátoſi!
3. Ißgélbẽk manę nů piktadẽ=
jû ir ißwadůk manę nů kraujo
trokßtanczûjû!
4. Nẽſa ßtay, Pone Diewe,
jie tykoj mano dußiôs; ſtip=
rieji ſuſirenka prieß manę be
jokiôs mano kaltybês ir nuſidẽ=
jimo.
5. Jie bẽga be mano kaltybês
ir paſigatáwija; pabùſk ir ſutik
manę, ir ižwelgk!
6. Tu, Wießpatie Diewe Ze=
baot, Diewe Izraẽlio, pabùſk ir
atlankyk wiſus pagonus; ne
buk ney wienam tû malonus,
kurie taip drąſus piktadẽjei yra!
Sẽla.
7. Wakarais důk jiems taipo=
jau kaukti, kaip ßunims, ir bẽ=
ginẽt aplinkuy po mieſtą.
8. Sztay, jie pléßka tarp ſawęs,
kardai yra jû lúpoſa: „kas tai
girdẽs?"
9. Bet tu, Pone Diewe, jůk=
ſies iß jû ir wiſus pagonus
apjůkſi.
10. Dẽl jû maciês laikauſi
tawęſpi, nẽſa Diewas yra man
apgintoju.
11. Diews man apſtingay pa=
ródo ſawo malonę, Diews man
důſt mano dzaugſmą regẽti ant
mano neprieteliû.
12. Ne paſmàugk jůs, kad
mano žmones tai ne užmirßtu;

bet iszwajok jůs sawo macè, Pone Diewe, musû apsaugotojau, ir nustumk jůs żemyn!
13. Jû pamokslas wieni griekai yra, ir jie pasiliekt sawo puikystēj, ir mokina tiktay keikimus ir prießtaráwimus.
14. Jßgaißink jůs be wisôs malonês, ißgaißink jůs, kad suteßkētu ir pajùstu, jog Diewas ponawój ant Jokubo wisame swietè! Sēla.
15. Wakarais důk jiems taipojau kaukti, kaip ßunims, ir aplink tekinēti po miestą!
16. Důk jiems tekēti ßén ir tén penukßlo bēley ir murmēti, kad ne priwálgo!
17. Bet aß giedosu apie tawo maci, ir rytmeczeis girsu tawo malonę; nēsa tu esi man apgintoju, ir prisitikējimas mano bēdoj.
18. Aß tawę, mans pagélbētojau, láupsisu; nēsa tu, Diewe, esi mano apgintojis ir mano maloningasis Diewas.

60. Psalmas.

Malda, kad geray butu waikams Jżrael.

1. Aukßinoji giesmē Dowido, ant psalterio ßeßiû strunû, pamókslui pirmgiedotina;
2. Kaip jis karáwo su Syrionais Mezopotamijoj ir su Syrionais iß Zoba; kaip Joabs sugryżo ir ißmuße Edomitû Druskôs dauboje dwylika túkstanczû.
3. Diewe, tu mus patrēmei ir ißbarstei, ir papykęs buwai, tu mus wēl palinksmink!
4. Tu żémę pajùdinai ir suplēßei, tu gydik jôs praplyßimus, kuri taipo suplēßita yra!
5. Nēsa tu sawo żmonēms didį wárgą parodei, tu mums málką wyno dawei, kad mes swyrinējom.
6. Bet taczau tu żénklą dawei tawę prisibijantiemsiems, kuri jie attiese, ir kurs jůs drąseis padáre. Sēla.
7. Jeib tawo mylimieji ißwadůti butu, tayg dabar gélbēk sawo déßine ir ißklausyk mus!
8. Diewas kalba sawo ßwentybēj, tů dżaugiůs; aß dalysu Sikem ir matůsu pakalnę Sukot.
9. Gilead yr mano, mano yr Manasse, Epraim yra macis mano galwôs, Juda yr mano kunigaikßtis.
10. Moab yr mano mazgójimo půdas, sawo kurpę aß ißtiesu ant Edom, Pylistēa ßukauja manęsp.
11. Kas gabęs manę į drútą miestą? kas palydēs manę ik Edom?
12. Ar ne tu tai darysi, T

we, kurſai mus patremi, ir ne ißeiſi, Diewe, ant muſû pulko?

13. Dûk mums pagálbą bēdoj! nēs żmonû pagálba niekam ne-déra.

14. Su Diewu mes didżus darbus darysim; Jis muſû neprietelius pamis.

61. Pſalmas.

Malda uż wyrauſybę, kad Pons Diews drúta jôs pilis butu.

1. Pſalmas Dowido, pirmgiedotins ant ſtrunû.

2. Diewe, klauſyk mano ßaukſmą ir dabokis mano maldôs!

3. Czonay ant żémês ßaukiu tawęſp, kad mano ßirdis tużboj yra, tu wéſk manę ant aukßtôs ûlôs!

4. Nēſa tu eſi mano nuſitikējimas ir drúta pilis prieß mano neprietelius.

5. Aß gywęſu tawo namûſe amżinay ir glauſûs po tawo ſparnais. Sēla.

6. Nēſa tu, Diewe, girdi mano pażadējimus, tu geray apdowanóji tus, kurie tawo wardo bijoſi.

7. Tu dûdi karálui ilgą ámżią, kad jo métai butu pailginti wiſados ir amżinay,

8. Kad jis wiſados ißſilaiko po akiû Diewo. Ißrodik jam malonę ir wiernyſtę, kurios ji apſaugos!

9. Tay aß tawo wárdą láupſiſû amżinay, kad ſawo pażadējimus kas dien użmokēczau.

62. Pſalmas.

Twirtas paltukſminojimas prieß neprietelius.

1. Pſalmas Dowido, Jedutuno pirmgiedotins.

2. Mano dußia paſidûſt Diewui, kurſai manę gelbti.

3. Nēſa jis yra mano ûla, mano pagálba, mano apgintojis, kad ney jokia priegada manę ne prapuldis, norint didżáuſoji butu.

4. Pakoley jûs wiſi ant wieno tykot, kad ji paſmàugtumbit, kaip kábanczę ſēną ir ißirusi múrą?

5. Jie tiktay dumoj, kaip ji pamintu, mokinaſi melûti, dûſt gerus żodżus, bet ßirdije kéikia. Sēla.

6. Bet mano dußia lauk tiktay Diewo, nēſa jiſay yr mano nuſitikējimu.

7. Jis yra mano ûla, mano pagálba ir mano apgintojis, kad aß ne pulſu.

8. Diewop yr mano ißgánimas, mano garbē, ûla mano ſtiprybês; mano nuſitikējimas yra ant Dięwo.

9. Nuſitikēkities jûmi wiſados,

mieli żmones, ißliekite ſawo
ßirdi po jo akiû! Diews yra
muſû nuſitikējimu. Sēla.
10. Bet żmones taczau niekai
yra; didi żmones taipojau nu=
ſidéſti; jie mażáus ſwér ney nie=
kas, kiek jû yra.
11. Ne nuſitikēkities ant ne=
teiſybês ir piktybês, neſilaiky=
kities tokiop, kas nieku yra! Jey
jums lobis pripůla, tay ßirdi
ant to ne guldykite.
12. Diewas wieną żodi kalbējo,
tą aß túlą kártą girdējau, kad
Diewas wiens galis yra.
13. Jr tu, Pone Diewe, eſi
malonus, ir użmoki kożnam,
kaip jis użpélno.

63. Pſalmas.

Szirdingas ißſiilgimas tikroſês Diewo ßlużmôs.

1. Pſalmas Dowido, kaip jis
buwo púſczoje Judo.
2. Diewe, tu eſi mans Die=
was, ankſti nubundu tawęſp;
mano dußia trokßta tawęſp,
mano kunas ißſiilgſta tawęs
ſauſoj ir ißdżúwuſoj żémēj, kur
niera wandens.
3. Czejau weizdu ant tawęs
tawo ßwentybēje, geiſdams re=
gēti tawo macę ir garbę.
4. Nēſa tawo malone geréſne
yra ney gywaſtis; mano lúpos
láupſina tawę.
5. Czejau tawę rods láup=
ſinczau, kol gyws eſmi, ir ſawo
rankas pakélczau tawo war=
dan.
6. Tai butu mano ßirdiês
dżaugſmas ir linkſmybe, kad
tawę linkſma burna gárbint ga=
lēczau.
7. Kad atſigulu, tay atſimenu
tawęs; kad pabundu, kalbu apie
tawę.
8. Nēſa tu mano pagálbininks
eſi, ir po pawēſu tawo ſparnû
aß girůs.
9. Mano dußia kába prie ta=
węs; tawo deßinē manę iß=
laiko.
10. Bet jie tykoj mano dußiôs,
manę użpult; jie żemyn nueis
po żemè.
11. Jie puls i kárdą ir téks
lápēms.
12. Ale karálus dżaugiaſi Die=
wû. Kurſai per ji báziſis, bus
pagirtas; nēſa melágiû naſrai
bus użkimßti.

64. Pſalmas.

Malda uż apſaugojimą amżio ir géro wardo.

1. Pſalmas Dowido, pirmgie=
dotins.
2. Klauſyk, Diewe, mano bal=
ſą mano paſiſkundimè; apſau=
gok mano ámżią nů baiſojo
neprieteliaus!
3. Apſlēpk manę nů ſurinkim
piktûjû, nů pulko piktadējû

4. Kurie sawo liežuwjus áštrin, kaip kárdą, kurie nůdingais sawo žodžeis mierij, kaip strēlomis,

5. Jeib tylomis šàuditu gérąjį; umay jię šàudo ant jo, ney wieno nesibaidydami.

6. Jie yra drąsus sawo piktais sudumojimais, ir sako, kaip jie nor žabángus spésti, tarydami: „kas jůs regēs?"

7. Jie išdumoj klastas, užlaikydami tas tylomis, yra kytrus ir umay klástą dáro.

8. Bet Diewas jůs umay šaus, aža jiems skaudēs.

9. Jû paczû liežuwis jůs prapuldis, kad jû jůksis, kas jůs máto.

10. Ir wisi žmones tai regēdami sakys: „tai Diewas dare," ir supràs, kad tai jo dárbas yra.

11. Teisieji džaugsis Diewù ir jůmi nusitikēs, ir wisos géros širdys iš to džaugsis.

65. Psalmas.

Dēkawojims už Diewo gerybes.

1. Psalmas Dowido, giesmês wietoj pirmgiedotins.

2. Diewe, tu gárbinams esi tykamè Zione, ir taw užmokami yra pažadējimai.

3. Tu išklausai maldą, todēl ateit tawęspi wisi žmones.

4. Musû nusidējimas didey mus spáudža, tu roczik mums atléisti musû griekus.

5. Geray tam, kuri tu išrenki ir sawęsp léidi, kad gywéntu tawo namůse, tas tur didi palinksminojimą iš tawo namû, tawo šwentôsês bažnyczôs.

6. Išklausyk mus pagal dywnąję teisybę, Diewe, musû išgánimas! tu esi nusitikējimu wisû ant žémês ir toli pas júres.

7. Tu kálnus stiprey statai sawo mácije, ir išrēdyts esi sylà.

8. Tu tildai užimą jurû, užimą jû wilnû ir sautimą žmonû,

9. Kad išsigástu, kurie gywén tůse kraštůse, dēl tawo ženklû; tu palinksmini wislab, kas krutuloja, kaip rytmeczeis, taip ir wakarais.

10. Tu atlankai žémę ir padrēkini ję, ir darai ję didey bagotą. Diewo wersmē apsczey tur wandens; tu důdi geray užtikti jû jawáms, nēsa tu taipo žémę gérini.

11. Tu girdai jôs wagas ir pašlápini jôs arimą, lytumi tu tą pamankštini ir žegnoji jôs želmeni.

12. Tu wainikoji métą sawo lobjù, ir tawo pēdos warwa rēbumù.

13. Gywénimai púsczoj taipojau yra rēbus, aža warwa;

ir kalnélei aplinkuy yra link-
smi.
14. Ganyklos yra pilnos awjû, ir lankosa tánkus stow jawai, kad żmones iß to krykßtauja ir giesti.

66. Psalmas.

Laupse ir garbê brangiausûjû Diewo darbû.

1. Psalm-giesmē, pirmgiedotina.
2. Krykßtaukite Diewui, wisos żémēs, giedokite ant garbês jo wardui, girkit jį ßlowingay,
3. Tarkite Diewui: kaip dywini yra tawo darbai! tawo neprietelei prieß tawę nieko ne ißtesēs dēl didżôsês tawo maciês.
4. Wisos żémes tur melstisi tawęs ir láupsinti tawę, láupsinti tawo wárdą. Sēla.
5. Eikßte ßen ir żwalgykite Diewo dárbus, kursai taip stebuklingas yra sawo darbûse tarp żmonû waikû.
6. Jis pérwercż júres į sausùmą, kad pēsti per wándenį gal eiti; tû dżaugiamies jamè.
7. Jis ponawój sawo macè amżinay, jo ákys weiżd ant żmonû; atsiskyręji ne galēs ißsikélti. Sēla.
8. Láupsinkit, jús żmones, musû Diewą, didey ißplátinkite jo garbę,
9. Kursai musû dußias gywas ißlaiko, ir musû kójoms ne dûst slysti.
10. Nēsa, Diewe, tu mus ißmēginai ir czystijei, kaip sidábras czystijams yra.
11. Tu mus apkáldinai temnyczoj, tu ant musû náßtą użdējei.
12. Tu léidai żmones eiti per musû gàlwas; mes į ugnį ir į wándenį nuējom, ale tu mus ißwedei ir atgaiwinai.
13. Todēl aß su déginimo apieromis eisu į tawo namus ir taw sawo apsiżadējimą użmokēsu,
14. Kaip aß sawo lúpas atwērau, ir mano burna kalbējo mano bēdoj.
15. Aß taw rēbjas déginimo apieras apierawosu iß sudégintû awinû; aß apierawosu jauczus su ożeis. Sēla.
16. Eikßte ßen, klausykit wisi, kurie bijoties Diewo, aß ißpásakosu, ką jis mano dußiai padáręs.
17. Aß jopi ßaukiau sawo burna ir gárbinau jį sawo lieżuwju.
18. Jey aß ką pikt misliczau sawo ßirdije, tay Ponas Diewas ne klausytu.
19. Todēl Diewas manę ißklauso ir daboja ant mano práßimo.

20. Pagárbints buk Diewas, kursai mano maldą ne paniekin, ney sawo malonę nů manęs ne kreipja!

67. Psalmas.

Malda ir dėkawone už maloningąję Diewo žėgnonę.

1. Psalm-giesmē, pirmgiedotina ant strúnû,
2. Diewe, buk mums malonus ir pérżegnok mus; důk mums świesti sawo wéidą! Sēla.
3. Kad mes ant żémês pażintumbim jo kélą, tarp wisû pagonû jo iśgánimą.
4. Dēkawoj taw, Diewe, żmones, dēkawoj taw wisi żmones.
5. Żmones dżaugiasi ir krykśtauja, kad tu żmones tikray súdiji ir waldai żmones ant żémês. Sēla.
6. Dēkawoj taw, Diewe, żmones, dēkawoj taw wisi żmones.
7. Żéme důst sawo waisų; pérżegnok mus, Diewe, musû Diewe!
8. Pérżegnok mus, Diewe, ir wisas swiets jo tesibijos.

68. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristaus paaukśtinimą ir Jo słowingąję macę.

1. Psalm-giesmē Dowido, pirmgiedotina.
2. Tesikelie Diewas, kad jo neprietelei butu iśwajoti, ir kurie jo nekencż, bēgtu nů jo akiû!
3. Prawaryk jûs, kaip dúmai prawáromi yra! kaip wáśkas sutirpsta nu ugniês, taipo tur sugaiśti piktieji po akiû Diewo.
4. Bet teisieji túr dżaugtisi ir linksmintis po akiû Diewo, ir iś śirdiês dżaugtisi.
5. Giedokit Diewui, laupsinkit jo wárdą, taisykit kélą lengway ateinanczamjam; jo wárdas yra Wieśpats; ir dżaugkities po jo akiû!
6. Kursai tēwas yra sirátû ir súdża naśłû; jis yra Diewas sawo śwentame gywénime.
7. Diewas, kursai bebérniems namus waikais papildo, kursai apkáltůsus iśweda tikru czēsu, ir paliekt (Diewo) neklausanczůsus sausumoj.
8. Diewe, kaip tu pirm sawo żmonû ējei, kaip tu wáikśczojei po púsczą, Sēla,
9. Tay padrebējo żéme, ir dangus warwējo dēl śio Diewo! Sinai, dēley to Diewo, kursai Izraēlio Diewas yra.
10. Bet dabar, tu Diewe, důdi maloningą lytų, ir sawůsus, kurie iśdżúwę yra, atgaiwini,
11. Kad tawo żwērys gal te-

nay pabúti; Diewe, tu atgai=
wini pawárgulus sawo gery=
bēmis.
12. Ponas Diewas bůst žodi
didzeis pulkais Ewangēlistû.
13. Karálei ir jû pulkai bēgte
bēgo, ir namû ßlowē ißdalija
plēßimą.
14. Kada jús gulit ant lauko,
tay žiba, kaip sparnai karwéliû,
kurie kaip auksas ir sidábras
blizga.
15. Kada Wisogalisis ßén ir
tén tarp jû karalùs státo, tay
stojas ßwiesu, kur tamsu bu=
wo.
16. Diewo kálnas yra waisin=
gas kálnas, didis ir waisingas
kalnynas.
17. Kam ßokinējate, jús di=
dieji kalnai? Diewas mēgsta
ant ßio kálno gywénti, ir Wieß=
pats cze pasiliekt wisados.
18. Wezimû Diewo yra daug
túkstanczû túkstanczû; Ponas
Diewas yra tarp jû ßwentame
Sinai.
19. Tu užžengei aukßtyn ir
apkalei apkalimą, tu gawai do=
wanas žmonēms, ir atpůli=
niems, kad Diewas Wießpats
tén ißsilaikys.
20. Paßlowintas t'esie Die=
was kas dien! Diewas mums
uždest náßtą, ale jis ir gélbti
mus. Sēla.
21. Mes turim Diewą gél=
banti, ir Wießpati Poną Die=
wą iß smertiês ißgélbanti.
22. Ale Diewas sawo ne=
prieteliû gàlwas sutris su jû
můmenimi, kurie nů griekû ne=
siláuj.
23. Taczau sako Ponas Die=
was: aß rēbjûjû nekurus atwésu,
iß gilumo jurû nekurus atwésu.
24. Todēl tawo koja krauje
tawo neprieteliû bus dažyta, ir
tawo ßunys tą laks.
25. Regima yra, Diewe, kaip
tu ateini, kaip tu, mans Diewe
ir karálau, pasiródai ßwentiny=
czoj.
26. Pirma eit giedojantieji,
potam žaidžantieji tarp mergû
bubnijanczûjû.
27. Láupsinkit Poną Diewą
surinkimůse, jús iß wersmês
Izrael!
28. Cze Benjamins jaunáu=
sasis, bet tarp jû karaláująs,
cze kunigaikßczei Judo su sawo
pulkais, kunigaikßczei Sebulon,
kunigaikßczei Naptali.
29. Tawo Diewas tawo ka=
ralystę attiese, tą tu mums, Die=
we, stiprink! nēsa tai tawo dár=
bas.
30. Dēl tawo bažnyczôs Je=
ruzalēje karálei taw atneß do=
wanas.
31. Bark žwēri nendrynēje,
pulką jauczû tarp jû werßiû,
kurie sumina pinigû dēley. Ji

išwajoj žmones mielay karáujanczůsus.
32. Kunigaikšczei iš Egypto ateis, Murinû žéme išties sawo rankas Diewopi.
33. Jus karalystes ant žémês, giedokite Diewui, laupsinkit Wiešpatį, Sēla,
34. Tą, kurſai wiſur dangų waldo iš pradžôs! štay, jis sawám perkúnui pridůs máci.
35. Důkite Diewui máci! jo šlowē yra Jzraēlij, ir jo macis debesise.
36. Diewas stebuklingas yra sawo šwentinyczoje; jis yra Diewas Jzraēlio, jis důs žmonēms maci ir sylą. Pašlowints buk Diewe!

69. Psalmas.

Messiošaus malda sawo kentējime.

1. Psalmas Dowido, ant šešiû strúnû pirmgiedotins.
2. Diewe, gélbēk manę! nēsa wandů man prieiti iki dušiôs.
3. Aš nugrimſtu gilumè purwyno, kur niera dùgno; aš esmi gilumè wandens, ir srowē manę nor pasłandinti.
4. Aš pailsáu be šaukdams, mano káklas užkimo; jau ne be regiu, kad taip ilgay turu láukti sawo Diewo.
5. Kurie manęs be priežastiês n'apkencž, tû yra daugiaus, ney laukû ant mano galwôs. Kurie man newertay neprieteleis yra ir manę prapuldo, didey gal; aš turu užmokēti, ką ne wogiau.
6. Diewe, tu žinai mano paikystę, ir mano kaltybes niera taw užslēptos.
7. Ne důk gēdôs gauti iš manęs, kurie tawęs laukia, Wiešpatie Diewe Zebaot! Ne důk gēdoj búti iš manęs, kurie tawę jēško, Diewe Jzrael!
8. Nēsa tawęs dēl kenczu gēdą, mano wéidas pilnas yra apgēdinimo.
9. Aš swétims pastojau sawo broliams, ir nepažystams sawo motinôs waikams.
10. Nēs aš be maž smertiês ne gawau iš didžio pápykio dēl tawo namû; ir gēda tawę gēdinanczûjû užpůl manę.
11. Jr aš werkiu ir páſtnikauju karczey, ir išjůkiams esmi.
12. Aš apsiwilkaus žakù, bet jie iš to jůkiasi.
13. Kurie sēd wartůse, pluškioj apie manę.
14. Bet aš šaukiu tawęsp, Wiešpatie, malonês czēse; Diewe, per didęję sawo malonę išklausyk manę wiernu sawo išgelbējimu!
15. Jšgélbēk manę iš purwo, kad ne nugrimsczau, kad išgélbētas buczau nů n'apkenczan=

czûjû manę ir isz gilojo wán-
denio!
16. Kad patwánas manę ne
nuskandintu, ir gilybe ne pra-
rytu, ir skylē důbês ant manęs
ne susidarytu.
17. Iszklausyk manę, Pone
Diewe, nēs tawo malone yr
pilna palinksminójimo; gręsztis
manęspi pagal didi sawo susi-
milimą!
18. Ir ne slēpk sawo wéidą
nů sawo tarno, nes nusismúti-
jau; umay iszklausyk manę!
19. Artinkis mano duszióspi
ir iszwadůk ję, iszgélbēk mane
dēl mano neprieteliû!
20. Tu žinai mano apgēdini-
mą, gēdą ir apjůką; mano prie-
szininkai wisi yra po tawo akiû.
21. Gēda man lauž mano szir-
di ir slogina manę; asz láukiu,
bau kas gailētus, ale cze niera
ney wieno, ir palinksmintojû,
o ney wieno ne randu.
22. Ir jie důst man tulži wál-
git ir uksosą gérti didime mano
trosztumė.
23. Jû stálas turētu buti
jiems wirwė ant užmokējimo ir
spásto.
24. Jû ákys turētu aptémti,
kad ne regētu; ir jû strēnos wi-
sados te súboj.
25. Iszliek sawo nemalonę ant
jû, ir tawo baisingas kérsztas
sugáutu jûs!
26. Jû gywénimai turētu pústi
pastoti; ir ney wieno ne butu,
kursai jû szētrosa gywéntu.
27. Nēsa jie pérsekinēj, kuri
tu isztikai, ir girasi, kad tu sa-
wůsus skaudzey isztinki.
28. Důk jiems isz wienôs kal-
tybês pulti i kitą, kad ne ateitu
teisybêsp.
29. Iszgesyk jûs isz knygû gy-
wûjû, kad su teiseiseis ne butu
priraszyti.
30. Bet asz esmi pawárgęs ir
ne galu, Diewe, tawo pagálba
te apsaugoj manę!
31. Asz Diewo wárdą láupsisu
su giesme, ir ji didey gárbisu
su dēkawojimu.
32. Tai Ponui Diewui ge-
raus itiks, ne kaip jautys turis
ragus ir nagus.
33. Pawárgulei tai rég ir
džaugiasi, ir kurie Diewą jēszko,
tû szirdis bus gywa.
34. Nēs Diewas klauso pa-
wárgusûjû ir ne paniekin sawo
apkáltůsus.
35. Láupsink ji, dangus, žéme
ir juros, ir wislab, kas jůse
krúta!
36. Nēsa Diews gélbēs Ziong
ir miestus Judo budawos, kad
tenay gywéntu, ir jie tus saw i
dalyką butinay turētu.
37. Ir sēkla jo tarnû jûs i
dalykus gaus, ir kurie jo wárd-
myl, pasiliks jůse.

70. Psalmas.

Dowido malda děl pagálbôs prieß neprietelius.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant paminklo.

2. Skubinkis, Diewe, manę pagélbēk, Wießpatie, man padēti.

3. Turētu gēdētis ir apgēdinti buti, kurie mano dußiôs tykoj. Turētu atgalon gryßti ir apgēdinti buti, kurie man pikt wélij,

4. Kad wēl apgēdinti butu, kurie ant manęs ßaukia: „cze, cze!"

5. Turētu dzaugtis ir pasilinksmint tawimi, kurie tawęs klausinēj; ir kurie myl tawo ißgánimą, wisados sakytu: „dідey buk pagárbints, Pone Diewe!"

6. Bet aß esmi bēdnas ir pawárgęs, Diewe, skubinkis manęspi! nēsa tu esi mano pagálbininks ir ißgélbētojis, mans Diewe, ne trùk!

71. Psalmas.

Malda děl ißgélbējimo.

1. Pone Diewe, aß tawim nusitikiu, niekaday ne důk manę gēdoje buti!

2. Ißgélbēk manę per sawo teisybę ir ißwadůk manę, prilenk sawo ausis manęspi ir gélbēk manę!

3. Buk man stipri ůla, kuriôsp wisada galēczau tekēti, kursai man żadējei gélbēt! nēsa tu esi mano ůla ir mano pilis.

4. Mans Diewe, gélbēk manę iß rankôs Diewo-nesibijanczojo, iß rankôs netéisojo ir smarkininko!

5. Nēs tu esi mano nusitikējimas, Wießpatie Pone Diewe, mano nusitikējimas iß mano jaunystês.

6. Tawim nusitikējau nůg augywês żywáto, tu manę ißtráukei iß żywáto mano mótinôs; iß tawęs aß wisaday girůs.

7. Aß daugiems esmi kaip stebuklù, ale tu esi man stiprù nusitikējimu.

8. Důk mano burną tawo garbês ir tawo laupsês kas dien pilną buti!

9. Ne patrémk manę mano senystēj, ne prastok manę, kad pasilpsu!

10. Nēs mano neprietelei kálba prieß manę, ir kurie mano dußiôs tykoj, susirodij tarp sawęs,

11. Sakydami: „Diews ji prastójo; wykit ir sugáukit ji! nēsa cze niera ißgélbētojo."

12. Diewe, ne buk toli nů manęs; mans Diewe, skubinkis manę gélbēt!

13. Turētu gēdētis ir prapulti, kurie stow prieß mano dußią;

gēda ir apgēdinimu turētu tie appilti buti, kurie mano nepalàimôs jēszko.

14. Bet asz wisados láuksu, ir wisados tawo garbę praplátisu.

15. Mano burna apsakys tawo teisybę, kas dien tawo iszgánimą, kurus asz wisus ne paskaitáu.

16. Asz wáikszczoju mácije Wieszpatiês Pono Diewo, asz tawo teisybę tiktay gárbinu.

17. Diewe, tu manę isz jaunystês mokinai, todēl apsakáu towo stebuklus.

18. Taipojau ne prastok manę, Diewe, senystēje, kad prażilsu, pakoley tawo péti apsakysu waikû=waikams, ir tawo máci wisiems, kurie dar użgims.

19. Diewe, tawo teisybe auksztà yra, tu didżus dáiktus darai; Diewe, kas taw lygus?

20. Nēsa tu man dûdi jausti daug ir didżus wargus, ir manę wēl atgaiwini ir sugrąźini manę isz gilùmo źémês.

21. Tu manę labay iszkeli ir manę wēl palinksmini.

22. Taygi asz taw ir dēkawoju psaltero źáislais uż tawo wiernystę, mans Diewe; asz tawę laupsinu ant arpôs, tu Szwentasis Izraēlije.

23. Mano lùpos ir mano duszia, kurias tu iszgélbējei, linksminas ir laupsin tawę.

24. Ir mano lieżuwis kas dien dumoj apie tawo teisybę, nēs gēdētis tur ir apgēdinti buti, kurie jēszko mano nepalàimôs.

72. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristų ir jo karalystę.

1. Salomono.

Diewe, dûk sawo súdą karálui, ir sawo teisybę karálaus súnui,

2. Kad jis tawo żmones wéstu prie teisybês, ir tawo siratas gélbētu!

3. Dûk, kad kalnai pakáju néesztu tarp żmonu, ir kalnélei teisybę.

4. Jisai pawargusûsus żmones súdè iszlaikys, ir siratas gélbēs, ir blùżnijanczûsus sudauźys.

5. Tu busi bijojams, kol saule ir mēnů tekēs, į eilû eilę waikû.

6. Jis nużengs kaip lytus ant lauko, kaip szlakai, kurie źémę paszlápin.

7. Jo czēsûse źydēs teisusis, ir didis pakájus, pakoley mēnů ne be bus.

8. Jis karaláus nů wienû jurû iki kitû ir nů wandens iki swieto galo.

9. Jam klónosis, kurie púsczoj yra, ir jo neprietelei laiźys dulkes.

10. Karálei prie jurû ir

atneß dowanû, karálei iß kara=
lyſtês Arabijôs ir Sēbôs at=
gabęs dowanû.
11. Wiſi karálei jo melſis,
wiſi pagonai jam ßlúżis.
12. Nēſa jis pawárguſiji ßau=
kianti ißgélbēs, ir ſirátą ißgél=
bētojo ne turinti.
13. Jis bus malonus pawár=
guſiems ir ubagams, ir dußias
ſirátû gélbēs.
14. Jis jû dußias iß wylaus
ir piktenybês ißgélbēs, ir jû
kraujas brangey bus laikomas
po jo akiû.
15. Jis ißliks gywas, ir jam
bus dûtas aukſas iß bagatôſês
Arabijôs; ir wiſaday żmones
melſis po jo akiû, kas dien ji
pagirs.
16. Ant żémês, aukßtay ant
kalnû, jawai tánkus bus; jû
waiſus drebēs, kaip Libanons,
ir żalûs mieſtûſe, kaip żolē ant
żémês.
17. Jo wárdas ißliks amżi=
nay; pakol ſaule patèks, jo wár=
das bus waikû=waikams ſaky=
tas, ir jie bus per tą żegnoti;
wiſi pagonai ji garbis.
18. Pagirtas t'eſie Diewas
Wießpats, Izraēlio Diewas,
kurſai wiens ſtebuklus dáro!
19 Ir pagirtas t'eſie jo pa=
ßlowintaſis wárdas amżinay;
ir wiſos żémes t'eſie pilnos jo
garbês! Amen, Amen.

20. Galas Maldû Dowido,
Sunaus Izai.

73. Pſalmas.

Palinkſminojimas ir graudénimas priek paſipiktinimą dēl paláimôs Diewo=neſi=bijanczûjû.

1. Pſalmas Aſſápo.
Izrael taczaus tur Diewą
palinkſminojimu, kurſai tikt
czyſtôs ßirdiês yra.
2. Bet aß be mażne klupinē=
jau ſawo kójomis, mano żing=
ſnei be mażne paſlydo.
3. Nēs aß papykau ant gyr=
pelniû, regēdams, kad Diewo=
neſibijantiems taip geray ſé=
kaſi.
4. Nēs jie niera ſmertiês
báimēje, bet ſtow drútay, kaip
paloczus.
5. Jie ne yra nepaláimoje,
kaip kiti żmones, neygi wárgi=
nami, kaip kiti żmones.
6. Todēl jû tyczáwimas bran=
gus daikts tur buti, ir jû pik=
tenybe géras dárbas tur buti
wadintas.
7. Jie paſipucz kaip rēbus
pilwas; jie dáro, ką tiktay du=
moja.
8. Jie wiſlab paniekin ir pik=
tay apie tai kálba, ir kálba bey
blużnija puikey.
9. Ką jie kálba, tai iß dan=
gaus tur kalbēta buti; ką jie
ſako, tai tur tikti ant żémês.

10. Todėl pritar jiems jû žmones ir pulkais pas jůs bėga, kaip wandů,
11. Sakydami: „bės Diewas anû rúpintus? bės Aukszczàusasis jû atbotu?“
12. Sztay, tokie yra Diewonesibijantieji, tie tur gérą paláimą ant swieto ir pralobsta.
13. Argi tai bus noprósnay, kad mano szirdis nebártinay elgiasi, ir kad asz sawo rankas nekaltybėje mazgoju?
14. Ir kas dien wárginams esmi, ir mano korawóne kas rytą gatawa?
15. Be maž ir asz taip buczau sákęs, kaip jie; ale sztay, tůmi buczau prasúdijęs wisus tawo waikus, kurie be butu buwę.
16. Asz dumojau apie tai, kad pérmanyczau; bet tai man per sunku buwo,
17. Iki ėjau i Diewo szwentinyczą ir pasidabojau jû gálo.
18. Bet tu jůs pastatai ant slidumo ir parmeti jůs žemyn.
19. Kaip umay jie niekù pawirsta! jie suteszka gálą gáudami su iszgąsczu!
20. Kaip sápnas, kam pabùdus, taip tu, Diewe, jû ábrozą mieste darai papeiktą.
21. Bet skaudu man szirdije ir gél man inkstůse mano,
22. Kad asz paikù turu buti ir nieko ne iszmanyti, ir turu buti po tawo akiû kaip galwijas.
23. Bet taczau wisados tawęspi laikàusi, nės tu laikai manę prie mano deszinês.
24. Tu wedi manę pagal sawo rodą ir galáusey su garbe manę priimi.
25. Kad asz tawę tiktay turu, tay asz n'atboju ney dangaus, ney žémês.
26. Kaczeig mano kuns ir duszia apálpsta, tay tu, Diewe, taczaus wisados esi mano szirdiês palinksminojimas ir mano dalis.
27. Nės sztay, kurie nů tawęs atpůla, prapuls; tu iszpústiji wisus, kurie priesz tawę kekszáuja.
28. Ale tai yra mano dzaugsmas, kad asz laikausi Diewopi ir sawo nusitikėjimą statau ant Wieszpatiês Pono Diewo, kad wisus tawo dárbus apsakyczau.

74. Psalmas.

Malda dėl bažnyczôs iszlaikimo.

1. Pamokinimas Assápo.
Diewe, kam tu mus taip isz wiso patremi? ir kam tokiu kersztu papykai ant awjû sawo ganyklôs?
2. Atsimink sawo surinkimo, kuri tu isz senû dienû nusipelnei, ir saw i dali iszwálnijei; (atsi-

mink) kálno Zion, ant kurio gyweni!

3. Mink ant jû kójomis ir prastumk jůs žemyn; neprietelus wiską pagadino szwentinyczoje.

4. Tawo prieszininkai rēk tawo namůse ir įstáto tenay sawo balwonus.

5. Kirwis yra régims blizgąs isz aukszto, kaip kada giroje kertama yra.

6. Jie sukapoj wisas jo molawones kirwjeis ir skklutomis.

7. Jie sudégin tawo szwentinyczą, jie wisaip atszwencza namus tawo wardo.

8. Jie sako sawo szirdije: „plēszkime jůs!“ jie sudégina wisus Diewo namus žémēje.

9. Sawo ženklû ne be régim, ir ney wiens prárakas ne be sako mums daugiaus, ir ney wiens mokitojis ne be mokina mus daugiaus.

10. Ak Diewe, koley prieszininkas gēdis, ir neprietelius tawo wárdą taip labay blûznis?

11. Kam sawo ranką attrauki, ir sawo dészinę taip wisay sawo prieglobstije laikai?

12. Bet Diewas yra mano karálus isz senû dienû, isz kurio wisa pagálba, kuri ant žémês nusidůst.

13. Tu suardai júres per sawo máci, ir sulauži smákû gàlwas wandenije.

14. Tu sukuli gàlwas bangžuwjû ir důdi jas penukszlu žmonēms púsczoje.

15. Tu důdi tekēti szaltinus ir upes, tu důdi iszdžúti dides srowès.

16. Diena ir naktis yr tawo; tu darai, kad taip saule, kaip ir žwaigždes tikrù sawo kelù téka.

17. Tu kožnai žémei statai jôs rubežus, wásarą ir žiemą tu darai.

18. Taygi atsimink to, kad neprietelus Diewą gēdina, ir durni žmones blùžnij tawo wárdą.

19. Ne důk duszią sawo kurklélio zwērui, ir ne užmirszk taip labay sawo bēdnûjû žmonélû!

20. Atsimink derējimo! nēs žéme wisur baisey yra iszpústita, ir trobos yra iszardytos.

21. Ne důk bēdnąji su gēda atstoti! nēsa pawárgulei ir sirátos gárbin tawo wárdą.

22. Kélkis, Diewe, ir užstok sawo prową; atsimink gēdôs, kuri taw kas dien nusidůst nů paikûjû!

23. Ne užmirszk szaukimo sawo neprieteliû! sautumas tawo prieszininkû eiti jů ilgyn, jů didyn.

75. Psalmas.

Laupſe Diewo ſtebuklû; graudénimas be (Diewo-) bàimés ne paſielgtis.

1. Psalmas ir gieſmẽ Aſſápo ant balſo: „Ne prapuldik!“ pirmgiedotins.

2. Mes dẽkawojam taw, Diewe, mes dẽkawojam taw ir apſákom tawo ſtebuklus, kad tawo wárdas taip arti yra.

3. „Nẽſa ſawo czẽſu aß teiſey ſúdiſu.

4. Zéme dreba, ir wiſi, kurie ant jôs gywéna; bet aß ſtiprey laikau jôs ſtulpus.“ Sẽla.

5. Aß tariau gyrpelniams: neſigirkit taipo! ir Diewo-neſibijantiems: ne nuſitikẽkit ant ſawo maciês!

6. Ne nuſitikẽkit taip labay ant ſawo maciês, ne kalbẽkit tokiu nůpertumù,

7. Ne ẽſant bẽdôs ney nů użtekẽjimo, ney nů nuſileidimo, ney iß kalnû púſczoje.

8. Nẽſa Diewas yra ſúdʒa, kurſai ßi pażémin ir anq ißkel.

9. Nẽſa Ponas Diewas tur kupkq rankoje, pripilta drútu wynu, ir pila iß to; bet piktieji wiſi tur gérti ir mẽles ißbaigti.

10. Bet aß apſakyſu amżinay, ir laupſiſu Diewq Jokubo.

11. „Ir wiſq máci Diewo-neſibijanczûjû ſuláużiſu, kad mácis teiſojo ißkélta butu.“

76. Psalmas.

Diewas ſawo ſurinkimo apgynimas.

1. Psalm-gieſmẽ Aſſápo, ant ſtrúnû pirmgiedotina.

2. Diewas Judoj pażyſtams yra, Jzraẽlije jo wárdas yra paßlowintas.

3. Salẽmej yra ſo ßẽtra, ir jo namai Zione.

4. Czejau jiſai ſuláużo ſtrẽlas kilpinio, ſkydq, kárdq ir kárq. Sẽla.

5. Tu ßlowingéſnis ir ſtipréſnis eſi, neng rażbajû kalnai.

6. Puikieji tur buti applẽßiti ir użmigti, ir wiſi karżygei tur rankas paléiſt;

7. Jß tawo barimo, Diewe Jokubo, użmiegt taip żirgas, kaip ir weżimas.

8. Tu eſi ißgqſtingas; kas gal po tawo akiû ißſilaikyt, kad tu pykſti?

9. Kad důdi girdẽti ſúdq iß dangaus, tay nuſigqſta żéme ir nutyla,

10. Kad Diewas paſikel ſúdit, kad gélbẽtu wiſiems pawárguſiems ant żémês. Sẽla.

11. Kad żmones prieß tawę ſaucʒa, tay tu garbę nuſipelnai; ir kad jie dar daugiaus ſaucʒa, tay ir cʒe eſi gátawas.

12. Żadẽkit ir atteſẽkit Wießpaczui ſawo Diewui, jús wiſi, kurie aplink ji eſte, neßkite dowanas Jßgąſtingamjam,

13. Kursai kunigaikszczams
atim drąsumą ir iszgąstingas
yra tarp karálû ant žémês.

77. Psalmas.

Gerůjû bėda ir palinksminojimas.

1. Psalmas Assápo, Jėdutuno
pirmgiedotins.
2. Asz szaukiu Diewop sawo
balsu; Diewop asz szaukiu, ir
jis iszklauso manę.
3. Czėse sawo bėdôs asz jėszkau
Poną Diewą, mano ranka nakt-
tij yra isztiesta ir nesiláuja; nėsa
mano duszia ne priima palinks-
minójimo.
4. Kad smútnas esmi, tay at-
simenu Diewo; kad mano szir-
dis tužbosa yra, tay kalbu.
Sėla.
5. Tu laikai mano akis, kad
budėtu; asz taip apalpau, kad ir
kalbėt negalu.
6. Asz atsimenu senûjû gadynû,
pirmûjû métû.
7. Naktimis atsimenu sawo
strúnžaislû, ir kalbu su sawo
szirdze, mano dwáse tur tar-
dyti.
8. Argi Pons Diews amžinay
patrems ir ney jokiôs malonês
daugiaus ne iszrodis?
9. Argi jo malone wisaip
gálą gáwo? ir pažadėjimas lo-
wėsi?
10. Argi Diews užmirszo ma-
nus buti, ir sawo mielaszir-
dingystę isz kérszto užrakino?
Sėla.
11. Bet taczau tariau: ąsz tai
turu késti; deszine ranka Auksz-
czáusojo tai wislab gal kitaip
daryti.
12. Todėl atsimenu darbû Po-
no Diewo; beje, atsimenu tawo
pirmûjû stebuklû.
13. Jr kalbu apie wisus tawo
dárbus; ir sakau apie tawo istá-
timus.
14. Diewe, tawo kélas yra
szwentas; kamè toks sylingas
Diews, kaip tu, Diewe, esi?
15. Tu esi tasai Diews, kurs
stebuklus dáro; tu sawo sylą
parodei tarp žmonû.
16. Tu sawo žmones atpirkai
macney, waikus Jokubo ir Jo-
zėpo. Sėla.
17. Wándenis regėjo tawę,
Diewe, wándenis regėjo tawę
ir prisibijójo, ir gilybes sau-
tėjo.
18. Drumstus débesys liejo
wandens, débesys growe ir žai-
báwo.
19. Perkúnas growe danguje,
tawo žaibai twyskėjo ant žé-
mês; žéme pasijûdino ir drebėjo
isz to.
20. Tawo kélas buwo jurosa,
ir tawo tákas didzûse wánde-
nisa; ir taczaus tawo pėdos ne
buwo pažystamos.
21. Tu wedei sawo žmones,

kaip awjû pulką, per Moižėszą
ir Aaroną.

78. Psalmas.

Pásakojimas Diewo gerybjû ir korawónû, jo žmonėms paróditu.

1. Pamokinimas Assápo.
Klausykite, mano žmones, ma-
no prisákimą; prilenkite sawo
ausis žodžump mano burnôs!
2. Asz atwérsu sawo burną,
kalbėti pamókslo žodžus, ir pa-
sakysu senus nusidawimus,
3. Kurus girdėjom ir žinom,
ir musû tėwai mums pásakojo,
4. Idant tû ne slėptumbim jû
waikams, kurie paskuy bus, ir
apsakytumbim garbę Pono Die-
wo, ir jo máci bey stebuklus,
kurus jis padáre.
5. Jis istate lùdimą Jokubo
waikams, ir dawe žokaną Iz-
raėlije, kuri prisáke musû tė-
wams, kad tą mokintu sawo
waikus,
6. Idant waikû-waikai mo-
kintus, ir waikai, kurie dar tur
užgimti, kad užáugę taipojau
sawo waikams apsakytu;
7. Idant jie Diewui nusitikėtu,
ir ne užmirsztu Diewo darbû,
ir jo prisákimû klausytu.
8. Ir ne butu, kaip jû tėwai,
prie Diewo ne pasilaikanti ir
ne klausanti giminė, kuriôs szir-
dis nė buwo stipri, ir jôs dwáse
Diewui wiernay ne itikėjo;
9. Kaip waikai Epraim, kurie
szarwûti kilpini neszodami at-
pûle czėse kowôs.
10. Jie ne laike Diewo derė-
jimą ir ne norėjo jo prisákimû
klausyt,
11. Ir užmirszo jo darbû ir
jo stebuklû, kurus jis jiems bu-
wo iszrodęs.
12. Po akiû jû tėwû jisai pa-
dáre stebuklus Egypto žémėje
ant lauko Zoan.
13. Jis pérdalijo júres, dû-
dams jûs péreiti, ir taise wán-
deni kaip múrą.
14. Jis dienoje jûs wéde de-
besimi, ir nakcze žibancze ug-
nimi.
15. Jis pérplėsze ûlas púsczoje
ir girde jûs wandenimi apsczey,
16. Ir dawe upelès isz ûlû
tekėti, kad nutekėtu, kaip wan-
dens srowes.
17. Taczau jie dar wėl susi-
grieszijo priesz ji ir ipykino
Aukszczáusaji púsczoje,
18. Ir pagunde Diewą sawo
szirdise, penukszlą praszydami
sawo duszai,
19. Ir kalbėjo priesz Diewą
sakydami: bės galėtu Diews
stálą taisyt púsczoje?
20. Sztay, jis tiesà ûlą isztiko,
kad wandû tekėjo, ir upes pa-
twino; bet kaip gal jis dûnôs
dûti ir sawo žmonėms miesôs
padėti?

21. Bet kaip Ponas Diewas
tai girdējo, didey supyko; ir
ugnis užsidege Jokube, ir kérsz-
tas ant Izraēlio,
22. Kad jie ne pasitikējo Die-
wù, neygi lauke jo pagálbôs.
23. Ir jis prisáke debesims
auksztay, ir atwēre wartus dan-
gaus,
24. Ir dawe Manną ant jû
nulyti, kad wálgitu, ir dawe
jiems dangaus důną.
25. Jie wálge angēlû důną;
jis atsunte jiems wálgimo apś-
czey.
26. Jis dawe pústi rytû wēją
po dangum, ir pakēle per sawo
mácỉ wēją isz pētû,
27. Ir dawe ant jû miesôs
nulyti, kaip dulkes, ir pauksz-
czus, kaip ziezdras jurû,
28. Ir dawe tus nupulti tarp
jû wisur, kur jie gywéndawo.
29. Tay jie wálge ir per mie-
rą priwálge; jis dawe jiems
iszpildit sawo užsigeidimą.
30. Bet kaip jie buwo iszpildę
sawo užsigeidimą ir dar buwo
bewálgą,
31. Tay atējo ant jû nársas
Diewo ir nužawino wyráusů-
sus tarp jû, ir nužawino ge-
ráusůsus Izraēlije.
32. Bet be to wiso jie dau-
giaus susigrieszijo, ne tikēdami
jo stebuklams.
33. Todēl dawe jůs numirti,
kad jie nieko ne gáwo, ir turējo,
kol gywi, wàrginami buti.
34. Kad jůs nužawindawo,
tay jēszkójo jį ir prisiwerte
ankśti Diewopi,
35. Ir atsimine, kad Diewas
yra jû ůla, ir Diewas Auksz-
czáusasis jû Iszgélbētojis esti.
36. Ir klastáwo jam sawo
burna ir meláwo sawo lie-
žuwju;
37. Bet jû szirdis ne laikēsi
twirtay prie jo ir ne pilnawójo
wiernay jo derējimą.
38. Bet jis buwo mielaszir-
dingas ir atléido griekus, ney
iszgaiszino jůs; ir tankey nugrę-
že sawo nársą ir ne iszléido
wisą sawo kérsztą.
39. Nēsa jis atsimine, kad jie
kunas ēsą, wējas, kursai nueit
ir ne sugryszta.
40. Jie tankey jį ikérszino pús-
czoje ir didey ipykino jį pusty-
nēje.
41. Jie Diewą wisados isz
naujo gunde ir pamokino
Szwentąjį Izraēlije.
42. Jie ne atsimine jo rankôs
tą dieną, kurę jis jůs iszgélbējo
nů neprieteliû;
43. Kaip ir jis sawo ženklus
buwo padáręs Egypto žémēje,
ir sawo stebuklus žémēje Zoan;
44. Kaip jis jû wándenį wer-
te į kraują, kad jie ne galējo
gért isz sawo upjû;

45. Kaip jiems kirmeles atsunte, kurios jůs ēde, ir repēczkas, kurios jůs gadino;
46. Ir dawe jû waisų patrankoms ir jû sēklą żogams;
47. Kaip jû wynmedżus mușe ledais ir jû morû medżus krușomis;
48. Kaip jû bandą mușe ledais ir jû kaimenę żaibais;
49. Kaip tarp jû sunte piktû angēlû sawo dídżame narse ir dawe jůs sautēti, kérșiti ir pikt daryti;
50. Kaip labjaus użléido ant jû sawo kérștą, ir jû dușią iș smertiês n'ișgélbējo, ir dawe jû bandai marù ișgaiști;
51. Kaip numușe wisą pirmgimí Egyptû źémēje, pirmůsus kudikius șētrosa Amo;
52. Ir dawe sawo żmones ișeiti kaip awis, ir wéde jůs kaip pulką púsczoje;
53. Ir wéde jůs pakájuje, kad ne prisibijotus; bet jû neprietelei nuskendo jurosa.
54. Ir atwede jůs í sawo șwentůsus rubeżus, șiop kalnop, kurí jo deșine nupélne.
55. Ir prawáre pirm jû żmones ir dáwe jiems ișdalyti tēwișkę, ir dáwe anû gywénimůse gywénti gimines Izraēlio.
56. Bet jie gunde ir ípykino Diewą, Aukșczáusají ir ne laike jo lúdimus,
57. Ir atpůle ir paniekino wislab, kaip jû tēwai, ir ne laike, kaip atsiléidęs kilpinys,
58. Ir ípykino jí sawo aukștybēmis ir ípykino jí sawo balwonais.
59. Ir kaip tai Diewas girdējo, tay jis íkirșo ir atmete Izraēlí bidey,
60. Kad jis sawo gywénimą Siloj prastójo, șētras, kur tarp żmonû buwo gywéngąs;
61. Ir padawe jû máci apkalimui, ir jû grażumą í rankas neprietelaus;
62. Ir padawe sawo żmones kárdui, ir bidey supyko ant sawo tēwișkês.
63. Jû jaunumą suēde ugnis, ir jû mergos turējo pasilikt netekējusos.
64. Jû klebonai kárdu prapůle; ir ne buwo nașliû, kurios galētu raudóti.
65. Ir Ponas Diewas pabùdo kaip miegąsis, kaip stiprus krykștauja nů wyno pareidams;
66. Ir iștiko sawo neprietelius iș użpakalio ir padáre jiems ámżiną gēdą.
67. Jis paniekino șētras Jożēpo, ir ne aprinko giminę Epraim;
68. Bet ișrinko giminę Judo, kalną Zion, kurí jis mylēdawo.
69. Ir budawójo sawo șwe

tinyczą aukßtay, kaip żémę, kuri amżinay turētu stiprey laikytis.
70. Ir aprinko sawo tárną Dowidą, ir atēme jį nů awjû gardo;
71. Nů żindanczû awjû atēme jį, kad jo żmones, Jokubą, ganytu, ir jo tēwißkę Izrael.
72. Irgi jis gánę jůs tikrà wiernybè, ir walde jůs wisókia ißmincze.

79. Psalmas.

Malda prieß neprietelius teisybês.

1. Psalmas Assápo.
Pone Diewe, pagonai įpůle į tawo tēwißkę, tie neczystą dáre tawo ßwentąję bażnyczą, ir iß Jeruzalês akmenû kruwas padáre.
2. Jie lawonus tawo tarnû paukßczams po dangum dawe suēsti, ir mieſą tawo ßwentûjû żwērims żémēje.
3. Jie kraują praliejo aplink Jeruzalę kaip wándenį, ir ne buwo ney wiens, kurs pakàstu.
4. Mes pastójom gēda sawo susēdams, apjůku ir paniekinimu tiems, kurie aplink mus yra.
5. Pone Diewe, koley tu nori taip didey pykti, ir sawo didį pápykį kaip ugnį důsi dégti?
6. Ißliek didįjį sawo kérßtą ant pagonû, kurie tawę ne pażysta, ir ant karalyscżû, kurios ·wo wardo nesimeldż!
7. Nēsa jie suēde Jokubą, ir jo namus ißpústijo.
8. Ne atsimink pirmûjû musû griekû, susimilk ant musû umay! nēsa jau reti pastójom.
9. Gélbēk tu mus, Diewe, musû gélbētojau, dēl garbês sawo wardo; ißgélbēk mus ir atléisk mums musû griekus dēl sawo wardo!
10. Kodēl důdi pagonams sakyti: „kamè dabar jû Diewas?“ důk żinomą but tarp pagonû po musû akiû atkérßijimą pralietojo kraujo tawo tarnû!
11. Důk iki tawęs ißkakti dusáujimus apkàltûjû; pagal didįjį sawo pétį ißlaikyk waikus smertiês,
12. Ir atadůk musû susēdams septyneropay į jû antį jû gēdą, kurè jie tawę, Pone Diewe, apgēdino!
13. Bet mes, tawo żmones ir áwys tawo ganyklôs, dēkawojam taw amżinay ir apsákom tawo garbę wisaday.

80. Psalmas.

Malda uż ißláikimą dwáſißkôsês wynyczôs.

1. Psalmas Assápo, ant psalterio ßeßiû strúnû pirmgiedotins.
2. Tu ganytojau Izraēlio, klausyk, kursai Jozēpą ganai,

kaip awis; pasirodik, kursai sēdi ant Kerubynû!
3. Pabùdik sawo máci, kursai tu pirm Epraim, Benjamin ir Manasse esi, ir ateik mums ant pagálbôs!
4. Diewe, palinksmink mus, ir apšwiesk mus sawo wéidu, tay tarpsime.
5. Wiešpatie Diewe Zebaot, koley tu kéršisi ant maldôs sawo žmonû?
6. Tu peni jûs ášarû dûna, ir girdai jûs didè kupka ášaromis pripilta.
7. Tu pastatai mus musû susēdams ant waido, ir musû neprietelei jûkiasi musû.
8. Diewe Zebaot, linksmink mus, dûk šwiesti sawo wéidą, tay tarpsime.
9. Tu atgabenai wynmedi iš Egypto, ir prawarei pagonus, ir tą czēpijei.
10. Tu pirm jo kélą pramynei, ir dawei ji isišaknit, kad jis žémę papildo.
11. Kalnai apdengti yra jo pawēsu, ir jo šakélēmis Diewo cēdrai.
12. Tu jo áugmeni išpláti-nai iki júrû ir jo šakàs iki wandenû.
13. Kamgi tu jo twora išardei, kad ji sudrásko, kas tiktay praeit?
14. Medinos kiaules ji išknisо, ir žwerys ji sugadino.
15. Diewe Zebaot, gręžkisi taczaus, weizdēk iš dangaus ir žwalgyk, ir atlankyk ši wynmedi;
16. Ir kawok tą, kuri tu saw stiprey išsirinkai!
17. Paweizdēk ir bark, kad déginimas ir drábkimas làutus!
18. Tawo ranka te apsaugoj žmones tawo dešinês ir žmones, kurus tu saw stiprey išsirinkai!
19. Tay ne atstósim nû tawęs, dûk mus gywus išlikti, tay tawo wárdą melsime.
20. Wiešpatie Diewe Zebaot, linksmink mus, dûk šwiesti sawo wéidą, tay tarpsime.

81. Psalmas.

Graudénimas, kokiu budu šwentos dienos tur buti šwenczamos.

1. Ant Gititôs pirmgiedotins Assápo.
2. Linksmay giedokite Diewui, kurs musû stiprybe yra, krykštaukite Diewui Jokubo!
3. Imkite psálmus ir dûkite šen búbnus, linksmas arpas su psaltēreis!
4. Trúbikite naujame mēnesije trúbomis ant musû šwentês lápbudzû!
5. Nēsa toktay yra budas Izraēlije, ir prowa Diewo Jokubo.
6. Toktai jis ant lùdimo istát

tarp Jozēpo, jiems ißeinant iß Egypto žémês ir swétimą liežuwi girdējus,

7. Kaip aß jû péti nů naßtôs buwau ißwálnijęs, ir jû rankos atliko nů půdû.

8. Kaip tu manęspi ßaukei bēdoje, aß ißgélbējau tawę; ir ißklausiau tawę, kaip wētra tawę užpůle; ir mēginau tawę pas waidwandeni. Sēla.

9. Klausykit, mano žmones, aß tarp jusû lùdisu; Izrael, tu manęs klausyk,

10. Kad ne butu tarp jusû kito Diewo, ir tu swétimą Diewą ne melstumbei!

11. Aß esmi Wießpats tawo Diewas, kursai tawę iß Egypto žémês ißwede; atwérk sawo burną didey, důk man ję pilditi!

12. Bet mano žmones ne klauso mano balso, ir Izrael ne nor manęs.

13. Tay paléidau jůs pagal geidulus jû ßirdiês, kad waikßczotu pagal sawo rodą.

14. Jey norētu mano žmones manęs klausyti, ir Izrael ant mano kelû wáikßczoti,

15. Tay aß jû neprietelius tůjau pažéminczau, ir sawo ranką ant jû prießininkû gręßczau.

16. Ir kurie Poną Diewą n'apkencza, turētu prieß ji nieko ne ißtesēti; bet jû czēsas turētu amžinay buti,

17. Ir aß jůs geráuseis kwieczeis penēczau ir medumi iß ůlôs pasótinczau.

82. Psalmas.

Apie wáldimą ir rēda swietißkôsês wyrausybês.

1. Psalmas Assápo.

Diewas stow surinkimè Diewo, ir yra súdža tarp diewû.

2. Pakoley neteisey súdisite, ir Diewo-nesibijanczůsus didžáusoj garbēj laikysite? Sēla.

3. Darykite prowas pawárgusam ir sirátai; ir gélbēkit reikalingąji ir pawárgusiji prowoj!

4. Ißwadůkite prastąji ir pawárgusiji, ir ißtraukite ji iß máciês Diewo-nesibijanczûjû!

5. Bet jie ne priima pamokslą, ir to ne atboj; jie wisados wáikßczoj tamsumoj; todēl tur wisi žémês gruntai pulti.

6. Aß tiesà tariau: jůs este diewai, ir wisi waikai Aukßczáusojo;

7. Bet jůs mirsite kaip žmones, ir kaip smarkininkas prapulsite.

8. Diewe, kélkis ir súdik žémę! nēsa tu esi Wießpatimi ant wisû pagonû.

83. Psalmas.

Malda del pagálbôs prieß bażnyczôs neprietelius.

1. Psalm=giesmē Assápo.
2. Diewe, ben ne tylēk taipo ir ne buk taip tylis; Diewe, ben taipo nesisl~epk!
3. Nēsa ßtay, tawo neprietelei siaucza, ir kurie tawę n'apkencz, attiesa sawo gàlwą.
4. Jie kytrey mislij prieß tawo żmones ir dumja prieß tawo paslēptůsus.
5. „Szenay," sáko jie „ißpústikim jůs, kad jie ne butu żmones, kad wardo Jzraēlio daugiaus ne butu minēta."
6. Nēsa jie susikalbējo ir susitarę yra prieß tawę,
7. Szētros Edomitû ir Jsmaēlitû, Moabitû ir Agaritû,
8. Gebalitû, Ammonitû ir Amalekitû, Pylistēnai, ir kurie yra Tyrůj.
9. Assur taipojau su jeis eit iß wieno ir padest waikams Loto. Sēla.
10. Padaryk jiems, kaip Midianitams, kaip Sisserui, kaip Jabinui pas upę Kizon,
11. Kurie buwo ißpústiti pas Endor, ir pastójo kaip purwas ant żémês.
12. Padaryk jû kunigaikßczus kaip Oreb ir kaip Seeb, wisus jû wyráusůsus kaip Sēbą ir Zalmuną,
13. Kurie sako: „mes gywéntinay gausim Diewo namus."
14. Diewe, padaryk jůs kaip wēsulą, kaip jawēnas wējo wáromases!
15. Kaip ugnis girę sudégin, ir kaip liepsna kálnus użdega,
16. Taipo jůs pérsekdinēk sawo ßturmu, ir ißgandik jůs sawo wētra!
17. Daryk jû wéidą gēdôs pilną, kad tawo wardo klausinētu.
18. Jie turētu gēdētis ir nusigąsti jů ilgiaus, jů daugiaus; ir gēdoje but ir prapulti.
19. Tay jie ißpażys, kad tu sawo wardù wiens wadinams esi Ponas Diewas ir Aukßczáusasis po wisą swietą.

84. Psalmas.

Apie bażnyczą ir molitojû ßlużbą.

1. Psalmas waikû Kora, ant Gititôs pirmgiedotins.
2. Kaip meilingi yra tawo namai, Diewe Zebaot!
3. Mano dußia ißsiilgsta ir geidulàuja pryangiû Pono Diewo; mano kunas ir dußia dżaugiasi iß gywojo Diewo.
4. Nēsa paukßtis ràdo namus, ir kregżdē sawo lizdą, kurioj ißper waikus, butent tawo altorus, Diewe Zebaot, mans karálau ir mans Diewe.
5. Geray tiems, kurie taw-

Ziono uż wisus gywénimus Jokubo.
3. Szlowingi daiktai tawije yra apsákomi, tu mieste Diewo. Sēla.
4. Aß. apsakydisu Raab ir Babel, kad manę pażintu; ßtay, Pylistēnai ir Tyrionai su Murinais cze pagimdomi yra.
5. Sákoma bus Zione, kad wisokie żmones cze pagimdomi yra, ir kad pats Aukßczáusasis ję budawójo.
6. Ponas Diewas bůs sawo żodi sakyt wisokeis liezuwjeis, kad ir tû nekurie cze pagimdyti butu. Sēla.
7. Jr giedojantieji kaip ßokinējime wisi tawije giedos pakárczuy.

88. Psalmas.

Malda sunkiame pagundime.

1. Psalm-giesmē waikû Kora, ant Makalato pakárczuy pirmgiedotina.
Pamokinimas Emano, Ezraito.
2. Wießpatie Diewe, mans ißganytojau, aß dieną ir nákti ßaukiu po tawo akiû.
3. Důk ißkákti mano maldą po tawo akiû, prilenk sawo ausis prie mano ßauksmo!
4. Nēsa mano dußia pilna yra wargû, ir mano gywastis yra arti péklôs.
5. Aß prilygintas esmi tiems, kurie į péklą nużeng; aß esmi lygus wyrui ne turinczam ney jokiôs pagálbôs.
6. Aß gulu tarp numirusûjû prastotas, kaip użmußtieji, kurie důbēje gul, kuriû jau daugiaus n'atsimeni, ir kurie nů tawo rankôs atskirti yra.
7. Tu manę żemyn į důbę nustúmei, į tamsybę ir gilybę.
8. Tawo kérßtas spaudż manę, ir gramżdini manę wisomis sawo srowēmis. Sēla.
9. Mano prietelius toli nů manęs atstatei; tu manę jiems bjaurybe padarei; aß apkàltas esmi ir ne galu ißeiti.
10. Mano gymis pagédo dēl wargû; Pone Diewe, aß kas dien tawęsp ßaukiu, aß sawo rankas ißplátinu tawęsp.
11. Argi tu tarp numirusûjû darysi stebuklus? arba ar numirusieji kélsis ir taw dēkawos? Sēla.
12. Ar grábůse pasakys tawo malonę, ir tawo wiernystę prapůlime?
13. Argi pażystami bus tawo stebuklai tamsybēje? arba tawo teisybe żémēje, kur nieko ne atsimena?
14. Bet aß ßaukiu tawęsp, Pone Diewe, ir mano malda ankſti ißkanka tawęsp.
15. Kodēl patremi, Pone Die-

we, mano dußią, ir paslepi sawo wéidą nů manęs?

16. Aß esmi wargingas ir apalpau, kad taip patremtas esmi; aß kenczu tawo ißgandinimus, kad kůne nusimenu.

17. Tawo kérßtas eit per manę, tawo ißgandinimas spaudz manę.

18. Jie manę aptwyst kas dien kaip wandů, ir apstoj manę iß wieno.

19. Tu darai, kad mano prietelei ir artimieji, ir mano gentys atsitólin nů manęs dẽl tókio wárgo.

89. Psalmas.

Apie Messioßu ir jo karalyste.

1. Pamokinimas Etano, Ezraito.

2. Amżinay giedosu apie malonę Pono Diewo ir pranéßiu jo teisybę su sawo burna wisaday.

3. Aß sakau taipo, kad ámżina malone użtekẽs, ir tu sawo teisybę wiernay ißpildisi danguje:

4. „Aß derẽjimą dariau su sawo ißrinktůju; aß Dowidui, sawo tarnui, prisẽkiau:

5. Aß taw amżinay waikû sutéksu, ir tawo krásę budawosu wisaday.“ Sẽla.

6. Ir dangus, Pone Diewe, ßlowys tawo stebuklus, ir tawo teisybę surinkimas ßwentûjû.

7. Nẽs kas gal debesise Ponui Diewui lygus buti? ir prisilygint Wießpaczui tarp waikû diewû?

8. Diewas dibey galis yra surinkimè ßwentûjû ir stebuklingas ant wisû, kurie aplink ji yra.

9. Wießpatie Diewe Zebaot, kas yra, kaip tu, macnus Diewas? Ir tawo teisybe yr aplink tawę.

10. Tu ponawóji ant sujùdinimo jurû, tu nutildai jû wilnis, kad jie pasikel.

11. Tu użmußi Raabą, tu ißwajoji sawo neprietelius stipru sawo pétimi.

12. Dangus ir żéme tawo yra, tu nugruntawojei żémę, ir kas toje yra.

13. Szaurę ir pẽtus tu sutwẽrei; Tabor ir Ermon krykßtauja tawo wardan.

14. Tu sylingą turi péti, stipri yra tawo ranka, ir aukßta yra tawo déßine.

15. Teisybe ir súdas yra pastiprinojimas tawo krásẽs, malone ir tiesa yr po tawo akiû.

16. Geray tiems żmonẽms, kurie gál krykßtauti; Pone Diewe, jie wáikßczos ßwiesybẽje tawo wéido.

17. Jie dẽl tawo wárdo kas dien bus linksmi ir tawo teisybẽje bus paßlowinti.

18. Nēs tu esi garbē jû stiprybês, ir per sawo malonę tu musû rágą paáukßtisi.
19. Nēsa Ponas Diewas yr musû skydas, ir Szwentasis Izraēlij yr musû karálus.
20. Tûczēs regējime tu kalbējei sawo ßwentiems, tarydams: „aß karżygį prikēliau, kursai gélbēs; aß paáukßtinau ißrinktąjį iß żmonû.
21. Aß radau sawo tárną Dowidą, aß jį mostijau ßwentu sawo aliejumi.
22. Mano ranka jį ißlaikys, ir mano petys jį stipris.
23. Neprietelei jį ne pérgalēs, ir neteisieji jį ne pamis.
24. Bet aß jo prießininkus mußiu pirm jo, ir jį nekenczanczûsus aß múczisu.
25. Bet mano teisybe ir malone bus prie jo, ir jo rágas mano wardan bus paáukßtintas.
26. Aß jo ranką dēsu į júres, ir jo déßinę į wandenus.
27. Jis manę taipo wadis: tu esi mano tēwas, mano Diewas ir stiprybe, kursai manę gélbt.
28. Ir aß jį padarysu pirmgimusûju, aukßczáusûju tarp karálû ant żémês.
29. Aß jam amżinay ißlaikysu sawo malonę, ir mano derējimas jam stiprey ißsilaikys.
30. Aß jam amżinay sēklos sutéksu, ir jo kràsę, koley dangus patèks, ißlaikysu.
31. Ale jey jo waikai mano prisákimû ne klausys ir mano súdûse ne wàikßczos;
32. Jey jie mano įstátimus paniekis ir mano prisákimû ne laikys:
33. Tay aß jû griekus atlankysu rykßte ir jû piktenybes wargais.
34. Bet sawo malonę nû jo ne atimsu, ir sawo teisybę tikray attesēsu.
35. Aß sawo suderējimą nelaikytą ne liksu; ir kitaip ne darysu, kaip aß kalbējau.
36. Aß wieną kartą prisēkiau prie sawo ßwentybês: aß Dowidui ne melûsu;
37. Jo waikai bus amżinay, ir jo kráse po mano akiû kaip saule.
38. Kaip mēnû jis amżinay bus ißlaikytas, ir kaip ludininks debesise tikray bus.“ Sēla.
39. Bet dabar tu patremi ir àtmeti, ir kérßiji su sawo mostitûju.
40. Tu niekini derējimą sawo tarno ir pamini jo wainiką.
41. Tu ißardai wisus jo múrus ir dûdi sudaużyti jo pilis.
42. Wisi jį plēßo, kurie praeit; jis sawo susēdams ápjûku pastójo.

43. Tu paáukßtini dėßinę jo prießininkû ir palinksmini wisus jo neprietelius.
44. Taipojau ir atēmei máci jo kárdo ir ne dûdi jam wirßų gauti kowoje.
45. Tu ißpústiji jo czystybę ir pameti jo krasę żemyn.
46. Tu patrumpini czēsą jo jaunystês ir apdengi jį gēda. Sēla.
47. Pone Diewe, koley tu taip iß wiso pasislēpsi, ir sawo kérßtą kaip ugnį dûsi dégt?
48. Atsimink, kaip trumpas mano ámżias! Kodēl nori, kad wisus żmones noprósnay butumbei léidęs?
49. Kamè ben wiens, kurs ißliktu ir smertiês ne regētu? kursai sawo dußią ißgélbētu iß nagû péklôs? Sēla.
50. Pone Diewe, kamè pirmoji tawo malone, kurę Dowidui prisēkei sawo teisybēje?
51. Atsimink, Pone Diewe, gēdôs sawo tarnû, kurę aß neßu sawo prieglobstije nûg tókio żmonû daugùmo,
52. Kurè tawę, Pone Diewe, tawo neprietelei gēdin, kurè gēdin pēdas tawo móstitojo!
53. Pagárbints buk, Pone Diewe, amżinay! Amen, Amen.

90. Psalmas.

Apie żmogaus amżio niekystę.

1. Malda Moiżēßaus, Diewo tarno.
2. Pone Diewe, tu esi mums nusitikējimu wisados. Pirmneng kalnai stójos, ir żéme bey swietas sutwérti buwo, tu, Diewe, esi nû ámżiû iki ámżiû.
3. Tu dûdi żmones mirti, ir sakai: sugryßkite, żmonû waikai.
4. Nēsa túkstantis métû yra po tawo akiû kaip wakaryksczoji diena, kuri pasibaige, ir kaip naktiês budējims.
5. Tu dûdi jiems nueiti, kaip srowę, ir jie yra, kaip miegas; lygey kaip żolē, kuri wéikey pawysta,
6. Kuri anksti żyd ir wéikey pawysta, ir wakarais nukertama yra ir padzústa.
7. Tai dáro tawo kérßtas, kad taip sugaißtam; ir tawo didysis pápykis, kad taip umay numirßtam.
8. Nēsa musû nusidējimus tu statai po sawo akiû, musû ne ißpażystamus griekus į ßwiesybę sawo wéido.
9. Todēl wisos musû dienos nueit per tawo kérßtą, mes sawo metus baigiam kaip pásaką.
10. Musû ámżias patenka septynesdéßimtis métû, ir kad ilgay patenka, tay yra aßtûnesdéßimtis métû; ir jey kaßtáunas

buwo, tay buwo wieni rúpesczei ir darbai; nēsa umay baigiasi, kaip kada lēkte nulēktumbim.

11. Ale kas tik, tawę taip didey pykstant? ir kas bijosi tókio tawo kérszto?

12. Mokik mus padumot, kad mirti turim, jeib iszmintingi pastotumbim.

13. Pone Diewe, gręszkis ben wēl musump ir buk sawo tarnams malonus!

14. Ankszti mus linksmink sawo malone! tay pasigirsim ir dzaugsimies per wisą sawo ámzią.

15. Palinksmink mus wēl, kadangi mus taip ilgay wárginai, kadangi taip ilgay wargus kenczam!

16. Parodik sawo tarnams sawo darbus, ir sawo garbę jû waikams!

17. Ir Wieszpats musû Diewas butu mums malonus, ir paskûbintu dárbą musû rankû tarp musû; beje, dárbą musû rankû jis paskûbintu.

91. Psalmas.

Palinksminojimas smerties bēdoje.

1. Kas po apgynimu Auksczáusojo sēd ir po pawēsu Wisgálinczojo laikosi,

2. Tas sako Ponui Diewui: mano nusitikējimas ir mano pilis, mans Diewe, kuriûm nusitikiu.

3. Nēs jis manę iszgélbt isz spásto medzótojo ir nû iszkádijanczôsês pawētrôs.

4. Jis tawę apdengs sawo sparnais, ir tawo nusitikējims bus po jo sparnais; jo teisybe yr ápsarga ir skydas,

5. Kad tu ne iszsigástumbei dēl iszgasczio naktiês, dēl strēlû, kurios dieną lakioja,

6. Dēl pawētrôs, kuri tamsybēje slenka; dēl ligôs, kuri pētumis gadina.

7. Kaczeig túkstantis pultu po tawo szaliês, ir dészimtis túkstanczû po tawo deszinês, taczau tawęs ne uzgáus.

8. Ir tiesa tu sawo akimis regēsi sawo dzaugsmą, ir iszwysi, kaip Diewo-nesibijantiems uzmokama bus.

9. Nēsa Ponas Diewas yr tawo nusitikējimu, Auksczáusasis yra taw pilimi.

10. Nieko pikto taw ne prisitiks, ir ney jokia sloga ártisis i tawo namus.

11. Nēsa jis sawo angēlams prisáke apie tawę, kad jie tawę apsaugotu ant wisû tawo kelû.

12. Idant jie tawę ant rankû neszotu, ir tu sawo koją ne itrenktumbei prie akmens.

13. Ant lútû ir angiû tu waikszczosi ir misi ant jaunû lútû ir smakû.

14. „Jis iszsiilgsta manęs, tay

aß jį ißgélbēsu; jis pažysta mano wárdą, todėl aß jį apgisu.

15. Jis ßauk manęspi, tay aß jį ißklausysu; aß esmi pas jį bēdoje, aß jį ißtrauksu ir pagárbisu.

16. Aß jį pasotisu ilgu ámžiu ir paródisu jam sawo ißgánimą."

92. Psalmas.

Diewa turim laupsinti, ir kodėl tai?

1. Psalm=giesmē ant dienôs sabbatôs.

2. Brangus tai daikts yra, dēkawoti Ponui Diewui ir laupsinti tawo wárdą, tu Aukßczáusasis,

3. Rytmeczeis tawo malonę ir naktimis tawo teisybę apsakyti.

4. Ant dėßimts strunû ir psalterû, žaislû ant árpôs.

5. Nēsa, Pone Diewe, tů důdi man linksmay giedóti apie tawo dárbus, ir aß giru sutwērimus tawo rankû.

6. Pone Diewe, kaip didi tawo darbai? tawo mislys yra taip labay gilos.

7. Paikasis tai ne tik, ir durnasis to ne atbója.

8. Diewo=nesibijantieji žalůj kaip žolē, ir piktadējei žyd wisi, ik ißgaißinami yra wisados ir amžinay.

9. Bet tu, Pone Diewe, esi Aukßczáusasis ir ißsilaikai amžinay.

10. Nēsa ßtay, tawo neprietelei, Pone Diewe, ßtay, tawo neprietelei ißgaiß; ir wisi piktieji tur ißirę buti.

11. Bet mano rágas bus ißkéltas, kaip kokio wienragio, ir busu mostitas ßwiežu aliejumi.

12. Ir mano ákys sawo dzaugsmą regēs ant mano neprieteliû, ir mano ausys sawo dzaugsmą girdēs ant piktûjû, kurie prieß manę sténgiasi.

13. Teisusis žalůs kaip werba, jis augs kaip cēdras ant Libanono.

14. Kurie czēpiti yra namůse Pono Diewo, tie prysangije musû Diewo žalůs.

15. Ir kaczeig pasés, taczau žalůs, waisingi ir sweiki bus,

16. Kad apsakytu, Ponas Diewą taip gérą ēsanti, mano stiprybę, ir ne ēsant neteisybę jamè.

93. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristų ir jo karalyste.

1. Ponas Diewas yra karálus ir brangey su ßlowe aprēdyts; Ponas Diewas yra su ßlowe aprēdyts, ir karalystę pradējo po wisą swietą ir pataise, kad pasiliktu.

2. Iß to tawo kráse stow twirta; Tu esi ámžins.

3. Pone Diewe, srowes upjû pasikel, srowes upjû pakel sawo užimą, srowes upjû pakel wilnis.
4. Wandens wilnys jurēsa yra didžos ir úžia baisey; bet Ponas Diewas dar didésnis yra aukßtybēje.
5. Tawo žodis yra tikras pamókslas; ßwentybe yra grażùmas tawo namû amžinay.

94. Psalmas.

Malda prieß bažnyczôs neprietelius.

1. Pone Diewe, kurio yra atkérßijimas, Diewe, kurio yra atkérßijimas, pasirodik!
2. Pasikélk tu, swieto súdža, užmokēk puikiems, ką jie nusipélne!
3. Pone Diewe, koley piktieji, koley tawęs nesibijantieji pasididžůs,
4. Ir taip staczey kalbēs, ir wisi piktadējei taip girsis?
5. Pone Diewe, jie sumußa tawo žmones ir wárgina tàwůsus.
6. Naßles ir swetimůsus jie pasmàug ir užmußa siratas,
7. Sakydami: „Ponas Diewas to ne rég, ir Diewas Jokubo to ne atboj."
8. Ben dabokities, jús durnieji tarp žmonû! ir jús paikieji, kada ißmanysite?
9. Kurs dáręs ausi, ar tas ne girdētu? kursai padáre áki, ar tasai ne regētu?
10. Kursai pagonus baudža, ar tas ne atbotu? kursai mokin žmones, ką jie žino.
11. Bet Ponas Diewas žino žmonû mislis, kad niekingos yra.
12. Geray tam, kuri tu, Pone Diewe, baudi, ir jį mokini sawo žodžu,
13. Kad kantrey késtu, jey kokia bēda randasi, ik piktamui důbē bus pagatáwita.
14. Nēsa Ponas Diewas sawo žmones ne patrems, ney sawißkius ne apléis.
15. Nēsa kas teisu, tur teisu pasilikt, ir tam wisos géros ßirdys pritars.
16. Kas manę pristoj prieß piktůsus? kas eit su manim iß wieno prieß piktadējus?
17. Jey Ponas Diewas manę ne gélbētu, bemaž mano dußia gulētu pékloj.
18. Aß tariau: „mano koja paslydo;" bet tawo malone, Pone Diewe, ißlaike manę.
19. Aß turējau daug rupesczû sawo ßirdij, bet tawo palinksminojimai atgaiwino mano dußią.
20. Tu juk niekados ne sutinki su ißkadingaje krasè, kuri zokaną piktay ißguldo.
21. Jie pasigátawoj prieß

dr šią teisojo ir pražùdo nekáltą kraują.

22. Bet Ponas Diewas yra mano pilis, mano Diewas yr ůla mano nusitikējimo.

23. Ir jis jiems užmokēs jû neteisybę, ir jůs dēl jû piktenybês nužudys. Wieszpats musû Diewas jůs nužudys.

95. Psalmas.

Messiošui reik dēkawoti ir jo klausyti.

1. Ateikite, gárbinkim Poną Diewą, ir krykštaukim apgynimui sawo išgánimo!

2. Dēkawodami ateikim į jo akis, ir psalmais jam krykštaukime!

3. Nēsa Ponas Diewas yra didis Diewas, ir didis karálus ant wisû diewû.

4. Nēsa jo rankoj yra wislab, ką žéme néša; ir kalnû aukštybes jo yra.

5. Nēsa jo yra júros, ir jisai jas padáre, ir jo rankos sutwēre sausumą.

6. Eikime, melskimēs ir klaupkim ir pulkime po akiû Diewo, kurs mus sutwēre!

7. Nēsa jisai musû Diewas, ir mes žmones jo ganyklôs, ir áwys jo pulko. Szendien, jey jo balsą girdit,

8. Tay ne užkietinkit sawo širdis, kaip Meriboj nusidawe, kaip Massoj púsczoj,

9. Kaip jusû tēwai mąnę gundino, išmēgino ir regējo mano darbus,

10. Kad per keturesdéšimtis métû procę turējau su šitais žmonēmis, ir tariau: tai žmones yra, kuriû širdis wisada netikrù kelù nor eiti, ir kurie mano kelùs ne nor prisimokinti,

11. Kad aš prisēkiau sawo ketšte: „jie n'iškáks į mano pakáju!"

96. Psalmas.

Apie naujaję giesmę šwentôsês Ewangelijôs.

1. Giedokit Ponui Diewui naują giesmę, giedokit Ponui Diewui, wisi žmones!

2. Giedokit Ponui Diewui ir laupsinkit jo wárdą; pasakykit į dieną dienos jo išgánimą;

3. Pásakokit tarp pagonû jo garbę, tarp wisû žmonû jo stebuklus!

4. Nēsa Ponas Diewas yra didis ir labay gárbintinas, stebuklingas ant wisû diewû.

5. Nēsa wisi žmonû diewai yra balwonai, ale Ponas Diewas dangų sutwēre.

6. Stow šlowingay ir brangey po jo akiû, ir nusidůst sylingay ir pagirtinay jo šwentinyczoje.

7. Jús žmones, atnéškite Po-

nui Diewui, atnéßkite Ponui
Diewui czéstį ir máci!
8. Atnéßkite Ponui Diewe
czéstį jo wardo, atnéßkite do-
wanas ir ateikite į jo pryan-
gias!
9. Melskite Diewą ßwentame
apsirėdime; wisas swietas jo
tesibijo!
10. Sakykite tarp pagonû, kad
Ponas Diewas karálus ėsąs ir
turįs sawo karalystę, koley swie-
tas ißsitenk, pagatáwitą, [?]
pasiliktu, ir sudija žmones tei-
sey!
11. Dangau, dzaugkis, ir žé-
me, pasilinksminkis; júros te
úžia, ir kas josa yra!
12. Laukai, dzaugkities, ir
wislab, kas jůse yra; ir wisi
médzei giroj pasigirkite
13. Po Diewo akiû! nėsa jis
ateit, jis ateit súdit žémę. Jis
žémę súdis su teisybe, ir sawo
žmones su wiernybe.

97. Psalmas.

Apie Kristų ir jo karalyste.

1. Ponas Diewas yra kará-
lumi, to dzaugkis, žéme, ir
linksminkities salos, kiek jû yra!
2. Débesys ir tamsa yra ap-
link jį, teisybe ir súdas yra jo
kráséš stiprybe.
3. Ugnis eit pirm jo, użdeg
aplinkuy jo neprietelius.
4. Jo žaibai žiba ant žémés
apskritùmo; žéme rég tai ir iß-
sigásta.
5. Kalnai sutirpsta kaip waß-
kas po Diewo akiû, po akiû
ponawójanczo ant wiso swieto.
6. Dangus apsáko jo teisybę,
ir wisi žmones rég jo garbę.
7. Gėdėtis turėtu tie wisi, ku-
rie ábrozams ßlúžija ir bal-
wónais girasi. Jį melskities,
wisi diewai!
8. Zion gird toktai ir dzau-
giasi; ir Judo dukters linksmos
yra, Pone Diewe, iß tawo ka-
raláwimo.
9. Nėsa, tu, Pone Diewe, esi
Aukßczáusasis wisosa žémėsa;
tu esi didey ißkéltas ant wisû
diewû.
10. Jús, kurie Poną Diewą
mylit, pikto ne apkéskite! Ponas
Diewas apsaugoj dußias sawo
ßwentûjû, nů rankôs piktûjû
jis ißgélbės jas.
11. Teisamjam ßwiesybe wėl
tur użtekėti, ir dzaugsmas ge-
roms ßirdims.
12. Jús teisieji, dzaugkities
Ponù Diewù, ir dėkawókit jam
ir gárbinkit jo ßwentybę!

98. Psalmas.

Graudénimas ant Kristaus laupsés.

1. Psalmas.
Giedokit Ponui Diewui nau-
ją giesmę! nėsa jis dáro stebu-

klus. Jis wirszų gauna sawo dészine ir sawo szwentu pétimi.

2. Ponas Diewas důst apsakyti sawo iszgánimą, po żmonû akiû jis důst sawo teisybę pranészti.

3. Jis atsimena sawo malonês ir teisybês namams Izraëlio. Wisi swieto krasztai rég iszgánkmą musû Diewo.

4. Kryksztaukit Ponui Diewui, wisas swietas, giedokit, gárbinkit ir laupsinkit!

5. Laupsinkit Poną Diewą árpomis, árpomis ir psalmais,

6. Trimitomis ir trúbomis, kryksztaukit Diewui, karálui!

7. Júros te użia, ir kas josa yra, żéme, ir kas ant jôs gywéna!

8. Upes te dżaugiasi, ir wisi kalnai t'esie linksmi

9. Po akiû Pono Diewo! nësa jis ateit żémę súdit. Jis wisą żémę súdis teisybè, ir żmones wiernybè.

99. Psalmas.

Apie buda Kristaus karalystês.

Ponas Diewas yra karálus, todël dréba żmones; jisai sëd ant Kërubim, todël krúta żéme.

2. Ponas Diewas yra didis Zione ir iszkéltas ant wisû żmonû.

3. Dëkawokim tawo didżam ir stebuklingam wardui, kurs szwentas yra.

4. Karalystëje szio karálaus mylima yra teisybe; tu důdi wiernybę, tu darai prową ir teisybę Jokube.

5. Iszkélkit Wieszpati musû Diewą, melskities prie solélio jo kojû! nësa jis yra szwentas.

6. Moizëszus ir Aaronas tarp jo kiebonû, ir Zomelis tarp tû, kurie jo wárdą meldża. Jie melde Poną Diewą, ir jis iszklause jůs.

7. Jis kalbëjo su jeis per debesiês stulpą, jie laike jo lúdimus ir prisákimus, kurus jis jiems dawe.

8. Pone Diewe, tu esi musû Diewas, tu iszklausei jůs; tu Diewe, atléidai jiems ir korawójei jû darbus.

9. Paáuksztinkit Wieszpati musû Diewą ir melskities jo szwentop kalnop! Nësa Wieszpats musû Diewas yra szwentas.

100. Psalmas.

Dëkawojimas uż Diewo geradëjystes.

1. Dëkawójimo Psalmas.

Kryksztaukit Ponui Diewui wisi żmones!

2. Slúżikit Ponui Diewui su linksmybe, ateikit į jo akis su didżû dżaugsmu!

3. Pażinkite, kad Ponas Diewas yra Diewas! Jis mus sutwëre, ir ne mes pátys, kad butumbim jo żmones ir áwys jo ganyklôs.

4. Jeikite pro jo wartus su dėkawojimu, ꞁ jo pryanges su laupsinimu; dėkawokit jam, laupsinkit jo wárdą!

5. Nėsa Ponas Diewas yra géras, ir jo malone patenk amžinay, ir jo teisybe be palowimo.

101. Psalmas.

Dowido waldžôs paweikslas.

1. Psalmas Dowido.

Apie malonę ir teisybę aß giedosu ir tawę, Pone Diewe, laupsisu.

2. Aß elgiůs ißmintingay ir wiežlibay tarp manůjû, ir wiernybę mylu sawo namůse.

3. Aß ne mylu ney jokią neteisybę, aß n'apkenczu piktajꞁ, neygi důmi jam pas manę buti.

4. Newierna ßirdis tur nů manęs atstóti, piktojo aß ne kenczu.

5. Kurs sawo ártimą slapczey apkalba, tą gaißinu. Tą aß ne kenczu, kurs puikawoja ir ißsikel.

6. Mano ákys weizd wiernûjû tarp žmonû, kad tie su manim butu; ir mielay turu gerus ßlužáuninkus.

7. Wilójanczus žmones ne laikau sawo namůse, melágei ne tárpsta pas manę.

8. Ankſti ißgaißinu wisus Diewo-nesibijanczus ant žémês, kad wisus piktadėjus ißgaißinczau iß miesto Pono Diewo.

102. Psalmas.

Prisiwertimo malda bėdnůjû ir Diewo malonės alkſtanczůjû ßirdžu.

1. Malda bėdnojo, smutnybėj ėsanczio ir sawo rúpesti Diewui pasiskundžanczo.

2. Pone Diewe, ißklausyk mano maldą, ir důk mano ßaukſmą tawęsp ißkákti!

3. Ne slėpk sawo wéidą nů manęs bėdoj; prilenk sawo ausis manęsp; kada tawęsp ßaukiu, ißklausyk manę umay.

4. Nėsa mano dienos nuėjo kaip dúmai, ir mano káulai sudege kaip nůdegulys.

5. Mano ßirdis yra sumußta, ir padžúwo kaip žolė, kad ir sawo důnôs užmirßtu wálgit.

6. Mano káulai prilipo prie mano kuno, kaukimo ir dusáujimo dėley.

7. Aß esmi kaip baublys púsczoj, aß esmi kaip apůkėlis ißpústitosa wietosa.

8. Aß bundu ir esmi kaip paukßtis prastótas ant stógo.

9. Kas dien manę gėdin mano neprietelei, ir kurie iß manęs jůkiasi, bážijas mano wardan.

10. Nėsa aß wálgau pélenus kaip důną ir maißau sawo gėrimą su áßaromis,

11. Tawo grumždimo ir kérszto dēlej, kad manę iszkēlei ir prie žémés prihloszkei.
12. Mano dienos nuējo kaip szeszēlis, ir asz padžústu kaip žolē.
13. Bet tu, Pone Diewe, iszsilaikai amžinaj, ir tawo atsiminimas wisadaj.
14. Kélkis ir ant Zion susimilkis! nēsa czēsas yra, kad jôs pasigailētumbei, ir adyna atējo.
15. Nēsa tawo tarnai rods norētu, kad ji pabudawóta butu; ir rods matytu, kad jôs ákmenis ir kálkes pataisytos butu;
16. Kad pagonai wardo Pono Diewo prisibijotus, ir wisi karálei ant žémês tawo garbês.
17. Kad Ponas Diewas Zioną budawótu ir pasiródītu sawo garbēje.
18. Jis rods priima maldą prastotûjû ir ne paniekin jû maldą.
19. Tai butu raszyta waikams; ir žmones, kurie dar užgims, laupsis Poną Diewą.
20. Nēsa jis weižd isz sawo szwentôsês aukszybês, ir Ponas Diewas dabójasi isz dangus ant žémês,
21. Kad apkáltûjû dusáujimą girdētu ir iszgélbētu smertiês waikus;
22. Kad jie apsakytu Zione wárdą Pono Diewo, ir jo laupsę Jeruzalēje,
23. Kad susieit žmones ir karalystês Ponui Diewui ant szlúžbôs.
24. Jis ant kélo pamážin mano stiprybę, jis patrumpin mano dienas.
25. Asz tariau: mans Diewe, ne walyk manę pûsēje mano ámžio! Tawo métai patenk amžiû amžinaj.
26. Tu pirm to žémę nugruntawójei, ir dangus yra tawo rankû dárbas.
27. Jie sugaisz, bet tu pasilikſi; jie wisi pasés kaip gelumbē, jie bus kitokie, kaip rúbas, kada tu jûs kitokius darysi.
28. Bet tu iszsilaikai, koks esi, ir tawo métai ne tur gálo.
29. Waikai tawo tarnû pasiliks, ir jû waikai po tawo akiû wiso géro sulauks.

103. Psalmas.

Diewo malonę turim pagárbint.

1. Psalmas Dowido.
Laupsink, mano duszia, Poną Diewą, ir kas manije yra, jo szwentąji wárdą.
2. Laupsink, mano duszia, Poną Diewa, ir ne užmirszk, ką jis taw gér padáręs.
3. Jisai taw wisus tawo griekus atléidž ir gydo wisas tawo ligas.

4. Jisai tawo ámžią nů prapůlimo išgélbt, jisai tawę wainikoja malonė ir mielaširdingystė.

5. Jisai tawo burną palinksmin, ir tu wēl jaunyn eini kaip crélis.

6. Ponas Diewas dáro teisybę ir súdą wisiems newertay kenczantiems.

7. Jis padáre žinomus sawo kelùs Moižēšui, waikams Izrael sawo dárbus.

8. Malonus ir mielaširdingas yra Ponas Diewas, kantrus ir didzio susimilimo.

9. Jis ne wisados bársis, ney amžinay kéršys.

10. Jis ne dáro mums pagal musû griekus, neygi užmoka mums pagal musû nusidējimus.

11. Nēsa lyg kaip dangus aukštas yra nů žémês, taip jis důst sawo mielaširdingystę buti ant jo prisibijanczûjû.

12. Kaip toli rytas yra nů wákaro, taip toli důst nů musû buti musû nusidējimus.

13. Kaip tēwas ant waikû susimilsta, taipo ir susimilsta Ponas Diewas ant tû, kurie jo bijosi.

14. Nēsa jis žino, koksai mes sutwērimas esme, jis atsimena, kad dulkes esme.

15. Zmogus yra sawo amže kaip žolē, jis žyd kaip žolē ant lauko.

16. Kad wējas ję péreit, tay jôs jau ne b'yra, ir sawo wietôs ji daugiaus ne pažysta.

17. Bet Pono Diewo malone patenk ant ámžiû ámžiû ant tû, kurie jo bijosi; ir jo teisybe ant waikû waikû,

18. Prie tû, kurie jo derējimą laiko ir atsimena jo prisákimû, kad pagal tus darytu.

19. Ponas Diewas sawo krásę danguje patáise, ir jo karalyste ponawój ant wiso.

20. Laupsinkit Poną Diewą, jús jo angēlai, jús sylingieji stiprybēje, kurie jo prisákimus išpildot, kad girdētas butu balsas jo žódzio!

21. Laupsinkit Poną Diewą, wisi jo pulkai, jo tarnai, kurie jo wálę dárot!

22. Laupsinkit Poną Diewą, wisi jo darbai wisosa wietosa jo ponystês! laupsink Poną Diewą, mano dušia!

104. Psalmas.

Diewo laupse iš knygû sutwértûjû daiktû.

1. Laupsink Poną Diewą, mano dušia! Wiešpatie, mans Diewe, tu labay šlowingas esi, tu esi grażey ir brangey išrēdytas.

2. Szwiesybe yra tawo rúbas, kuriûm apsiwilkais; tu ištiesi dangų kaip káurą.

3. Tu aukßtay tą sklēpiji wándenimi, tu wažůji ant debesiû kaip ant wežimo, ir eini ant wējo sparnû.
4. Tu darai sawo angēlus wējais ir sawo tarnus ugniês liepsnomis.
5. Tu žémę nugruntawóji ant jôs dùgno, kad pasiliktu ant ámžiû ámžiû.
6. Gilybè tu ję apdengi, kaip kokiu rubù, ir wándenis stow wirßuj kalnû.
7. Bet nů tawo barimo bēga jie, nů tawo growimo jie atstój.
8. Kalnai aukßtay ißsikel, ir laukai nusižémina į tą wietą, kurę tu jiems nugruntawojei.
9. Tu pastatai rubéžių, tą jie ne péreit, neygi ne tur wēl žémę apdengti.
10. Tu důdi ßaltinius daubosa, kad wándenis tarp kalnû nuteka,
11. Kad wisi galwijai ant lauko gértu, ir žwērys atsigértu.
12. Prie jû sēd dangaus paukßczei ir giest tarp ßakû.
13. Tu drēkini kálnus iß aukßto, tu darai žémę pilną waisaus, kurį tu sutweri,
14. Tu žéldini žolę bandai, ir sēklą ant naudôs žmonēms, kad důnôs iß žémês dûtumbei;
15. Ir kad wynas palinksmintu žmogaus ßirdį, ir jo wéidas gražus butu iß aliejaus, ir důna žmogaus ßirdį stiprintu;
16. Kad médzei Pono Diewo pilni butu drēgnumo, cēdrai Libanono, kurus jis sodino.
17. Czejau lizdus krauja paukßczei, ir wanagai laikosi ant églû.
18. Aukßti kalnai yra medinēms oßkoms ant pasislēpimo, ir akmenû ůlos kralikams.
19. Tu darai mēnesį ant pérskyrimo métû; saule žino sawo nusileidimą.
20. Tu darai tamsybę, kad naktis butu; toj pasijùdin wisos žwērys,
21. Jaunicji lútai, kurie rēkia plēßimo ir sawo penukßlą jēßko nů Diewo.
22. Ale kada saule užteka, tay jie wēl atstoj ir atsigul į sawo ůlas.
23. Tay ißeit žmogus pas sawo dárbą ir apgywén sawo lauką iki wákaro.
24. Pone Diewe, kaip labay didi ir kaip daug yra tawo darbû! Tu jůs wisus ißmintingay dawádijei, ir žéme pilna yra tawo gerybjiû.
25. Júros, kurios taip dides ir pláczos yra, czę krùta be skaitlaus, taip didi, kaip ir maži sutwērimai.
26. Częjau eit akrutai, czę yra

bangżuwys, kurias tu ſutwērei,
kad toſa żáiſtu.
27. Wiſkas laukia tawęs, kad
jiems důtumbei penukßlą tikrù
czēſù.
28. Taw důdant jie renka,
taw atwerant ſawo ranką, jie
paſotinami yra gerumù.
29. Jey paſlepi ſawo wéidą,
tay jie ißſigáſtu; tu atimi jû
dwáſę, tay jie ſugaißta ir wēl
atwirſta į dulkes.
30. Tu ißléidi ſawo dwáſę,
tay yra ſutwerami; ir atnaujini
żémês wéidą.
31. Garbē Pono Diewo yr
ámżina; Ponas Diewas paſi-
mēgſt ſawo darbais.
32. Jis żwelg į żémę, tay ji
padreba; jis pakrùtin kálnus,
tay jie rúkſta.
33. Aß Ponui Diewui gie-
doſu, kol gywas buſu, ir ſawo
Diewą laupſiſu, kol patékſu.
34. Mano kalbējims turētu
jam pamēgti, aß dżaugiůs Po-
nù Diewù.
35. Grießnieji turētu ißgai-
ßinti buti ant żémês, ir Diewo-
neſibijantieji ne patékt. Laup-
ſink, dußia mano, Poną Diewą!
Alleluja!

105. Pſalmas.

Trumpas ſuráßimas nuſidáwimû nû Abraomo iki Jozuwo.

1. Dēkawokit Ponui Diewui,
ir apſakykit jo wárdą; żinomus
darykite jo dárbus tarp żmo-
nû.
2. Giedokit apie jį ir laup-
ſinkit jį; kalbēkit apie wiſus jo
ſtebuklus!
3. Szlowinkit ßwentąjį jo
wárdą, teſidżaugias ßirdis Po-
no Diewo jēßkanczûjû!
4. Klauſkite Pono Diewo ir
jo maciês; jēßkokit jo wéidą wi-
ſaday!
5. Atſiminkit jo ſtebuklû, ku-
rus jis padáre, jo ſtebuklû ir
jo żódżio,
6. Jús, ſēkla Abraomo, jo
tarno, jús waikai Jokubo, jo
ißrinktojo!
7. Jis yra Wießpats muſû
Diewas, jis ſúdij po wiſą
ſwietą.
8. Jis amżinay atſimena ſawo
derējimo, żódżio, kurį żadējo
daug túkſtantiems iki ámżiû
ámżiû.
9. Kurį jis dare ſu Abraomu,
ir pryſēgôs ſu Izaoku.
10. Ir ſtáte tai Jokubui į
ſúdą, ir Izraēliui į ámżiną de-
rējimą,
11. Tarydams: taw aß důſu
żémę Kanaan, burtą juſû tē-
wißkês,
12. Kaip jû ne daugums, ir
jie paniekinti buwo, ir ateiwjeis
toje.
13. Ir jie keláwo nů żmonû

prie kitû żmonû, ir nů karalystês
pas kitus żmones.
14. Jis nedawe ney wieno
żmogaus jiems iszkádą daryt,
ir korawójo karalùs jû dēley.
15. „Ne pakrùtinkit mano mo-
stitůsus ir ne pażéiskit mano
prárakus!“
16. Ir jis pérleido bádą ant
żémês ir pamáżino wisą żopó-
stą důnos.
17. Jis nusunte wyrą pirm
jû; Jożēpas buwo per tárną
pardůtas.
18. Jie idējo jo kojas i pán-
czus, jo kunas lencugůse turējo
buti,
19. Iki atējo jo żodis, ir kal-
bējims Pono Diewo ji pérmē-
gino.
20. Tay nusunte karálus ir
paléisdino ji; wieszpats ant
żmonû liepe ji iszléisti.
21. Jis státe ji wieszpatimi
ant sawo namû ir waldonù ant
wisû sawo lobjû,
22. Kad pamokintu jo kuni-
gaikszczus pagal sawo búdą, ir
jo wyresnůsus iszmintingais pa-
darytu.
23. Ir Izrael nuējo i Egyp-
tą, ir Jokubas stójos ateiwju
żemēje Amo.
24. Ir jis didey padaug-
sino sawo żmones, ir padáre
jůs stipresnus uż jû neprietě-
lius.
25. Jis pérkreipe anû szirdi,
kad jie jo żmonû nekente, ir jie
dumójo jo tarnùs gudrumù pa-
minti.
26. Jis sunte sawo tárną
Moiżēszų, Aaroną, kuri buwo
iszrinkęs.
27. Tůdu dáre jo żénklus
tarp jû ir jo stebuklùs żémēje
Amo.
28. Jis atsunte tamsybês ir
dáwe aptemt, ir jie buwo pa-
klusnus jo żodżams.
29. Jis wérte jû wándenus
i krauja ir nużawino jû żuwis.
30. Jû żéme iszmete repēczkas,
kamárosa jû karálû.
31. Jis tare, ir atējo gnúsai,
utēles wisůse jû rubéżůse.
32. Jis dáwe jiems ledus
uż lytų, ugniês liepsną jû żé-
mēje.
33. Jis sukúle jû wyn-ir pyg-
medżus ir suláuże medżus jû
rubeżůse.
34. Jis sake, ir atējo żogai
su wabalais be skaitlaus.
35. Ir jie suēde wisą żólę jû
żémēje ir suēde waisų ant jû
láuko.
36. Ir jis użmusze wisus
pirmgimusus Egypte, jû wisus
pirmgimusus waikus.
37. Ir iszwede jůs su sidabrù
ir su auksu, ir ne buwo ney
wieno negálinczo tarp jû gimi-
nû.

38. Egyptas dzaugēsi, kad jie
išējo, nēsa bijojims dēl jû bu-
wo ant jû užpůlęs.
39. Jisai ištiese débesi ant
dengimo, ir ugni náktije ant
šwiesáwimo.
40. Jie meldēsi, tay jis atsunte
putpelas, ir sótino jůs dangaus
důna.
41. Jis atwēre ůlą, tay ište-
kējo wandů, kad apélei susirádo
sausoj púsczoj.
42. Nēsa jis atsimine sawo
šwentojo žódzio, kuri buwo kal-
bējęs Abraomui, sawo tarnui.
43. Szitaipo jis sawo žmones
išwede su dzaugsmu ir sawo
išrinktůsus su linksmybe.
44. Ir dáwe jiems pagonû
žemès, kad jie žmonû lobi ap-
turētu;
45. Idant jie klausytu jo žo-
dziû ir jo prisákimus pildytu.
Alleluja.

106. Psalmas.

Gerads sytes Diewo Izraelitenams išrodytos; didžoji lorawóne nedēkingy-stēs.

1. Alleluja.
Dēkawokit Ponui Diewui, nēs
jis yra géras, ir jo malone pa-
tenk amžinay!
2. Kas gal iškalbēti didzůsus
Diewo stebuklùs ir wisus jo
šlowingůsus dárbus pagirti?
3. Geray tiems, kurie prisá-
kimo klauso ir wisados teisey
elgiasi!
4. Pone Diewe, atsimink ma-
nęs pagal malonę, kurę sawo
žmonēms žadējei; parodik mums
sawo pagálbą,
5. Kad išwystumbim paláimą
tawo išrinktûjû, ir dzaugtum-
bimēs, kad tawo žmonēms ge-
ray sékasi, ir girtumbimēs tawo
tawiškeis.
6. Mes susigriešijom su sawo
tēwais, mes nusidējom ir piktay
padárēm.
7. Musû tēwai Egypto žémēje
ne norējo pérmanyt tawo ste-
buklùs; jie n'atsimine didzôsēs
tawo malonês ir buwo nepa-
klusnus pas júres, butent pas
nendrû júres.
8. Bet jis gélbējo jůs dēl
sawo wardo, kad sawo máci
išródytu.
9. Ir jis báre nendrû júres,
tay jos išdzúwo; ir wéde jůs
per gilybes kaip kokioj púsz-
czoj.
10. Ir išgélbējo jůs nů ran-
kôs to, kursai jůs n'apkente; ir
išwadáwo jůs nů rankôs ne-
prietelianus.
11. Ir wándenis nuskandino
jû priešininkus, kad ney wieno
n' išliko.
12. Tay jie wierijo jo žodzams,
ir giedójo jo laupsę.
13. Ale jie tůjaus užmiršo

jo darbû; jie ne láuke jo ro-
dôs.
14. Ir užsigeide púsczoje, ir
gunde Diewą pustynēj.
15. Bet jis dáwe jiems, ko jie
melde; ir atsunte jiems gana,
ik jie nugriso.
16. Ir jie pasikēle prieß Moi-
zēßų ábaže, prieß Aaroną,
ßwentąjį Pono Diewo.
17. Žéme atsiwēre ir praryjo
Datang ir apdenge draugus
Abiram.
18. Ir ugnis užsidege jû drau-
gystęje, liepsna sudégino Diewo-
nesibijanczůsus.
19. Jie pasidáre werßį Orēbe
ir meldēsi lietojo ábrožo;
20. Ir pérwerte sawo garbę į
pawéikslą jauczio, žolês ēdanczo.
21. Jie užmirßo Diewo, sawo
ißgélbētojo, kurs tokius didžus
daiktus Egypto žémēje buwo
dáręs,
22. Stebuklùs žémēje Am, ir
ißgastingus dárbus pas nendrû
júres.
23. Ir jisai táre, norys jůs
ißpústiti, jey ne Moizēßus, jo
ißrinktasis, butu jůs maldà už-
stojęs, kérßtą nugręßti, kad jůs
abelnay ne nužawintu.
24. Ir jie paniekino mieląję
žémę; jie jo žodžui ne tikējo.
25. Ir murmējo sawo ßētro-
sa; jie ne klause balso Pono
Diewo.
26. Ir jis pakēle sawo ranką
prieß jůs, kad jůs nužudytu
púsczoje,
27. Ir pamèstu jû waikus tarp
pagonû ir ißbarstytu jůs po
wisą swietą.
28. Ir jie séke Baal-Peora,
ir wálge apierû negywûjû bal-
wonû,
29. Ir įpykino jį sawo dar-
bais; tay ir rádosi sloga tarp jû.
30. Tay priējo Pinējas ir už-
tare jůs; tay lowēsi ta sloga,
31. Ir buwo jam prirokůta į
teisybę wisados ir amžinay.
32. Ir jie įpykino jį pas
waidwandenį ir daug bēdôs
padáre Moizēßui.
33. Nēs jie apsmútijo jo ßirdį,
kad ne pasidumodams nekurus
žodžus ißkalbējo.
34. Neygi jie ißgaißino žmo-
nes, kaip taczaus Ponas Die-
was jiems buwo prisákęs;
35. Bet įsimaiße tarp pagonû
ir ißmóko jû dárbus,
36. Ir ßlúžijo jû balwonams,
tie pastójo jiems papiktinimu.
37. Ir jie apierawójo sawo
súnus ir sawo dukteres wel-
náms,
38. Ir praliejo nekáltą krau-
ją, kraują sawo sunû ir sawo
dukterû, kurus apierawójo bal-
wonams Kanaan, kad žéme bu-
wo apbjáurinta kraujû kalty-
bēmis.

39. Ir apsibjaurino sawo darbais ir apsikekßáwo sawo pramánimais.

40. Tay degte użsidege Pono Diewo kérßtas ant sawo żmonû ir n'apkente sawo surinkimą,

41. Ir padawe jůs į rankas pagonû, kad ant jû ponawójo, kurie jůs nekente.

42. Ir jû neprietelei wárgino jůs, ir jie buwo pażéminti po jû rankû.

43. Jis ißgélbējo jůs tankey, bet jie įpykino jį sawo pramánimais ir menki pastójo dēl sawo piktenybês.

44. Ir jis żurējo ant jû bēdôs, girdēdams jû pasiskundimą,

45. Ir atsimine sawo derējimo su jeis darytojo, ir jisai pasigailējo pagal sawo didę malonę,

46. Ir dáwe jiems susimilimą rásti po akiû wisû, kurie jůs buwo apkálę.

47. Gélbēk mus, Wießpatie musû Diewe, ir surink mus iß pagonû, kad dēkawotumbim tawo ßwentam wardui ir ßlowintumbim tawo gárbę!

48. Pagárbints buk Wießpats Izraēlio Diewas ik ámżiû ámżiû, ir wisi żmones sakykite: Amen, Alleluja!

107. Psalmas.

Dēkawone Diewop uż ißgelbējimą iß wisokiû bēdû.

1. Dēkawokit Ponui Diewui, nēs jis yra géras, ir jo malone patenk amżinay!

2. Sakykit, jůs Pono Diewo ißgélbētieji, kurus iß bēdôs ißwadáwo,

3. Ir kurus iß żémjû surinko, nů użtekējimo, nů nusileidimo, nů ßaurês ir nů júrû,

4. Kurie klajójo púsczoje kélais nemintais ir ne rádo wietôs, kur gywénti galētu,

5. Ißálkę ir ißtróßkę, ir kuriû dußia apálpo,

6. Ir Diewop ßauke sawo bēdoj, ir jis jůs ißgélbējo iß jû túżbôs,

7. Ir wéde jůs tikrù kelù, kad eitu į miestą, kur gywénti galētu:

8. Tie tur dēkawoti Ponui Diewui uż jo susimilimą, ir uż jo stebuklus, kurus jis daro ant żmonû waikû,

9. Kad pasótin ißtróßkusę dußią ir papildo ißálkusę dußią gerybēmis.

10. Kurie turējo sēdēti tamsybēj ir tamsoj, apkálti per newálę ir gélezise;

11. Todēl, kad Diewo prisákimû ne klause ir zokaną Aukßczáusojo blùżnijo,

12. Todēl jû ßirdis nepaláimoj

turējo múczita buti, kad czę gulējo, ir nëy wiens jû ne gélbējo;
13. Ir jie Diewop ßauke sawo bēdoj, ir jis gélbējo jůs iß jû túzbôs,
14. Ir jůs iß tamsybês ir tamsôs wéde ir jû pánczus sudráske:
15. Tie tur dēkawoti Ponui Diewui uź jo malonę ir uź jo stebuklus, kurus jis dáro ant źmonû waikû,
16. Kad jis suláuźo warinus wartus ir sudáuźo geleźinus uźkaißczus.
17. Glupieji, kurie wárginami buwo dēl sawo pérźengimo ir dēl sawo griekû,
18. Kad jie baidēsi iß wiso wálgimo ir smertnay apsirgo;
19. Ir Diewop ßauke sawo bēdoj, ir jis jůs gélbējo iß jû túzbôs;
20. Jis sunte sawo źodi ir ißgyde jůs ir ißgélbējo jůs, kad jie ne numire:
21. Tie Ponui Diewui tur dēkawoti uź jo malonę ir uź jo stebuklus, kurus jis dáro ant źmonû waikû,
22. Ir apieraiwoti dēkawojimą ir paskaityti jo dárbus su dzaugsmu.
23. Kurie su akrútais ant jurû ējo ir jēßkójo sawo kupczystę didzůse wandenise;
24. Kurie ißpaźino Pono Diewo dárbus ir jo stebuklus jurēsa,
25. Kad jis táre ir umarą pakēle, kursai ißkēle wilnis,
26. Ir jie dangun ējo ir i gilumą ējo, kad jû dußia nusimine dēl bēdôs,
27. Kad jie swyrinējo ir pulbinējo, kaip koksai girtas, ir jau ne źinójo pasigélbēt,
28. Ir jie Diewop ßauke sawo bēdoj, ir jis jůs ißgélbējo iß jû wargû,
29. Ir nurámde wētrą, kad wilnys lowēs,
30. Ir jie dzaugēsi nutilus, ir jis jůs ißgabéno prie kranto, kaip jie norējo:
31. Tie tur Ponui Diewui dēkawoti uź jo susimilimą ir uź jo stebuklus, kurus jis dáro ant źmonû waikû,
32. Ir ji surinkimè laupsinti ir prie senûjû gárbint.
33. Tie, kuriû upes buwo ißdzúwusos, ir wandens wersmes nutekējusos,
34. Kad waisinga źéme nieko neneße, dēl piktenybês toje gywénanczûjû;
35. Ir jis sausumą wandens apstu papilde ir sausoj źémēj wandens wersmes;
36. Ir ten pastáte ißálkusus, kad miestą pabudawotu, kad gywénti galētu,

37. Ir laukus apsēti, ir wyniczas sodinti galētu, ir kożno méto waisaus gautu;
38. Ir jis jůs pérżegnojo, ir jie labay prasiplátino, ir jiems daug bandôs dáwe;
39. Tie, kurie prispausti ir pamáżinti buwo nů piktojo, kursai jůs syla buwo werteş ir prispáudeş;
40. Kaip paniekinimas ant kunigaikszczû buwo użdētas, kad wislab paklydo ir pusta buwo;
41. Ir jis pawárgusiji gélbējo nů pawargimo, ir jo giminę kaip awjû pulką dáugsino.
42. Toktai gerieji regēs ir dżaugsis; ir wisai piktenybei burna bus użkimszta.
43. Kursai yra iszmánąs ir dabojasi to? Tay jie supràs, kiek géro Ponas Diewas iszródo.

108. Psalmas.

Dowido dékawone ir malda, kad wél i karálų butu idétas.

1. Psalm-giesmē Dowido.
2. Diewe, mano szirdis tikray yra gatawa, asz giedosu ir ant strunû żáisu, taipojau ir mano garbē.
3. Pabùsk, psalterau ir árpa! asz anksti nubùsu.
4. Asz taw, Pone Diewe, dēkawosu tarp żmonû; asz taw laupsês giesmes giedosu tarp żmonû.
5. Nēs tawo malone iszsitenka, koley dangus yra, ir tawo wiernybe, kaip toli débesys eiti.
6. Pasikélk, Diewe, auksczaus uż dangų, ir sawo garbę ant wisû żémjû,
7. Kad tawo mielieji prietelei iszgélbēti butu; gélbēk su sawo dészine ir iszklausyk manę!
8. Diewas kalba sawo szwentinyczoje, to dżaugiůs; asz dalysu Sikem ir pakalnę Sukot numatůsu,
9. Gilead yr mano, Manasse taipojau mano, ir Epraim yr galybe mano galwôs, Juda yr mano kunigaiksztis.
10. Moab yr mano mazgójimo půdas; asz sawo kurpę ant Edom isztiesu; ant Pylistēnu asz kryksztausu.
11. Kas wés manę i drútą miestą? kas wadżůs manę i Edom?
12. Ar tu ne tai darysi, Diewe, kursai tu mus patremi ir drauge ne iszeini, Diewe, su musû pulku?
13. Důk mums pagálbôs bēdoje! nes żmonû pagálba niekam ne déra.
14. Su Diewo pagálba mes laimēsim. Jis sumis musû neprietelius.

109. Psalmas.

Prarakáwimas apie Judoßu ir Zydu newiernybe Kristui ißródita.

1. Psalmas Dowido pirmgie=
botins.
Diewe, mano ßlowē, ne ty=
lēk!
2. Nēsa jie sawo piktąję ir ne=
wierną ję burną atwēre prieß
manę ir kalba prieß manę ne=
wiernu liežuwju;
3. Ir jie prigautinay prieß
manę kalba wisur ir karáuja
prieß manę be priežastiês.
4. Už tai, ką aß jûs mylu,
jie sténgias prieß manę; bet aß
meldžûs.
5. Jie atadûst man pikto už
gérą ir neapkentimą už méilę.
6. Statyk ant jo Diewo=nesi=
bijanczus, ir ßētons te stow po
jo deßinês!
7. Kursai nû jo pamokslą priim,
to elgimas turētu buti piktas,
ir jo malda griekas;
8. Kad jo dienû ne daug bu=
tu, ir jo urēdas kitam turētu
tékti;
9. Kad jo waikai sirátos, ir jo
pati naßlē pastotu;
10. Kad jo waikai per swietą
bastytus ir ubagáutu ir jēß=
kotu, kaip kurie iß wiso pa=
wárgo.
11. Nûmininks te ißsurbja wis=
lab, ką jis tur; ir swetimieji te
ißplēßia jo lobi!
12. Ir ney wiens jam te ne
dáro ko géro, ir ney wiens te
nesigail ant jo siratû!
13. Jo waikû=waikai te iß=
gaißta, jû wárdas antroje eilēje
te esie ißgaißintas!
14. Jo tēwo griekai te esie
ménami po akiû Diewo, ir jo
mótinôs griekai butu ne ißge=
syti!
15. Ponas Diewas jûs nieka=
day iß akiû te ne léidža, ir jû pa=
minklas te ißgaißta ant žémês!
16. Todēl, kad jis ney jokiôs
mielaßirdingystês ne turējo, bet
pérsekinējo pawárgusiji ir uba=
gą ir smútnąji, kad ji nuža=
wintu.
17. Ir jis norējo prakeikimo,
tas ant jo ir ateis; jis žegno=
nês ne norējo, tay ta ir atsitolis
nû jo.
18. Ir apsiwilko keikimu kaip
marßkineis, ir tas iējo i jo wi=
durus kaip wandû, ir kaip alie=
jus i jo káulus.
19. Taygi te esie jis jam kaip
rubas, kuriûm apsiwilktu, ir
kaip jûsta, kure wisaday apsi=
jûstu.
20. Taipo nusidûtu tiems nû
Pono Diewo, kurie prieß manę
yra ir pikt kalba prieß mano
dußią.
21. Bet tu, Wießpatie Pone
Diewe, buk su manimi dēl sawo
wardo! nēs tawo malone yr

mano palinksminojimas; iszgélbēk manę!

22. Nēs asz bēdnas ir pawárgęs esmi, mano szirdis yr pazeista manije.

23. Asz nueimi, kaip szeszēlis prawároms yra, ir esmi prawároms kaip żogai.

24. Mano kielei pasilpo isz pástnikáwimo, ir mano kunas palyso ir ne tur rēbumo.

25. Ir asz jiems turu buti apjůku, jie manę regēdami kráto sawo gàlwas.

26. Pristok man, Wieszpatie mans Diewe; gélbēk manę pagal sawo malonę!

27. Kad jie suprastu, tai tawo rankq ēsanczę, kad tu, Pone Diewe, tai darai.

28. Jey jie keik, tay tu żegnok; jey jie priesz manę sténgiasi, důk jiems gēdoje buti; bet sawo tarnui důk pasidżaugtis!

29. Mano prieszininkai te esie su gēda apwelkami, ir sawo gēda aprēdyti kaip kokiu rubù!

30. Asz Ponui Diewui didey dēkawosu su sawo burna ir jį gárbisu daugume żmonû;

31. Nēsa jis stow pawárgusam po deszinês, kad jį gélbētu nů tû, kurie jo ámżiq patrumpin.

110. Psalmas.

Pranaszáwimas apie Kristų, musû karálu, prárakq ir wyrausiji wyskupą.

1. Psalmas Dowido.

Wieszpats sakęs mano Wieszpaczui: „sēskis po mano dészinei, iki padēsu tawo neprietelius tawo pakojump."

2. Wieszpats ryksztę tawo karalystês sús isz Ziono. Ponawók tarp sawo neprieteliû!

3. Po tawo pérgalējimo tawo żmones taw su dżaugsmu apjerawos szwentoje grożybēje; tawo waikai taw użgims, kaip rasà isz auszrôs.

4. Wieszpats prisēke ir nesigailēs: „tu esi wyskupas amżinay pagal budq Melkisēdēko."

5. Ponas Diewas po tawo deszinês sumusz karalùs czēse sawo kérszto;

6. Jis súdis tarp pagonû, jis didį iszmuszimq padarys; jis sukuls gálwq ant didżû żémjû.

7. Jis gérs isz upês ant kélo, todēley pakéls galwq.

111. Psalmas.

Dēkawojimas uż Diewo kuniszkąje ir dwasiszkąję żegnonę.

1. Alleluja.

Asz dēkawoju Ponui Diewui isz wisôs szirdiês, rodoje gerûjû ir surinkimè (szwentuju.)

2. Didi yra darbai Pono Diewo; kursai jû atboja, tas labay jû mēgsta.

3. Ką jis dáro, tai szlowingay ir gražû; ir jo teisybe pasiliekt amžinay.
4. Jis paminklą padáre sawo stebuklû, maloningasis ir mielaszirdingasis Wieszpats.
5. Jis dûst penukszlą jo prisibijantiems; jis amžinay atsimena sawo derējimo.
6. Jis pranészdin didzůsus sawo dárbus sawo žmonēms, kad jiems dûtu tēwiszkę pagonû.
7. Darbai jo rankû yra wiernybe ir súdas; wisi jo prisákimai yra tikri.
8. Jie yra iszlaikomi iki ámžiû ámžiû ir nusidůst wiernay ir tikray.
9. Jis suncža iszgélbējimą sawo žmonēms; jis žáda, sawo derējimą amžinay busent. Szwentas ir cžestningas yra jo wárdas.
10. Diewo baime yra pradža iszmintiês, tai yra graži iszmintis; kursai taipo elgiasi, to laupse bus iki ámžiû.

112. Psalmas.

Diewo-prisibijancžuju budas ir paláima.

1. Alleluja.
Geray tam, kursai Diewo bijos, kursai dibey mēgstą jo prisákimû.
2. To waikai dibey galēs ant žémês; giminē gerûjû bus péržegnota.
3. Lobis ir pilnyste bus jû namůse, ir jû teisybe pasiliekt amžinay.
4. Geriems užteka szwiesybe tamsybēje, nů Maloningojo, Mielaszirdingojo ir Teisojo.
5. Geray tam, kursai mielaszirdingas yra ir rods žycžija, ir isztaiso sawo prowas, ney wienam neteisybês ne darydams.
6. Nēsa jis pasiliks amžinay; teisusis niekaday ne bus užmirsztas.
7. Kad wárgas nor rastis, tay jis nesibijos; jo szirdis stiprey nusitik ant Pono Diewo.
8. Jo szirdis yra linksma ir nesibijos, iki regēs džaugsmą ant sawo neprieteliû.
9. Jis iszberia ir důst ubagáms; jo teisybe pasiliekt amžinay, jo rágas iszkéltas bus garbēje.
10. Diewo-nesibijąsis tai regēs ir nekés, sawo dantimis grēsz ir pražús. Nēsa ko Diewo-nesibijantieji rods norētu, to ne suláuks.

113. Psalmas.

Diewas důst pasižéminantiems malonę.

1. Alleluja.
Laupsinkit, jús tarnai Pono Diewo, laupsinkit wárdą Pono Diewo!

2. Pagirtas buk wárdas Pono Diewo, nů ßio czēſo iki ámżiû ámżiû!
3. Nů użtekējimo ſaulês iki jôs nuſileidimo t'eſie pagirtas wárdas Pono Diewo!
4. Ponas Diewas aukßtas yra ant wiſû pagonû, jo garbē użtenka koley dangus.
5. Kas yra lygus Wießpaczui muſû Diewui? kurs taip aukßtay paſiſēdo,
6. Ir ant ne paſididżůjanczûjû żúr danguj ir ant żémês.
7. Kurſai paſiżéminantiji ißkel iß dulkiû, ir paáukßtin pawárguſiji iß purwû,
8. Kad ji paſodintu pas kunigaikßczus, pas kunigaikßczus ſawo żmonû.
9. Kurſai newaiſingąję dáro gywénant namůſe, kad butu linkſma waikû motina. Alleluja.

114. Pſalmas.

Apie ißwedimą waiku Izrael iß Egypto.

Kaip Izrael ißējo iß Egypto, giminē Jokubo iß ſwetimû żmonû,
2. Tay Juda buwo jo ßwentinycza, Izrael jo ponyſte.
3. Júros ißwydo ir bēgo, Jordanas atgalos ſugryżo;
4. Kalnai ßokinējo kaip eryczei, kalnélei kaip jaunos awéles.
5. Kas tikoſi jums juroms, kad bēgote? ir tu Jordane, kad átgalos ſugryżai?
6. Jús kalnai, kad ßokinējot kaip eryczei? jús kalnélci, kaip jaunos áwys?
7. Po akiû Pono Diewo padrebējo żéme, po akiû Diewo Jokubo,
8. Kurſai ůlą pawerte į wándenio éżerus ir ákmenis į ßulinus.

115. Pſalmas.

Paniekinimas netikrûjû Diewû ir balwonû-ßlúżbôs.

Ne mums, Pone Diewe, ne mums, bet ſawo wardui důk garbę, dēl ſawo malonês ir tieſôs!
2. Kodēl ſakytu pagonai: „kamè dabar jû Diewas?"
3. Bet muſû Diews danguje yra; jis gal daryti, ką jis nor.
4. Bet anû balwonai yra ſidábras ir aukſas, żmonû rankomis daryti.
5. Jie burną tur, ir ne kalba; jie akis tur, ir ne rég;
6. Auſis tur, ir ne girđ; noſis tur, ir ne ůdża;
7. Rankas tur, ir ne nutwer; kojas tur, ir ne wáikßczoj; neygi ką ißkalb ſawo kaklû.
8. Kurie tokius dáro, lygus yra jiems, ir wiſi, kurie ant jû nuſitik.
9. Bet Izrael, nuſitikēk Ponù

Diewù! tas yr jusû pagálba ir skydas.

10. Namai Aarono, nusitikekit Ponù Diewù! tas yra jusû pagálba ir skydas.

11 Kurie Diewo bijos, te nusitik Ponù Diewù! tas yra jû pagálba ir skydas.

12. Ponas Diewas atsimena musû ir pérżegnoj mus, jis pérżegnoj namus Izraēlio, jis pérżegnoj namus Aárono.

13. Jis pérżegnoj Diewo-prisibijanczůsus, taip didżus, kaip ir máżus.

14. Ponas Diewas te pérżegnoja jû labjaus jû daugiaus jus ir jusû waikus!

15. Jús este pérżegnotieji Pono Diewo, kursai sutwēre dangų ir żémę.

16. Dangus wisur yra Pono Diewo, bet żémę padawe żmonû waikams.

17. Numirieji tawę, Pone Diewe, ne gárbis, ney kurie żemyn żengia ant pakájaus;

18. Bet mes gárbinam Poną Diewą nů dabar iki ámżiû ámżiû. Alleluja.

116. Psalmas.

Kaipo reik bedoj pasilinksmint ir elgtis.

Tai man malonu yra, kad Ponas Diewas mano balsą ir mano maldą iszklauso,

2. Kad sawo ausi manęsp lenkia; todēl jį melsu, kol gywas busu.

3. Smertiês wirwes buwo manę apēmusos, ir péklôs múkos manę buwo użpůlusos; asz įpůlau į warġus ir į bēdą.

4. Bet asz meldżaus wardo Pono Diewo: ak Wieszpatie, iszgélbēk mano duszią!

5. Ponas Diewas yra malonus ir teisus, ir musû Diewas mielaszirdingas.

6. Ponas Diewas apsaugoj prastůsus; kad apgalētas esmi, tay jis manę gélbt.

7. Jau wēl buk pakájuj, mano duszia! nēsa Diewas taw gér daro.

8. Nēsa tu isztráukei mano duszią isz smertiês, mano akis nů ászarû, ir mano koją nů paslydimo.

9. Asz wáikszczosu po akiû Pono Diewo żémēje gywûjû.

10. Asz tikiu, todēl kalbu; ale asz didey esmi wárginams.

11. Asz tariau sawo nusismútijime: wisi żmones yra melagei.

12. Kaipo asz Ponui Diewui użmokēsu wisas jo geradējystes, kurias man daro?

13. Asz iszgánimo kylikq imsu ir wárdą Pono Diewo apsakysu.

14. Asz sawo pażadus Ponui Diewui użmokēsu, po akiû wisû jo żmonû.

15. Smertis jo szwentûjû brangus yra po akiû Pono Diewo.

16. Ak Pone Diewe, asz esmi tawo tárnas; asz esmi tawo tárnas, tawo tarnaitês sunus; tu sudraskei mano ryszus.

17. Asz taw dėkawojimą apierawosu, ir Pono Diewo wárdą pranészių.

18. Asz sawo pážadus Ponui Diewui užmokėsu, po akiû wisû jo žmonû,

19. Pryangiůse pas namus Pono Diewo, tawije, Jeruzalem. Alleluja.

117. Psalmas.

Apie Messioszų ir jo malonės karalystę.

Laupsinkit Poną Diewą, wisi pagonai, gárbinkit jį, wisi žmones!

2. Nės jo malone ir teisybe ponawój ant musû amžinay. Alleluja.

118. Psalmas.

Dėkawone už gerabėjystes Kristaus kentėjimu pelnytases.

Dėkawokit Ponui Diewui! nės jis yra géras, ir jo malone patenk amžinay.

2. Taygi sakyk Izrael: jo malone patenk amžinay!

3. Taygi sakykit namai Aarono: jo malone patenk amžinay.

4. Taygi sakykit, kurie Pono Diewo prisibijoties: jo malone patenk amžinay!

5. Wargůse meldžaus Poną Diewą, ir Ponas Diewas manę iszklause ir palinksminójo manę.

6. Ponas Diewas yra su manim, todėl nesibijaus; ką gal man žmones daryti?

7. Ponas Diewas yra su manim, man ant pagálbôs; ir asz sawo džaugsmą regėsu ant sawo neprietelių.

8. Gér yra Ponù Diewù nusitikėti ir ne pasitikėti žmonėmis.

9. Gér yra nusitikėti Ponù Diewù ir ne pasitikėti kunigaikszczeis.

10. Wisi pagonay apstoj manę; ale wardan Pono Diewo asz jůs sukapůsu.

11. Jie apstoj manę isz wisû szalû; ale wardan Pono Diewo asz jůs sukapůsu.

12. Jie apstoj manę kaip bites ir gésta kaip ugnis erszkėczůse; ale wardan Pono Diewo asz jůs sukapůsu.

13. Jie manę stumja, kad pulczau; ale Ponas Diewas gélbti manę.

14. Ponas Diewas yr mano syla ir mano psalmas ir mano iszgánimas.

15. Giedojama yra su linksmybe apie pérgalėjimą namůse

teisûjû: deszine Pono Diewo
aptur pérgalējimą;
16. Deszine Pono Diewo yra
paáuksztinta; deszine Pono Die-
wo aptur pérgalējimą.
17. Asz ne mirsu, bet iszliksu
ir Pono Diewo dárbus apsa-
kysu.
18. Ponas Diewas tiesà asz-
trey manę pláka, bet ne padůst
manę smerczui.
19. Atwérkite man wartus
teisybês, kad asz įējęs Ponui
Diewui dēkawoczau.
20. Tai yra wartai Pono
Diewo; teisieji ten įeis.
21. Asz dēkawoju taw, kad
manę pażémini ir gélbi manę.
22. Akmů, kurį budawoninin-
kai iszmete, tas pastójo kampinu
akmenimi.
23. Tai nů Pono Diewo ti-
kosi, ir yra stebuklas po musû
akiû.
24. Szita yra diena, kurę Po-
nas Diewas padáręs; dżaug-
kimēs ir bukime toje linksmi!
25. Ak, Pone Diewe, gélbēk;
ak, Pone Diewe, důk laimēti!
26. Pagirtas te esie, kursai
ateit wardan Pono Diewo!
Mes żegnojam jus, kurie este
isz namû Pono Diewo.
27. Wieszpats yra Diewù,
kursai mus pérszwiecż; dabinkit
szwéntę berżais iki ragû alto-
raus!
28. Tu esi mano Diewas, ir
asz taw dēkawoju; mans Diewe,
asz tawę gárbįsu.
29. Dēkawokit Ponui Diewui!
nēs jis yra géras, ir jo malone
patenk amżinay.

119. Psalmas.

Krikszczoniû aukso A B C (Pamokslai) apie laupsę, méilę, mácį ir naudą Diewo żódżio.

Iszganytingi tie, kurie ne kal-
tay elgiasi, kurie żokano Pono
Diewo klauso!
2. Iszganytingi tie, kurie jo
lùdimus laiko, kurie jį isz wisôs
szirdiês jēszko!
3. Nēs kurie ant jo kelû wáiksz-
czoj, tie pikto ne dáro.
4. Tu prisakei, wiernay lai-
kyti tawo prisákimus.
5. Ak, kad mano gywastis ta-
wo įstátimus isz wisôs szirdiês
laikytu!
6. Kad asz daboju tiktay ant
tawo prisákimû, tay ne esmi
gēdoje.
7. Asz dēkawoju taw isz tikrôs
szirdiês, kad tu manę mokini
įstátimus sawo teisybês.
8. Tawo įstátimû asz klau-
sysu; ne prastok manę nieka-
day!
9. Kaipo waikszczos jaunikái-
tis sawo kélą nekaltay? Kada
laikosi pagal tawo żodżus.
10. Asz tawęs jēszkau isz wisôs

szirdiês, ne dûk manę paklyst nů tawo prisákimû!
11. Aß palaikau tawo żodi sawo szirdije, kad prieß tawę ne susigrieszicżau.
12. Pagirtas buk, Pone Diewe! pamokink manę sawo teisybę!
13. Aß sawo lúpomis pásakosu wisą teisybę tawo burnôs.
14. Aß dżaugiůs iß kélo tawo lùdimû, kaip iß wisókio lóbjo.
15. Aß kalbu, ką tu prisakei, ir daboju ant tawo kélû.
16. Aß mēgstu tawo prisákimais ir ne użmirßtu tawo żodżiû.
17. Gér daryk sawám tarnui, kad gywas ißlikczau ir tawo żodi laikyczau!
18. Atwérk man akis, kad regēczau stebuklus ant tawo żokano!
19. Aß esmi swéczas ant żémês; ne slēpk sawo prisákimus nů manęs!
20. Mano duszia yr sudaużyta iß ißsiilgimo tawo prisákimû wisaday.
21. Tu bari puikawojanczůsus; prakéikti yra, kurie pérżeng tawo prisákimus.
22. Atimk nů manęs gēdą ir paniekinimą, nēs aß laikau tawo lùdimus!
23. Ir kunigaikßczei susisēdę kalba prieß manę, ale tawo tárnas kalba apie tawo prisákimus.
24. Aß mēgstu tawo lùdimais, tie man protą pridůd.
25. Mano duszia gul dulkēse, atgaiwink manę pagal sawo żodi!
26. Aß pasakau sawo kelùs, ir tu ißklausai manę; mokink manę sawo istátimus!
27. Mokink manę kélą sawo prisákimû! tay aß kalbēsu apie tawo stebuklus.
28. Aß túżijůs, kad man ir szirdis apálpsta; stiprink manę pagal sawo żodi!
29. Atimk nů manes netikrąji kélą ir pawélik man sawo prisákimus!
30. Aß saw ißsirinkau kélą teisybês, tawo istátimus staczau po sawô akiû.
31. Aß laikausi prie tawo lùdimû; Pone Diewe, ne důk manę gēdoje buti!
32. Kad tu mano szirdi palinksmini, tay bēgte bēgu kelù tawo prisákimû.
33. Ródyk man, Pone Diewe, kélą sawo súdû, kad jůs laikyczau iki gálo!
34. Pamokink manę, idant kawoczau tawo żokaną ir laikyczau ji iß wisôs szirdiês.
35. Wésk manę takù sawo prisákimû; nēs aß jeis mēgstu.

36. Lenk mano ßirdi ant sa-
wo lùdimû, ir ne ant gódo!
37. Atkreipk mano akis, kad
ne weizdētu ant pamókslo nie-
kam ne déranczo; bet atgai-
wink manę ant sawo kélo!
38. Důk, kad tawo tárnas
stiprey laikytu tawo prisáki-
mus už tawo žodi, idant tawęs
bijoczaus!
39. Atimk nů manęs gēdą,
kuriôs aß baidaus! nēs tawo
prisákimai yra meilingi.
40. Sztay, aß geidžu tawo
prisákimû; atgaiwink manę su
sawo teisybe!
41. Pone Diewe, paródik man
sawo malonę, sawo pagálbą
pagal sawo žodi,
42. Kad atsakyti galēczau sa-
wam blùžnitojui! nēs aß nusi-
tikiu tawo žodžù.
43. Ir ne atimk nů mano
burnôs žodi teisybês! nēs aß
nusitikiu tawo súdais.
44. Aß tawo zokaną laikysu
nepalautinay, wisados ir am-
žinay.
45. Ir aß wáikßczoju linksmas,
nēs jēßkau tawo prisákimû.
46. Aß kalbu apie tawo lù-
dimus po akiû karálû nesigē-
dēdams.
47, Aß mēgstu tawo prisáki-
mais, ir aß jůs mylu,
48. Ir pakelu sawo rankas
ant tawo prisákimû, kurus aß
mylu, ir kalbu apie tawo istá-
timus.
49. Primink sawam tarnui
sawo žódžio, ant kurio důdi
man nusitikēt!
50. Tay yra mano palinks-
minojimas mano wargůse, nēs
tawo žodis manę atgaiwina.
51. Puikieji jůkiasi iß manęs;
aß taczau n' atstoju nů tawo
zokano.
52. Pone Diewe, kad aß at-
simenu, kaipo tu nů pradžôs
swieto súdijei, tay palinksmino-
jamas esmi.
53. Aß didey pykstu ant pik-
tûjû, kurie tawo zokaną niekin.
54. Tawo súdai yra mano
giesmē namůse mano keláwimo.
55. Pone Diewe, naktimis at-
simenu tawo wardo ir laikau
tawo prisákimus.
56. Tai yra mano skárbas,
kad laikau tawo prisákimùs.
57. Aß sakiau, Pone Diewe,
tai tur buti mano tēwißke, kad
sékczau tawo kelùs.
58. Aß meldžůs po tawo akiû
iß wisôs ßirdiês; buk man ma-
lonus pagal sawo žodi!
59. Aß missliju apie sawo ke-
lùs ir gręžu sawo kojas prie
tawo lùdimû.
60. Aß skubinůs ir ne trun-
ku, idant laikyczau tawo prisá-
kimus.
61. Piktûjû draugyste applēk

manę; bet aß ne użmirßtu tawo prisákimû.
62. Czēse pusau-naktiês kelůs, kad taw dēkawoczau uż súdus tawo teisybês.
63. Aß laikaus prie tû, kurie tawęs bijos ir tawo prisákimû klauso.
64. Pone Diewe, żéme yra pilna tawo gerybês, mokink manę sawo teisybę!
65. Tu gér darai sawam tarnui, Pone Diewe, pagal sawo żodi.
66. Mokink manę wieżlibą elgimą ir pażinimą! nēs aß wieriju tawo prisákimams.
67. Pirm ne kaip pażémintas buwau, klajojau; bet dabar laikau tawo żodi.
68. Tu esi géras ir meilingas; mokink manę sawo prisákimus!
69. Puikieji pramáno melùs ant manęs, bet aß iß wisôs ßirdiês laikau tawo prisákimus.
70. Jû ßirdis stora yra kaip taukai; bet aß mēgstůs tawo prisákimais.
71. Man malonù yra, kad tu manę pażéminai, kad mokinczaus tawo prisákimus.
72. Zokanas tawo burnôs man yra mieléśnis, uż daug túkstanczû stukiû aukso ir sidábro.
73. Tawo ranka manę sutwēre ir léido; mokink manę, kad ißmókczau tawo prisákimus!
74. Kurie tawęs bijos, rég manę ir dżaugias; nēs aß nusitikiu tawo żodżù.
75. Pone Diewe, aß żinau, kad tawo súdai teisus yra; ir tu manę wiernay pażéminai.
76. Tawo malone t'esie mano palinksminojimas, kaip żadējei sawam tarnui.
77. Jßrodik man sawo mielaßirdingystę, kad ißlikczau! nēs aß mēgstu tawo prisákimais.
78. Ak, kad puikieji turētu apgēdinti buti, kurie melais manę nuslogina! bet aß kalbu apie tawo isákimą.
79. Ak, kad manęspi laikytus, kurie tawęs bijos ir tawo lùdimus pażysta!
80. Mano ßirdis tikray te pasiliekt tawo prisákimůse, kad ne buczau apgēdintas!
81. Mano dußia ißsiilgsta tawo ißgánimo, aß nusitikiu ant tawo żódżio.
82. Mano ákys ißsiilgsta tawo żódżio ir sáko: kada tu linksmini manę?
83. Kaczeig aß esmi kaip ůda dúmůse, taczau tawo teisybês ne użmirßtu.
84. Jkkoley lauks tawo tár-

nas? kada tu súdą laikysi ant mano pérsekinētojû?
85. Puikieji man kàsa dûbes, su tawo prisákimais ne sutinkanczes.
86. Tawo prisákimai yra tikra teisybe. Jie pérsekinēj manę melais; gélbēk manę!
87. Jie bemaž manę nužawino ant žémês, bet aß ne prastoju tawo prisákimus.
88. Atgaiwink manę per sawo malonę, kad laikyczau lùdimus tawo burnôs!
89. Pone Diewe, tawo žodis pasilieka amžinay, kol dangus patenka.
90. Tawo teisybe patenka wisados. Tu žémę pagatáwijei, ir jiji ißsiláiko.
91. Kas dien pasilieka pagal tawo žodi; nēs wisi daiktai taw tur ßlúžiti.
92. Jey tawo zokans man ne butu palinksminojimu buwęs, tay buczau prapůlęs sawo wargůse.
93. Aß tawo isákimû niekados ne užmirßu, nēs tu manę tůmi atgaiwini.
94. Aß esmi tawo, gélbēk manę! nēs aß jēßkau tawo isákimus.
95. Diewo nesibijantieji tykoj manęs, kad manę nužawintu; bet aß dabojůs tawo lùdimû.
96. Aß wisû daiktû gálą regējau; bet tawo isákimas patenka.
97. Kaip aß tawo zokaną taip mylu! kas dien aß kalbu apie tą.
98. Tu sawo prisákimu manę darai ißmintingesnù, ne kaip mano neprietelei yra; nēsa tas amžinay yr mano skárbas.
99. Aß daugiaus ißmokau, kaip wisi mano mokitojei; nēs tawo lùdimai yra mano kalbējimas.
100. Aß kytrésnis esmi, ne kaip senieji; nēs aß laikau tawo prisákimus.
101. Aß uždraudzu sawo kojai wisus piktus kelùs, kad tawo žódzio klausyczau.
102. Aß ne atstoju nů tawo súdû, nēs tu manę mokini.
103. Tawo žodis mano burnai saldésnis yra, ne kaip medus.
104. Tawo žodis dáro manę ißmánanti, todēl nekenczu wisus netikrus kelùs.
105. Tawo žodis yra žibnycza mano kojôs, ir žwáke ant mano kélo.
106. Aß prisēkiu ir laikysu, kad aß súdû tawo teisybês noru klausyti.
107. Aß didey esmi pažémintas; Pone Diewe, atgaiwink manę pagal sawo žodi!
108. Taw, Pone Diewe, te patinka walnoji apiera mano

burnôs ir mokink manę sawo teisybę!

109. Aß sawo dußią wisados neßoju sawo rankosa ir ne użmirßtu tawo zokano.

110. Piktieji man spéndza żabángus, ale aß ne paklystu nů tawo prisákimû.

111. Tawo lùdimai yra mano ámżina tėwißke, nēs jie yra mano ßirdiês dżaugsmas.

112. Aß lenkiu sawo ßirdį, įdant darycżau pagal tawo teisybę amżinay.

113. Aß neapkencżu nepakajingases dwases, ir mylu tawo prisákimus.

114. Tu esi mano apgynimas ir skydas, aß nusitikiu ant tawo żódżio.

115. Atstókite nů manęs, jûs piktadējei! aß noru laikyt prisákimus sawo Diewo.

116. Ißlaikyk manę sawo żodżù, kad ißlikcżau; ir ne důk manę ißgēdintu buti sawo nusitikējime!

117. Stiprink manę, kad ißgycżau! tay wisados mēgsu tawo prisákimais.

118. Tu sumini wisus, kurie nů tawo prisákimû atstoj; nēs jû wylus tikt melai yra.

119. Tu wisus piktůsus ant żémês atmeti kaip neczystumą; todēl aß mylu tawo lùdimus.

120. Aß bijaus tawęs, kad ir mano ůda paßurpo, ir bijaus tawo prowû.

121. Aß laikau ant súdo ir teisybēs; ne padůk manę tiems, kurie manę nor sugaißinti!

122. Użstok tu sawo tárną ir linksmink jį, kad puikieji man gwoltą ne darytu!

123. Mano ákys ißsiilgsta tawo ißgánimo ir żódżio tawo teisybês.

124. Daryk su sawo tarnu pagal sawo malonę ir mokink manę sawo prowas!

125. Aß esmi tawo tárnas; pamokik manę, kad pażincżau tawo lùdimus!

126. Czēsas yra, kad ką darytu Ponas Diewas; jie iß wiso paniekino tawo zokaną.

127. Todēl aß mylû tawo prisákimą daugiaus, ne kaip auksą ir czystą auksą.

128. Todēl tůjaus klausau wisû tawo įsákimû, aß neapkencżu wisą neteisų kélą.

129. Tawo lùdimai yra stebuklingi; todēl pildo jůs mano dußia.

130. Kada tawo żodis ißsiréißkia, tay linksmina ir dáro prastůsus ißmintingais.

131. Aß atweru sawo burną ir geidżu tawo prisákimû; nēs ißsiilgstu jû.

132. Gręßkis manęspi ir buk

man malonus, kaip darydawai tiems, kurie myl tawo wardą.
133. Waldyk mano żingsnį pagal sawo żodį, ir ne důk ant manęs ponawóti ney jokią neteisybę!
134. Iszgélbėk manę nů żmonû piktenybês! tay asz pildisu tawo isákimus.
135. Důk szwiesti sawo wéidą ant tawo tarno ir mokink manę sawo teisybę!
136. Mano ákys téka wandenimi, kad ne laikomi yra tawo prisákimai.
137. Pone Diewe, tu esi teisus, ir tawo żódis yra tikras.
138. Tu drutay prisakei lùdimus tawo teisybês ir wiernybês klausyti.
139. Asz bemaż smertiês ne gawau isz didżio papykio, kad mano prieszininkai tawo żódżio użmirszta.
140. Tawo żodis geray yra iszczystitas, ir tawo tárnas tą myl.
141. Asz esmi menkas ir paniekintas, ale asz ne użmirsztu tawo prisákimo.
142. Tawo teisybe yra ámżina teisybe, ir tawo zokanas yra wiernybe.
143. Wargai ir bėda manę użpůle, bet asz mėgstu tawo prisákimais.
144. Teisybe tawo lùdimû yra ámżina; pamokink manę, tay iszliksu.
145. Asz isz wisôs szirdiês szaukiu; iszklausyk manę, Pone Diewe, kad klausyczau tawo teisybês!
146. Asz szaukiau tawęspi; gélbėk manę, kad pildiczau tawo lùdimus!
147. Asz ankśti atėjęs szaukiu, ant tawo żódżio asz nusitikiu.
148. Asz ankśti pabundu, kad kalbėczau apie tawo żodį.
149. Klausyk mano balso pagal sawo malonę; Pone Diewe, atgaiwink manę pagal sawo súdą!
150. Mano piltieji pérsekinėtojei manę nor użpulti ir toli yr nů tawo prisákimo.
151. Pone Diewe, tu arti esi, ir tawo prisákimai yra pati teisybe.
152. Bet jau seney żinau, kad tu sawo lùdimus amżinay pastiprinojei.
153. Dabok mano wargû ir iszgélbėk manę; iszwadůk manę! nės asz ne użmirsztu tawo zokano.
154. Wésk mano prową ir iszgélbėk manę; atgaiwink manę sawo żodżù!
155. Iszgánims toli yra nů piktûjû; nės jie ne atboj tawo prisákimû.
156. Pone Diewe, tawo sv

milimas yra didis; atgaiwink manę pagal sawo súdą!

157. Mano pérsekinėtojû ir prieszininkû daug yra, bet asz ne atstoju nů tawo lùdimû.

158. Asz regiu papeiktojus, ir skaudu man yra, kad jie ne laiko tawo żodi.

159. Sztay, asz mylu tawo isákimus; Pone Diewe, atgaiwink manę pagal sawo malonę!

160. Tawo żodis kit nieks yra, kaip teisybe; wisi súdai tawo teisybęs patenka amžinay.

161. Kunigaikszczei pérsekinėja manę be priežasties, ir mano szirdis prisibijo tawo żódżiû.

162. Asz dżaugiûs isz tawo żódżio, kaip koksai didę náudą gaunąs.

163. Melû nekenczu ir n' apykantoj turu jůs; ale tawo żokaną asz mylu.

164. Asz laupsinu tawę septynis kartus per dieną dėley súdo tawo teisybês.

165. Didi tur pakáju, kurie myl tawo żokaną, neygi klajos.

166. Pone Diewe, asz laukiu tawo iszgánimo ir darau pagal tawo prisákimus.

167. Mano duszia klauso tawo lùdimû ir jůs didey myl.

168. Asz laikau tawo prisákimus ir tawo lùdimus; nēs wisi mano kélai yra po tawo akiû.

169. Pone Diewe, důk, kad mano prászimas ateitu po tawo akiû; pamokink manę pagal sawo żodi!

170. Důk, kad mano malda ateitu po tawo akiû; iszgélbēk manę pagal sawo żodi!

171. Mano lúpos turēs laupsinti, kada tu manę sawo teisybę mokini.

172. Mano liežuwis kalbēs apie tawo żodi; nēsa wisi tawo prisákimai yra tikri.

173. Pristok man su sawo ranka! nēs asz iszrinkau tawo prisákimus.

174. Pone Diewe, asz iszsiilgstu tawo iszgánimo ir mēgstu tawo żokanu.

175. Laikyk gywą mano duszią, kad tawę laupsintu, ir tawo teisybe manę gélbētu!

176. Asz esmi kaip paklydusi ir prapůlusi awis; jēszkok sawo tárną! nēs asz ne użmirsztu tawo prisákimû.

120. Psalmas.

Malda priesz netikrus mokitojus, apkalbētojus ir smarkininkus.

1. Giesmē aukszté snime kore (balse)

Asz szaukiu Diewop sawo bēdoje, ir jis iszklauso manę.

2. Pone Diewe, iszgélbēk mano duszią nů melágiû ir nů newiernû liežuwjû!

3. Ką gal taw neteisusis lie-

žuwis darÿti? ir ką gal jis išstaisÿt?
4. Jis ÿra kaip aštros strēlos stiprojo, kaip ugnis kadagÿne.
5. Bēdà man, kad ateiwis ni tarp Mesēko; aš turu gÿwénti tarp šētrû Kēdar.
6. Ilgu ÿra mano dušiài gÿwénti su tais, kurie pakájaus n'apkencž.
7. Aš pakáju laikau; ale kad ap kalbu, taÿ jie pakel waidą.

121. Psalmas.

Diewas žmonû apginējas.

1. Giesmē aukštésnime kore (balsé)
Aš pakelu sawo akis kalnump, nů kuriû pagálba man randasi.
2. Mano pagálba randasi nů Pono Diewo, kurs dangų ir žémę padáręs.
3. Jis ne důs tawo kojai slÿsti, ir tawo apginējas ne miegti.
4. Sztaÿ, sárgas Izraēlio neÿ miegti, neÿ snáudža.
5. Ponas Diewas apgina tawę. Ponas Diewas ÿra tawo pawēsis ant tawo dešinês rankôs,
6. Kad tawę dienoj saule ne kaitintu, neÿgi mēnů nakcžè.
7. Ponas Diewas te apsaugoj tawę nů wiso pikto; jis te apsaugoj tawo dušią!
8. Ponas Diewas te apsaugoj tawo išējimą ir įējimą nů dabar iki ámžiû!

122. Psalmas.

Szlowē miesto Jeruzalês.

1. Giesmē Dowido aukštésnime kore.
Aš džaugiůs to, kad man sakÿta, kad eisime į Diewo namus.
2. Ir kad musû kójos stowēs tawo wortůse, Jeruzale.
3. Jeruzale budawota ÿra, kad bútu miestas, kur reik susieitis,
4. Kur gimines tur užeit, butent gimines Pono Diewo, Diewo žodį sakÿti žmonēms Izrael ir dēkawoti wardui Pono Diewo.
5. Nēsa cže stow krēslai ant súdo, krēslai namû Dowido.
6. Wélikite Jeruzalei wisą gérą: „ak kad tiems geraÿ pasiséktus, kurie tawę mÿl!"
7. Pakájus turētu buti widuj tawo múrû, ir paláima tawo palocžůse.
8. Dēl sawo broliû ir genčžû wélisu aš taw pakáju;
9. Dēl namû Wiešpatiês musû Diewo jēškosu aš tawo naudą.

123. Psalmas.

Gerujû paniekinimas ir palinksminosimas.

1. Giesmē aukštésnime kore.
Aš sawo akis pakelu tawęsp, kursai tu danguje sēdi.
2. Sztaÿ, kaip ákÿs tarnû ant rankû sawo ponû weižd, kaip ákÿs slúginês ant rankû sawo

župónês weižd, szitaip weižd ir musû ákys ant Wieszpatiês musû Diewo, iki jis mums malonus pastoja.

3. Buk mums malonus, Pone Diewe, buk mums malonus! nēsa mes isz wiso esme paniekinami.

4. Duszia musû pilna yra apjůkimo puikiûjû ir paniekinimo pasididžůjanczûjû.

124. Psalmas.

Dēkawone už Diewo pristojimą bēdoje.

1. Giesmē Dowido aukszté snime kore.

Jey Diewas ne butu su mumis, taipo sakyk Izrael.

2. Jey Diewas ne butu su mumis, kada žmones priesz mus kélasi:

3. Tay jie mus gywus prarytu. Kada jû nársas ant musû inirsztu,

4. Tay wándenis mus praskandintu, srowes eitu per musû duszią.

5. Wándenis eitu perauksztay per musû duszią.

6. Pagirtas te esie Ponas Diewas, kad mus ne důst ant plēszimo jû dantims!

7. Musû duszia iszsprúdo, kaip pauksztis isz žabangû pauksztininko; spástas patrúko, ir mes walni pastójom.

8. Musû pagálba yra wardan Pono Diewo, kursai sutwēre dangų ir žémę.

125. Psalmas.

Nusitikējimas ne důst gēdoje buti.

1. Giesmē aukszté snime kore.

Kurie nusitik Ponù Diewù, tie ne prapuls, bet amžinay iszsilaikys, kaip kálnas Zion.

2. Aplink Jeruzalę yra kalnai, ir Ponas Diewas yra aplink sawo žmones nů szio czēso iki ámžiû.

3. Nēsa ponyste piktûjû ne pasiliks ant pulkélio teisûjû, kad teisieji sawo ranką ne isztiestu ant neteisybês.

4. Pone Diewe, geray daryk geriemsiems, ir kurie yra gerôs szirdiês.

5. Bet kurie pasidůst ant kélû sawo neteisybês, tus Ponas Diewas prawarys su piktadējais; o pakájus te esie ant Izrael!

126. Psalmas.

Krikszczoniû smutnybe bus pérwersta į linksmybę.

1. Giesmē aukszté snime kore.

Kada Ponas Diewas apkàltůsus Ziono iszgélbēs, tay busim kaip sapnůjantieji.

2. Tay musû burna pilna bus jůko, ir musû liežuwis pilnas garbês. Tay bus sákoma tarp pagonû: „Ponas Diewas didžus dáiktus ant jû padáre.“

3. Ponas Diewas bidzus dáiktus ant musû padáre, iß to esme linksmi.
4. Pone Diewe, nugręßk musû apkalimą, kaip tu wándenis prieß pētus ißdzůwini!
5. Kurie sēja su werksmu, dagos su dzaugsmu.
6. Jie eit werkdami ir néßa brángę sēklą; ir ateit su dzaugsmu, atneßdami sawo pēdus.

127. Psalmas.

Pérzegnotas ukio priweizdējimas ir wáldimas.

1. Giesmē Salomóno aukßtésnime kore.
Jey Ponas Diewas ne budawoj namus, tay noprósnay dirba, kurie jůs budawoja. Jey Ponas Diewas miestą ne apsérgt, tay noprósnay bunda sárgas.
2. Noprósnay yra, kad anksti kélaties ir potam ilgay sēdit ir wálgot sawo důną su rúpesczeis; nēs sawo prieteliams jis tą důst be miegant.
3. Sztay, waikai yra Diewo dowana, ir żywáto waisus yra jo dawimas.
4. Kaip strēlos rankoje stiprojo, ßitaipo sékasi jaunieji waikai.
5. Geray tam, kursai tokiû sawo seidoką tur pilną; tie ne bus gēdoje, kada su sawo neprieteleis bylinēs wartůse.

128. Psalmas.

Suwenczawotiejû rēdas ir żegnone.

1. Giesmē aukßtésnime kore.
Geray tam, kursai Diewo bijos ir ant jo kélû wàikßczoj.
2. Tu pasipenēsi darbais sawo rankû; geray taw, taw geray pasiseka.
3. Tawo pati bus kaip waisingas wynmedis aplink tawo namus; tawo waikai kaip aliejaus czēpélei aplink tawo stálą.
4. Sztay, ßitaip yra pérzegnojams wyras, kursai Diewo bijos.
5. Ponas Diewas tawę pérżegnos iß Ziono, kad matytumbei paláimą Jeruzalês per wisą sawo ámżią,
6. Ir matytumbei sawo waikû waikus. Pakájus ant Izrael!

129. Psalmas.

Bażnyczôs pérgalējimas ant sawo neprieteliû.

1. Giesmē àukßtésnime kore.
Jie manę tánkey spàude nů mano jaunystês, taipo sakyk Izrael!
2. Jie manę tánkey spàude nů mano jaunystês, bet taczau manę ne apgalējo.
3. Artojei áre ant mano pakálôs ir ilgas wáre sawo wagás.
4. Diewas, teisusis, nukirto wirwę piktûjû.

5. Ak, kad butu gėdojė ir atgalos sugryßtu wisi, kurie n' apkencz Zioną!

6. Ak, kad jie butu kaip żolē ant stogû, kurie padżústa, pirmneng ißraujama!

7. Iß kuriôs pjowējas ne pildo sawo ranką, ney rißējas sawo glēbį,

8. Ney tie, kurie praeit, ne sako: „Diewo pérżegnojimas te esie ant jusû, mes jus żegnojam wardan Pono Diewo!“

130. Psalmas.

Malda griekû atleidimo dėley.

1. Giesmē aukßtésnime kore.

Iß gilybês, Pone Diewe, ßaukiu tawęsp.

2. Pone Diewe, klausyk mano balsą, dabokis sawo ausimis ant balso mano maldôs

3. Jey tu, Pone Diewe, griekus nori prirokûti, Pone Diewe, kas ißsilaikys?

4. Nēsa pas tawę yra atleidímas, kad tawęs prisibijotum.

5. Aß láukiu Pono Diewo, mano dußia láukia, ir aß nusitikiu ant jo żódzio.

6. Mano dußia láukia Pono Diewo nů wienôs außrôs iki kitôs.

7. Izrael, nusitikēk Ponù Diewù! nes prie Diewo yra malone, ir daug ißgélbējimo pas jį.

8. Ir Jisai ißgélbēs Izrael iß wisû jo griekû.

131. Psalmas.

Pawéikslas palarnystês; bjaurybe pasididzáwimo.

1. Giesmē Dowido aukßtésnime kore.

Pone Diewe, mano ßirdis nesididzůja, ir mano ákys ne puikawoj, neygi jēßkau didziû daiktû, kurie man peraukßti yra.

2. Kada sawo dußią ne nurámdidawau ir ne nutildidawau, tay mano dußia buwo nutraukiama, kaip kada kas nutràûkiams yra nů sawo augywês.

3. Izrael, nusitikēk Ponù Diewù, nů ßio czēso iki ámżiû ámżiû!

132. Psalmas.

Malda uż ißláikima Diewo ßlużbôs ir swietißkojo wáldimo.

1. Giesmē aukßtésnime kore.

Atsimink, Pone Diewe, Dowido ir wisû jo pérsekinējimû!

2. Kursai prisēke Ponui Diewui ir żadējo Wisgálinczamjam Jokubo:

3. „Aß ne eisu į ßētrą sawo namû, ney ant sawo pátalo atsigulsůs,

4. Ne důsu sawo akims miegoti, ney akiû wokams snausti.

5. Iki ràsu wietą Ponui Diewui, namams Wisgálinczamjam Jokubo.“

6. Sztay, mes girdim apie ję Epratoje, mes radom ję ant láuko Jaar.
7. Eisime į jo namus ir melsimēs ties solelů jo kojû.
8. Kélkis, Pone Diewe, ant sawo atsiilsējimo, tu, ir skryne tawo maciês!
9. Tawo klebonai te esie aprēdyti teisybe, ir tawo szwentieji tesidzaugias.
10. Ne atimk ponawójimą sawo móstitojo, dēl sawo tarno Dowido!
11. Ponas Diewas Dowidui tikrą prysēgą dawe, nů tôs jis nesikréipsis: „asz taw ant tawo sósto pasodisu waisų tawo kuno.
12. Jey tawo waikai laikys mano derējimą ir mano lůdimą, kuri asz jůs mokisu, tay ir jû waikai ant tawo sósto sēdēs amžinay."
13. Nēsa Ponas Diewas Zioną iszrinko, ir padingsta jam tenay gywénti.
14. „Tai yra mano átilsis amžinay; czonay asz gywęsu, nēsa czę man padingsta.
15. Asz jû penukszlą pérżegnosu ir jû pawárguliams důnôs apsczey důsu.
16. Jû klebonus asz apwilksu iszgánimu, ir jû szwentieji bus linksmi.
17. Czejau asz důsu użáugti rágą Dowido; asz sawo mostitamui żibnyczą pagatáwijau.
18. Jo neprietelius apwilksu gēdą; ale ant jo żydēs jo wainikas."

133. Psalmas.

Apie brangiausaji żemczugą pakájaus ir sandorystēs.

1. Giesmē Dowido aukszté́snime kore.
Sztay, kaip grażus ir meilingas dáikts yra, kad brolei sandoroj pas wiens wieną gywén!
2. Kaip móstis brangiáusey kwépjantiji, kuri nů galwôs Aarono téka į jo barzdą, kuri nutek į jo rubą,
3. Kaip rasà, kuri nů Ermono krint ant kalnû Ziono; nēs cze žáda Ponas Diewas żegnonę ir iszsiláikimą wisados ir amžinay.

134. Psalmas.

Apie rēdą bażnyczôs tarnû.

1. Giesmē aukszté́snime kore.
Sztay, laupsinkit Poną Diewą, wisi tarnai Pono Diewo, kurie naktimis stowit namůse Pono Diewo!
2. Pakélkit sawo rankas ties szwentinycza ir laupsinkit Poną Diewą!
3. Ponas Diewas te pérżegnoj tawę isz Ziono, kurs dangų ir żémę sutwēre!

135. Psalmas.

Dėkawojimas už Diewo geradėjystes.

1. Alleluja.
Laupsinkit wárdą Pono Die-
wo, laupsinkit, jús tarnai, Po-
ną Diewą,
2. Jús, kurie stowite namůse
Pono Diewo, dwárůse namû
musû Diewo!
3. Laupsinkite Poną Diewą!
nēsa Ponas Diewas yra géras;
giedokit jo wardui! nēs jis mei-
lingas.
4. Nēs Diewas saw išsirinko
Jokubą, Jzraēlį per sáwąjį.
5. Nēs žinau, kad Ponas Die-
was didis yra, ir musû Diewas
už wisus diewus didésnis.
6. Wislab, ką jis nor, tai jis
dáro, danguje ir ant žémês, jú-
rosa ir wisosa gilybēse.
7. Kursai důst pasikélti debe-
sims nů gálo žémês, kursai žai-
bus ir lytų dáro, kursai wēją
důst ateit iš paslēptû wietû;
8. Kursai pirmgimusůsus nu-
žawino Egypto žémēje, taip
žmonû, kaip ir bandôs,
9. Jr atsunte sawo žénklus ir
stebuklùs ant tawęs, Egypto
žéme, ant Paraóno ir ant wi-
sû jo tarnû;
10. Kursai daug žmonû pa-
muše, ir nužawino macnus ka-
ralùs:
11. Siong, karálų Amoritû,
ir Ogą, karálų iš Bažan, ir
wisas karalystes Kanaan;
12. Jr dáwe jû žémę į tēwiškę,
į tēwiškę sawo žmonēms Jzrael.
13. Pone Diewe, tawo wár-
das patenka amžinay; tawo at-
siminimas, Pone Diewe, pa-
tenka iki ámžiû ámžio.
14. Nēsa Ponas Diewas sa-
wo žmones súdis, ir sawo tar-
nàms bus malonus.
15. Pagonû balwonai yra si-
dábras ir auksas, dárbas žmo-
nû rankû.
16. Jie burnas tur, ir ne kalb;
akis tur, ir ne rég;
17. Ausis tur, ir ne gird; ney-
gi yra kwápas jû burnoj.
18. Kurie jûs dáro, yra jiems
lygus, ir wisi, kurie ant jû nu-
sitik.
19. Giminē Jzraēlio, laupsin-
kit Poną Diewą; laupsinkit
Poną Diewą, jús iš giminês
Aarono!
20. Jús iš giminês Lēwi,
laupsinkit Poną Diewą; kurie
bijoties Pono Diewo, laupsin-
kit Poną Diewą!
21. Pagárbints te esie Ponas
Diewas iš Ziono, kursai Jeru-
zalēj gywén! Alleluja.

136. Psalmas.

Dėkawojims už Diewo malonę ir ste-
buklus.

1. Dēkawokit Ponui Diewui!

nës jis yra géras; nës jo malone patenk amžinay.
2. Dëkawokit Diewui wisû diewû! nës jo malone patenk amžinay.
3. Dëkawokit Wießpaczui wisû wießpaczû! nës jo malone patenk amžinay.
4. Kursai wiens didzus stebuklus dáro; nës jo malone patenk amžinay.
5. Kursai dangus dáre ißmintingay; nës jo malone patenk amžinay.
6. Kursai žémę ant wandenû ißplátino; nës jo malone patenk amžinay.
7. Kursai dides padáre žwaïes; nës jo malone patenk amžinay;
8. Saulę, kad ßwiestu dienai; nës jo malone patenk amžinay;
9. Mënesį ir žwaigzdes, kad ßwiestu naktij; nës jo malone patenk amžinay.
10. Kursai ißtiko Egypcionû pirmgimusûsus; nës jo malone patenk amžinay;
11. Ir ißwede Izraëlį; nës jo malone patenk amžinay;
12. Su sylinga rankà ir ißtiestu pétimi; nës jo malone patenk amžinay.
13. Kursai pérdalijo nendrû júres į dwį dalį; nës jo malone patenk amžinay;
14. Ir pérwede Izraëlį per jû widų; nës jo malone patenk amžinay.
15. Kursai Paraoną ir jo pulką į nendrû jures įstúme; nës jo malone patenk amžinay.
16. Kursai sawo žmones wéde per púsczą; nës jo malone patenk amžinay.
17. Kursai didzus karalùs ißmußè; nës ja malone patenk amžinay;
18. Ir pasmáuge macnus karalùs; nës jo malone patenk amžinay;
19. Sioną, Amoritû karálų; nës jo malone patenk amžinay;
20. Ir Ogą, karálų Bazane; nës jo malone patenk amžinay;
21. Ir dáwe jû žémę į tëwißkę; nës jo malone patenk amžinay;
22. Į tëwißkę sawam tarnui Izrael; nës jo malone patenk amžinay.
23. Nës jis atsimine musû, kada buwom prispausti; nës jo malone patenk amžinay;
24. Ir ißgélbëjo mus nû musû neprieteliû; nës jo malone patenk amžinay.
25. Kursai dûst penukßlą wisam sutwërimui; nës ja malone patenk amžinay.
26. Dëkawokit Diewui dangaus! nës jo malone patenk amžinay.

137. Psalmas.

Apkaltųjų Zydų werkimo giesmė.

1. Pas wándenus Babelo sė-
dėjom ir wérkėm, kada Ziono
atsiminėm.
2. Sawo árpas pakabinom
ant glůsniû, kurie tenay yra.
3. Nėsa tenay liepe mums
giedoti, kurie mus apkáltus lai-
ke, ir sawo raudojime linksmais
buti, melsdami: „pagiedokit
mums giesmę apie Ziona!"
4. Kaipo giedotumbim giesmę
Pono Diewo swetimoj źémėj?
5. Jey užmirštu tawęs, Jeru-
zale, tay te esie užmiršta mano
dešinês.
6. Mano liežuwis turėtu pri-
lipti prie mano gómuro, jey
tawęs n' atsimiksu, jey ne lai-
kysu Jeruzalę už sawo didzau-
są linksmybę.
7. Pone Diewe, atsimink wai-
kû Edom dienoje Jeruzalês,
kurie sáko: „pústa! pústa iki
jôs dugno!"
8. Tu išpústitoji duktė Babė-
lo, geray tam, kursai taw at-
lygis, kaip tu mums darei.
9. Geray tam, kursai ima ta-
wo jaunus waikus ir wisáy
jůs sudáuža į ákmenį!

138. Psalmas.

Dėkawojimas už Diewo susimilimą.

1. Psalmas Dowido.
Aš dėkawoju taw iš wisôs
širdiês; po akiû diewû taw
garbę důsu.
2. Aš melsůs ties tawo šwen-
taje bažnyčza ir tawam war-
dui dėkawosu tawo malonês ir
wiernystês dėley, nėsa tu sawo
wárdą pašlówinai ant wiso,
per sawo žodį.
3. Kada tawęsp šaukiu, tay
išklausyk manę ir důk mano
dušiai didę syla!
4. Taw dėkawoj, Pone Diewe,
wisi karálei ant žémês, kad gir-
dėtu žodį tawo burnôs,
5. Ir giest ant kélû Pono Diewo,
kad garbė Pono Diewo dide yra.
6. Nėsa Ponas Diewas yra
aukštas ir weizd ant pasižé-
minanczo, ir pažysta pasididzů-
jantįjį iš tólo.
7. Kada didzausame warge
esmi, tay tu manę atgaiwini
ir ištiesi sawo ranką ant kéršto
mano nepriteliû, ir gélbi manę
su sawo déšine.
8. Diewas padarys gálą ma-
nęs dėley. Pone Diewe, tawo
malone yr ámžiną; dárbą sawo
rankû tu ne prastok!

139. Psalmas.

Apie Diewo aprúpinimą, wisgalingąję macį ir pribuwimą.

1. Psalmas Dowido, pirm-
giedotins.
Pone Diewe, tu išmėgini ma-
nę ir pažysti manę.

2. Ar sėdżu, arba kelůs, tai tu żinai; tu pérmanai mano mislis iß tólo.
3. Ar eimi, ar gulù, tay tu aplink manę esi ir regi wisus mano kelùs.
4. Nēsa ßtay, niera ney jókio żódżio ant mano lieżuwjo, kurio tu, Pone Diewe, iß wiso ne żinotumbei.
5. Tu tai darai, ką aß pirm arba paskuy dirbu, ir laikai sawo ranką ant manęs.
6. Toksai żinojims man yra per dywinas ir per aukßtas, aß to ne galu pérmanyti.
7. Kur eisu aß nů tawo dwásês? ir kur bēgsu nů tawo wéido?
8. Jey żengczau į dangų, tay tu czę esi. Jey pátalą kloczaus pékloj, ßtay, tu taipojau ir czę esi.
9. Jey imczau sparnus außrôs ir pasilikczau galáusosa júrosa,
10. Tay taczau tawo ranka manę tenay wadżotu, ir tawo déßine manę nutwértu.
11. Jey sakau: tamsybes gal manę apdengti, tay ir naktis aplink manę tur ßwiesi buti.
12. Nēs ir tamsybes po tawo akiû ne tamsos yra, ir naktis żiba kaip diena, tamsybe yra kaip ßwiesybe.
13. Nēsa tu mano inkstus turi sawo wálēj, tu buwai ant manęs żywate mótinôs.
14. Dēkawoju taw todēl, kad dywinay darytს esmi; stebuklingi yra tawo darbai, ir tai ißpażysta mano dußia geray.
15. Mano káulai taw ne buwo paslēpti, kaip aß paslēptoj wietoj dároms buwau, kada suweramს buwau widuj żémês.
16. Tawo ákys manę regējo, kaip dar ne buwau pagatáwits; ir wisos mano dienos buwo raßytos ant tawo knygû, kurios dar turējo ateiti, ir kuriû ney wiena dar ne buwo.
17. Bet kaip brangios yra, Diewe, po mano akiû tawo dumos! kaip yra jû toks didis skaitlus!
18. Kad jas skaityczau, jû butu daugiaus, neng żieżdrû. Kad pabundu, dar su tawim esmi.
19. Ak Diewe, kad użmußtumbei piktůsus, ir kraujo trokßtantieji nů manęs atstoti turētu!
20. Nēsa darkey apie tawę kalba, ir tawo neprietelei ißsikel be réikalo.
21. Beje n'apkenczu, Pone Diewe, tawę n'apkenczanczůsus ir dibey pykstu ant jû, kad jie prieß tawę státosi.
22. Aß jůs tikray n'apkenczu, todēl jie man neprieteleis pastójo.
23. Pértirk manę, Diewe, ir ißpażink mano ßirdį; mēgink manę ir ißtirk, kaip aß dumoju;
24. Ir weizdēk, bau n'esmi

ant pikto kélo, ir wésk manę ant ámžinojo kélo!

140. Psalmas.

Malda dėl išgélbėjimo taip nů nežinomů, taip ir nů žinomů neprietelių.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Išgélbėk manę, Pone Diewe, nů piktů žmonů; apsaugok manę nů žmonů ne wertay dárancžů,
3. Kurie piktay dumoj sawo širdij ir kas dien waidą pakel.
4. Jie sawo liežuwį aštrin kaip žaltys; angiês nůdai yra po jů lúpomis. Sēla.
5. Apgink manę, Pone Diewe, nů rankôs Diewo-nesibijancžůjů; apsaugok manę nů žmonů newertay dárancžůjů, kurie mano ējimą dumoj parstùmti!
6. Puikieji žabánguš man spéndža, ir ištiesa wirwes man ant tinklo, ir spéndža man spástus ant kélo. Sēla.
7. Bet aš tariu Ponui Diewui: tu esi mano Diewas; Wiešpatie, pérmanyk balsą mano šauksmo!
8. Wiešpatie Pone Diewe, mano stiproji pagálba, tu apsaugoji mano gálwą czēse kowôs.
9. Pone Diewe, ne důk piktamjam wálês; ne stiprink jo piktenybę, kad todēl n'išsikéltus! Sēla.
10. Nepaláima, apie kurę mano neprietelei dumja, te půl ant jů galwôs.
11. Jis žarijomis jůs appils; Jis ugnimi giley jůs į žémę muš, kad niekaday nesikéltu.
12. Pikta burna ne turēs ney jokiôs paláimôs ant žémês; žmogus sawo liežuwį ne waldąs, bus prawarytas ir prapuldits.
13. Nēs žinau, kad Diewas bēdnojo bylą ir pawárgusojo prową išwés.
14. Ir teisieji dēkawos tawo wardui, ir gerieji po tawo akiû pasiliks.

141. Psalmas.

Malda dėl pagálbôs ir dėl išgélbėjimo.

1. Psalmas Dowido.
Pone Diewe, aš šaukiau tawęsp, skubinkis manęsp; pérmanyk mano balsą, kada meldžůs tawęs!
2. Mano malda te itinka po tawo akiû kaip rukinimo apiera, mano rankû pakēlimas kaip wákaro apiera.
3. Pone Diewe, apsaugok mano burną ir apgink mano lúpas!
4. Ne lenk mano širdį ant ko pikto, kad piktay ne elgczaus su piktadējeis, kad ne wálgiczau nů to, ko jie mēgsta,
5. Teisusis te pamokin manę

prieteliszkay ir te pabar manę; tai man taip itiks, kaip kwépjamas aliejus ant mano galwôs; nēs asz wisaday meldzůs, kad jie man iszkádôs ne darytu.

6. Jû mokitojei turētu nustumti buti nů ůlôs, tada girdēs mano pamokslą meilingą ēsanti.

7. Musû káulai iszbarstyti yra iki péklôs, kaip kada kas iszardo bey iszknisa zémę.

8. Nēs ant tawęs, Wieszpatie Pone Diewe, weizd mano ákys, tawim nusitikiu; ne atmésk mano duszią!

9. Apsaugok manę nů zabángo, kuri jie man spénde, ir nů spásto piktadējû!

10. Diewo = nesibijanczůsus důk iklúti i jû paczû tinklus podraugey, ale manę wisada iszwéngti!

142. Psalmas.

Dowido malda pagálbôs ir iszgelbējimo dēley.

1. Pamokinimas Dowido, melstis, kaip jis buwo ůloje.

2. Asz szaukiu Diewop sawo balsù; asz meldzůs Poną Diewą sawo balsù.

3. Asz praneszu po jo akiû sawo kalbējimą ir pasakàu po jo akiû sawo bēdą.

4. Kad mano dwáse tuzboje yra, tay tu manę uzstoji; jie man spéndza zabángus ant kélo, kuriům eimi.

5. Zurēk ant deszinês ir dabok, ney wiens ne nor manę pazinti; ne galu iszbēgti; ney wiens ne uzstoj mano duszią.

6. Pone Diewe, tawęsp szaukiu ir tariu: tu esi mano nusitikējimas, mano dalis zémēje gywûjû.

7. Dabokis mano skundimo, nēsa didey esmi wárginams; iszgélbēk manę nů mano pérsekinētojû, nēsa jie man per macnus yra.

8. Iszwésk mano duszią isz temnyczôs, kad dēkawoczau tawam wardui! Teisieji susirinks manęsp, kad tu man geray darai.

143. Psalmas.

Prisiwertimo malda dēl iszgélbējimo isz pikto ir apturējimo géro.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, iszklausyk mano maldą, pérmanyk mano prászimą dēl sawo wiernybês, iszklausyk manę dēl sawo teisybês.

2. Jr ne eik prowon su sawo tarnù! nēs po tawo akiû niera teisus ney wienas gywûjû.

3. Nēsa neprietelus pérsekinēj mano duszią, ir manę smertnay spaudza; jis paguldo manę i tamsybę, kaip numirusůsus swiete.

4. Ir mano dwáse nusitúżij manije, mano ßirdis mano kúne yr suẽsta.

5. Aß atsimenu pirmûjû gadynû, aß kalbu apie wisus tawo stebuklus ir sakau apie dárbus tawo rankû.

6. Aß ißskleidzu sawo rankas tawęspi; mano dußia trókßta tawęs, kaip ißdzúwusi żéme. Sẽla.

7. Pone Diewe, ißklausyk manę wéikey, mano dwáse pasiléidż; ne slẽpk sawo wéidą nů manęs, kad ne búczau lygus tiems, kurie nueit į důbę.

8. Důk man anksti girdẽti tawo malonę, nẽs tawim nusitikiu. Daryk man żinomą kélą, ant kurio turu wàikßczoti! nẽs aß ißsiilgau tawęs.

9. Ißgélbẽk manę, mans Diewe, nů mano neprieteliû! aß prie tawęs glaudzůs.

10. Mokik manę daryti tawo wálę, nẽsa tu esi mano Diewas; tawo geroji Dwáse te wadzoj manę tikrù kelù!

11. Pone Diewe, atgaiwink manę dẽl sawo wárdo; wésk mano dußią iß bẽdôs dẽl sawo teisybês;

12. Ir ißpústik mano neprietelius dẽl sawo malonês, ir nużawink wisus, kurie mano dußią wárgin! nẽs aß esmi tawo tárnas.

144. Psalmas.

Dẽkawone ir malda uż apturẽtą ir dar sulaukiamą pergalẽjimą.

1. Psalmas Dowido.

Pagárbints te esie Ponas Diewas, mano stiprybe, kursai mano rankas mokina gintis ir mano pirßtus karáuti!

2. Mano susimilimas ir mano pilis, mano ginẽjas ir mano ißgélbẽtojis, mano skydas, ant kurio aß nusitikiu, kursai mano żmones po manim wércza.

3. Pone Diewe, kasgi żmogus, kad taip didey jį użstoji? ir żmogaus sunus, kad jo taip labay atboji?

4. Juk żmogus kaip ir nieks yra, jo ámżias nueit kaip ßeßẽlis.

5. Pone Diewe, palenk sawo dangus ir nużengk; pakrùtik kálnus, kad rúktu;

6. Důk żaibàuti ir ißbarstyk jůs; ßàuk sawo stulpus ir ißgandik jůs;

7. Súsk sawo ranką iß aukßto ir ißgélbẽk manę; ir ißwadůk manę iß didziû wandenû, nů rankôs swetimûjû waikû,

8. Kuriû pamokslas niekam ne dér, ir jû darbai newierni!

9. Diewe, aß taw naują giesmę giedosu, aß taw żaisu ant psalteraus déßimts strúnû.

10. Kursai karáliams ißgalẽjimą důdi, ir ißgélbi sawo tárną

Dowidą nů razbájiszkojo kárdo piktojo.

11. Iszgélbēk manę taipojau, ir iszwadůki manę nů rankû swetimûjû waikû, kuriû pamoksłas niekam ne dér, ir kuriû darbai negeri yra!

12. Kad musû súnus użaugtu sawo jaunystēje kaip czēpélei, ir musû dukters kaip mandagey darytieji namû kampai, lygey kaip palocżus;

13. Ir kad musû kamáros pilnos butu ir iszdůti galētu zopóstą po zopósto; kad musû áwys priwistu túkstanczeis ir szimtais túkstanczû musû kiemůse;

14. Kad musû jauczei daug padirbtu; kad ney wienôs iszkádôs, ney jókio patrótijimo, ney skundimo ne butu ant musû úlyczû.

15. Palaimingi yra tie żmones, kuriems taip sékasi; bet geraus tiems, kuriû Wieszpats yra jû Diewas!

145. Psalmas.

Pagárbinimas karalystês Kristaus ir jo geradējyscżû.

1. Gárbinimas Dowido.

Didey pagárbisu tawę, mans Diewe, tu karálau, ir tawo wárdą gárbisu wisados ir amżinay.

2. Asz tawę kas dien gárbisu ir tawo wárdą wisados ir amżinay.

3. Ponas Diewas yra didis ir labay girtins, ir jo didybe yr n'iszkalbama.

4. Waikû-waikai gárbis tawo dárbus ir sakys apie tawo macnybę.

5. Asz kalbēsu apie tawo didey grážęję szlowę ir apie tawo stebuklus;

6. Kad żmones kalbētu apie didżůsus tawo dárbus ir pasakytu tawo szlowę;

7. Kad girtu tawo didżęję gerybę ir tawo teisybę gárbintu.

8. Malonus ir susimilstąs yra Ponas Diewas, lengwas ir didżio susimilimo.

9. Diewas wisiems yra géras ir susimilsta ant wisû sawo darbû.

10. Taw tur dēkawoti, Pone Diewe, wisi tawo darbai, ir tawo szwentieji tawę laupsinti,

11. Ir garbę tawo karalystês girti ir apie tawo macį sakyti,

12. Kad żinoma butu żmonû waikams tawo macis ir czestningoji szlowē tawo karalystês.

13. Tawo karalyste yr ámżina karalyste, ir tawo ponyste pasiliekt wisados ir amżinay.

14. Ponas Diewas iszlaiko wisus půlanczus ir attiesa wisus didżáusame wargeēsanczus.

15. Wisû ákys tawęs lauk, ir tu důdi jiems jû penukszlą tikrù czēsu.

16. Tu átweri sawo ranką ir

pasotini wisus gywus su pasimēgimu.

17. Ponas Diewas yra teisus wisůse sawo kélůse ir ßwentas wisůse sawo darbůse.

18. Ponas Diewas yra arti wisiems ji meldzantiems, wisiems, kurie jo wiernay meldzasi.

19. Jis dáro, kq Diewo-prisibijantieji nor, ir ißkláuso jû ßaukſmą ir gélbti jiems.

20. Ponas Diewas apsàugt wisus ji mylinczus, ir ißpústis wisus piktůsus.

21. Mano burna tur gárbinti Pong Diewą, ir wisas kunas laupsinti jo ßwentąji wárdą wisados ir amzinay.

146. Psalmas.

Apie tikrąji nusitekējimą ant Diewo.

1. Alleluja.

Laupsink Pong Diewą, mano dußia!

2. Aß Diewą laupsisu, koley gywas busu, ir sawám Diewui giedosu, koley czę esmi.

3. Ne nusitikēkit ant kunigaikßczių! jie yra zmones, kurie ne gal gélbēti.

5. Nēsa zmogaus dwáse tur atstoti, ir jis tur wēl i zémę pawirsti; tada prapůla wisos jo mislys.

5. Geray tam, kurio pagálba yra Diewas Jokubo, kurio nusitikējims ant Wießpatiês jo Diewo stow,

6. Kursai dangų, zémę, jures ir wislab, kas josa yra, padáre; kursai zadējimą attesa amzinay;

7. Kursai prową dáro prispaudimą kenczantiemus; kursai pén ißálkusůsus. Ponas Diewas ißwadůj apkàltůsus.

8. Ponas Diewas aklůsus dáro réginczus. Ponas Diewas attiesa priblokßtůsus zémēspi; Ponas Diewas myl teisůsus.

9. Ponas Diewas apsáugt ateiwjus ir siratas, ir ißlaiko naßles; ir sugaißin kélą piktûjû.

10. Ponas Diewas yra karálumi amzinay, tawo Diewas, Zion, ant ámziû ámzio. Alleluja.

147. Psalmas.

Graudénimas ant dekawójimo uz Diewo aprúpinima ir gerabējystes.

Laupsinkit Pong Diewą! nēs musû Diewą, laupsinti kaßtáunas dáikts yra; tokia laupse yr miela ir grazi.

2. Ponas Diewas budawoj Jeruzalę ir surenka prawarytůsus Izraēlije.

3. Jis gydo pazeistôs ßirdiês ēsanczus ir aptwer jû kanczas.

4. Jis paskàito zwaigzdes ir jas wisas wardais wadina.

5. Musû Diewas didis yra ir didiês maciês, ir niera n'ißmislijama, kaip jis karaláuja.

6. Ponas Diewas attiesa pa=
wárgusus, ir żemyn nustumja
piktůsús.
7. Giedokit pakárczuy Ponui
Diewui su dēkawojimu, ir laup=
sinkit musû Diewą árpomis!
8. Kursai dangų apdeng de=
besimis ir důst lytaus ant żémês,
kursai důst augti żólę ant kalnû;
9. Kursai důst bandai jôs pà=
ßarą, warnû waikams, kurie jo
meldżasi.
10. Jisai ne mēgsta stiprumù
żirgo, ney mēgsta ney jókio (wy=
ro) staibjeis.
11. Ponas Diewas mēgsta
tais, kurie jo bijos ir jo ma=
lone nusitik.
12. Jeruzale, garbink Poną
Diewą, laupsink, Zion, sawo
Diewą!
13. Nēsa jisai stiprus dáro
użkaißczus tawo wartû, ir pér=
żegnoj tawo waikus jůse.
14. Jis dáro pakáju tawo ru=
béżiams, ir pasótin tawę geràu=
seis kwieczeis.
15. Jis suncz sawo kalbējimą
ant żémês; greitay téka jo żódis.
16. Jis důst sniegą kaip wilną,
jis barsto ßalnas kaip pélenus.
17. Jis méta ledus kaip kás=
nius; kas gal ißlikti dēl jo ßal=
czio?
18. Jis sáko, tay sutirpsta; jis
důst pústi sawám wējui, tay
ißtirpsta.
19. Jis praneß Jokubui sawo
żodį, Izraēliui sawo teisybes ir
prowas.
20. Taip jis ne dáro ney jo=
kiems pagonims, ney důst jiems
żinoti sawo prowas. Alleluja.

148. Psalmas.

Wisißkas graudénimas, kad wisi sutwēri=
mai Diewą gárbintu.

1. Alleluja.
Laupsinkit, jús dangus, Poną
Diewą, laupsinkit jį aukßtybēje!
2. Laupsinkit jį, wisi jo angē=
lai; laupsinkit jį, wisi jo pulkai!
3. Laupsinkit jį, saule ir mēnů;
laupsinkit jį, wisos żibanczosos
żwaigżdes!
4. Laupsinkit jį, jús dángus
wisur; ir wándenis, kurie aukß=
tay pas dangų yra!
5. Tie tur laupsinti wárdą
Pono Diewo; nēsa jam prisá=
kant, jie yra sutwerami.
6. Jis ißlaiko jůs iki ámżiû
ámżio; jis dawádij jůs, kad jie
kitaip ne tur eiti.
7. Laupsinkit Poną Diewą
ant żémês, jús bangżuwys ir
wisos gilybēs,
8. Ugnis, krußa, sniegs ir gá=
ras, umarai, kurie jo żodį pil=
nawoj;
9. Kalnai ir wisi kalnélei,
waisingi médżei ir wisi cēdrai;
10. Zwērys ir wisokia banda,
kirmēles ir paukßczei;

11. Jús karálei ant źémês ir wisi źmones, kunigaikßczei ir wisi súdźos ant źémês!
12. Waikai ir mergos, senieji su jaunaiseis,
13. Tur laupsinti wárdą Pono Diewo; nēsa jo wárdas wiens yra aukßtas; jo ßlowē péreit dangų bey źémę.
14. Ir jis paáukßtin rágą sawo źmonû. Wisi jo ßwentieji tur laupsinti, waikai Izraēlio, źmones, kurie jam tarnàuj. Alleluja.

149. Psalmas.

Dēkawójimo giesmē uź prawlátinima ßwentósês Ewangēlijós apie Kristų.

1. Alleluja.
Giedokit Ponui Diewui naują giesmę, surinkimas ßwentûjû tur ji laupsinti.
2. Izrael tesidźaug to, kursai ji sutwēre; waikai Ziono te esie linksmi dēl sawo karálaus!
3. Jie tur laupsint jo wárdą ßokinējime, búbnais ir árpomis tur źàisti.
4. Nēsa Ponas Diewas mēgsta sawo źmonēmis; jis gélbti pawárgusus ßlowingay.
5. Szwentieji tur linksmintis ir gárbinti ir girti ant sawo pátalû.
6. Jû burna Diewą tur paáukßtinti; ir tur aßtrus kárdus turēti sawo rankosa,
7. Kad pagieźimą atadûtu tarp pagonû, korawónę tarp źmonû,
8. Jû karalùs surißti lencúgais, ir jû wyresnûsus geleźiês panczeis;
9. Kad jiems darytu prową, apie kurę raßyta yra. Tokią garbę turēs wisi jo ßwentieji. Alleluja.

150. Psalmas.

Graudénimas, Poną Diewą gárbinti.

1. Alleluja.
Laupsinkit Poną Diewą jo ßwentinyczoje; laupsinkit ji stiprybēje so maciês!
2. Laupsinkit ji jo darbûse; laupsinkit ji didēje jo ßlowēje;
3. Laupsinkit ji trúbomis; laupsinkit ji psaltērais ir ant árpû!
4. Laupsinkit ji búbnais ir ßokinējimu; laupsinkit ji strúnomis ir wamźdźeis!
5. Laupsinkit ji skambanczeis cimbalais; laupsinkit ji geray skambanczeis cimbalais!
6. Wislab, kas dwásę tur, laupsink Poną Diewą! Alleluja!

Reprint in Manul
1924.